DEMOSTHENICI OPERIS GRAECOLATINI TOMVS II.

Vlpiani rhetoris præfatio, & enarrationes XVIII. præcipuarum Demosthenis orationum, Græcolatinæ.

Vita Demosthenis & Aeschinis à variis descripta autoribus, eodem interprete.

HIERONYMI VVOLFII OETINGENSIS AD CANDIDVM LECTOREM IN VLPIANI CONVERSIOnem Præfatio.

EN, candide lector, alteram promissi laboris partem, Vlpiani rhetoris X & VIII orationum Demosthenis enarrationem, citius etiam quàm sum pollicitus: opus minus fortasse lectu iucundum, sed studiosis adolescentibus, vt mihi persuadeo, non inutile futurum. Quæ etiam causa fuit, vt molestissimum laborem hunc capere non sim grauatus, & summum deuorare tædium: quod quantum fuerit, ij demum intelligent, qui mendas Græci codicis, in singulis ferè paginis infinitas, obseruarint. Adhæc, ipsa commentariorum natura est talis, vt modica voluptatis illecebra laborem & defatigationem leuent interpretis, tametsi emendatissimi essent: & vt lectorem requirant, difficultatibus aliquibus intelligendi ipsius autoris conflictantem. Quæ res vna fere facit, vt quæ per se vtilia sunt, non modò citra fastidium, sed magna etiam cum auiditate legantur. Etsi autem non dubito, esse plurima tum grammatica, tum oratoria, quæ studiosus lector explicari sibi diligentius & copiosius, atque etiam dilucidius optet: non tamen abiiciendi videntur ij libri, qui cùm multa vtilia contineant, quædam etiam superuacanea admiscent, quædam necessaria prætereunt. De quibus incommodis ego quoque in omni commentariorum genere mecum sæpissimè queror: & tamen cum cogito, si mihi in eodem argumento versandum esset, me quoque præstiturum, fortasse non quod vellem, sed quod possem: veniam do, & boni consulo ea, quibus illi tradere meliora non potuerunt. Quanquam in hoc nostro enarratore iniuria temporum, & quorundam temeritas, qui in alienis libris vel mutilandis, vel augendis, vel ex diuersorum scriptis, variis quasi centonibus sarciendis, omnem licentiam sibi sumunt, maximam sustinere culpæ partem videtur. Sed in hoc, suo quisque iudicio fruatur. Me quidem Vlpianum legisse non pœnituit, propter & historias non nullas indicatas, & vocabula exposita, & artificium multis in locis eruditè, nisi fallor, explicatum. In conuertendo quidem magnos labores, & non paruas molestias cum cœperim, nescio tamen an fecerim operæprecium: non quòd ipsos commentarios aspernandos ducam (de quibus quid sentiam, exposui) sed quod in iis tanta est difficultas interpreti, vt superari nulla ratione posse videatur. Pri-

mùm enim exemplar ita deprauatum est, tum confusione distinctionum, & verbis Demosthenis ab Vlpiani explicatione nulla nota aut interuallo separatis: tum aut immutatis, aus additis, aut repetitis, aut omissis vocabulis, interdum etiam totis sententijs, vt affirmare non dubitem, me nullum vel in Græca vel in Latina lingua codicem vidisse peius tractatum. Deinde ἐξηγήσεις, quas enarrationes interpretari licet, videntur orationem requirere perpetuam, cuius hîc alicubi vestigia quædam apparent: vt existimem, vbi verba Demosthenis seorsim ponuntur, ibi ab aliquo librorum corruptore, & importunè studioso breuitatis, Vlpiani verba complura esse resecta, vt scholiorum faciem, non ἐξηγήσεων præ se ferant, atque assuta aliena. In connectendis quidem aliorum verbis magna est Græcorum felicitas, præter cætera vel in his duabus particulis, τὸ & δὲ, quibus ceu Delphico gladio vtuntur: cùm eadem Latino sermone sine longis & molestis ambagibus explicari nulla ratione possint. Huc accedit vocabulorum maxima & copia & varietas, & longè alia quàm Latinorum ratio: cuius generis sunt, vt è multis pauca delibem, κεφάλαιον, τὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους, σημεῖα, εἰκότα, τεκμήρια, ἀντίπιπλον, ἀντίθεσις, ἀνθυποφορά, σύγκρισις, ἀντεξέτασις, παράθεσις, ἀντιπαράστασις, ἔνστασις, ἀντίστασις, κατάστασις, προκατάστασις, ἔκφρασις, διασκευή, διατύπωσις, ἀποσιώπησις, ὑποσιώπησις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις, ἀναστροφή, παρεκτροπή, πηλικότης, ποσότης, μέγεθος, εἴσοδος, εἰσβολή, εἰσαγωγή, προκατασκευή, προθεραπεία, προδιόρθωσις, συνδρομή, περιδρομή, συγχώρησις, σύστασις, ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, ἔλεγχος, ἐνθύμημα, νόημα, ἔννοια, & alia complura. nec enim omnia recensere institui. Iam quid facias in illis adiectiuis, ἠθικὸν, παθητικὸν, πραγματικὸν, προκαταστατικὸν, συνεκτικὸν, ἀντιστατικὸν, ἐπιλογικὸν, προοιμιακὸν ἀπροσδιόριστον, atque id genus aliis, quæ quomodo explicentur, nisi aut impropriè, aut barbarè, aut longis verborum ambagibus, equidem non reperio: vt nihil dicam, ea præcepta artium, quæ sequutus est Vlpianus, ita abhorrere ab ea & Græcorum & Latinorum doctrina, quos hodie in scholis plerique sequuntur, vt sæpè difficile sit diuinare quid sibi velit. Hæc & huius generis alia incommoda cum attentius perpenderem, parum abfuit, quin totum Vlpianum desererem, ipsius Demosthenis conuersione contentus. Sed quum aliorum complurium editos in Demosthenem commentarios, qui sæpe in hoc opere citantur: cuiusmodi sunt Apsinis Genethlij, Aesculapij, Alexandri, Diocori, Zenonis, Aspasij, & aliorum, è quibus multa in Vlpianum translata esse suspicor: & ipse Vlpianus quarta Philippica, τάδ᾽, inquit, ἐν τούτοις ἀσαφῆ παρασήσουσιν οἱ ἐξηγηταί, & in oratione de fœdere Alexandreo: οὐκ ἔστιν ἄδηλον, inquit, τοῖς φιλομαθέσιν, ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων. eos igitur omnes commentarios cum tempus aboleuerit, & huic vni tamdiu pepercerit (etsi enim quis fuerit hic Vlpianus, quibúsve temporibus vixerit, non constat: tamen eum ante aliquot secula vixisse probabile est) cogitabam, in eo vel genium, vel vtilitatis aliquid inesse oportere: atque ipse, vt dixi, memineram, me ab eo admonitum, non pauca Demosthenis loca & intellexisse rectius, & diligentius peruestigasse. Quare non committendum arbitrabar, vt Græcarum literarum rudes ea vtilitate penitus fraudarentur. In animo igitur erat, præteritis alijs, quæ plus verborum & obscuritatis quàm eruditionis haberent, vtilissima quæque ex eo decerpta inserere meis Annotationibus, quas in totum Demosthenem iampridem institui, & quarta ex parte propemodum absolui: absoluturus etiam cætera, nisi fortunæ iniquitas certam ac tranquillam sedem, & necessarium ad tantum opus, propter quod plurimi tum Græci, tum Latini scriptores euoluendi erunt, ocium negaret. Sed ab hoc instituto duæ me rationes depulerunt: vna, quòd iniuria fieri videbatur Vlpiano, si eius opus iam antè mutilum, magis etiam truncaretur. Quod enim ego in meis operibus & conuer-

conuersionibus iniquissimo animo ferrem (& quis ita lenis aut socors est, quin sua scripta temerariis aliorum manibus attrectari & compilari ægrè patiatur?) ab eo religiosè mihi abstinendum in aliorum etiam locubrationibus arbitrabar. Altera, quod quæ ego superuacanea censuissem, alius fortasse cum primis opportuna sibi & commoda iudicasset. Quot enim capita, tot sententiæ, & suam quisque opinionem putat esse optimã: & quam paulò antè probauit, pòst ipse repudiat: vt mihi cum Luciano exclamare subinde libeat.

> οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διαμπερὲς ἔστι νόημα
> ἀλλ᾽ ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ᾽ ἑτέροισι γέλως.

Etsi enim illam Academicorum ἀκαταληψίαν non probo: infinitæ tamen doctorum & sapientum (vt perhiberi se volunt) cum ab aliis, tum à semetipsis dissensiones: etiam cum nihil dant ambitioni aut æmulationi: cum simplicis veritatis rationem habere se dicunt: me vehementer mouent, vt multis in rebus agendum & pronunciandum esse cautius existimem. Proinde ne studiosi Latini sermonis in hoc operè deteriore conditione essent, quàm Græcis literis eruditi, conuertendas etiam has Vlpiani enarrationes suscepi: non alia re magis fretus, quàm candore & humanitate æqui lectoris (quis enim iis difficultatibus, quas suprà exposui, circumuento, veniam non daret, nisi à communi etiam sensu alienus?) & assiduitate diligentiæ, ac in doctrinæ studiis, quibus me iniquum Saturni sidus exiguo cum fructu & voluptate alligauit, tolerantia molestiarum & laborum. Codicem igitur Græcum, vbi id mihi citra temeritatem, atque adeò verè posse facere videbar, partim verbis Demosthenis, ad quæ tota explicatio referenda est, diligenter inspectis, partim sagacibus coniecturis adhibitis, locis plus bis mille correxi, neque ferè pauciora incorrecta præterij, & suspecta atque obscura mihi, omnia stellulis signaui. Et sic primæ difficultati mederi sum conatus. De ipso autem artificij oratorij & Vlpianicæ doctrinæ genere, pro sua quisque persuasione vel probet, vel improbet, quod videbitur. modò illud meminerit, eum vsitatam suis temporibus rationem, quæ multis ingeniosis & eruditis hominibus placeret, secutum, obstitisse atque inuidisse nemini, qui doctius aut explicatius aliquid afferre vellet in medium. Sed hoc ad verborum interpretem eatenus duntaxat attinet, vt ne ocio (quo ego certè minimè abundo) abusus esse videatur: cætera ipsi autori præstanda sunt, siue is bene siue malè scripserit ac docuerit. Illud autem facere non dubitaui, vt alicubi perpetuam Vlpiani orationem, breuitatis seruandæ & molestiæ vitandæ causa, siue vllo autoris detrimento, intersecarem, & verba Demosthenis parentheseos signo clauderem. Veluti cum Vlpianus habet, ἐν δὲ τῷ, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ, σοφίζεται ὁ ῥήτωρ: ego sic feci. *Non vno modo dedit.*) Hic captiosè agit orator. Alioqui si ἐν δὲ τῷ, voluissem exprimere, dicendum fuisset. In his autem verbis, *Non vno modo dedit*: captiosè agit orator, quod neque dilucidius est, & prolixius, & tale, vt si paucis in versibus sæpius repetatur, fastidio lectorem enecet. Nemo igitur opinor hoc factum reprehendet, præsertim cum ita tractatus sit Vlpianus, vt ab enarrationibus ad annotationes, tanquam ab equis ad asinos, deuolutus esse videatur. In artis autem vocabulis, quoniam Latinis partim prorsus carebam,

partim ſatis propria non habebam: aut Græca ipſa reliqui: aut Latinam interpretationem, non quam volui, ſed quam potui, quámque feſtinatio & mea & typographi paſſa eſt, adieci. Oporino enim, acerrimi iudicij viro, certis de cauſis, quas nec ipſe improbaui, non viſum eſt Vlpianum ſeorſim eſſe edendum: ſed quoniam tam maturè ad calcem perueniſſem, interpretem cum autore ſuo coniungendum. Maximè autem illud eum ad editionem impulit pene præproperam: quòd me longinquum iter adornare intelligebat: in quo (apud exteras præſertim nationes) homo valetudinarius leui aliquo caſu ita proſterni poteſt, vt nunquam reſurgat. Maluit igitur Vlpianum qualemcunque edere, quàm tot mihi labores omnino perire, quorum fortaſſe lectoribus etiam aliquis vſus eſſe poſſet. Nam ſi ſpacium ac tempus detur, multa quæ mihi quoque obſcura nunc ſunt, declarare poſſe videor. Quod quia non negligentia mea, ſed fortunę culpa, me pilę inſtar huc atque illuc iactantis, prętermiſſum eſt, veniam meretur. Et alioqui totum hoc Opus omnino tale eſt, vt cum Ouidio dicendum ſit,

En veniam pro laude peto: laudatus abundè,
Non faſtiditus ſi tibi lector ero.

Vale. Baſileę. Cal. Martij. Anno M. D. L.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥΣ

καὶ φιλιππικοὺς λόγους.

VLPIANI RHETORIS PRAEFATIO IN DEMOSTHENIS OLYNTHIACAS ET PHILIPPICAS

cas orationes, Hieronymo Vuolfio Oetingensi interprete.

Πλείστην δοκοῦσιν ὁμοιότητα σώζειν οἱ φιλιππικοὶ λόγοι, πρὸς τὰς Θουκυδίδου δημηγορίας. οὐ γὰρ μόνον τὰ κεφάλαια ἴδοι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις συμπεπλεγμένα ὥσπερ ἐν ἐκείναις, καὶ τὰς ἀντιθέσεις. οὕτω μεταπεχειρισμένας; ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν νοημάτων παραπεφρασμένα. αὐτίκα τῶν ὀλυνθιακῶν ὁ πρῶτος, οὐ πρὸς μίαν, ἀλλὰ καὶ πλείους ἔχει τὸν ζῆλον. ἔστι δ' ὅτε, οὐχ ἕνα μόνον λόγον πρὸς μίαν ὅλην παρ' ἐκείνῳ δημηγορίαν, ἀλλὰ καὶ κεφάλαιον πρὸς ὅλον κεφάλαιον· καὶ κεφαλαίου δὲ μέρος πρὸς μέρος. πολλάκις δὲ καὶ πρὸς μέρη πλειόνων δημηγοριῶν κεφάλαιον ἕν. τό, τε σύντομον τῶν λόγων, ὅμοιον οὐδὲν ἧττον ἐστί. καὶ τὸ ἀναγκαῖον δὲ πλεῖστον, ᾧπερ ἐκεῖνος χρῆσθαι φιλεῖ. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς ὑποθέσεις, οὐχ ὑπὲρ τῶν προσώπων οἷς συνίστασθαι βούλεται, φανερῶς ἐνδείκνυται ποιούμενος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀκροατῶν ὥσπερ ὁ Θουκυδίδης. τοιγάρτοι καὶ ὁ Λέσβιος καὶ ὁ Κερκυραῖος, ὁ μὲν πρὸς Ἀθηναίους καταφεύγων διὰ συμμαχίαν· ὁ δὲ ἀφιστάμενος πρὸς Λακεδαιμονίους οὐχ ὑπὲρ ἑαυτῶν τοσοῦτον δοκοῦσι ποιεῖσθαι λόγον, ὅσον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ἀκροωμένων. καὶ ὁ Δημοσθένης δὲ τὸν πρῶτον τῶν ὀλυνθιακῶν μεταχειριζόμενος, οὐχ ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων σπουδάζων προσποιεῖται λέγειν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀκροατῶν καὶ τοῦ συμφέροντος τῶν Ἀθηναίων. καὶ τὴν μεταχείρισιν φαίνεται ὁ Δημοσθένης ἐκ τῶν δύο δημηγοριῶν ὡς ἔφην, εἰς ταύτην τὴν ὀλυνθιακὴν μεταστήσας. προσεκτικώτερος γὰρ ὁ ἀκροατὴς γίνεται, ὅταν ὡς ὑπὲρ οἰκείων ἀκούων καὶ τῶν αὐτῷ συμφερόντων συμβουλεύηται. ταύτῃ μὲν οὖν συγγένειαν πλείστην ὁ λόγος ἔχει πρὸς ἐκείνας τὰς δημηγορίας κατὰ τὴν μεταχείρισιν. οὔτε γὰρ τοσοῦτον Κερκυραῖοι, οὔτε οἱ Λέσβιοι δοκοῦσι ποιεῖσθαι τὸν λόγον ὑπὲρ τοῦ οἰκείου συμφέροντος, ὅσον ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀκροωμένων. οὔτε μὴν ὁ Δημοσθένης συνιστάμενος, ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων τὸν λόγον βούλεται ποιεῖσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κοινῇ συμφέροντος, καὶ τοῦ μέλλοντος συνοίσειν τῇ πόλει. καὶ μὴν, καὶ τὴν ἔφοδον τῶν κεφαλαίων γεγενημένην εὑρήσεις κατὰ ζῆλον τῆς Κορινθίων δημηγορίας. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ βουλόμενος ὁ Θουκυδίδης παροξῦναι τὸν ἀκροατὴν, οὐ τὴν δύναμιν αὔξει τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτῶν διαβάλλει, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν κακοήθειαν, μεθ' ἧς ἐν τοῖς Ἕλλησι πολιτεύονται. καὶ Δημοσθένης δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιῶν, πανταχοῦ τὴν φιλοπραγμοσύνην θρυλλεῖ τοῦ Φιλίππου, καὶ τὸ σπουδαίως καὶ κατὰ καιρὸν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων; οὔτε τὴν δύναμιν, οὔτε τῇ ῥώμῃ περιτιθεὶς μέγεθος. ὥστε τὸ κεφάλαιον τῷ κεφαλαίῳ πολλαχῶς παραπλήσιον εἶναι. καὶ μὴν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ καιροῦ παροξύνειν, θουκυδίδειον, καὶ τῆς αὐτῆς δημηγορίας. ἔχει δὲ πολλὴν ὁμοιότητα καὶ πρὸς δημηγορίας ὁμηρικὰς ὁ λόγος,

Magna esse videtur Philippicarum orationū & concionū Thucydidis similitudo. Nec.n. capita dūtaxat in his orationib. vt in illis, implicata videas & obiectiones seu oppositiones sic tractatas: sed multas etiā sētētias inde sumptas, & copiosius hic explicatas. Ac prima statim Olynthiaca non vnā aliquā illarū, sed plures æmulatur. Est etiā cum nō vnam quāpiam cōcionem effingit, sed caput ex toto capite, partem capitis ex parte. Sæpe etiā ex partib. plurium cōcionum, caput vnū conficit. Est & breuitas orationū eadē. Quin & necessitas crebrò incul catur, qua ille vti solet. Sæpe etiā præ se fert, se non earū personarū quib. patrocinatur, sed ipsorum auditorum causam agere, quemadmodum Thucidydes. Proinde & Lesbius & Corcyræus, hic ad Athenienses petendæ gratia societatis confugiēs, Ille deficiens ad Lacedæmonios, nō tā de se laborare videri volūt, quàm de vtilitate audientium. Sic etiam Demosthenes prima Olynthiaca tractanda, se nō vt Olynthiorū studiosum verba facere fingit, sed ipsorū auditorum & Atheniēsium defendere vtilitatem. Ac tractationem apparet Demosthenē, è duabus illis, quas dixi, cōcionib. in hāc Olynthiacā trāstulisse. Attētior enim fit auditor, cū suā rem agi, suisque consuli commodis existimat. Quātum igitur ad artificium attinet, magna est huius orationis & concionum illarum similitudo. Neque enim vel Corcyræi vel Lesbij tam de sua, quàm de audiētium vtilitate disputant: neque Demosthenes Olynthios, quibus patrocinatur, defendere videri vult, sed publicā vtilitatem, & id quod è republica futurum sit. Atq; etiam ordinem capitum deprehēdes institutum ad imitationem concionis Corinthiorum: in qua & ipsa, Thucydides cum excitare vellet auditorem, nō potentiam exaggerat Atheniensium, sed criminatur institutum & animum & calliditatem, qua in Republica Græcorum administranda vtantur. Demosthenes item illud idem factitans, passim rerum gerendarum cupiditatē Philippi inculcat, ac tempestiuam & seriam negociorum susceptionem, neque copiis eius, neque viribus multum tribuens: vt hoc caput illi capiti multis modis respondeat. Quin & ab occasione exhortari, Thucydideum est, eiusdémque concionis. Admodum similis etiam, est hæc oratio concionibus Homericis, quas libro Iliados secundo

Demosthenem Thucydideas conciones esse imitatum.

Comparatio Demosthenicarū cum Homericis orationibus.

Vlysses & Nestor ad Achæos habent: alter obiurgans, quòd bellum non fortiter vrgeant, & monens, vt beneuolentia deorum vtantur: alter in memoriam reuocans iusiurãdum, & fidem Atridis datam vt & hic: Nunc, inquit, vltrò id accidit, quod omnes iactabant, Olynthios ad hostile Philippi odium cõcitandos: commonefaciens, eos Olynthiis auxilia promisisse, & quàm turpe sit, quod promiserint, non præstare. Vt autem quidam in illis concionibus diuinas promissiones adducit, & signa & auguria, & deos Græci exercitus esse præsides asserit: sic idem facit in hac oratione Demosthenes, occasiones illas & opportunitates in memoriam reuocans, quas dij sæpe ciuitati præbuerint. veluti cum ait: Ac mea quidem opinione, Athenienses, si quis ea quæ nobis diuinitus obtigerunt, rectè æstimet.

Proinde oratio hæc partim castigat & increpat, partim monet ac docet, partim hortatur: ad Homeri & Thucydidis factam concionum imitationem. Cùm autem ei tria aduersentur, & hanc causam impediant: vnum, bellum non esse domesticum (quid enim ad Athenienses bellum Olynthiacum attinet?) alterum, nec pecuniam quæ militibus detur, in promptu esse: tertium, magnam esse Philippi potentiam: hęc vtraque strenuè oppugnat, primum autem illud prorsus etiam tollit. Ac non alienum esse bellum, sed domesticum, & ad vrbem attinere, bifariam ostendit. Vnum & primum est, id quo impellente natura, vincuntur omnes, honoris studium, & principatus. Ostendit enim, bellum pro Olynthiis gerendum, autoritatis eius & principatus, quem olim inter Græcos tenuerint, recuperandi fore principium. Nam penes eos futuram summam rerum in Græcia, si res hasce susceperint. Atque id his verbis pronunciat: Hæc certè occasio tantum non edita voce loquitur, rerum vobis illarum ipsis curam suscipiendam esse, si modò salus earum curæ vobis sit. Nam cum oratio & adhortatio magna & ampla sit, adhortationem occasioni attribuit: Hæc est occasio, inquit, illa, quæ vos vocat & excitat ad recuperationem & conseruationem rerum illarum, si salutem earum curatis: hoc est, si ciuitati curæ est præesse Græcis: hæc est illa occasio, quę principatum ciuitati restituat. Altero porrò argumento, quod necessitatem continet, iam terrorem etiam audiẽtibus incutit, asserens, Philippum in Atticam penetraturum, ni Olynthij conseruentur: vt iam metu compulsi rem strenuè gerant. Est autem vtraque probatio Thucydidis, sumpta è Corinthiorum, vt dixi, concione. Nam & ad Græcorum principatum suscipiendum Lacedæmonios hortatur Corinthius, idémque perterrefacit, ostendendo, Athenienses rectà in Peloponnesum inuasuros: quam rectè necessitatem esse dixeris. Atque hæc hactenus, per quæ ostendit, bellum ad ciuitatem attinere. Disputationem verò illam de pecuniis per obiectionem tractat, & probat satis multas in promptu esse, modò legem ab Eubulo latam tollere velint. In quo solertiam eius, & singulare artificium miraberis. Cùm enim eam orationem molestissimam sciret esse auditoribus, nec sine summa persuaderi posse difficultate: necessitatem maiorem aliam eis ob oculos ponit. Ait enim, pendere tributum oportere vnumquemque non modò diuitum, sed prorsus omnium: vt tributum de suo ne sit conferendum, veriti, legem abrogare malint, quæ parum eis afferre lucelli videatur.

Tria incõmoda Demosthenis.

I. Bellũ Olynthiacũ ad rẽpub. pertinere.

II. Nõ deesse pecuniam reipublicæ.

A ἃς Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ πρὸς τοὺς ἀχαιοὺς ποιοῦνται. ὁ μὲν ἐπιτιμῶν ὅτι οὐκ ἀντέχονται τῶν πραγμάτων ἐρρωμένως, καὶ ἀξιῶν χρῆσθαι ταῖς τῶν θεῶν εὐνοίαις· ὁ δὲ, ὑπομιμνήσκων ὅρκων καὶ συνθηκῶν * τοῖς ἀτρείδαις. ὥσπερ καὶ οὗτος. Νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθρύλλουν, ὡς ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ φιλίππῳ, ὑπομιμνήσκων ὡς ἐπηγγείλαντο ὀλυνθίοις βοήθειαν, καὶ ὅπως τὸ παραβαίνειν τὰς ὑποσχέσεις, αἰσχρόν. ἐν οἷς δέ τις ἐκείνων τῶν δημηγοριῶν ὑπομιμνήσκει τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑποσχέσεων, καὶ τῶν συμβόλων καὶ τῶν οἰωνισμάτων, ἐν τούτοις ὅτι θεοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου προεστήκασι συνίστησι· τοῦτό τοι καὶ δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ· ὑπομιμνήσκων τῶν καιρῶν ἐκείνων καὶ τῶν προφάσεων ὧν παρέχον πολλάκις οἱ θεοὶ τῇ πόλει. οἷον, καί μοι δοκεῖ τις, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑμῖν ὑπηργμένων καταστὰς, λέγων. ὥστε, πῇ μὲν νουθετικὸν καὶ ἐπιτιμητικὸν, πῇ δὲ ὑποθετικὸν, πῇ δὲ προτρεπτικὸν εἶναι τοῦ-

B τον τὸν λόγον, πρὸς τὰς ὁμήρου καὶ θουκυδίδου δημηγορίας μεμιμημένον. τριῶν δὲ ὄντων τῶν ἀντικειμένων αὐτῷ καὶ λυπούντων πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, ἑνὸς μὲν, τοῦ μὴ οἰκεῖον εἶναι τὸν πόλεμον (τί γὰρ προσήκει τῇ πόλει τῶν ἀθηναίων ὁ πρὸς ὀλυνθίους πόλεμος;) δευτέρου δὲ, τοῦ μηδὲ χρήματα ὑπάρχειν πρόχειρα τοῖς στρατευομένοις· τρίτου δὲ, τοῦ ἰσχυρὸν εἶναι τὸν φίλιππον· πρὸς ἑκάτερον ἐρρωμένως ἀντέστη, τὸ δὲ, ἀνήρηκε. τὸ μὲν μὴ ἀλλότριον εἶναι τὸν πόλεμον, ἀλλὰ οἰκεῖον καὶ προσήκοντα τῇ πόλει, διχόθεν δείκνυσιν. ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ πρώτου, οὗ καὶ πεφύκασιν ἅπαντες ἡττᾶσθαι, τῆς φιλοτιμίας λέγω καὶ τῆς ἡγεμονίας. δείκνυσι γὰρ τὸν ὑπὲρ ὀλυνθίων ἐσόμενον πόλεμον, ἀρχὴν ὄντα προστασίας ἑλληνικῆς καὶ ἡγεμονίας. ἣν εἶχον πάλαι. καὶ γὰρ ἂν αὐτοὺς γενέσθαι πάλιν βραβεύειν τὰ ἑλληνικὰ, εἰ τούτων ἀντιλάβοιντο τῶν πραγμάτων. καὶ ταῦτά φησιν ἐν οἷς λέγει. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει

C φωνὴν ἀφιεὶς, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον, εἴπερ περὶ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. ἐπειδὴ γὰρ ὁ λόγος καὶ ἡ προτροπὴ μέγεθος ἔχει, προτέθηκε τῷ καιρῷ τὴν προτροπήν. οὗτός ἐστιν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος λέγων, ὁ καλῶν ὑμᾶς καὶ διεγείρων ἐπὶ τὴν ἀνάκτησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, εἰ φροντίζετε τῆς αὐτῶν σωτηρίας. τουτέστιν εἰ μέλει τῇ πόλει τοῦ προεστάναι τῶν ἑλλήνων. οὗτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὁ διδοὺς πάλιν τὴν ἡγεμονίαν τῇ πόλει. ἐξ ἑτέρου δὲ ὃ περιέχει τὸ ἀναγκαῖον, δι' οὗ καὶ φόβον ἤδη τοῖς ἀκούουσιν ἐργάζεται, συνιστὰς ἐξήκοντα ἂν ἐπὶ τὴν ἀττικὴν φίλιππον, εἰ μὴ ὀλύνθιοι σώζοιντο. ὥστε αὐτοὺς φοβουμένους λοιπὸν, τῶν πράξεων ἐρρωμένως ἀντέχεσθαι. ἑκάτερα δὲ τῶν ἀποδείξεων θουκυδίδου, καὶ εἴληπται ἐκ τῆς κορινθίων ὡς ἔφην δημηγορίας. καὶ γὰρ ἐπὶ προστασίαν τῶν ἑλλήνων προάγει τοὺς λακεδαιμονίους ὁ κορίνθιος. καὶ φοβεῖ δὲ πάλιν οἷς δείκνυσιν, ὅσον οὐ βαδίζοντας ἐπὶ τὴν πελοπόννησον ἀθηναίους. ὃ καλῶς ἄν τις εἴποι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν, περὶ τοῦ οἰκεῖον εἶναι τῇ πόλει τὸν πόλεμον. τὸν δὲ περὶ τῶν χρημάτων λόγον ἐγύμνασεν ἐξ ἀντιθέσεως, συνιστὰς ὑπάρχειν ἱκανὰ τῇ πόλει, εἰ βούλοιντο λῦσαι τὸν νόμον ὃν εὔβουλος ἔθηκεν. ἐν ᾧ καὶ θαυμάσειεν ἄν τις αὐτοῦ τὴν μεταχείρησιν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς δεινότητος. εἰδὼς γὰρ δυσχερέστατον εἶναι τὸν λόγον τοῖς ἀκούουσι, καὶ οὐκ ἂν ἡδέως προσιεμένοις· ἄλλην ἀνάγκην αὐτοῖς ἐφίστησι μείζονα. φησὶ γὰρ δεῖν εἰσφέρειν ἕκαστον, οὐ τῶν πλουσίων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἁπλῶς· ἵν' εὐλαβούμενοι τὴν ἐκ τῶν οἰκείων εἰσφορὰν, ἕλωνται τὸν νόμον ἐξαλεῖψαι δι' ὃν δοκοῦσι μικρὰ κερδαίνειν.

καὶ

καὶ ἔστι τοῦτο τὸ μέρος περιεκτικὸν μέρους τοῦ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὃν τρόπον ἐν ταῖς κατασκευαῖς τοῦ προσήκειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον, μετέστησε τὸν φόβον ἐπ' αὐτούς, ἵνα μὴ ὡς ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύωνται· τοῦτον τὸν τρόπον κἀνταῦθα περιέστησεν αὐτοῖς φροντίδα μὴ περὶ τοῦ δεῖν λαμβάνειν ἐκ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ὅπως οἴσουσιν ἐκ τῶν οἰκείων, ἵνα δυοῖν αἱρέσεων προκειμένων, τοῦ, τε μὴ λαμβάνειν μικρά, καὶ τοῦ πρὸς τὴν χρείαν εἰσφέρειν ἂν δέῃ, πολλά, ἕλωνται τῶν ἐλαττόνων ἀποστάντες τὰ οἰκεῖα κερδαίνειν. καὶ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τὸν περὶ τῆς διπλῆς παρασκευῆς λόγον διὰ τοῦτο πεποιῆσθαι, οὐχ ἵνα δύο δυνάμεις ὄντως ἐξαποστείλωσι· τὴν μέν, ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, τὴν δέ, ἐπὶ τὴν Ὄλυνθον· ἀλλ' ἵνα φοβηθέντες τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀναλωμάτων, εἰ ἀνάγκη γένοιτο ἐκ τῶν οἰκείων εἰσφέρειν, πάσῃ γνώμῃ καὶ παντὶ τρόπῳ τῶν θεωρικῶν ἀποστῶσι. τρίτον ἐστὶν ἓν ἔτι τῶν λυπούντων πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. τοῦτο δέ ἐστι τοῦ Φιλίππου τὸ δυνατόν. τοῦτο τοίνυν διέλυσε Θουκυδιδείῳ μεταχειρήσει. καθάπερ ἐκεῖνος ἐν ταῖς Σικελικαῖς δημηγορίαις, καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. μὴ ἔχων γὰρ ἀρνεῖσθαι ὅτι ὁ Φίλιππος δύναμιν ἔχει, κατὰ μέρος αὐτὴν διελών, καὶ κατακερματίσας πρὸς μέρος, ἀσθενέστερον τῷ λόγῳ κατέστησε, τοὺς ἐφεστηκότας μέν, σκαιοὺς τὰς γνώμας δεικνὺς τοὺς δ', ἐπιβούλως διακειμένους· τοὺς δέ, ἀσθενεῖς ὑπάρχοντας φύσει. ὅπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν ἐπὶ τῆς βασιλέως δυνάμεως. οὐ μὴν ὁμοίαις εἰσαγωγαῖς ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων, ἅπερ ἔφαμεν ἀντικεῖσθαι αὐτῷ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, οὐδὲ κατὰ ἀντιθέσεις ἀπαντᾷ· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον, δι' οὗ κατασκευάζει οἰκεῖον εἶναι τὸν πόλεμον, ὡς προηγούμενον. οὗ προελθόντος καὶ προσκεχωρηκυιῶν ἤδη τῶν σπουδῶν, λεληθότως τῆς ἀντιθέσεως καὶ ἀνυπόπτως μνήμην πεποίηται. μετὰ γὰρ τὸ πολλὰς ἀποδείξεις ποιήσασθαι τοῦ δεῖν τῶν πραγμάτων ἀντέχεσθαι, ἐπήγαγε· νῦν γὰρ ὃ πάντες ἐθρύλλουν ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ, ὃ δοκεῖ ὥσπερ ἀναίρεσιν ἐργάζεσθαι τῆς ἀντιθέσεως. τίς γὰρ ἂν τολμήσειεν ἀλλότριον ἔτι φάσκειν εἶναι τὸν πόλεμον, ὃν οὗτοι πολλάκις κατασκευάζειν ἠξίουν; συνήθες δὲ αὐτῷ τοῦτο ποιεῖν, κρύπτειν μὲν τὰς ἀρχάς, ἐκ δὲ τοῦ τέλους ἄρχεσθαι, ἐν οἷς συναρπάζειν βούλεται τοὺς ἀκούοντας, ὡς ὑπὲρ ὁμολογουμένων. οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον εὐθὺς μάχεσθαι πρὸς ἀμφισβητούμενον, καὶ ὡς ὑπὲρ ὁμολογουμένων προτρέπειν. ἄλλως τε, καὶ τοῦ ἀναγκαίου δεικνύντος τὸν ἐσόμενον κίνδυνον εἰ ῥαθυμήσαιεν. τοῦτο μὲν οὖν ἐστὶ τὸ πρῶτον μέρος τῶν κεφαλαίων. τὸ δὲ δεύτερον, ὅπερ ἔχει τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον, ἐξ ἀντιθέσεως εἰσήγαγε. περὶ δὲ χρημάτων πόρου λέγων, ἀλλὰ πόθεν ἕξομεν χρήματα; ὃ καὶ αὐτῷ χαλεπώτατον εἶναι δοκοῦν μετὰ κατασκευῆς προοιμιακῆς εἰσήγαγε, προθεραπεύσας ἑαυτῷ τὸν ἀκροατὴν καὶ προσεπαγγελλόμενος κατορθώσειν αὐτοῖς ἅπαντα, εἰ μόνον πεισθεῖεν αὐτῷ. τὸ δὲ τρίτον, ἐξ ἀντιθέσεως φανερᾶς, καὶ λαμπρᾶς εἰσηγμένης. ἔστι τοίνυν τὰ ἀνωτάτω κεφάλαια τοῦ λόγου, δύο· τὸ συμφέρον, καὶ δυνατόν. κατασκευάζει δὲ διὰ μὲν τοῦ συμφέροντος, τὸ μήτε ἀλλότριον εἶναι τὸν πόλεμον, μήτε περὶ μικρῶν. τῷ μὲν γὰρ δοκεῖν, ἐπὶ Θρᾴκης ἔσται, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ὑπὲρ αὐτῆς Ἀττικῆς, ὑπὲρ αὐτῶν Ἀθηναίων, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ φιλοτιμίας. τοῦτο δὲ ποικίλως κατεσκεύασεν, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἐνδόξων καὶ προτρεπτικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων, δεικνὺς ὅση αἰσχύνη καὶ ὅσον ὄνειδος περιέσται τῇ πόλει, εἰ προϊδοῦσα τοῦτον τὸν πόλεμον, ὑπὲρ τῶν οἰκείων, καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας αὐτῆς κινδυνεύσειεν. εἶτα, καὶ ἐκ τοῦ ζήλου τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον,

A

Et hæc pars facultatis Atheniensium partem continet. Quemadmodum igitur in eo confirmando, quòd bellum ad ipsos attineat, metum ad ipsos transtulit, vt non tanquam de Olynthiis, sed tanquam de semetipsis deliberarent: eundem ad modum & hic solicitudinem eis iniicit, ne non modò è publico nihil accipiendum, sed etiam è priuato sit aliquid erogandum: aut optione duarum rerum proposita, vel pauca non accipiendi, vel pro tempore, multa, si sit opus, conferendi: publicis omissis priuata retinere, atque in lucro deputare malint. Ac, mea quidem opinione, duplicis instructionis mentionem fecit, non quòd reuera duos mitti vellet exercitus, alterum in Macedoniam, alterum ad Olynthum: sed vt magnitudine sumptuum perterriti, si necesse foret de priuato conferre: toto animo & quouis pacto pecuniam theatralem missam facerent. Vnum adhuc restat, ordine tertium, quod ei in hac causa incommodet: ea verò est potētia Philippi: quod incōmodū Thucidideo artificio repellit, vt ille in Siculis cōcionibus, & Isocrates in Panegyrico. Quia enim negare non potest potentiam Philippi: eam membratim diuulsam, atque in particulas minutissimas concisam, oratione facit minorem: atque ostendit, præfectos væcordes esse, cæteram turbam ei partim insidiari, partim suapte natura esse imbecillem. Id quod ille facit in potentia Persarum regis eleuanda. Non tamen simili ordine vsus est in tribus hisce, quibus causam hanc impediri diximus: neque singulis obiectionibus occurrit, sed primum ponit illud, quo probat, domesticum esse bellum, tanquam præcipuum, quo progresso, & iam excitatis atque adiunctis studiis, dissimulanter obiectionis, & absque suspicione, mentionem facit. Cùm enim sæpe probasset, rerum esse curam suscipiendam, subiecit: Nunc enim quod omnes iactabant, Olynthios concitandos esse in Philippum: eo veluti tollere videtur obiectionem. Quis enim iam alienum dicat id bellum, quod ipsi concitare sæpe instituerint? Est autem hoc ei familiare, vt occultatis initiis, à fine ordiatur, si quibus in rebus tanquam confessis, extorquere assensum studet auditoribus. Nam alia res est, statim pugnare aduersus aliquid controuersum: alia, hortari, vt in rebus manifestis: præsertim cum necessitas ostendat impendens periculum, si socordes fuerint. Et hæc prima pars est capitum. Alteram verò partem, quæ disputationem de pecunia continet, per obiectionem proponit, cum de pecuniæ facultate loquens, ait: Sed vnde pecuniæ suppetent? quam quæstionem, quod ei difficilima videbatur, cum approbatione in exordiis vsitata proposuit, antè conciliato sibi auditore: atque etiam pollicens, feliciter eis successura omnia, modò parent. Tertia per obiectionem apertè splendidéque adducitur. Summa igitur orationis capita duo sunt, vtilitas & facultas. Per vtilitatem autem probat, nec alienum esse bellum, nec parui momenti. Nam tametsi videatur in Thracia fore: reuera tamen ad Atticam, ad ipsos Athenienses, ad gloriā, ad honorē eorū pertinere. Idque variè ostendit, non solum probabilibus & hortatoriis rationibus, sed etiā contrariis, docēdo, quātū dedecus, & quātū probrū ad rēpublicā rediturum sit, si hoc bello neglecto, de suis opib. suáq; ditione dimicare cogātur. Deinde etiam ab æmulatione aduersus hostē:

Duplex instructio.

III. Potentiā Philippinā pertinere C dam.

B

Ordo Demosthenicus.

C

Calliditas.

II.

III. Præcipua capita orationis. Vtilitas.

quàm turpe sit, illum propter industriam esse vbique superiorem: Athenienses autem, qui præsertim & deos & fortunam adiutricem habeant, nihil vel semetipsis vel deorum immortalium fauore dignum gerere. Atque hæc vtilitatis sunt. Facultas autem in vtranque partem tractatur. Inquirit enim tã quæ sint domesticæ vires, quàm quæ hostium. Sed domesticæ cuiusmodi esse queant, & vnde pecunia suppetat cum nimirum de legionibus constet, constet item, de equitibus, & satis magnæ sint cùm Atheniensium copiæ, tum verò Olynthiorum: de his tanquam confessis, omissa est disputatio. Philippi autem potentiam refutat, atque ostendit, ruinosam eam esse, propter multas & magnas causas, quæ singulatim explicantur. Necesse autem est, vt à capite repetentes, diuidamus orationem, & ostendamus quæ sit eius dispositio & collocatio. In priore igitur exordio perspicuum est, eum illud de pecuniis, vnde munerandæ sint militibus, constituere. quod facere solet ad auditorem in suam sententiam pertrahendum, secunda priora primis collocando. Tanquam enim in confesso sit, pro eis geri bellum, sic de pecunia verba facit: quanquam prius ostendendum fuisset, domesticumne an alienum esset bellum? Sed ipse hoc pro confesso arripens, à secundis orditur. quod idem & in oratione pro Corona fecit. Antequam enim probasset, se ne an Ctesiphontem causam dicere oporteret: hoc tanquam indubitatum arripit, ac petit ab auditoribus, vt sibi permittant, quo ipse velit ordine contexere orationem. Posterior autem pars eiusdem exordij occultè innuit, eum confidere suis rationibus, neque meliora quenquam esse prolaturum. Nam illa omnium oratorum prouocatio, confidentis est, & freti suo inuento: quo inprimis repellit illas de pecuniis aduersarias rationes. Nam tota illa sententia prouocationis oratorum, ad disputationé de pecuniis refertur. Ita prius exordiũ simul & vtilitatis est, & facultatis: cum prior sententia necessitatem pecuniarum innuat: altera prouocet, si quis meliorem commeatus rationem queat ostendere. Sed secundum exordium, declarat illud qui dem vtilitatem. (nam à glorioso sumptum est, & sententiam de principatu continet, eos Græcorum esse patronos oportere, & vendicare principatum, atque recuperare, quem dudum amiserint) nihilo minus tamen etiam partem facultatis complectitur. Itaque pro natura capitum, mixtum vtrumque fuerit exordium: quandoquidem & capitum mixta est natura. Iam ea quæ sequuntur ab hoc loco. Sunt igitur quæ mihi videantur, hæc: accessum ad facultatem cõtinent. Priusquam enim vtilitatem aperte probet, ac demonstret, domesticum esse bellum: inserit orationem de facultate, vt velut in confessis suasio concludatur. Nec enim, vtrum opitulari expediat, nec ne, prima ei quæstio est, sicut natura suapte esset: sed illud, vtrum vrbanis copiis an peregrino milite sit vtendum? & in vniuersum, hoc artificium ostendit, in vrgentibus & magni momenti rebus, semper vi attrahendum auditorem, nec de his, quæ potestate prima sunt, quæstionem faciendam, sed de secundis sæpe: quasi confessa illa sint, hæc dubitationem adhuc admittant. Neque tamen vel ipsum principale sine confirmatione relinquit: sed cum iam occupasset auditorem, & probatum esse argumentum videret: tum etiam de his quæ tametsi natura præcedunt, collocatione tamen secunda sunt, suadere instituit,

Orationis dispositio.

Prior exordij pars.

Oratio de Corona.

Altera exordij pars.

ὡς αἰσχρὸν, ἐκεῖνον μὲν διὰ φιλοπονίαν ἅπαντα κατορθοῦν, ἀθηναίοις δὲ, καὶ ταῦτα τοὺς θεοὺς ἔχοντας καὶ τὴν τύχην συναιρομένην, μηδὲν ἄξιον μήθ᾽ ἑαυτῶν, μήτε τῶν κρειττόνων διαπράττεσθαι. ταῦτα μὲν τοῦ συμφέροντος. τὸ δὲ δυνατὸν, ἐφ᾽ ἑκάτερα τὴν ἐργασίαν ἔχει. καὶ γὰρ τὸ οἰκεῖον ἐξήτασε, καὶ τὸ τῶν πολεμίων. ἀλλὰ τὸ μὲν οἰκεῖον, ὡς ἂν ὑπάρξειε, καὶ πόθεν τὰ χρήματα, δηλονότι ὁμολογουμένων μὲν ὁπλιτῶν, ὁμολογουμένων δὲ ἱππέων, αὐτάρκους δὲ οὔσης καὶ τῆς ἀθηναίων, καὶ αὖ τῆς ὀλυνθίων δυνάμεως. διόπερ καὶ ὁ περὶ τούτων ὡς ὁμολογουμένων παρείληπται λόγος. τὸ δὲ τοῦ φιλίππου ἔλυσε δυνατὸν, ἀποδείξας σαθρὸν ὑπάρχον διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας αἰτίας, αἳ σημαίνονται διὰ τῶν καθ᾽ ἕκαστον. ἀναγκαῖον δέ ἐστιν ἀναλαβόντα διελέσθαι τὸν λόγον, καὶ δεῖξαι ὃν τρόπον αὐτῷ τέθειται. ἐκεῖ ἐν μὲν τῷ προτέρῳ προοιμίῳ, δῆλός ἐστι, καὶ τὸ κατὰ τὰ χρήματα διοικούμενος ὅθεν ἕξουσιν οἱ στρατιῶται. καὶ εἴωθε τοῦτο ποιεῖν τοῦ συναρπάζειν τὸν ἀκροατὴν, τὰ δεύτερα πρὸ τῶν προηγουμένων εἰσάγων. ὡς γὰρ ὁμολογουμένου τοῦ ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἔσται ὁ πόλεμος, οὕτω τὸν περὶ τῶν χρημάτων ποιεῖται λόγον. καίτοι γε πρότερον ἀποδειχθῆναι ἔδει, πότερόν ποτε οἰκεῖος αὐτοῖς ὁ πόλεμος, πότερον οὐκ οἰκεῖος. ὁ δὲ, τοῦτο ὥσπερ ὁμολογούμενον συναρπάσας, ἀπὸ τῶν δευτέρων ἄρχεται. τοῦτο δὲ πεποίηκε καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. μηδέπω γὰρ συστήσας πότερον αὐτὸν, ἢ κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ, συναρπάσας τοῦτο, ὡς ὁμολογούμενον, ἀξιοῖ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέψαι αὐτῷ καθ᾽ ἣν βούλεται τάξιν προαγαγεῖν τὸν λόγον. τὸ δὲ δεύτερον μέρος τοῦ αὐτοῦ προοιμίου, λεληθυῖαν ἔχει τὴν ἔνδειξιν τοῦ πεποιθέναι τοῖς λογισμοῖς, καὶ ὅτι οὐδεὶς βελτίονα εἰσηγήσεται. ἡ γὰρ εἰς ἅπαντας τοὺς ῥήτορας πρόκλησις, θαῤῥοῦντός ἐστι καὶ πεποιθότος τῷ σκέμματι, δι᾽ οὗ προαποκρούεται τοὺς περὶ τῶν χρημάτων ἀντικειμένους λόγους. ἅπασα γὰρ ἡ ἔννοια ἡ περὶ τῆς προκλήσεως τῶν ῥητόρων, ἐπὶ τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον ἔχει τὴν ἀναφοράν. ὥστε τὸ μὲν πρότερον προοίμιον, τοῦ συμφέροντος ἅμα καὶ τοῦ δυνατοῦ ἐστι· τῆς μὲν προτέρας ἐννοίας, ἐμφανιζούσης τὴν τῶν χρημάτων χρείαν. τῆς δὲ δευτέρας, ἀντιπροκαλουμένης, ἤν τις ἔχῃ λέγειν βελτίονα πόρον. τὸ δὲ δεύτερον προοίμιον, ἐνδεικτικὸν μὲν τοῦ συμφέροντος. (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνδόξου εἴληπται, καὶ ἔχει τὴν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἔννοιαν, ὅτι τῶν ἑλλήνων αὐτοὺς προστατεῖν δεῖ· καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας, καὶ ἀνακτᾶσθαι πάλιν, προαπολωλυῖαν) ἐνδεικτικὸν δὲ οὐδὲν ἧττον, καὶ τοῦ δυνατοῦ ἂν εἴη μέρους. οὐκοῦν πρὸς τὴν φύσιν τῶν κεφαλαίων, ἑκάτερον ἂν εἴη τῶν προοιμίων μικτὸν, ἐπεὶ καὶ μικτὴ τῶν κεφαλαίων ἡ φύσις. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, λοιπὸν εἰσβολὴν εἰς τὸ δυνατὸν ἔχει· ἔστι δὲ τάγ᾽ ἐμοὶ δοκοῦντα· λαβόντα ἐντεῦθεν τὴν ἀρχήν. πρὸ γὰρ τοῦ τὸ συμφέρον φανερῶς κατασκευάσαι, καὶ ἀποδεῖξαι τὸν πόλεμον ὄντα οἰκεῖον, προὐπέβαλε τὸν περὶ τοῦ δυνατοῦ λόγον. ἵν᾽ ὥσπερ ἐφ᾽ ὁμολογουμένοις, τὸ τῆς συμβουλῆς συμπεραίνηται. οὐ γὰρ εἰ συμφέρει βοηθεῖν ἢ μὴ, ἡ προτέρα ζήτησίς ἐστιν, ὥσπερ οὖν κατὰ φύσιν ἦν· ἀλλὰ περὶ τοῦ, πότερον πολιτικῇ δυνάμει χρηστέον, ἢ ξενικοῖς στρατεύμασι; καὶ δέδωκε καθόλου μέθοδον, συναρπάζειν ἀεὶ τὸν ἀκροατὴν ἐν τοῖς κατεπείγουσι, καὶ μὴ περὶ τῶν προτέρων δυνάμει ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν δευτέρων πολλάκις, ὡς τῶν μὲν ὁμολογημένων, τῶν δὲ ἀμφισβήτησιν ἐπιδεχομένων ἔτι. οὐ μὴν ἀπολείπεται τοῦ κατασκευάζειν καὶ αὐτὸ τὸ προηγούμενον· ἀλλ᾽ ὅταν προκαταλάβῃ γε τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἀναδεδειγμένην τὴν ὑπόθεσιν ἴδῃ· τότε καὶ περὶ τῶν τῇ μὲν φύσει προηγουμένων, τῇ δὲ τάξει δευτέρων πείθειν ἐπιχειρεῖ;

οὐχ

[illegible]

A non tam quidem docens, quàm vel reprehendens, vel monens eos denique sic vtrique tractans, quod & hic fecit. Statim autem initio sese obiectioni opponit. Quia enim veretur, ne contradictio ex eius rursus vtatur ciuitas, & aliquod vitandum effugium quærat, per quod & facij poterant obiectionem re fecit, vrbanum auxilium mitti iubens. Postea hac parte absoluta, statim subiungit, legationem ad Olynthios mittendam, & fœderatam eis esse promittendam. Estque in toto argumento tractatu dignum, cum ferè omnia, qui ante nos Demosthenem enarrarunt, * de legatione verba fecerint contra eum sic tuere, mittendam esse legationem & rationem, propter quam legati mittendi iam necessarij sint, subiicere, quòd Philippum fallere, atque aliquid de rebus subtrahere possit, promittitur. Ac coniectur sanè quispiam ad vtilitatem pertinere hoc de legatis mittendis. Confirmat enim, expedire vt legati mittantur. neque erravit aliquis si dixerit, ab hoc loco adduci vtilitatem, tamquam aduersus obiectionem, quæ paulo post proferenda sit. Causæ tamen omnes & confirmationes, facultatis erunt. Quod ipsum & Thu-

B cydides facit, qui capita vbique implicat, idque inuenies in hac oratione. Easdem enim sententias & vtilitatis & facultatis esse dicis. Admiratione autem dignus est eius solertia, qui terrorem quendam admirabilem incutiat audientibus, commemorandis moribus Macedonis, non vt illum ipsorum alterum efficiat, magnitudine terrorum de rebus desperent, verum eos excitat & commouet ad idem rursus [illegible] Deinde quibus terret, per ea ipsa rursum consolatur, facile deprehendi posse ostendens ingenium Macedonis, propterea quòd iam non facilè fraudibus circumuenire in Olynthiis, id quod & Thucydides facit in concione Corinthiorum. Quibus enim rationibus reprehendit, iisdem rursum probat, & increpationibus commendationem miscet. & terret & hortatur, & laudat & obiurgat, contrariis rebus concionem pertexendo. Deinde quodammodo

C dignissima à Philippi terroribus, rursus ad cofidentiam redit. Prodest enim auditorem non celeriter metu liberari. Quæ eadem & Corinthios continenter facit adaesse Lacedæmoniorum. Cum autem eum etiam auditorum ignaua solicitudo vbique occasionem inuadat, qui locus facilitatis, adhortationem habet nullam remissionem concedens, aut ignauiæ causam & vt eodem modo rebus intenti sint, quo Philippum res suas tractare videant, postulans. Cum vtilitatem nomine, facultatem etiam vult intelligi. Hæc enim omnia cum vtilitatis sint, nihilo minus etiam sunt facultatis. Nusquam verò in his illam obiectionem video, quibus instare omnes solent. At Olynthij hanc Reipublicæ nostræ non seruiunt. Neque enim confirmat eos bellum aduersus Philippum non deposituros, nec illius verbis credituros, aut fideles futuros esse probat, sed postquam dixit, mittendam esse legationem & terrorem à Philippo impendentem exaggerauit, eiusque calliditatem suspectam fecit, ne socios eorum conspiceret quo hoc metu, & ostenso, irrita fore Philippi incepta, si modò legati Atheniensium aduenerint, & promiserint auxilium merito ad commendationem vtitur his verbis, non quò excuset Olynthios, sed vt probet, eos Macedonis impostura nocessere. Id ipsum & Corcyræi apud Athenienses concionabantur, fecit. Cum iidem inquit, nobis hostes sint,

[illegible]

quod est certissimum fidei pignus, atque hi nō [illegible] bentes, sed inprædas viribus, & eis à quibus de[illegible] fecti fuerint, incommodare possint. Nam quæ ille Corcyræorum pro se dicentium fecit, hæc ipse Demosthenes pro Olynthiis dicit asserens, nihil amplius Philippi calliditatem valituram, vbi legatos respublica miserit. Quæ paucis igitur hæc ad ubi [illegible] Aspectū si sunt Olynthij pertinuerint, eam quam credatores sibi fingunt?

Quæ cum ita se habere intelligatis.) Hactenus absoluta parte quadam vtilitatis, & qua causam, ob quam legatos mittere conueniat, exposuit: & non deceptum iri Olynthios, neque posse Philippum iactam cum eis fœderis immutare, si modò contrario rum eorum susceperit, legatosque miserit, confirmauit: in quibus intimis vtilitas, facultas tamen implicata est: deinceps ad aliam partem eiusdem capitis transit, vtilitatis inquam, implicans nihilominus in eis etiam facultatem. Sed vt in superioribus facultas abundauit, atque illic principium locum tenuit: sic in sequentibus vtilitas potius est ac prior, facultas posterior.

Nunc enim quod omnes iactitant.) Hæc refutatio est obiectionis illius: Atqui bellum nihil ad nos attinet, quam non putasis, propter id præceptum, quod supra tradidimus, vt ne videatur de rebus dubiis pugnare: & quod immuerit antea [illegible], & ostendit, non fore vt frustremur fæcij, vt modò non optasse vt bellum inciderat, ac bellum id ad se attinere concilii esse videamur. Confirmat & ea sententia quæ sequitur, eandem refutationem quod est Euboensibus, tametsi alienis, opem tulerunt.

Nam si cum Euboensibus defensis rediremus.) Etiam in his vtilitas antecedit. Increpat enim eorum ignauiam, & negligentiam tacitè. Sequitur autem per subintellectionem, etiam facultas. Vbi enim eos auxilium & salutem tulisse dicit Euboensibus, haud obscurè ciuitatis etiam potentiam ostendit. Operæpretium autem est, exemplum etiam admirari. Cum enim & Euboenses videantur defensisse foederatam, & tamen sint defensi propere & hoc exemplo est [illegible]. Quin illis etiam & vtilitatem fuerunt, & vtilitatem simul & facultatis, vbi eos accusat, quòd affectos iniuria hostes non luerint, cum eorum principatum expetant Græci, cum accersiuntur à Pydnæis, cum Potidæatæ semetipsos & vrbem, eorum fidei committunt. Vbi verò eos ipsos iuuisse Philippi opes asserit sua ignauia simul arguit, simul etiam consolatur. Amplificando enim percellit & dicendo, cum per ipsorum ignauiam factum esse magnum, rursus id [illegible], vt de timore comminus remittant, cum in ipsorum potestate futurum sit, eundem euersum de [illegible]. Et sic facere Thucydidem liquet in concione Corinthiorum. In his verò vtilitas præcedit, cætera sequuntur. Demum autem

beneuolentiam, cuius mentio nūc fit, per ea comprobat quæ non expectasset. Dum enim Thracum calumniatus, & Græcorum in Thracia ciuitatum, à quibus beneuolentia esse ostendit: potentiam vrbis per ea ostendit: & simul & vtilitas & facultas implicita sunt. Et hactenus confirmando progressus est, ciuitatem, cum in eius potestate fuisset principatum recuperare, ostendit: ac vel nunc, quando prorsus factum non sit, recuperandum. Per quod ostendit, ad eos pertinere bellum, siquidem in eo principatum agant. Quæ hinc sequuntur, necessitatem continent, & ab his verbis incipiunt.

[illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

A Sin ô Athenienses etiam hos homines [illegible]. Terret enim, & alte [illegible] ita multo [illegible] de sua opibus in periculo futurum, Philippúmque ordine progredi, quemadmodum & Thucidides fecit in concione Corinthiorum: Ac nouimus qua via finitimos aggrediantur Athenienses: sic etiam Philippus, primum Amphipoli capta, deinde Pydna & Potidaea, Athenienses inuadet, non tanquam obiectioni responderet, vt aliqui existimet, qui per speciem tollendi [illegible] Et quod multa incommoda Olynthiorum exordium? Sed cum initio [illegible] ostendere, id ex periculo bellum: denique id confirmat argumento [illegible] & à principatu quo se reipublicae vendicandi, & ab eo, quod bellum non multo post in Atticam [illegible] qui adhuc in Thracia sunt reliqui. Idque probatione obscure monuit, quas clades ciuitas acceptura sit, si bellum in ipsam Atticam penetrauerit, non quidem id speciatim atque prolixe explicans, sed tacitis cogitationibus magis terrens. Hac orationis parte finita, in qua vtilitas simul & facultas impleta fuit, alibi praecedente facultate, sequente vtilitate, alibi contrario in his modo & ordine, ac cursus praecedente ipsa vtilitate, sequente facultate, & ratione omni modo variata, suasione & adhortatione, sententiis semper sese consequentibus; eandem cursus de facultate rebus praefatur ab hoc initio: Ac reprehendere quidem [illegible] aliquis, facile & cuiusuis esse: exordium ad aspectum. Facultatem autem bifariam partitur, tum in rationem [illegible] tum in pecuniae copiam: quae ratio, quia ei erat [illegible] quando ad eam non poterat aperte ac libere, & expedite accedere, nisi prius capta beneuolentia, & propitiatis auditoribus. Cum C vero ei propositum sit impetrare, vt suos exercitus Olynthum mittant, ducit decernique iubet, ea potissimum, vt alterum [illegible] possit. Solet enim semper maiora & plura, quam obtinere cupiat, postularet ipsa necessitate impendente, minora deligant atque suscipiant. Deinde vt rursus magnitudine instructionis [illegible] & magnitudine tributi, eáque ratione adigat ad theatralem pecuniam relinquendam. Non autem ei esse propositum, vt hanc copiae mittantur, perspicuum est, tum ex eo, quod nec [illegible] nec confirmat vtrasque esse mittendas, tum quod celeriter ad rationem pecuniae transit. Est praeterea notatu dignum, quod orationi de pecunia non immoratur propter difficultatem illam, sed statim cursus ad tributa [illegible] et non de iudiciis Eubolo aduersari, sed rerum necessitatem suspicari, [illegible] theatralem pecuniam relinquant, [illegible] consilio facit. Non enim oratione de theatrali pecunia immoratur, ne offendat [illegible] tamen etiam eandem praeterit, quod aliunde non suppetit commeatus. Tributi autem [illegible] quod [illegible] tributum [illegible] sed vt [illegible] pecuniam theatralem relinquerent.

Dicat & alius [illegible] quod eligat.) Est qui dicant anthypophoram, sed [illegible] referri debet tamquam [illegible] ad [illegible] sententiam, vt c[illegible] comparatio hic [illegible] apparent. Propter hoc enim initio [illegible] qui dicere [illegible] prohibebantur,

[illegible]

vt ita fuasio de pecunia melius esse videretur. Sed in Olynthiaca tertia capitulorum, quibus quae in hac rhetoricae rationem posuit.

Considerandum autem ac expiandum est, aio) Ista Philippi potentiam impugnat. Prius autem relatationem posuit, quam obiectionem, eamque subrecti statim progressus per infirmationem. Ac est oratione digna est & haec tractatio. Non enim dixit, Non formidabilis est Philippus: sed, Non decenter & bene se habent res Philippi. Cuius potentiam destruens, et in partes quatuor communicat: in tempus, quo tur beturum Thessalos sociorum tua, ad defectionem spectantes: in pecuniae penuriam, propter quam non habiturus sit conductitium militem: in subditos eius Illyrios & Paeones, libertatis appetentes, vt & in partitione orationis diximus perfectio re lucem capiens tractatione ad integram restitutionem.

Quamobrem saepe videtur, fieri huius rerum parare, esse difficilius.) Hac de incogitantibus, & praeter mentem fortunam propitiam esse ab eo ait. Possumque si quis exagitare velit hoc dictum, defensionem habet. In secunda autem generalius dictum est, atque absenti animo, sed hoc loco tantum ad incogitantes pertinet, ac non id quidem absolute. Nam vocabula, Saepe, &, Videtur, indicant non esse necesse vt id omnino fiat, sed fieri interdum.

Facultas in peroratione. Oportet igitur vos, Athenienses, illas eius difficultates.) Hic conclusionem aggreditur, quam itidem in duas partes diuisit, in facultatem & vtilitatem. Nam & conclusiones a summis capitibus sumuntur. Ac facultatem quidem ab occasione confirmat, a legatione Atheniensium ad Graecos, & ad eos facta, qui Philippum suspectum habuerant ab expeditione ipsius ac militiae ab obsessione, quod est ab animo Philippi sumptum, quodam modo ei se gessisset tali oblata occasione: & de deo ex euentu quae sequi possint. Vtilitatem autem bifariam est partitus in comparationem duorum bellorum, tam Thracensis, tum Attici, & quid facturi sint Macedones, si certamen cum Olynthiis: quae item ipsi tolerauturi essent, bellum hoc transferto, si nemo fuerit qui prohibeat, neque Phocensibus, neque Thebanis illis propter imbecillitatem, hi propter stultitiam. Non enim existimanda est obiectio sententia sumpta ab animo Philippi, vt Zenon fuisse putauit: sed sententia illa necessitatem in peroratione concludit. Postquam enim supra dixit, interesse Atheniensium hoc bellum, per secundum illud, quod venturus in Atticam sit Philippus, Olynthi captis: metum etiam hoc inter concludendum, eorundem incussit. Chalcidica enim gente deleta, & oppidis & triginta vrbibus captis, caput ipsi tandem illi obsistent? Ex verbis quae ipsi Athenienses, bello ad ipsam Atticae fines translato, passuri essent, amplificationem bifariam diuidit, in ea quae bellum antecedunt, & in ipsum bellum: quid toleraturi sint agricolae, quid ipsa agna, frumentaque Atheniensium exercitus ad commeatum necessaria: & quae facturi sint hostes in agris, cum necessitate compulsi, tam penuria quam ex populo: asserens, Atticae duplex imminere bellum, alterum a domesticis, alterum ab hostibus. Quibus absolutis, postulat, vt quaelis aetas, & qualecunque hominum genus, & pauperes, & diuites & oratores bellum in Thraciam repellant: ostendens non parua incommoda consecutura, nec paruum interfore, id fieri. Est autem & tractatio & varietas consideratione digna.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible Greek text] A

Præcedit enim suasionis ratio, adhortationis statim sequitur. Hoc modo igitur impleta est oratio. Nam suasio, est oratio quæ docet esse aliquid agendum: adhortatio, oratio impellens ad res confessas suscipiendas. Admonitio, est oratio quæ & esse agendum aliquid docet, & modum actionem complectitur.

Suasio. Adhortatio. Admonitio.

Τέλος τῶν προλεγομένων.

PRÆFATIONIS FINIS.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ λόγον ἐξήγησις.

VLPIANI RHETORIS PRIMAE DEMOSTHENIS ORATIONIS OLYNTHIACÆ enarratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων [illegible Greek text] B

[illegible Greek text] C

ARBITROR vos, Athenienses, magnæ pecuniæ prælaturos.) Obliqua laus auditorum, quum honesta de re agitur: & primus locus est eorum qui ex opinione ducuntur.

Magnæ prælaturos.) Modestum simul & efficax exordium est. Nam verborum moderatio & æquitas beneuolum facit auditorem, & gratiam conciliat orationi. Obiectionum autem refutatio, & sparsim inserta capita, exordium faciunt astutum. Nam Demosthenis & Thucydidis maximè proprium est exordia ducere non modò à capitibus quibus nituntur, sed & ea quæ obstant, statim in principio amoliri, per quàm artificiosè & callidè. Sublatis enim contrariis, & his quæ auditorum animos velut irretitos tenebant, expeditis: ea quæ restant eiusmodi sunt, ut contra nihil dici possit. Exordium igitur implicitum est è capitibus utilitatis & facultatis, unde etiam tota oratio propagatur. Sed quia pecunia theatralis eum sollicitum habebat, [illegible] præparat auditores ad pecuniam contemnendam. quam sententiam grandius elocutus est, dum non simpliciter ait Pecuniæ, sed & Magnæ.

Demosthenis & Thucydidis [illegible]

Nam si vestra consuetudo sit, magnam pecuniam aspernari: quanto magis spernetis paruam? Aliter autem, Arbitror, non persuasum habent quod illud verecundum cum sit, efficit vt assentiantur auditores, quoniam affirmationem recidit, neque eos eadem ad repugnandum incitat. Aliter:

Vtilitas pecuniæ potior.

Arbitror vos.] Sententia est: Si quis vobis offerat pecuniam simul & vtilitatem: statim hanc potius quàm illam, quamuis magnam acciperetis. Quæritur autem, quo consilio statim hac sententia in vsus qua pecuniam cum vtilitate comparet? Respondemus, ei, ne suspectus esset, quasi corruptus largitionibus ab Olynthiis, eorum defensionem suscepisse: voluisse per hoc eam suspicionem amouere, cum diceret, præponendam pecuniæ vtilitatem, sed hæc interpretatio commentitia est. Nec enim dicit, Ego præpono vtilitatem pecuniæ, sed, vos id confido facere. Alij dicunt, quia creditum sit, eum à rege Persarum pecuniam accipere. & ipsa priori similis est expositio. Alij, quia paulo post de tributis cum eis sit acturus, ideo hæc est dixisse, vt initio confirmaret eorum animos ad illam molestiam contemnendam. Sed verior causa est hæc: quoniam pecuniam militarem, quam habebant Athenienses, propter theatralem fecerant: vt singuli, ciues binis inde obolis ad spectandum acceptis, alterum ad emendum victum retinerent: alterum possent architecto theatri pendere (nec enim tunc theatrum habebant è lapidibus constructum) quam postea Demosthenes vellet eam in stipendia militum conuerti, instante iam bello Philippico & vereretur, ne statim initio Athenienses offenderentur, si binis illis obolis eos defraudaret: id initiò apertè illis dicendum non censet, sed ipsis coniiciendum relinquit, cum dicit vtilitatem esse pecuniæ præferendam. Neque simpliciter dixit pecuniæ, sed & magnæ. Constat autem, si propter vtilitatem, magnam pecuniam contempturi sint, multo minus eos iacturam binorum obolorum propter vtilitatem ægrè laturos. Præterea sciendum est, publicam illam pecuniam à Pericle primùm theatralem esse factam, propter huiusmodi causam: Quia in magna frequentia spectatorum, tum ciues, tum hospites seditiosè de locis contendebant: magistratus Athenienses ad eas tollendas, venalia loca fecerunt. Phil. diuitibus loca ementibus: ad captandam plebis & pauperum fauorem, vt & ipsis esset vnde loca emerent, decretum fecit, vt redditu ciuitatis [illegible] singulis ad spectacula præberentur. Deinde Apollodoro quodam eandem in stipendia militum denuo conuertere aggresso: Eubulus, vnus è magistratibus, captans auram popularem, magni tunc apud plebis animos valens, lata lege capitalem in eum pœnam statuit, qui theatralem pecuniam facere militarem tentaret. Quapropter quoties in Philippicis eius pecuniæ meminit Demosthenes, suadet tantùm, non etiam de scripto promulgat (quod periculosum erat) legem eam esse abrogandam. Non tamen persuasit vt abrogaretur, nisi sanè id ipsi postea bello coacti fecerunt.

Pericles.

Apollodorus. Eubulus.

Demosthenes.

Vos prælaturos arbitror.] Verbum Vos, magnam vim habet, quasi diceret: Vos quos non cepit opulentia Persica, non Lacedæmonij magna pollicitantes. Verbum autem οἴομαι et iam in Socraticis dictum est, & οἶμαι atque alia eiusdem generis, non semper inter dubia vsurpant veteres, sed sæpe etiam de re vera. Sic igitur hic etiam, Arbitror, pro iudico & credo.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

Quod cum ita sit.) Ratio [illegible] non [illegible], sed [illegible]. Transit enim ad aliam sensum, [illegible] sine confirmatione [illegible] causa est [illegible]. Communis enim sensus [illegible] plures facere homines [illegible] quam [illegible]. A [illegible] autem habent [illegible], quorum probationem [illegible] non [illegible], sed [illegible] ab opinione [illegible] aut sensu communi [illegible], interdum etiam à legibus.

Eos qui consilium dare volunt.) [illegible] omnes ad dicendum [illegible] ut hoc pacto [illegible], ut qui non solum [illegible], si [illegible] invenit per alios [illegible], ipse reliquis [illegible] excellere [illegible].

Sed & vestrae fortunae.) Cum potentem Philippum [illegible] propter felicitatem [illegible] praeferet. Athenienses [illegible], ubi illic pervenerit [illegible] ad [illegible] quid & ipsi agere possint quae debeant.

Multa opportuna dicta.) [illegible] non solum conducibilia, sed [illegible].

Hoc certe tempus.) [illegible] est [illegible]. Hic enim cum [illegible] eos qui consilium dare volunt [illegible] occasionem [illegible] introducit, quasi [illegible]: Quod [illegible] dicturi sunt, [illegible] occasio hanc sententiam dicit. Habet autem haec oratio prosopopoeiae formam: sed differt ab illa quae poetis [illegible]. Nam illi ipsi occasioni, vel alicui rei alteri, cui sermonis facultas negata est, orationem attribuunt [illegible] autem [illegible], ut sit oratio probabilis. Vos ipsimet [illegible].) Hoc est, vobis Athenienses [illegible] suscipienda [illegible] est causa Olynthiorum.

Nos vero nescio quomodo.) Ad [illegible] crimen [illegible]. Nos, [illegible], & non Vos. Dicitur autem haec figura [illegible] subaccusatio, si quis ad [illegible] aliquid asperum & [illegible] declinandi [illegible] causa dicere non vult, sed per [illegible] quasdam [illegible] indicat. [illegible] hic dicere [illegible] homines [illegible] vos vero segnes ac [illegible] esse, & neglectis rebus necessariis [illegible] deliciis [illegible] quidem [illegible] causa [illegible] subticuit [illegible]. Nescio quonam mihi videor modo [illegible] esse affecti. Differt autem [illegible], hoc [illegible] est, subaccusatio à reticentia, quod haec quidem [illegible] [illegible] illud est. Nolo autem quicquam dicere [illegible], [illegible] orationis [illegible] Subticentia [illegible] aliquid [illegible], ut hoc loco fit. Ac membrum quidem [illegible] de salute vestra solliciti estis.

Sententia quae mihi quidem videtur.) Sententiae [illegible]. Est autem hoc loco principium & ingressus [illegible].

Qui haec dicam. Videlicet, venturos Athenienses, opemque illis laturos. Qui item sua praesentia vos [illegible], & caveant, ne locum Philippo dent, eos decipiendi, cum praesentem illam legationem veluti pro pignore mittendi auxilij habituri sint.

Audiat & [illegible].) Constantiam Olynthiorum [illegible], quod etiam [illegible] [illegible] Est autem sumptum hoc verbum ab iis qui [illegible] confugientes, inde abstrahebantur. Aut loquitur tanquam de membris alicuius corporis ut [illegible] conjunctionem Olynthiorum.

[illegible]

Particula Aliquid, hic pro Multum ponitur quemadmodum illud quoque Copias aliquas possidentes, id est magnas.

Etiam vobis utilissimum.) Haec figura παρ' ὑπόνοιαν, praeter expectationem nominatur, cum eadem res & terribilis & conducibilis esse dicitur.

Adversatur.) Illud ipsum, inquit, quod Philippus expugnatu superatuque difficilis est, obsistit, quin unus eius amici fiant Olynthii. Deinde causam subiicit.

Se nunc non gloria.) Videlicet non id nunc tantum agitur, ne a Philippo vincantur, sed ut ne pulsi patria, sub corona veneant, hoc est, ne in servitutem ab eo redigantur.

Et in universum suspecta res liberis civitatibus.) Postquam singularia exempla recensuit, eadem universali sententia velut alligavit.

Si ditionem finitimam habeant.) Nam ipsa loci vicinitas velut parere crimina & querelas solet.

Et caetera quae conveniunt omnia.) Quasi diceret, ea quae de more [illegible] solent fuisse illis in medio posita, et periclitantes confirmarent.

Et ut ipsi exeamus.) Vult ipsos Athenienses descendere in aciem, neque fidem habere conductitio militi. Haec vero callide dicit, ut si qua clades accepta fuerit, haec sibi defensio relinquatur, suis consiliis non plene esse obtemperatum.

Nec enim quod omnes iactabatis.) Primum universali vocabulo, Omnes, adducit eos ut sese voluntati assentiantur. Deinde cum dicit, Iactabatis, praetextum & excusationem tollit. Neque enim occulte, neque secreto quicquam horum dicebamus, sed omnes clamoribus & cum tumultu contendebamus Olynthios hostes reddere Philippo. Haec enim verbi θρυλεῖν vis est.

Non igitur negligenda.) Postquam animum Olynthiorum commendavit, & eos firmos fore socios ostendit, amplificat eam rem, tanquam fortunae benignitate Atheniensibus obiectam, & temporis quandam felicitatem vocat. Nam αὐτόματα, id est, oblatum, seu quod incidit, rerum fortuitarum est, & praeter expectationem obvenientium. Nam si, cum rediremus, Euboensibus. Studet eos excitare. Proinde in memoriam praeterita eis redigit, in quibus neglectarum occasionum poenas dederant. Teneretis Amphipolim. Hoc vocabulum velut indignationem & deplorationem continet, quod ex sola socordia tam Amphipolim amiserint. Et rursus cum Pydnam, Potidaeam.) Celeriter & sine coniunctionibus oppida commemoravit, veritus ne magnum efficeret Philippum: reliqua vero omisit, ut ne populo terrorem incuteret. Uni primo.) Velut obiectionem solvit ut ne dicat Atheniensium, qui potui tam multis uno tempore ferre auxilium? si uni saltem primo alacriter auxiliati essemus, alterum non attigisset. Nunc uteremur Philippo.) Hoc significat Philippi humilitatem. Nam verbum utendi, de eo dicimus, quem nostro arbitratu tractare nobis licet, qui nobis ad voluntatem nostram paratus est. Futura autem vitio.) Veluti depingit, atque oculis subiicit nobis hic ignavorum hominum & socordium ingenia. αὐτόματα) Forte fortuna, ultro, sine opera nostra.

A nunc o Athenienses.) Per hoc indicare vult, pene eos esse, ut etiam nunc cum diligentia deficiant & debellent, quemadmodum per socordiam eum reddere magnum potuerint. Quae illa est? haec Olyn-

[illegible]

[illegible]

A thiorum.) Quidam τί ποτ᾽, ut sit interrogatiuis [illegible] ut sic respondeatur. Alij [illegible] emphatice accipiunt, pro Quaedam.

Ratiocinatorem.) Ratiocinatorem dicit veluti indicet, ut iudicet diuinitus eis oblatas commoditates, ipsorum socordia neglectas. Exterminus.) Veluti expurgemus, & eluamus: translatum est à maculis, quae vestis aliqua polluitur.

Dicat mihi aliquis.) Rursus fide dignum animum prae se ferens, dixit, Mihi veluti amanti reipublicae.

Quocunque vult.) Sic verecunde Athenas intelligit, subaudiendas deinde [illegible].

Primum Amphipoli capta, deinde.) Particulae Deinde, & Postea, Rursus, & Deinde, atque eius generis aliae, multitudinem notant. Imitatur enim semper etiam per vocabula, quoniam remonstrat [illegible]. Cum igitur significare vellet tardos progressus, atque infinitos esse Philippi [illegible] eandem etiam orationem fecit, tali hac particula adiecta. Nam cum qui Philippi potentiam exaggerare vellet, sic efferre deceret: B Amphipolim, Pydnam, Potidaeam, Methonem, Illyrios, Thraciam cepit. Nam frequentatio nominum vehementiam habet, potentiae quae magnitudinem ostendit, perinde ac si tempus id [illegible] expugnationes non facere: [illegible] oratio nomina ut in [illegible] extendere. Quare id quod inter oratores vana habetur, si tempestiue atque vtiliter assumatur, admirabilem ostendit oratorem. Summae enim & perfectae artis est intelligere, quo tempore id fieri conueniat. Deinde Thessaliam inuasit. [illegible] accessit, & accedere [illegible] contrarium, vel comparatum, cum genitiuo [illegible] ac dat. [illegible] insultu & aggredior, cum datiuo. Recreauit nonnihil ex morbo.) Minus est quam si dixisset. Pristina valetudine recuperata. Significat enim tantum leuationem quandam [illegible] indicet naturam & consuetudinem Macedonis, qui nullam temporis partem elabi sibi patiatur.

Illyrios & Paeonas.) Gentes Barbarae sunt, Macedoniae finitimae [illegible], quanquam Barba-

C rum, tamen nec Barbaris parcere.

Et aduersus Arymbam.) Hic rex fuit Molossorum. Olympiadis Philippi vxoris patruus. At autem, tanta esse cupiditate superandi omnibus, Philippum, vt nec à cogitationibus desistat. Quidam: Quid igitur, dixerit aliquis, quae nobis signant postea subiiciunt. Haec nobis dicis. Quid igitur, dicet aliquis. Figura est anthypophora. Interest aut aliquid inter anthypophoram, & antiptosin, & antipipsin, [illegible], id est contra cadere, quando sic in cursum [illegible], tanquam ab suo sententiam aliquid dicenti, & seipsum emendat [illegible], & velut clamorem. Anthypophora, obiectio vero, quando vnam partem orationis quodammodo probat auditor, de reliqua vero ambigit, vt hic: perinde ac si quis diceret, Verè tu quidem ista dicis (habet enim haec Philippus) sed intempestiuè. Neque enim prodidisti, vt nobis Philippi res gestas commemorares, sed vt ostenderes, ac Olynthiis quid fieri oporteret. Abducit enim hoc ad argumenta hoc esse [illegible]. Antithesis, oppositio vero est, cum ab aliquo capite prorsus diuersa dicit à iusto, aut vtili, aut etiam petitum alio. Ne verborum vero recta producta, in fastidium auditorum incurrat: voluptate quadam eum condit, aduersarij persona introducta, in quod id etiam spectat, vt veluti prouocatus ab alio, coactusque, non sua sponte reprehensionem subiungere videatur.

Quis vestrûm, Deum immortalem, adeò stolidus est.) Persona loco rerum posuit. non enim

[illegible]

[illegible]

dixit Hostes contra nos venient: sed, Bellum. Est autem hoc etiam Thucididi familiare, cum et res pro personis, tum rursus et personas pro rebus ponit. Nã huiusmodi vocum immutationes, nouitatis quandã speciem orationi conciliant. Artificiosè autem hoc interrogauit, vt vnusquisque cauens, ne ipse se stoliditatis condemnet, in sententiam oratoris, tanquam vera dicentis, concedat.

[illegible].) Videlicet pignoribus. nam [illegible] Demosthenes pignora & hypothecas sæpe nominat. Quidam verò hunc locum non de mutuantibus, sed de fœnerantibus exponunt, dicentes, passim sæpe antiquorum loco vsurpare Athenienses, & vocare [illegible] ipsam sortem. Cum enim vsuras, impiamé, soluere nequeant, tandem ob mali [illegible], sic creditores & sortis & vsurarum iacturam faciunt.

Magno.) Scilicet fœnore: vt [illegible] intelligamus, ignauiam & [illegible], ipsam rempublicam.

Omissis & [illegible] fuisse. Non simpliciter negligentiã (nec. n. hoc [illegible] est) sed potius remissionẽ & studiũ vulgarem significat.

In necessitatem venimus.) Familiare est oratori, cum rerum molestarum communione se quoque cõplecti, tum bonorum fructum reipublicæ in vniuersum transferre, idq; magnam vim habet ad conciliandam ei auditorum beneuolentiam.

Ac reprehendere quidem.) Breue exordium è locorum facultatis, tum vtilitatis ductum. Nam cum ad aliud caput transeat, non omnino pendulum & seiunctum à superioribus exordium sumpsit, ne hiulca videretur oratio: sed inde auspicatus est, vbi dicere desierat, nempe in capite vtilitatis. Ipsum verò argumentum & inductionem à facultate sumpsit. Quapropter etiam exordium adhibuit. Differunt autem exordia capitum, ab ipsarum orationum principijs: quòd hæc totius orationis viam muniunt, & vim earum quæ dicenda sunt, [illegible]: illa verò his solis mederi, quæ ipsum caput lædunt. Exordium autem ab obiectione duci, nihil noui est. quia enim in media oratione collocantur, idem quiddam habet sermonis [illegible] paratum. Sed sciendum est, obiurgationem locis vtilitatis [illegible]. Obiurgationem verò dixit, non [illegible]. Nam [illegible] cuiuis in promptu est: sed [illegible] obiurgare, quod est monitoris, & eius qui de re vtili, cum honore auditorum disserit, nõ cuiusuis est, sed eius duntaxat, qui audientium spectat vtilitatem.

Ac obiurgare quidem.) Obiectio à nullo, huiusmodi. At iniquè facis, Demosthenes, qui tantum obiurges nos, quod cuiusuis hominis est, non consultoris, hoc est oratoris. Sciendum verò, eum non statim adiecisse refutationem: sed posterius, interposito & explicato eo quod verebatur, vt per id se primis tamquã corrigeret consilium quod daturus erat. Afferimus igitur bifariam.) Rationem auxiliorum explicat, quæ ad caput facultatis refertur. Quicquid enim de occasionibus & rei conficiendæ rationibus differitur, id omne ad facultatis locum pertinet. In his enim ostenditur, quomodo possint aduersarij superari. Quia verò sic Athenienses ingenti socordiæ esse mancipatos, bina eis auxilia proponit, vt saltem vnum mittant.

Si hoc pertulerit, Olynthum expugnabit.) Proprium est vocibulum [illegible] id est sustinere, enim dicit, pro [illegible], id est tolerare, cùm videmus domestica nostra afflicta [illegible] idem est quod [illegible] scilicet. Distingui autem hic debet, vt sit,

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Tolerabiles, & finet patriam suam affligi, atque interim Olynthum subigere: post facilè in Macedoniam profectus, auctus Olynthiorum societate, & studiis, illos eos vincere.

Superabit tempore.) Vide vt suprà dixerit, eum vrbes facile cepisse: de Olynthio autem difficultatem significat, cum, Superabit, inquit, tempore: itáque conatum ostendere potentiam Olynthiorum.

De pecunia vero ratione.) Transit ad caput facultatis, eamque bifariam diuidit, in pecuniæ copiam, & vim militum. Vt vultis, accipitis.) Iterum vsus est subtilitate, cum dicere vellet, eam ad spectacula accipitis. Reddens.) Bene dixit, Reddentium, Dabunt. Redditur enim alienum illi, cuius eum esse constat. Proinde hæc, inquit, non vestra est, sed propria militum.

Nulla satis est pecunia.) Desse quidem significat, penitus non habere: sed non satis esse, cum partem habeas, requirere aliquid amplius ad perfectionē. Ait igitur si quidem pecuniam restitueritis, nihil nobis deerit, sed satis habebimus: sin minus, deerit. Deinde quoniam emphasin habet illud, Esse etiam aliam pecuniā

B extra theatralem, quia acceptam, paucis indigeant: subijcit, Imò nulla pecunia satis est. Proinde nisi theatralem in veterem locum restitueritis, summa penuria laborabimus.

Quid igitur, dixerit, aliquis.) Rursus anthypophora est: Tu, inquit, scribis, theatralem pecuniā in stipendia militum conuertendam? Deinde refutat: suadeo id quidem, sed non scribo, periculi gnarus, & legis Euboli non ignarus.

Ego enim censeo.) Ego quidem, inquit, eam in militem erogandam dico, vos verò eandem in festis ab comitiis sumitis. Instaurari.) Perinde ac si penitus abalienata esset ab Atheniensibus res militaris, dixit, Instaurari: tanquam de possessionibus fundatio exorsus. In eo verò quod efficiendum est, causam efficientem vult intelligi.

Adhuc reliquum.) Nihil amplius, inquit, restat, si militibus pecuniam reddere nolueritis, nisi vt ipsi tributum pendatis de vestris opibus. Summam verò

C non definit, ne se molestum, sed in tempus & necessitatem definitionem illam reiicit.

Opus omnino est pecunia.) Quasi diceret, magnitudinem pensi in hac gratia, definire non est meū, sed necessitatis, hoc verò scio, vos pecunia omnino indigere. Nihil potest confici.) Dixerit aliquis, Nunquid etiam pecunia opus est in optando, aut temperantiæ officiis faciendis? Respondemus, eum ad hoc negocium respexisse, bellum videlicet, semper enim bellum pecuniam flagitat. Neque enim vt videtur.) Non tam præclarè se res eius habent, neque, vt existimari queat, optimo in loco sunt. Operæpretium est considerare.) Absoluta vna parte facultatis, ea quæ est rei publicæ, etiam nunc ad alteram facultatis partem, eam penes Macedonem, accedit. Cum enim ostendere non posset Athenienses, multis amissis, esse potentes artificiosè contrarium probare conatur, posse eos Philippi potentiam coercere. Et postea frustratus est.) Scilicet spe & expectatione sua. Ecce enim bellum cum eo gerunt, contrà quàm putarat.

Deinde res Thessalorum.) Non dixit, Thessali, sed, Res Thessalorum, vt eorum perfidiam exprimeret atque indicaret, eius illa perpetuò & familiariter vti. Etenim Pagasas.) Historia sic habet: Aleuas quidā ex Herculis familia Thessalus, tyrannide in Thessalia potitus est.

[illegible]

Deinde huius etiam liberi. Quos cum Thessali nec ferre possent, & quo se verterent, nescirent: Philippum ascinerunt in auxilium. Is cum venisset, Aleuadas tyrannide deiecit. Ob quod beneficium gratum suum animum declararet, vsumfructum Pagasarum, portoriorum item ac mercatuum vectigalia illi concesserunt. Perfidi autem existimati sunt, vel propter Thessalum Iasonem, quem Medeæ fregisse fidem constat: vel, quod bello Peloponnesiaco, cum vtraque acies iam in procinctu staret, ab Atheniensibus ad Lacedæmonios defecerunt, vt refert Thucydides. Magnesia verò regio fuit Thessaliæ finitima, ac Thessalicæ ditionis, atq; etiam vrbs eiusdē nominis Quam, cū ab eis defecisset, Philippus in Thessalorum gratiam subegit, ac prætera castellum in ipsa vrbe Magnetum extruxit, vt ne secundò etiam deficerent: sed reuera id spectans, vt inde facilius Thessalos oppugnaret. Qui cum id animaduerterent, prohibuerunt eum à munitione. Enimuerò Pæonum. Postquam ostendit eius infirmitatem à Græcis, idem efficere vult & à Barbaris, atque ipso vocabulo vires eius extenuat, nō enim dixit pluraliter, Pæones & Illyrios: sed singulari numero, Pæonem & Illyrium. Etenim insueti sunt ad nutum parere. Obseruandum est hoc verbum. Non enim dixit, Parere, solum: sed, Ad nutū parere: quod est, omnino esse obnoxium, et etiam serui existimentur. At Philippus, inquit, homo superbus est, & importunus, Nam successus. Quia, inquit, homines præter meritum felices, fortunæ prosperitatem, ob ingenij nequitiam, tueri non possunt: occasionem prouerbio dederunt, quo dicitur, difficilius esse tueri parta, quam parare, id quod verum non est. Oportet igitur vos Athenienses. Absoluta inuestigatione facultatis, probatoque, Philippum ab omni parte vincibilem esse, ad exhortationem transit. Differt autem exhortatio à suasione, quod in suasionibus etiam ipsum bonum quod suademus, controuersum est: & ratio qua paranda sunt vtilitates, contradictionem admittit. In exhortationibus verò, cùm ipsum bonum, tum adipiscendi modus est manifestius. Sciendum autem, horum generum, argumenta inter sese misceri, & suasoria in exhortationibus, & contrà in consiliis hortatoria vsurpari. Est autem causæ genus ex eo censendum, quod in argumento dominatur. [illegible] τὰ πράγματα.) vna adiutare est.) Dicendum fuit τοῖς πράγμασιν opem ferre rebus. Sed illud Atticum est, & adverbium. Vnà enim, eam vim habet, quasi dixisset, Vnà cum fortuna res gerendæ sunt, illo in loco vbi est necesse. Consummatio hæc summa[?] huius est, extensa, verborum transitione figurata: figura verò est Obiurgatio.

Mittendis legatis quò oportet.) Legati, inquit, mittendi sunt ad eos, qui Philippum ignorant, vt discerent, illi non esse fidendum. Ad eos verò qui cum sciant, tamen formidant, vt narcient vos esse in armis, vtque eum formidare desinant.

Si Philippo offerretur contra nos talis occasio.) Si tales, inquit ei contingerent multæ commoditates, quales nunc nobis. Atque iterum, si quod bellum finitimum haberemus, quemadmodum ipse nūc Olynthium bellum vicinum habet.

Iam nihil posset.) Obscurus esse videtur hic locus. non enim cōstat, verò oporteat tribuere, [illegible] id est hæc facere. Atheniensibus ne an Philippo?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A videtur enim utrisque convenire. In his igitur obscuris & ambiguis, a fine ad initium est ascendendum: sic enim liquescet obscuritas, velut in præsentia, infra statim auspicamur dic. Non audebitis data occasione ea facere, quæ pateremini, si ille posset. Nam quod prius utroque posse referri videbatur, nunc de Atheniensibus dictum esse constat.

Præterea Athenienses.) Quemadmodum locum utilitatis bifariã secari diximus, in ipsam utilitatem & necessitatem sic & facultatem, in ipsam facultatem simpliciter, & facilitatem & necessitatem: quam hinc loci tractari dicimus. nam utilitatem dat Atheniensibus, bellum ubi sit gerendum. Ac id quidem in Macedonia expeditum: sin maneat in Attica, grave & formidabile facit.

At hoc tu, minime volet.) Anthypophora continentalis, quam Solæci [illegible]: sed in tres duæ sunt partes orationis, & significant. O stultis. Si, inquit, quæ nunc non stultitiæ reprehensione tamen eloquuntur, seu Atticam irrupturum: Nam etiam rei data sibi potestate, prætermittet? Quærendum autem est, B cum eum supra hominem callidum, & in rebus gerendis acrem nominent, qui nunc stultum appellet? Respondemus, per vehementem cupiditatem impressionis in Atticam faciendæ, fingi eum talem, qui moderari sibi nequeat, quin pendeat animi sui desiderium.

Nihil opus esse verbis existimo.) Non enim, inquit, confirmanda sunt manifesta: & cum bina mala proponuntur (malum enim est bellum) minima eligitur. (Extra esse.) Non simpliciter extra urbem, sed extra ditionem, in Macedonia. Agricolas autem vocat, non modo terræ fossores, sed eos etiam qui prædia & fundos possident.

In priori bello.) Amphipolitanum innuit, in quod mille ducenta talenta insumpta sunt.

Omnia igitur hæc.) A capite utilitatis conclusiones petit. sustendæ enim sunt semper in finitis, & ijs quæ causam continent, enumerationes atque conclusiones.

Florentem ætatem.) Iuniores. ætas enim per excellentiam de adolescentibus dicitur. quod ea C ætate agere omnia possimus. Bona vero sint omnium gratia.) Votum addit consilio: Utinam, inquit, bona sint, & bene procedant per omnes, per divites, adolescentes, oratores.

[illegible]

ENARRATIO IN OLYNTHIACAM SECVNDAM Demosthenis orationem, Hieronymo Vuolfio interprete.

CVM multis in rebus Athenienses, perspici mihi posse videtur.) Secundum locus exordiorum, quae ex subiunctione ducuntur. Orationis autem figura sumpta est ex indefinitae rei adiunctione. Cum enim dixisset, In multis, quod indefinitum est: subiunxit definitum, illud de Olynthiis. Similis huic est Theologi principium in laudatione diui Basilij. *Personis enim, etiam aute res peculiares comitantur opiniones.

Cum multis in rebus perspici.) Argumentum quidem huius orationis, & capita eadem sunt quae primae. Hoc autem subiunxit, quod in prima quaeritur, num ferendum auxilium Olynthiis sit: in hac, mittendas esse constat, sed vires Macedonis atque potentiam perhorrescunt. quapropter etiam Orator concionem hanc potissimum habuit. Caput igitur orationis facultas maxime est. Emergunt autem capita partim ex ipso ordine, cum initio non sint auditor huiusmodi tractationis requirant: quaedam verò auditores ante & antea ingressum postulant. Illis igitur Oratorem statim in exordiis occurrere oportet, id quod hic etiam factum est. Cum enim potentia Macedonis terrorem incuteret Atheniensibus, primo ingressu eum terrorem propulsare conatur, Philippi potentiae beneuolentiam opemque deorum opponens. Sunt enim contra vires aduersariorum maiora nostra praesidia producenda. Secundam verò esse hanc orationem, hinc apparet, quod in prima deorum beneuolentiam probatam, hic tanquam confessam assumpsit. Sciendum autem, etiam Philochoro autore, tertia esse missa auxilia, singula singulis orationibus habitis, cum priorum non esset satis. Primae caput potissimum est vtilitas, facultas breuiter perstringitur. Hic contra sit, de facultate multa, de vtilitate pauca dicuntur. Et regionem finitimam.) Tametsi, inquit, & viribus instructi, & inferendi belli cupidi essent: tamen procul ab eo dissitis eis facere non liceret. Obseruabis autem, vt à dijs auspicatus, secundo loco societatem Olynthiorum collocarit.

Admirabili cuidam, & diuino.) Dialecticus, quia cum aduersario contendit, etiam conclusione vtitur, vt ostendat, se palam vicisse. Orator vero, si concludere velit, excitat auditorem ad repugnandum, atque efficit, vt ad persuadendum difficiliorem se praebeat. eaque de causa enthymematis, quae vocantur, vtimur: in quibus, duabus propositionibus positis, conclusionem reticemus, illam eum cogitandam relinquentes. Vult enim etiam domo aliquid ad rerum inuentionem auditor afferre secum. Nunc vero Orator necessario conclusione est vsus. Primum enim confirmatio propositionis producta longius, necessitatem ei imposuit, per conclusionem id, quod probandum fuerat, in memoriam reuocandi. Deinde cum in confirmando & confutationibus versamur: haud inepta conclusionem dissimulamus. Nam cum multa & ante dicta sint, & adhuc dicenda restent, auditor facile inuenit illud, quod reticuit Orator. Sed in exordio, dum nondum quicquam est dictum: non habet vnde quod deest, compleat. Ἀπορίαν autem nihil differt à hiis apud Oratores, sed vtraque per conduplicationem pro eodem sumitur.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ λόγον ἐξήγησις.

ἘΠΙ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [illegible]

[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Illud igitur si prouidendū nobis est, Athenienses.) Hęc est exordij conclusio, nam allatis deorum beneuolentia, fortunamque firmitate, & animi Atheniensium amplificatione, occasionem habuit obiurgatione vtendi. Prouidendum igitur, inquit, est, ne prodicimus ea, quæ diuinitus nobis tradita ac donata sunt, & ipsi in nos pessimè consulere videamur.

Ac Philippi quidem vires recensere, Athenienses.) Primum exordium ab argumento facultatis sumptum, propositum hoc habuit, vt à benignitate deorum potentiam Atheniensium exaggeraret. Alterum in potentiam Philippi inquirit, eamque destruere studet, quod etiam in exordiis fieri potest.

Non considerandum esse existimo.) Re vera quidem potentiam eius, quod multis habere fucum putabatur, commemorare noluit, vt ne terrorem Atheniensibus incuteret, simulat autem se id propterea omittere, ne gloriam Philippi in illustriori collocare loco, atque amplificare videatur.

Pro quibus igitur ille debet.) Trimembris est periodus, habens vnam protasin bimembrem, & vnam apodosin.

B Quorum igitur ille quidem.) Quibus igitur rebus proditores illi Philippi opes auxerunt, de quibus Philippum decuisse gratias eis agere: vobis verò sumendum de eisdem supplicium esset: illis de rebus, inquit, hoc loco dicere, intempestiuum videtur: non enim ad illos accusandos, sed ad dandum de Olynthijs consilium prodij.

Ac periurum quidem.) Tertium hoc exordium est, sed non ex vi praditum, qua superiora: nam illa ad vnum argumentum pertinent, prius, de facultate Atheniensium, posterius, de facultate Philippi. Facultatis autem caput totam continet orationem: hoc verò exordium partis est, & proxima confirmat. Cum enim iniustitiam & perfidiam exquirere Macedonis instituerit, sermonem in exordio per occupationem reddit, quam ob rem id facturus sit.

Aliter. Sciendum, secundum & tertium exordium C ad euertendum Philippum adhibere: in secundo vires eius extenuat: in tertio, ingenium perstringit, atque insidiis eum potentiorem habere aduersarium. Ex eodem autem argumento, videlicet facultatis, sumpta sunt vtraque. Quia Philippus, qui formidabilis & potens putabatur, terrebat Athenienses. Proinde totius orationis constitutio ad facultatem refertur.

Et sine oratione.) Postquam videbatur prolixa infinita esse oratio, si omnia & dicta & facta Philippi recensere vellet, prolixitas vero inuisa est auditoribus: huic incommodo breuitate orationis medicatus est.

Eum percurisse omnia.) Si res eius incrementa cœpere nequitia, & humana, vt in eodem loco persistant, sine dubio nullum dubium est, quin iam eius potentia ruina immineat. Omnia percurrit.) id est, nullam amplius machinam reperit: omnes enim eas absumpsit & omnes eum iam norunt.

Ego enim, Athenienses.) Hinc iam ad ipsum caput facultatis accedit, a refutatione auspicatus. Obiectio enim est: Sed formidabilis Philippus. Cui, quanquam apertè non posita, refutationem adiicit. Cum enim aduersarium habemus, obiectionibus necessariò vtimur, siue nos dicamus, siue reticeamus, tam palam obiectionem proponere licet. Cum verò auditor sedet, obiectionem apud se habens: tum soluenda est, etiamsi posita non fuerit. Id quod nunc quoque factum est. Accesserat enim ipse populus

[illegible]

Philippi metu perculsum. Quae superuacaneum hic A esse putent, propter quam deliberationi conuenerit.

Nunc autem rem diligenter.) Tradi*** sic ordinandum est: Nunc ex ingenio nullius *** hoc id est, per hoc) pellexisse Philippum, perinde ac si te scruisset nostram illam etiam & potuisse nos decipere, propterea quod pollicebatur se nobis Amphipolim traditurum. Promittebat enim se eadem Atheniensibus, si Olynthios in amicitiam & societatem non reciperet. Quibus verbis adducti Atheniensium tum reijcientes, neque post, amicitiam cum eis constituerunt. Deinde videns Philippus sibi non satis esse virium ad Olynthios oppugnandos, quod eos Athenienses non plane deseruissent, dimisit Potidaeam, & Atheniensium amicitia contempta ***. Atque eam, & hos ab eo deceptos. Obseruabis autem, cum dixerit, Athenienses esse deceptos & Olynthios, priore loco Athenienses posuisse, verum deinde Olynthios secundo loco deceptos, post superioribus Atheniensis.

Quod iactabatur.) Idem iactabatur apud nos, ***nis vero erat Graecis.

Nostram quidem simplicitatem.) Non dixit, Vestram. Et quod est odiosum, se primo inseruit communem autem *** non semper significare stultitiam, sed interdum lenitatem, aequitatem & simplicitatem, in qua ratione hoc loco accipienda est.

Repellebant quidam.) Cum dicendum esset, Vos repulistis, tota enim oratio ad seueras ipse culpam in oratores transmouet. Significanter autem dixit, Hoc quasi diceret ab Atheniensibus, tanquam ab ara misericordiae, ubi Heraclidae conseruati sunt, illi supplices repulerunt.

Et quid iactabant aliquando.) Pydna, ut fertur, Macedoniae oppidum fuit, Potidaea Thraciae. At Pydna quem parui Philippo, Potidaea vero Atheniensibus. Accidit autem aliquando ut Potidaea ad Philippum, ad Athenienses Pydna deficeret. Vtrique autem, tam Athenienses quam Philippus, sua desiderabant, hoc igitur dicebat Philippus, quod iactaretur & desidera- C retur, se clam perfecturum, quamobrem verbi clam *** vtrique, tam Potidaeata quam Pydnaei, recognita sibi cauerent. Theopompus autem ait, de Pydna & Philippo solum hoc esse intelligendum, ut daret ipse Atheniensibus Amphipolim, & Pydnam suam vrbem ab eisdem reciperet. Clam vero, ut ne praesentes Pydnaei, qui Philippi imperium detrectabant, sibi cauerent.

Thessalos vero *** postremum.) Non intenta Thessalos pollicendo circumueniri, ut, qui decepti faciles essent, nec tum Atheniensium, tum Olynthiorum circumuentione prudentiores fierent.

Quem ipse deceperit.) Quoniam imperatorium videtur, decipere hostes, propterea mutauit, ac dixit, neminem qui ipsi *** quid Philippus non hostes, sed amicos decipiat. Id vero perfidiae est eorumque argumentum. Sumptum autem est verbum *** quod significat appositionem a coena, quae fit impolluta gratia. Studet enim enim ornatum accersere quo natiua caret.

Vt igitur per haec alte ascendit.) Quemadmodum, inquit, per ignorationem factus est magnus, sic etiam per cognitionem nostris deiici decet.

Imo vero vobis dicendum.) Hac correctio dicitur. Nam si me, inquit, indignum putat *** *** :

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὑμῖν ἀποδείξαντα. [illegible]

καὶ μάλα εἰκότως ὁ μὲν.) [illegible]

εἶναι δ' ἔμοι δοκεῖ. [illegible]

ὅτε μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐβούλεσθε.) [illegible] B

ὁ πρῶτος καιρός.) [illegible]

ἀνεχαίτισεν.) [illegible]

φωράσεται.) [illegible] C

κατωλίσθησε.) [illegible]

καὶ πάλαι γε λέληθεν.) [illegible]

τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα.) [illegible]

φημὶ δὴ δεῖν ἡμᾶς.) [illegible]

κάλλιστα καὶ τάχιστα.) [illegible]

πρεσβείαν πέμπειν.) [illegible]

A vobis ostendit. A[illegible] itaque legit, sed confessum dicit. Contrapositum enim est illud, Dicat mihi, eum non esse infirmum: sed hoc, Decepturi eidem non haberet confessum.

Quod si quis vestrum.) Et hæc antithesis est, id est, obiectio est facultatis, ut antihypophoræ prædixi. Nam antipophora non integra est antithesis, sed antitheseos pars, quæ alterum admittit, alterum repellit id quod nunc quoque sit. Nam cum prima fuerit antithesis Philippū esse formidabilem, eáque à nobis refutata, sic antipophora locum à nobis quidem non oppugnat, sed partem habet facultatis: tamet si Philippus & iniustus & perfidus est, ut tamen [illegible] tur.

Putat autem ui fore et [illegible].) Hoc est, propterea quód loca ad eos oppugnandos opportuna tenet: ut sine castella, potuerit deficere, tametsi velint, non possint.

Cum enim beneuolentia.) A [illegible] obiectionem refutauit. Nam si per iniuriam imperium est adeptus non beneuolos habet oppressos.

Prima quæque occasio.) Obiectionem [illegible] pugnandum igitur, & periculis necessariò adeunda erunt, ut vincamus: ipse verò cum ait, Prima quæque occasio, & paruum erratum: quàm facile debellari possit, ostendit. Est autem locus à facili pretiosissima pars in capite facultatis.

ἀνεχαίτισεν.) [illegible]. Translatio sumpta est à iumentis, quæ quia diu ferre iugum nequeunt, id sæpe excutiunt. Optimè autem conuenit in eos casus quos Philippus [illegible], cum etiam seruitus iugo similis videatur: & serui deficere cupiant, quòd eius grassationes & periuria diutius ferre nequeunt. Frequentatione verborum autem eum & diis & hominibus esse inuisum ostendit, ut Grassantem, ad homines [illegible]: Peierantem, ad deos: Mentientem, ad utrosque.

C φωράσεται deprehendetur.) Redarguuntur. Translatum est [illegible] à fure seu prædone: [illegible] enim est fur & prædo. Unde etiam [illegible], in re præsenti in ipso furto.

[illegible] defluxit.) Hoc est, corruet, peribit. Translatum à venti pariete aliquo, cum vetustate & dicrepitudine [illegible] ipse à se perditur, & consumitur. Et fieri facilè possit ut.) D[illegible], & spei & florendi verbo, temporariam & instabilem ostendit potentiam Macedonis. Nam & flores temporarij sunt, & non diuturni.

[illegible] partes firmissimas.) Quidam reprehendunt commentum hic, dicentes [illegible], non [illegible], fuisse dicendum. Sed isti non animaduertunt, id quod consequitur [illegible] enim dixit, quod ab imis hoc est, à fundamentis extruitur domus: similiter nauis etiam à carina.

Itaque censeo à nobis.) Hactenus absoluit orationem de iusto. Cúmque probarit, deos et Philippo infensos, sic populo placatos esse ad exhortationem venit. Semper enim argumentis & probationibus exhortationes subiungit.

Pulcherrimè & celerrimè.) Bene coniunxit hæc duo. Nam utrumque destitutum altero, minus præclarum est.

Legationem mittendam.) Pendet à verbo [illegible].

Quæ alios doceat.) Bifariàm enim diuidit Thessalor

in eos qui Philippum ignorent, & alios, qui eum quantum nocim, memorent. Pro dignitate ciuitatis) Bona cautione vsus est. Poterant enim sæpe quidem mittere, sed paucos. Quare addidit, Pro dignitate ciuitatis.

Tanto magis diffidunt.) Quia, inquit, facilè & promptè pollicemur, ac nihil præstamus: merito nobis omnes diffidunt.

Si modò quisquã nobis fidem adhibere debet.) Vsque adeò, inquit, omnes diffidunt nobis nihil agentibus: vt, tametsi viderint nos agere, miror, si tum etiam credere poterunt, nos agere. Domestici imperij.) Hoc ellipsim Macedonici, non externi sociorum, iam enim de hoc dixit. Omnino enim Macedonica) Nam contra Olynthios bellum gerentibus Atheniensibus, adiutor fuit Perdiccas Philippi frater, cum Macedonibus. Obscurè igitur hoc dicit: quæ potentiam tum additamenti vice nominatabimus, societate nobiscum coniunctam nunc de principatu nobiscum contendit.

Sub Timotheo.) Hic imperator fuit Atheniensium, filius Cononis imperatoris, si quisquam alius, valde felix. Nam proditum est, ad quodcumque bellum mitteretur, in eo victoria potitum esse. Vnde pictores eum cum rete pinxere dormientem, vt ferunt, & addidere mulierem, Fortunæ nomine adscriptam, ei assistentem, quæ casses & alia venationum instrumenta gestaret. Qui significabant fortunam pro eo facere omnia, ipso nihil laborante. Hæc molestè ferens, se nunquam fortunæ beneficio, sed sua virtute vicisse diceret: postea tanquam si eius dicti arrogantis pœnas exigeret numen non amplius vicit.

Thessalis laborantibus.) Laborantibus ait, animis. quòd eorum alij popularem statum desiderabant, alij, vt tyranni Aleuadæ, & eorum amici, tyrannidem. Tyrannicam domum.) Familiam Aleuadarum dicit.

Vel paruam potentiam.) Quia per superiora visus est quandam potentiæ opinionem ciuitati Macedonicæ [illegible] commune esse, ostendere vult: & eam vniuersale [illegible] extenuare. Coniunctio [illegible] scilicet significat hic electionem minoris, si maiore frustrati contingit. Non enim sunt duæ partes, sed vna.

Infirmiorem etiam.) Quæritur, quomodo infirmiorem, ac non multò magis firmam reddat exercitationibus & disciplina militari? Respondemus infirmitatem illam, de qua loquitur, non ad corpora pertinere, sed ad animos, quòd oderint eum propter ea quæ ipse faciat, et [illegible], quod perpetuis ærumnis confecti, infirmiores sunt.

Neque enim poteris Ath.) Cum crudelitatis accusare non posse, in Philippi animum inquirit, & Macedonum affectionem. Cum autem eorum consilia inter se contraria esse pronunciet, eos non consentire probat.

Et instituit agendo.) Et instituit agendo & periclitando, pati quicquid acciderit: post hæc distinguendū, & pronunciandū est: Atque instituit peragendis rebus atque periculis adeundis, nullum casum recusare. & hanc opinionem, et ea perfecisse dicatur, quæ nullus alius Macedoniæ rex, vitæ securitati anteponit.

Afflicti autem semper expeditionibus.) Id quod est militia mediter rerum bellicarum peritiam, dicit, vt quæ metu augeat, consistit in voluntates autem inquir-

A [illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

B [illegible Greek text]

[illegible Greek text]

C [illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

fizie, eos molestè ferre continua bella causis: adiecit, quòd agros colere prohibeantur, & suam re familiarem curare. Deinde cum & contra sine obiici posset, Atqui lucrum è bella faciunt, cum & manubias & mancipia & eius generis alia accipiant: etiam illud esse lucrum instabile ostendit, quod quæ nacti sint, distrahere nequeant: sed sumptibus augeantur alendi illis, quæ vendere, clausis emporiis, neminéque mercaturam propter bellum exercente, nequeant. & addit. Sic vt possint ostendere, eis non armis vincere, sed rapinis & prædationibus rem facere.

διαθέσθαι, disponere.) Vendere. Verbum hoc extat etiam apud Isocratem in Busiride, cum ait διάθεσιν, dispositionem, id est, venditionem, seu distractionem nominat.

Qui autem cum eo versantur.) Vide vt paulatim infirmitatem Philippi ostendat. Primum dixit, eum in odium esse sociis, tum Græcis, tum Barbaris, cùsque ad defectionem spectare. Deinde, ipsis etiam Macedonibus, ciuibus suis. Postea ne quis dicat, Etiamsi illi sic animati sint, at conductitium habet quendam exercitum bene cupientem: ostendere vult, exercitum habere quidem & eiusmodi egregios bellatores, sed item alios se habere, idque per sequentia demonstrat.

πεζέταιροι, pedites.) Huius vocabuli multæ feruntur explicationes. Nam hi dicunt, id esse nomen exercitus, qui sic nominetur: illi, quosdam fuisse apud eum milites, altero pede nudos, armatos altero: quamobrem eos πεζεταίρους vocari dicunt, quòd alterum pedem nudum haberent. πέζα enim est infima pars, id est planta pedis: vnde etiam πεζεύειν, humi ambulare, id est, pedibus iter facere. Alij dicunt, eos qui è turba peregrinorum militum haberet in familiaritatem & amicitiam receptos, velut selectos quosdam propter fortitudinem, ad custodiam corporis, sic nominari. Variat autem scriptura pro explicationis varietate.

Nullis.) Grammaticæ artis scriptores negant propriè infinitum esse οὐδὲν οὐδένος.

Ambitione omnes.) Id est, Per, vel propter ambitionem. vult enim suam esse laudem. Nomen igitur laudandi est, cum gloriam expectat. Siquidem in ea re modum seruaret, laudandus esse: nunc, quia modum excedit in vanitatem, vt dicimus, incidit. Singulas enim virtutes bina vitia comitantur: quorum alterum in eo quod parum, alterum in eo quod nimium est, cernitur.

Aut iustus alioqui.) Velut, à natura. Vt indicet institutione apud Macedones temperantem fieri posse neminem. Φύσει autem apud veteres etia significat sine alio moderatore natura, vt hic: aut frustra. Platonicam autem opinionem secutus est. Aiunt enim ii, consequi sese virtutes mutuò: vt qui temperans est idem sit & iustus, & prudens, & fortis.

Quotidianam intemperantiam.) Nec hoc simpliciter dictum: sed ne quis putet, eum vt tyrannum, luxuriose viuere, ac certis diebus, & certos quosdam ad prandium vocare, perstringit eum, vt qui singulis illa diebus faciat, vt ebriosum & huic vitæ rationi deditum.

κορδακισμοὺς.) Cordacismus est genus saltationis obscœnæ & indecoræ. Nam alia saltatio est militaris, vt Phyrrice: alia ridicula, quæ visitur in theatris & compotationibus.

[illegible]

Despectum esse:) De fortibus, Eiciendi [illegible]

[illegible]

de his. Decipiendi verbo est usus quod contemni significat. Causa verò est, quo fortes, insidiatum tempo-rantes, [illegible].

Latrones & adulatores.) Latrones hic est, rapaces quosdam milites. Deinde quia latronum vocabulum quandam fortitudinis significationem habet, siquidem hostes spoliantes id deprimeret, adulatores subiecit. Summissi enim animi sunt adulatores.

Constat autem hæc esse vera.) Hæc ad fidem ei qui nunciarunt conciliandam pertinent. Ipsos quodammodo Athenienses citat testes [illegible].

Calliam illum publicum.) Observandum, cum pluraliter dixerit, quos omnes repellebant, unum subiecisse atque ex uno multitudinis pravitatem testimonium. Publicum verò dicit, quia servos quosdam habebant Athenienses è captivis ad publica ministeria destinatos, literas docebant, & in iudiciis cum quæstionibus & [illegible] allegabant, ut tabulas expensi conficerent, itemque in eas sigillatim referrent: sed eos, quos illos ut servos verberare licebat, ut exquirere veritatem possent. Nefas enim habebatur Athenienses ingenuos verberare. Quòd si veri [illegible] servorum, dum sui quæstus mendacij committebant; tanquam servi deinceps & ipsi male accipiebantur.

Imitatores ridiculorum.) Appendix necessaria est addita. non enim quævis imitatio ridicula est, cum quædam etiam gravia & seria habeant. Nam tragœdia est imitatio morum & perturbationum regiarum. Est & comœdia imitatio, & * graves Mimi habentur Sophronis & Turpium cantionum [illegible]. Sunt enim & probatarum cantionum poetæ.

Atqui hæc tametsi parva videntur.) Nequis dicat: Ecquid verò ista eius potentiæ nocent? inferens ea speciem esse infelicitatis eius qui deos iratos habeat. Consentaneum enim est [illegible] numina [illegible] incessit. Sed opinor nunc quidem obscurat.) Obiici poterat: Quid est igitur, ut sua retineat, & potentiam tueatur, si infelix est? respondet igitur, quia nunc felix est. Sin cladem aliquam acceperit, statim hæc omnia deprehendentur. Deinde ut denuò terreat, felicem nominando: statim infert: Non diuturna erit eius felicitas, si vos volueritis. Quare, si verum dicendum est, vestra socordia fovet illius felicitatem.

Si & dij voluerint.) Ad res enim gerendas opus est & Fortunæ favore, & virorum industria.

Sicut ruptum sive luxatum.) [illegible] ruptionem nominant medici, ut venæ aut arteriæ, [illegible] articuli elisionem, aut [illegible] nervi distentionem [illegible] punctionem.

Quod si quis vestrûm, Athenienses.) Absolutis principalium facultatum partibus, transit ad tertiam de fortuna. Primam autem & universalem obiectionem, Philippum esse formidabilem, refutat, ostendendo non esse formidabilem, cum per iniuriam se potens factus aliorum & singulorum. Post ut ut metuatur [illegible], ostendendo, eum tueri non posse imperium, cum & civibus, & sociis & peregrinis militibus infensus, præsertim quid & ipse sit habitus, & homo perditus. Tertia & postrema obiectio est: Sed fortunatus est Philippus. Proinde tametsi adiutores in bellis non ita benevolos habet, fortunæ tamen beneficio fit voti compos. Deos igitur potentiores, partes suas primæ [illegible]. Prudentis ipse quidem hominis.) Extendit obiectionem, & eam à qua afficitur, laudat. E[illegible] quæ causa est?

A [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

B [illegible]

[illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek commentary]

A Solet Demosthenes, quando refutationem obiectionis in promptu non habet, eam non nudam ponere, sed paulatim dilatare, donec latenter tale aliquid apposuerit, ex quo refutationis occasionem arripiat: id quod hic quoque fecit. Fuit enim obiectio, Fortunatus est Philippus, quam cum refutare non posset, paulatim extendit, eo usque, dum eam ab ipsa Philippi fortuna, ad communem hominum fortunam traduceret.

Multò enim plures.) Tanquam à Platonica progressus disputatione, hic philosophatur, fortunam etiam virtutum esse comitem asserens.

Non fieri autem natura, et ignavum.) Duplex est propositio. Aut enim universalis est sententia, videlicet si legas, [illegible] pro δὲ. Neque verò fieri potest [illegible] universaliter accipias, ut quisquam ignavus [illegible] scilicet [illegible]. Fieri neque ut ipse homo.

Pro Græcorum iure.) Bellum dicit pro Thebanis susceptum, Cadmea à Lacedæmoniis occupata. Bello B enim Peloponnesiaco, cum viderent Lacedæmonij Græcos malè tractari ab Atheniensibus: libertatem eis pollicitis sunt, si ad se deficerent, & hoc prætextu eos ad defectionem impulerunt. Quo bello feliciter confecto, cum ipsi postea crudelius vexarent Græcos: Athenienses id ægrè ferentes, bellum Lacedæmonijs propter eos qui premebantur, intulerunt. Et ex eo, bellum id, Pro iure Græcorum susceptum, appellatum est. Et multa privatim.) Vt acciperes pecuniam à Lacedæmonijs, potestatem eis faceret Græcos impunè vexandi.

Et singulatim eorum unumquemque.) Non ait, Singulatim unumquemque virum, sed, Singulas gentes & nationes.

Nos autem culpantibus.) Ad Charetem hoc attinet. Quem ne defendere videatur, universali oratione suspicionem eget. duces enim accersebantur, & C rei fiebant. Rursus sperantibus.) Duces rei facti, ut absolverentur, multa promittebant se has & illas insulas Atticæ ditioni adiecturos, & nescio quæ strenuè confecturos. Incogitantes esse.) ἀγνώμονας dicit incogitantes, quasi privatos cogitatione. non ut nunc ἀγνώμονας vocamus eos, qui debita, id est, vicem non reddunt, hoc est, ingratos.

Nunc verò quod quidem meamur.) Obiectionē solvit. Conductitijs utamur exercitibus: ipse verò, quid ait? Siquidem haberemus, inquit, quod mereremus non esset incommodum conductitios mittere. nam in eum usum conductitios ablegabant. Sin quid parandum est: perspicuum populū oportere militare.

Affirmo igitur oportere.) Nunc iam ad peroratio nem transit, ad quam per formam enumerationis accedit. Quidam verò aiunt hactenus absoluto facultatis loco, eum ad utilitatis locum transire.

Præterea eripere.) Duces defensionis loco afferebant non dari sibi pecuniam.

[illegible] Id est, defectus, vocat ipsam pecuniam. Pauca enim, inquit, militibus stipendij nomine datur: cætera quæ integræ mercedi desunt, ad spectacula ipsi retinetis. Non enim potest acerbè.) Pro, iniustè. Nam hoc acerbum iniustis videtur.

Privata verò inveniatis.) Privata bella dicit, quæ ipsi gerunt iniussu civitatis. Alludit fortassis ad Charetē. Cùm verò data dicēdi potestate.) Si dixerim se non accepta pecunia, non posse propugnare pro rep. Proinde hic etiam de theatrali pecunia agit.

[illegible Greek commentary]

Pri[illegible] enim Athen.) Cum decem essent tribus A apud Athenienses, & tribus ipsa velut in decurias distributa: necesse habent vnamquamque tribus ex omnibus designare in ea vnos diuites caeteris, centū viginti, qui pro defensione reipub. publica munera obirent. Deinde hi centū viginti se in binas partes [illegible]bāt, vt sexaginta essent ex eis ditissimi, reliqui sexaginta minus diuites. Id verò faciebāt, ne [illegible] prouisio, vrgente bello, fortè accideret, vt minus diuites, pecuniam nō haberēt. Nā diuites & pro eis, [illegible] eos tributū pēdebāt: & quā hi expēderāt, postea per ocia recipiebāt. Nominabatur autē [illegible] rū ille ordo symmoria, hoc est, coetus seu classis, eo quòd tribus pars esset.

Proinde cum decem tribus essent, & singulae centenos vicenos designarent homines, vt vniuersi qui publica munera obirent, mille ducenti essent. Diuidebant porrò eos demum coetus in bis sexcentos, [illegible] ex [illegible] duarum portionum quamque in duas partes, hoc est, in trecentos è quaque tribubus delectos. Hi verò erant trecenti locupletissimi & primi, qui & prae caeteris tributa pendebant, & eos habebant ex B numero velut [illegible] [illegible]. Proinde efficitur, vt duae partes sint [illegible]. Siquidem * vtrinque erant velut [illegible] alterius partis trecentis locupletioribus. Habebant autem singuli quadrantes, & peculiarem ducem, & peculiarem oratorem. Nihilominus * tamē secundarum & oratores, & duces prioribus re[illegible]. Olim igitur, inquit, se [illegible] in symmorias ob maiorem solicitudinem, vt pacatiore tempestate pendere: nunc verò non ob aliud in symmorias diuidimini, nisi propter administrationem reipublicae, hoc est, propter factiones. Reprehendit igitur eos, quòd olim, cum propter tributa symmorias facerent, & rerum gerendarum tempus adesset, principatum teneri solebant à ductoribus: secundo loco esse duces, qui rem bene gererent: tertio oratores, qui tantum verba facerent. Nunc verò cum tempus sit commorandi & dicendi, principatum tenere non duces, sed oratores & suffragatores esse primos trecentos, qui laudem ex quae à suis oratoribus dicta C fuerint, reliquos vtrisque esse attributos.

Aliis cogi.) Postquam supra dixit, Athenis igitur opus esse pecunia: ne dicant pauperes, Proinde conferent diuites: occupat & eos defendit. Quis vsque tandem, inquit, Triremes instruent & conferent, & [illegible] munera [illegible]? Nam si eā spem omnem, quam in diuitiis habebam, [illegible] * aut alias opes quaerunt, aut theatrali cedent. Ac omnino solet Demosthenes patrocinari diuitibus. Intelligit enim eos esse locupletes.

Dico igitur in summa.) Propterea opus ei fuit secunda capitum enumeratione, cum dixerit, omnibus tributum esse conferendum, vt in eam necessitatem adducti, theatralem pecuniam missam facerent.

ENARRATIO IN OLYNTHIACAM TERTIAM

Demosthenis orationem, Hieronymo Vvolsio interprete.

NON eadem statuere possum, Athenienses.) Exordium, vt in rebus arduis, ab obiurgatione ductum est, vel ab admirabili. Est enim admirabile, cum res verbis non respondent, Vel, à comparatione.

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ

[illegible]

[illegible]

[illegible] A

[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

A comparandi enim ostendit, verba rebus esse contraria.

Non eadem.) Vehementi exordium, & plenum grauitatis. Dum enim clatũ populum, & victoria superbientem reprimit, & in mœrorem coniicit: ab uno affectu in alium traducit auditorem. Dum verò mutat animum Atheniensium, Periclis autoritatem ipsis factis repræsentat. Nam is quoque populum consternatum consolari, in spem optimam erigere: prosperitatibus, ferocientem iniecto metu coercebat. Est autem tripertita oratio. Nam quod primum videtur, causámque maximè continet, atque id de quo in præsentia deliberatur, quod præcipuum seu principale dicitur, est, verum copiæ traiciendæ sint in Macedoniam: an verò eodem in loco ad tuendos Olynthios relinquendæ? Alterum, an theatrales leges abrogandæ sint. Postremum, quod in epilogo tractatur, reprehensionem habet administrationis eorum magistratuum qui populum eo tempore gubernabant. Harum partium singulæ propriis capitibus continentur. Prima enim vtilitatis esse videtur. Secunda legitimi est, nempe ad probationem facultatis [illegible]. Etenim caput capite probatur. Tertia verò iustitiam rem dicere, qui magistratus illius temporis reprehenduntur, & maiorũ administratio celebratur. Omnis enim suasio, quæ circa personas versatur, laudatione aut vituperatione constans, ad iustitiæ caput refertur. Ac vtilitas quidem bifariam facta est: in necessitatem. Laudet enim Atticam Philippus [illegible] Olynthiis, & in ignominiam [illegible] Græci omnes, qui ita polliciti esse nos Olynthiis, si cum Philippo bellum gererent. Est autem [illegible] in mendacio palam deprehendi. Quæ autem potest, cur nam, cum in Macedoniam traduci veret exercitum, nullam eius rei [illegible] neque ostenderet, eo traduci copias sine incommodis haud posse? Respondendum est, plures esse rationes, per quas aduersari liceat. Aut enim ipsis aduersariorum rationes oppugnamus, ad credendum [illegible] eas essent aliorum aliorumue rationis [illegible] sint, quæ etiam quæ illorum est, vel certiorem ut id quod illi expediat contendamus efficacius, atque ipsi aliud consilium proponimus. Hic igitur orator, animum sané, illorum decreti mentionem nullam facit: sed id quod sibi visum est, in medium affert & tractat. Res autem.) Exordium à necessitate. Ducitur autem ab opinione etiam quia *malè sunt. Satis.) Abundè, quasi diceret. Quod si perficere poteritis, gradatè vobiscum agetur pro illis copiis. Antecertamus.) Tã quam de cursoribus locutus est, summo studio festinantibus, ut præmium in medio positum præcipiãt. Intelligendum est autem, præmium esse Olynthum Philippum & Athenienses, cursores.

Eò progressa.) Non dixit, se habere se, sed, Eò progredi: verbi mora ostendens, cunctationem causam esse malorum.

Prius sciamus infortunium.) Magnæ confidentiæ magnum metum opponit, idque artificiosissimè facit. Vehementes enim affectus vehementioribus sunt subuertendi.

Nihil igitur aliud videntur.) Quasi inuehieret, Nunc eos Philippi studium abiicere non possum. Id verò quod sequitur, sic est accipiendum: Nihil igitur aliud mihi videntur, qui talia dicunt oratores, quàm errare. Deinde in medio confirmat, quomodo? Quia cum id argumentum vobis afferant, & suadeant, de quo & vos deliberatis: consultatis nunc de vlciscendo Philippo.

[illegible]

id verò non proprium & verum argumentum est (ver A ba: Quæ cum vobis afferant ad vtrumque momentum pertinent) quod est, ut populus deliberet de conseruandis Olynthiis. Est autem hæc velut prolixior [illegible] conclusio.

Quia [illegible] quod argumentum præstat.) Admonet [illegible] populum [illegible] facit, cum [illegible] quibus de rebus ipse consilium daturus sit, de his ipsis p[illegible] ad deliberandum conuenisse.

Ego verò aliquando.) Ad hanc [illegible] exponit, [illegible] tempora [illegible] quibus Amphipolim, Potidæam, & [illegible] ceperunt.

Quorum [illegible] Neque Olynthios ab [illegible] defensos, impudentiæ [illegible] id verò destruit, dicendo, [illegible] Quare necesse est, vt [illegible] relinquatur exercitus.

Et ratione qua.) Etiam [illegible] errare oratores, ostendit. Atque [illegible] de modo [illegible] Innuit autem, [illegible] Philippum esse [illegible] & claudenda emporia: [illegible] quod ipse B postea in quinta oratione Philippica fusius.

Antequam autem principium.) Consentaneum est primæ propositioni consilium. Cum enim [illegible] increpauerit oratores, quòd alia pro aliis consuluerint [illegible], [illegible] de fine deliberari. Principium quidem sociorum incolumitatem, finem verò Philippi euersionem esse [illegible] consulit, quæ sententiosa est, [illegible] exordio fidem præbet. Nam in principiis exordiorum sententiæ [illegible] sunt, quæ & [illegible] & antiquariam orationem esse indicant. ac sententiosa in fine, [illegible] singulares ratiocinationes appendice [illegible] [illegible]

Hæc quidem occasio.) Secundum exordium. Cum enim in primo suam sententiam [illegible] exposuerit, [illegible] esse transferendum [illegible] orationis partem attribuerit: in secundo [illegible] reliquas partes complexus est.

Sed illud dubito.) Alteram partem ex eo quod est de theatrali pecunia, mouet, ostendit autem se [illegible] C [illegible] remedium, & eloqui non audere. Dubito [illegible] modo. Hoc multas habet significationes [illegible], an contra [illegible], liberè an dissimulanter? Non dicit autem, Dubito quid dicendum sit, sed, Quomodo possim [illegible] suadere. Sciendum autem est, eum sine confirmatione posuisse exordium vt pro confessis sumeret. Neque [illegible] magnam curam postulare.

Persuasum enim habeo.) Hoc est, tum ex his quæ ipse suadeo, tum ex illis quæ alij dicunt. Concedit enim, etiam alios oratores [illegible] suadere, ne si omnia sibi tribuat, arrogans videatur.

[illegible] à vobis.) [illegible] esse putauit: [illegible] reperitur apud Atticos, [illegible] id est, [illegible], vel oro.

Videtis enim.) Hinc tertia pars existit, increpatio [illegible] huius temporis [illegible].

Necessarium autem existimo.) Transit hinc ad eadem capita [illegible] ipsa vtilitas ea pars quæ in quæstionem venit, & principatum tenet: vtrum Olynthi [illegible] debeat exercitus, an transferri in Macedoniam?

Meminisse Athenienses.) Persuasurus Atheniensibus, exercitum non esse loco mouendum [illegible] probatione ab exemplo vtitur: quæ vna plus valet cæteris omnibus ad fidem faciendam. Quare [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

A

Quare Isocrates plausibilior videtur, quòd exemplis abundat: Demosthenes verò violentus esse creditur propter argumenta: nunc quidem exemplis, mox artificiosa probatione venit.

Mensis quartus erat * Septembri.) Hybernus est hic mensis, quo hoc ostendit, quamuis hiems esset, nauigandum esse [illegible] tanta esset in auxilio ferendo alacritate vti.

Vsque ad quintum & quadragesimum.) Hoc tanquam admirabile dixit, ... leges ingens eorum studium. Nam cum lex Athenis iuberet ad quadragesimum vsque annum militare, à decimo octauo auspicatos: ac ad vigesimum quidem vsque, dum puer essent, vrbana & suburbana castella custodire: & à vigesimo demum anno ad externa bella proficisci ... eos etiam, quos lex militare non iubet, belligerare iusserunt, propter ingens, vt dictum est, studium.

Vacuas.) Vacuas Atheniensibus, quod est, in quibus peregrini loco Atheniensium erant.

B

Philippus ægrotare.) Periculose Philippum ægrotasse commemorat. Cùm enim in oppugnatione Methones, Aster quidam Methonæus telo in muro hostili inscripsisset, Aster Philippi lethalem telum mittit, ... eius oculum tetigit. ... autem Philippum contra inscripsisse telo, & ... Agen in crucem ... Philippus Asterem.

margin: Et fortem & ... ... [illegible]

Erat autem ea occasio ipsa.) Audito, inquit, ægrotare Philippum, copias ferre debebatis. Atqui id maximè opportunum tempus erat ... [illegible] ... Philippo agebatur.

Sicut et tunc illuc ... [illegible]. ... fidenter, & liberè verba ... [illegible] ... tamen nunc etiam ... & populi levitatem atque socordiam ... tamen occultata est ... obiurgatio. Cùm enim aliquid persuadere volumus auditoribus, ... obiurgandi causa non deest, dissimulanda tamen est libertas, ne ... pertinaciæ nobis aduersentur. Cum

C

verò ad solum propositum habemus, vt eos obiurgando emendemus, tum aperta vti libertate conuenit.

Mutari nequeunt.) Causam quandammodo nobis explicare vult, ... commemoratione sit vsus. Nam quî fieri potest, facta quæ sunt, infecta vt sint? Cum etiam Philosophi dicant, omnia posse à numine confici, uno excepto, vt infecta quæ iam facta sunt.

Quo igitur pacto ea vtemur, Athenienses.) Quæstionem proponit, responsionem non subiicit, Opem ... sic deinceps reliqua. Nisi enim opem ferretis ... responsione omissa, eius per id quod sequitur, ... Nisi enim opem ... quo appareret, quæ responsio fuerit, nempe, Opem esse ferendam.

Omnibus viribus.) Auxiliis omnis generis, veluti classe, legionibus, & reliquis. Vtbus in flammam esse ad eam occasionem.) Bene vsus est verbo ... Cùm enim ... esset Macedonia, ... erat eius cladem, et cum aduersa fortuna ... eam per occasionem inuaderent. Præter enim eam quam cape ... Illi ab ignominia, & periculo vtilitatem probat, vt prudentes & generosi, ignominiæ metu vulgus & plebeij, impendentis periculi terrore Olynthiis opitularentur.

Sed opê quidê esse ferendâ.) Hic principale caput ab ... hoc est, vtilitate, & à necessitatem digreditur.

[illegible]

quæ obiter incidentis locum obtinet. Vtilitatem enim ostendit, quod succurrendum esset Olynthiis, occurrebatur, Qui poterimus sine pecunia? factus igitur est ingressus ad facultatem, obiectione contra vtilitatem. Nam cum probatum fuerit nos etiã pecuniæ copiam haberemum confirmata erit vtilitas, opem ferendam esse sociis.

Ne igitur, Athenienses.) Quia, cum auditor expectaret se de bello auditurum, ipse de legumlatoribus dicturus erat propterea inprimis delinit multitudinem. Nam prudentes id non absurdum, sed omnino necessarium putabant. Audax autem factum est, iubere legumlatores creari, quasi oppressa esset Respublica, aut ad paucorum potentiam res spectaret. Ideo præmonitione vsus est, propter absurdam consilii & autonomiæ speciem. Quod igitur à populo dicendum erat: Tu legumlatores constitui iubes? an verò leges nõ habemus? præcidit his verbis: Per eos verò legem rogare nullam, sed eas quæ vobis in præsentia noceant, abrogate.

Legumlatores constituite.) Legislator apud eos vocabatur, & qui legẽ nouã rogabat, & is, qui quæ rata essent, diiudicabat, ne quæ forte inter se contrariæ reperirentur: id quod Seuiris, quos Thesmothetas vocant, curandum erat.

Alii perturbatores disciplinæ.) Quid intersit inter [illegible], & [illegible] dicitur is qui nondum in catalogum militum est inscriptus, [illegible] qui, cum inscriptus sit, expeditionibus quibus debuisset, non interfuit. [illegible] verò, qui in prælio & castris ordinem & commilitones deseruit. Leges autem factæ, quæ iuberent quosdã immunes esse à militia, vt pompam Bacchanalibus ornarent. Aediles igitur, ineundi fauoris causa, metu minimos, eósque maximè qui nomina militiæ dederant, suo arbitratu eligebant. Sed Demosthenes in catalogum inscriptos militare iubet, & ex grege inutili deligi saltatores.

Postquam verò hæc sustuleritis.) Studet decretum impetrare à populo, quò legem illam accusare sine periculo possit.

Qui ea scribat.) Captione vsus est, vt populo assensum extorqueret. Nam cum dicere duntaxat oportere iudicarent, vt theatralis pecunia tolleretur: ipse omnes appositè, quasi populus etiam idem caperet.

Præsertim cum hoc solum.) Obiectionem soluit, ne quis dicat: Cur igitur dubitas in reipublicæ amatorem, pro patria oppetere, vt Codrus, & quidam alii? respondet, illos quoddam habuisse solatium, quod cum vtilitate reipub. perirent.

Ego verò, si nunc, inquit, occubuero, non tantum iuuabo neminem, sed & nocebo: liberè sententiam dicturis suggestum formidabilius effecturus.

Sed priusquam hæc cõperta fuerint.) Obiectionẽ remouet. Legem nihil vereris, occurrit igitur ancipiti conclusione: Si legibus, inquit, vindictas, pœnas non dederet id quidem tyrannicum fuerit. Sin aliter discrimen est necesse, nonne dementis ero, qui me in certum periculum coniiciam?

Ac ne illud quidem.) Obiectionem corrigit. Nihil metuas Demosthenes, si legem sustuleris. Decretum enim facimus de ea tollenda. Quid igitur, inquit, si & decreueritis, & nihil deinde quod ad rem pertineat, feceritis? veluti, si ad eam tollendam non conueneritis, aut, congressi non sustuleritis: quæ futura est decreti vtilitas?

Neque vos multa decernentes.) Obscurus locus. quod verò dicit, sic est accipiendum: Non eguissetis multis decretis, per quæ aut parum aut nihil confeceritis. Satis enim fuisset, vnum decretum fecisse ad Philippum debellandum.

[illegible]

[illegible]

A Non cum facta dictis.) [illegible] Aristotelicum in hac sententia [illegible], [illegible] locus est talis. Quod alicui rei causa est ut [illegible] primum est: Causæ autem sunt facta [illegible]. Prima igitur erunt. Ac iterum Cuius gratia aliquid fit, id potius est. Quod enim tépus.) Et hoc ad partem facultatis pertinet. Omnis enim de occasione & tempore disputatio, ad facultatem referenda est.

Sed hæc iucunda non sunt.) [illegible] interrogatiuè. Non iucunda, inquit, est mea oratio, quod suadeo, ut theatrales pecuniæ fiant militares? Non ego, inquit, in culpa sum, sed natura harum rerum, quæ non sinit, iucunda simul suadere & salutaria. Nã cum vota [illegible] esse.) Nisi fortè in hoc, inquit, delinquo, quòd vota non facio, ut vobis utraque contingant, & iucunda & salutaria.

Nam vota quidem facere.) Quid, inquit, à consiliario postulari optandum illud est, ut apparet. Est enim non modo facile, sed etiam fatuum. Optare enim licet, quicquid vel libitũ fuerit. Addidit verò [illegible], id est, cum oporteat, ut cum sententia Philosophorum congrueret quorum sunt qui dicunt: Non exoptanda esse ea, quæ in nostra potestate sunt. [illegible], iusta esse vota, indicare voluit.

Si quis verò pecunias theatrales.) Non est [illegible], sed sententia, qua [illegible], ne populus diu moraretur. Ne enim multo post pecuniam quærant, cum negocia vehementer urgeant [illegible], se nihil ibi cui copia esse possit eorum quæ ad [illegible] ad ea quæ necessaria sunt. Nam futuri commeatus, nihil faciunt ad præsentia negocia. Quæ negocia non quærendã, sed quæsitam pecuniam postulant.

[illegible] mercedem habebitis.) Maiorem pecuniæ copiam eis proponit. Merces enim pecunia est, quæ quotidie numerabatur: theatralem verò tantum in solennibus festis accipiebant.

Non certè prudentium aut generosorum [illegible], pro prudentium, [illegible] pro nobilium [illegible] [illegible].

Neque cum contra Corinthios.) Repetendum est: Nequaquam prudentium aut generosorum est, Megarensibus quidem & Corinthiis, hoc est, Græcis, inferre bellum: Philippo autem, qui est Barbarus, nõ item. Hæ autem belli adversus Megarenses & Corinthios suscipiendi causæ fuerunt: Cum Megarenses consecratæ terræ partem, quam [illegible] vocant, sibi vendicarent, eisque Corinthij [illegible] Atheniẽsib. bello petiti sunt. [illegible] autem ager vocabatur, vel propter [illegible], id est festa deorum: vel quòd ignauia taceret, & [illegible] in ea herbæ nascerentur. Sed boni ciuis. Hoc ad tertiam orationis partem [illegible], quæ quidem epilogica videtur: sed tamen & legem de theatrali pecunia exagitat, & eiusdem autorem. Apto autem ordine collocata est hæc pars. [illegible] enim propter pecuniam Respublica detrimenta cepit, [illegible] detrimentorum causa lex sit [illegible] ipsam, quam autorem eius, reprehendi. Facta est autem reprehensio per comparationem illius temporis magistratuũ cum veteribus [illegible] his se similem facit, in illos verò [illegible] laudem commendat: [illegible] quòd illos non imitentur, nisi quod aliqui [illegible] rebus præclarè gestis, sed more & consuetudine gerendæ Reipublicæ similem se esse studeant.

Atqui considerate.) Ad hanc disputationem accedit, quam [illegible] [illegible] [illegible] se gesserint erga Græcos [illegible] erga Rempublicam, quę priuata eorum vita fuerit.

Dicit autem [illegible] istam regionem qui.) Alij Perdiccam fuisse dicunt, qui Atheniensibus tributa penderet: alij Philippum quendam

verum ex huius Philippi maioribus.

Soli vero mortalium.) Quia qui aliis inuident, maledictis illorum gloriam destruunt. Horum vero celebritatem extinguere, aut obscurare nemo potuit.

Proinde nemini posterorum.) Non de ædificiis loquitur, aut de donariis: nam hæc superari fortasse possint. sed exaggerat donaria propter res gestas, ob quas dedicata sunt. Nam Xerxis solia & Mardonij acinaces, altera è Salaminia, alter è Platæensi victoria sunt dedicati. Quibus facinoribus nemo quicquam reperit excellentius. Quemodo vobis à commodis.) Figura ironia est. Habet autem ironia quædam stationi orationis adiunctum argumentum, unde appareat esse ironiam, id quod modò fit à Demosthene: alia rebus ipsis: cuius generis Platonicæ illæ sunt, cum se nihil scire simulat Socrates, & ab aliis velle discere profitetur: nec multò post, rebus ipsis refutationem adhibens, quæ ostendit, se ab initio simulasse. Sed quantum omnes videtis.) Per contentionem disputat de Eubuli administratione, eam cum veteribus Græcis & priuatis & ciuilibus comparando.

Quos verò in bello.) In bello sociali defecerunt ab eis Chij, Rhodij, Byzantij, & alij quidam. Bello igitur suscepto, alios recuperaturum, alios subigere non potuerunt. Deinde pacem ea conditione fecerunt, ut socij omnes liberi essent. Hoc igitur vult, cum ait: Eos etiam quos bello parauimus, pace amisimus. At vt talis pax fieret, in causa, inquit, fuit Eubolus, sua illa rerum administratione. Sed hæc tu.) Obiectionem soluit, recensendis Eubuli rebus gestis.

Propugnacula.) Hoc Eubulus studio habuit, vt propugnacula candidis tectoriis induceret.

κρῆναι nugas.) Alij dicunt eum fontes seu aquæ ductus innuere, *παρὰ τὸ λίαν ῥεῖν*, à valde fluendo: alij, nugacem esse. Nam inde etiam Aristophanes, à delirando compositionem fecit, cum quendam exagitandi gratia nominat, [illegible], id est, sanum nil sed delirantem.

Quorum alij è mendicis.) Demadem, Eubulum, Phayonem, P[illegible]ratem, & alios eiusdem generis innuit.

Publicis ædificiis.) Non illis quæ à Pericle & eiusdem ætatis viris extructa fuerunt, sed quos sibi ciuitati apparuerunt, fontibus & nugis. Fortassis autem de donariis loquitur. Hoc verò dictis, populum in maiores concitat. Inuidum enim est mortalium ingenium.

Quæ igitur causa est omnium?) Explicatio causarum, quæ eos ad faciendum officium exhortatur. Nã cum dicit illos, quod ipsi militarint, fuisse felices: ad eorum æmulationem eos excitat.

Eneruati.) Neruis spoliati. Neruos autem & vires reipublicæ, socios vocat. Sed quia dura est translatio, subiungit, *ἐκτραχηλίζειν*, mutilari: quæ translatio & ipsa sumpta est à parte corporis, vt in verso dicendi genere, ex quo est *ἐκτετραχηλισμένοι* perseuerare.

Ad bucculas.) Scribitur etiam *βουκόλια*, id enim sellum, missis à Charete manubiis, actum fuit sed *βουκόλια* diminutiuũ est, contractum Atticorũ more.

Et quod est omnium vero indignissimum.) Scribitur etiam *ἀνδρειότατον* fortissimum, vt ironicè accipiatur. Cum et quidem igneri, scripturam nũc receptam fecerunt. Inflige debetis gratiam. Hic dixit, quod prædæ gratia Charetem coronasse dicuntur.

A [illegible]

B [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], ἐπειδὴ φασιν, ὅτι [illegible] τῇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΡΩΤΟΝ

δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.

[illegible]

A Inclusos.) Translatum à brutis animantibus: quamobrem etiam Ciceram & manifestius faciunt subiicit.

Hæc per Cererem.) Hæc incipit peroratio. Dicit autem hæc orator fugiēdi periculi causa, cum præparatione quadam.

Ego verò nunc etiam) Quod id * quod ferè vsurpari solet, malè dicitur, eo non vtitur, & eius vice est ἔστιν ὅτι νῦν vsus est. Cum verò dicit, Maior vel nunc vos fecisse mihi dicendi liberè potestatem, hortatur eos vt id faciant.

Et copia.) Hoc est, pecunia theatrali.

ἀφορμαῖς.) Id est, argumentis, occasionibus, prætextibus, causis.

Fortasse.) Tanquam per correctionem, dubitare se de illis subindicat.

Quæ ægrotantibus.) Hac parabola commodè vsus est, ostendens, eos stultitiæ morbo laborare.

Igitur.) Quoniam mercedis acceptio contumeliosa videbatur Atheniensibus (seruorum enim est) obiectione est vsus, quæ solum tegit turpitudinem. Quia verò scit eis persuaderi non posse, vt theatralem pecuniam missam faciant, * vult eos illa sola esse contentos: neque siue ius in foro, siue in senatu sententiam dicant, aut foris militent, mercedem accipere.

Licet agere ocium.) Omnino præclarè ocium priore loco posuit quã de ignauia dixerit. Deinde ne bello ... molestus videretur, id subiiciens dixit. Quale etiam nunc est.

Ab iis iisdem.) Hoc est, ne ad theatrales mercedē accipiant militarem.

Quemadmodum iussum est. Nec enim lex ... est contrarium, pro patria suis militare.

Præter pænas. Quoniam suasit vt ne vel militarē, vel senatoriam, vel iudiciariam mercedem acciperent, sed theatralibus contenti sint dicendum pæna; facit vt ea non grauatè asperentur.

Ordine.) Ordinem sex stationem virtutis nominat. * Græciæ principatum, atque illud, quod alius fuit corporibus militare subiectum.

Ferè dixi.) Ne aliqui culparent, tum consilia quædam omisisse, velle sucupletes essent, quasi omnia audiuissent. Ferè, apponit.

Profuerunt.) Rursus etiam hic data spe ... optione iudicium de theatrali pecunia effugit.

ENARRATIO PRIMÆ

IN PHILIPPVM DEMOSTHENIS orationis, Hieronymo Vuolfio interprete.

SI de noua quapiã re instituta esset deliberatio.) Excusat se in exordio de præcepto senibus dicē di loco. Sciendum autem est, eum id crimen ratiocinatione soluere, quasi dicat: nouí equidem necesse esse, vt senes primi dicant: sed tum, cum de nouo quopiam negocio deliberatur. Nunc verò nulla noua de re, sed Philippo agitur, Proinde cum senes iam sæpe de rebus sæpe dixerint: legi fraudem non facio. Et ad hunc sanè modum ipse ratiocinatur. Sed res ita se habuit sine negocium vetus esset, sine nouum: senibus primo loco sententia dicenda erat. Quia verò tum Athenienses valde turbati erant, propter ictiuam duarum & triginta Chalcidicarum vrbium, & ob magnos Philippi successus & incrementa propterea primum dicēdi locum occupare studet.

[illegible].) Pro [illegible] propositum esset, quid [illegible] pro [illegible], id est, scripto significatum esset, accepturi: quod tabellas quasdam conscribere solerent olim, quibus res de qua consultaretur, & propter quam indicta esset concio, conscriberetur, easque ante concionem proponerent, vt cognoscerent omnes qua de re indicta esset concio.

Dicendum esset.) Subintelligendum est hic, vt sic accipiatur. Si non a principio de re dicendum esse censuissem, & expectassem donec senes illi sententiam dixissent, ac tum ipse etiam quæ sentio dicere conatus essem. Sciendum autem est, cum Isocratico exordio esse visum, eo quod in Archidamo habetur. Nam ibi quoque id argumentum tractatur, quare adolescens senes anteierit.

Eorum qui solent.) Senes intelligit. Vide autem vt eos clanculum perstrinxerit dicendo, Eorum qui solent, significans eos tantum habere consuetudinem primo loco dicendi, non tamen etiam vtilia suadere.

Si quid mihi placuisset.) Partitione & subpartitione hic est vsus. Cum enim [illegible] posuerit, non statim subiecit, sed aliud [illegible]. Est enim [illegible], cum [illegible] positus, necesse est [illegible] subiungere, id quod hic etiam reperitur. Vide autem vt rursus cum [illegible] dicere. Mihi placuisset quod est, bono consilio bonum consilium. Figura hæc apud poetam extat, [illegible] Sane Achille, consimus quidem oppidi non carminum, sunt quidem in [illegible].

Sæpe dixerunt.) Iterum eos ingeniose perstringit, dicendo Sæpe quidem verba fecerunt, sed nihil pro fecerunt. Quærunt autem, cum suasorii generis propria sit adhortatio & deliberatio, minime vero in accusando versetur: quo pacto hæc oratio inscripta sit, tota suasoria, cum in Philippum inuehatur? Respondemus, tria causarum genera sæpe inter se misceri, & aliud alij præbere materiam, vt hoc loco. Cum enim probare vellet populo id esse Macedonum materia [illegible] fuit insectatione Philippi. Sciendum est in cæteris orationibus materiam fuisse Olynthiorum obsidionem [illegible] dicendi copiam oratori suppeditabat, [illegible] Atheniensium potentiam. Sed hic materia est Macedonum, [illegible] vero Athenienses. Quamuis [illegible] diuersam à superioribus inscriptionem sortita est. Orationis argumenta & capita tria sunt, vt tempus fortiter desidit, vt ipsi militent, vt pecuniæ subsidia excogitent, vnde militibus stipendia numerentur. Recitatione autem Philippi epistolæ, nihil aliud agit, nisi vt eos excitat & [illegible] esse docent. Exordium non [illegible], sed à persona dicentis. Nam cum ipse ante seniores surrexisset & id quidam ægre ferrent, & incommodum moleste. Verbo, Me repressissem, significat, se tunc quoque vix sibi temperare potuisse, quo minus de bono publico diceret. Translatio sumpta est ab equis, qui currendi cupidi, cohibentur. Figuram alij vocant duplicem partitionem, alij partitionem & subpartitionem. nam cum prius bina [illegible] posuisset, [illegible] sub iunxit. Comunitiones [illegible] sæpe non ordine redduntur, sed ita vt posterior pars primum respondeat. Nam in capite de comprehensione dicit Hermogenes, eius formæ approbationem priorem esse propositione. Nam, Si de noua quadam re dicendum esset, & cætera, est approbatio. Postea quam vero de quibus sæpe &c. est propositio. Propositio enim est in hanc sententiam, esse nam minori primo dicendi locum esse dandum. eius vero approbatio [illegible] qui consulere solent, hoc est, seniores

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

A nihil dixerunt, quod ad rem pertineat. Æsch[illegible] autem sophista confirmationem ait esse hanc propositionem. Sed Isocrates in Archidami oratione, primo loco propositione posita, confirmationem subiecit, hoc modo: Fortasse quidam vestrûm mirantur, me, qui reliquo tempore legibus nostræ ciuitatis [illegible], vt haud scio an quisquam [illegible] eorum æqualium, peruerim, atque adeo esse mutatum: & cetera. Hæc propositio est, sequitur confirmatio: Ego verò, si ipsi eorum qui apud vos verba facere solent, qui vel publica dignitate disseruisset: omnino quieuissem.

Quale vos.) Hoc verecunde & urbane, & citra offensam dixit omnino, dicendo. Quale vos vobis: hoc est, cum ignauia vincere. Exemplis.) Si [illegible] vicentibus retercendum est ad illud, Nihil vobis metuendum est. Sin [illegible] vicentes iure degitur, ad illud, Vt sciatis vicentes. Illa illius insolentia.) Supra de Lacedæmoniis loquens, & olim hic Macedonem deprimere volens, Insolentiam dixit, id quod erat inuisissimum Atheniensibus libertatis perpetuis amatoribus.

B

[illegible Greek text]

Si quis verò vestrûm.) Quascunque obiectiones sentit orator esse firmas, earum refutationem primum reiicit: deinde earum futilitate ostensa, palam proponit, quemadmodum nunc hic etiam. Obiectionem autem hanc bifariam confirmat, tum à potentia Philippi, tum verò in primis à domestica infirmitate Atheniensium. Deinde quia, vt maxime refutata videretur obiectio, protsus adhuc vehementi oratione [illegible] aduersario. Nam oratorem oportet, ne impudens videatur, & manifestæ veritatis [illegible] [illegible] locis principium concedere, [illegible] d[illegible] u[illegible] etiam concessionem infirmare.

Difficilem superatu.) [illegible] dixit, & nobis [illegible] id est, inexpugnabilem. Nam inexpugnabilis nunquam expugnatur: sed [illegible] difficilis ille quidem, sed vincitur tamen: id quod hoc verbo innuere voluit. [illegible].) Quidam eum, quia limes sit hoc locus, propterea sic dixisse putant, alij quod oppida illa velut in circulo posita sint. Arce [illegible] locus excelsus est, quem hostes occupatum munire solent, vt ex eo progressi hostes inuadant. Rectè igitur propter industriam laudat Macedonem, vt Athenienses ad æmulationem prouocet. Scit enim Demosthenes, etiam hostem tempestiuè laudare.

C

[illegible Greek text]

Esse quidem velut causa locis [illegible] belli, sita in medio.) Translatio sumpta à præmio, quod pugilib. in medio ponitur. Vox [illegible] non nisi semel reperitur apud Euripidem. Et vobis.) Vide vt dicat Philippum ea ratione cepisse vrbes illas, qua ipse velit Athenienses rebus gerendis animum intendere.

Alia et aliquis capta.) Quia verbum Euertit, terribile est, subiecit [illegible] gratia, Vt aliquas bello capta habeat. Et eum socij esse & adiuuare.) Quia molestæ erant Atheniensibus sociorum [illegible] quæ captæ, quas Philippus habebat, [illegible] per generalem sententiam est medicatus. Omnimoda dissimulatione.) [illegible] ($\varepsilon i\rho\omega\nu\varepsilon i\alpha$) dissimulationi ($\dot{\alpha}\lambda\alpha\zeta o\nu\varepsilon i\alpha$) arrogantiam esse contrariam. Nã arrogantiæ est, profiteri se plura præstare posse, quàm possit: dissimulationis, negare se minora posse facere. Si quisque vestrûm se nihil.) Nam & hoc est omnis animi proprium. Si Deus velit.) Spes sursum in cœlum mittit, si forte, tametsi illa fecissent, rei nõ optime cederet, defensionem haberet, atq; gratia hic tam Dei gubernationem apposuit. Alij dicunt, eum hominis amore, suo more commendare voluisse.

Odit aliquis eum.) Odit, qui tã malè acceptus est: metuit, qui nondũ est passus quicquam, sed malũ expectat:

[illegible]det, cum videat eum ciuitates ita euertere.

Et omnia quaecunque.) Haec figura vocatur [illegible] destructio. *Per haec enim facile potissimumque detrimentum capiet. Vniuersali igitur sententia orationem confirmauit. Trepidare.) Submisse sese gerunt. Nec enim is qui odit, nullae socordiae culpae et nocentiae qui in metu est, aliud quippiam cogitare potest, cum sit periculosum: nec qui inuidet, resistere: vrbes enim destruuntur. Qui nec optimam.) Hoc est, propter Macedonis insolentiam ne agere quidem potestis quae vultis, sed bellū gerere necesse habetis, & per hoc necessitatem ostendit. Necessarium autem est, sine quo viui non potest. Et verba superba.) Ne recitandis Macedonis verbis [illegible] ominari videatur: ea gratia illa praeteriuit.

[illegible] insuper circumplectitur.) Aiunt, cum ciuitates in circulo sitae fuerunt, quas Philippus cepit, propterea eum sic esse locutum. Alij translatum esse a venatoribus volunt, qui vndequaque vias omnes, omniaque vestigia cassibus obsepiunt, vt ne per ea fera elabantur. Et rursus, [illegible], obambulat, ordine circundat, velut indagine cingit, subiectoque verbo figura iuuatur.

Et sedentes.) Quia dictum illud terret, ait Philippū vt qui suffragatricem possideat socordiam Atheniensium, [illegible] omnia perficere.

Quando igitur, Athen.) Transfert etiam hic se ad locum a necessario. Ostendit enim haec necessario esse facienda. Tractat autem increpatione quapropter etiam secundum [illegible], quando, voce grauiore effatur. Describit autem hic mores socordium, atque sermocinatio. Deinde interrogationi responsionem non reddit, sed ipse prae iracundia, pro eo qui interrogat, refrenat scilicet loquuntur. Postquam aliqua necessitas, certo quodam gestu legendum. Cum scilicet aliqua necessitas. Nihil enim liberis Atheniensibus ea ignominia grauius esse potest, quam si eum qui Persam Graecia expulerunt, Pella oriundus homo bello Atheniensis superet.

Mortuus est Philippus.) Etiam hinc argumento sumpto dicunt, hanc primam esse orationem. Nam Philippi valetudo successu Olynthi [illegible] sed nos dicemus absurdum non esse, et hoc exempli vice poni, tametsi id ea tempora praecesserit, cum videlicet illi quae fieri optabant, vulgo iactarent.

Celeriter vos.) Desidia, inquit, multos gignere Philippos potest. Nam dum nos negligentes fuerimus, celeriter alium etiam Philippum esse fecerimus. Alij verò quidam cursum propter Alexandrum aiunt eum hoc dicere. Dictum hoc [illegible] per fictionem est accipiendum.

Scitote vos, si prope.) Nam & rege recenti defuncto, & populis (vt fieri solet) [illegible] ipsi sese quibusdam coniuratione adiungentes, alteris superiores esse, & regem sibi communiter constituere possent.

Faciēdū igitur esse efficit.) Hinc ad alterā facultatis partē transit. Eā .n. duplicem fecerat, cum in loco, Si Philippum [illegible], vincere poterimus (id quod iam absolutum est) tum in copiarum multitudinem & pecuniarum rationem, quam nunc explicabit. Inuenitur autem necessitatem, ac in ratione copiarum disserit, vtrum ex delectibus ciuium an peregrinorū exercitū conscribendū.

Et quā primum.) Verbum hoc apposuit, quod persuasum ipsis iam esse ferendam suasurus erit, et festinationem excusationis loco retinuit.

A [illegible]

[illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠ- που δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.

Καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, περὶ ὧν βουλεύεσθε, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει.) [illegible]

A Precatus à vobis [illegible], consiliatio e visus est, non ignarus videlicet, eos enim maxime libenter decernere nihil decretis dignum administrare. Vult autem eis id mittere aut illam quod possunt prosperitatique hac ratione visus est.

Nouum apparatum.) Respicit ad Atheniensium opinionem. Etenim ipsi magnum valebant ad Demosthenes, cum sciret quae in [illegible] esse [illegible].

Qui celeriter & hodie iubent, [illegible] consulunt.) Non qui nos statim egredi iubent, optimi consiliarij sunt, sed is optimus consiliarius fuerit, qui apparatum iniuenerit, & commeatum, per quem copiae conseruentur.

Dum aut bellum deponamus.) Omnino praeclare ne insidiosum quiddam habere videatur, si prius e locis possessis, Vincamus [illegible] Bellum deponamus. Deinde propter mala consilia [illegible], Persuadeat ne nobis.

Sic enim nos [illegible].) Victores, aut cauentes hostium aggressionem. Non prohibens.) Id est, concionari volentibus non obsistens. Quidam dicunt, oratorem velle re ipsa duplicem fieri apparatum: rectius aut dicitur, si dixisset alterum apparatum duntaxat, non fuisse acceptum hominum Atheniensibus, magna libertate decernentibus. Propterea & hunc adiecisse. Tandem in progressu orationis hunc subijcitur, ac de altero multa verba fecit.

B Et naues.) Quae commeatum vehunt, & aduersarias naues. Ad Pylas.) Portae Graeciae fuerunt intra Parnassum & mare viginti quinque pedum spatio, quae & Thermopylae vocantur, propterea quod ibi Minerua Herculi calidas balneas de [illegible] certamina dedit grato. Eas itaque intentum facere Philippus cum in Thessalia esset, conductores classe Atheniensis eum, re cognita, [illegible] missa repulerunt.

Et olim aliquando.) Nam et ad Haliartum ante sexennium gesta fuerant in Euboea, ante triennium quo etiam tempore noster orator triremem instruxerat cum ante multos annos praelium ad Haliartum commissum est, unde [illegible]. Et postremò. Postremò quidem, collatione ad has expeditiones factas, dudum verò, respectu eius temporis, quo oratio habebatur.

C

QVARTÆ IN PHILIPPVM ORATIONIS DEmosthenis enarratio, Hieronymo Vvolfio interprete.

CVm & grauia existimè, Athenienses, ea de quibus deliberatis, & necessaria reipub. Qui decimam orationem ante nos exposuere ac diuisere, Ignorat [illegible], hanc orationem à Demosthene ad quendam [illegible] parumque secundum nuncium, allatum è Thracia, fuisse habitam. Quamobrem etiam festinanter, ob vrgentem tum necessitatem, eam pronunciauit. Idque in causa fuit quod nimium peculiarem de hoc argumento rationem meditatus prodiret, temporis angustijs exclusus. Apparet enim Philippum supperius venisse Cardianis, Diopithe non aggressus. Quapropter* interiectorum locorum tanquam dubiorum in septima meminit, & in octaua dixit. Sed si colecta ea capienda est ex ea epistola, quam ad vos misit, se vlturum eos a capti in Chersoneso sint. Cum aut eos se nobis cognare [illegible]* Philippum pace violata grassicem [illegible] haec est oratio plerumque ex orationibus prius habitis velut è penu promit, & tamen negocia de quibus nunc agitur, quam aptissimè accommodat.

[illegible]

Vnde autem ostendat Philippum operam dedisse Cardianis, & caeteris Thraciae locis vexandis, omnibus molestum esse populo, ex ipsius oratoris verbis. Nã statim initio hoc sumit, cum sic ait: Sequid nouü mo tus [illegible] &c. Ac improbitatem & rapacitatem quidem tantam esse numero, quantum nullius. Ac rursus in media ferè oratione adiicit Philippum, vt nunc, ipse res asseuerat. Quae omnia indicio sunt, nonnihil esse aliquid. Cardianis autem operam dedisse, verbis [illegible] Opinantur, declarat. Nam haec omnia perspicuè ostendunt argumentum. Dicunt aũt * Alexander Dio curis, & celebris ille Zeno, caput vnicum tantum tractatum esse in hac oratione. Qui quidē ignorasse [illegible] capitum etiam naturam videntur. Continet enim haec duo quoque oratio, eáque duplicē. Legitimã [illegible] & iustã habent vt ipsa quidē [illegible], & dispositio vbi explicata fuerit, ostēdet. Demosthenem aũt propositum est, tueri & amplificare Diopithis copias, cum ipsum et tempus maximam liberè dicendi potestatem daret. Sic tamē ne fastidiũ interim creat, ne videatur gratiae causa verba facere. Studet enim excitare populum. Docuit enim nō ad pacificationes & legationes iis de rebus mittēdas se conuertat, & imperare studet, * vt ipsi de bello decretũ scribat. Auditoribus etiã persuadere conatur, vt legatos ad Mediã mittat, de pecuniis, & regis Persarũ sibi beneuolentiã adiiciat. Idq ad Diopithē attinet, vt imperatoris exercitus retineatur, & ne ipse Demosthenes decretũ de bello scribere cogatur, magna vi & solertia oppo nit pacis violationem, & iniuriam [illegible] Qua ab [illegible] occasionē nactus est, & suadendi & cogendi auditores, vt & retineant, & augeant Diopithis exercitum, & quod à se postulent, superuacaneum esse ostendit. Nam si Philippum violasse pacem cōstat, quo iure ipse cogi posset ad scribendum de bello decretum, nisi qui id iubent, occasionem quãdam calumniandi quaererent? Ac duo quidem capita ad hunc tractauit modum. De legatione autem [illegible] eis pecuniam interim à Rege comparare vult [illegible] bis inopiam exponit. Oportere enim eum, qui nunc positus sit, pecuniam distribui populo, & erogari de more in spectacula, & non auferri quae à publico dentur, neque etiam à diuitibus [illegible] [illegible] tributa, qui calumniis premantur, & publicari ne bonorum per iniuriam vexentur. Quibus enim auditorum voluptate commemoratis (nec enim quisquam ita vendicabant, vt publicę pecuniae [illegible] [illegible] dictum est eis suadendo, à rege pecuniam esse petendam, quod non aliunde ciuitati sumptus necessarij suppeteant. Volentium igitur [illegible], & consilium & propositum oratoris hoc est, quod ante eum nemo (quod ego quidem sciam) fecerit, [illegible] sunt, quod [illegible] theatrali pecuniae, [illegible] hoc argumento alienũ, incidisse. Quod ita se habere non apparet, [illegible] Expedit autem deinde diuisionem & dispositionem qua vsus est orator, explicare, vt eius ordinē & collocationem [illegible]. Quin [illegible] partitionem [illegible] [illegible] [illegible] quae est [illegible] [illegible] siquidem est alicubi splendida, alicubi seria, alicubi tracta leniter. Ac dicendi genus admixtum multis in locis perscit [illegible] haec genera saepe inter se [illegible], vtpote necessitate cum adiigente, & vsum [illegible] [illegible]. * Talis autem est eius dispositio & ordo: legati * violationem statim in exordio [illegible] occupat: [illegible] [illegible] his verbis:

[illegible Greek text]

[illegible]

Cum non pauci peccata sint, neque paruo collecta tempore, per quae negocia haec sint afflicta. Nam asserimus, e capitibus emenda esse exordia. Magnitudinem etiam causae addit necessitati, vt magis persuadeat & cogitat adiuciorem, vt admonitionem admittat. Nec enim aliter adduci posset ad sententiam perfecte audiendam, nisi in eam opinionem adduceretur, vt sentiret, magnam esse rem, & cura dignam de qua agitur. Verbum autem [illegible] tum celeritatem significat opitulandam, tum magno studio in eam rem incumbendum, quasi Atticus ager infestaretur. Significat praeterea verbum [illegible] non indigendum iam [illegible], vt solet. Nam non alienas, sed domesticas opes esse in periculo, eamque prouinciam, vnde nec pauci nec parui reditus accedant reipub. Quanquam sit ea tractatio communis, videatur eam tamen esse propriissimam constat. Haec de priore. Iam de tractatione posterioris, illud ipsum* legitimum esse perinde violatum, & euidentius indicat, dicendo: Improbitas & rapacitas, qua in omnes homines Philippus vtitur, manifesta est & euidens, vt & vno animo nec esse confidendam aut acquiescendum in oratorum verbis, tanquam ij rem in integrum restituere possint.

Etenim si nulla re alia, [H. [illegible]] progressa est secundi exordij sententia. Videtur autem mihi artificiosissime & ingeniosissime initio remouere suspicionem, ne suspicari incipiant, Philippi conatum solum posse legatione reprimi. Vnde tali ei sententia fuit opus, per quam non tantum verba, sed etiam facta. Et hanc [illegible] nobis dilucidiorem etiam fecit per hoc, quod post exordia tractata est, quod & ipsum ante nos perspicere nulli potuerant. Quando autem auspicatur statim post secundum exordium, & quae verba faciat eo pertinent, [illegible] legatione [illegible] non sit, neque sperandum, oratoris verbis persuaderi posse Philippo, vt iniuria [illegible] Athenienses desinat: operaepretium est considerare.

Nos minime vnquam, vbi de iure disputandum fuit, neque victi, neque iniuste fecisse visi fuimus. Post allatum enim nuncium de Philippi iniuriis, & missa Cardianis auxilio, prudenter cogitauit, posse fieri, vt Athenienses, [illegible] socordes, ad aliquam legationem conuerterentur. Eam igitur opinionem capite ab impossibili tollit, probans fieri non posse, vt Philippi rapacitas verbis cohibeatur. & duas huius rei partes tractauit per contentionem, velut, quid possint orationes, quid facta valeant: & Athenienses verbis vtentes, suis commodis non consulere, neque illos pro quibus verba faciant, [illegible] sed [illegible], Philippi commoda procurantes, solos illos [illegible] successisse, & posse omnia. Sic igitur prima pars orationis progreditur, impossibile continens, comparatione tractatam: quo ostendit, non eas esse vires orationis, vt ea ipse conficiat, quorum natura sit, vt in gerenda recte conficiantur. Ac per hanc partem efficere ma [illegible] instituit: vnum, quod vel maximum est, non esse de legatione cogitandum: ac rursus duo post hoc alterum, se non esse cogendum vt scribat alterum, quod [illegible] vim habet. Si ipsi nihil agere velint, quamobrem tandem audiant? Post quod sane vtilitatem etiam tractauit, ab his verbis auspicatus. Postea opinor (vera enim, vt ego iudico, dicenda sunt) iam id [illegible] venimus. Iam [illegible] examinat, quid Athenienses sua illa perpetua fiducia verborum consequuti sint. Deinde meminisse nunc etiam atque omissis animis essent, & ea [illegible] quae [illegible] docet: et commonefacit eos locorum quae per socordiam & desposium & negligentiam perierunt;

[illegible]

Ea igitur metuentis, enumerat, quàm multis olim e-
ctiam contemptis, quam multis sint spoliati, idque di-
cit ab hac dictione auspicatus. Videtis Serrium &
Doriscum: hæc enim primum neglecta sunt post fa-
ctam pacem: hæc perdidere Thraciam & Cersoble-
ptem, & reliqua. Hæc igitur vtraque iam perfecit, ñ
legationibus non esse vtendum, tum Philippum iam
tandem, factis magis quàm verbis negocia conficië
tem ac rentium, non esse tanquam paruum aliquid
negligendum, id quod multis accidere ac nunciatu
factum soleant neque in patriam, neque continuo in
das clades incidere, dum ea socordia contemnunt,
quæ capiunt. Eodem hoc etiam pertinet, ñ mandi-
gendum facienda, neque parandum, legatione Phi-
lippum reprimi posse & aliud quiddam, quod ipse
inmittit his verbis. Sed vt hæc vobis ostendam à prima
temporum ab omnibus hominibus lædendum
nibúsque sibi subiciendis, nisi quis eum prohibue-
rit. Alij ipsum caput à iusto petitum, alij ad necessi-
dam eorum ignauiam id esse adsumptum dicunt.
Constat autem recte dici, referri hoc ad iustum. Ac
prima orationis pars hucusque pertinet, totúmque
epichirema sumptum est à facultate, confirmatum
ab vtili, cur neque legatio sit mittenda, neque con-
tenta quæ sunt, actioné contemnenda, & dare eos iu-
bet operam, vt factis magis quàm verbis Philippi co-
natus prohibeant. Hoc enim caput ignorarunt, qui
ante nos meditationes & diuisiones in hanc oratio-
nem ediderunt: post hæc legitimum introducit, ea-
dem consilio vsus quo etiam in octaua. Quin simili
etiam elocutione & doctrina vtitur.

Sunt autem quidam qui priusquam quid de rebus
dicere audierint, interrogare soleant, quid sit facien-
dum. Hic accedit ad legitimum per obiectionem.
Est autem casus se tractans obiectio per pœnitentiæ
deest enim in hoc. Quid igitur est faciendum? illud,
Cum pax sit? Reticuit autem hanc partem tanquam
fomitam, eámque per refutationem subindicauit. Quo-
modo autem eam refutat, & vnde accersita est ac
capitur? Ex verbis eius, cum dicit ac subiicit, Primùm
hoc apud vos certò statuere debetis, Philippum cũ
nostra vrbe bellum gerere, pacémque violasse. Nam
hoc subiicit, cum obiectio talis non sit, cum pax sit,
sed et auditorum assensum eliciat de pace violata,
propterea interrogatione callidiore est vsus, quasi
parati essent auditores ad officium faciendum. Por-
ro inde non aliud constituere iubet, quàm pacem esse
violatam: id quod ad accusati obiectionis partem per-
tinet. Tale etiam est consilium eius in oratione pro
Diopithe. Iam verò illud inprimis licet per caput
legitimum, retinendas esse Diopithis copias: pro-
pter hoc enim etiam ante [illegible] figurate, &
cum gesto: Quid igitur est faciendum? et, cum pax
interea in tempore sit violata, inferat, retinendas es-
se Diopithis copias. Hoc enim omne eius studium
incumbit. Inferuntur verò etiam quædam suspiciones so-
luti, & è tractatione emergentes obiectiones curat.
Probat ante legitimum primum duobus: vno modo,
nõ posse fieri, quin libertatẽ & Rempub. adsertam-
tẽ tyrannis velit abrogatam Philippus: quòd eum non
aliter constare posse suũ regnũ, nisi Respub. destrua-
tur: altero, quòd apud nullos alios tam immensas o-
pes reperiat, quàm apud Athenienses. Eam igitur ne-
cessariò propter eas quoque bellũ gerere cũ Repu-
blica. Vtraque aũt argumẽta pertinent ad necessita-
tem, sed necessitas à sententia & consequentibus pe-
titur. Deinde quoniam ei tractanti necessitatem,

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A ex ipsa contingat inimicum esse Philippum Reipub. & afferenti, fore ut omnes et subacti, ad Atheniensis collegium occurrebat propter ad illud ex ipsa tractatione, Quinam servitutem servituti commutare velit, ac non semel receptam aequo ferre animo? id refutat, hoc modo: Illis enim vos natura non apposita ad violentiam, dominationemque obtinendam. Nec enim haec est iterum sententia, sed [illegible] versum a priori sententia. Postea sententiam eandem repetit, & ad aliud principium redit, dicendo: Primum igitur hostem existimandum est Reipub. & popularis status irreconciliabilem esse illum. Cum enim forma sit illa de pace ratum, necessario ea continentur oppugnat: hoc est, non esse pacis vocabulo nominandum contendit, natura enim hostem esse Philippum. Redusit autem iterum denuo ad hoc principium primum, ut dicit ut ita illis esse oppugnaret deinde, quia enim alia

B potuit uti refutatione, quae comparationem suppeditauit captivorum & equum, quibus sint etiam Athenienses, & Thraciae miseriae, & exiguitatis & vilitatis [illegible] obiectionem, una quidem ratione, Philippum necessario populari statui esse infestum. & Reipublicae quae tyrannidi adversa sit: atque hac refutatione usus est ad aliam occupationem ponendam, altera autem refutatione, quae cum parationem continet, nunc usus est ad alteram obiectionem. Ex hoc igitur legitimi capitis refutatione magis per locum a utili, necessario incurrit, ut sub obiectio a legitimo, si enim persuasum habet pacem esse violatam, Demosthenes, scribe de bello decretum, hanc habens instantiam, quae sumitur a iusto. Non enim iustum est, inquit, enim [illegible] alia nunc, quae vobis validissima [illegible]. Deinde ab exemplo petit refutationem: Philippum, cum aliquem usquam bellum decreuisset, [illegible] primum & secundo & tertio & nunc Cardianis opem ferre, in quo simul etiam eandem notat, ob quam haec habetur oratio. Nam cum nunciatum sit Philippum opem ferre Cardianis, satis apparet populum fuisse perturbatum. Sequitur tertia refutatio: Vos decreuistis bellum. Ex quo enim tempore Diopithem ablegastis bellum decreuistis. Quare supervacaneum est, de his quae decreta sunt, scribere. Deinde veluti multis refutationibus conclusis, generalique belli rationem proponit. Est autem ei in more positum, aliquo capite absoluto, etiam in media oratione concludere. Asserit autem, ulciscendum esse illum, & vim sedandam. Simulans se deinceps sub conditione [illegible] a modo. Non potest enim inferre bellum, qui bellum propulsare ut putatur Philippus violare pacem, non constat. Similiter etiam hic attingere videtur negocialem partem. Sunt enim etiam in conclusionibus causae aliquid quae causam continent, confirmare, & pugnare. Nihilominus autem recusat etiam hic facere [illegible], & argumentum notat propter quod habetur oratio. Cum enim ait, vos propulsantibus iam pecuniam, & cetera quibus indigent, dantes indicantis, [illegible] fecisse Philippum, tamen Diopithem scilicet. Ab hac autem adhortatione de tributo conferendo, & parando exercitu, & celeribus [illegible], usus est, cum transire ad quandam aliam * orationem, ab utili, & locum a turpi etiam hic adhibere, cum ostendat, in quantum dedecus & derisionem incideret ob socordiam. Deinde a iudicio hostis Philippi, qui Rempub. nihil facere aliud opinatur,

[illegible]

Absoluto autem epilogo, aggreditur facultatis locum relata ad principium antiquius oratione, sumpto ab his verbis initio: Nihil rerum omnium ab initio instituistis, aut comparastis recte. Quid si tractationi capitis huius, facultatis dico, utilitas comitatur, & an caetera verba intelligimus? id non est mirandum, cum solitum ei sit capita implicare. Accedere autem eam partem magis ad facultatem, è sequentibus apparet. Statim enim soluit etiam obiectionem, non eam quidem aperte positam, sed per refutationem significatam: Atque poteramus subsidiario milite venientem illum prohibere. Postquam enim paulo ante in fine refutatae obiectionis, quae à legitimo ducitur, & asserit, illum scribere oportere de bello decretum, adhortatione quadam epilogica fuit usus, iubens [illegible] parari exercitum, tum grauis armaturae milites, tum equites, tum triremes: propterea etiam anticipauit in ipsis aduersariis existimationem, & nunc [illegible] apertius eandem propulsat, dicendo: Non fieri potest ut subsidiario milite venientes, unquam quicquam tempestiue conficiamus, neque alias etiam suspicionem [illegible] ne in causa esse videatur, ut pecunia teneri [illegible] detur, cum quaestores esse creandos, & rationes à ducibus exigendas esse ait. Post haec rursus in facultate contendat. At difficilia & ardua suadet Demosthenes. Eam verò facultatis esse asserimus, propterea quod [illegible] sumptuum & laborum meminit. Negocium enim rem ferè factu non esse facilem significat [illegible] tamen remotum est etiam ab utilitatis participatione, [illegible] palam ostendunt refutationes. Est [illegible] ex occupatione. Si quis verò putat, haec & sumptus magni, & laborum multorum, & negocij esse, is rectè omnino putat. Et hanc soluit utilitate, ostenditque operosiora & difficiliora euentura nisi paruos hostes & pauco labore velint sustinere. Quin & aliam soluit obiectionis partem, quam hic non posuit ita aperte, ut in oratione pro Diopithe, sed ea de causa occuluit, ut nec speciosa, nec probabilis esset, quae ea de re haberetur oratio, nec fieri posset. Quis enim pro alienis [illegible] & sumptus facere? & tamen refutationes, quae factorum necessitates [illegible] & propositum tempestatem, merito loquendi licentiam dant suasori. Usus est igitur Thucydidea solutione, qua Lesbios ille vicit: Videri quidem [illegible] alienum, sed re vera nostram rem agi: & [illegible] est solutio. Nam si deorum aliquis sponsor nobis esset, nam hominum quidem nemo. Et rursus in progressu orationis ait: Sin perdiscimus omnes, quae pluribus cum [illegible] nos grauiorem & potentiorem hostem [illegible] esse. [illegible] Sed quando necessitas ingruerit, & Philippus venerit, [illegible] Nam hoc probabant: Si omnibus subactis nos inuaserit, tunc vim eius propulsabimus, non tamen eam ita aperte posuit, sed pro aduerbio & interruptione dixit, Si necesse fuerit. Nam necessitas commune esse potest & aggressionis hostilis, & praesentis status. Ut igitur ei pareret occasio maior ad exhortandum, sic obiectionem tractauit. Absoluta utilitate, quam opposuit ad soluendam obiectionem, iam praefatur de altera parte facultatis. Nam deinceps ei propositum est, de legatione ad regem Persarum mittenda disserere. [illegible] & viam sibi munit ad hoc persuadendum. Et quia enim coepit eis consulere, & disserere de tributo conferendo, comparandoque exercitu & classe & equitatu, & quae sunt eius generis alia: satis apparebat eum ad pecuniae contributionem accedere, atque aliud per aliud veluti [illegible] conficere.

[illegible]

[illegible]

A Sed illic simplicius videtur suasisse eis, vt se pararent ac militiam [illegible] ad [illegible], et [illegible] necesse haberent, mittenda ad regem legatione. Quid enim eis erat reliquum, cum & pecuniae penuria vrgeret, & nullam haberent, nisi ei parerent, qui [illegible] vlla [illegible] demonstraret? Hinc similiter [illegible] artificia est vsus ab his verbis [illegible] Nam in exordio huius sermonis [illegible]. & hic quidem accedit ad orationem de legatione. In exordio autem [illegible] conquerens eos audire nolle, quibus de rebus dicat, & animos auditorum accipere, & cogat obtemperare suis consiliis. Deinde adiungit, eos parare se debere, vt si occurreret, qui parare nos [illegible] imparati? expediat [illegible] illa de Persarum Rege oratio. Ac si quis animum intendat, plura his reposita sunt in artificia [illegible]: sed ad specimen exhibendum, & haec proposuisse satis habui. Terminatur autem exordium his verbis: Id demum summa dignum est reprehensione. Deinde postulat praeparatione vtitur: At vos nec audire [illegible], adsuerint res, neque consultare de vlla re [illegible] soletis cum tranquillitate. Nam haec sunt praeparatio & viam sibi muniens ad illud Audere dum eum esse, qui dicat & autor sit, vt legatio mittatur ad Medum. Quod vero [illegible] de apparatu nihil cogitatur: eiusdem artificij est. Nam ipse magis ostendit eos nec parare se, & torpere ignauia: ob causam etiam rei confirmat euidentius, pecuniae penuriam dico: vt sequens de rege oratio hinc initium capiat. Accessus autem ad ipsam suasionem, sequitur praeparationem. Quod igitur reliquum est, et iamdudum factū oportuit, sed nunc etiā locum habet, id dicā. Postea ipse sibi de obiectione aperte assentitur, vt oratio plausibile principiū & necessitatem cōuenientem sortiatur. Quae igitur ea est assensio? Nihil perinde [illegible] est Reip. vt pecunia, ad vrgentia negotia. Quod enim ei opponit auditor: id assentit & confitetur ipse, tum necessitatem, tum inopiam demonstrando: & de futuris [illegible] inducit, vt necessitas C fiat vrgentior, & peruellat magnitudine rerum, tam vrgentium necessitate, quam impendentium expectatione consultationem, quae sola relinquitur, admittat, legationem inquam ad regem. Mox quis futurū erat, vt ei orationi occurreretur a facultate, Sed fieri nequit, vt regi, qui nos suspectos habeat, persuadeatur: [illegible] hoc modo: Non enim haec audierit res, primum, sed tum, ac potissimum e satrapis, tum verò etiam ex Hermia Eunucho, quem Atarnei praefectum [illegible] cognito, eum cū Philippo, Persico regno insidiari. Quare quod superest, occasio nostrae legationi datur. Per hoc igitur obiectionem soluit, & probat persuaderi posse regi: persuasionem autem [illegible] vtilitatis. Apparet autem Demosthenem non ipsam vtilitatem confirmare, sed facultatem [illegible] vtilitatis. Poterit enim regi persuaderi a nobis, si [illegible], & audierit e vobis, quam ad in rem suam sit. Post haec aperte posuit occupationem, cum dicit: Et simplicitatem deponendam, propter quam saepe vobiscum peruit actum est: Atqui barbarus est, & communis omnium hostis, & reliqua eius generis omnia. Solutio est, non est nobis hostis, erexit enim aliquando Rempub. nostram. Loquitur autem de nauali Cononis praelio.

[illegible]

[illegible]

[illegible] A

[illegible] B

[illegible] C

[illegible]

quorum caput maxime unum est, eos semper bellum contra Philippum prohibere; alterum, qui Demosthenem ut belli concitatorem calumniantur; tertium, eos regi Persarum de Repub. bene merendi facultatem adimere [illegible], quicquid & faciant & dicant, impedienda legatione regis, & bello Philippico, id eius gratiae [illegible] causa facere. Nam [illegible] operam [illegible]. Deinde ad unum quendam e principibus Aristodemum conversus, acriter admodum cum disputat, per unum hominem [illegible] de omnibus sententiam, palam [illegible] ostendit. Cum enim constet, eos qui deberent [illegible] ad regem legationem, & bellum Philippo inferendum, id assentandi studio facere & auctoritatem Reipublicae destruere propterea, [illegible], interrogat Aristodemum, quamobrem cum ipse honoris studio ducatur, maiorum tueri gloriam Reipublicae veterem & celebratam illius haereditatem [illegible], & [illegible] civium splendorum imitari? Propositum igitur eius hoc est. Dicamus autem quo pacto sit tractatum. Post [illegible] obiectionum subiunxit, quam utilis sit [illegible], & necessariam eius esse [illegible] ostendit, a quidem Graecis caeteris omnibus bene [illegible], solis Atheniensibus sic [illegible] & demonstrando, quanta in Graecia perturbatio [illegible] necessitatem proponit, idemque facit [illegible] Reipublicae [illegible] auxilio propter temporum rationem. Cum necessitatis probandae causa, tumultum [illegible] amplificat. Deinde ab eo transfert orationem ad populi assentatores magistratus, & bifariam etiam orationem quasi [illegible] dividit, & obiectiones movet ad [illegible] qualitatis eorum varias, per quas ostendat, quae [illegible] Reipublicae actiones impedire soleant, ne [illegible] legationem ad Regem mittendam [illegible]. Orationes igitur [illegible], & fidem illis derogavit qui propter Philippum publice populo assentantur. [illegible] igitur obiectionem primam, tandem [illegible] in bonum utilitatem sumptam, solere eos dicere: Quam bona res [illegible] sit [illegible]. Ostendit praeterea per duas partes huius obiectionis, eos dicere, pacem esse servandam, neque cum Philippo gerendum bellum, neque ad regem mittendam legationem (neque enim [illegible]) [illegible]. Sic aliquanto uberior est haec obiectio, quam refutant rationibus et aliis orationibus hoc [illegible]. Simplex enim sunt [illegible] pro Diopithe. Sed aliquanto amplius quiddam & magis proprium in hac causa tractat. Id vero est, ut a necessitate, ne regem legati mittantur. Eius solutio translatum est, hoc modo: Tametsi molesta haec sumptus [illegible] si haec facere nolemus [illegible]. Belli concitator est Demosthenes [illegible], sive a legitimo, sive ab utili sumpta esse dicatur, solvit his verbis: At priusquam ego ad Rempublicam accessi, multa nostrae civitati cepta Philippus tenuit. Et nunc Cardii auxilia misisse indicat etiam & hic argumentum causam & ostendit nocumentum esse ei. Philippum Cardianis misisse supplementum, tertia obiectione addita: At non indixit nobis Philippus bellum, quia sui moris solutum. Nec enim Pheraeis, nec Olynthiis, nec Eretriensibus, nec ullis aliis unquam indixit. Postea loco a necessario est usus per differentiam, in dicens nos iisdem de rebus eos cum caeteris periclitari.

[illegible]

ut illam etiam suspicionem tollat, si qui sint ocium, & seruitutem aequo animo ferant: non esse eis de seruitute dimicandum, sed de extrema internecione & euersione omnino, & excidio. Hactenus vehementius ra illa aduersus assentatores magistratus, ab eo sunt tractata. Deinceps per digressionem iterum in oratores largitionibus corruptos inuehitur: eorum culpa fieri, quo minus Philippus Reipublicae benefaciendique, cum de Olynthijs, Thebanis & Thessalis sit bene meritus: ut antevertens, his criminationibus, aduersariam opinionem excludat, quam eos verisimile est esse agitaturos, & propter quam haec omnia dicere necesse habuit: & hanc, ut dixi, perspicuam facit interrogationibus, quibus Aristodemum reuincit. Ea verò omnia tendunt ad obiectionis refutationem. Cum enim obijceret, Quamobrem eundem & in quem usum regi supplices erimus? in oratores inuehitur, asserens hanc eorum esse consuetudinem, ut ea dicant, quibus Respublica in rebus gerendis impediatur. Haec enim pro Philippo dicere consueuerant. Quod si ita est, quamobrem inquit, ipsi non quiescunt, sed Reipublicae suadent, ne Graeciae imperet, cum ea Reipublicae necessitas incumbat, ut communem gentis curam suscipiat? oratoribus nihil necesse sit, sed planè superuacaneum suadere ambitioni.

ἵνα καθέλῃ τὴν ὑπόνοιαν [illegible]

ORATIONIS DEMOSTHENICAE AD PHILIPPI epistolam enarratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

PHILIPPUS ô viri Athenienses non fecisse pacem vobiscum, sed distulisse bellum.) Selybriam urbem Thraciae Philippus oppugnabat: Quo tempore quum Athenienses aduehendi frumenti causa nauigia misissent, Philippus ea capit, non frumentandi causa, sed ad iuuandos Selybrianos missa esse suspicans: & literas ad Athenienses scribit, quibus, eos Selybrianis opem ferre, foedere non comprehensis, violataque pace ab eis esse profectum initium, queritur, & se summis viribus eos ulturum esse minatur. His literis lectis, Demosthenes apertè hortatur ad bellum, cum ipse Philippus tesseram dederit, & signum extulerit. Est autem exhortationi castrensi quam concioni similior: & tria capita continet, iustum, utile, facilitatem. Ac iustum quidem assumit ad facultatis confirmationem: sed facultas noua ratione est tractata, & artificiosiore modo implicita. Non enim seorsim de ciuitate, seorsim de Philippo dixit, sed in idem coniunxit & copulauit utrasque facultatis partes: & tali arte in hoc usus est, atque uberius & ornatius aliquid inuenit, quam in secunda Olynthiaca, ubi utrumque nobis utriusque rationis dedit, ibi enim erat utrumque, & oratio de uno quoque simpliciter separata: hic verò duplex est genus, eodem modo implexis duabus facultatibus, in quo solo & anthypophoram & antithesin, confirmationem & probationem à tractatione tanquam à confessis sumpsit, nimirum Philippum violasse pacem. Alteram à facultate, qua probat minimè abhorrendum esse à bello. Post exordium autem ad tractationem legitimi capitis accessit, id quod sanè adhibet ad probationem facultatis coniecturaliter ab his verbis: Primum enim consentaneum est, deos maximos nobis esse socios & adiutores.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΣΤΟλὴν δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, Φίλιππος οὐκ ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον.) Σηλυβρίαν [illegible]

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ, ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΛΟΓΟΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

[illegible]

ENARRATIO SVASORIÆ DEMOSTHENIS ORATIONIS DE REPUBLICA ORDINANDA

Hieronymo Vvolfio interprete.

DE hac pecunia, & iis de rebus, propter quas in [illegible] venit, [illegible] Oratio de Republica ordinanda [illegible] tempore habita sit, [illegible] Dicunt autem eam ante Philippicas esse, [illegible] quidem [illegible] potestate [illegible] Philippicis [illegible] esse Philippicis antiquiorem. Videtur autem [illegible] Eubuli quosdam vicisse, ut pecunia militaris [illegible] fieret: quo populi auctoritate [illegible] non [illegible] dissuadet [illegible] suadet [illegible] esse [illegible] illa etiam quæ ipse censeat. Censet [illegible] accipiendo [illegible] ut [illegible] etiam aliquas Reipublicæ necessitates [illegible] Non est autem nunc ea de re [illegible] deliberatio [illegible] sed propositione tantum [illegible] ut aliquis in [illegible] concione [illegible] Censet enim distinguenda esse tempora tum belli, tum pacis. Capita item de quibus deliberandum est, proponit, [illegible] denunciat. Summa vero hæc est: [illegible] quidem debere accipere populum eam [illegible] nihil [illegible] rerum, quas postulet [illegible] occasione negligere [illegible] Quia enim [illegible] non poterat [illegible] Eubuli de accipiendo, quod confirmatum erat: [illegible] alium viam est ingressus, qua & ipse suam sententiam proponeret, & agendi aliquid [illegible] At argumentum quidem & [illegible] ita se habet. Est autem neque de bello instituta deliberatio, neque de servanda pace omnino, sed est, ut dixi, propositio, qua [illegible] approbatæ de accipiendo [illegible] adiicit, ut populus etiam officium faciat, [illegible] hac occasione [illegible] Eubulus [illegible] dedit [illegible] & ad certum celebrationum tempus [illegible] [illegible] & plurali modo [illegible] accipere [illegible] ut etiam [illegible] Primum autem orationis caput [illegible] qui [illegible] pacto debeant accipere pedites, equites, classiarii & quando, & [illegible] dici [illegible] capite facultatis [illegible] Sed ipsas [illegible] simpliciter proponit, ut [illegible] de [illegible] velint [illegible] potest, ut [illegible] Hic igitur [illegible] animum [illegible] cum in primo capite proponat [illegible] ut de apparatu & instrumento deliberetur. Deinde [illegible] facultas [illegible] Omnes enim facultatis rationes, & omnes [illegible] ab utilitate [illegible] Est autem ab initio [illegible] & [illegible] tendum. [illegible] igitur eodem artificio, quo illud maxime Megalopolitanæ & [illegible] confectum est. Nam ibi quoque [illegible] partem defendit, neutri se partium [illegible] sed semper quærit [illegible] quæ est publica utilitas. Nam si nec hos nec illas defendens [illegible] publicæ utilitatis [illegible] gratia suggestum [illegible] constabit. Vnde [illegible] etiam [illegible]

[illegible]

Non assentitur autem simpliciter, sed vult etiam probari, id esse e republica. Quicunque enim alterutrum defendunt, ipsius partis vtilitatem spectantes duntaxat, vt videatur id quod reipublicae conducibile est, negligentes id quod & in hunc & in illos per hoc. Huius generis illud est, quod de eo in Æschinem, in falsa legationis oratione dicitur, deliberante republica, virum an Amphictyonas Philippus esset recipiendus. Æschinem nulla ratione habita, quid Reipublicae commodaret aut incommodaret, sic patrocinatum esse Macedoni, vt eum laudaret, ac etiam [illegible] auditores potius, quam vt rem siuerent, & hunc solum vos praeteriret, absurdum esse, cum illum omnes alij [illegible], si hos Athenienses resistere.

Demosthenes autem in eodem argumenti genere versatus, nihil perstrinxit de Philippo vel honestum vel turpe, vt tale aliquid, quale Æschines: sed considerata Reipublicae vtilitate, probat, non expedire, Graecorum sententiis adcensari. Quid si igitur hoc etiam probat, [illegible] sententijs verba faceret in re aliqua eam ab [illegible] omnino stare asseruerit. Sed quis de aliorum compendijs tacet, & e Republica esse [illegible], et qui pecuniam accipiunt, etiam aliquas vtiles [illegible] longe abesse ab eo videtur, et pecunias distribuentibus [illegible], sed tamen de vtilitate publica laborare est censendus. Quae enim dicat, aliter in diuitibus non videtur. Nam illi de priuatis compendijs aut dispendijs velitabantur. Ipse verò neglectis illorum rationibus, se vtilia Reipub. suasurum pollicetur. Quia verò sciebat, eam orationem sibi esse periculosam & lubricam, quod auditores eiusmodi rationem non facile admitterent, per humanitatem suadet, ac censet, indocendum ea de re esse concionem, vt & dicat, & dum dicit, non dicere videatur. Quatenus enim non [illegible]: longe ab offensione abest, quatenus non tacuit [illegible] admonuit. Absurdum autem exordio, summam suasionis vniuersi [illegible] auspicatur. Ego verò dico oportere (ne vestrûm quisquam propter ea quae dicam, obturbet) & [illegible] ad vtilitatis caput, cui statim occurrebat: Quamobrem tandem consultabimus de apparatu belli & tributo? Vt igitur eum [illegible] statim causam posuit, his verbis: Vt, Athenienses, [illegible] bonae fortunae in vobis ipsis habeatis, & non quid illis, nescio quis, agat, sed sciemini hoc est, vt militantes bonorum participes sitis. Confirmationem à facultate ducunt, cum tamen ipsa facultas caput est, sed vtilitas, nostra quidem sententia. Nam de facultate esse deliberandum, id eis subiecit. Hoc igitur consilium vtilitatis est: id verò quod de eo, quae de nunc iudicant, [illegible]. Deinde suspicionem statim aliam tollit. Atqui satis erunt copiae peregrinae militiae, contra quam euidenter infert, ipsi militare debetis & de eo nemini concedere. Et post adjicit, oportere copias ciuitatis domesticas, militares esse, causamque statim subiungit, quamobrem vrbanus exercitus sit necessarius: Vt abundetis opibus, inquit, & officio fungamini. Deinde securitas, si ipsi militetis, militatorem commemorat. Postea denuo bifariam diuidit causam & necessitatem his verbis: Primum [illegible] his socijs vexatis, ipsi minus accidentum aliorum est. Vt ipsi Graecis imperetis, inquit. Nec enim posse fieri, vt ipsi principatum sibi vindicent, & domesticos exercitus nequaquam mittant.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ λόγον ἐξήγησις.

Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν.) [illegible]

A In hac autem asseruimus, vtilitatem esse prior operi, facilitatem verò sub ea contineri. Secunda pars orationis est digressio, multum complectens, in qua inest [illegible], & accusatio rempublicam malè gerentium oratorum, qui ciuitatem ad segnitiem adsuefecerunt, officiaque neglectum, & peregrinis militibus & paucis ducibus res grauissimas committunt: & cum ciuitatem Graeciae principem esse deceret, eam prohibent: in quo per contentionem suas rationes cum illorum suasionibus comparat. Quae eo pertinent, vt probet, suis consiliis esse parendum non illorum verbis. Tertia pars orationis est digressio secunda, continens vtilitatem, in qua praesentem rempub. cum vetere confert: ostendens, veterem ea quae nunc recepta sit, multò esse praestantiorem. Ac prima quidem pars probè dici potest, continere caput suasionis. Altera digressio est. Quin & tertiam ipsam quoque digressionem esse, à prima tamen differentem. Duas igitur digressiones

B habet oratio: vnam, quae comparationem continet aduersae factionis in republica, tum ipsius Demosthenis, tum eius aduersariorum: alteram acceptae reipublicae cum vetere, quam [illegible]. Extremitas orationis enumerationem capitum habet conclusam in quae paulo antè, cum orationem diuideremus, secimus argumenta, enumerando & demonstrando e quo loco singula sumpta essent.

ORATIONIS DEMOSTHENIS DE CLASSIBVS enarratio, Hieronymo Vvolfio interprete.

QVi laudant maiores vestros, Athenienses.) Oratio de Classibus euidens habet argumentum. Audierat enim populus, Persarum regem parare nunc & instruere sese contra Graecos, & bellum confestim decreuerunt. Quare concitatus est, & ei etiam Lysiam occurrere decreuit, & iam audiri bellum. Demosthenis verò consilium est, prohibere [illegible], ac moram eius impetum, & auertere. Verum autem popu-

C li vehementiam, (nam ferenti resistere difficile est.) neque apertè deliortatur, & dum mar institutum suffragari videtur, aduersatur. Id igitur quomodo facit? iubet vt se paret, & sine Graecis nihil aggrediantur: vt dum suadet vt se parent, assentiri videatur. Dum verò vetat, ne sine Graecorum consensu se moueant: splendidè dehortatur, vt à [illegible] consilio suo calliditatis oratio non prorsus sit aliena. Huiusmodi figurae genus est etiam apud Thucydidem in prima Archidami concione. Nam is quoque, cum hortari ad bellum videatur, nihilominus etiam aduersatur. Huius generis apud recentiores nihil reperias, propterea quòd insigne artificium vtriusque sibi imitationem non cadit. Duas igitur figuras tradiderunt nobis excellentium oratorum Demosthenes & Thucydides, hi enim arte ingenioque caeteris praestiterunt. Vtramque quem modò explicauimus, et dum assentiri videris, aduersari est vnitatis difficilima. Primam verò Thucydides alteram etiam exhibet, quae prorsus à contrario sumitur, cuiusmodi illud est in concione Niciae in qua cum suadet & hortatur scilicet, vt in Siciliam nauigent magnitudine apparatus contrarium molitur. Ac ibi sanè totum genus est eiusmodi, tractatum per contraria, dum magna postulando, expeditionem suscipi non sinit.

[illegible]

Hic verò videtur assentiri, & tamen animus auditorum ad curam apparatus & militiæ studium transfert, & deliberationem arte per huiusmodi mistam & lenitatem & diligentiam perficit. Tali orationis genere constat & Archidami, vt diximus, concio. Vsus autem est partium tali distributione. Vnum fecit exordium, quod nullam similitudinem habet cum exordio Thucydidis (recepit illam ante nos & quanti sunt) sed paucissimas dumtaxat propositiones similes: confirmationes verò non similes, nec easdem. Proinde permultum tota sententia distat à sententia, & dispositio hæc ab illa dispositione. Laudat autem De maiores non res gestas, sed virtutes, vt obscurè moneat auditores, prudenti consilio illos omnia perspexisse confecisse, & eos adducat, vt tutius internum deliberent. Caput vtilitatis statim ponitur, hoc principio: Ego existimo communem hostem esse omnium Græcorum regem Persarum. Propositio sumitur à iusto: Iniurius est in Græcos rex. Hoc verò est suffragari eorum sententiæ, qui populum concitant.

Non propterea tamen illa subeim vulsatem assumit facilitate & iusto, vel inutile potius impossibili. Solet aut etiam contrarius nominibus sine discrimine in his vti artifices, & inutile nominare vtile, & iniustum id, quod est iusto: & sic in cæteris. Redeamus igitur ad dimittere non consultum est, inquit, vt vos primi rem suscipiatis, eo quod vinces destitueminibus: & quod Græci magis ad illam inclinant animum, quàm ad vos. atque adeo à iusto quidem abstinet in confirmatione vtilitatis. Vult enim bellum iusta de causa suscipi (id verò est legitimum) nec violari ab eis primis fuit fœdus non tamen hæc pertractando immoratur: quod securitatem dedecus veretur. Suspicatus enim esset aliquis eum regi gratificantem, ostendere conari, istum fœdus cum Græcis, eum non rupisse. In æquè autem facultati magis, & tamen nihilominus iustum per eam etiam significat. Vtile quidem, vt dixi, per hæc omnia absoluens. Nam illud, Si perspicuum fiet & euidens, Regem insidiari Græcis, eum sibi nobiscum & coniungere, & consentiens innuit, nec rupisse fœdus regem, neque velle Græcos auxiliari Atheniensibus. Quorum illud de fœdere, ad iustum & legitimum pertinet: hoc de societate, facultatis est. Addit & contrarium, Cum illo coniuncti Græci nos oppugnabunt, si nos inimicitias suspicabimur. Pendet autem tota res à coniectura. Nec enim pronunciat, certa regem insidiari Græcis, sed quia id persuasum est populo, & populus è vestigio se parare non potest, sub conditione & ipse id approbat, dicens, si modò inuadere decretum est regi Græcos dedicationeque cupiditatem molliens, & iracundiam medio sermonis genere sedans. In qua etiam in Græcorum inquirit animos, qui non credant, Regem bellum esse Græciæ illaturum. Ac ita quidem ipsum vtile tractatum est, vt à possibili & iusto sumat omnes confirmationes, proinde principale est vtile in eo verò iustum & possibile continentur. Absolutis autem suis prolemonibus ascifcit ad caput, obiectionem vtilitati, cognatam capiti, quam tractauit, non vt obiectionem, sed vt oratorum obiurgationem. Quod verò ait, Ferocibus autem illis & bellum acriter vrgentibus, hoc dico: hæc est obiectio.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

A Quia verò nolebat eam efficere acrem, & augere vi tributorum [illegible] * eam in thesi, & aduersus [illegible] res stationem instituit, vt qua nunc quidem dies securi, tum verò in periculis metu debilitentur. ac videri quidem vult persuadere hæc ad ocorem: sed tamen obscurè auditores tangit, & monet, non esse ferociendum vt ne vos rem aggressos conatuum pæniteat. Deinde alia refutatione vtitur à facultate sumpta. Dicendis autem facultatem in difficultatem gerendi in illius ditione belli, qui tantam classem, tantam pecuniæ vim & opportuna bello gerenda loca teneat: in facile, expeditam fore belli gerendi rationem, si nos ille inuaserit, Græcis nos communi ope iuuantibus. Postea rursus ab vtili argumentatur: Propterea, inquit, vos moneo, ne bellum priores eam eis suscipiatis, sed vos paretis. Sed in tractatione huius epichirematis iterum obiici poterat: At si nos parauerimus, nihilominus bellandi cupidi videbimur. Vnde colligitur graue illud. Verum expeditionis socij Græci esse delirare? Hanc obiectionem apertè non posuit, sed

B apertè soluit, his verbis: Quòd si alia esset eius exercitus ratio, qua Barbari vlciscendi sunt, alia qua Græci: fortasse haud ab re nos illi insidiari, celare non possemus. hoc est, si nos parabimus non statim apparebit, apparatum illum ad infestandum Barbarum pertinere. Quare non videbimini auspicari bellum. Hinc ad sequentem obiectionem ab vtili accedit, aliam parte illa soluens. Ea verò est, Ac nunc quidem si conuocamus Græcos. Hinc incipit refutare. Quam partem obiectionis cum non posuerit, refutatione aperit. Quid verò ais? Num ad vos commeatis Græcos? verò quæ iubent non faceritis. hoc est, si de principatu vobiscum contenderint, quid commune sit bellum, quomodo admittetis contentionem? mox alia refutatio à tempore sumitur: Vbi ipse rex in quem præstò fuerit, verò ipsi stratam operam nauabunt. Et à viribus vrbis. Nemo erit, si viderit vos maxime præditos esse potentia, quin vobiscum coniunctum sese velit. Ac vna quidem hæc orationis pars, continens vtilitatis, absoluta est. reliquæ altera

C principalis est, altera secundaria. Principalis enim est * promocilis sententia Demosthenis quam ipse præ sua introductione vtilem esse eam asserens, quæ ad bellum hortetur. Absolutis igitur his vtilitatis partibus, * multam militionem habet, & commemorationem, id quod obiectionem [illegible], cum facultate & [illegible] id verò quod eandem sequitur, cum facultate, quæ est expositio ad electionem obiectionis [illegible] rectà ad ipsam facultatem accedit, quæ confirmationis habet vtilitatis apparatu. Præfatur autē ante id caput, vt ostendat exquisitam diligentiam, quantaque adhibeat, & quantis laboribus, id quod ex vsu futurum sit, inuenerit, vt per hæc eadem verba hortetur auditorem ad perlegendam orationem, tanquam pulcherrimè & perfectissimè inuentam. Est autem eiusdem principium: Ego igitur, Athenienses, & hæc & cum multis his. Cum quidem acrius ad eorundem conclusionem superiorum contineat, & principium sequentium. Loquitur autem in hanc sententiam. Ego verò arbitror eum à vobis, si audita placuerit, decernendum esse. Post exordij huius præparatione ad ipsum caput est vsus: vt, quia sciebat se difficilia suasurum, cum diuitibus propter tributa, tum trierarchis propter publicum munus, auditorem & promptum ad ea gerenda,

& beniuolum ad orationem audiendam illos faciet. At præparationis initium est, Primũ igitur in apparatu est Athenienses singuli verò, Vnusquisque verò seorsum per se nihil facturus, sed proximum aliquem facturum sperans, nihil vnquam vobis confectum est. Accedit autem ad ipsum caput ab his verbis: Quod si vos ita fueritis affecti & concitati, mille & ducentos. Disputationem verò de apparatu summatim tripartitã facit. Primùm trierarchias, & facultates eorum & triremes. Deinde facultates omnium eorum, qui in vrbe habitant, à quibus sumptus debent. Postremò locum, & naualia, quæ omnibus paranda sint. Diuidit autem horum singula in varias centum duntaxat. si leuius sit bellum, vt triremem præbeant duodeni viri, eam duodecies centum sunt mille & ducenti. Sin bellum paulo grauius fiat, & mediocri cum apparatu indigeat, ducentas præbeant triremes mille ducenti trierarchæ, vt seni viri singulas triremes instruant. & grauius onus sustinere sit necesse. Sin multo maiore apparatu sit opus reipublicæ & res robore maiori vrgeat, instructurique quaterni viri singulas triremes præbere poterunt. Quater enim trecenta, mille sunt & ducenta. His verò trierarchiam obeundam, vt quaterni vnam quæque etiam reipublicæ præbeant. Ac disputatio quidem de trierarchiis & nauibus ita se habet. Facultates autẽ mille ducentorum trierarchorum sex ex mille talentis æstimat, easque sex millia talenta in centum partes diuidit, per sexaginta talenta, sexagies enim centum sunt sex millia. Et si bellũ sit leuius, duodeni vnã nauem instruãt qui facultates possideãt sexaginta talentorum. Sin grauius paulò fiat, vt seni viri triremẽ præbeãt qui tricentũ talẽtũm facultates possideant. Sin grauissimum, vt quaterni viri trierarchi sint vnius nauis, facultates possidentes viginti talentũm. Ac oratio de trierarchiis & opibus eorũ & triremibus hic finitur. Earũ verò implendarum rationẽ in hunc distribuit modum. Decem Atheniensium sunt tribus. triremes igitur tricenas cuicunque tribui assignat. Nam decies triginta sunt trecenta. Diuidit autem triginta hasce triremes simul trifariam denario numero & tribum in ternas partes: & postulat vt tertia tribus pars, hoc est triens, compleat decem triremes, ad bellicos vsus. Præterea suadet vt triginta naualia tribubus extruãtur in Piræeo, vt singulæ decẽ naues in singulis naualibus conseruari possint. Restat vt dicendum sit de tertia parte apparatus, quæ est exactio & stipendium militum, quam exactionem numerari oportrat ab omnibus, qui opes in vrbe habeant. Recusat autem ea de re nunc disputare, & suadet, ne quid de ea innuatur, donec re certa immineat bellũ illud regium. Non enim expedire vtrumque sequitur, ne locupletes suã pecuniam dissimulent. Hæc sunt quæ de potentia verbis disserat. Rationem tamen illam de pecunia sumpsit ab obiectione: cum & auditor commeatum expeditum & paratum quæreret: & oratio caput ex obiectione peteret: Et vnde nobis pecunia suppetitura sit quæretis? & palàm dic qui de commeatu ipse verò solus ita vt diximus, iubens modò eum quæri, sed in posterum differri eius rei considerationem. Tum enim pecuniam præsto futuram, cum res venerit. His epichereima adiecit: Si has copias instituerimus,

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible] patres [illegible] possidamus [illegible] Graeci. [illegible] tionem de pollicitis [illegible] integra capitis [illegible] sed etiam adversarij. [illegible] At primum [illegible]

[illegible] Athenienses vero qui [illegible] per vices acceperunt, nunquam [illegible] & [illegible]

B [illegible] Primam autem hanc dividit. Ac primam partem refutat, ut [illegible] ostensum est. Secundam hinc [illegible] Graecorum mercenarios illi [illegible] Graeciam [illegible] Addit & aliam [illegible] ab animo regis [illegible] Tertiam [illegible] potentia, & [illegible] Graeciam [illegible] Hanc solvit per [illegible] his verbis. [illegible] Thebanos [illegible] Tertia refutatio haec est, si Thebani [illegible] Tandem & [illegible]

C [illegible] Thebanis, & Argivis [illegible] bellum inferre. [illegible] Graecorum [illegible] Hanc [illegible] Deinde non [illegible] epilogum, qui [illegible] apparatu, ut [illegible]

[illegible]

ne verbis fucati sint, sed ipsa re sese pareant, vt sint in [illegible]. Quæ sententia valde affinis est illi, quæ in exordij principio, & sic absoluit orationem.

ENARRATIO ORATIONIS DEMOSTHENIS

pro libertate Rhodiorum, Hieronymo Wolfio interprete.

Arbitror oportere vos, Athenienses, tantis de rebus deliberantes, dare liberè dicendi potestatem vnicuique consulentium.] Qui insulas & maritimam oram incolebant, Byzantium vsque socij fuerant olim Atheniensium. Sed cum spe libertatis defecissent, bellum gessere cum Atheniensibus, eadémque belli mora pertæsos coegerunt pacem facere secum, sic vt liberi & sui iuris essent. Post hæc Artemisia de regis Persarum sententia, Rhodiorum diuites & potentiores opprimunt populum, & Rhodiæ vrbis imperium locupletes occupant. Confugit igitur populus ad vrbem Atheniensium libertatis restitutionem petens. Demosthenes censet opem ferendam populo Rhodiorum. Si quisquam autem alius Atheniensibus bello sociali molestias fecerat, & ceteros ad defectionem impulerat, id eorum in populo Rhodiorum cum primis hærere constabat. Quapropter Atheniensium vrbs eis præter ceteros irata erat, vt principiis defectionis autoribus. Proinde ab omni parte suasori difficilis est oratio, defendenti homines, qui & defecerant & multis vrbem cladibus affecerant. Neque verò hoc solùm concionatori obstat: sed & regis Persarum metus. Nec enim leue, neque tutum esse videbatur, Regis per locupletes insula penè potiti suscipere inimicitias. Nam ad illum res pertinebant. Aduersus igitur horum vtrumque firmissima duo opposuit: Rhodiorum perfidiæ magnanimitatem ciuitatis, & Græcis qui afficiantur iniuriis, opitulandi consuetudinem, & illustrem gloriam quæ inde ad rempublicam redibat a Græcis omnibus ad eam, [illegible] pectoris. Aduersus regis metum, & iustum & facultatem opposuit, & tertio loco vtilitatem. Ac facultatem, quòd rege aduersis rebus conflictante, & [illegible] nec Artemisia Rhodiorum dominos acturam sit, nec ipse restituturum, quòd res etiam suscepturus non sit hominum nihil ad se pertinentium: quòd & Græci sint Rhodij, & a regis imperio separati.

Velle homines eos non negligendos, etiamsi [illegible] Rhodiorum curam susceperit. id enim si fieret, argumento fore, eum non modò Rhodiis, sed etiam Græcis omnibus velle imperare. Sic igitur orationem diuisit, & hæc negotiorum natura est. Quo autem pacto horum singula disposuerit, quóve modo tractarit, ab initio est explicandum, & ab exordio auspicandum.

Arbitror oportere vos.] Quum parum argumentis fidit, per ipsam aggressionem ostendit. Nam cum liberè defendere non auderet homines, qui & multis & magnis iniuriis affecisse populum videbantur, per eam sententiam quæ statim sequitur, recipit auditorem & id dicere studet, vt fateantur, se consiliis obtemperaturum. Exordium igitur his duabus sententijs constat, vt & dicentem ferant, & persuaderi sibi sinant, vt orationem reipsa exequantur. Secundi exordij est captatio beneuolentiæ, cum ait,

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ,

δημηγορικὸν λόγον, ἐξήγησις.

Οἴομαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Existimo vos gratiam debere dibi, quòd ij qui non ita olim saepe impulsi petulantia vos oppugnauerunt. Et admirabili artificio tractatur. Ne enim gratiae causa Rhodios defendere videatur: accusat & insectatur eos, non vt ad odium concitet auditorem, sed vt beneuolentiam eius eliciat. Deinsin & effert eum, & eius animos tollit in altum, laudatione admirabili Atheniensium, accusationi Rhodiorum impensa in exordio. Constat autem secundum orationem exordium duabus sententiis, quarum alteram * expositionis, alteram in praeparationem capitis continere asserimus. Indicat enim vim eorum quae dicenda sunt, dum gloriam & celebritatem nominat, quam per id factum consecuturi sint, factis factum illis qui eos calumniari soleant. Et haec in exordio sunt tractata. Capitis autem ab vtili, principium hoc est, Conquesti enim sunt Chij, Byzantij & Rhodij, nos sibi insidiari. Confirmatum autem est nullum [illegible] (B) vtile, hoc ferè modo: Iniurij & rapaces existimati sumus, quamobrem etiam socij à nobis defecerunt. Et haec iniusti sunt. Deinde ne vrbem accusare videatur, ipse conuertitur ad Mausolum transferre, vt & ciuitatem defendas tanquam falso accusatam, & Rhodios tanquam deceptos. Is enim fuit qui talia struxerit, & ad defectionem eos sollicitauerat. Posses sic iustum praetendens ad vtile peruenire, quae propositio est: Vtile vobis, inquit est, rebus ipsis calumnias contra vos obortas refutare. Scitis enim socios, quòd se iniuria affici putarent, defecisse. Nunc verò quia * ad absurdum erat argumentatur ab vtili, quod confirmationem à iusto habet, & definit in gloriosum. Sic autem ait: Nunc occasio est [illegible] calumniarum, & ostendendi, non esse improbos eos, qui talibus factis insimulantur. Est & recuperare gloriam opere pretium tantis rebus gestis à republica. Et haec est suasio Demosthenis, sed [illegible] à capite facultatis, At metuimus regem. Quod solui per facultatem, argumentum eiusdem generis, & ab eo quod in aliam factionem (C) [illegible] statim. Non [illegible] est, inquit, suadere Reipubl. vt Aegyptiis opituletur, qui à Rege defecerunt, & in defensione Rhodiorum regem formidare. Causa etiam adducitur: Si Graeci sunt, illi eius imperio continentur. Altera refutatio est: Pro sua ditione Rex bellum fortasse geret: pro ditione verò Graecorum non item. Tertia refutatio est, Siquidem aequo animo fertis iniurias, & clades, quas Graecos afficit, dissimulans, animos vestros nos laudo, sin quibus mallet perpetuae nunc quidem confitare [illegible]. Deinde ab exemplo: Cum, inquit, Samum Timotheus liberaret, à Cypriothemide, quem Tigranes regis praefectus [illegible], Rex non [illegible]. Alij [illegible] ab eius facultate, At Artemisia vobis adversabitur. Fuit autem Artemisia Mausoli & soror & coniunx, in Caria regina, a[illegible] regis Persarum expectabat, quam priuatae causa vtilitatis colebat, ac sane illa quidem populis imperabat, nihilominus tamen curabat, ne regem offenderet, interdum etiam adiuuabat. Obiectioni autem deest confirmatio. Causa enim fuisset adijcienda, propter quam Artemisia non contra futura esset. Sed ea neque difficilius fieret ad soluendum, confirmatione omissa propositionem solam posuit: & confirmationem refutationibus implens, [illegible] fecit. Soluit autem ea facultate & vtilitate.

[illegible]

A facultate quidem, per partitionem. Si quidē prospera fortuna vestra rex in Ægypto, adiutricem futuram, sin aduersa, non adiuturam. Nec enim ita esse dementem, vt Rhodum tanquam arcem, contra suū imperium munire velit, sin opem se tantā facturum leuiter, & non magno vtilem, sed vt hoc atque illud videatur fecisse Regis causa, & sic à facultate sumptam obiectionem posuit. Ex alia parte ab vtilitate commendatur. * An regem absurda sit, quasi eum nescire, sed illud è Republica esse putare, scilicet [illegible] Rhodios sibi vendicet necne. Nam eam insulam si vendicat, omnes procul dubio Græcos sibi vendicat. Hactenus quidem his decertauit, certa obiectiones ab vtili. De cætero autem ad id venit quod est tractatu difficilius, nempe quod ab ipsa qualitate Rhodiorum prorsum accessionem continet, quid defecerint. Ac quæri posset, quamobrem tandem, cum propositum sit, de quo postissimum omnis quæstio est, etiam maxime hominibus, qui Rempublicam Leserunt: ponit locum ipsum vtilitatis caput collocaui, secundo facultatem? Postremum opem laturus sit Rex & Artemisia? Eadem est aute in artificium. Cum enim persona sit infesta, & merita hominum prædicari non possint, qui in magnum crimen adducti sunt: merito autem rem occupatam vtili, tum necessario, hoc est metu Regis, vt & vtilitate adducitur propter gloriam, & necessitate percellitur. Nam si Græcos Rex suadiatorio clamans in præsentia dissimulatione & propter suam vtilitatem opem laturus, credibile est. Quod si vtilitatem experiuntur & metu ac periculo liberari cupiunt, propter hæc maxime necessaria opitulari volent illis etiam, à quibus sunt offensi. Ac quamobrem capitum collocationem immutari, audiuisti. Diuidit adeo ipsum iustitiæ caput non parum aliquo nec vulgari artificio, neque dispositione cuius obuia vtitur. Nam sibi vnde Rhodios accusat, fidei sibi conciliandæ gratia, quod ad persuadendum plurimū iuuabat. In his rebus ad gratiam loqui. Grata autem erat auditoribus accusatio Rhodiorum, Quorum vtique mentionem fecit manat [illegible] simul ostenderet, se neque ad gratiam, neque ex beneuolentia quicquam dicere: & vt auditores sibi conciliaret, partim quod oderit eos qui ciuitatem euerterunt: partim quod non Rhodios, sed ipsam vtilitatem & veterem Reipub. gloriam defendat. Ac propemodum putes, eum suadere, vt bellum Rhodiis inferatur. Tantam iracundiam præ se fert aduersus eorum iniurias. Sed in hac ipsa posita est admirabilitas Demosthenicæ facundiæ, quod per ea ipsa, quibus in Rhodios inuehitur, populo persuadere, quæ accusare videtur, instigare atque excitare, cum à semetipso & accusatis esse & condemnatos, cum resp. postliminio sese subiiciant. Hæc igitur & similia in hoc capite solerter tractata sunt. Sed obiectio à iusto, specie recriminationis est inducta: Atqui iniqui sunt Rhodij, postquam ab vrbe defecerunt. Nō tamen aperte est posita, sed ab eruditis ex ipsis refutationib. perspicitur. Neque verò his quæ dici tantum artificio est vsus, sed præter superiora nobis etiam aliud præceptum tradidit. Multo aute refutandam, quam ponendam esse obiectionem. Id quod facere solet, cum obiectiones sunt difficiles, & tractatione indigent artificiosa. Hinc autem incipit refutatio.

Quod si per semetipsos tenerent vrbem, qui nunc in ea sunt Rhodij, non eos adiscendum vobis non putarem, tametsi vobis omnia pollicerentur.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

Admiratione autem digna est & tractatio eius qua vtitur, & refutatio. Cum enim obiectio diceret, dignos esse Rhodios malis quibus afficiuntur [illegible]: assentiens dignos eos esse, [illegible] quibus [illegible] [illegible] attulit ad probandum, vt ne patronus interfectus consentire [illegible] & intestinis eorum grassationibus, mores eorum [illegible]. Quanquam autem [illegible] de [illegible] animis ergo populum Atheniensem loquebatur ipse tamen, *augendæ causa criminationis, accusationem ad locupletes transtulit. Nam his propositis, mores Rhodiorum vitiosos depingit. [illegible] igitur [illegible] est vsus, [illegible] accusationi [illegible] videretur [illegible] Rhodij [illegible] rempubl. Atheniensem commiserant, transfert ad intestina illorum mala tertio, in quo commutationem a plebe in locupletes transtulit, quemadmodum Thucydides a populo Atheniensium in paucos. Deinde palam inficiatur coniunctionem cum Rhodiis, asserens se neque priuatim hospitem, neque publicè procuratorem esse illorum: et inde etiam libertatis locum sibi munit. Quis enim iam suspicetur, cum loqui ad gratiam cui nulla cum illis familiaritas intercedat? Reliquum igitur est, vt publici boni causa verba faciat. Post hæc ad Rhodiorum defensionem accedit, satis eos graues dedisse pœnas dicens, amissa libertate: quæ etiam iratum [illegible] indicatum contra [illegible] & eius animum explet, vt is sibi videatur miseriis Rhodiorum iam satiatus. Nemo enim tam irascitur, nec si crudelissimo sit ingenio, [illegible] non tangitur eorum, qui multa & maxima calamitates pertulerunt. [illegible] verò [illegible] populi Atheniensium, natis ad beneficia [illegible] & [illegible] conseruare a quibus est [illegible] affectus. Per hæc igitur omnia ad liberè dicendum, vt diximus, viam sibi præparauit. Auspicatur autē [illegible] [illegible] quasi aliud quoddam principium orationis sumere. Quia verò per id obiectionem [illegible] sic [illegible] est in Rhodios, * [illegible] illam repetit per refutationem: quod necessarium esset obiectioni, & suspicio de oratore nulla [illegible]. Quare non prius petere [illegible] Rhodiis potuit, quam sustulisset suspicionem. Post [illegible] obiectione, id quod contra se esset, dissoluit. Deinde cum sibi nihil obstaret [illegible], ad refutationē obiectionis magno animo accessit. [illegible] verba: [illegible] igitur, dandam esse operam, vt homines [illegible] illius obiectionis [illegible] indignos [illegible] esse beneficio Rhodios, & non condonandas esse illis iniurias. Contentione autem [illegible], & ad obiectionem refertur. Omninò enim defensio est, [illegible] Rhodiorum, qui [illegible] sunt. Quare deprecatione [illegible], & ipsa deprecatio [illegible] exemplis [illegible]. Nam in multis rebus & sæpe [illegible] esse populum Atheniensium, admonet. Genus igitur deprecationis è concessione sumptum est. Assensus enim, meritò illa Rhodios [illegible] veniam precatur, [illegible] comparata refutatione, tum concedendo, tum deprecando. Et hucusque producta est ab eo prima pars refutationis. Transit autem ad aliud refutationis genus, quod mixtum est, tum ex vtili, tum ex iusto: quo asserit duo esse hostium genera, vnum propter iniuriam aduersus Democratias, alterum aduersus Oligarchias, non quidem ob aliud quicquam, sed ob hoc ipsum, quod Oligarchiæ sint, & contrariam Democratiis rationem sequantur. Quo ipso addocet [illegible], vt tametsi Rhodiis

opitulati vol[illegible] æmulatione & odio Oligarchiarum impellimur ad defensionem Rhodiorum Oligarchiam. Quanquam autem mixtum est refutationis genus, ita nunc inclinat ad vtilitatem, & magis est huius partis. Deinceps necessario est vsus ad refutationem, per id quod dicere auditorem asserit. Miror autem nisi nemo vestrûm putat, cum paucorum dominatu regantur Chij & Lesbij, & nunc Rhodij & omnes homines. Natura enim est & consuetudo Demosthenis, non vno aliquo argumenti genere persuadere, neque vna moralitate adducere auditorem, sed varia & omnigena: modò penitus faciendo, modò suadendo, modò officijs humanitatis propositis, modò ius postulando. Neque ex vno aliquo genere vtilitatis, aut eius propositi capitis suadet: sed ex omnibus eiusdem partibus, quibus constare capit potest, ac multis variisque aggressionibus, tametsi sententiæ inter sese differant. Vides enim vtilis, pro quibus intercedit, tanquam deceptis, culpæ condonationem petat: quod nec Athenienses, cum decepti fuere, pœnas dederunt. Quod verò ius pro Rhodijs asserit, idem in omnes valere, qui sic affecti sunt, vstatum est. Terret temeritate & obscuritate futuræ fortis: manet odium à communi iudicio contra Oligarchias appetentes. Sed quorsum attinet enumerare cætera, cum eruditi ex ipsius orationis contextu petere omnia possint? Incutit etiam aliam terrorem, quo asserit incertam esse fortunam, & debere felices opitulari calamitosis: quid fieri possit, ve ipsi in similem calamitatem incidant. Deinde ab exemplo admonet: Olim in rebus, [illegible], & paucorum dominatum oppressis populo succurrerant Argiui & absurdum videbatur vinci ab Argiuis in hac actione. & leniter adiungit solutionem conuenientem, & obiectionem à rege sumptam, quam initiò posuit: Et quæ de rege timeantur. Perspicuum enim est, cum sic instituisse refutationes, vt & ad hanc & ad illam essent accommodatæ. Quæ, si fuisset eis abusus in principio ad hanc obiectionem nihil ei profuissent. Ad solam enim illam satis fuissent, ob interuallum inter se consistentes. Reseruauit autem eas ad hæc tempus, vt & ad hanc obiectionem, & ad iam ante refutatam paratas haberet. Quod enim ex æquo refutatum est, vires suas ad omnia præcedentia admittit. Post hæc rursus ingruit obiectio à misto, quam, cur non posuerit, facile est inuestigatu. Veretur est fortassis eius vim. Cum verò auditorem haberet non nimio conscium, silentio sustulit aliquid de eius viribus. Multum enim ad destruendam valet, etiam non meminisse rerum absurdarum, aut terribilium atque atrocium. Est autem ei familiare, difficillimas obiectiones in peroratione principio ponere, vt & loco & tempore eas atterat & diminuat. Quid igitur fecit? Obiectionem quidem dissimulauit. Sed solam pro obiectione criminationem oratorum posuit his verbis: Sunt autem quidam Athen. peritissimi ad defendendum ius alienum apud vos quod sit autem illud ius, & qui alij dissimulantur, non declarauit. Sed nec refutatio nobis euidentè, vt dixi, facit obiectionem. Est autem refutatio: Quàobrem non abstinetis à subigenda Co & Rhodo? Quare ex his nemo facile conijcere potest quid ea verba sibi velit. Sed mihi quiddam innuere velle videtur fœdus, quod inter se fecerint Græci omnes, ne quis cui bellum inferret. Sed vt omnes pacê seruarent & quiescerent vt obiectio sit eiusmodi: Sed videbimur iniustè facere, & primi violare pacta, illatobello.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Vnde etiam in refutatione dicit: Maximè quidem esse iustum, vt Athenienses salutem omnium defendant. Quod si res insultum id esset: at postquam omnes, ad iniurias faciendas sint propensi, etiam nos illorum secuti cupiditates, iniustè faciamus. Obiectio igitur ex his cognosci queat. Est autem tractatio violenta & Thucydidea, è Cleonis concione sumpta. Nam quale ille de Mitylenaeis consilium habet: tale est & Demosthenicum hoc. Nam & ille censet, siquidem iustum sit imperium, iustè puniendos esse Mitylenaeos: sin iniustum, iniustè. Spectandam enim esse eis vtilitatem in Republica gerenda. Sic iam quoque Demosthenes facere hoc loco videtur, censens, maximè quidem quia sit iustum, in libertatem asserendos Rhodios. Sin fortè aliquis dicat iniustum esse, tempore pacis mouere arma, saltem non ita id graue iudicandum, cum omnes grassari iniustum modo Byzantij, mox Artemisia & Mausolus, denique ferè omnes. Neque verò hic solum obiectionem soluit, sed & ab exemplo B rum Vt & maioribus, inquit, honoribus afficimur. Nam prout quisque potentia valent, sic eis homines vtiliter iusta pensitare solent. Neque verò diutius suspicetur, aliter se habere totam obiectionem, aut de persona regis agi, vt aliquis putare queat. Fortassis enim suspicabitur aliquis, cum dicere, Atqui Rex non offendendus est: vt eam aut illi quae in principio posita est, aut quae in epilogo reperitur, similem putemus. Nam Artemisiae exemplum cum propositione hac non consentit. Si enim verba essent obiectionis, At non offendendus est rex: quid voluisset dicere? Quamobrem igitur Artemisia Coon occupat & Rhodum, quas insulas in gratiam Regis occupare videtur? Proinde referenda esset ad commemorationem obiectionem de foedere. Adducta igitur vtilitate, soluit obiectionem. Fidem autem maiorem facit etiam per exemplum: ostendens, quantam potentiam habuerint, cum praeessent Graecis, ipsi victores regis, & terminos C eius imperio statuentes: quantam etiam rex, vicit postea Graecis. Sic vndique confirmatur, contrahendas eis esse copias, si honoris & gloriae cupiditate ducantur. Est igitur haec refutatio sumpta ab vtili, atque ab obiectione, confirmata per facultatem. Confirmando enim, vrbem paratam esse oportere ab exercitu, deinceps concludere incipit. Mihi verò non sine causa videtur difficilius esse vobis fungi officio. Hoc facto per orationis initio, in quo vehementer insectatur largitionibus corruptos, & aduersarios sibi oratores ac seueritino vtitur eo quod adiicit: quod senatorum non omnes assentiebantur, & hoc quod obscurum est, ex obiectione sumpsit. Quamobrem cum vellet eorum orationes prohibere, haud abre, criminatione est vsus. Post haec vtitur glorioso & enumeratione, sic orationem terminat.

DEMOSTHENICÆ ORATIONIS PRO MEGAlopolitis enarratio. Hieronymo Vvolfio interprete.

VTrique mihi errare videntur, Athenienses.) Athenienses ad Mantineam iuuerunt Lacedæmonios: qui post id bellum, quum inducias haberent cum eis, Megalopolim ab Arcadibus, sociis eo tempore Thebanorum, ad se infestandos conditam oppugnant. Arcades occupatis Thebanis Phocico bello ad Athenienses confugiunt, societatem expetentes. Veniunt & à Lacedæmoniis legati, postulantes, se vt socios iuuari potius. Deliberatur. Difficilis igitur est oratori hæc oratio. Nam & his, qui paulo antè hostes fuerant, patrocinari & Lacedæmoniis sociis aduersari, non est expeditum: cum sit admodum graue repellere socios, & admittere hostes. Præterquam enim quod res absurda est, maximam reipublicæ infamiam quoque parit. Bifariam etiam ei esse periculosum videtur, & conseruare hostium Thebanorum socios, & insuper socios Lacedæmonica alienare, quibus paulo pòst ad bellum Thebanum de Oropo indigebunt. Sed tamen viam inuenit, qua nec Lacedæmonios offendere videatur & Arcades conciliet, & Thebanorum opes non augeat, conseruandis illorum sociis. Etenim & hoc vnum quiddam ex difficilimis est, quod videtur Thebanorum socius sua fustione augere. Quo pacto igitur locum quæque facit? Deiicit Lacedæmonios, deiicit Thebanos, dum nec illos crescere sinit, & Thebanorum societatem Athenas transfert. Ne verò gratificari Arcadibus videatur, orationem suam ita temperat, vt nusquam propendeat ad Megalopolitas: nec illorum spectet commodum, cum odio Lacedæmoniorum: neque etiam accuset Spartanos: sed tanquam alienæ personæ proposita sint, tam Lacedæmoniorum quàm Arcadicæ ciuitatis minimè quidem id facit, vt pro alterutris societatem postulantibus, verba facere videatur: sed vtilitatem & commodum Reipublicæ intuetur, solita tractatione vtens. Tali enim ratione vsus est etiam in Philippica quinta, & in oratione de Chersoneso, dum semper bonum publicum veneratur, non priuatam cuiusquam vtilitatem, propter quem oratio instituitur, spectat. Primum igitur caput est in hac oratione, vtilitas. Sumit autem confirmationes à facultate, asserens, esse è Republica, vt Lacedæmonij & Thebani sint infirmi. Cuius rei nunc detur occasio, si & in Bœotia sint vrbes instaurandæ, & Lacedæmoniis potestas augendarum virium adimatur. Ac illud quidem de instauratione Bœotiæ hoc propositum, probabiliterque implicuit, & confertim aduersus cogitationem, quæ molesta erat auditoribus opposuit. At augebuntur Thebanorum opes conseruatis Arcadibus, sed illa in propositione relicta: & Arcadum probatione ad occasionum reseruata, eam paulo pòst probabit, cum aduersus ipsam obiectionem decertabit: & solam partem de Lacedæmoniis probauit, non expedire vt illis detur crescendi locus: idque probarà pari per inuersionem. Cum enim sententia esset, At firmabuntur Thebani, quod non expedit: subiecit ex pari inuersionem. Ne Lacedæmonios quidem crescere expedit.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΩΝ

[illegible]

Α [illegible] Ἀθηναῖοι [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

A Hæc verò forma refutationis, haud dissimilis illi est, quæ in oratione aduersus Leptinem post primam periodum posita. Nec enim illud dici potest, quemadmodum immunes suo dono spoliauit, eò quòd eos indignos duceret: sic etiam populum indignum duxisse, in cuius potestate esset, donare sua cui vellet. Hæc verò pugnant omnia aduersus dissolutionem de Thebanis. Nam Orchomeni Plataarum & Thespiarum instauratione imminui Thebanorum vires, ob id ... illius est refutatio. Illud enim dici non potest, ... hæc implere ... habere vulgarem, ac non ... artificio ... Per eadem enim & Thebanorum potentiam deiicit, & non fore ut Laconum opes augeantur, probat.

At hæc ita esse ... largiemur: sed perabsurdum fuerit, ... ad Mantineam in acie stetimus, cum his facere societatem.) Hanc obiectionem ... ab vtili, quæ turpitudinem & absurB ditatem ... Et his enim petitur, & bipertita est. Nam vna eius pars quantum ... feceramus ... quos oppugnarint: altera pars absurditatem, si Lacedæmonios oppugnare velint, quorum paulo ante socij fuerunt, ostendit. Harum priorem partem, ... concessione (nam & ipse fatetur turpitudinem) translatione tamen ... non ... eos qui nihil ... agunt, sed penes illos ... qui nihil ... agere velint, esse turpitudinem, tacet autem id quod huic consequens erat, propterea quod per se conspiciebatur. Quod ... Sin etiam socij sint Lacedæmonij, minimè turpe erit id quod agetur, ... ad primam partem. ... Si ... fuerint ... sunt Lacedæmonij: per ... Si tantùm ... esset id quidem ... & tamen haud concedendum: & ... si Messenam oppugnabunt, necesse erit opem ferri Messenijs propter damna ... Post ... vtili. Neque est ex vtilitate Reipub. crescere LaC cedæmonios. Deinde ab vtili ... sententiam ferendi ... in Messeniam ... Tum enim propter verecundiam & ... facere videbimur: ... propter vtilitatem. Et ... in hac ... præceptionem dedit, non tantum principalia capita esse ... & vtile, & possibile & iustum ... & ... & secundaria, ... hac refutatione ... Nam & iusto & vtili soluit. Propter ea verò appendicem secundariæ partis adiecit obiectioni, ... non poterat, ... cum bellum gessissent, altera ... persone Lacedæmoniorum. Opus igitur ... appendice, quæ contra ... esset ... vtilitatis videretur: ... est. At ... Lacedæmonios potius quàm alios ... per illos Oropus reipublicæ conseruetur quam ... adeo, ut refutationibus abundaret.

Si Lacedæmoniorum inimicitias timore subire ... habebimus qui nos in bello iuuent, ... petita est & hæc obiectio. Altera pars, Oropum recipere nos oportere ... si eos qui eius sint adiutores erunt, alienabimus quos habemus socios? Priorem igitur partem concessione soluit. Illam autem, Lacedæmonios hostes habituri sumus, si Arcades ... translatione. Non eo modo vobis consului, neque vobis prius illa dixi ...

[illegible Greek text]

sed illi, qui dum sederent, vt Lacedæmoniis coniugarentur, & Peloponnenses ad vos venientes repellerentur, id machinantur, vt à vobis repudiati, de cætero ad Thebanos sese conferant. Sumitur autem refutatio à iusto. Sequitur alia refutatio. Ne vos quidem eos [illegible], si amicè duxissent vobis, se recuperata salute fore inimicos. Item tertia refutatio, Tametsi molestè ferunt Lacedæmonii, æquius tamen est, eos pro acceptis beneficiis gratias agere, quàm nunc succensere, quòd ab inferendis iniuriis prohibentur. Absolutio vtili transit ad iustum, quod ei obstabat, quapropter etiam ex obiectione id sumit, esseque superiorum, aliud erga rempublicam, aliud in Lacedæmonios, aliud adversum Arcadas. Sed prima obiectio à iusto occurrebat, accusans qualitatem vrbis, Sed perfida videbitur nostra ciuitas, et quæ se alias cum Lacedæmoniis, alias cum Arcadibus coniungat. Similis autem hæc est antè positæ obiectionis verum vt illic [illegible], quæ ad vtilitatem pertinet, [illegible] hoc loco iustum tractatur. Sunt igitur eædem obiectionum sententiæ, sed non ex iisdem locis sumptæ sunt, cum altera ducatur ab vtili, à iusto altera. Nam pro diuersitate tractationis, etiam variatur oratio. Soluit autem per euersionem, quæ vicina est translationi. Deinde ab exemplo etiam Thebanos à ciuitate esse conseruatos & nunc Arcades eodem modo conseruari. Aliam item obiectionem commouet à iusti parte alteram, quæ est in Lacedæmonios, sed polliceantur Lacedæmonii se recuperaturos quæ iusta sint omnibus. Eleis Triphyliam* ab Arcadibus, Phliasiis Tricaranum ab Arcadibus occupatum, nobis verò Oropum quo Thebani potiuntur, & hæc cognata est illi obiectioni de Oropo ex [illegible] sed illa sumpta erat ab vtili, hæc verò à iusto, quam soluit ab vtili. Lacedæmonios in priuatum suum commodum intentos, ista agere, et Messenam possint inuadere, coniunctum tamen hoc cum iusto est. Nam cum animus sit iniustus, iniusta est etiam actio. Nullo igitur iure queri poterunt de iis, à quibus non iuuabuntur. Deinde rursus à iusto [illegible] simulatè & dolosè peteret à Lacedæmoniis, vt Messenam opprimant. Hactenus vnam partem obiectionis soluit. Altera de Oropo pars ita se habet. Esse quidem [illegible] vt ad Oropum recuperandum sint adiutores Lacedæmonii, id minus necessarios non desituros, quicunque iustitiæ rationem habeant. Sequitur solutio, [illegible] esse, si minimè aliter fieri nequeat, amitti Oropum, quàm Peloponnenses à Lacedæmoniis subigi. Tertia obiectio à iusto, sumpta est ab Arcadum qualitate, quæ tertia illius pars fuit. At multis nos Arcades in Thebanorum gratiam iniuriis affecerunt. Hoc soluit vtili, [illegible] ab Atheniensium moribus alienum esse ab eorum humanitate, vt sint memores iniuriarum. Deinde per [illegible] maiore cum vehementia. Si tum, inquit, nos [illegible] tunc illi qui nos deinde repellere volunt, nobis male facere instituunt. Nam quo Arcades in Thebanos officiosiores fuere: eò magis reprehendendi sunt, qui eos receptos [illegible], cum se primi ad nos [illegible] sent. Præterea cogemur societatem iniri cum Thebanis, si Messenam inuaserint Lacedæmonii. Præstat igitur nos socios Thebanorum esse, quàm ipsis Thebanis fieri supplices. Postea Laconicarum insectiarum eos commonefacit, quò probet & significet

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A non expedire, vt nimis crescere sinantur Lacedæmonij. Completa demum iusti parte, à iusto tandem occurrebat obiectio, quæ ad vtile quidem referri potest, sed confirmationes à facultate sumit. At confirmabimus Thebanos. hæc obiectio communis esse potest, enim & à Demosthene opponi: At confirmabimus Lacedæmonios, propter hoc igitur communem obiectionem non ponit, refutationem posuit his verbis: Depressi enim posthac Thebani, etiamsi Lacedæmonios non exaggeremus, hoc est, dicet nostrorum opes augere. & quod postea dum quartum caput auspicaretur, hoc est, idque perfectissime tractauit. Inter hæc è tractatione occurrebat. Quid igitur, si non permiserimus vobis Thebani vt Thespias, Plataeas, Orchomenum, & Coroneam instaurent? hanc obiectionem subiecit. Tametsi Thebani non iustitiæ causa volent instaurare Thespias, saltem verecundia retardati non prohibebunt. Deinde sua esse verba esse facienda, & rumorem in Græcia esse spargendum Athenienses Bœotiæ vrbes instauraturos, B vt ne Lacedæmonij Megalopolitas insidientur. Nam si Thebani viderint, vos omnibus oppressis perpetuò ferre opem, vrbium instaurationi minimè retragabuntur.

Dicunt autem qui æquissima dicere videntur.) Aliam ponit obiectionem à iusto, mirabili artificio tractatam, tanquam acquiescat author, si modò à societate Thebanorum recedant Megalopolitæ, & se opem eis latorum polliceatur, si pilas sustulerint, ac refutatio multò sit admirabilior. Cum enim non ignoraret, vt animati essent Arcades se ignorare simulat, vt vis patronum videatur: & fide digna est illa [illegible]. Quid enim sit? Nisi pilas sustulerint, collabi eos in quæ velle, vt dum his author occupatus est, De mostheni vos omnes sit. Quia petere societatem Arcades ausi alioqui non fuissent, nisi à Thebanis palam deficere constituissent. Sed ad instituendam primam orationem redeamus. At si viri illi se nobiscum coniungere volunt, æquum est, vt pilas, quib. foedus C cum Thebanis initum, inscriptum habent, deiiciant. Illud autem de pilis apposuit, vt obiectionem nancisceretur. At enim, non erectas esse pilas. Postea modestè, tanquam si comprobasset orationem autem, & in eo iam esset, vt constaret Athenienses socij fierent Arcades, cum auctoritate differit, vt omnino bonum publicum spectare videatur. Sententia verò eius velut in æquilibrio est posita: & dubitanter differit, quasi ignoret scilicet, quæ sint Arcadum animi, quæ quidem non ignorat. Si enim, inquit, faciet quæ æqua sunt, pacemque seruare volent, Lacedæmonij bellum nō suscepiunt. Sin Arcades bellum fecerint, constabit eos iniustè agere. Deinde vsus est altera narratione sententia, quam secit obiectionem in peroratione. Sed fortasse dicerent Thebani, nostri Arcadum societatem fecisse. sed autem cum de industria repetiit post orationem de pilis, vt ipsa se refutare videretur. Quis enim adhuc paret, auctum in Thebanorum potentia, pilis sublatis, & Arcadibus ab illorum societate remotis? Prior igitur refutatio à pari est, hæc autem à facultate, nam à magis quam consilio, ad quod longè plausibilius eam fecit refutationem. Quod superest, euentus est vsus, expedire vt recipiantur, vt ne fugere Marte confecti Megalopolitæ, cum Thebanis se coniungant & vt, ne Phocensi bello cunctent incolumes Thebani, sint infirmiores, cum eorum socij ad ciuitatem Atheniensem se contulerint.

[illegible]

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE FOEDERE

Alexandrino enarratio, Hieronymo Vvolfio interprete.

MAgnam approbationem, Athenienses, merentur, qui iustitiam & foedus servari iubent.) Non obscurum est studiosis, è commentariis quos legerunt, orationem de foedere Alexandrino videri adulterinam, & à Demosthene iudicari alienam, ut & septimam Philippicam, quam pro Halonneso quidam inscribuntur. Nam hæ utræque Hegesippo, cognomine Crobylo, Timarchi præceptori amico, adscribantur. Suspectam autem faciunt orationem primùm insertæ orationes tractæ & historicæ, cuiusmodi & apud Herodotum sententiæ sunt: cum eiusdem orationem acrimonia & celeritas & acumen deceant: in hac vero extensa pleraque sunt. Deinde nec spiritus videtur esse Demosthenicus, sed infirmus, remissus & imperfectus. Quin dictionem etiam non minus reprehendunt. Nam [illegible] & [illegible], & [illegible], & [illegible], & huius generis alia, non sunt familiaria Demostheni, & ipse genius orationis non habet parum lucrationem Demosthenicam neque obiurgationem, aut urgentiorem illam ad commovendum instructam. Tota denique oratio mollioribus tecta est, longè Demosthenis libertate inferior. Nam & liberè dici, & non liberè dici hortatur ad bellum, & belli timere autor esse dubitat: animo inter metum & fiduciam suspensus, nec ut Demosthenes liber, nec ut Demosthenes tergiversans. Velle quidem se ostendit, sed tanquam lingua obsepta metu foederis, subdubitat. Nisi quis illa ipsa facere vel in primis Demosthenici artificij esse dicat. Cum enim tyrannus, in quem habebatur oratio, formidaretur, animique Græcorum concidissent, & Athenienses vix vel in servos imperium tenerent: merito hac via usus, è tenua vim & vehementiam cohibet: & cum liberè dicendi opportunitate careat, tamen liberè dicit, & ante timorem vincit: & ab ipsa oratione libertatem petit, quam à vicibus non habebat. Nam & in postremis Philippicis, quanquam non tot pericula impendebant, tamen ubi de bello agitur, cautus est, neque temerè ipse pronunciat, aut suadet, esse bellum suscipiendum: sed petit, ut cum rebus ipsis deliberent, utrum illa opera belli an pacis sint iudicanda. Tali via etiam in hac oratione usus videtur. Quod igitur ad tractationem, & omnino ad genium attinet, non reiicienda videtur. Sin dictionem in ea reprehenderis: neque Platonem, neque Comicos, neque etiam gestarum scriptores omni culpa carere invenies. Quin & hoc sciendum est, usitatum esse Atticis & nomina fingere, & ad subiecta negocia recepta vocabula: eiusdem generis apud Menandrum & Aristophanem, qui atticissimo par Platoni habetur, multa reperiuntur. Quòd si quis etiam tractationem orationis genus obiicit, kare is quidem reprehendere videbitur: sed tamen respondere possis, propter tempus & festinationem id accidisse. Nam id senectuti & orationis languori non esse imputandum, ex oratione de Corona constat, quæ multo est hac concione posterior. Quæ igitur de initio suscepti ab Alexandro imperij est habita, & illa dicta fuerit, eadem vel in India, vel apud Persas bellum gerente.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝ-

δρον συνθηκῶν, Δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.

Α[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Oratio est negocialis status. Caput est legitimum. Ostendit enim conuenta esse uiolata, hoc est, fœdus Alexandri cum Græcis factum. Videtur autem oratio & figurata esse, & non esse figurata. Quæ enim postulat, vt fœdus seruetur, neque quicquam in pactis videtur turi velit lædi, & bellum concitat * illa ipsa seruata. Id verò proprium est earum, quæ per contrarium sunt figuratæ, vt contraria his quæ dicere videantur probent. quod in hac seruatione videtur. Rursus cum palàm ad defensionem hortetur, ab hac figura est aliena. Præstat igitur dicere, leniter ab eo tractata esse, quæ cumque dici figuratè videantur, idque fieri propter negocij periculum. Nos enim conuenientem ipsi argumento libertatem esse populi confessatio, & Alexandri magna potentia & trepidatio Græcorum. Vnde etiam oratio formidolosa est, & libertatis expers. Quia verò multos habebat qui contradicerent, non ab re ad eos dirigit exordium, partim leniter, partim acriter. Quod autem sequitur: Si quis igitur rogauerit, quam rem iniquissimo animis pateremini? Si quis cogeret: principium est legitimi capitis, probantis fœdus esse ruptum. Sciendum autem, sæpè & ipsa principalia capita ab ipso oratore, vt in prima velut acie contenti aduersus obiectionem [illegible], cum auditor aliter sentit. Quòd igitur auditor etiam hic putat, fœdus seruandum esse, statim acriter caput inducit ab exemplo. & quia nullam aliam Atheniensium coniunctionem cum Messenijs proferre poterat, id tantum dicit: Atheniensium esse perpetuam consuetudinem, oppressis libertatem restituere. Si igitur hoc est primum caput antipipton solum & antithesin. Antipipton quidem, sed non apud nos hæc gesta sunt. Quare grauiter ferri non debent [illegible] id solum his verbis: Si quis vos cogeret, indignum sibi alibi vsurpam, non succensere vos perinde. Antithesin verò ex sententia sumpsit. Scriptum enim est: Nemo dominetur rebus publicis. Quæ C nectit per sententiam tractata est. At ante fœdus Philiadæ liberi Messenæ dominati sunt: eam tamen solum exemplo per repugnantem. Cur igitur Lesbij tyranni expulsi sunt Antissa & Ereso, iique cum ante fœdus imperarint? Nam inter se pugnant, pellere & constituere. Deinde inter se inopia, * cum scriptum sit, suis iuris & liberos esse Græcos oportere. Alterum caput criminum obijcit Macedoni, quòd Pellenæ popularem statum abrogarit, quæ vna sit ex Achaicis vrbibus in Peloponneso, & Chæronem palæstritam ei tyrannum imposuerit. Aduersus hoc autem, obiectionem, quæ ad rem ipsam pertineat, nullam posuit, sed simpliciter [illegible] communicatè. At fœdus seruantium neque criminis partem aliquam [illegible], neque ad id tendere. In refutando autem insectatione oratoria visa est non parua. Visus est & insectatione vitorum [illegible], quàm eorum qui custodiæ communis pacis præpositi sunt, vt qui ad ea quæ fiunt, conniueant. Tertium est, cum fœdere contineatur, ne liceat exulibus, arreptis armis vllam fœderatam vrbem inuadere: Alexander Imissum Sicyonem restituit. Contra hoc æquè nullam antihypophoram aut antithesin attulit, nisi eandem similiter, Græcos ægrè esse laturos, & Athenienses autores visum iri violati fœderis. Quartum post hæc crimen est, Macedones contra fœdus omnes naues Ponticas in Tenedum perduxisse,

[illegible]

non demisisse prius, quam centum navium classem instruendam Athenienses decreverint, eique Menesthenem ducem praefecerint. Quod igitur centum naves decreverint Athenienses, id potentiae indicium est. Adversus crimen aut antilation struit, At modo [illegible] & aliam antillation, At infirma nostra urbs est. At primam quidem soluit translatione: Non desierant iniuriam facere, & iniuriam fecerint, alteram vero ex repugnanti. Quomodo [illegible] vehementer diceremus, quos foedus servare iubemus, non continent? Nec enim consentaneum est, hic urbis imbecillitatem accusare, hic tam epistolam [illegible] ut quae iniuriam fieri possit. Quintum crimen [illegible], sequitur, appellere fuisse ausos Macedonas. Et hoc opposuit ex magnitudine, quasi diceret: Quid vero illud est? Vos enim triremes appulerunt, & hoc esse delictum nemo dixerit. Hanc soluit & [illegible], factum id esse tentandi gratia, & eos paulatim irrepere velle, vel [illegible] assuefacere, ut appulsiones tolerent. Est & alia refutatio: Qui cum illa nave sit vectus, cum navtica ligna petiisse, ad fabricanda minuta navigia, quae ei facere concesseritis, & triremem sibi aedificasset. In qua & antipyreon per insidias introduxit. Nec enim quisquam dixerit, copiam lignorum esse in Attica, penuriam in Macedonia: unde ea quilibet minimo precio emere possunt. Deinde in Athenienses [illegible] tolerent, & scriptam foederis exhibet, ipso continetur, Si communis pacis velint esse participes, tanquam scripto & foedere concedente, si quis velit, nequaquam Alexandrum sequi. Hoc scriptum, bellum etiam minitari potest foedus rumpere volentibus. Ille vero id ad [illegible] ut [illegible] arripiat, & multis admonuit gloria maiorum multis officii Damno pollicetur, se, si permittant, decretum de bello suscipiendo facturum.

A [illegible]

B [illegible]

ENARRATIONES SECVNDI TOMI, ET PRIMVM orationis de Corona.

PRimum Athenienses deos deasque. Potest fortasse aliquis simul & rempublicam dil[igere], & privatim odisse aliquos: vi sensus ad Timarchum referatur, cui fuit infestus Aeschines.

Tantam mihi [tribuatur]. Vide ut non plus postulet sed suam, ut satis magnam tribui sibi optet.

Deinde quod est.) Idem est cum partitione. Nuda est autem necessario propositio, quoniam ea quae confessa & aperta esse [illegible] confirmatione non egent. Ipsa autem sententia, magis conciliat iudices. Apparet enim eum non sui [illegible] habere sed illos etiam [illegible]. Velitque religionem & gloriam, [illegible], id est, [illegible] gloriam communium hominum [illegible] & [illegible].

Ne adversarium in consilium.) Coniunctio adiuncta, verborum absurditatem vitat [illegible]. Adversarius enim hostis, consiliarius amicitia coniunctus est. Illud autem intelligit quod Aeschines dixerat Ctesiphontem [illegible] quid te ingeris Demosthenes? ne sinite eum in iudicium prospectare. Quod si ei dicendi copiam datis [illegible] orationis ordine, quem ego institui. Etsi autem ego multis in hoc discrimine.) Etiam hoc secundum exordium benevolentiam conciliat. [illegible] tractatio autem diversa est. Prius enim plenum est auctoritatis

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΗ-

μοσθένους λόγον ἐξήγησις.

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

A adeò vt in eo plus dare quàm petere videatur; hoc autem vt supplex & humilis tractat. Verbum. Sum interscrere tenendum est ad *personam, non ad causam. Vestra studium benevolentia.) Corona loco vtilitet benevolentiam dixit, et qua indigeat. Nam vt mihi, sed nolo quicquam.) Figura est [illegible], reticentia, partim ne gestiens iniuste dicat intimo-ßi: partim vt auditori suppressis verbis maiorem suspicionem ingerat. [illegible] supervacaneum est me accusare.) [illegible], ex abundantia, vel quod magnas divitias habet, à Philippo & Alexandro datas & parum curat, etiamsi vincatur. Abundat enim opibus, vt mille drachmas [illegible] possit soluere et vel, non idem est [illegible] ex libidine accusare, & non vereri (licuisset enim ei ociam agere) & me necessariò causam dicere. Neque enim mihi tacere licet. Quidam enim [illegible], ex supervacuo, simpliciter interpretati sunt: Supervacaneum, inquit, est, me frustra

B incessere, & accusare. Alterũ quod mortalibus omnibus natura est insitum.) Consolatur iudices, communitati affectus veniam ambiens. Cum sit ergo metu.) Dubitando rem discrepandam proponit, & causam non dicit, quid facitrumus? si necessitate circumuentus fugero de me ipso dicere (mode[illegible] enim, non dixit laudare me ipsum, sed dicere simpliciter) quid eveniet? silentio damnabor, & inepti-tus esse videbitur Ctesipho: ego verò, cur honorem haberi mihi postulem, ostendere non potero. Ad acta mea in republica narranda accessero.) Quidam hoc verbum reprehenderunt, quod tropus in exordiis impropriè ponatur. sed nec in primo exordio est, verum in extremo secundi, & est peregrinum & durum nuper, quasi Æschines vsus est in exordio, [illegible] dicendo, & actum [illegible] & conuenientur. Nam cum [illegible] viam significet, & procemium [illegible] sit totius orationis, quasi via vocabulo sic vsus verbum Accedere, vt ad viam comparatum, non est alienum. Vos oprime iudices.) Tertio exordio tractando in suam sententiam tra-

C here omnes studet: vt singuli stultitiæ opinionem fugiant. Prudenter autem non omnino segregat Ctesiphontem: sed causam ex æquo cum eo partitur. Peto, & oro vos omnes.) Autoritatem & misericordiam semper [illegible]. Nam [illegible] pro iustum censeo, potest accipi. [illegible] autem perspicuè significat supplico. Quare verbum [illegible], magnitudinem animi retinet per verbum [illegible], misericordiam venatur. Crimina refutantem.) *Cur igitur id quod iustum est, non bene compensas? Vt iubent leges.) Cum quibus nemo pugnauerit, aut negauerit esse rectas. Facta autem mentione legum, eas amplificat & ornat, Solone autore nominato. Non quod verbis dissiderit, vt mihi quidem videtur.) Insensibiliter id quod [illegible] videbatur, ad suum arbitrium transtulit. Non enim quid [illegible] dissideret, inquit sed tanquam metuens ne praeclararis, occupari accusatoris calumniis. Reo ante vertere non licere.) Accommodatè verba Antevertendi hic est vsus. neque enim qui prior dicit, & locum occupavit, meritò venit: sed qui posterior fuit, & anteuertere potuisset, is autem est reus. Cum autem & priusta.) Exordio similis sententia, confirmationi annexa: nec tamen omnino exordium, vt & figura maiores indicat. Verbum enim Reddendi sit, indicat enim, qui ad argumentationem & confirmationem sit accessurus. Quæ non enim exordia esse nequeunt, tametsi insinuent oratores. Vt apparet.) Iterum queritur de petulantia accusatoris.

[illegible Greek text]

Illud enim. Vt appareret perinde est ac si diceret, [illegible] quem [illegible] necessitate hic, vt videtis, sum [illegible] [illegible]. Secundum autem [illegible] in primo eiusdem [illegible], vt tibi potestas detur [illegible] arbitrio [illegible] dicendi [illegible] rogaret, vt omnia acta in repub. exponere liceat. Atque illud etiam est in [illegible] (& hoc mihi [illegible] venit) quod ipse [illegible], [illegible]. & toti ciuitati beneuolentiam a diis [illegible] precatur, sibi vero ab eis in hanc [illegible] causam beneuolentiam petit. Quod si ea solum quae in accusatione perscripsit. Hic inserit exceptiones, & de accusatione queritur, idque est a modo sumptum. Reprehendit enim actionis modum, quod non [illegible] id exagitasse, de quo quaestio [illegible] insuper verba de aliis rebus, & extra causam fecerit.

Quod igitur ad conuicia & priuata.) Ipsa verba indicant, eorum quae dicta sunt imbecillitatem. Conuicia enim, & criminationes vocat. Quin & verbum [illegible], est plenum [illegible]. [illegible] enim dilis se aequant. Blasphemus enim fit in praestantiores hoc est, in deos. Illud autem ad priuata pertinet: Scytham enim esse, & malis ortum natalibus, & vita flagitiosa. sed id aperte recusat dicere: sic enim [illegible] obiecta sibi crimina non aperte indicare.

Existimatis.) Id quod firmius est, secundo loco dixit. Alterum enim ambiguum est, alterum & confessum & certum. In malis olim factis iudiciis.) Valde acute, tanquam non propter vilitatem veterum sed tanquam [illegible] versetur in republica, sic hoc dixit. Sed acta in republica. Priuata fugit, propter eam quam diximus causam. Quae autem publice ab eo gesta sunt, propter quae celebratur, ea [illegible] Verbum autem [illegible], [illegible] habet dignitatem. Iudicis enim munus prae se fert.

Si his audire placuerit.) Atqui omnes libenter haec audiunt, sed ita loquitur, vt qui hortetur eos, vt imperent affectui. Simul etiam denuo captat auditorum beneuolentiam, dum se illorum voluntati obsecuturum pollicetur. Ac criminis quidem [illegible] verbis [illegible] est [illegible]. * Nam si [illegible] non sequitur ea quae posita sunt. Sunt autem duarum propositionum obiectiones, deinde refutationes [illegible] ordine sequuntur. Sic igitur considera. Ac crimina quidem multa sunt: ecce vna propositio, cui sic occurritur: Non potest respublica scilicet satis magnas poenas sumere, vt sententia sit talis: Multa quidem obiiceris, & maxima scelera, de quibus poenae sumi pro merito propter magnitudinem non possunt. Et hoc quidem sic. Sume autem & alteram propositionem, quae est, Huius autem iudicij consilium: & coniunge cum ea secundum argumentum, quod est: Neque enim adimenda est potestas [illegible] populus perspicua fiat hoc modo: Consilium & natura huius causae, hominis est inuidi, & improbi, & obtrectatoris.

Si delatione ad senatum.) Hic apertius ostendit obiectiones, tum a modo, tum a tempore petitas.

Quanta modo tragice vociferabatur.) Aut propter exaggerationem rerum, vt digna tragoedia videretur: vel quia perstringit artem eius, fuerat enim histrio.

Histrionem agit.) Aut de arte eum cauillatur et [illegible], simulat se accusare, cum id re vera non agat. Postea sequitur demonstratio: Me quidem accusat, in ius autem vocat Ctesiphontem hunc.

Ac omnia quidem crimina.) Concludit omnes exceptiones, & nunc ad iudicii caput accedit.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

Volo autem singulatim.) Admodum animosum est, verbum Volo, & Res singulatim recurrere.

Phocensi bello confecto,) [illegible]

[illegible]

Nihil extra accusationem.) Quod ipse propter suam vtilitatem facturus est, id confingit Æschinem, eum in causa esse dicens, cur totius [illegible] mentionem faciat: per quod factum est, vt occasionem habe[illegible] [illegible] victoriæ.

Et quæcunque iussu eius.) Commemorat & in Philippicis quæ fecerit in Peloponneso, & apud Argiuos, & Messenios, habendis concionibus. Deinde amplificat mutiones ciuitatum: & ostendit vnde factum sit, ne vocorum tempus ferret.

Adulatores & diis inuisi.) Ostendit monere vult [illegible] fugiendam esse proditionem, calumniosis eius [illegible] enarrando. Et odit & diffidit.) Bonus est ordo verborum. Nam & odit & damnat eo, quod sint in patriam impij. Cum autem [illegible] diffidit in vitam. Nemo enim ei quem odit, postea fidem habet. Quæ vero periculum & hostem aliquis existimat, ei non desinit insultare.

Et plurimum istis aduersantur.) Virum reipublicæ amantem, etiam proditoribus esse vtilem constat.

Is nobis Æschines.) Vt caput proditorum Æschinem nominat: & in eum inuehens, omnes complecti se putat.

Olim periisse.) Est enim [illegible] proditionum [illegible], & nugæ corruptelarum occasio. propter malam tamen autem in eos consentit interitu. Consequens enim erat ita dicere: Nam quantum in vobis fuit, respublica olim periisset.

Plus satis esse dictum.) Anteoccurrit iudicum increpationem. Scit enim importunam veteris memoriæ explicationem, sedenti pro tribunali esse molestam.

Vtrum vobis Athenienses.) Quidam dicunt eum orationem [illegible] & de industria [illegible] habuisse pro [illegible] interrogandum ac deinde ab aliquo reprehensum, emendante & clamante [illegible] tam [illegible] postea Demosthenem correctionem per responsio & confirmatione amplexum. Alij dicunt, Menandrum Comicum, [illegible], sedentem in [illegible], respondisse in eius gratiam, cum vocem [illegible] acceperit. Quidam, vero putarunt, cum ipse interrogasset, [illegible] [illegible] quid sibi vellet, & quid faciendum esse [illegible] illa quæstione anticipata, respondisse. Volo autem iam de ipsa accusatione.) Bifariam partitus est iudicium, cuius altera pars in refutatione iniuriarum continetur, vbi testimonia aduersarium altera in assertione beneficiorum, & rerum gestarum.

Quæ quidem accusat.) Principium hoc est alterius partis [illegible], vt dixi. Ego vero ex his ipsis.) Dum sequitur aduersarium, inde ciuitat [illegible] [illegible]. Diligenter autem attendenda sunt hæc quæ dicuntur, ne inter se esse contraria putentur. Nam cum in procemio [illegible] dixerit, non adhibendum esse in consilium aduersarium de se audiendo, & nunc accusationem sequatur (ita enim [illegible]) nonne ipse pugnare secum videtur? Sciendum igitur est, Æschinem, cum primum actionem in Ctesiphontem instituerit, criminationem vitæ & rerum gestarum Demosthenis, proposuisse: sed cum orationem accusationis exciperet, capita [illegible], prout ei expedire videbatur, transposita. Orationis igitur accusationem se imitaturum pollicetur (expedit enim ei res gestas proponere) sed excogitatam in oratione traiectionem refugit, vt sibi nocentem. Quare nihil esse contrarium apparebit.

[illegible Greek]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Et nihil valens prætermittam.) Vt tametsi aliter fecerit, ad ignorantiam, aut oblivionem, aut simile aliquid possit confugere. Quicquid potui boni.) Iam ante admonuit iudices, ne calculos omnes ipsius consiliis tribuant: sed vt ea quæ vires humanas excedunt, fortunæ imputent.

Præterea que & leges.) Quæ nullam habet legem, vide quàm multas habeat. [illegible] Neque me quisquam putet.) Absurditati medetur in primis. Neque enim dicat, quid nobis res in Græcia gestas commemoras? significat, adversarium, reprehensa tota eius vita, & actis in Republica, in causa esse, cur earum quoque rerum mentionem fecerit. Proinde non aberrandi, inquit, & orationis distinguendæ causa, hæc recenseo. Occupauit & obtinuit Philippus.) Tantum non queritur de fortuna, & tandiore sua ad Rempublicam accessu: propterea Philippus plurima obtinuerit, quòd Demosthenem in suggestu nondum viderit.

B Ad hæc autem.) Cuiusdam quasi numinis instinctu eum esse dicit, procreationis suæ præsentium.

Vtrum eam oportebat.) Interrogatio. Confidit enim animis. Animi quidem à factis oriuntur, dignitas autem à fortuna.

Nihil enim fieri potest indignius.) Suo iudicio declarat quàm res detestanda sit.

Plus & hominum, & pecuniæ.) Nunc etiam antè soluit orator [illegible] obiectionem, in qua de Thebanis & Euboeensibus disserens Æschines, illud accusat, causam eum fuisse Reipublicæ magnorum sumptuum. Concedere Philippo.) Propriam possessionem verbum significat. Redditur enim alienum, conceditur verò proprium.

Philippo.) Hoc cum indignatione dicitur. Cui enim, dic mihi, concedi? gentilitatem recusa fortunâ Lacedæmoniis non molestè fero. Sin mihi Macedonem præficis dominum, non tolero eam calamitatê: non agnosco ducem Pella oriundum.

Reliquum igitur fuit & necessarium.) His quæ supra dicta sunt, satis probauit necesse habuisse Athe-

C nienses Græcorum libertatem defendere.

Id vos quidem faciebatis.) Quòd si necesse fuit: rectè & vos faciebatis, & ego consulebam. Sed ordinem immutauit (prius enim fuit decernere, posterius parêre & exequi) vt videatur sequi eos, & eorum magnanimitatem.

O qui expeditè loquaris quicquid libuit.) Vtrum enim vera sint, an falsa, non curat.

Eubuli & Aristophontis.) Diuina collocatio nominum. Præcedit enim Eubulus, & is qui amicus Macedonis fuerat habitus: succedit Aristophon, vir, vt sæpe accusatus, ita nunquam condemnatus. Tertius est Diopithes, qui Philippo circum Thraciam multum molestus fuerat, cuius causam agit in Philippicis orator. Quapropter postremò eius mentionem fecit, ad omnem suspicionem præcidendam.

Inanem ego laborem cepi.) Hic in delictis primum se posuit, quanquam mutato in superioribus vt dixi, ordine. Sensus autem hic est: ex superuacuo, & non necessario, num ego [illegible] Respublica quæ mihi parata, frustra paruit. Deinde cum Rempublicam comprehendisset, & cum delicto coniunxisset, rursus eam liberando ad beneuolentiam trahit, & omnem sibi culpam tribuit. Sin oportebat esse qui illa prohiberet.) Vltimum ad finem reseruauit, multis prius absurditatibus coacervatis.

[illegible]

[illegible]

Eubulus decretum fecit.) Iterum proponit Eubulum, vt ostendat insignes fecisse Philippum iniurias, adeo vt eius iniurias vel Eubulus deprehenderet: post aliorum meminit. Ego verò nihil de his.) Bene. De his, ne omnino se à decretorum excludat.

Atque magnam pecuniam.) Confirmatio eorum quae dicta sunt, & exaggeratio, vt propter superiora [illegible], & acta sua splendidiora faciat aspernatione largitionum.

Tibi autem fuerunt amici.) Hinc igitur apparet [illegible] patriae fuisse [illegible].

Non autem factum est horum quicquam.) Non autem corruptus sum ego largitionibus vt [illegible]. O qui me increpas, & dictitas [illegible] accipientem, [illegible] largientem. Post, inuectione ostendit propria illorum qui muneribus corrumpuntur, clamitare eos accepta pecunia, & defendere proditorē (id quod faciat Aeschines) decuerat autem eos nunquam aliter, nisi supplicio coherceantur.

Et proclamata in theatro.) Nemine forsitan intercedente, aut accusante, valuit decretum Aristonici. Alij dicunt, cum peregrina eis corona missa esset ab eis qui conseruati fuerant, decretum fecisse Aristonicum, permissu etiam populi, proclamandam eam esse in theatro. Quapropter ait: Cum igitur me coronis ornassetis, & secundum hoc mihi praeconium sit decretum: quasi etiam alius ante Aristonicum idem decreuisset. Id quod commenticium esse videtur. (Nam si habuisset, recitasset) & simpliciter tantum neque tamen secundum decretum de Ctesiphonte est intelligendū. Paulo post enim dicet etiam de alijs sibi decretis ornamentis tū ab Hyperide, tū à Demomele. Est verò quispiā vestrū qui sciat.) A praeterito confirmat praesens tempus. Nam de hac corona dixit Aeschines, eam magnae ignominiae futuram esse reipublicae, propterea quod, vt nihil habeat boni, ita plurimū [illegible] mali & [illegible]. Quod quia incertum est, ab his quae praecesserunt, & iam facta sunt, fidem petit. Si enim et illis [illegible] esse ignominiam fecit, idem etiam nunc expectet. Etenim paulo probabilius fuit, tunc existere potius, cùm res adhuc recentes essent: quo tempore accuratius de eis iudicari solet.

Itaque ad ea vsque tempora.) Sic ratiocinatur: Si igitur, inquit, nullum suscepit dedecus respublica ex honore mihi decreto ab Aristonico: demonstratum & extra controuersiam est, vniuersum quod id decretum antecessit, meae [illegible] tempus, omni vacasse crimine & palam est, me gloriose gessisse Rempublicam, rerumque testimonium est euidentius.

Primum petebat belli societatem.) Amplificat per occasionem Byzantios, quoniam eis cum Atheniensibus coniunctum erat: Supplex factus est Byzantijs Philippus propter necessitatem: sperans se sine sumptu & armis voti futurum compotem.

Id quod verum erat.) Interponit se tanquam iudicem inter Byzantios & Philippum post causae cognitionem, pro Byzantiis vt victoribus pronunciat. Iure autem eos defendit, quoniam prius propter defectionem Athenienses offenderant.

Non tam rogabo.) Hic non amplius adducit interrogationem, metuens, ne quis dicat, non oportuisse. Offensi enim eis erant vt defectoribus: quia saepe [illegible], vbi omnino confidat orator, [illegible] quod ipse velit, esse responsurum, hac figura vtitur. Hic autē ambiguū pro confesso assumendo sumpsit.

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

ὑμεῖς

ὑμεῖς δ᾽ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) [illegible]

[illegible]

καὶ τὰς βλασφημίας.) [illegible]

[illegible]

καὶ τῶν ἐν Βοιωτίᾳ.) [illegible]

[illegible]

A Vos ô Athenienses.) Oportere dixit Aeschines: & nos, Iudices, quanquam cum iudicibus differens. Opus enim et hic erat autoritate & humanitate Atheniensium ad persuadendum confirmandos. Deinde, quoniam Vos eos nomine qui iudicant, apud quos habentur orationes credibiliter simul, & prudenter, in eis esse totam ciuitatem affirmat. Hac pace.) Sub Alexandro. Ait, non pacem esse, sed magis quam servitutem. Pepigerat enim is quoque cum eis, ut liberi essent, & immunes, & tamen ei nihilominus terra marique parerent.

Quam.) Quam pacem tenentes, neque sinunt bellum inferre Alexandro spe adducti rerum futurarum. Sperabant enim reuersum Alexandrum à bello Persico, magna eis munera daturum, ut proditoribus.

Institutum meum & gerendae suae reipublicae.) Obseruat et eos passim institutum & consilium, non exitum spectare consueuerant, quam in fortunam transferre studet, quae sibi praestanda non sit.

B Consultatorem dico & oratorem.) Distinctio haec hausisse ea propter imperatores.

Vrasterem & maledicta.) Quia calumniosos homines calumniatores fecerat Aeschines, obiectionem quam per superiora fatis refutauit, nunc aperte ponit oratoris. Esse calumniam, non modo quia falsa.) Calumniator enim dicitur non is tantum qui mentitur, sed & is qui ea curat, quae ad se nihil attinent, & qui improbe loquitur.

Eaque pauca.) Auditorem etiam attentum allicere studet grauibus exemplis, & illustribus factis, & se purgare, neque ostendere, suo se impulsu, sed pro more suo ciuitatem auxilia misisse. Oportere enim & singulos priuatim, & totam ciuitatem, caetera agere ad veterum imitationem.

Vos igitur Athenienses.) Atqui ante hanc aetatem gesta sunt ea quae dicit, sed constat cum ea cum vna ciuitate dicta esse, quapropter, cum dixit, O Athenienses, totam gentem significaret.

Non nauem, non moenia.) Detrahit urbi omnem instructionem & copias, ut magis erat aduersarium. C Sic enim, cum nullam haberet potentiam, tantis se viribus opposuit, humanitate adducta: qui potuisset Graecos tam non infirma, sed & valde illustria & potentia, destituere?

Non multis annis.) Ne exaggerata potentia, puti admirationem minuat. Haec autem ea pugna est, quae Magna nominatur, qua victi sunt Athenienses. Verum ante confecerat audientes, eos aliquando etiam cladem bonis contubuisse, bella de vindicandis iniuriis suscepisse. Sed is autem est verbum Aegyptiis.

Cum illius aetatis Athenienses multa haberent.) Nunc facta deponendi cum mentione, dixit, illius aetatis Athenienses quamuis praesentibus, et fiximus, se imperare. Sed pro gloria & honore.) Ne videantur ex odio victi Lacedaemonios hostes, suscepisse bellum. Verbum autem. Voluerunt, perinde est ac si diceret, non instigante Demosthenis oratio, inquit, impellebat nostra, sed natura eos incitabat sua ad dimicandum. Deinde id probat & falcit, eorum consilium approbando: & communibus rationibus confirmat eorum in Republica institutum: ut non modo apud Athenienses habere concionem, sed omnibus etiam mortalibus suadere vella videatur.

Etsi se quis in caeteris.) [illegible] aiunt eosdem vocari apud Atticos. Dicit igitur, etsi mutarit vitae rationem, etsi gallinas esse patitur, morietur omnino tamen si locum fugerit. itaque se occultans.

[illegible]

Aggredi [illegible] omnia semper. [illegible] laudes, [illegible] autem non recepit. [illegible] Tanquam aggere.

Hae [illegible] maiores inter [illegible].) Quidam Maiores [illegible] [illegible], & [illegible] qui [illegible], natu maiores, [illegible] hanc [illegible] temerarie, qui & Lacedaemoniis [illegible], pepercerunt, quem eos [illegible] qui ad Leuctra vicerant, delere conarentur. Hanc igitur legē promulgasse. In rebus quidem [illegible] esse [illegible], in aduersis autem [illegible].

Nec [illegible] à Themisone.) Themiso & Theodorus Euboeenses Oropum oppidum Atheniensium, [illegible] inter Atticam & Boeotiam, ceperunt. Quod cum bello repetituri essent Athenienses, visum est iudicio potius repetere. Antequam autem iudicium fieret, Thebani dixerunt, se id oppidum accepturos custodiendum: & ut acceperunt, nec iis reddiderunt, donec Philippus post pace facta cum Atheniensibus, in Macedoniam regrediens [illegible] donauit Atheniensibus acceptum à Thebanis. Nullam iniuriam.) Rursus [illegible] [illegible] pulcherrime philosophatur. [illegible] [illegible] ratione aliud eos violare, qui fidē habuissent.

Quid iubere debuit Aristratum consiliarij verbo iubendi declarat. Cum eius quodammodo [illegible] [illegible]. Hoc est, cum videremur auxiliari aliis, interim respublicae [illegible] consulebatur. Societatē [illegible] cum Byzantiis initam, quae prodesse videbatur Byzantiis, sibi & reipublicam iuuabat propter frumenti importationem. Volo autem redire.) Quia haec quae dicta sunt reprehensione non [illegible], admiscere [illegible] [illegible] bonarum rerum mentionem, ut per laudes quaerimoniam reprimat. Cum enim vidērē, Athenienses, classem vestram. Vide hominis [illegible] animum. [illegible] autem idem est, quod paulatim ad nihilum redactum esse. Legem tuli.) Neque enim nudis verbis parebant diuites. Deinde quia verbum, Cogere, [illegible] [illegible] statim subiecit. Vt officio fungerentur. Qui cum coniuncti sunt nobiscum, vel inuiti adigendi sunt, ut ea praestarent quae decent. Orationem autem de diuitibus tractaui [illegible], cōmutatione nominum necessitate in vtilitatem cōuersa. Age profer & praeclaram recensionem.) Cū [illegible] & ironia, autorem enim recensionis imitatur. Nam parum vobis operis tulissem pauperibus? Non simpliciter pauperibus, sed iis qui sunt inter vos pauperes. Non [illegible] [illegible] quod non praeuaricatus sum. (Repetit exaggerationem & adiungit, Nemo [illegible] [illegible], quod ab actione non destiti: sed ob id etiā, quod ipsa lex comprobata est experientia. Impositura enim est, eam perferre legem, quae sit inutilis. Vnde [illegible] [illegible] sumptam supplices vocat, & ea quae sequuntur subiicit per negationem: non in Munychia sedit, quod erat indicium, trierarchum esse supplicem non [illegible] videtur magistratui illi Atheniensium, qui praefecti classium vocabantur. Non in Munychia.) Munychium locus est, circa Piraeeum: illic templum est Dianae Munychiae: quo supplices [illegible] quibus trierarchia fiebat iniuria, siue nautis, siue aliis [illegible] in Piraeeo delectus agitur. Munychium autē dictum est, ut [illegible] Didymus Hellanici verba referens: Cum Thraces aliquando contra Orchomenum Minyeum, [illegible] urbem, susceptā expeditione, [illegible] [illegible] atque illi extorres Athenas venissent, rege [illegible] Munychio copiam eis faciente incolendi loci, qui est circa Munychiam, qui ita cognominatus ab eius regis nomine. [illegible].) Verbū significat [illegible].

Inuidiam & [illegible] & malitiosum.) Perstringit Aeschinem, propter coronae inuidiam.

[illegible]

[illegible]

A Abunde igitur esse reliquum.) Ex lege praeconium in theatro fieri dixit, & se, non obnoxium referendis rationibus, corona donari decreto vellam. Dixit mu[s] iustum & inquisitionem rerum gestarum bifariam ab eo esse distributam, & legitimum in medio esse collocatum, & hunc ordinem ab eo institutum. Contra quas factum sit decretum.) Cum annotarit contra eas leges decretum esse factum. Laudauit eum, inquit, senatus.) Sic à senatu potius quàm à Ctesiphonte se laudatum esse significat, vt videatur Aeschines senatum, non Ctesiphontem accusare. De his quidem nullus. Neque inquit, accusa iuste, neque calumniare pacem. Neque enim, quod tu falso asseris, ijs de rebus quarum referendae nullae rationes sunt, me laudarit: sed propter ea quae sum largitus. quam obrem etiam tempestiuè subiecit, O calumniator. At & muris reficiendis curator, inquit, fuisti.) Hoc si coniunctū esset cum superiori de theatrali pecunia duobus magistratibus eum simul esse obnoxium, ob-

B iectum diluisset, asserens, decreto iuberet simul & curationem muniium, & pecuniae theatralis obnoxium coronari: firma omnino esset, deinde eius refutatione adhorrerem. Nunc id quod firmum erat, illud de theatrali pecunia, eludit & celeritate fraudem suffuratus, inducit Aeschinem, tanquam superuacanee de his rebus negantem & dicentem, Murorum instaurator fuisti: vbi potissimum accepta solutio apta fuit, cum diceret, Sed propter ea quae largitus sum. Quamobrem etiam in illa distinctione ambitione versatur. Primum Nausicles. Alia quaedam ausultationis illecebra. Tanquam enim Aeschines diceret, non licere fungenti magistratu liberalitatem exercere & largiri de suo, sic adducit exempla. Verisimile autem est cos relatis rationibus corona fuisse donatos, sed ipse indefinitè profert.

Deinde iste Neoptolemus.) Hoc exemplum ei magis quadrat, quapropter etiam extremum est.

Iniquum enim id esset.) Post demonstrationem, nō absurdè quiritatur, communibus rationibus eum retentis: Quia magistratu fungor, me in seruitutem redigere studet quasi meis meo arbitratu vti nō liceat.

C Neque contentus dicere, Sua largiri addit etiam Reipublicae, patriae nomine absurditatem amplificans.

Largitus sum, propterea laudor.) Redarguit eum vt ingratum & mentientem. proinde inquit aequum esse nego, vt ratio reposcatur à me eorum quae donaui, sed vt honori mihi habeantur. Idem enim ius in omnes valere debet. Id cuiusmodi est? Audi & disce: largitus sum, laudor propter largitionem. gessi magistratum aliquem? iam cum dicendam esset, vt in priore, De eo rationem reddo: immutat tempus, & reddi, inquit, de ea rationem: vt quidam hunc coniiciunt, interim dum actio à praecone postulata esset, priusquam in iudicium ventum esset, cum ex meis rationes reddisse. Quamobrem etiam quidam Aeschinem obiectiones comminiscitur: At hercule iniuste gessi magistratum? & solutionem per increpationem addit, Cur verò silentio tuo Reipublicae proditor extitisti? Cur pepercisti Demostheni pessimè Republica administranti? quis te censorum vidit meam improbitatem reprehendere? Quae autem Senatus ait oportere.) Iterum perseuerat in suo artificio, vt Ctesiphontis loco Senatum collocet. Intra argumentum autem eum omnino festiuè taxat, vt ingratum simul ac amentem: veluti. Si quis sua largiatur, nō obsistit quo minus Senatus acciperet. Sin legito gratiam referre studet, id fieri contra leges vociferans.

[illegible]

Nouus extitit legislator, qui accipere laudes, reddere A reprehendit. Rursus attendendum est, verbum Referre vel Reddere quàm sit tempestiuè dictum, vt appareat Senatum æs alienum soluere.

Ac quod ad theatrum attinet.) Iam transit & ad alterum legitimum, quod est de preconio, & vide quo pacto insectatur. Iam de preconio si quis consideret, eum æquè calumniatorem atque inuidum esse deprehendet. Nam infinitos.) Infinitos dicendo, verum dicit de multis. Multi enim sæpe coronati sunt, sed hospites, volente ciuitate: quod illum occultat, imposturæ sibi orationem parat.

Audis Aeschine legem.) Quia cum alijs conferenda est, vidit, perspicuam esse legem, vt inquisitionis ac curationem suscipiat auditor. Videntur autem verba propter defectum obscura esse. Sic igitur explicida sunt: Lex inquit, apertè sic ait: Nemo in theatro proclametur, præter eos quos populus elegerit, & quibus id senatus decreuerit.

Eos verò proclamet.) Scilicet præco, quos populus B elegerit, & senatus. Sciendum autem est, legem de hospitibus ita constituisse, vt diximus.

Quid igitur ô miser.) Miseratur inimicum, & eum crimini obnoxium reddit. Desine verò, infelicissime, pugnare cum veritate: misere me tui legem oppugnantis: tenet te morbus: vtilis est in huiusmodi malis helleborus: accipe herbæ tetrandium: reijce ex animo infirmitatem.

Tanquam statuam locasses.) Aeschines non concedens nostrum oratorem esse popularem, magistratum tanquam fingens, dixit, oportere esse nobilem, honestis ortum natalibus, & bene educatum, & institutum liberaliter, curam agere patriæ & eius generis alia. Deinde post eã enumerationem, collocato è regione Demosthene, cum nihil in eo tale reperisset, quiritatur, & indignatur. Perstringit igitur oppositione rei similis illam sententiam. Iam enim si quis, inquit, à fabro sibi sculpi statuam postulet, & similes figuras, C cum eo pactus quales esse oporteat, vbi deinde venerit, nec in statuæ fictione ea inesse viderit, quæ scripto continentur, tum ægrè ferat, & in artificem vociferetur.

Nihilo me minus.) Obserua, cum prodest, cum Aeschini tribuere parem prudentiam & sic illum mittere.

Vtrum te quis Aeschine.) Conuicia tractaturus, iudicum sibi beneuolentiam præparat, hostem esse ciuitatis ostendendo, non suum, Aeschinem: vt ita quicquid ei maledixerit, libenter audiant, vt cum hostis communis petitor. Oratio talis est: Qui sit, meus hostis cum sis (id enim interrogatus fateberis) vt me nusquam à te accusatum esse constet, cum in rationibus referendis, non publici criminis rerum factũ, non alius denique vllius iudicij? Quare è silentio tuo perspicitur, te non esse Demosthenis inimicum: præsertim cum me insontem & integrum esse constet.

Vide ne horum sis inimicus.) Verbum Vide bene ponitur. Non enim ipse vult pronunciare: sed rerum natura, inquit, fateri te cogit. Vtitur autem calliditatem eius, quod prius cum exaggeratio fuit vtilis, totius ciuitatis hostem esse Aeschinem ostẽdit. vbi autem tota periodus expleta est, non iam ciuitatem dicit, sed hos, iudices intelligens, ne horum sis inimicus. eorum enim beneuolentia tunc indigebat, vt ita & suffragia mereatur, & bellum concitet aduersario.

τὸ μὲν λαβεῖν ἐπαινούμενος, τὸ δὲ ἀποδοῦναι μεμφόμενος. ἀποστρεπτέον πάλιν τὸ ἀποδοῦναι ὡς ἀντὶ τοῦ εἰρημένον, ἵνα φαίνηται χρέος ἀποπληροῦσα ἡ βουλή.

καὶ μὴν περὶ τοῦ γε ἐν θεάτρῳ.) μεταβαίνει λοιπὸν καὶ εἰς τὸ ἕτερον νόμιμον τὸ περὶ τοῦ κηρύγματος. καὶ βλέπε τίνα ἐπιχείρησιν ἔχει. καὶ τὴν περὶ τοῦ κηρύγματος εἰ σκοπεῖ τις, ὁμοίως συκοφάντην ἀφιέντα καὶ βάσκανον.

τὸ μὲν μυριάκις μυρίους.) πολλοί, ἀληθεύων περὶ ἀπείρων. πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἐστεφανώθησαν, ἀλλὰ τῶν ξένων, βουληθείσης τῆς πόλεως ὅπερ ἀποκρύπτων, ἀπάτην ἐργάζεται.

ἀκούεις Αἰσχίνη τοῦ νόμου.) ἐπεὶ συγκριτέος [illegible] χρεία, τὸ σαφὲς ἔχειν τὸν νόμον, [illegible] τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξετάσεως τὴν ἀκρίβειαν. δοκεῖ δὲ τὸ ῥητὸν διὰ τὸ ἐλλιπὲς ἀσαφέστερον. διερμηνευτέον οὖν οὕτως. ὁ νόμος φησὶ λέγει σαφῶς, μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι, πλὴν ἐκείνων, οὓς ἂν ὁ δῆμος ἕληται, καὶ ἡ βουλὴ ψηφίσηται.

τούτους δὲ ἀναγορευέτω.) ὁ κῆρυξ δηλονότι, οὓς ἂν ὁ δῆμος ἕληται, καὶ ἡ βουλή. ἰστέον δὲ, ὅτι περὶ τῶν ξένων ὁ νόμος ταῦτα διελέγετο, ὡς εἴπομεν.

τί οὖν ὦ ταλαίπωρε.) ἐλεεῖ τὸν ἐχθρὸν, καὶ ὑπεύθυνον ποιεῖ τοῖς ἐγκλήμασι. παῦσαι δὲ λοιπὸν μαχόμενος τῇ ἀληθείᾳ μοχθηρότατε. [illegible] τὸν νόμον. ἀπαλλάσσου τῆς νόσου. χρήσιμος ἐν ταῖς τοιαύταις νόσοις ὁ ἐλλέβορος. δέχου τὴν [illegible] ἀπόρριψον τῆς ψυχῆς τὴν ἀρρωστίαν.

ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς.) ὁ Αἰσχίνης οὐ συγχωρῶν εἶναι τὸν ῥήτορα δημοτικὸν, ἔφησεν ὥσπερ πλάττων τὸν δημαγωγὸν, ὡς δεῖ εἶναι εὐγενῆ, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ τεθράφθαι καλῶς, καὶ πεπαιδεῦσθαι ἐλευθέρως, καὶ φροντίζειν τῆς πατρίδος, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἶτα C μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τούτων ἀντιθεὶς τὸν Δημοσθένην, καὶ μηδὲν ἐν τούτῳ εὑρὼν τοιοῦτον, σχετλιάζει καὶ ἀγανακτεῖ. διαβάλλει οὖν τῇ παραθέσει τοῦ ὁμοίου τὴν διάνοιαν. ὥσπερ γάρ τις φησὶν, εἰ δημιουργῷ ἀξιῶν ποιῆσαι αὐτῷ ἀνδριάντα καὶ τὰ ὅμοια σχήματα εἰπὼν δεῖν ἔχειν πρὸς αὐτὸν συνθέμενος, ἐπειδὰν μὴ ταῦτα ἴδῃ ἐνόντα ἐν τῷ πλάσματι τοῦ ἀνδριάντος τὰ ἐν τῇ γραφῇ, εἰκότως δυσχεραίνει καὶ καταβοᾷ τοῦ τεχνίτου.

οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ.) παρατήρει ὅτι ἐν οἷς συμφέρει, δίδωσιν αὐτῷ τὸ ἴσον εἰς σύνεσιν, καὶ οὕτως ἀφίησιν.

πότερον ἐχθρὸν.) μέλλων τὰς λοιδορίας ἐργάσασθαι, προκαταλαμβάνει ἑαυτῷ τὴν εὔνοιαν τῶν δικαστῶν εὐνοίας, ἐχθρὸν ἀποφαίνων τῆς πόλεως οὐχ ἑαυτοῦ τὸν Αἰσχίνην. ἵν' οὕτως, ὅσαπερ ἂν εἴπῃ, βλασφημῶν αὐτὸν, ἡδέως ἀκούσωσιν ὡς ἐχθροῦ κοινοῦ βαλλομένου. ὁ οὖν λόγος τοιοῦτος. πῶς ἐμὸς ὢν ἐχθρὸς (τοῦτο γὰρ ἂν ὁμολογήσαις ἐρωτηθεὶς) οὐδαμοῦ φαίνῃ κατηγορῶν μου, οὐκ ἐν εὐθύναις, οὐκ ἐν γραφαῖς, οὐκ ἐν ἄλλαις κρίσεσιν; ἀπόδειξις ὡς οὐκ εἶ ἐμὸς ἐχθρὸς ἐκ τοῦ σιωπῆσαι, ὡς οὐκ εἶ τοῦ Δημοσθένους πολέμιος. ἄλλως τε, ἐμοῦ καθαροῦ ὄντος καὶ ἀθώου ἐσομένου.

ὅρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς.) τὸ ὅρα καλῶς. οὐ θέλει γὰρ αὐτὸς ἀποφήνασθαι, ἀλλ' ἡ τῶν πραγμάτων ἀναγκάζει σε φύσις φησὶν ὁμολογεῖν. θαυμάζειν δεῖ τὴν δεινότητα, ὅτι πρότερον ὅτε τῆς αὐξήσεως χρεία ἦν, ὅλης τῆς πόλεως ἀποδείκνυσιν ἐχθρὸν τὸν Αἰσχίνην. ὅτε δὲ συνεπληρώθη πᾶσα ἡ περίοδος, οὐκ ἔτι λέγει τὴν πόλιν, ἀλλὰ τούτων, τοὺς δικαστὰς λέγων. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, αὐτῶν γὰρ ἐδεῖτο νῦν τῆς εὐνοίας. ἵνα ἐπισπάσηται μὲν τὴν ψῆφον οὕτως, ἐγείρῃ δὲ τῷ ἀντιδίκῳ τὸν πόλεμον.

δεῖ

[illegible]

A Quapropter etiam mox confidenter addit.

Post quã asse religiosam & nullã suffragiũ.) Audito iis, ad nullũ [illegible] quasi parta victoria exultat oratio. Nã ostẽsum est, in quit, religiosum & nullũ suffragiũ omnib. & id quidẽ quod erat propriũ, non aperte dixit, sibi tribuendum esse suffragium: sed ex demonstratione rerum id ostendẽ innuit. Hactenus autem ab ea pars [illegible] qua de beneficiis agit, producitur, cui etiam legum [illegible], quod, vt diximus, infirmum est: & post [illegible] capitis [illegible] in qua clades ad Chæroneam accepta criminationes refellit, memoria [illegible].

Oportet me autem, vt [illegible].) Duas veniæ causas ponit. Nam & verbo, Oportet me, necessitatẽ significat, nomine autem Conuiciorum amatorem, se nulla cum voluptate in alia Æschinis insultare, natura ab ea re abhorrentem.

Sed non vt [illegible].) [illegible] vocari quidã aiunt monedulam, quod alienas plumas mutuata sit. Ita & Æschines nihil habet propriũ, sed alienũ verba mutuatur, cum ipse indoctus sit. aut [illegible] impias, ea colligens quæ in aris imponant alij. Fortassis etiam pauper, qui quæ [illegible] eiicerent, ex eis paulatim spicas colligens, & ita victitans.

Scriba perditus. [illegible], vel insania dignus, vel qui multa causa fuit [illegible], mutandus [illegible] recitandum. Tanquam in Tragœdia vociferantem, ó Tellus ó Sol.) Videntur enim Tragica esse hæc: & simul etiam artem eius [illegible], Intelligentiam & disciplinam inuocantis. Æschines enim grauiter ferens, si Demosthenes corona ornatus conspiceretur, etiam hæc protulerat. Etsi autem nõ deest quid de te oportet.) Semel [illegible] generis arripuit. Nam & vituperatio ad demonstratiuum genus pertinet. Compedes crassas.) Cum enim fuisse seruitutẽ diceret, ea quæ seruis improbis accidere solent, subiecit compedibus narrandis, quas ad ostendendam rotunditatem earum [illegible], id est modios siue modulos appellat. Bellum homunctionem.) Paruæ enim staturæ fuit Æschines. Sed vt tibicen [illegible].) Non

C simpliciter tibicen) erant enim quidam celebres) sed qui in triremi quiddam inconditum fistulat.

Summum tertiarum actorem.) Et hoc ad mores [illegible] refertur. Significat enim indoctissimum.

Vereor ne de te.) Duo confert, & vt modestus esse videatur, & vitare conuicia, tametsi vera fuerint.

Neque enim eorum sum, quibus contigit.) Figura quæ præter expectationem vocatur. Nam aliud quàm expectabant auditores, subiecit. Ac de quibus est aliqua controuersia.) His ostendit se non vt hostem scrupulosius inquirere in omnia eius delicta, sed plurima etiam transilire. Narrat autem apertiora & certiora, quapropter apte subiecit. Reiectum.) Is enim [illegible] Atheniẽsis habebatur. Cum autem recensiones & inquisitiones in municipiis de more fierent, verum aliquis cum natura non esset Atheniẽsis, studiis quorũdam adiutus se in ciuium album falso inscripsisset: repudiatus & improbatus est, vt qui ciuis non esset, & eiectus. Quod grauiter ferens ad Philippum se contulit, & promisit, se clam in Atticam ingressum, Atheniensium naualia incensurum, Latitantem in Piræeo.) Probabilia dicit, vt apta ad persuadendum. Nam & Piræei locus suspectus est, & modus quia latitasse eum dicit, fidem facit fuisse qui facinoris. Me in libera ciuium.) Imitatur verba Aeschinis, probabilitatem eis ad imposturam tribuens. Vide enim vt nominet remp. humanitate insignitam,

[illegible]

& calamitosos dicēdo ciues, mulierem dimisisset. Rursus aūt Æschinem populo clām inimicum facit, qui eū ciuem nominet, qui nō sit ciuis. Et ædes suas deuenit.) Magnā oratori laudē parit ea pro cōmuni vtilitate vigilantia, vt se ipse nemine vel sciēte vel iubēte, inquirat nocēdi cupidos. Quidā illud, Effecit vt sine iudicio dimitteretur, cū eo coniungunt quod sequitur, decepto.n. populo persuasit, vt celeriter dimitteretur: vt ne tempus daretur ad cauendum. Totum igitur ex vtroque.* Quod hi senatus Areopagiticus.) Coniungit se vrbanè cum honestissimo ordine, & pari cum eo sui gloria studet. Quem enim Demosthenes deprehendit, Aeschines absoluit, eum senatus indagauit & recuperauit. Non opportunè acciderat.) Exprobrat quodammodo populo sub persona senatus. Illum autem enim est quædam ignorare. Illud autem Non opportunè, eiusmodi est: non ignorare oportuit ab oratore edoctos: &, cum beneuolum haberetis concionatorem, insidias non intellexistis. Conscius insidiatori fuit proditor, & vos præstigiis delusit. Et comprehensum.) Vndique peruestigatum, re [illegible] non amissa. Per fugam autem suspicionem probat. Neque enim tam propere fugisset, nisi sontem se esse sciisset. Reduxit ad vos.) Specta verbi solertiam. Postquam cum dixit è concione adiutore Æschine, fugisse, propterea dixit, Reduxit: in eundem locum, denuò cum illum [illegible], vnde prius auferat, incolumis. Quæ cum id fecit senatus Areopagiticus.) Adiungit etiam aliud factum senatus, quod opportunè contra Æschinem narratur: & hinc etiam cernere est diuinum eius ingenium. Ne enim illud de Antiphonte in gratiam Demosthenis factum videretur: introducit senatum ipsum per se, non ab oratore impulsum, damnantem, & latam contra Æschinem sententiam vtrique confirmat. Idque ab altari petens suffragium.) Diluit ea quæ obiici poterant, ne quis ex odio id à senatu factum esse dicat. Ab altari autem, siue quòd accepto inde calculos ita ferebant, siue quod inter sacrificandum manibus aræ impositis manum *plenam in calculos transtulit. aut Ab ara, pen.* Post eam. Proinde cum iste.) Cum singulorum testimoniorum fidem attulerit, iam enthymemate vtitur. Cōstructio autem periculosa est, & solœcismo non dissimilis à quibusdam existimata. Sic autem tractanda est, vt cum [illegible] quidē, sed extrinsecus nihil prorsus inferciamus: Perinde cum ille dicturus esset, alteri nimirum mandauit orationem, & eum Senatus repulit à sua rerū patrocinio. Tanquam dedecore affecturus rempublicam.) Inuertit orator verba, de industria opinor, ad Philippi absurdum consilium indicandum. Primum enim coarguendus est homo facinorosus, deinde probro afficiendus. Et multus fluebat contra nos.) Considera & hic quanta sit ingenij in oratore nostro magnitudo, vt cū admirari videatur Pythonem, vt quidā putant, neq; scientiam ei neque prudentiam tribuat, sed profluēs quiddam & loquax, omnino superuacaneū: quæ nulla veræ artis signa sunt, sed eloquentiæ, vt ita dicam, simulacra potius. Quapropter eū etiam audacē appellando perstringit. Et ciuitatis defensionem non deserui.) Quoniam dixit, Non cessi, nec amotus sum, & quia cogitare potuisset aliquis, eū vt æmulū oratori inuidere: ideo prudentissimè transfert causam ad id quod est probabilius, ciuitatis se non deseruisse defensionem dicens. Cætera desiderantur.

A καὶ πῶς ἐπιτηδείως λέγων τὸν πολίτην, μεταφέρει τὴν ἔχθραν, τοῦ δὲ λαθόντος πάλιν πολέμιον τοῦ δήμου τὸν αἰσχίνην ἔχει ὁ μὴ ὄντα, πολίτην ἐκάλει.

καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων.) πολὺν ἔπαινον φέρει τῷ ῥήτορι οὕτως ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀγρυπνῶν, ὡς καὶ μηδενὸς αὐτῷ κελεύσαντος, αὐτὸς ἐπιζητεῖν τοὺς βλάπτειν ἐθέλοντας. τινὲς δὲ ἑξῆς συνάψαι τὸ ἀκρίτως ἀφεθῆναι ἐποίησεν, ἀπατήσας γὰρ τὸν δῆμον, ἔπεισεν ἀφεθῆναι τὸν ἄνθρωπον ὀξέως, ὡς μὴ δὲ καιρὸν ἐγγενέσθαι τοῦ φυλάξασθαι.* ὅλον τοίνυν ἐξ ἀμφοῖν.

καὶ εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου.) συνάπτει ἑαυτὸν ἀστείως τῷ τιμιωτάτῳ βουλευτηρίῳ, καὶ κοινοῦται μετ' ἐκείνης τῆς δόξης. ὃν γὰρ ἐφώρασε Δημοσθένης, ἀπέλυσε δὲ αἰσχίνης, ἐπεζήτησεν ἡ βουλὴ καὶ ἀνέσωσεν. ἐκ οὐ δέοντι συμβεβηκὸς ᾖ.) ὀνειδίζει ἠρέμα τῷ δήμῳ διὰ τοῦ προσώπου τῆς βουλῆς. ἔστι μὲν γὰρ ὡς ἀνθρώπους ἀγνοεῖν. τὸ δὲ ἐν οὐ δέοντι, τοιοῦτόν ἐστιν. οὐκ ἀγνοεῖν ἔδει, διδαχθέντας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, καὶ εὔνουν ἔχοντες δημηγόρον, τὴν ἐπιβουλὴν οὐ συνηκατε, συνεπιστάτης τῷ ἐπιβούλῳ ὁ προδότης, καὶ ὑμᾶς ἐγοήτευσε.

καὶ συλλαβοῦσα.) πανταχόθεν ἀνιχνεύσασα, τὴν θήραν οὐκ ἀπολέσασα. κατασκευάζει δὲ διὰ τῆς φυγῆς τὴν ὑπόνοιαν. οὐ γὰρ ἂν οὕτω σπουδαίως ἔφυγεν, εἰ μὴ συνῄδει αὑτῷ ὑπεύθυνος ὤν. ἐπανήγαγεν ὡς ὑμᾶς.) θέασαι τῆς λέξεως τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διὰ αἰσχίνου πεφευγέναι, κυρίως εἶπε τὸ ἐπανήγαγεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅθεν ἐκκλαπέντα αὐτὸν,* ἡ βουλὴ ἐξ οὗ σῶον αὖθις παρέστησε.

πυθομένη ταῦτα ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου.) συνάπτει καὶ ἕτερον πολίτευμα τῆς βουλῆς, διηγεῖται κατ' αἰσχίνου λεγόμενον. καὶ ἐκ τούτου ἔστιν ἰδεῖν τὴν δαιμονίαν αὐτοῦ κατασκευήν. ἵνα γὰρ μὴ δόξῃ χάριτι Δημοσθένους γεγονέναι τὸ τοῦ Ἀντιφῶντος, εἰσάγει τὴν βουλὴν αὐτὴν καθ' αὑτὴν οὐχ ὑπὸ τοῦ ῥήτορος παρακινηθεῖσαν, καὶ καταψηφισαμένην αἰσχίνου τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς ἐξ ἀμφοτέρων βεβαιοῖ. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα.) λύει τὰς ὑποψίας, ἵνα μὴ διαβάλῃ τις ὡς ἐξ ἔχθρας τῆς βουλῆς. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ἤτοι ὅτι ἐκεῖθεν λαμβάνοντες τὰς ψήφους οὕτως ἐδίδοσαν, ἢ ὅτι τὰς χεῖρας ἐπιθέντα τῷ βωμῷ θύοντα, μετέθηκεν ἐπὶ τὰς ψήφους τὴν χεῖρα.* γράφεται δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, μετὰ τὸν βωμόν. καὶ ὅτε τούτου μέλλοντος.) διὰ ἑκάστης μαρτυρίας τὴν πίστιν, χρῆται λοιπὸν ἐνθυμήματι. ἡ δὲ σύνταξις ἐπικίνδυνος καὶ σολοικοφανής τισιν ἐνομίσθη. μεταχειριστέον δὲ αὐτὴν οὕτως, ἀκολουθοῦντας μὲν, οὐδὲν δὲ τῶν ἔξωθεν ἐπεισάγοντας. ὡσανεὶ ὅτε τούτου μέλλοντος λέγειν, προσέταξεν ἑτέρῳ Ὑπερείδῃ λέγειν, καὶ ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλὴ τῆς συνηγορίας. ὡς ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν.) ἐνήλλαξεν ὁ ῥήτωρ ἐξεπίτηδες οἶμαι τὰ ῥήματα, τὴν ἀτοπίαν τῆς Φιλίππου γνώμης δηλῶν. ἔστι δὲ πρότερον ἐλέγχειν ὀφείλει τὸν ἀδικοῦντα, εἶτα καταισχύνειν. καὶ πολλοῦ ῥέοντος καθ' ὑμῶν.) σκόπει καὶ ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς μεγαλονοίας τοῦ ῥήτορος. ἔτι καὶ δοκῶν, ὡς οἴονταί τινες θαυμάζειν τὸν Πύθωνα, οὐδὲ ἐπιστήμην αὐτῷ, οὐ δὲ σύνεσιν ἐμαρτύρησεν. ἀλλὰ τὸ ῥοῶδες καὶ λάλον, ἁπλῶς περιττόν. ἅπερ οὐ τέχνης ἀληθοῦς γνωρίσματα, σύμβολα ῥητορικῆς δὲ ὡς εἰπεῖν εἴδωλα μᾶλλον. διὸ καὶ θρασὺν αὐτὸν εἰπὼν διαβάλλει. καὶ τὰ τῆς πόλεως οὐχὶ προὔδωκα δίκαια.) ἐπειδὴ εἶπεν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, καὶ ἔμελλέ τις, τὸν ἀντίτεχνον εἰπεῖν, ὑπονοεῖν, ὡς ἄρα ῥήτορι ῥήτωρ ἐφθόνησεν. διὸ καὶ συνετώτατα μετάγει τὴν αἰτίαν πρὸς τὸ πιθανώτερον, τὰ δίκαια τῆς πόλεως οὐ προὔδωκα, φάσκων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑ-ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΔΗΜΟ-

[illegible] λόγου ἐξήγησις.

Ὅσην μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴν περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καὶ παραγγελίαν γεγονυῖαν, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ᾐσθῆσθαι [illegible]

[illegible]

ENARRATIO DEMOSTENICÆ ORATIONIS

De falsa legatione, Hieronymo Vvolfio interprete.

QVanta in hoc iudicio, Athenienses, contentione.) Concitatum est exordium, quo statim tum ad perfusionem, tum patronos aduersarij, et Eubulum & eius familiares, perstringit. Semper enim Eubulus in festus fuit Demostheni propter crimen illud Aristarchi, vt ex oratione Midiana cognouimus.

Contentione.) Aeschines & alij eius aduocati.

Quimodo viderunt. Approbatio est propositionis.) Oratori autem nō causa duntaxat, de qua fit iudiciū, inuenienda est, sed ea etiam, quæ ante causam molesta fuit. Cum igitur videret conspirasse non paucos Aeschinis & Eubuli, viri celebris, familiares: in eos directa oratione auditores docet, parendum esse legib. & iureiurando, magis quam aduocatis. Cauendum autem est in exordijs, ne qui nominatim taxentur, neque.n. oratoriū est, orationis initio multos lacessere. Efficit autem multa per eandem sententiam. Nā & Aeschinem perstringit, vt qui ad patronos ideo cō fugiat, quòd in æquitate causæ nihil habeat præsidij: & Eubulum cum gregalibus verberat, vt eiusdem criminis affines: & factionem suspectam iudicib. facit: præterea que innuit, se firmam habere causam. Neque enim adeo multi ad hoc iudicium conuenissent, nisi metuerent ne crimen probaretur. Deinde ostendit potiores & robustiores esse iudices potentia locupletum: quòd penes eos sit, ius iura siue confirmare, siue infirmare, idque ei prodesse ad animum iudicibus addendum [illegible].) Paulo antè [illegible].) Importunitatem & iniuriam nominat aduocationem, vt ostendat à iudicibus repudiatas esse deprecationes.

Petam autem à vobis omnibus.) Clausula est propositionis. Virum.) Eubulum intellige, neque tamen eum apertè nominat: sed æquitatē & iusiurandū aduocatis opponit, vt suā causā tueri, Aeschinis aliquo modo lædat. Aduocatorū.) Videlicet eorū qui precibus allecti, ad patrocinandum adsunt, non iustitiæ gratia. Peto autē.) Illi se importunè ingerūt, ego verò supplico. Quid igitur petis? non alia, quàm quæ concedenda sunt etiam non rogantibus. Neque virū pluris.) In Eubulum hoc dirigitur. Demosthenis inimicum, cuius & in Midiana fecit mentionē. Sæpit aūt orator etiam in iracūdia, dum in exordijs appellationem occultat: in quo arti paret. Quàm æquitatem & iusiurandum.) Vt illa monet, ita hoc terret. [illegible].) Priuati emolumenti & potentatus cum eius, eos videre patrocinantes reis, eosque conseruantes, lucrorum occasiones ineuntes, quas patrocinando & conseruandis reis captant. Ad quæ prohibenda.) Et non ad metuenda. Penes vos enim est prohibere, legibus metuere vobis adhærentibus. Ad respondendum semper paratos esse video. [illegible] est. semper offerre rationem, & dicere, Quis nos accusat? idque faciunt, quia sciunt, se, quoties absoluantur, toties etiam in admiratione esse. Ait autem Genethlius, nomen [illegible] factum esse ab oratore. Vix enim apud alium reperiri. Ac alios quidem.) Hic initium est secundi exordij, quod & ipsum reprehensione constat, vt primum etiam aduersarium non fretum esse æquitate. Totam autem causam coniunctè tractat.

[illegible]

Nam & accuſat, & defendit: & huiuſmodi etiam exordium ſumpſit, quod ad hominem vtrunque trahitur. A Solitus autem his vtis oratoribus eſt, & Thucydidis, & Platonis, & aliis ſimilium, eadem ſententia multa perſcere. Continet hoc & tranſlationis refutationem. Quia ipſe rationes nondum retulit, cum alius accuſauit. Is autem ſe retuliſſe ſignificat, & denuo de iiſdem redditurum eſſe denunciat. Qui ad rempublicam.) Quia enim nullius ſceleris ſibi conſcij ſunt, ſemper volunt, nec recuſant reddere rationem. Ea enim [illegible] eſt. Cum autem odioſum eſſet de ſeipſo dicere, ſubiicit vniuerſe, Ac alios quidem: & autoritatem ſibi conciliat, tanquam non dubitans, quaeſtiones reſpicere inſtituit.) Imitare per deos Aeſchine meam prouocationem: aut aliquis ſic in genere loquitur, vt oſtendat, alios omnes factos eſſe meliores inſtitutis Athenienſium, & quotidiana diſciplina. Iſtum ante Aeſchinem ſolum, nec poſt tot orationes * & actiones in alios, eſſe emendatum: atque ita & ciues laudat, & per collationem ſummopere vituperat & crimi- B natur reum. Priuſquam enim ad vos ingrederetur.) Prius enim ratio reddenda fuiſſet, quam Timarchus accuſandus: nunc ad vos ingredi dedignatus, & metu ſi iudices non ſuſtinens, hominem ignominia notauit. Bene etiam verbo [illegible], offerentes; vſus eſt, vt ipſi ſua freti innocentia, eos qui volunt, hortentur.

Alterum ſuſtulit.) Siue quod ignominioſus eſt factus. (hi autem, quia publicis negociis omnibus excluduntur, parum a mortuis diſtant:) ſiue, vt quidam aiunt, quod ſe ſuſpendit, pudore ignominiae, ac taedio.

Aliis obambulans minitatur.) Conſequens erat vt diceret, mihi minitatur. Sed quia turpe id erat, indefinite dixit: & innuit, etiam alios fuiſſe accuſaturos, niſi timerent. [illegible]) Quaſi in eo non ſit occupatus, & ſollicite inquirat, nunquis accuſaturus ſit? veluti, quis mihi minatur accuſationem? quis conſcius eſt delictorum, quae in legatione admiſerim? Celebrat etiā aliquis ſe orator per haec, quod cum alij metu ab ac- C cuſando deterreantur, idem tibi non accidit.

Et vobis pernicioſiſſimam. Qui enim tollit & mutum reddit accuſatorem: locum auſcultandi tollit, ſi nemo amplius iudicio experitur. Ac me quidem probaturum, multa illum & grauia.) Tertium exordium tranſlationis, quae a tempore ſumitur, conſtans:

Conſtructio autem huiuſmodi eſt: Quod autem metuo, quanquam me puto oſtenſurum, hoc eſt, quanquam fretus ſum probationibus, vt ante dixi: hoc dicam, inquit, apud vos, & non diſſimulabo. Cur autē dixit Metuo? quia veluti reprehenſurus erat iudices, qui negocia parum curarent, & tandem obliuiſcerentur. Etſi igitur, inquit, hoc metuo, non diſſimulabo tamen metum veſtrum. Scribitur enim & [illegible]. Nondum autem quae Aeſchinis fuiſſet, & rei exceptio tā artificij excellentia Demoſthenē praecipuiſſe ne animaduerſam vſurparet. Semper autem contrarium eius quod facere inſtituit, confirmare ſolet. Ipſe enim cum ſi cum aliquod commodum parat, & Aeſchinis calumnias praeuiſceruerit ſe dicit iudicium obliuionemue: qui ſaepe a veritate aberrent ob temporis ſpacium & obliuionem: vt & quae ipſe proponit, credantur: & quae dicturus eſt Aeſchines, ſuſpecta ſiant.

Quid autem etiam in hac perſuaſione, [illegible], perſuaſum habens ponitur pro [illegible], Cum confidā, quo verbo cauet arrogantiam.

Non minus Athenienſes. Quaſi dicat. Non minus valet tempus, quam natura rerum,

καὶ γὰρ κατηγορεῖ καὶ ἀπολογεῖται). [illegible] ἐπ' ἀμφότερον [illegible] Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος [illegible] πολλὰ [illegible] ἔχει δὲ καὶ τοῦτο [illegible] λύσιν [illegible] ὅτι δὲ [illegible] καὶ ὅτι πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν [illegible] βούλεται) [illegible]

ὅσοι πρὸς τὰ κοινά.) [illegible] καὶ [illegible] [illegible] B [illegible] ὑμᾶς [illegible]

[illegible] C [illegible]

[illegible] ὅτι δ' [illegible]

[illegible]) ἔστι μὲν αὐτὴ τῶν προοιμίων. [illegible] τῇ λέξει [illegible] οὐχ [illegible]

οὐ μᾶλλον

[illegible]

A vel sic Nō magis cōniiciūtur tabui facinorosi, quàm tēporibus si reconsilibus etiamnū delicta ac asconur.

Obliuionem aliquam, aut consuetudinem.) Duo enim hæc tempus facit, vt aut obliuiscamur, aut tāquā in bonis acquiescamus.

Vt mihi quidem videamini.) Conclusio est exordij. Sumpta enim propositione pro confessa non addit approbationem: sed statim accedit ad præparationem, dicendo: Si voluistis cogitare hæc autem sententia duplicem habet vim. Nam & ante dicta in exordio concludit & sequentia auspicatur. Accedit aūt nunc iam ad præparationem, quę eam vim habet, vt quædam quæ causæ incommodant, corrigat. Est autem eius vsus, & id cuius gratia oratores eā frequētant, hoc: Aut enim quia videt orator, causam esse coniunctam, & multas res continere & perplexam: propterea præparatione eget, vt omnem confusionem tollat &, causa in capita redacta, efficiat, vt auditores, tanquam in regulas quasdam intuentes, sic ab ipso probationes requirant, & in iis capitibus consistere, cum iudicibus totam causam [illegible] esse B videt, & necesse habet conciliare eorū animos, vt in Midiana fecit iam, cum videt partē causæ aliquā indigere arte aliqua, præparatione vtitur, vt in oratione Aristocratea.

Si volueritis ipsi cogitetis.) Præparatio hæc discernit ea quæ in causa quæruntur. Ac primùm eorum quæ renunciauit.) Non fuit ordine primùm renunciare: sed quod firmius est, & signum, præposuit, de quo Æschines maximè accusatur. Statim autem arripit maximum signum: vnde totam causam ipse propagat. Nam cum crimen neque tabulis, neque decretis, neque aliis argumentis probare possit: hand ab re ad Æschinis dicta se conuertit, & ea inuadit, tāquam principium quoddam & fundamentum: & ad ea per totam accusationem respicit. Est autem illud: Quæ renunciauit duplex, & eius criminis duo signa habet: vnum, quòd nunciauit, Thebanos esse perituros: alterum, quod pollicitus est, fore vt Phocenses conseruarentur. Et hæc ita esse, progressu orationis ipse o-C stenditurum peculiarem horum vnicuique tractationem adhibuerit: & gemina his opposuerit argumēta: vt in ipsis verbis ostendemus. Secundò loco eorum quæ persuasit.) Siue solùs, quippe cum ea dixerit pro quæ res perierunt: siue illud quos missus fuit: siue quòd, cum ciuitas deliberaret de ratione faciēdæ pacis, autor fuit eius sine Phocensibus, & absque aliis Græcis faciēdæ: & cum Demosthenes dicere vellet, populo persuasit, ne orationem illius audiret. Post hæc persuasit, ne expeditio moueretur pro Phocensibus: néve è republicæ dignitate quicquam pro salute eorum decernaretur, néve etiam Philippo diffideretur, cum hæc quidem omnia paucis verbis hic est complexus. In tractando autem ostendit, ea non esse parua, neque contemnenda: cum plurimis ea & firmissimis argumentis roborat: simulque per hæc ad nihilū: redigit verba Æschinis, quę de pace factura est: culpando Demosthenem, vt suasorem pacis: quam partem Demosthenes vt formidat: ita refutat nihilhominus per secūdam partem, firmissimum Æschinis colorem, & translationem simul. Nam cum Æschines, vt fert natura, se recipere posset ad fraudē, qua seductus à Philippo fuerit, & dicendi renuncian disque facultatem ea quæ audierit subiiciendo. Eorum quæ persuasit: vtraque hæc sustulit.

[illegible]

Tertio autem eorum quæ vos ei mandastis, posita temporum.) Hæc super se iudicentes, criminosa erant: nunc quoniam ad aliud probandum assumuntur, signa sunt. Hæc autem ei mandaratis: primum vt iusiurandum exigeret à sociis: Thessalos autem dicit: deinde vt à Philippo impetraret, vt Amphipolim reipublicæ restitueret. Nam cum ex senatusconsulto & scriptis mandatis hæc ei obiicere non posset, indefinitis verbis est vsus, dicendo, Quæ mandastis ei.) Nam verbum Mandastis, indefinitè positum, scripto ne an sine scripto: materiam ei præbet ad omnia crimina. Mandatorum n. alia scripto constant, alia non constant. Scripto: ista de iureiurando: non scripto, Amphipolitana & Phocensium quæ & sibi mandata causatur. Nam cum Aeschines detrahendi gratia dicat eum recitantem exordium pro Amphipoli, excidisse: hinc iam crimen refutat, & arguit: Aeschinem decuisse orationem habere, non sic siquidem id ei respublica mandasset, sine autem mandasse illi: cum is solus deprehenderit, Philippum Græcis insidiari: & solus hunc tacuisset populum, & Græcos ad ea suscipienda, quæ tali rerum statui essent consentanea. At firmissima quidem accusationis pars verba sunt Aeschinis: quæ bifariam diuidit, in orationem & suasionem. Quanquam enim idem esse videatur oratio & suasio (cum interim dum dicimus, suademus etiam) tamen, quia oratio renunciationem complecti potest, suasio autem consilium: propterea hanc vt speciem illam vt genus sumpsit. Hanc autem partem sequuntur & cætera, nam si ipse renunciauit, & ipse decepit, eius sanè erunt cætera etiam delicta. Sed obseruabis, eorum quæ sunt antè posita, quædam esse Aeschinis peculiaria, reliqua legatorum. Peculiaria, quæ & renunciauit & suasit. Illud autem, Quæ mandastis commune cum legatis ei crimen fieri cum posset, in ipsum retulit Aeschinem. Eum enim consentaneum esse omnes fecisse iniurias, qui id sibi assumpsisset, vt pro omnibus loqueretur & mentiretur.

Post hæc temporum.) Quibus fecit, ne vos Phocenses iuuaretis, moratus tantisper, dum intra Pylas Philippus esset. Quod & ipsum commune videtur esse crimen cum legatis. Sed siquidem priore positum loco esset, fuisset omnium. Cum autem sit post alia collocatum, est Aeschinis proprium. Quæ igitur illa sunt tempora? Primùm videlicet ea quæ consumpsit, instruente se Philippo contra Phocenses. Deinde, quòd serò tandem à Philippo digressus, qui iam tum Pylas occuparat, spacium populo non dedit, missis nauibus Pylas claudendi. Præterea illa in quibus tempora confert, quæ in priore legatione consumpsit cum iis quæ in posteriore, atque signum corruptelæ ex ipso tempore petit. Si quis autem putat, cum in mentione temporum, de Thracia dicere non rectè potest (neque enim tempus est Thracia) sed accepisse eum munera, signum est celeritas & tarditas. Post hæc autem omnia, verum incorruptè.) Bene subiecit. Incorruptè, cæteris omnibus, tanquam firmissimum. semper enim in extremis locantur firma, minora & infirma in medio.

Nam ad singula superiora respondere potest aliquid, veluti in renunciatione, Deceptus sum à Philippo in suasione. Ex ignorantia vobis ita suasi, vera esse putans promissa illius. In temporibus: Inuitus eam moram, vel propter morbum, vel propter aliud aliquid. De corruptelis autem nihil tam habet quod dicat. Aliter. Hoc postremo loco positum fallit Aeschinis omnem defensionem.

[illegible]

[illegible]

Itaque cum pugnare non videatur, probat. Nam si falsa [illegible], & per fallaciam persuasit, & eorum quae [illegible] omnino fecit, & tempus [illegible] ascultationē, nisi corruptum esse ostendatur. Sin cum mercede [illegible] esse constabit, nullum [illegible] defensionem [illegible] communia delicta, [illegible] peculiaria sunt. Nam et delicta sunt omnium, [illegible] caput [illegible] causa fuit, et etiam ceteri [illegible]. Est igitur tripartita [illegible] quidē sūt [illegible] in genere contra omnes dicta legatos, tertia verò [illegible] peculiaris est Aeschinis.

Omnia haec acta sunt.) [illegible] neque enim ait, Dicta sunt, sed, Facta sunt: [illegible]

[illegible]

Muneribus & mercede accepta.) [illegible]

[illegible]

Quia verò partitionem orationis explicare instituimus, atque prolibet breuiter tanquam fecerant faciendis inftruere lectores: * rhetoris femper artificium eft fpectandum. Cum igitur verifimile non effet, Philippum homini plebeio dare munera, fed ei qui videretur in legatione præftare ceteris: & quia fieri non poterat, vt à Phocenfes proderet, qui non inter omnes poffet plurimum: neque etiam perfuaderi illo modo poterat auditoribus, ex omnibus legatis folum fuiffe Æfchinem proditorem: hæc cum sciret, in conftitutione orationis, id quod impedimento erat, amolitur. Dando enim Æfchini primas in republica partes, & confilium cum Periclis autoritatem adiungendo, eius præclarum exaggerat: vt vel neceffario Philippus eum colere videretur, quem principem videret effe legationis, ea atque caufam probabilem facit. Illud autem eft maximè omnium admirabile, quòd ipfum Æfchinem accufatorem facit eorum qui munera acciperent, & teftem corrumpi eos à Philippo qui in Macedoniam venirent. Poft hæc & teftimonium non latuiffe eum Philippi confilium, quale effet de republica & de Græcia: vt & illum colorem per hoc palam tolleret. Neque enim confentaneum erat, ignorari Philippi animum ab eo, qui odium Philippi mores accufarat.

In idem.) Hic colorem continet. * Neque enim qui fenfiffet primus Philippum infidiari Græcis, & Phocenfibus * iam infidiari, & corrumpere quofdā in Arcadia. Vt iam confentaneum videatur, legationis principem ab eo effe corruptum.

Et Ifchandri adductio.) Et Æfchinis orationes probat hoc teftimonium, ne à fcommate abhorreret, cum hiftrionem habere fuffragatorem.

Ingreffus in Senatum & ingreffus in concionem.) Vide quantam eius teftetur beneuolentiam & ftudium? obtundebat, inquit, omnes, dicendo, videre fe Philippi initia. Verbū autem ἥκει Venient, extum & difceffum etiam fignificat, etfi non apertè dicit. Hieronymum autem nominat, proditorem quendam Arcadum, qui ei aduerfatus eft in Arcadia de bello Philippo inferendo, difcipulum Ifocratis.

Non priuatas lædunt. Ipfum facit, quantum in proditione mali fit, fentientem.*

Et Ctefiphontis.) Non eft hic è numero legatorū: fed cum alia de caufa miffus in Macedoniam, ex Philippo audiuiffet, eum pacem velle facere, ut renunciauit.

Et legatorum unus hic.) Mutatio temporis. Ponitur enim poft. Factum eft. fimile illi apud Thucydidē, Laudant eum qui loga alfuifer aupro, laudarunt.

Congreffus autem poft hæc mecum.) Ab Aduerfario fumit exiftimationis fuæ & inftituti teftimonium. Apparet enim Æfchinem cum ne nunc legationis documentum fcire rerum differuiffe, nifi cum fola oratione. Ita primas eius laus non eft, cum non [illegible] ipfo referatur, fed aduerfarij teftimonium habeat.

Et vi nefarium.) Magna, inquit, populi vecordia, fi fciebant proditorem effe Philocratem, Philocratem autem vtrique fuiffe inimicum teftatur Aefchines. Cur igitur citatus ad dicendum * Philocrati teftimonium facit Aefchines? & quæ illa focietas eft ingentis erga Philocratem beneuolentiæ? Cur tantæ ei curæ eft Philocrates? Quem verò alium proditorem teftem habem eius effe Demofthenē, cum id perfpicuè & apertè teftetur Aefchines?

A [illegible Greek text]

B [illegible Greek text]

C [illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible]

ignorantia igitur populi magna fuit, vt dictum est, si putari proditorem esse Philocratem, tamen ei legationem decreuerunt. Res vero non ita se habet: sed quod in legationibus saepe opus est audacioribus & liberioribus, ne propter lenitatem de iure ciuitatis concedant, & talis Philocrates habebatur, ideo eum elegerunt. Dixit igitur, Cauendum eum, vt qui facile deduci a sententia & corrumpi possit: propter hoc enim impurum & impudentem vocauit, non proditorem.

Et pauca & modesta.) Illud ad veritatem, hoc ad virtutem orationis pertinet. Neque maiorum vos.) Aeschines de maioribus loquitur, quos etiam [illegible] et hac communitate orationem exasperauit. Sophistam enim hic agit orator. Nam Aeschines quemdam e maioribus intempestiuam inuentionē [illegible] esse monebat, eos damnarat qui Siciliam inuaserant, innoxius. Neque enim dicit de omnibus maioribus, orator autem vniuersali nomine maiorum perstringit eius orationem. Et legem lationem.) [illegible] & legislatorem eum esse ostendit, vndique augenda eius prudentia. Nemini Graecorum. Mittebat vel [illegible] vt [illegible] acceptionem munerum mitterent, & praemij causa iuuaret Graecos. Sed postquam [illegible] tota orationis comprehensione tractata est. Nam quod negocia consecuntur, & secunda priora loco dicuntur, & priora deinde inferuntur, id est comprehensionis proprium. Et expellabitur.) De astis cum Neoptolemo dicit, & Aristodemo). Et post haec alia. Thracium dicit. Accessimus.) Primum enim veniendum erat in Senatum, post in concionem. Accessi illos.) Non loquitur de omnibus legatis, sed de [illegible].

Curia enim referta.) Desiderium cognoscendi innuit. neque enim concionem expectauerunt, vt moris erat, sed homines priuati se immiscuerunt Senatoribus.

Meum date operam vt meminieritis.) Pudebit enim vnumquemque audientium, se solum destitui memoria.

Aiebat enim adesse se ac persuasisse.) Bene dixit, persuasisse non audiuisse a Philippo simpliciter, sed persuasisse Philippo, ne deceptus esse videatur. Nam hoc [illegible] tollit: qui enim is deceptus est, qui non persuasit? Et de Amphictyonicis.) Vt quaereretur & cognosceretur, quinam templi pecuniam compilassent. Id enim Amphictyonibus curae erat. Cum enim Thebani & Phocenses bellum inter se gererent, propter agrum ad flumen situm: Thebani magis spoliarant templum Delphicum quam Phocenses: quamquam & Phocenses vere id fecerunt. Primum, inquit, [illegible] Thebani & nihilominus sacrilegio obligarunt, qui consilij eius [illegible] qui ipsi manibus perpetrarunt, vt paulo post perspicue oratione declarat. [illegible] Celeritas promissionis [illegible]. Se enim docuisse inquit.) Videre [illegible] ante comparari. Et enim [illegible] excellentiam inuentionis declarat. Non igitur talis homo decipi queat. Proscripsisse.) Si qua ciuitas inimicum habet, proclamat voce praeconis praemium & pecuniam ei, qui illum occiderit. Aliud autem est ἐπικηρυκεία, & aliud ἐπικηρύξαι. Nam ἐπικηρυκεία notat [illegible] cum vrbs, quae, vt diximus, hostem habet aliquem & insidiatorem, quē sublatum vellet e medio, proclamat, se pecuniam daturam interfectori: saepe autem hoc & in hominibus priuatis fiebat.

O legati.) Haec itaque Ethopoeia est, quasi Euboenses ad Aeschinem, caeterosque lega-

[illegible]

eos dicerent. Qui pacto autem legati in Euboea deprehensi sunt, respondebimus, eos in reditu Athenas, Euboea transisse, neque enim per Boeotiam iter habebant, propter intercedentes eis cum Thebanis inimicitias.* Recesserunt autem Euboeenses ab Atheniensibus post aetatē Thucydidis, vsq. ad praesentia tempora.

Defendit magna cum grauitate.) Perstringit occultè populum, quòd ingēs sit impuborum audacitas.

Vociferabantur, explodebant me.) Æschine vociferante, Philocrate insultante, populi animis iam occupatis, quid erit Demosthenes loci? Ita me dij amabunt, accidisse non miror.) Reconciliat populum post obiurgationem. Quae gratia?) Absoluta narratione, iam accedit ad primum coniecturae caput, quod est exceptionis, idque simile ꝓ temporis, scilicet: Quamobrem tum non aduersatus es? Volo facere.) Absoluta exceptione, iam ad alterum caput accedit coniecturae, quo petitur vt argumenta proferantur.

Aliter. Conclusa constitutione, iam auspicatur ea quae dicuntur ab initio vsque ad finem: quorum hoc est principium. Postquam autem motu crimine, magnitudo est ostensa: omissis necessariò iis quae prius ceperat, obiectionem, quae ei obstabat, criminari studet. Et verò quae est? Quae sumitur à facultate Æschinis. At Æschinis eae vires non sunt, neque ea potentia, vt vrbes duas & viginti numero possit prodere. Cur verò, cum sit causa coniecturalis, non probari non postulant? Respondemus, esse instituti & consilij coniecturam. Fieri autem non potest, cum manifestum est, res à quibus actae sint, & constat de eo qui fecit, vt probatio petatur. Hic enim de voluntate dūtaxat quaeritur, & signa examinantur: probationes autem non petimus, quia nemo nouit alterius animum, volens ne an inuitus & deceptus verba illa fecerit. Ac voluntas quidem paulatim ostenditur, copiosior autem inquisitio, ad colorem reseruatur. Facultatem quae nocet, personae quae qualitatem superat, immiscuit* positioni eorum quae sunt ab initio ad finem, vt crimina faceret probabilia.

Nemo autem vestrûm debet.) Voluntas quidem moderatè implicatur, ab his verbis. Deinde si is, vt iste conductus ab hostibus decipere vos & circumuenire voluisset, non minores quàm istae clades interuisse potentiam tamen quibus tamen nocuit, dicebat. Vos & auctoritatem tribuistis & tempora post ea subiecit, quae facultatis pars sunt. Cur autem de voluntate nunc parcissimè loquitur? Dicimus id artificiosè ab eo fieri, quòd eam reseruare vult ad secundam coniecturam. Secunda enim coniectura incidit in orationem per obiectionem velut, Et qui facere haec voluissem? Sciendum autem verbo Voluissem, eum voluntatem declarare. Cum enim de facultate antè dixisset, voluntatem subiunxit.

Quem cunque enim vos.) Licet Æschine & humiliorem & imbecilliorem.

Atque is.) Coniungit cum facultate voluntatem, vt eam sic etiam hac confirmaret.

Neque enim si vilibus.) Haec est pars obiectionis. Vilissimi & vulgaris hominis, & nō honorati & splendidi Æschinem eum de industria deprimens. Neque verò ipse per se illum contēpsit (quod ipsi contrarium esset) sed orationem sumpsit ab iis qui in eadem opinione. Est autē obscurus etiā hic locus. Quid igitur dicere vult hoc in loco? Phocēses, si vili vilissimis ministro & legato nō ipsi respondissent, sed vrbē.

A ἀλλ' οὐδὲ παρέδωκε. καὶ πῶς [illegible] ἐν τῇ Εὐβοίᾳ; λέγομεν ὅτι δι' αὐτῆς παρῆλθον, ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. οὐ γὰρ διὰ [illegible] Βοιωτίας [illegible] τὴν ἔχθραν [illegible] τοὺς Θηβαίους. [illegible] τῶν Ἀθηναίων [illegible] μέχρι τοῦ νῦν χρόνου. [illegible] στρατός. [illegible] τὸν δῆμον, [illegible]. [illegible] Βοῶντες, φιλοκράτους [illegible] τοῦ δήμου [illegible] εἰκὸς τι παθεῖν.) [illegible] μετὰ τὴν ἐπιτίμησιν. τίνος χάριν.) [illegible] τὴν διήγησιν, [illegible] τὸ κεφάλαιον [illegible], ὅπερ ἐστὶ τὸ [illegible]. λαμβάνει δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ χρόνου. εἶτα, καὶ διὰ τί οὐ τότε ἀντέλεγες; βούλομαι δή.) [illegible] κεφάλαιον [illegible]

B [illegible] ἀρχὴ [illegible] ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, [illegible] τὰ μέγεθος, [illegible] Αἰσχίνου [illegible] δύναμις. ἀλλ' οὐχ ἱκανὸς [illegible] τὰς δύο καὶ εἴκοσι πόλεις [illegible] [illegible] τῆς βουλήσεως [illegible]

C [illegible] ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, [illegible] μηδένα ὑμῶν.) [illegible] βούλησις, μέχρι τοῦ [illegible] ὑμᾶς [illegible] [illegible] ὑμεῖς.) [illegible] οὐδ' ἐκεῖ.) [illegible] τῇ δυνάμει τὴν βούλησιν [illegible] οὐ γὰρ εἰ φαῦλος.) [illegible] φαῦλον [illegible] τὴν πόλιν [illegible] τί οὖν βούλεται λέγειν ἐν τούτοις

ὅτι εἰ φαῦλον, εἰ φαῦλον [illegible] καὶ πρεσβευτῇ, οὐ πρὸς ἐκεῖνον εἶδον, ἀλλὰ πρὸς τὴν πόλιν.

τί δή;

[illegible]

A Quid enim verbis auctoritas, quae valet apud alios, in illos conferendum hoc est, nolentes parui pendere ora tionē Aeschinis, sed suspectam &c. Quid verbis personā & dignitatē & his contra perierunt. Vt ego facultas fir ma fieret, addidit & caeteros legatos: distinctē ipsa posuit, cur accuses, adiungendo & dicendo, Quare tenus Phocensium salus penes legatos fuit, caeteras illi omnia perdiderunt. Se nullam adhiberi voluntatem his verbis. Et sustulerunt data opera. Causam autem quae voluntatem parit [illegible] dicit, huius enim capitis maxima pars est causa, quam ad secundū cum secundum reseruauit.

Da verò mihi senatus consultum.) Facultate absoluta, accedit ad postulationem argumentorum. Senatus autem consultum id dicit, quod senatus, antequam accusaret Aeschinem & reliquos legatos Demosthenes, iudicarat, quam non esse legationem, & eos vt sontes condemnarat, & quidem in senatu etiam decretum fecerat, ne in Prytaneum ad coenam vocarentur. Semper enim legati reuersi vocabantur

B ad coenam, consuetudine quadam ciuitatis gratia: id quod obiicit in argumentum proditionis eorum, senatum eos loco proditorum damnatum, ad coenam non vocasse. Aliter. Transit rursus hinc ad id caput * cuius initio sua eam divisit, circumstantias dico. Ordinis autem à transitione: Nunc vobis dicam de proditione, cum antequam res teneret, dicere, tanquam tueri voluisti? Ipse autem se tacuisse probat proferendo senatus consultum. Significat enim esse ostentatum senatus decretum, factum adhuc sint pollicitationes eius. Absoluto autem per [illegible] hoc loco, transit ad ea ipsa, quae sunt a [illegible] vsque ad [illegible] processu à temporib. [illegible]. Accusat enim Aeschinem, vt eum qui de industria Remp. [illegible] occasionibus, vt nec spacium datum sit deliberandi de propriis negotiis. Pyla à Philippo occupata. Simul enim & res audita, inquit, est, & ille adfuit. Satis igitur apparet, auxilij ferendi tempus reipublicae [illegible], quo populus Pylas claudere potuisset. [illegible]

C [illegible]. At non aliter licuit iuuare Phocenses, nisi [illegible] do, vt salutis & securitatis suae rationem haberent. Soluit id duabus refutationibus. Vna, neminem legisse populo senatusconsultum. Alioqui enim consilium initurum fuisse populum. Altera, etiamsi populus capere consilium potuisset, deceptum tamen eum esse ab Aeschine, spe & pollicitationib. in qua etiam profert [illegible] signa, recitando verba Aeschinis. Neque in Prytaneum.) Fieri poterat, vt vocatio differretur, donec senatus [illegible] tempus, eo quod legationem nondum pro concione reddiderant. Ipse autem [illegible], quasi nec vocati sint, nec vocandi. Quem populus occidi iussit. Hic exstat tempus. Nimirum enim prius vocatus fuit, & postea sublatus è medio. Quod si eadem.) Soluit hoc figura dilemmatis. Nam si legati omnes eadem egimus, hoc est, si omnes proditores fuimus: iure omnes vocati non fuimus. Si alij recte fecimus, alij legationem peruersam obierunt: impedimentum legatorum culpa factum est, vt nec caeteri vocarentur. At Senatus quidem hoc.) Hic redditur figura, quod caput vocant, ab initio ad finem. Ille autem sint exit & concionatus est. Dum circumstantias eum posuerit, tum temporis, tum orationes Aeschinis: necessario etiam colorem subiecit. Vtrumque enim signo & circumstantiae, addendus est color.

[illegible]

K

Et post hæc recitabantur Philippi literæ.) Hic color ad tempora pertinet, quibus Philippus Pylas occupauit. Atque eius rei fuit ille autor. Refutatio statim sequitur: iste scripsit literas relictis nobis, quasi diceret, missas à nobis. Sed verba illius, videlicet Aeschinis recurrit, sic dicendo: Philippus non decepit, sed Aeschines.

Alenses cum Pharsaliis.) Iam cognouimus è Philippicis, duo illa Thessaliæ oppida inter se dissensisse: & Pharsalios amica esset Philippo, Alus Atheniensibus. Philippus autem ea continebat. Aliquantu fuisse mitiores.) Τινὰ, aliquem, aut quenuis hominem. Aut aliquò dicit, pro longè. Longè enim abest, vt quisquam pari humanitate reperiatur.

Quas ille scripsit, relictis nobis.) Relictis nobis, ne videatur fuisse particeps actorum. Ille scripsit, ne in Philippum culpam transferret. In vrbe, vt socias significet, à quibus exigendum assumendum fuit. Non interest ornatæ vt ostendat scelus, partium esse insidias Æschinem & Philippum.

Recita eis literas.) Admirabilissimum hoc est, quòd quibus literis vti potuisset Æschines ad defensionem, eas ad accusationem Demosthenes adhibet. Est enim ei in mitte positum, aduersariorum præsidia eloquentiæ vi sua facere.

Audistis Athenienses.) Post recitationem literarum veluti confirmando percepisse ex iis vtilitatem, rursus dicit. De Phocensibus autem, aut Thebanis, aut aliis, quæ vobis iste renunciauit, ne hilum quidem. Iste igitur, non Philippus decepit. Hoc enim illud est, quod spectat. Cum autem interim ea quæ ab illa facta erant, scelerata erit, & literas Æschinis esse potius, quàm Philippi, probarit: demò ad Aeschinis orationem reuertitur. A firmissimis enim non recedit, & præceptum tradit, memorandum esse locis necessariis. Nisi Thespiæ & Platææ.) Rursus hic signis & circumstantiis adiuuat Thebanos non vniuersè esse ostendendo omnia, sed particulatim singula addendo, vt & refutationes consentaneæ, & oratio perspicua fieret. Vt primùm igitur ad mentionem Thebanorum venit, rursus colorem quærit, vt & in prioribus. Dixit enim, Thebanos etiam statim daturus esse pœnas. Vbi igitur pœnæ? Audiet enim, inquit, Thebani, propterea quòd sibi cauerunt, & Philippus Thebas euertere nò potuit. Si igitur tu prohibitum est, quod illi præsenserant, an quia effugere non ille? Habet autem color refutationem etiam coloris statim additam, & in his translationem aptè quæsiuit, Cur tacuisti, cum respublica falleretur? Ad quam obiectionē refutandam, in memoriam eis reuocat suum progressum, & quid sibi, concionari cum vellet, accideret. Deinde quia non habebat testimonium suarum orationum tanquam in pœmate, ethopœias confinxit. habet enim magnificentiam orationis à Platone & capit id quod vtile est, ex alternis colloquiis, nouum formam & plausibilem inducendo. Neque enim sine probatione reliquit id quod dicit: sed fictionis inuentioni probationem addidit. Magis enim afficimur orationibus confirmatis, quàm simpliciter enunciatis. At ea quidem si audienda.) Firmissimum obiectionem refutatur, velati: sed audita re Thebani cauerunt, eàque gratia non perierunt: postea solum eum, figura dilemmatis vsus: Philippus aut verè id facturus fuit, aut non. Quod si facturus non fuit, sed ea tandem stru chasti, in ab te negabaris ista, decipiendo nos. Sin eò prohibitus est, quia consilium eius animaduersum fuit: quare non tacuisti,

Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἡ ἐπιστολὴ ἡ παρὰ Φιλίππου. Τοῦτο δὲ ἔστι τὸ χρῶμα τὸ κατὰ τὸν χρόνον ἐν οἷς ὁ Φίλιππος κατεῖχε τὰς Πύλας. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Διὰ ταῦτ' ἐθρύπτου.) [illegible]

Ὑπὸ τούτων.) [illegible]

Τρισχιλίας δ' ὑμῶν.) [illegible]

[illegible]

A Nam si sciebas Thebanos, nisi audissent, cauere non posse, vt infirmos, vt non pertimuisti [illegible] intelligebas, si audissent ante, firmos esse, & cauere posse creare [illegible]. Propterea delicias faciebas. [illegible] hoc est, terebar, [illegible], aut deliciabatur, à verbo [illegible], quod est multum [illegible] vesti inserere: cuius vsum habemus apud Aristophanem in Nubibus: O [illegible], inquit, nimis luxurias.

Ab illis.) à Philippo & Æschine. Tacere.) Id enim nunc tacendum erat Philippo, & non addendum paci, Phocensibus & Alensibus exceptis: si eos conseruaturus erat, & non propterea quod foedere non continerentur, euersurus. Vobis autem aspere.) Videbatur enim deprecari bona Reipublicæ, quod ea se non expostulare diceret. Non nunc.) Non nunc, inquit, debes à te amouere opinionem, quò minus socius ascribaris nostræ legationis: non nunc præ te feras, te non socium esse nobis. Sed tum cum hæc fient, & nos propterea coronis donabimur.

B

Nam iste aquam.) Quoniam mero cibo & potu homines vtuntur, feræ autem aquam duntaxat bibunt: Philocrates ad perstringendam belluinam eius vitam, ita dicebat. Reuocat autem eius sermonem in memoriam, vt disturbatis ridiculo iudicum sententiis, affectu illo adiutore ad persuadendum abutatur. Admirabilis est & contumeliæ simulatio. Hostis enim iudicio, vitæ suæ modestiam celebrauit: quod idem valet etiam contra corruptelæ crimina. Qui enim aquam bibit, quo pacto foedum lucrum appetat?

Considerate igitur senatusconsultum.) Hæc causam continent, & fidem faciunt, per quæ orationem Æschinis decretum Philocratis valuisse. Si enim simul & Æschines dicebat, & Philocrates scribebat decretum, Æschinis vtique illam orationem continebat. Et hoc quoque è signatum & circumstantiarum esse numero, patet. Idem autem incommodare oratori, ex eo intelliges, si cogitabis, facile esse Æschini [illegible] translatione ad defensionem vsu, transferre crimen in Philocratē, dicet enim, Decreti autorem & Philippi laudatorem in causa fuisse, ne quid quod è re Phocensiū esset, à ciuitate decerneretur. Hoc igitur veritus orator, artificio vsus est, primùm idē esse ostēdēdo, & Æschinis concionē & Philocratis decretum. Deinde non accepturam fuisse ciuitatem scriptum Philocratis, nisi pollicitationes illæ antè recitatæ fuissent. Nam quod de literis diximus, idem etiam hic facit, & aduersarij præsidium in suum auxilium assumit. Postea, denuò hic versus Æschinis colorem (poterat enim ex iis quæ in decreto scripta sunt, petere testimonium, Philippum pollicitū fuisse) dicit, Sed nihil ille pollicebatur. Verùm iste fuit qui pro eo diceret & polliceretur. Deinde vt confirmet, Æschinis esse potius, quàm Philocratis decretum, iterum subiicit, dicendo Philocrates autem, cum vos ad illius verba inclinatos deprehēdisset, hoc in decretum inscribit. Hoc modo enim confirmat, imposturam decreti, verbis Æschinis fuisse comprobatam.

Tantum non renò.) Pro τὼ χεῖρε, ambas manus pluraliter dicēdum fuit, τὰς χεῖρας, manus: vt de omnibus intelligeretur.

Vos inclinatos nactus.) temerè ei assensos, & astipulatos. Prudenter autem culpam in Aeschinem transfmouet. Neque enim, inquit, decipiendi locum inuenisset Philocrates, nisi fraudem Aeschines antè concinnasset.

Ille quidem pollicebatur.) Dicerit aliquis, cum sibi non constaret, dicendo: At nihil pollicebatur. Respondemus hanc refutationem esse contrarij, vt cum dicit, nihil pollicebatur, intelligamus definitè: cum dicit, eum esse pollicitum indefinitè. Contra eos qui obtemperarunt.) Non dixit apertè Phocensesne an eos qui consuluerunt Athenienses, sed indefinitè loquendo, clam fraudem instituit.

Placidissime omnium.) Hoc etiam artificiosè inuenit. Tradidit enim eos hostibus placidè, communi nomine vsus Amphictyonum.

Atque alia ex iis innouauit.) Haec de iis quae sunt praetermissa, restant. Estque & ipsa pars signorum & circumstantiarum. Proxenum autem dux erat Atheniensium, & versabatur circa Pylas, transitum Philippi obseruans.

Quin & litteras.) Rursus & haec alia est translatio. Accusatus enim à se criminis Aeschines, alia in Philocratem conferri, alia in Rempublicam. Quid enim dicit? Vos in causa fuistis, vt Phocenses caperentur qui contra Philippum venerant, non praestò fuerit. Proinde refutatio sumitur, & continuo subiicitur. Nec et contra.

[illegible].) Verbum hoc commodè legitur, vt quidam aiunt, * à Siculis aliisque translatum. *Idem autem valet quod, nullo modo, minime penitus. Quin & aliam refutationem subiicit, eadem translatione: Ne se defenderent, neve resisterent Phocenses, spe nostri auxilij freti. Reliqui & literas Macedonis, quibus vti potuisset Aeschines, vt eius omnia praesidia sibi circumdet, & eius defensiones vndique labefactet. Et Proxenum quem.) Tertiam affert refutationem, eamque animi magis compotem. Argumentum autem sumitur à contrario. Si Philippus synceris voluntatibus vos accersebat: quid decebat aliud quam suffragari, vt & vos expeditionem susciperetis: & decernere, vt Proxenus, quem in iis locis esse sciebant, statim opitularetur? Verùm non consulebant haec neque decernebant. Notant igitur, quo animo Philippus ea scripsisset. Proinde Phocenses.) Quarta translatio. Sed Phocenses in causa fuerunt, qui Philippum intra Pylas cum exercitu receperunt. Verum tempus obiectionem refutat. Quid autem ait? Cum audirent Phocenses decretum, & pollicitationes illius & promissa: [illegible] Macedoni. Nam ante quidem eas orationes erant ibi qui diffiderent Philippo, & saperent. Caeterum cum putarent populum non deceptum esse à legatis, coacti sunt credere. Quoniam nec imparati ad bellum & obsidionem fuerunt Phocenses, quam Aeschines imbecillitatem Phocensium causatur, & dicat, propterea coactos esse eos paulatim sese submittere. Necesse enim fuit ei qui culpam in Phocenses transferret, explicare etiam rationes quibus capti sint, sine deceptos esse eos, sine vim propulsare non potuisse.

Vt autem certò sciatis.) Hoc opinati sunt quidam superioris aetatis interpretes, hoc testium productionis esse positum. Nos vero fieri posse negamus, vt in coniectura voluntatis producantur testes, * nisi facta fateantur ij qui fecerunt. Sed genus probationum hoc est, quo ostendit Aeschinem fuisse in causa vt Phocenses perirent. Ait enim, Vt autem sciatis, nô esse per vos neque per ipsos factum, neque per Philippi imposturas, vt Phocenses perirent, opinor vobis suppetere. Nam ex temporibus vult [illegible] probationem, et temporis tarditas, & id quod quasi momentum dicitur, probet illud, per Aeschinem periisse Phocenses.

A

Ἐπείθετο γὰρ ἐπηγγέλλετο.) [illegible]

Οὐδ᾽ ἐπὶ τοὺς [illegible].) [illegible]

Εὐφημότατ᾽ [illegible].) [illegible]

Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ [illegible].) [illegible]

Καὶ τὰ μὲν [illegible].) Πάλιν [illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Nam si ante pacem fuerunt incolumes, & post pacem, & triduum intercessit, ex quo Phocenses audiuerunt Aeschinem promittentem & pollicentem, & post pactione cum Philippo facta, captiuitas accidit: nonne satis constat, eos Æschinis culpa periisse? Nam illos quinque dies, quibus Phocenses rem audiuere, non supputabimus. Ait enim, eos cognouisse id post quinque dies, sed biduum duntaxat inter promissionem & captiuitatem intercessisse. Rursus cum Aeschines vti eodem argumento posset, & dicere, eos habita Philippo fide, & isto ad eum modum fœdere, periisse: aliam probationem subiicit, cum insigni arte. Per inuersionem enim idem mutat in contrarium: Quòd enim oppida non obsidione perierunt, sed pactis & consensu: id signum esse ait, eos Æschinis verbis fretos, fidem datam accepisse. Venit autem Dercyllus.) Qui missus erat ad exigendas à Philippo pollicitationes, & Chalcide audierat, quomodo cum Phocensibus esset actum.

Ipsum euenit.) Hoc est, Euenit exquisitè quintum esse diem, quo & fœdus fecerunt, & perierunt. Sciendum autem est, numerare Athenienses vsque ad duodecim, vt nos etiamnum vsum habemus in oratione Timocratea, cum ait, Vicesimo, duodecimo legem tulit Saturnaliorum. Deinceps non iam vt nos, sed cum additione numerant, exempli gratia tertius post decimum, quartus post decimum, & alteras, numero minore ad maiorem adiecto, donec ad ipsum vicenarium perueniatur. Deinde à primo & vicesimo vice versa dicunt, *primum & secundum vicenarium, postea nonum decadem: & secundum vicenarium, & nonum, & tertium vicenarium, octauum, atque ita porrò vsque ad tricenarium. Quoniam vt cognouimus, ad lunæ cursum numerant Athenienses, cuius à vicesimo primo lumen plurimum minutum apparet. Illud autem, Tertius post decimum, & reliqua vsque vigesimi, Attica consuetudine dicunt. Quos verò vicissim proferri diximus, eos etiam deficientes vocant, adiectos die quolibet, à primo auspicati velim, primus deficientis, secundus deficientis, & simili additamento vtuntur. Quoniam, vt dixi, tanquam deficere ac perire lumen videtur. Trigesimum autem vocant ἕνη καὶ νέαν veterem & nouam.

Præterea quod omnino nullam.) Hactenus progressus est probatione capitis illius de Phocensibus & peculiaris penè alit argumenta, sublatis nimirum iis quæ suis argumentis aduersabantur, vt vndique status probabilitatem colligeret. Hic autem recedit à criminis probationibus & venit ad qualitatis obiectiones, perinde ac si Aeschines nihil afferre firmi posset, sed Athenienses ab iracundia abducere studeat, & placet auditores, & oret ne irascantur de Phocensibus, qui eorum socij non fuerint: Demosthenes autem per eam ipsam obiectionem, maiorem vult excitare iracundiam, & anteuertit obiectioni, *eamque extenuat. Simul etiam conclusio hic cōtinetur. Propria est autem conclusionum amplificatio. Amplificamus autem vel à personarum, vel à rerum qualitate. Aeschines igitur qualitatem destruit. Atqui non erant socij, & multas reipublicæ iniurias fecerant. Sed hic anteuertens obiectionibus, qualitatem per refutationes commendat. Socij nostræ, inquit, reipub. fuerunt Phocenses & de populo sunt bene meriti. Ac proferri sibi iubet fœdus Phocensium.

[illegible]

Neque enim illum ignorabant.) Ne dicat, At cur illi auscultabant Phocenses? Ostendit eum Phocensibus suspectum, & non fuisse fidem illi habituros, si absque legatione fuisset. Neque enim Atheniensibus Æschines dux fuit autor.

Vt verò cum eis actum sit.) Ne videatur assentiri aduersarij verbis, ciuitatis partem examinat. Deinde quia id dictum ei non vtile fuit. Cur igitur non apertè talium fecit? ne videatur accusare ciuitatē, transiliò ā tum crimine cum tractatione dixit propter illum qui ferre opem recusat.

Horum Atheniensés.) Dinosi etiam amplificat cladem, mouet etiam metum ab hostibus, et vndique fructum sua concitemus qualitate, à temporibus, ab hostium amplificatione. Sequitur & aliud dinoseus genus. Etiam incolumi vrbe Atheniensium, Græcorum vrbes periere & per quos? per Atheniensium legatos, vt ita bifariam concitetur, quòd & vrbe incolumi, & per eius quæ seruare debebat, legatos perierint. Illud etiam accedit cum primis exquisitum: Cui præesse Græcis est patrium, et tamen ei maximè cōſtet fecisse Phocenses, tamen vrbi patriam videatur seruare etiam delinquentes.

Et non admittere vt tale quicquam fiat.) Hæc magnā emphasim absurditatis continet. Maledicta enim in rempublicam per hoc amplificat. Aeschinem causas ita dedisse, qui populum accusare velit, tam populum ad instigendam mulctam quasi incitans. Vnum enim genus est negligendi talia, si autor malorum non puniatur.

Iam qua ratione.) Diuidit cladem in dinosin & diatyposin. Per ipsum enim modum & formam cladis, ob oculos ponit calamitatem. Diatyposis autem propositum est accurate tractare singula: & vt partitio perspicua fiat, exordio est visus, quod hostem & lamentationem moueat audientibus. Aerumnosius enim nominando, fortunam miseratur.

Spectaculum acerbum, ô Athenienses.) [illegible] Distinctio est quædam epilogica, mala Phocensium ex parte exaggerans. Incipit autem à temporibus, vt imago & exemplū sint præteritorum futurorum, vt neque solū misereantur Phocenses dumtaxat, sed & reliquos Græcis metuant. Figura autem est diatyposis, cum etiam effingit, & ob oculos ponit res oratione. Differt autē diatyposis ab ecphrasi, quod diatyposis ad mouendum affectum aliquem adhibetur, ecphrasis autem quasi narratio est.

Cum enim proficisceremur Delphos.) Demonstrat simul, & probat ea quæ dicuntur. Vnde nosti? Proficiscebamur Delphos & ea quæ dicuntur, via confirmat.

Necesse erat.) Tanquam ægrè ferens se fuisse calamitatum Græciæ spectatorem, orditur à genere. Amplificationes enim fiunt à generibus & speciebus.

Aedificia euersa.) Transit ad species. Singularia enim faciunt acriorem orationem, eáque re gaudet diatyposis. Aedificiis euersis, inquit, perierunt incolæ. Continet enim proteruitatis hostium significationem. Euersio enim superuacaneum genus est calamitatis.

Mœnia prostrata.) Per ædificia miserationem, per mœnia metum auxit.

Regionem iuuentute desolatam.) Duplex affectum. Hic enim & misericordia & metus continguntur. Qui enim sublati sunt? viri ætate florentes. Ab inanimatis ad animata transfert cladem.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Sed muliercula & pueri.) Inutiles ad bellum. Nō praeterit senem e regione alium, vt calamitatē augeret. Cum autem sexus muliebris natura sit imbecillus, muliercularum nomine diminutiuo, imbecillitatem etiam ostendit. Neque pueros pubescentes dixit, vt vel solatio essent maioribus.

Et senes, homines miserabiles.) Senex enim ipse per se indiget adiutore. Hic postquam misera exiit accessit, consolationi locum non relinquit. Ac quo pacto in his Phocēsium casum tractarit, & quàm expresse singula quae acciderant, perpensionem tum ex his cognosci potest, cum in mouendo plura possint adiici. Redarguit quidem Demosthenes his verbis eos, qui dicere ausi fuerunt, eum in mouenda miseratione non valere. Sed quia concitandi etiam ei sit cinnotissimi iudices, & ita maximè concitat; magis metus hic & terror incutiendus, quàm misericordia mouenda: quae coniunxit, vtrique parti propria & conuenienti tractatione attributa.

B Atqui contrarium.) Post Peloponnesiacum bellum insigni victoria superatis Atheniensibus, Lacedaemonij consultationem sui sociis de Atheniensibus proposuerant, vt quisque responderet, qua poena vellet Athenienses affici. Tum Eurantius quidam Thebanus, & vrbem eorum esse euertendam, & agrum in ouium pascua conuertendum censuit, vt ibi Boeotorum greges pascerentur. Phocenses autem, qui & ipsi tum Lacedaemoniis parebant, refragati sunt censentes, non esse alterum Graeciae oculum eruendum. Innuentes, duos esse Graeciae oculos, Atheniensium vrbem, & Lacedaemoniorum. Sic persuasum fuit Lacedaemoniis, ne eam euerterent.

Atqui contrarium.) Hi enim pro nobis contenderunt, deliberatione proposita, quid faciendum esset monentibus Thebanis, Atticum in ouium pascua conuertendam. Hic addicit rursus, quando bene meriti fuerint? Cum nondum essent socij et defendere, etiamsi non fuissent socij, fuisse tamen dignos

C pari auxilio, quòd periclitanti aliquando reip. [illegible] fuissent, cum & Thebani aduersarentur, & Lacedaemonij adessent. Decere igitur eis idem ab Atheniensibus ferri auxilium. Addito, autem, Contrarium Thebanis: grauiorem mouet iracundiam, cum ipsi Thebanis propter Athenienses aduersati fuerint: nunc eos propter posthabitos esse mulctatos. Pertinent igitur haec etiam ad priorationem.

E' vobis ego sanè audio.) Vestra est oratio, quam finxit Demosthenes, * cum tot sint earum differentiae. Multum enim inter vos & illum interest: magnum quoddam est inter vos & eum discrimen.

Liberrimae vrbes.) Quibus agere suo arbitratu licet quae velunt: quia non vt illi, dominum inferunt.

Recita execrationem.) Ostendit, eos nemini ex Alcmaeonidis esse damnaturos, sed hominem vilem, & vnum ex infima plebe. Quapropter enim, dum sedibus agentes, recitantem execrationem facit. Cū vero ait, nihil eorum quae agantur, latere deus, metuum [illegible] numinum.

Potissimum verò Atheniensibus.) Vult his clam inserere doctrinā Platonicā. Quae agere sit in nostra potestate sitam, in iis tum esse nobis, omissis actionibus, precibus vacandum. Cum autem nobis vires desint, tum demum esse optandum: ex quo genere sunt, successus,

[illegible]

valet ab In [illegible], est absolutis signis & circumstantiis, ad ipsius Aeschinis transire obiectiones. Primum enim ostendit sua signa, quibus accusabat. Post ea atque instituitur a Demosthenes, vult refutari. Neque enim nostra duntaxat probanda sed & adversariorum argumenta propulsanda sunt. Accedit igitur ad ipsius Aeschinis obiectiones, quae tres in universum sunt: videlicet de Lacedaemoniis, de Phocensibus, de Hegesippo. Ac illa quidem de Lacedaemoniis & Hegesippo [illegible], quae de Phocensibus [illegible] nam [illegible] constet [illegible].) Cum hic perorationem partium fecisset, adiicit obiectiones contra signa & circumstantias. Ac illa quidem translatio est, cum causam in Lacedaemonios & Hegesippum transfert. Ait enim [illegible], non [illegible] esse Phocensibus [illegible]. [illegible] & ineffabili arte. Per hoc enim Aeschines [illegible]. Qui enim pronunciat, fuisse dignos Phocenses quibus id accideret [illegible], [illegible] insidias. sed etiam Hegesippus non videbatur facere cum Phocensibus. In concitauit Philippum & causa fuit [illegible]. Posuit autem multis simul & diversis [illegible] omnes [illegible] interim a tempore ductam [illegible]. Deinde [illegible] & consuetudinem & utilitatem [illegible]. Nemini autem mirum videatur, in media esse oratione conclusionem. Nam cum aliis veterum, tum vero nullo oratori visitata est oratio, ut absoluto non solum [illegible], sed etiam capite, concludant neque concludant solum, sed & in sequentia praesentur, ut multa sint [illegible] & exordia, & conclusiones multae in singulis capitum partibus ac perorationes extremae, totius causae particulares autem singulorum sunt capitum. Absolutis igitur his demonstrationibus de Phocensibus qui Aeschinis culpa perierint, necessario post proditionem & captivitatem, exaggerat casus illos. Cum vero exaggerationes dico, perorationem dico. Quia vero haec asseruerat Aeschines, merito perisse Phocenses merito obiectioni ut occurreret orator, dixit.

Iam est impudentiae & audaciae [illegible] esse [illegible].) Impudentis enim est, in iisdem rebus ipsum sibi contradicere audere: cum olim pollicitus esset, se Philippo persuasisse, ut conservaret Phocenses & Thebanos divideret, fore ut [illegible]: nunc affirmare, dignos eos esse excidio.

Phocenses cum Lacedaemoniis.) Venerant Lacedaemonii maxima cum spe, [illegible] in suae metropoli Doriensibus, [illegible] antiquitas [illegible]. Sed & hos decepit Philippus. Nam cum intellexissent, eum parare se ad [illegible] Phocicam [illegible] eum declinarunt. Meminit autem Hegesippi propterea, quod is Philippo legatus de pace [illegible], [illegible] dixit, & [illegible] est. Phocenses autem accusat propterea, quod quo tempore Atheniensium foederati erant, nullum ab Atheniensibus ex Proaemium ad operis ferendam, non receperunt, suspicati ad urbium eversionem id pertinere. Hinc improbos appellat Phocenses: impios autem, quod post Proaemium repulsum, cum Athenienses pro more celebraturi essent Iusta, Phocenses eas quidem [illegible] libationes receperunt. Unde eos etiam nominavit impios.

Sed haec omnia transgressus.) Iam e longinquo tollit colorem. Neque enim consentaneum fuisset, eum qui docuisset & persuasisset, a discipulo & persuaso decipi.

[illegible Greek text]

καὶ πείσαντα τοῦτο, ἀπὸ τοῦ διδασκομένου καὶ πειθομένου ἐξαπατᾶσθαι.

Boυ-

[illegible]

A [illegible] instaurare.) Non [illegible] sed oppida erat quæ [illegible] parte [illegible]. Dicit autem [illegible] & Plataeas. Euenit autem ea, [illegible] post Leuctricam pugnam [illegible].

Quæque enim fecerunt.) Nomina [illegible] vocat. *Ne igitur quod & [illegible].) Amissa enim Phocenses decepti [illegible] sunt, Phocenses [illegible] sunt [illegible] & decepti sunt à Philippo. *Quod si [illegible] Phocensibus) Antithesis [illegible] Est autem & Enthymema [illegible] quod in antithesi ex ipsa iniuria colligeret *beneficium. In Enthymemate autem aliud est factum, & aliud beneficium.

Aliter. Si igitur.) [illegible] à factionibus [illegible]. Contracta autem est aliquo modo cum recriminatione, [illegible]. Dum enim dicit, [illegible] & [illegible] perisse Phocenses, subiicit: Habemus & alia loca [illegible]. Aliter. Primum suæ [illegible] & [illegible], ut [illegible] quæ [illegible]. Secundum eorum quæ persuasit. Itaque illud, Persuasit, videtur esse [illegible]. Vna pars est, quod persuasit Reipublicæ, non faciendum esse [illegible] Phocensibus, cum dixisset conseruatum iri Phocenses à Philippo. Secundum, quod persuasit de Thebanis, [illegible] esse. [illegible] tertium, quod persuasit in pace facienda Phocenses [illegible] esse è decreto, & ubi [illegible] qui pollicerentur se persuasuros esse Philippo. Ad hunc igitur pertinet præsens obiectio: Quomodo persuasisti Reipub. ut pacem sine Phocensibus faceret? Quod vero dicere [illegible], [illegible] est, ut ab oratore quidem occultetur propter [illegible], sed ex [illegible] appareat: Nisi [illegible], ut petebat Philippus, sine Phocensibus, nihil [illegible], [illegible] in Thracia [illegible] esset, Chersonesi [illegible] [illegible] facere pacem, ut volebat Philippus, quod Chersoneso [illegible].

C Quæ vero antithesis [illegible] est [illegible] (est enim [illegible]) [illegible]. Crimen igitur est, Prodidisti Phocenses, demonstrationes autem [illegible] sunt, [illegible] signa. [illegible] autem è signis est proditionis, quod [illegible], [illegible] faciendam esse, [illegible] Æschines persuasit, sine Phocensibus esse faciendam. Ac Demosthenes [illegible] signum. Æschines autem in necessitatem [illegible]. Ait enim: Aliter Philippo persuadere non potui, ut acciperet [illegible] Phocenses [illegible]. Nisi enim voluissemus excipere Phocenses, Philippus bellum cum Republica [illegible], Chersonesum [illegible]. Cum igitur [illegible] Reipublicæ [illegible] pacem [illegible] sine Phocensibus. Itaque [illegible] consilium illud [illegible] Reipublicæ, de [illegible] Phocensibus, argumentum [illegible] esset, necessario [illegible] Æschines ei obiectioni & causam [illegible], [illegible] facere [illegible]. Est igitur ex causa [illegible]. Ac refutatio quidem [illegible] difficilis [illegible], Videtur enim omnino [illegible] de Chersoneso [illegible] esse, pacem [illegible] accepisse. Ne igitur iudex, veritate motus, [illegible] Æschinis admittat, Demosthenes [illegible] confundit & turbat orationem, [illegible] ratione defensionis caliginem offundere nititur. Ait enim [illegible], quasi Æschines diceret Rempublicam [illegible] Chersonesi salutem [illegible] Phocensium [illegible]

[illegible]

*, turpitudine firmitatem destruit.

Et ex defensione prohibitum.) Hostis igitur est Æschines, & dum legatum agit & dum loquitur.

Praeterquam horum aliquid E republica.) Saluis Phocensibus, & tutissime Chersonesum tenebamus: & nunc eosdem perdidimus, ne tueri quidem eam facile possumus. Deinde nunc etiam in maiori.) Hoc ait propter obiectionem, quae dicit: Habetis Chersonesum pro Phocensibus. Et atque soluit à consilio primum. Atqui tenebamus eam iam saluis Phocensibus. Deinde: Ne nunc quidem Chersonesum tuto tenemus. Periculum enim est, ne & ipsa pereat Phocensibus perditis. At enim.) Cum, inquit, [illegible] fuerunt * Phocenses. Deinde Chersonesum illis Phocensis [illegible]. * Quae igitur sunt huius praerogatiua? (Quid igitur nobis prodest Chersonesi incolumitas, cum iam Philippus eam inuadere volenti, metuens ea sit dempturus?

Praeterea etiam tale aliquid.) Obiectio translatiua à persona. Differt autem à praescriptione (quanquam in eo conuenire videantur, quod vtraque iudicium reiiciat) quod praescriptum penitus iudicium reiicit, nihil de iis rebus omnino causam dicendo. Translatio autem non omnino iudicium reiicit, sed transfert, id aliter dicturus sit [illegible] & hinc à persona Demosthenis transfert iudicium, & ait: Non tu me accusare debes, sed Phocenses quibus mala data sunt. Aliter. Alia translatio obiectionis forsan inuasit per praescriptionem. Non meas dicis. Cur talia ea non fecisti tu & non Phocenses? Videtur, nihil [illegible] decisum hac dictione vlla est, primum vt Æschinis testes calumnietur. Deinde, vt verbis Æschinis crimen confirmaretur. Nam cum videret aduersarium in ea re non parum esse praesidij, quod Phocenses produceret testes, qui negarent se propter Æschinem periisse, coactus est crimen per correctionem hac vti obiectione, ad euertenda eius fundamenta. Est autem translata, & sic translata, non tanquam excepit Æschines, sed tanquam cum Demosthene Phocenses etiam postularet: et & ipse sua voce accusatorem videatur admittere nullum oratorum. In refutatione autem digna est admiratione methodus oratoris. Ne enim videatur cum Æschinis testibus * colloqui, clam reiicit testes, quos Æschines produxit. Nam cum Æschines produxisset testes Phocenses, qui dicerent, se nullam iniuriam [illegible] Æschine accepisse, Demosthenes translationem ad suum vsum inuenit, vt illius testes reiiceret, & si muneratus ab Æschine [illegible], eius ipsa quae translatione soluere videatur.

Neque enim ego dedi [illegible].) Obiectionis refutatio. Cur tu non dedisti? Hi mihi fuerunt vel sole [illegible]. Quam dicam etiam [illegible] exponit. Cum .n. Æschines dicat, Cur [illegible] Olynthio a [illegible] aliquis, vt falsum in me testimonium dicat per Phocenses eam suspicionem reiicit, Rationes Athenis.) * Vt non [illegible] ratio, si quis Athenis rationes reddit. [illegible] figura, casum genitiuum mutatum loco accepto & [illegible], [illegible] spoliati, pro [illegible] est positum, & ad superiora referuntur constructio. Cur me, inquit, accusat Demosthenes, Phocenses autem [illegible] praeteriit, * quod in referendis rationibus, non adfuerunt, sed ipsi Demostheni adsunt, cum testimonium dicit in Æschinem. Iam secutum.) Hic ordo [illegible] refutationi intermixtae obiectionis confirmatus.

ἵνα τὸ [illegible] ἀσφαλῆ.

Καὶ [illegible].) Πολλάκις [illegible].

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

Τὰς ἄλλας [illegible].) [illegible]

[illegible] ἀλλ' οὐκ [illegible] τοῦ [illegible] Αἰσχίνου.

Καὶ μὴν [illegible].) [illegible]

τας

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Nam cum refutatio dicat, post pacem accidisse captiuitatē, aptè quęrit Aeschines: Si igitur ego Phocenses prodidi, vt tu ais, quâ de causa non huc profecti ipsi accusant? Verùm obiectio Aeschinis hanc vim habet: Vtilior est Chersonesus Reipublicæ nostræ, quàm Phocenses. Ei occurrens Demosthenes, contrarium ostendit, Phocenses potius vtiliores fuisse Reipublicæ. Deinde quia obiiciebatur, Imbecilles fuerunt Phocenses ... & ... gestis bellis, exaggerat eorum potentiam. Planè autem dicit: Quis autem vestrûm ignorat, Phocensi bello, quia Pylas in potestate haberent Phocenses, nec à Thebanis nobis fuisse periculi aliquid, nec metuendam, ne vel in Peloponnesum, vel in Atticam veniret Philippus: sic Phocensium incolumitas potior fuit reipublicæ, quàm Chersonesus. Nam cum à potentia Phocensium vtilitatem commendare non posset, neque etiam à voluntatibus, à situ locorum & eorum ... vtilitatem profuisse Reipublicæ incolumes, profert duo decreta: alterum antiquius B Diophanti, quo visum est eis, sacra facienda esse diis qui Philippum aditu Pylarum prohibuissent: alterum Callisthenis, ex quo post captiuitatē Phocensium, ex agro supellectilem in vrbem conueheretur.

Et magna pericula circundederunt. Illam reputatione vtilitatis, tetigit Athenienses, amplificando Phocenses, & ostendendo illis saluis quam in tuto fuerunt, qui cum perierint, vnà perierunt etiam ea quę ab illis custodiebantur. Vide enim vt & à terra & à mari, & à loci, Atticam ab illis fuisse custoditam testis ...

Antè manè prius quidem auxilium.) Cuius meminit in Philippicis, his verbis: Et postremò nuper in Pylas.

Diophanti & Callisthenis.) Hic Diophantus successis conditionibus & repulso à Phocide Philippo, scripsit ob rem bene gestam sacra esse facienda Diis. Callisthenes autem contrà, qui captis Phocensibus, ma-C gna orta trepidatione, supellectilem iussit ex agris in vrbem conuehere, & neminem manere foris, tanquam hostes ingruerent, propterea que sacra Herculana intra vrbem facienda fuerunt, quæ alioqui extra mœnia fieri moris erat.

Ad Porthmum.) Rursus & à terra & à mari est metus. Porthmus enim Euboeæ est. Euboea autē est insula. Megara in terra continente sita.

Scio autem.) Est & hæc obiectio ad signum quoddam & circumstantiam, sed cum priore etiamnum cohærens. Fere enim & ipsa eiusdem generis est antistatica. Referunt igitur ad signum & circumstantiam, Ipse fuasse mihi pacis, et videatur respondere Aeschines. Scaeuolae lenitatis pacem præstare bellis putabam conficit autē hac obiectione multa, eaque non parua primùm suum factum in aduersarium confert. putabatur enim & ipse de visio de pace faciendæ consilium proinde tanquam ipse Aeschines in se recipiat factam pacem, sic obiectionem affert atque vsus pat. Quapropter admiratione dignum est artificium, quòd quæ ipsi crimina excusanda fuissent, ea iam fecit encomia defensionis Æschinei. Nam si aduersarius laudes pacis recitat, quis iam faciendæ pacis autorem accuset? Ac responsio consentanea est signis & circumstantiis. Scio, inquit, nihil enim absurdi est suadere pacem seruandam esse, cum è pace multa mortales commoda capiant.

[illegible]

Adeò autem non excepit obiectionem, id quod est contradicentis proprium, vt etiam approbet. Quid enim, inquit, quod illi acceptis muneribus, rem nostram publicam malè perdiderunt? vt pax quidem nõ accusetur, ea verò quae in concilianda pace acta sunt crimina sint. Vnde autem constat, Demosthenem timere crimen illud pacis? In oratione de Corona id declarauit. Primam enim obiectionem, & primum crimen, id posuit, quòd pax facta fuerit, cum ipse neget eam se fecisse. Proinde me primum pacis principem, neque auctorem esse mea apparebit ac bene addit, Primus. Nam decretum protulerat Demosthenis Æschines, quo apertè de pace agebatur propterea tacitus potioribus, ad principium pergit, atque id ad Aristodemum & Neoptolemum refert.

Propter quam aut ipsis, aut potentioribus.) Aut omnes sibi bona quaerunt in communi societate, aut se praestantioribus & potentioribus, cum quibus se cõiungunt propter necessitatem.

Denique Athenienses.) Hæc eò dicit, vt commenta in se retorqueant: & quia metuit disputationem de pace, recurrit ad bellum atque id quod quaeritur, eo quod quaeritur obumbrat. Nam in multitudine rerum nõ facile deprehenditur, quam rem quis metuat. Cum autem multa sanè proposuerit, in eo ipso desinit, quod est firmissimum, his verbis: Repellite igitur, repellite eum ab oratione de pace. Et quoniam videtur decretum de pace fecisse, ad id excusandum aliàs per translationem, in Neoptolemum & Aristodemum culpam confert, aliàs vrbem complectitur: aliàs articulo necessitatis pro excusatione vtitur, his verbis, Reduxerunt igitur eos qui futuri essent ad legationem. Atque hinc digrediens, quando eum etiam legatos à Philippo missos ad senatum adduxisse constat, hac parte tractata, quam hic silentio in oratione de Corona defendit, ad colorem denique transit. Quare autem non etiam hic ita crimen praeuertit, vt in oratione de Corona? Quia cum hic priores ei dicendi partes habeat, & ipse è re ipsius sint, ea suo arbitratu disponere possit: ita potuit haec tractare, vt vsus postulat. In oratione autem de Corona, quia reus sit, cum in eum crimen sparsissime ferrent, coactus fuit ex professo pacem excusare.

Praeterquam quid est facta ignominiosè.) Non separabitur ignominia, sed erat in rebus.

Ac turpiter quidem.) Cum signa multa essent, vt diximus in argumentatione, nullo horum perinde vt pernullis & pollicitationib. nititur hic, necessarium fuit reliquum* ipsumque signum praeterit, quo conatur obiectionem, quam contra ipsum posuit, refutare. Non tamen ita posuit apertè, vt obiectionis speciem habeat, sed refutationem [illegible] Tanquam enim Aeschines possit dicere se vel ex inscitia, vel ex simplicitate, vel ex ignoratione morum Philippi ea dixisse, & ipse assentiri se dicit, si ita videantur sic ex inscitia, vel si simplicitate, vel quauis ignorantia facta. Non enim simpliciter admittit Æschinis excusationem, sed id solum quaerit, vt crimen per res ostendatur. Quid autem ait? Si ista ex inscitia, aut simplicitate, aut alia quacunque ignoratione ab illo facta sunt, [illegible] res requirunt, e quibus ductae probationes firmae sunt & certae paulum progressus, *vbi eam solutionem indicit.

[illegible]

Ὅλως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) [illegible]

[illegible]

ἀλλ' ὑμεῖς [illegible] ταῦτα [illegible] [illegible] [illegible]

Ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα.) [illegible]

Ὡς δίκαιος ἔσται μεθ' ὑμῶν.) [illegible]

[illegible]

A Sed vos remittite Æſchini atrocia illa & immenſa, ſi ex ſimplicitate aut alia ignoratione eum peperam egiſſe conſtabit.

Proinde ſi hæc ex iniuſtitia.) Iam ad potiorem colorem venit, qui adhibetur contra ſigna Æſchinis, quæ ſunt in iis quæ renunciauit. Quæ autem quam ponat, calumniatur, et manifeſtum eſt, quo ruinoſa magis efficiat. Neque enim ſatis eſſet.) Quaſi dicat, Narra Phocenſibus tuam ignorantiam, & compeſce calumniatorem, iniſtere ſimplicitatem.

At ſi ex improbitate.) Iam abſoluit primam coniecturam: iam alteram orditur. Cum enim in prima oſtenderit, eum perdidiſſe Phocenſes, & progreſſus fuerit vſque ad colorem, alia quæſtio incidit, an propter munera id fecerit?

Argento accepto & muneribus.) Vides vt è colore altera emergat quæſtio de corruptela? Nam ipſe ait ſe deceptum eſſe: nos autem oſtendimus, eum volentem dixiſſe, acceptáque mercede decipere voluiſſe. Quàm iuſta futura ſit, vobiſcum.) Hic ſenſus eſt, Cogitate vobiſcū, quàm æqua futura ſit B probatio. Si verò facit, Quàm nulla ſit futura vobiſcum ita verba manentes, vt ſunt, Probatio iuſta erit vobiſcum. Nam & vos iuſti eſtis. Attexit autem his & alteram coniecturam: Si enim accepiſſe munera conſtabit, perſpicuum erit nequaquam deceptum eſſe. Verum ſi ex imperitia argento accepto & muneribus, idque ipſis actis palàm coarguetur. Quia enim nec ipſe teſtes corruptelæ producere poteſt, poſtulat ipſis actis probari, eum eſſe deceptū. Hinc iam ad probationes venit, & ad refutationes, Æſchinem nequaquam eſſe deceptum. Sæpe autem reperimus, eundem colorem poſitione conſequentis ſolui: Si deceptus eſſet, eum neceſſe fuerit impoſtorem odiſſe: At non odit Philippum: Non igitur eſt deceptus. Diuide autem ſigna & circumſtantias in geminas cauſas: Diuiſti Æſchine vel fretus Philippi ingenio, fore vt conſeruaret Phocenſes, vel apertè eum dicentem audiuiſti. Quòd ſi ille te decepit, C manifeſtò tibi eſt inuiſus. Sit ipſe deceptus, fretus Philippi ingenio: etiam ſic par eſt, te illi eſſe hoſtem. Non enim talem ſe præbuit, qualem ſperaſti. Quare propter hæc vtraque inuiſus tibi eſſe debet. Sed nemo audiuit vllum vel odioſum ex te verbum in Philippum, eò quòd reipſa eum non odiſti. Quin contrà, defendis eum. Quî igitur deceptus eſt? Nonne verò accepta pecunia, verba illa protuliſti? Eſt autem operæpretium audire ea, quæ Hermogenes in arte dicendi tractauit, de iis quæ ab initio ad finem dicuntur. Si in verbis, inquit, fuerint: ex ſcripto & ſententia ſoluentur; ſin in affectionibus vehementioribus deprecatione: ſin in factis? * infinita quæſtione. Inueniemus autem præceptum hoc in eo quod ad verba attinet, haud eſſe ſanum. Verba enim Æſchinis ſunt, Conſeruabuntur Phocenſes. Memini erat quod promiſerat. Refutatio autem, ſi à ſententia penderet, ſic dixiſſet: Conſeruabuntur Phocenſes? Quomodo? ſi Reſpublica noſtra expeditionem ſuſceperit: ſi quid pro Phocenſium ſalute decreuerit. Refutationes enim ſcripti ſūt, adeò eo quod incidit, vt in illo, Hoſpes murum ne conſcendito, hoc ſcriptum eſt. Refutatio autem, cum paulum quiddam ſcripto adiecerit, ſententiam facit, dicendo: hoſpiti non aſcendendum eſſe: intelligendum eſſe exploratorem, eum qui in Reipublicæ fraudem circumſpiciat & curioſe perueſtiget: non eum, qui ſalutis cauſa id faciat. Vides vt ſcriptum mutilum, cum ei aliquid adiicitur, ſolui videatur? Rurſus in alia coniecturali quæſtione, Confidite populares, propediem

Θαρρεῖτε ὦ δημόται οὐκ εἰς μακρὰν [illegible]

* solueminis: hoc est scriptum, & videtur praeceptū conseruari. allectio enim paruo additamento, videtur solui scriptum. Hic autem in oratione in Aeschinem, non seruari praeceptum hoc videmus, sed est hic color translationis simul & deprecationis. Ait enim se deceptum à Philippo, illa dixisse. Proinde si culpam in Philippum transfert translatio est. Sin veniam petit, vt deceptus, fit deprecatio. Non igitur citra diligentem inquisitionem accipienda sunt artium praecepta, tanquam leges, sed ad multas & varias traducenda causas. Quae si quadrare viderimus, ita concludere licebit, & vti. Sin paucis quidem quadrarint, & non omnibus: manifestū erit, ea non esse sana. Neque enim in figmento illo de hospite constabit praeceptum. * Diues & pauper contrariae factionis in Republica. In conuiuio iurauit diues, se regnaturum: vicissim iurauit pauper, se tyrannum occisurum. Inuentus est mortuus nō spoliatus pauper, à conuiuio recedens; caedis accusatur diues. Quale enim est primum signum? Iurauit se regnaturum diues. Hoc igitur est in scripto situm. Refutatio hic non ex sententia sumitur, sed ex deprecatione: per ebrietatem enim se dixisse ait. Quomodo igitur dicemus, veram ferre legem magistrum artis? Ne verò inconsideratum hoc putetur: dico signorū & circumstantiarum, atque eorum quae in verbis posita sunt, partim sic dici & esse talia, vt nullo egeant additamento: alia sic, vt ad duas vias feratur enarratio. Quibus enim aliquid addi potest tanquam deficiens, ea soluuntur per sententiam. Quae autem perfectam habēt sententiam, ea vel translatione, vel deprecatione soluuntur. Ad deprecationem autem pertinent & amor & ignorantia, & simplicitas, & insania, & quae sunt eius generis. Venia enim ab animi perturbationibus oritur. Sed quia saepe obiectiones tum deprecatoriae, tum translatiuae, insertae eidē quaestioni inueniuntur: è priore quaestio est signanda. Nam si deprecatio fortior, deprecatoria fit quaestio: sin translatio, translatiua. Siquidem, cum in fortunam conferat cladem in oratione de Corona Demosthenes per translationem se defendit. Neq; enim potest fortuna, Hermogene autore, iudicio postulari. Hic autem ignorantia ad refutationem signorum adhibita, quum se ignorasse ait Philippi ingenium, deprecatione soluit. * Nam si verè ignorasti, aut deceptus es, venia tibi dabitur. Quin etiam iracundiam in Midiana, cum sit animi perturbatio, deprecatione soluit. Siquidem ex iracundia fecit illa Midias, &c. Sed redeamus ad propositum. Refutatio igitur coloris, voluntatem introducit, & quo pacto? Siquidem ex improbitate, argento & muneribus acceptis, & rursus ordine: Quare non circumuentus, nec deceptus, sed locata opera sua, & argento accepto, haec ille dixit & prodidit. Diximus autem orationis initio, auspicatum eum esse à voluntate, in capite de facultate: sed maximam tractationis partem ad secundam coniecturam reseruasse. Volūtas enim inter duas coniecturas intercessit, quae & colorē soluit, & alteram coniecturam introducit. Eam porrò sumit à causa, his verbis: eum locata sua opera, & accepto argento, illa prodidisse. Causa enim hic quaeritur, quamobrem voluerit Aeschines fallere populū. Maximum autem in voluntate est causa. Vbique enim in examinanda voluntate causa est inquirēda.

τὸ δεῖν τὸ ῥητὸν, καὶ δοκεῖ τὸ θεώρημα σώζεσθαι· προσθήκη γὰρ βραχεία τινὸς, δοκεῖ λύεσθαι τὸ ῥητόν. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ κατ᾽ αἰσχίνου λόγου, σωζόμενον οὐχ ὁρῶμεν τὸ θεώρημα, ἀλλ᾽ ἔστιν ἐνταῦθα τὸ χρῶμα μεταστατικὸν ἅμα καὶ συγγνωμονικόν. ἐξηπατῆσθαι γὰρ ὑπὸ φιλίππου λέγει ταῦτα εἰρηκέναι. εἰ μὲν οὖν ἐπὶ τὸν φίλιππον μεταθείη, μεταστατικόν· εἰ δὲ ἀξιοῖ ὡς ἐξαπατηθεὶς συγγνώμης τυχεῖν, συγγνωμονικὸν γίνεται. δεῖ τοίνυν μὴ ἀνεξετάστως παραδέχεσθαι τὰ ἐν ταῖς τέχναις, ὥσπερ νόμους θεωρήματα, ἀλλ᾽ ἐπὶ πολλὰς καὶ διαφόρους ἄγειν ὑποθέσεις. κἂν εὕρῃς ἐφαρμόττον τὸ θεώρημα, ἐπὶ τὸ θαρρεῖν καὶ χρῆσθαι. ἐὰν δὲ ὀλίγαις μὲν ἐφαρμόττῃ, μὴ πάσαις δὲ, δῆλον ὅτι φανήσεται οὐκ ἔχον ὑγιῶς. καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐπὶ τοῦ πλάσματος τοῦ ξένου φανήσεται τὸ θεώρημα. πλούσιος καὶ πένης ἀντιπολιτευόμενοι· ἐν συμποσίῳ ὤμοσεν ὁ πλούσιος τυραννήσειν. ἀντώμοσεν ὁ πένης τυραννοκτονήσειν. εὑρέθη νεκρὸς ἀσκύλευτος ὁ πένης, ἀναχωρῶν ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ κρίνεται φόνου ὁ πλούσιος. ποῖον γάρ ἐστι τὸ σημεῖον ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους; ὤμοσε τυραννήσειν ὁ πλούσιος. οὐκοῦν τοῦτο ἐν ῥητῷ κεῖται. ἡ λύσις ἐνταῦθα οὐκ ἐκ διανοίας, ἀλλὰ συγγνωμονικὴ γίνεται. μεθύων γὰρ εἰρηκέναι φησί. πῶς οὖν λέξομεν ἀληθῆ νομοθετεῖν τὸν τεχνικόν; ἵνα δὲ μὴ [illegible], λέγομεν ὅτι τῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὅσα ἐν λόγοις κεῖται, τὰ μὲν οὕτως εἴρηται, καὶ ἔστιν ὡς μὴ δεῖσθαι προσθήκης, τὰ δὲ οὕτως εἴρηται, ὥστε εἰς δύο ὁδοὺς φέρεσθαι τὴν ἐξήγησιν. ὅσα μὲν γὰρ ἔχει τι δεῖν προστεθῆναι ὡς ἐλλείποντα, διανοίᾳ λύονται. ὅσα δὲ ἀπηρτισμένην ἔχει τὴν διάνοιαν, ταῦτα ἢ μεταστατικῶς ἢ συγγνωμονικῶς λυθήσονται. τῷ δὲ συγγνωμονικῷ ἐστι καὶ ὁ ἔρως, καὶ ἡ ἄγνοια, καὶ ἡ εὐήθεια, καὶ ἡ μανία, καὶ ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου. ἡ γὰρ συγγνώμη ἀπὸ τῶν παθῶν χαρακτηρίζεται τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἀναμεμιγμέναι εὑρίσκονται αἱ ἀντιθέσεις ἐν τῷ αὐτῷ ζητήματι, καὶ συγγνωμονικαὶ καὶ μεταστατικαί, ἀπὸ τῆς κρείττονος δεῖ χαρακτηρίζειν τὸ ζήτημα. ἐὰν μὲν γὰρ ἡ συγγνώμη κρείττων, συγγνωμονικὸν ποιεῖ τὸ ζήτημα. ἐὰν δὲ ἡ μετάστασις, μεταστατικόν. ἐπεὶ γὰρ εἰς τὴν τύχην μεταφέρων ὁ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ πταῖσμα, μεταστατικῶς ἀπολογεῖται. καὶ οὐ δύναται ἡ τύχη, ὥς φησιν ὁ ἑρμογένης, κρίνεσθαι. ἐνταῦθα δὲ τὴν ἄγνοιαν ὡς λύσιν λαμβάνων τῶν σημείων, ἠγνοηκέναι γάρ φησι τὸν φιλίππου τρόπον, συγγνωμονικῶς λύει. εἰ μὲν ἀληθῶς ἠγνόησας, ἢ ἐξηπατήθης, συγγνώμης ἀξιωθήσῃ. καὶ τὴν ὀργὴν ἐν τῷ κατὰ μειδίου πάθος οὖσαν τῆς ψυχῆς, συγγνωμονικῶς ἔλυσεν. εἰ μὲν δι᾽ ὀργὴν ταῦτα πεποίηκε μειδίας καὶ ἑξῆς. ἐπανέλθωμεν δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον. οὐκοῦν ἡ λύσις τοῦ χρώματος εἰσάγει τὴν βούλησιν. καὶ τίνα τρόπον; εἰ μὲν τὸ διὰ πονηρίαν ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα. καὶ πάλιν ἐφεξῆς. διόπερ οὐ παρακρουσθεὶς, οὐδὲ ἐξαπατηθεὶς, ἀλλὰ μισθώσας αὑτὸν καὶ λαβὼν ἀργύριον, ταῦτα εἶπε καὶ προδέδωκεν ἐκεῖνος. ἐλέγομεν δὲ ἀρχόμενοι τοῦ λόγου, ὅτι ἤρξατο μὲν ἐκ τῆς βουλήσεως ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ περὶ τῆς δυνάμεως. τὴν δὲ πλείστην ἐργασίαν ὑπέθετο ἐν τῷ δευτέρῳ στοχασμῷ. ἡ γὰρ βούλησις γέγονε μεταξὺ τῶν δύο στοχασμῶν, λύουσα μὲν τὸ χρῶμα, εἰσάγουσα δὲ τὸν δεύτερον στοχασμόν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰτίας, εἰπών, ὅτι μισθώσας αὑτὸν καὶ λαβὼν ἀργύριον, προδέδωκεν ἐκεῖνα. ἡ γὰρ αἰτία ἐνταῦθα ζητεῖται, διὰ τί ὁ αἰσχίνης ἐβουλήθη τὸν δῆμον ἐξαπατῆσαι. τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἐν βουλήσει, ἔστιν ἡ αἰτία. δεῖ γὰρ πανταχοῦ βούλησιν ἐξετάζοντα, τὴν αἰτίαν ζητεῖν.

ὡς αὐ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Quod si à voluntate causa sumatur criminatio, & superius causam reddes voluntatis. Qua de causa volui prodere? qua de causa volui fallere? Vt argentum acciperem, inquit. Deinde quia ex tractatione occurrebat, non fuit occasio vt Philippi * fieret mentio, repellit, soluit his verbis: Atqui veniebat nuper legati, Philippo Amphictyoniam esse decernendam postulantes. Tantum autem abfuit vt ei adversarer, vt etiam patrocinari instituerim. Et hactenus agitur de voluntate, quæ tractatio communis est, & renuntiationi coheret, & quæstionem de muneribus introducit. Est autem notatu dignum id quod in arte de incidentibus dici solet, etiam colore secundam quæstionem, cum ipse color nihil aliud sit, quàm quæstio quæ introducitur. Hic autem alius etiam color reperitur, & quæstio alia de qua certatur. Color enim est, Deceptus à Philippo hæc dixi. Solutio, Non deceptus ista: nam si deceptus esses, odisses Philippum. Non autem odisti, non igitur es deceptus, sed acceptis muneribus decipisti, & hæc causa esse reperitur, cur deceperis.

B Causa igitur hic fuit secunda coniectura: Si accepi munera, producite testes ô Demosthenes. * & fit hic incidens quæstio. Quòd si cum iis præceptis quæ nunc habentur, non consentit nostri oratoris oratio: non maior habenda est præceptorum, quàm Demosthenicarum orationum autoritas. Primi enim inventores habendi sunt legumlatores, non ij qui paucula ab eis acceperunt. Ad oratorem igitur confugiendum est. Nam & in illa de prodigo quæstione, generaliter nobis pronunciat Hermogenes, non posse fieri, vt simplex coniectura fit * rebus, cum nobis Isocrates contrarium in oratione Euthynea legem tulerit. Alterutrum.) Verba tua quæ in pollicitationibus locutus es, ubi alterutrum, inquit, omnino dicta sunt. Aut enim Philippum apertè dicentem, Servabo Phocenses, & perdam Thebanos: quum audivisses & credidisses, renunciasti, cum mitem eum & humanum in aliis rebus vidisses, sperasti, eum & hæc facturum, eique ea frustra promisisti. Frustratus igitur, vtraque de causa odisse Philippum debes, quòd

C neque verba quæ dixit, præstitit, neque spem, quam habuisti, ratam fecit. Atqui palàm eum & laudas, & miraris. Quare dicere non potes, te ab eo deceptum esse.

Sed omnes prius Athenienses accusant Philippum.) Ne diceret aliquis, sed tempus non erat accusandi.

Me quidem tractare.) Æqualium dissoluit harmoniam. * Nam vehementiores affectus dictionis concinnitatem subire nolunt.

Insuper etiam decepti.) Non enim tantum negat facta esse quæ promiserit, sed cumulum etiam malorum adiicit, de Thebanis, dicendo: Maiores eos fecit, quàm conveniebat: de Phocensibus, eos funditus eversos, ac Tespias & Plateas adeò non instauratas à Philippo, vt etiam Orchomenum & Coroneam perdiderit. Demonstrans legatis.) Omne suum consilium verbis prodens.

Præterea si neminem.) Aggreditur ad postulationem argumentorum. Hoc autem dicit, Nisi res testimonium in eum dicerent, quæstiones & eius generis alia circumspicere esset reliquum.

Aurum.) Macedonicum quod accepit à Philippo; commutavit Atticis nummulis, vt iis vti Athenis ipsis posset. Aliter:

Præterea si neminem.) Ad argumentorum postulationem accedit alterius quæstionis. Tanquam autem Æschines testes postulasset, ita respondit;

[illegible]

Si neminem quicquam habere possemus ostendere aliqui famulorum torquendi essent. Testium commendationem hinc ostendit, et dico quae est de muneribus & quaestionibus, quamobrem hic, cum ab vna contentione transiturus esset ad aliam, neque conclusionemque principio sit vsus (id quod alioqui facere solet) in alterius quaestionis initio, sed ita vtramque coniunxerit, vt ingressus non facile discerni possit videatur, quamquam hoc facere solet? Respondemus, vbi res à rebus sunt diuisae, ibi eum & concludere, & exordiri. Vbi autem aliqua coniunctio est, & non est causa simplex, illa complicare & capita & res. Quod ipsum etiam ostendit, non simplicem esse contextum eam praesentem orationem, vt quidam putarunt. Nam cum ea quae incidit, ad demonstrationem prioris adhibeatur, propterea non transpositum esse, neque diuidere cuiusque probationem, sed contra potius priora cum posterioribus coniungenda. Nam quod incidens coniectura adducitur, ad argumento est, cum de industria fefellisse. Fit autem incidens, eo quod perfectam tractationem ostendit è colore exaruit, sed non omnino ipse color fit secunda quaestio. Est autem consuetudo Demosthenis, & ante obiectiones ponere refutationem, & post obiectiones. Vide enim vt recta sit solutio postulationis argumentorum. Sic enim occurrit, quasi Aeschines testes posceret. Siquidem neminem legatorum quicquam accepisse ostendere possemus, essent aliqui ex famulis torquendi. Neque enim tum quaestiones haberi de liberis licuit, sed vel de seruis publicis, vel de famulis priuatorum. Quid si ostenditur Philocratem accepisse, huius vero amicus est Aeschines: ergo accepit & cum Philocrate dissipauit. Cum enim coniecturalis & haec ipsa quaestio fieret, si Philocrates accepit & Aeschines, immoratur huic parti, vt probet ex summa amicitia & magna coniunctione, Aeschinem accepisse, propterea & contraria in contentionem addacit. Non solum enim à familiaritate, sed ex eo etiam, quod, cum se ea suspicione liberare potuisset attestando, non prodiit, neque id fecit quanquam orator eum citaret. Ait igitur: Neque enim procedit Aeschines, neque se ostendit. Itaque ex circumstantiis & signis probat, quae ducuntur à factis & praetermissis. Ac illud quidem à factis sumptum est, cum semper esse cum Philocrate. A praetermissis autem, quod citatus se non stiterit. Postea cum & hoc commune esset (neque enim alius quispiam testimonium in Philocratem dixerat) aliis dat veniam, Aeschinem autem à crimine non absoluit, his verbis: Ac caeterorum quidem cuique causa est, isti vero horum nihil. In hac parte etiam apertè mentionem Phrynonis facit, eademque arte vtrunque conficit, tum nolegatos aliquos ostendit, tum et eos conciliet. * Siquidem enim ostenderit, commouebit eos, & ad dicenda conuicia adducet, & per id probabit se criminis socium non fuisse furtum. Sin conciliarit, habebit eos paratos ad dicendum in Aeschinem testimonium, id quod per totam secundam coniecturam struit. Perseuerat autem in oratione contra Philocratem, quod per plura argumentorum genera corruptelam probare studet.

Ad illum autem venit.] Coniunxit se cum Philocrate, & partium illius fuit.

Non placet sibi.] Simplicitate verbi allicit legatos ad dicendum testimonium. Nihil enim magnificum & admirabile est illud, Non placet mihi.

A εἰ μηδένα μηδὲν εἴχομεν δεῖξαι [illegible] βασανι- [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τῶν πεπραγμένων.) [illegible]

[illegible]

ἀξίωμ'

[illegible]

Nullum equidem facio.) Vide autoritatis magnitudinem, cum ipse loco ciuitatis pronunciet. Aeschines illi fuit illic.) Multū acerbitatis habet, & modestiæ. Nam & excusando insectatur, & dum quod decet, modestus est, generum eius clariter nominat Philippum, propter illum. Nec cum eis nullum eorum facitis, vos nullus facit.) Adeò in Philippum dicere non vult, vt ei non parum cauere, fraudi sibi esse putet. Nā tametsi vos eum absoluerit, dicentes, Periculo te liberamus, ne rempublicam geritō, discedito: non recedit à vobis. Hæc minùs clamitate.) Parum abest quin vocem etiam rebus adiungat, vt viuam reddat orationem & verbum Continenter, copiam probationum ostendit. Et quis dicit in me, inquit, testimonium?) Cum stomacho sic est positū. Tanquam autem probatio, rebus ipsis acceptorum munerum eū coarguat, sic obiectionem cum gestu introducit. Quæ cum ita ostēdantur, inquit, audet dicere: Et quis me accepisse munera testatur? Refutatio autem rerum, & verborum contentione constat. Vtra horum fide sunt digniora? Res nimirum.

Hoc enim est illustre.) Siue quòd hoc Aeschines vt magnum & illustre profert, siue quòd illud palam à te factum rem probat euidentius. Responde verò.) Aut ad superiora refertur locus, cum, inquit, alij legati causam habeant, te nullam habes cur non pareas. Nam responde: Curnō paruisti cum citarere?

Surgito.) Quia reus in altero subsellio sedebat, & in altero subsellio accusator suam orationem absoluerat, responde ad id quod nunc dictum est. Responde, an non res sint testibus fideliores?

Qui enim noua iudicia.) Inusitata enim fuit Timarchi accusatio, quòd eum, cum iam penè consenuisset, impudicitiæ reū fecit, omissa iuuenili ætate, in quam suspicio cadebat. Cum autem supra dixerit, Quamobrem citatus quū Hyperides ad senatum referret, non paruisti, atq; obijceretur, Non enim meditatus eram, neq; sum promptus ad dicendum: causam sustulit his verbis: Qui enim causas nouas tanquam fabulas, eásq; sine testibus, ad constitutam diē accusator obtines. Tanquam fabulas.) Veluti figmenta. Hoc propterea dixit, quòd histrio fuerat Aeschines. Introducūtur enim ibi quoque in scena nouæ fabulæ. Easque sine testibus.) Significat Timarchum ab eo [illegible] peractum, nulla iusta probatione adhibita: idque ad hoc etiam iudicium est vtile. Neque enim ipse testes producit, vt similia similibus collata parem apud auditores obtineat autoritatem. Ad præfinitam diem.) Quia quibusdam causis propter magnitudinem, dies terminus præfinitur, & aqua quantum satis est.

Outos.) Accusator & actor.

Cum autem multa sint & grauia.) Aliud signum, & ipsum à rebus gestis. Peccat autem nōnihil in hac parte [illegible], quòd tempus quo est obita legatio, non vrget. Est enim hæc tertia legatio ad Philippum, cum is in Phocide iam esset, atque per hoc probat eū eodem esse corruptelæ, tam id ipsum quod est prætermissum. Quam enim ob causam non deprehendere orationes Æschinis post exitum ex eo probat, quod Aeschines illic manserit.

Eiuraui statim.) Sapientissimè adiectum est, Statim. Cum enim & Aeschines eiurasset, suum quidem factum probabile esse ostendit; sed Aeschinem cum prius consensisset, malitiosè detrectasse. Ostendit autem simul & beneuolentiam. Nam me vt bonum ciuem populus coegit.

[illegible]

Differunt autem [illegible] & [illegible]. Nam [illegible] est, cum aliquid omnino negatur cum iureiurando; sed [illegible] est dilatio cum iureiurando, si quis iurat, se nunc quidem hoc facere non posse, [illegible] autem id esse posse. [illegible] est ea quae fit in iudicio, cum iurat & accusator & reus, quae eadem & [illegible] dicitur.

Ne concio indiceretur.) Tertiae singulis mensibus statae conciones habebantur, sed [illegible] definita erat. Vocata est autem concio [illegible] quid in legitimis & consuetis [illegible] populus conueniebat. Cum vero ex necessitate aliqua habebatur, [illegible] & conuocabant. Et negocia Philippum [illegible] gerent.) Nimirum ne non eucteret Phocenses. Illud autem vide, vt nos hic docuerit, etiam tertia legatione missa ab Atheniensibus, adhuc incolumes fuisse Phocenses. Neque enim frumentum erat.) Alij de Macedonia intelligunt, alij de Phocide. Deinde ipsa probabile erat, fore aliquos qui cogitarent, Atque aliunde mutuo [illegible] gratia dicit. Neque frumentum inuenis poteras [illegible], Capitibus [illegible] subiugdat, Atque [illegible] verbo circumscribit.

Quid aut?) Versatur fictio personae contradicentis, quasi Athenienses ad ipsum se conuertant. Sed manendum fuit, hoc subjectum Demosthenis.

Quid igitur.) per interrogationem. Sic enim est orator, Quid igitur? quod [illegible] necesse fuit, & finem habuit [illegible] sponsione Aeschine & promissione, inquit, Phocenses perierunt?

Vobis concionem habentibus.) Nimirum cum deliberatent, siue de [illegible] siue de re aliqua alia. Hic autem illud obseruabis, quod iam ante cognouimus, eos non in Pnyce duntaxat habuisse conciones, sed saepe in Pyraeeo, & in alijs locis, & domum vbicunque conueniebant, is locus concio vocabatur non quod loco conciones dicerentur, sed quod populus ibi conueniret: quod ibi conciones haberent. Pnyx autem vocabatur, eo quod populus [illegible], id est, crebro congregaretur.

Quia talis tumultus.) Hic apposuit eam quae probabilis dicitur, defensionem: Atqui si conscius mihi fuissem [illegible], non ita palam abiissem, vt efficere [illegible] deprehendi possem. Refutatio. Sed [illegible] es, & totus in lucem & contagionem, et his omnibus sublatis & despectis, abieris.

Sublatis autem his.) Quibus [illegible], Thebanorum [illegible]. Quia principio dixerat, se tam inuisum fuisse Thebanis, vt & praemia interfectori promissa proscriberent, & caetera. Est autem videre operae precium, qualis sit color signorum. Dixerat Aeschines, [illegible] creatus est, ipse proficiscitur post eiurationem. Quid igitur dices ad hoc, [illegible] deletam fuisse creationem [illegible] absurdum fuisse, vt creatus cum esset postquam [illegible], iret ad Philippum. Orator autem, antequam, [illegible] electus esset, eundem fuit, non postquam perisse Phocenses audierat.

Et talia sic.) Patrius mos fuit, mittere Apollini in [illegible] Pythios spectatores [illegible], vt maior esset [illegible] dignitas.

Quae Thebani & Philippus faciebant.) Thebanis Philippum [illegible] per hostes significat, atque Philippum etiam [illegible]. Vide autem, et quod [illegible] [illegible], [illegible] liberos legatis [illegible] [illegible] [illegible] autem [illegible] [illegible] quod erat consequens [illegible] legatis [illegible] invitationes. Id quod sic [illegible] in conuiuijs, vt alij aliis pocula [illegible], saepe

[illegible] [illegible] [illegible] ...

[illegible]

[illegible] [illegible] ...

[illegible] ...

[illegible]

A etiam ea ipsa pocula donasse regem, quibus propinarat, ex auro facta ferunt: hoc enim erat proprium. Atque hæc rursus crimina & signa proditionis facit.

Decretum.) Id quod stultum quidem fecit, cum iureiurando dato, Æschines valetudinem excusauit.

Abiit igitur contra legem.) Hic iam concludit, & crimina collige, absoluta secunda quæstione. Vsitatū enim ei est, facere vt post confirmationem concludat. Sunt autem secundæ quæstionis capita hæc, omissorum vnum primum: Nunquam Philippi male meminit, cum te in pericula incidisse videres: post pollicitationē, non es illi offensus. A factis: Cum Pytho venisse, atque alij quidam legati, & postularēt, vt Philippus Amphictyo decerneretur, refragantibus omnibus solus suffragatus est. Is enim cohæret cum hoc: cuius mentionem prius non fecimus, nunc autē addemus: Bellum vetuit, suffragatus sum legatis. Admiranda est autem oratoris calliditas, quod non vt colorem introducit, sed concitarē & inflammare

B magis quàm defensionem producere instituit. Tertiū signum, quod Philocratem accepisse se fatetur, et ille Philocrate familiariter vtebatur. Quartum, cū Hyperides Philocratem detulisset, & ego apertè citarē eos qui testificari vellent, se socios ei non fuisse non prodit Æschines.

Fortassis autem.) Obiectio epilogica, quam vtiliter finxit orator, vt ostenderet Philippum esse magnum, dicendo, Commouebimus eum ad iram, si amicum eius puniemus: vt per hoc moueat iudices, vt Aeschinem punire malint. Aliter.

Fortassis autem.) Ab vtili sumitur obiectio, cum quæritur, vtrum expediat eum condemnare? Sed quia conclusiones à summis capitibus sumuntur, propterea sæpe ex his epilogicæ quædam incidunt obiectiones, in coniecturam & in finitione: iam verò & alicubi in alijs statibus. Nunc autem de supplicio agitur.

Fertur igitur.) Non tanquam ab Aeschine hanc introducit, sed tanquam ab aduocatis ortam, his verbis: Fortassis autem & talis afferetur ab istis oratio:

C videlicet à factione & patronis Aeschinis. Refutatur autem per antiparastasim. Ac primo expedit refutationem, àpalm obiectionem, tum ex Aeschinis verbis, cum exemplis, partim regis & Timagoræ facta mentione, partim Thebanorum & legatorum. Coniuncta sunt autem exempla vtraque. Nam priore perstringitur Aeschines, & Timagoræ similis esse ostenditur: alterum laudationem continet oratoris, sub imagine Philonis: Quæ enim quidam * de oratore dixit, iis Demosthenes, dicendo seipsum celebrare vult. Figuratè enim tum aduersarium perstringit, tum seipsum commendat. Affirmat & propositum illud, beneficiorum fuisse Philippum reipublicæ Atheniensium, nisi essent qui acciperent munera. Vt autem ex refutatione aptè veniret ad sequentem obiectionē, rursus per occasionem meminit suorum consiliorū quæ dederit, republica deliberante, quibus de rebus facienda esset pax, & de Aeschinis verbis, cum * non dixisse sententiam, cum tum aduersaretur. Iterum enim * recurrit à signis, & ostēdit, quibus dicendis, & quibus agendis Aeschines quò patriā perduxerit. Vbi igitur fecit: Cum ego primo esse die superior, & vobis persuasissem, vt sociorū decretū confirmaretis:

[illegible]

ista postridie vos impulit, vt in Philocratis sententiam (praesente eo) ĕ simul à Philocrate in lucem traferi simul sequenti obiectionis locum praebet, simul etiam eo omnes facit, si non tacuisse. Cum enim in his diceret, qualia decreta populo comprobanda persuaserit, deliberanti de pace facienda ratione, cum duces bellum male administrassent, & refert, quibus verbis Aeschines Atheniensibus: necessario ad obiectionem venit, in qua fieri potuisse negat, vt pax ita fieret quemadmodum postularet Demosthenes, & propter aduersario testimonium inter optimos ipsi refertur. Nam si ita postulabat, vt pax optima fieret, & p lam dicit Aeschines testimonium, quod ei sit renegare laudem sibi per hoc testimonium conciliat amplissimam, & Aeschinem proditu afficit haud vulgari. Sunt igitur tres obiectionis partes. Nam alia continet laudem oratoris alia confessionem, postulasse Aeschinem, vt fieret pax talis, duces male administrasse bellum. Eius autem refutatio sumitur à corruptela, vnde etiam secundo loco post secundam confutationem collocata est.

Alius venit, alius abit, ista quidam. Venit alius ad habendam concionem: alius abit, nec sustinet audire.

Eos dixisse malos.) Cum de proditione & corruptela differat, non vult sua persona vti, sed se ex aliis audiuisse refert.

Thebanorum legati.) Cum indignatione legendum de iis qui Medum susceperant.

Et visum est spectaculum insolens.) Thebani Atheniensium studiosi, & Athenienses cum Thebanis sentientes.

Non pro Thebanis, sed pro nobis.) Orator quidem Thebanus fuit, sed oratio digna Atheniensibus.

Haec enim sunt quae dixit Aeschines.) Immutauit ordinem & quod primum est, posteriore loco dixit, vt totum imputaret aduersario.

Ligna, frumenta.) Ea habere Philocratem sciebant omnes, sed cum ante patrocinium probarit, id ostendere conatur, cum illarum etiam rerum esse socium.

Eam non fuisse bonam, neque qualem volebant.) Translatiua obiectio, in duces culpam conferens. Facit autem eum confitentem, pacem esse malam: vt solummodo ob eius corruptelam factam esse malam, non per duces quos criminatur.

Vtrum ex alia.) Vt quae vicit.

Aut ex hac.) Vt quae succubuit.

Iam illud etiam.) Secundum argumentum eidem pertinens. Studet autem per secunda probare, neque victoriam neque classem in causa fuisse, vt Philippus malefaceret, sed proditionem legatorum. At enim, Etiamsi ita cecidisset, vt bello vinceremur], sicut etiam Thebani à Phocensibus: nihil obstitisset, quo minus auctae essent opes reipublicae, cum Philippo opes auctae essent. Bello enim vincebantur Thebani à Phocensibus. Philippus autem cum Thebanis victis coniunctus, propter orationes legatorum erexit fortunam Thebanorum. Receperant suos.) Obsessos & circumuentos suorum quosdam in oppido quodam constituarunt Phocenses, & eripuerunt. Hedyleum autem locus, aut mons est Beotiae.

Malorum autem Ilias.) A Troianis malis sumptum prouerbium, in eos dicitur, qui acerbissima quaeque patiuntur. Geminilicos asserit casum esse mutatum, & fuisse dicendum Iliadis mala.

At hercule sucius.) Eadē est obiectio cū superiore.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

ξύλα, πυροί.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Vt enim pax mala fieret, in causa fuerunt & duces, & socij Phocenses, fatigati bello. Tractata est autem per ironiam, quasi diceret, Sed tamen adeò palàm vlcta Thebanis, audet dicere Æschines, Phocēses bello fuisse fatigatos. & sic obiectio propter ordinis opportunitatem ipsa se soluit.

Nam hæc ita.) Hoc aptissimè sequitur obiectionē. Cum enim de ea Respublica deliberaret, qualis pax facienda esset, & quibus conditionibus, accusat Aeschinem Demosthenes, eum progressum, fuisse autorem, vt ea sine Phocensibus fieret. Vicissim Aeschines Demosthenem accusat, qui autor fuerit, vt pax sine Cersoblepte fieret. Cum autem in superioribus refutationibus ostenderit, Rempublicam non eò quòd bello vincerentur, ab Aeschine coactam esse talem facere pacem: rursus hic defendit, non sua culpa perisse Cersoblepten, quòd dixerit, nō expectandos esse eius assessores: sed Aeschinem qui moratus fuerit, & non in ea loca properarit, vbi Philippum esse

B audierat, vt Demosthenes scripserat. Obiectio igitur recriminatione constat: non modò suasit nobis Aeschines pacem sine Phocensibus esse faciendam: sed & tu suasisti Demosthenes, sine Cersoblepte esse faciendam. Recriminatur igitur alter alterum de consilio: Demosthenes Æschinem, quòd sine Phocensibus: Æschines oratorem, quòd sine Cersoblepte. Quare cum probasset Demosthenes, non bene sine Phocensibus: hic iam probat, bene * sine Cersoblepte, pro ratione temporum. Facile enim fuisse legatis, omisso Cersoblepte, nauigare in Thraciam. Est autem consuetudo Demosthenis, vbi difficiliora prius, & ea quæ formidat, soluit, post subiicere sæpe ea ipsa, quæ molesta sunt, hoc est, aduersariorum propositiones. Progressa igitur tractatione hoc subiecit.

Hinc igitur eos educi.) Tanquam festinans seruare Cersoblepten.

Istis vero morantibus & nolentibus.) Vt eum prodérent. * Et rursus deinde:

C At fuisse nos Philippum in Hellesponto deprensuros.) Hæc enim eius verba sunt, qui innuit celeriter faciendam esse pacem, ad seruandam Cersoblepten. Quin & Euclidis testimonium, illud ipsum confirmat. Ob tarditatem enim legatorum dixit ad Euclidem Philippus, se ignorasse tempus pacis, & propterea subegisse Cersoblepten. Quare pars hæc confutationem continet obiectorum Demostheni criminū, & recriminationem Æschinis, qui vltrò prodiderit Cersoblepten. Sed cum Cersoblepte nomen refugiat, & eius mentionem, Thraciam illius loco ponit, & maius id quod minus est comprehendit & plura maioraque obiicit, quàm obiecta refutat. Dilucidiorem autem fecit & acriorem præcepti vsum, cum postea dixerit:

Autor ego vobis eram, & iubebam nauigare quàm primùm in Hellespontum.) Celeritas enim & festinatio indicat Demosthenes sollicitudinem, & studiū conseruandi Cersoblepræ, vt proditio cunctanti & moras nectenti accepta referatur.

Et ex iis quæ restabant.) Thracibus dicit. Ita scit, non esse crimina principalia, sed tanquā residua confirmationibus.

Et non proficere, neque finere.) Ostendit nō propter non expectatos Cersoblepræ legatos, sed propter Aeschinis tarditatem perisse Cersoblepē. Itaque proditio ibi apparuit. Deinde quia obiiciebatur,

[illegible]

Sol obscuratum fuit, an ea Philippus nondum occupasset: peritus est refutationem, & bifariam exaltis. Ac tamen si occupasset, non tamen occuparat omnia atque illa ipsa quae occuparat, vtique reddidisset pro sententiis nostris, & caeteris pepercisset, aut si ita fecisset, iusiurandum ab eo non accepissemus: & omnes cauti fuissemus in rogationis, ut de Phocensibus decreuerunt. Et per sequentia probat, facile recipi potuisse Cersobleptem, saluis Phocensibus.

Intersecto tempore.) Inter pacem & iusiurandum.

Intédere.) Minari. [illegible]) Prius absumpta esse, verbum [illegible]. Ducem autem Proxenum intelligit, ne praetexat metum aut periculum.

Congressi cum Proxeno sumus.) Ne dicat, Scripsisti tu quidem sumendam esse nobis à Proxeno triremem, sed non potuimus eum inuenire, propterea subiicit. Circulum profecti sunt, per anfractus quosdam, non recta via. Pella autem patria Philippi vocata est, à loue pelles, hoc est, cinerei coloris. vel à pellis, hoc est, lapidibus, Macedonum lingua, nomine imposito.

Miror.) In Thracia municipia, loca & castella. Considerabis autem eum supra dixisse, proficiscebantur, seipsum crimini eximendo: post autem & seipsum includens, cum id esset, propter necessitatem, criminis expers. Tres & viginti dies.) Refutationem continet obiectionis. Cum enim posset Aeschines obiicere, At non facile fuit breuissimo tempore ad Philippum venire: dupliciter soluit. Maximè, inquit, nauigandum fuit. Quòd si nauigare voluissetis, satis fuisset temporis, vt etiam terra profecti, ad Philippum conuenissetis.

Inter es Doriscum.) Ostendit qua de causa perierit Cersobleptes & Thracia: ac alia crimina in Philippum confert, alia in legatos.

Me crebrò multa dicente.) Ne semel obiter dixisse videretur, apposuit, semper, & publicè, & apertè dicente, tanquam potuerit conseruari Cersobleptes. Variae autem conciones, & consilia,* & fictiones, & susceptae legatorum inimicitiae indicio sunt, quàm & bene cupiat Reipub. orator, & quam insidientur illi.

Qui verò illi tres legati erant.) Hoc dixit, ne sit crimen omnino commune, sed priuatum. Idque commodum etiam efficere studuit in argumentorum postulatione, cum diceret maximum id esse signum corruptelae Aeschinis, quòd, cum liceret ei, dicto in Philocratem testimonio, suspicione liberari: neque prodire, neque quicquam Philocrati contrarium dicere voluerit. Hic similiter eodem signo vsus est & de caeteris legatis, inducendo illos & cohortando ad dicendum in Aeschinem testimonium.

Qui verò sunt horum participes.) Magnum est artificium. Nam cum ipse accusetur, tantū abest vt vllā contra se ansā suppeditet, vt etiā illos de reb. accuset. sed ipsum verbū, Nefarios homines, indicat patriae amatorē. Nonne n. extremē sūt impij, qui eā terrā prodūt, in qua Solem viderunt primùm? At verò eo tempore Pellae sedebāt, Philippū expectātes. Vult aūt per ea quae sequūtur, exaggerare facinus, & cōfirmare corruptelā: siquidē in reditu iusiurādū exegerūt, & nō in ipsa Macedonia, neque in medio exercituū, neque in fano, sed in caupona, & ciām iā reditu. Erā aūt apparet, eos dare operam, vt instimet ad iracundiā iudicē-

ἀλλ' ἐδύνατο, εἰ μέλλοι ταῦτα καταλήψεσθαι Φίλιππος [illegible] τὴν λύσιν, ταῦτα εἰπὼν [illegible] ἀλλ' εἰ [illegible] λήψεται, [illegible] καὶ αὐτὰ δὲ πάντα [illegible] φεν, πάντως ἂν ἀποδοῦναι [illegible] καὶ τῶν λοιπῶν [illegible] οὐκ ἂν [illegible] αὐτὸν, καὶ πάντας ἂν [illegible], ταῦτα εἰδότες [illegible] φωκέων. καὶ κατασκευάζει [illegible], ὅτι καὶ [illegible] Κερσοβλέπτην, φωκέων σωζομένων.

ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.) τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ὅρκων.

[illegible].) [illegible].

[illegible] λέγει. [illegible] φίλιππος [illegible]) ἵνα μὴ εἴπῃ, σὺ μὲν ἔγραψας [illegible] τὸν πρόξενον ἡμᾶς [illegible] οὐκ [illegible] αὐτόν, [illegible] κύκλῳ [illegible] πελλαίους [illegible] τὴν φιλίππου [illegible] ἢ [illegible] μακεδόνων φωνῇ, ἢ [illegible] μακεδόνων φωνῇ.

[illegible].) ἐν Θρᾴκῃ [illegible] καὶ φρούρια [illegible] ἑαυτὸν τοῦ [illegible] ἑαυτὸν [illegible] αἰτίας [illegible].

[illegible] ἡμέρας.) [illegible] ἀλλ' οὐκ ἦν [illegible] φίλιππον [illegible] ὑμᾶς [illegible].

ἐν [illegible].) [illegible] Κερσοβλέπτης καὶ Θρᾴκη, [illegible] τῶν [illegible].

πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ.) ἵνα μὴ [illegible] καὶ φανερῶς λέγοντος [illegible] Κερσοβλέπτην. αἱ δὲ [illegible] καὶ [illegible] τῶν πρέσβεων [illegible] ὁ δὲ [illegible] καὶ [illegible].) τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ [illegible] κοινὸν, ἀλλ' ἴδιον. τοῦτο μὲν οὖν καὶ [illegible] Φιλοκράτει [illegible] μήτε [illegible] μισθόν. [illegible] καὶ [illegible] πρέσβεων, [illegible] αἰσχίνου.

οἱ τοίνυν δὴ οἱ τούτων μετασχόντες.) πολλὴ γε ἡ δεινότης. [illegible] φίλιππον [illegible] τῶν [illegible].

[illegible] αὐτὸν [illegible] ἔλεξις αὐτοῖς [illegible] τὸν φίλιππον. [illegible] γῆν, ἐν ᾗ πρῶτον εἶδον τὸν ἥλιον.

ἀλλ' ἐν τῷ Διὶ ἐν πόντῳ τοῦ χρόνου.) ἐν τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐν Πέλλῃ, τὸν φίλιππον [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible] τὸ ἀδίκημα, καὶ [illegible] γὰρ [illegible] καὶ οὐκ, ἐν αὐτῇ τῇ μακεδονίᾳ, οὐδ' [illegible] ἀλλ' ἐν [illegible] καὶ [illegible], ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ. καὶ δῆλον [illegible] βούλεται [illegible] ἡμᾶς.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A nihilominus tamē se quoq; purgat. Ne verò diceret nō admisisse q̄dē cōparat inter se iusiurandū, inquit, in propinquo esse tēplo, iusiurādū in caupona datum est, loco profano & contemptu, idque cum aedes Castoris & Pollucis vicina esset. Quapropter etiam testes eos adducat qui locum viderint. Adiicit autem iusiurandum,* non quòd ordo postularet, sed vt signū signum id quoque fieret. Nam tarditas signum est corruptelae & vltrò dedita Thracia. Iusiurandi autem mentio, qua ostenditur, neque suo tempore esse datum, neque conuenienti loco, signū corruptelae cōfirmat.

Quum huc iam exercitus.) In Phocenses, dicere vult. Quando supra confirmauit, murum & securitatem Atheniensium fuisse Phocenses, dum essent incolumes: sed quia illi perierunt, apertam Philippo esse viam in Atticam.

Deinde literas Philippi.) Quas legit in oratione de Corona, vbi dixit, Ego feci haec inuitis Atheniensibus. Decretum Philocratis.) In quo scripsit, vtrisque tenenda esse quae teneant.

B Plebiscitum.) In quo correxerunt, vnicuique sua esse tenenda.

Atqui Philippum.) Pergit in confirmatione. Nam crimen ab omni parte graue cum sit, per omnia probat, non sua culpa periisse Cersobleptem.

Age, recita etiam alterum testimoniū.) Cum ciuitas audisset periisse Cersobleptem, postea misit Euclidem, qui Philippum accusaret ob ea quae facta essent in Thracia. Is verò respondit, se nihil deliquisse. Serò enim tandem congressum esse cum legatis, & ante datum iusiurandum illa occupasse. Intuebere autem & obseruabis verba, vt in iis quę extra periculum erant, dixerit, Discessimus: vt verò in iis quae reprehendi poterant, Oreum venerunt illi, longè seipsum remouens. Item illud, Non expectabant caduceatorem: haec & similia obseruabis.

Neque verò posse negari.) Cum seipsum defenderit, & probarit, non sua culpa periisse Cersobleptem: hinc crimina quae obiicit Aeschini, confirmare incipit, probatque per eum periisse Thraciam. Considerare quid agat singuli.) Tempestiuè vult suam liberalitatem declarare, quae vigilantiam & studium suum indicet, quasi dicat, vbi erat ciuis meus? vbi grauiorā tolerat indigena captiuus? Attribuit autem captiuos huic parti, vt suspicionem tolleret. Quis enim vellet ab hostibus accipere munera, qui suas ipse opes ciuibus & reipublicae impendit? Sed & munerum hospitalium mentio facta hoc loco, plena est artificij. Neque enim sic eorum meminit, tanquā incredibile aliquid confirmaret, sed ipse pro confesso est abusus. Xenia verò eis dedit Philippus, inquit. Pariter autem argumenta corruptelae hoc etiam loco, vt ea quae ad se attinerent, narrarer. Cum enim necesse esset, eum qui Cersobleptem vltrò prodidisset, propter pecuniā prodidisse necessariò quaesiuit hic, quis sit qui pecuniam acceperit? Qui enim xenia noluit accipere à Philippo, sed ea odit & auersatus est, & alios accipere vetuit: eum non prodidisse constat. Cur enim prodere voluisset, nullo emolumento proposito? Sed qui clàm accepit munera à Philippo: eū perspicuum est Thraciam illi condonasse, id quod fecit Aeschines. Per Aeschinē igitur Cersobleptes periit.

ἀπεκωδώνιζεν) Probabat, tētabat. Translatū est à tintinnabulo, quod noctu circumferunt custodes, exploraturi an excubitores portarum vigilent.

[illegible]

Vt autem frustrabatur.) Hic suam voluntatem commendat in Cersobleptæ negocio vtrum prohibuisses fuerit prodere? cumne qui suas opes pro captiuis effuderit, an qui clàm à Philippo venia acceperit?

Rem accepturum.) id est, muneribus, quæ ea non significarent corruptelam.

Age verò & quæ ipse.) Duo hîc probat, tum se nō fuisse corruptum, tum solum ex legatis esse amantem reipublicæ. Cum enim crimen ad omnes pertineret (omnes enim videbantur tempus trivisse in Macedonia) æqualitatem distinctione soluit: illi quidem inane ocium agebant, ego verò ex vsu captiuorum moram trahebam.

Diffidentes, vt mihi videtur.) Magnum ostendit sumptum, adeò vt & captiui non posse fieri putarent, vt gratis dimitterentur. Verbū, ὑπονοοῦντες suspicione petebantur, contumeliosum esse videtur. sed cum augere sumptum vellet, dixit, se & vsuram & sortem condonasse.

Quibus ipse mutuaram argentum.) Cū vsura male audiat, initio quidem eius rei communicauit: sed commodo verbo Mutuaram, vitat offensionem.

Et donauit calamitosis.) Comparat sortem cum vsuris, vt conduplicata videatur sua liberalitas.

Cùm cæteri à Philippo.) Innuit * omnes fuisse dimissuros, ni antevertisset, & promisisset, se eos soluturum, & daturum pro viribus. Omisisse se ait data sibi à Philippo nomine xeniorum.

Donu dedi.) Quæ donaram captiuis.

Graue igitur mentiri.) Mihi quidem graue est, vel paucis mentiri. Æschines autem præsente tota ciuitate mentitus est. Si graue est mentiri apud paucos, idque calamitosos, grauius est apud totum populum, eumque Atheniensem. Soluit autem obiectionem, ne quis dicat: At potuisti etiam secundam legationem eiurare, ne abires cum legatis, sed priuatim? subiicit igitur, sed non erat mihi tutum priuatum abire, & oberrare illic, non habenti legatorum securitatem.

Priuatim eiurata.) Non est ociosum, sed refertur ad Æschinis legationem, vel potius profectionem & errationem cum Philippo.

ἀζήσας.) Exortia patris.

περιῶσαν.) Obiens ante fatum.

συγκρίνεται.) Si conferantur & comparentur inter se.

Et generosus ille.) Magnitudine criminum Thraciæ illud crimen diluit. Nam qui supra dignitatem & præter expectationem aliquem accusat, qui * minus deliquit: ei propter magnitudinem fidem abrogare solent auditores. Abrogaturum promisisse.) Et hoc absurdum est propter magnitudinem criminū. Quis enim credat totum Atheniensem populum prodi posse ab vno homine Macedoni?

Quod ea reprehendi.) Hæc refutatio est. Qui enim corruptos vellet reprehendere, eum ab omni corruptela esse alienum oportebat. Adiūnit & alia refutatio, Veritus ne vnà perirem obiter. Quis enim eos proderet, cum quibus vnà periturus esset?

Dercyllus autem eum.) Ne vt hostis loqui videatur, alij tribuit orationem. Atque etiam nocturnum tempus suspicionem mouet. Neque verò nunc hæc de Thracia dicit, ne velut priuatum sit crimen, quod vult ad totam pertinere corruptelam. Cum enim Æschines Demosthenem accusasset prodidi Cersobleptæ: propterea reseruauit corruptelæ probationem, ad hanc quoque partem.

ὡς δ' ὑπέστη χώραν. [illegible] τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν [illegible] [illegible] μᾶλλον [illegible] τὴν οὐσίαν [illegible] τῶν αἰχμαλώτων [illegible] φίλιππον [illegible] [illegible] [illegible] φέρε δὲ καὶ ἔσω [illegible].) [illegible] [illegible] [illegible] φιλόπολιν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν αἰχμαλώτων [illegible] [illegible] μεγάλην [illegible] τὴν [illegible] αἰχμαλώτους [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασι.) [illegible] τὸ κεφάλαιον [illegible] [illegible] φιλίππου [illegible] [illegible] [illegible] λόγον [illegible] [illegible] [illegible].

δεινὸν οὖν ψεύσασθαι.) [illegible] ὀλίγους ψεύσασθαι [illegible] πόλιν [illegible] ὀλίγους ψεύσασθαι, καὶ τούτους δυστυχοῦντας. [illegible] δῆμον, καὶ τοῦτον τὸν ἀθηναίων. [illegible] [illegible] [illegible] ἀσφαλὲς τὸ [illegible] [illegible].

ἰδίᾳ ἐξωμοσάμην.) οὐκ ἔστιν ἀργόν, ἀλλ' ἔχει τὴν [illegible] [illegible] φίλιππον. [illegible] [illegible] [illegible].

καὶ ὁ γενναῖος οὗτος.) [illegible] τῶν ἐγκλημάτων [illegible] ἔγκλημα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν ἐγκλημάτων [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ὅτι ταῦτ' ἐπιτιμᾶν.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

δερκύλλος δὲ αὐτόν.) ἵνα μὴ δοκῇ ὡς ἐχθρὸς λέγειν, ἄλλῳ [illegible] ἐργάζεται [illegible] περὶ τῆς θρᾴκης ταῦτα λέγει, ἵνα μὴ [illegible] τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς ὅλης [illegible]. ἐπειδὴ γὰρ [illegible] [illegible] [illegible] δείξεις τῆς δωροδοκίας [illegible] [illegible] μέρει.

καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω.) πῶς κατηγορῶν μαρτυρεῖν ἐπαγγέλλεται; [illegible] ἐν ἄλλοις [illegible] ἐπιγραφεῖ. ἔστι δὲ τὸ ἐγγράφως ἐκμαρτυρεῖν μᾶλλον ἐπικίνδυνον. ἐπειδὴ [illegible] ἄτοπον ἦν τὸν αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν, [illegible] μέθοδον, [illegible] καὶ εἰπεῖν καὶ συγγραψάμενος. ὁ γὰρ [illegible] συγγραφεὶς μαρτυρίαν, ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατηγορίᾳ καθίστησιν. [illegible] μαρτυρεῖν [illegible] συγγραψάμενος. [illegible] καὶ δι᾽ ἄλλο τι χρήσιμον [illegible] ἄλλους [illegible] τοῦτο ποιῆσαι, ἑαυτὸν [illegible] τοῖς ἄλλοις [illegible] καὶ [illegible] τὴν μαρτυρίαν, [illegible] κατηγορεῖ μὲν γὰρ προδοσίας φωκέων καὶ δωροδοκίας [illegible] παρὰ φιλίππῳ αἰσχίνης. πολλὴ δὲ διαφορὰ μαρτυρίας καὶ μάρτυρος. ὁ μὲν γὰρ μάρτυς, [illegible] μαρτυρίαν [illegible] ἡ δὲ μαρτυρία [illegible] ὑπεύθυνον [illegible] καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. [illegible] τῶν πρέσβεων [illegible] μαρτυρίαν [illegible] βούλεται. [illegible] εἰς [illegible] ὅτι [illegible] βούλεται. [illegible] κληθέντες [illegible] οὐκ ἠθέλησαν μαρτυρεῖν. [illegible] ταῦτα λέγει [illegible] ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους [illegible] αἰσχίνης [illegible] φωκέων [illegible] εἰρήνην [illegible] κερσοβλέπτην [illegible] αἰσχίνης [illegible] φωκέων [illegible] κερσοβλέπτην [illegible] θρᾴκης [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] δωροδοκίας [illegible] λαβεῖν χρήματα [illegible] συλλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατηγορημένα.) [illegible] πολλὰ ὄντα, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. αὐτὸς δὲ ἐπισημαίνεται καὶ [illegible] τῶν ἐπιλόγων ταῦτα. [illegible] μᾶλλον τοὺς ἀκούοντας εἰς ὀργὴν [illegible] οὐκ ἀποδείξεις, ἀλλ᾽ αὐξήσεις [illegible] αἱ δὲ αὐξήσεις [illegible] τοὺς ἀκούοντας, καὶ [illegible] εἰς ὀργήν.

οὐ γὰρ μόνον φωκέας.) ἐντεῦθεν τινὲς [illegible] κατασκευάζεσθαι [illegible] τὸν λόγον οὐκ ὀρθῶς. οὐ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, οὐδ᾽ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦτο [illegible] ἀλλ᾽ ὕστερον ὡς ἐν ἐπιλόγοις αὔξων τὴν δωροδοκίαν, [illegible] ἡμεῖς δὲ [illegible] κατασκευαζόμενον, [illegible] τὰ [illegible] θρᾴκην καὶ τὰ τῶν φωκέων. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι οὐκ [illegible] [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] κατασκευαζόμενος, [illegible] τὰ τῶν θρᾴκην, μήτε ἐν τῇ διηγήσει, μήτε ἐν τοῖς ἀγῶσι; λέγομεν γοῦν, ὅτι εἰς σημεῖον μόνον τῆς προδοσίας λέγει τὰ τῶν Θρᾴκην, ὥσπερ καὶ ἄλλων σημείων ἐμνήσθη.

Et hæc à me verè dici.) Qui fit, vt cum accuset, se testimonium dicturum promittat? An constat, in alijs id fieri, & non in iis quæ inscribit? Est autē scripto testificari periculosius. Quoniam igitur absurdum erat, eundem & accusare & dicere testimonium: præcepta nobis dat, & viam præscribit, addendo, Et verbis & scriptis. Qui enim de scripto testimonium dicit, seipsum obnoxium reddit accusationi. Deinde cum rationes referri postulet, non inutilem est, si de scripto vult dicere testimonium. Quin & propter aliam vtilitatem id facit, vt & alios hortetur ad idem faciendum, suo exemplo proposito, & dicendi testimonij viam illis muniendo, non iis de rebus quas nunc proposuit. Accusat enim proditionis Phocensium hic, & corruptelæ, quòd noctem & diem apud Philippum manserit Æschines. Magnum autem discrimen est testis & testimonij. Nam testis coram ingressus, testimonium dicebat, & non erat obnoxius. Qui autem testimonium conscripserat, seipsum obnoxium faciebat ei, in quem dictum erat testimonium, etiam erat in posterum tempus.

Deinde cæterorum legatorum.) Cum prospiceret legatorum offensionem, vtiliter eis dicendum testimonium citat. Aut enim ea dicere quæ ipse voleat, aut aduersando ostendent, se in legatione non idem egisse quod ipse egerit. idq; est quod potissimum probare contendit.

Quibus igitur.) Citati legati noluerant dicere testimonium. Quare dolenter hæc dicit. Quia verò è regnis commota erat obiectio, quatenus Æschines populo persuasisse videbatur, vt sine Phocensibus faceret pacem: opposita est alia obiectio recriminans: Atqui tu Demosthenes grauiora fecisti, qui rem publicam adegeris, vt pacem facere properaret, priusquam Cersoblepte assessores adessent: & eo pacto ipse perdidisti Cersobleptem. Propterea igitur coactus est Demosthenes, non modo Phocensium probare proditionem, sed se quoque defendere, ne perdidisse Cersobleptem videretur, & recriminari Æschinem eodem ordine, tum de Cersoblepte, tum de ipsa Thracia. Vtrinque igitur probat eum propter accepta munera & suasisse, & triuisse tempus. Proinde non hæc quælibet est, sed offensio & probatio corruptelæ, nunquam utique dixisse Æschinem, neque suasisse quicquam non accepta pecunia, sed propter munera suadere solitum.

In summam igitur accusationem redigam.) Capita prolixæ orationis enumerat, ne auditoribus excidant. Atque ea in peroratione amouat atque amplificat ideo, vt maiorem iracundiam concitet, eaque de causa non statim probationes, sed amplificationes affert. Amplificationes autem affectum mouent. Existimat igitur se hac ratione impulsurum auditorem, & commoturum ad iracundiam.

Non enim Phocenses tantum.) Hic quidam simul confirmari duplicem orationem dicunt: in quo falluntur, cum id eum nec initio nec in confirmatione fecisse constet, sed post, vt in peroratione, corruptelam exaggeret. Et hæc pars obiter incidit, quam geminam confirmationem quidam putarunt, quod duo quodammodo crimina sint, Thracensia illa, & Phocensia. Nos verò statuimus non ex vno verbo metiendum esse totū statum, sed ex pluribus. Quod si gemina confirmatio esset, cur Thracensia illa neq; in narratione, neq; in confirmatione posuit? Asserimus igitur, eum Thracensia illa tantùm in signum proditionis commemorare, sicut aliorum etiam signorum meminit.

Atqui nullum eorum.) Post excidium Thraciae & Phocensium, decreto eum iussisse dimittere Cersobleptem, & cedere Amphictyonia. Proinde dicit. Atqui nullum horum. neque enim arcē subegisset Cersoblepem Philippus, si nauigare voluisset Aeschines. Conseruati enim essent Phocenses, neque vrbem nostram contempsisset Philippus. Indignabatur autem.) Obiectio, absoluta defensione constant. Licuit, inquit, verba facere, & renunciatio non est obnoxia reddendis rationibus. sed refutatur per assumptionem: omnino fuisse verborum reddendam rationem. Est autem vnum è signis prioris quaestionis atque ipsa absolutio cum stomacho adhibita. Indignabitur.) Significat tyrannum, qui rationem reddere non sustineat. Bene autem hic post signa omnia positum est, vt nulla ex parte praesidij quicquam habeat ad defensionem. Coniectus est, se suasisse eadem quae Philocrates suasit: prohibuisse, ne in concilium Graeci admitterentur: autorem fuisse ciuitati, vt sine Phocensibus pacem faceret, non permisisse vt de iure villa missio fieret ad Amphipolin dicit, & Thracia decepisse vos à legatione regressum: dixisse apud populum, conseruatum iri Phocenses: at perierunt. praeterea Thebanos et sunt incolumes. Qui igitur eò confugere poterit, licere verba facere? Et hoc, cum fuerit praeconibus.) προγραμμα est scriptum, quod affigitur ante concionē, vt deliberetur, siue de mittendis legatis: siue, legatis reuersis, ad cognoscendum quid dicant. Vulgi inopiae.) Pauperum rationibus. Est enim eis concedendum, vt rem familiarem curent.

Sed est quaedam expedita ratio.) Obiectio epilogica, & consectanea priori. Altera enim sic, eodem narrasset Aeschinis principium fore inimicitiarum: haec, non dari Philippo benefaciendi potestatem. Ac illa quidem dicebat, initium fore inimicitiarum Philippi: haec autem aperto ordine, eum ne benefacturū quidem esse (neque enim fieri potest, vt inimicissimus de hostibus bene mereatur) illud de pace dictū fuit, hoc ad beneficentiam pertinet. In posterū, aiunt, non benefacturus est populo, si legatos condemnauerimus. sed refutatio sumitur ex arte carentibus probationibus. Profert enim varias epistolas, in quibus cum plurima saepe promisisset, nihil eum in rempublicā contulisse constet. Sed epistolas vobis recitabo.) In quibus se benefacturum pollicitus, tandem nihil praestitit. Frigidum illud nomen.) Arrogantia rerum scilicet (frigidos enim appellamus arrogantes) dum sursum deorsumque clamitat, se benefacturum Atheniensibus.

Ad fastidium vsque praeterisse.) Fraudis satietas nos cepit. aut, vt quidam, ψεκτὸν pro vili.

Vsque ad fastidium.) Prouerbiale.

Vsque adeò igitur turpia.) Exordium & initium digressionis. Cū autem à sua persona sit auspicatus, aut ei conuar suam existimationem in quo philosophico more magis agit quàm oratorio. Oratori enim expedit, * ea quae inciderit, quaerere: philosopho, rationē habere in tota vita suae existimationis & autoritatis. Occasionē igitur sumpsit è verbis Aeschinis. Demosthenici namque artificij est, nō à sua persona auspicari vel vituperationis refutationē, vel suarū laudum approbationē, sed vi quadā & necessitate videri eò duci. Sic igitur defendere se cogitur, tanquā Aeschines cōminisse de ipso sit locutus. Deinde commodè transit à suis moribus ad comparationem morum Aeschinis, & propius digressionis locos in contentione committit, vt propè similis sit parti illi orationis de Corona.

καί τοι τούτων οὐδ' ἂν ἕν.) μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Θρᾴκης καὶ τῶν Φωκέων, [illegible]

ἀγανακτήσει τοίνυν.) [illegible]

καὶ τοῦθ' ὅταν οἱ κήρυκες.) [illegible]

τῶν δὲ πολλῶν ἀπορίαν.) [illegible]

τὰς δ' ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι.) [illegible]

ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Nam illic totam vitam cum tota vita contulit: hic opinionem quam vterque ex legatione consecutus est. Quis Demosthenes apud homines esse videatur? quis Aeschines habeatur? Demosthenem & in vita modestum, & in praedictam moribus, qui consentanei sunt popularis imperiorum esse. cupidum simultatum, simplicem erga amicos, non in conuictores & contubernales impium. At illũ inimicum in rempublicam, immodestum, non temperantem. Neque enim fieri potest, vt qui est in his rebus immodestus, illarum aestimium sit studiosus. Ego verò scio omnes.) Refutatio fit per exempla. omnes inuisa, suspicia) Sententia enim incolumi, procedit is qui rem dicendam facit.

Quadriennium legatione mea obita.) Prolixitate temporis defensionem exaggeratiom veritas est quatuor annorum consuetudinem.

Postquam enim cepit Olynthum.) Commonefacit mali & calamitatis auditores. Dolent enim vicem B Olynthiorum, & eorum qui soli prohibere potuisset Philippum, ne inuaderet Graeciam.

Olympia celebrabat.) Mentione celebritatis affectum audientium magis etiam auxit. Nam res secundae hostium molestiae sunt victis. Ille igitur triumphales epulas instituit, ob victoriã & calamitatem Graecorũ. respublica verò ista illo eventu gemuit calamitatem. Olympia verò primus Archelaus Dij Macedoniae oppido instituit, eaque nouem diebus, vt aiunt, agebantur, ad numerum Musarum. Adiecerat autem Olynthi excidium, vt videatur de Graeciae captiuitate triũphasse, & interfuisse festiuitati, etiam Aeschinem quasi diceret, Ego quidem lamentabar: sed Philippus festum cum Aeschine agebat.

Ad id autem sacrificium.) Iterum amplificat victum. Nam & diis sacrificabat, & celebritas comparabatur. Artifices.) Sic vocat histriones tum comicos tum tragicos. Significationem autem morum quos Satyro tribuit, ostendit per sententiam orationis. C Nam tacere, & non loqui, signum est gemitus & doloris de iis quae acciderant.

Cur solus ipse nihil postularet.) ἐπαγγέλλεσθαι hic petere significat. Probat autem Philippo morem fuisse corrumpendi homines in conuiuio, & continentiam tacentis laudat. Pusillitatem verò nominat pecuniae parsimoniam. sed vniuersum figmentum ostendit mores Satyri, pecuniae contemptoris, idque cum esset artifex, & accipere assuetus. Praeterea prolixitas petitionis, & trepida oratio, & quòd non statim ad petendum accesserit, magnitudinem petitionis ostendunt, & petentis beneuolentiam.

Vereri se ne frustretur.) Quò se magis vereri ostendit, eò Philippum magis ad dandum incitat.

Ac tale aliquid iactasset.) Eius arrogantiã & pertinaciam perstringit, & obscurè significat, etiam Aeschinem si pro Phocensibus intercessisset, fuisse impetraturum. Captae sunt.) Cum nihil ipsae peccarint, alienae fortunae pertulerint societatem.

Volo autem te audire.) Ne quid aliud suspicaretur Philippus, causam eam edocet.

Ne quid indignum patiantur.) Cum nubiles sint, ne propter rerum necessariarum inopiam meretrices fiant. Tantum plausum.) Verbum proprium successum in Comoediis, apposuit orator.

Vt Philippus moueretur.) Humanae sortis misereretur. Quamuis ex interfectoribus.) Quoniam tempestiua petitio valeat, ostendit quum Philippus fraternae beneuolentiae sit oblitus. Examinationum agitur.) Per ironiam exagitat * opinionem.

Vocati autem illi.) Significat se non vocatum esse.

[illegible]

Sciebat enim, inquit, me non facturum. Non veni.) Malus aliquid innuit, se etiam vocatum non abisse illud etiam addit. Tyranni ferarum discernere potuisse homines & maleuolos reipublicæ, cum Æschinem & Patyzonem & Philocratem vocarũt. Ita sciebat similes ad conuiuium adiungere.

Filium Phædimi.) A patre vocat filium, commonefacit & ablatarum reipublicæ calamitatum: & conasse eos apud filium eius, qui populari statui nocuit. Consentaneum enim erat, libidinibus educatum, eius generis instituere conuiuia, quæ à modestia essent aliena. Egere, abierunt.) Hoc verbum ineuntem eorum cupiditatem indicat: tantum non auolarunt, tantum non præsentia sua imitationem anteuerterunt.

Ego verò non iui.) Subindicat, se vocatum non abiisse: sed ita tamen ambiguè profert, vt non esse vocatum, liceat intelligere. Nam illud vocati isti, se nõ ex contemptu non esse vocatum, ostendit, sed notum fuisse suum in triginta tyrãnos odium, & eorum liberos qui reipublicæ nocuissent. Postquam ad pocula B venerunt.) Cum desiissent edere, potabant diutius, neque enim erat eos inebriari & insanire, sed venire à cœna ad potandi libidinem, satis est ad accusandum, legatum & oratorem. Coarguit etiam opinionem de eius temperantia excitatam ostendẽdo eius incõtinẽtiam & intemperantiam. Introducit quandam.) Vt ingressus mulieris opportuno tempore fiat, eam ad potantes & ebrios introducit, atque ostendit similitudinem conuiuorum. Philippus enim capta Olyntho conuiuium celebrabat. Xenophron conuiuium apparabat propter spolia & captiuos Olynthiorum.

Ingenuam & modestam.) His verbis suos mores & quam habebat de Olynthiis opinionem, ostendit.

Ingenuam & modestam.) Etiam post captiuitatem non mutauit fortuna mores, non peruertit seruitus ingenium. Capitiuæ autem mulieris meminit, vt cõcitet audientes & vt Æschinis existimationem deijciat, intemperantiam & petulantiam eius coarguat, vt autem probabilis videatur oratio, narrationem forma ferè poetica, & cum euidentia exponit.

Sic bibere modestè, & edere.) Oportebat esse aliquem qui enunciaret, vt fides orationi conciliaretur: & vt is qui enunciarat testimonium haberet, illius petulantiæ se non fuisse socium.

Cogebant.) Ad efficiendam pertinet mulieris modestiam, & addendo, Modestè, probabilitatem conciliat verbo. Non enim dissimile veri erat, cum eam cogerent, modestè nã edisse, & nullam sibi factam iniuriam putasse.

Vt narrabat Iatrocles.) Eo enim die me ne conuenire quidem potuit, propterea quòd ad vesperam vsque conuiuium durauit. Me.) Indicat suum rectum propositum. Neque enim ei narrasset, nisi sciisset, eũ ægrè laturum. Vt autem res procedebat.) Nõ vniuersè exposuit petulantiam. Neque enim probabile, neque oratorium fuisset, statim impurissimè rem aggredi, & summum indecorum ostendere, * vt naturæ necessitas etiam coarguat eorum intẽperantiam. Neque enim dissimile veri erat, apud tyrannum captiuã mulierem fuisse contumeliosè habitam. Sciendum autẽ, hoc loco surrexisse iudices, & destituisse oratorem, dum diceret: Eubulo patrocinante Aeschini, & odio prosequente oratorem, & sic locuto ad iudices, Hæc flagitia commemorantem audistis Demosthenem

A [illegible]

τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίμου.) [illegible]

ἐγὼ δ' οὐκ ἐπορευόμην.) [illegible] B [illegible]

[illegible]

εἰσάγει τινά.) [illegible] C [illegible]

[illegible]

ὡς διηγεῖτο Ἰατροκλῆς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μετὰ

[illegible]

... flagellum.) Propriè autem [illegible] scutum dicitur, quo equi reguntur & urgentur ab auriga. Atque aliquid etiam cantare iubebant.) Imitatio [illegible] intemperantium hominum. Volebant enim ... Musici. Est aute [illegible] ... canto ... * & recumbens. Aethiopiae autem muliere.) Dicendum erat, clamante & pusillum ingemiscente, non reluctante: sed naturae imbecillitatem per vocabulum hoc ostendit. Ita fit ut propriis verbis, subiectarum rerum naturam declaremus.

Et nolête.) Vt maxime ingenui sit, nescire educationis & vitae ... his rebus educata fuerat.

Contumeliam el esse ducebant.) Cum corruptelae ... fiunt, ... Cum petulantia & intemperantia ... factum illud de filio. Neq. enim ... erat, cum q. filium ... mulierem. Nec scientiam esse ... clarè ... quanto liberatius ... Haec enim ... in populum odij sunt argumenta. Falsidica.) Quia dicat ... agendi quicquid libeat.

Et vocat puerum.) Imitatur, tanquam in fabula, homines, qui propter ... apud ... amore ... Cum disseret ... & lacrymasset.) Probè affert ea quae pro ipsa dicta sunt, vt puret auditor eam dudeis vehementius ... Atheniensium. Nam aliquid ... significat ... cum spe ... ad Athenienses, cum exclamaret, Haec apud Athenienses sustineo? numquid apud Scythas sum? isti legem sunt vobis humanissimae? Lacrymauit.) Quod apud quos se misericordiam inventuram sperant, ab iis ... Discepta tunica.) Et ferociam & turpitudinem ingenij significat. Nudabat enim corpus, eo quod voluptati id esse sciebat spectantibus.

Tergo multas plagas infligit.) Immodicae plagae confirmant odium in urbem Olynthiorum.

Cum autem extra se esset.) Testificatur etiam de modestia mulieris. Neque enim ... ad eum, quae illa perpetrata ... Omnibus enim ... illud factum ... Vnde factum postridie ea quae facta sunt referrentur, neque vero de infulsitia ... mensam. Hoc vero quodammodo referre ad illud quod ab Aeschine in oratione dictum est. Vbi sal? vbi mensa? Haec enim ea quae culpat, ipse fecit.

Eam cum vinolentia.) Rectè nominat propter talia facta ... id est, fordes, Aeschinem. Significat enim ... quod ... & quod ... solet. Ne vero auditores ... exaggerat ... Thessalorum & Arcadum ... nationem, & reipublicae aduersantium. Molesta sunt autem auditoribus, ea quae apud ipsos fiunt, ... voluptati & ... sunt aduersaria hostica enim erant & Arcades & Thessali.

Et Diophantus apud vos.) Non ob solum accusatorem Demosthenis videtur indignum esse facinus, sed ex Diophanti etiam vociferatione. Verum propter vitam Aeschinis & ... illa dicta esse omnia, constat ex iis quae sequuntur. quid enim ali? Et ... sibi conscius factorum. * & postea sic, Nonne constabat Demosthenem dolere de existimatione & gloria, quam praeter dignitatem consequebatur Aeschines ... indignos ... secundas & hanc sententiam comprobat ...

[illegible]

in Panegyrico, dum censet, inuidendum esse Barbaris, qui præter dignitatē magnum imperiū tenēt.

Et pueros adhuc in cunibus.) Infantiam ætatē, etiamē subindicat. Videntur autem ea sacra, initia esse plebeia & vulgaria, & non admodum veneranda.

Et binis aut ternis drachmis.] Interdum enim scribæ accepta pecuniola aliter legebant, ad vtilitatē eorum qui conduxerant, leges & decreta.

In alienis ædificiis abiit.) Minimum id est ab infamia, nullis verbis bono cum obiicere [illegible].

Audis enim eū.) Hactenus alia fuit ea pars in qua accusatur Æschines. Ab hoc loco autem ea quoque defendere vult, de quibus est ab Aeschine accusatus. Rectè autē fecit, qui ea in peroratione collocarit, & non in confirmatione. Nam alioqui visus esset seipsū accusare.

λογισταί.) Hi vocabantur, qui referendis rationibus obnoxios ad populum adducebant. Erat enim quidā & logistarum magistratus.

Omnium quæ accuso.) Excessu, dicendo Omniū, indicat absurditatem & mendacium eius.

Verùm me quis accusat.) Non enim si Demosthenes fuit particeps, natura rerum mutata est.

Nam ego si hæc.) Primùm concedit, atque instantia vtitur, fretus enim est sua innocentia.

Me igitur non fuisse socium.) Hic incipit [illegible].

Cum eum non sinebatis ire legatum.) Volentem enim eum in tertia ire legatione, quam excusatione morbi recusarat, non siuerunt egredi.

Sed & ciuitas prohibebat, & ego accusabar.) Verba hæc indignationem per se ferunt, fortassis autem ab arte & actione proficiscuntur.

Quæ vel heri emptum.) Homo non præmeditatus, neq; autē institutus, sed heri è Barbaria huc profectus.

Aut particeps.) Parte mecum accepta, etiamsi tum fateatur se accepisse Æschines.

Cum testes haberet.) Eos qui audiebant, tanquam si multis testibus præsentibus diceret.

Et reuera perridicula.) Ego non recusabam reddere rationes, sed ipse prohibebat.

Si quis apud eum homines de eo bene meritus.) Apertè de Philippo bene meritum esse dicit Aeschinē, rei exaggerandæ causa, se ipse de Republica [illegible], vitandæ inuidiæ causa. quanquam sententia par aliquid postulat. Nec si malum ego.) Cū autē posuerit pulchrum & magnum, subiecit φαῦλον, quod significat malum & vile.

Iam illud etiam considerate.) Absoluta sua sententia, concludit à moribus iudicantium, & ab eo instituto, quod habeant in præsentia: & quid de iis iudicaturi sint Græci, si hanc causam malè iudicarint. Sed quia existimatio Aeschinis non mala, neque obscura erat in vrbe, ex quo Timarchum accusarat, Demosthenes ad eam opinionem amouendam, & ad ostendendam, vitam cum existimatione non consentire, duo quædam fingit, & simile simili comparauit. locus enim idem comparatio Macedonia ponitur. Sunt & personæ similes. tragicus enim histrio est Æschines, histrio est & Satyrus. In vtroque etiam est bibendi studium, & * iudicium de rei venereæ incontinentia & ebrietate. Proinde Satyrus virgines nubiles petit, ob temperantiam non victus à forma, sed metu pudicitiam puellarum. At orator Atheniensis, mulierem quæ virum habet nactus, à forma vincebatur, & in ebrietate inualescebat. Et quia narratio suspecta erat, locum fabulæ assignauit ædes cuius è numero triginta tyrannorum. Oportebat enim apud hominē luxuriosum instituere conuiuium, & vt oratio probabilis videretur, compotatio cum [illegible]

ἐν τῷ πανηγυρικῷ, τοὺς βαρβάρους ἀξιοῖ [illegible]

[illegible]

τῷ συγκροτηθεῖσαν συμπόσιον. καὶ ἵνα ὁ λόγος πι[illegible] [illegible]

[illegible]

A ac alter filias eius qui molestus Philippo fuerat, seruire iussisset. (Fuerat enim è numero interfectorum Alexandri fratris Philippi Apollophanes) alter mulierem Olynthiam ex fuga [illegible] Atheniensium, [illegible] dum [illegible], eam verberauit.

[illegible] Vbi per [illegible] ubi [illegible] Nunc [illegible] (hic est, [illegible] non erecti & sobrij.

Nunc impellor ad dicendum.) Ad furorem enim impij illi me compulerunt, vt etiam quę tacere decreueram, clamitare cogar.

Nulla mihi cum eo simultas fuit.) Ne obijciatur, Quid igitur? Tu ne soluisti amicitiam, non seruata illa fide? [illegible] ad Philippum venit, & cum Philippo [illegible] cum illo [illegible] alicubi commodi [illegible] cogitarit* circumstantia loci me [illegible], & celeriter [illegible].

B Cum Aeschine autem obambulat.) Ne quis obijciat, [illegible] quòd est [illegible] & [illegible] Cum Aeschine totam vrbem circum.

Eos qui neminem volunt.) Vel quia bonum virum inuident, vel qui neminem in Republica magnum esse volunt. Athenis legati quidam nulli fuit.) Considera artificium: Cum plures sint legati, alios [illegible] fecit, tres autem notissimae improbitatis nominauit, & seipsum solum tanquam beneuolum opposuit.

Aetate sumptam virilem togam.) Suspicionem turpem facit aetas.

Ac eum quidem non accusauit Aeschines.) Vlciscitur Phrynonem de dicto in se testimonio, & locum habet acerbitas post factam Demosthenis contumeliam. Quibus enim progressi, dictóque in eum testimonio ei [illegible] vitam eorum [illegible] probabat, ut temperantem quidem esse Aeschinem, prostituit filium, inquit, Philippo Phrynon. Vbi est censor Aeschines? Atqui aequum erat, vt accusaret illum propter paruum adolescentulum, tyranno proditum, qui hominem senem accusarat qui iam aetatis longitudine crimen illud effugerat.

C Siquis autem aetate integra.) Admirabiliter Timarchum defendit, dum [illegible] ei malum tribuit, atque per id maiore & grauiore crimine liberat. Cum enim dicat, eum postea vixisse liberius, [illegible] audaciam, & eum vtroque dedecore liberauit, dum & etiam liberiorem nominat, & venustatis gratiam. hic enim & illi [illegible] calumniae originem, non è factis, neque è vita. Regulam enim dat orator, in improborum defensionibus, paruum quoddam esse repurgandum, & accipiendum id, per quod maius repellimus. Probabilis enim est oratio, non si totum reiicimus, sed si pro impudicitia vitam liberiorem recipimus.

Age verò etiam de imitatione.) Hic clarè accedit ad sui defensionem. Criminis autem contra [illegible] comprehendatur: cuius rei probationes sunt gemina.* vna, eum ipsum fecisse decretum de legatis in curiam inuitandis: sic participem fuisse legationis & rerum quae gerebantur, altera, eum ipsum apud se conuiuio excepisse Philippi legatos, & architecto mandasse, vt spectandi locum [illegible] & purpura substraui[illegible] & bigas mulorum [illegible], vsque ad Euripum & Chalcidem. De mutatione igitur legationis sic [illegible] potest Aeschinis [illegible] Si illi acceperunt munera, [illegible] [illegible] fecisse & Demosthenem laudatorem [illegible] ipse non accepit [illegible] illi. De Philippico autem negocio

[illegible]

si Philippus dat iis à quibus colebantur,* illius etiam legationis laudandam fuit. Priori igitur obiectioni interpositi colorem opposuit, & eam à tempore soluit. his verbis: Antequam constaret eos proditores esse, scriptum fuisse à se decretum. secundaque de exceptis Philippi legatis, per concessionem occurrit, translatione vsus: Excepi eos vestra causa vt ostenderem, nos praestare Macedonibus in omnibus, atque etiam quae apud illos beata iudicantur: quo deridet eos, si felicitatem conuiuiis metiantur. sed neque legas [illegible], neque pulinaria theatri, neque illam praeterea rem vel vbi attingit: veritus, ne per ea hominem modestiorem redderet. sed ea conatur omnia soluere splendoris & beatitatis verbo. Quibus enim in rebus eos iactare & ostentare se viderat, ea omnia parua esse ostendit, prae sua magnificentia & apparatu.

Fortassis autem frater.) Reiectio aduocatorum, vt fieri solet in epilogis. Verbo autem, Fortasse, callide vsus est, quasi diceret, tu fratres quidem et audere patrocinari propter facinorum euidentiam. Sed quia imperator vnus fratrum Aeschinis fuit, & illustris in Republica: omisso imperio, priorem vitam exagitat, gloriam quae fluerat, tollit, proferendis natalium & eorum aliorum sordibus. Deinde coniungit illum qui functus vt communem trium conditionem aequet. Quia enim solent iudices propter & maiorum imagines & genus, reis condonare suffragia, externas veterem fortunam, & in omnem familiam Aeschinis inquirit. Nobis autem praeceptum dat, quae candore ea quae maxima inueniuntur apud omnes, vt parua & vilia, sunt perstringenda. Nam cum Philocrates pictor esset Zeuxidi, Apelli aut Euphranori similis, aut alicui è celeberrimis ad deprimendam eius artem, pictorem alabastrothecarum & tympanorum fuisse dicit, à maiori ad minus deficiens artificium, & eleuans propter vilitatem. Illos, Aeschinem & Atrometum notarios nominat. Deinde cum videret auditorum obstare sibi qualitatem (vniuersi enim, aut certè plerique, pauperes erant, & opifices) id incommodum sustulit, dicendo: Neque verò haec illius imperitiatis sunt, sed nec imperio digna. Ac ne quia esset dignitatis apud auditores reuerentia humilem eum fecit vt gratias agere oporteret propter dignitatem. & perinde hic facit, vt in oratione Midiana. Ne enim ibi Midias se propter dignitates esse reprobat eum agere gratias reipublicae oportere de dignitatibus. Adiicit autem, supplicio eum dignum esse, qui praeter dignitatem, si dignitatem consecutus cum & dignitatem ipsam & populi tantam liberalitatem probris afficiat.

Scimus autem te alabastrothecas.) Vascula ansis carentia & leuia, cistas & thecas. pingebantur autem ad alliciendos emptores. Neque verò praeclarum eum nominat pictorem, sed vilissimum: erant enim etiam admirabiliores pictores.

¶Quae enim tu statuisti esse.) Cum Timarchi turpitudinem ad probandam corruptelam adhibeas, tamen defendis hominem: & id agit, vt is ignominia liberetur. Nam si hoc semper facis, & ciuitati singulatim suades,

A εἰ μὲν ἄλλα προδέδωκασιν, [illegible] ὁ ἐπιμελητής. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς, οὐδὲ ἐκεῖνον. [illegible] ὅτι εἰ ἐδέδου Φίλιππος τοῖς [illegible] αὐτόν. καὶ τοὺς ἐκείνου [illegible] [illegible] [illegible] λέγων [illegible] τοῦ χρόνου, εἰπών. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] Φιλίππου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὑμῶν [illegible], ὅτι καὶ ἐν πᾶσι [illegible] καὶ ἐν ταῖς [illegible] εὐδαιμονίας [illegible] ἐν ταῖς συμποσίαις [illegible] τὴν εὐδαιμονίαν. [illegible] [illegible] ἐν τῷ θεάτρῳ [illegible] ἄλλων οὐδενὸς [illegible]. [illegible] τὴν [illegible]. [illegible] δὲ λύειν [illegible]

B [illegible] ταῦτα [illegible] τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς εὐδαιμονίας ὀνόματι. ἐφ' οἷς γὰρ ἑώρα αὐτοὺς [illegible] καὶ μεγαλαυχουμένους, ταῦτα [illegible] πάντα μικρά, [illegible] τῆς οἰκείας μεγαλοφροσύνης καὶ [illegible] περιουσίας.

Ἴσως τοίνυν ἀδελφός.) [illegible] τῶν συνηγόρων [illegible] τοῖς ἐπιλόγοις. [illegible] λέξιν [illegible] εἰπὼν, ὡς καὶ τῶν ἀδελφῶν [illegible] αὐτῷ βοηθεῖν [illegible] τῶν [illegible] ἀδικημάτων. ἐπειδὴ δὲ στρατηγὸς [illegible] ἀδελφῶν [illegible] γέγονε, καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τῇ πόλει, τῆς στρατηγίας ἀφέμενος, καὶ τὸν [illegible] βίον, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

C γὰρ [illegible] πολλάκις, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ ὄνομα [illegible] [illegible] [illegible] γὰρ ὁ Φιλοκράτης ζωγράφος ἦν, [illegible] Ζεύξιδι, ἢ Ἀπελλῇ, ἢ Εὐφράνορι, [illegible] τῶν ἐνδόξων τέχνῃ. [illegible] [illegible] [illegible] ἀλαβαστροθηκῶν καὶ τυμπάνων γραφέα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ τοῦ μείζονος [illegible] [illegible] καὶ ἐξευτελίζων [illegible] [illegible] [illegible] αὐτὸν [illegible] [illegible] [illegible] (πάντες γὰρ [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible], εἰπὼν καὶ οὐδὲ [illegible] ταῦτα. [illegible] στρατηγίας ἄξια. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁμολογεῖν ὅτι τῷ ἀξιώματι. [illegible] ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ γὰρ [illegible] [illegible] ὁ Μειδίας. [illegible] χάριν αὐτὸν ὁμολογεῖν, ὅτι τῷ ἀξιώματι τῇ πόλει [illegible]. [illegible] δὲ, ὅτι καὶ ἄξιος τιμωρίας, ὁ παρ' ἀξίαν τυχὼν ἀξιώματος, [illegible] [illegible] καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὴν τηλικαύτην [illegible] [illegible]. Ἴσμεν δὲ σε τὰς ἀλαβαστροθήκας.) τῶν [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ζωγράφον, ἀλλ' [illegible]. ἦσαν γὰρ καὶ θαυμασιώτεροι ζωγράφοι. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] τὸν ἄνθρωπον. καὶ [illegible] αὐτὸν τῆς ἀτιμίας [illegible]. εἰ γὰρ [illegible] ταῦτα [illegible], καὶ [illegible] [illegible] τὴν πόλιν.

[illegible] ἠλευθερωμένου, καὶ [illegible] πάλιν [illegible] αὐτοῦ [illegible] τὰ κατὰ τιμάρχου [illegible]. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίνης [illegible] οὐδένα μάρτυρα [illegible] παραγαγόμενος, [illegible] τὴν ὁμοίαν [illegible] καὶ αὐτὸς [illegible] ἀγῶνος, [illegible] παραδειγμάτων [illegible], καὶ τὰ συνέχοντα [illegible] τοῦ λόγου τῆς κατὰ τιμάρχου κατηγορίας λαβὼν, τούτοις αὐτοῖς καὶ κατ' αἰσχίνου [illegible]. εἰ μὲν [illegible] [illegible] ὀρθῶς. εἰ γὰρ ὁ αἰσχίνης [illegible] ἐνίκησεν, ὁ δὲ δημοσθένης [illegible] [illegible] κατηγορίας [illegible] [illegible] ἐν τούτῳ.

[illegible]) [illegible] δημοσθένης [illegible] τὸ πρᾶγμα, τί γέγονεν [illegible] τῷ λόγῳ [illegible] ὁ [illegible] τὰ [illegible]. [illegible] ὅτι τῷ μὲν κατηγόρῳ [illegible] κατηγορεῖν ὃ βούλεται· τῷ δὲ ἀπολογουμένῳ μόνα τὰ κατηγορηθέντα [illegible] λύειν.

ὡς εἴπερ ἐστὶν ἀληθῆ.) οὐ διστάζων ἔλεγεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἐπειδήπερ, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους· εἴπερ ἦν [illegible] ὁ [illegible].

ἐξαίρετον ἐστὶν ὥσπερ γέρας.) ἵνα μὴ ἔχῃ λέγειν, ἀλλ' [illegible] [illegible] ὁ τὰς [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].) [illegible] ὑποκρινόμενος αἰσχίνης, [illegible] ὁ ποιητής.) [illegible] αὐτὸς ὁ ποιητὴς· τὰ δὲ ἰαμβεῖα ἐστι ταῦτα.

ΙΑΜΒΕΙΑ, ΕΞ ΑΝΤΙΓΟ-
ΝΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν,
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην πρὶν ἂν,
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅς τις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων.
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γὰρ ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.

ἐρρῶσθαι πολλὰ φράσας.) ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν. τῶν διαφορουμένων γὰρ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ κακοῦ λέγεται. τὸ δὲ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

καὶ τοὺς βουλομένους εἰπεῖν.) ἑαυτὸν δηλοῖ αἰνιττόμενος.

ταύτης ἔπι πλέοντες.) τινὲς ἐνόμισαν μίαν λέξιν εἶναι, οὐκ ἔστι δέ. ἀλλὰ τὸ ἔπι, συναπτέον πρὸς τὸ ταύτης.

aliquando per occasionem, nihil etiam populo facile persuadebit, et ei dignitatem relinquet. Implicat autem illud de Timarcho pro calliditate sua vtiliter. Postquam enim Æschines nullis productis testibus, aduersarium reum peregisse videbatur, eandem in praesenti causa & ipse consequi volens, simul eorum exemplorum meminit, & ea ex oratione in Timarchum, quae causam maxime continent, sumpsit: usque contra Æschinem vsus est. quae si apud iudices valebunt, recte vicit Æschines, sin non assentientur, non recte. Nam si Æschines per ea vicit, Demosthenes autem iisdem vtens, non vincet: iudices non idem iisdem de rebus iudicare constabit. Proinde & accusatio Timarchi pertinget, & accusatio Demosthenis nequaquam sit inferior.

Quomodo? Quid? Quodam enim loco, cum e praetorio egressum amici rogarent: Vt se res habet Æschine? quid accidit? respondit: Abij, [illegible] totum ab ipso oratore dictum. Quae vobis visa sunt? Tu illis quid perfecisti? & similem sequentia: Sciendum est autem licere accusatori accusare quidquid velit, reo autem sola crimina, quae ab accusatore obiecta sunt, esse refutanda.

Vt si quidem vera sunt.) Non quasi dubitaret dixit, sed εἴπερ pro ἐπειδήπερ, quoniam, vt & in oratione Aristocratea. Siquidem [illegible] accidit.

Eximium est tanquam honorarium.) Ne dicere possis: At nescit, nec enim egi fabulam. Is qui theatricas historias conscripsit: propterea tertiarum histrionibus personas potentium tribuit, quod minus [illegible] minimisque [illegible] sint.

Creon Aeschines.) Videlicet Aeschines qui Creontem representat.

Fecit poeta.) Vt qui gloriam auferat ab eo. Neque enim ipse versus eos fecerat. Versus autem hi sunt:

IAMBI SOPHOCLIS EX
Antigona.

[illegible]

Permesse mentem nullius quaeat viri,
Tacitasue sensus pectoris deprendere,
Dum antequam versetur in republica.
Nam quisquis vobis ciuitatis imperium gerit
Mente [illegible] ora degeneri teneret,
Mediaque [illegible] haud consulit salubriter,
Culpandus est et hic et omni tempore.
[illegible] amicum patriae qui praeuit,
Habetur improbus [illegible] ciuis malus.
Sed ipse magnus [illegible] Iupiter sciat,
Qui [illegible] semper lumine aspicit)
Nec [illegible] si quid ingruat mali
[illegible] vna cum periculo [illegible].
Nec [illegible] hostis [illegible]
Amicus [illegible]. Nam considera satis,
[illegible] salutis patriam esse ciuibus:
Cui dum [illegible] prosper [illegible],
Ex illa amicos nobis eligi decet.

Valere malum iussit.) ἐρρῶσθαι pro οἰμώζειν glossatur. Verbum enim ambiguum est, & in malam enim partem vsurpatur.

Incedentem vnà.) ὁμοῦ pro ἐγγὺς, prope.

Et eos qui dicere volunt.) Semetipsum indicat clam arrogantiam.

In hac incisi.) ταύτης ἔπι πλέοντες. Quidam vnum verbum esse putarunt, ἐπιπλέοντες, sed non ita est. Nam ἔπι ταύτης coniungendum,

& rursum separatim ponendum, ut sit, ἐθ' ἑκάστης [illegible], Iam vero cognouimus, incantatricem fuisse matrem Æschinis, si vera sunt verba Demosthenis, & lustrasse eos qui erant initiandi. Vt ego è natu grandioribus audio.) Meminit natalium Æschinis. Quo magis enim ostendet ex abiectis & humilibus esse natū, eo magis etiam destruet existimationis reuerentiam, ad petulantiam vsque. Duas autem propositionis partes tractauit, alteram sumptam à genere, alteram è verbis quæ Æschines in oratione Timarchea vsurpauit. Nunc tertia pars relinquitur, ad auditores pertinet, cum eos terret & vehementius motem incutere volens auditoribus propterea quod omnem vrbem plenā sint proditoribus, non paruam curam præsentem statum requirere propter præsentes corruptelas. In qua parte ille etiam de Zelita addidit, & multa passim in proditores decreta. Adiicit & ea quæ hac ætate contra proditores decreta sunt, in qua parte rursus Leō & Timagoras, & qui legati ad regem Persarum profecti sunt, proditorum pacis causa, cuius conciliator fuit Antalcidas. Medicus autem heros nominabatur apud Athenienses propter proceritatem corporis, cuius proprium nomen fuit Aristomachus. Tholus) Locus sunt, in quo publicis scribis & publicè creatis * victus præbebatur. Dicebatur autem Tholus, quòd tholo similis & rotundæ figuræ esset. Et tu non sophista & improbus es?) A suo iudicio vtrisque apponit momentum mali, vt omnē sit, non fortunæ accusatio.

Age vero & de Solone.) Nota de Solone, Megarensibus & Atheniensibus de Salamine contendentibus, solum Homericum versum, Bithenas Salamine naues adduxerat Aiax, huic versum commutatum addiderit,

Atque ad Athenarum stant Mauortia castra.

Hoc versu confitto, iudicio victi Megarenses, atque ostendit Salaminem antiquitus fuisse Atheniensiū, notibus autem & eius versus Elegiacus primus:

Armam pulchram ciues Salaminia petamus,
Martem repulsuri dedecus atque probrum.

Secundus:

Nostra quidem, fato Iouis, ciuitas non occidet vnquam,
Propitiúsque deus falsa numine perit.
Nam Iouis nata ferox [illegible] agide Pallas,
Hanc tegit hostiles [illegible] manus.
Moenia sed ciues stolidi, cupidique lucrorum
Ardua subuerti per sua facta student.

Et pileolo capiti imposito.) Alij dicunt, in pompis comicis inuicem solitos, personas gestantes, tum eas autem, pileolus gestasse, ne lapidarētur & amitterentur caput. Eius pede iacens.) Quia inter repræsentādum Oenomaum collapsus, & verberibus & vulneribus est affectus, ita vt in caput esset obligandum, ob id igitur, inquit, effugies, quo minus poenas des, etiamsi pileolum gestaris.

Et in hunc modum extenuantes [illegible], proprie est, pueris domalice illi animi gratia quædam facere nomina, veluti cum esse regem, cū esse Bacchū, & eius generis alia, abusiuè capitur etiam, pro lenioribus vocabulis rerum tegere asperitatem.

Principatum & communem dignitatem.) Communem dignitatem & Græcorum libertatē, nō Græciæ principatum dicit, quē Thessali non habuerint, sed aut Amphictyonij, aut summum veluti imperiū.* Videtur autem dicere hac dignitatem imperij ipsorum siue Pylæ administratio ac curat simpliciter, vt antè diximus, libertatem.

καὶ τὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω.) [illegible]

[illegible]

ἔλθωμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

τὰ δ' ἑξῆς.

ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται,
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων,
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν,
ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,

καὶ πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλήν.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Cu [illegible] Elide [illegible].) [illegible] inter se, al[illegible] Philippo [illegible], alij [illegible] permissa sunt, cum Philippi [illegible]. [illegible] noite [illegible], apertus Philocratis [illegible] * Aeschinem ipsum, [illegible] euit.

Et cum Polemarchus [illegible].) Nomen [illegible] magistratuum. Sunt autem hi,) [illegible] Agesilai [illegible] post eum Agesipolis, [illegible] Polybiadem [illegible] quibus * [illegible] Olynthij [illegible]. Suspicio[illegible].) Tanq[illegible] pro [illegible].

Sed cum [illegible].) A [illegible] sumpta est amplificatio. Quinetiam vnus fuit Epicrates.) Cum multa [illegible], Epicratis meminit, vt appareat eius [illegible].

Et consulti fuere quidam.) Hoc [illegible] primo decreto [illegible] est: sed illi in Senatu damnati [illegible] sunt, illi autem [illegible] apud populum, cum (inquit) haec vera [illegible] Condicti sunt.) Verbum hoc etiam ad caetera est [illegible].

At de accepit [illegible].) Argumentum [illegible] est à contrario, dicens, absurdum esse, cum homines [illegible], & bene [illegible] passi fuerint, propter peccata parua & leuia: [illegible] filium [illegible] [illegible] memoriam verbis, [illegible] ille Timarchi [illegible]. Ex Harmodij [illegible] [illegible] potiretur.) Proxenum [illegible]. Ex [illegible] familia [illegible]. [illegible] [illegible] Proxenum [illegible] Aristogitonis [illegible].

Ob quae [illegible] interfecta est.) [illegible] [illegible]. Eam autem intelligit, quae Ninus vocabatur, quam accusauit Menecles, [illegible] pocula amatoria faceret adolescentibus. [illegible] autem huiusmodi est: Athenienses [illegible] ad [illegible] & [illegible] Veterum [illegible] pertinere [illegible] [illegible], post [illegible], permisere [illegible] Aeschines [illegible].

Quid item vide [illegible].) Quoniam ex modestia videbatur Timarchum accusasse, aliam causam subijcit, & pulchram illam [illegible]. Nam si alij [illegible] qui in semetipsos delinquunt.) In [illegible]. Perstringit autem [illegible] eius, eamque destruit. At Iuuenile adolescentes.) Obiectionem ponit epilogicam, ex qua [illegible] Aeschines inter tractandum [illegible]: At Reip. [illegible], dum vita sua [illegible] adolescentes. Interdum autem ipse [illegible] obiectiones, vt maiorem argumentum [illegible]. Ac in [illegible] laudat ille quidem [illegible], sed Aeschinem [illegible], & magna [illegible] Rempublicam ait: & qua de causa Timarchum accusarit, commemorat, quod [illegible], inquit, vester fuit amicus, & Philippi hostis. Voluntatem autem Aeschinis, propter quam Timarchum accusarit, specie dubitationis implicat, his verbis: Nescio quomodo [illegible] Auditor enim apud se orationem examinans, [illegible] contra eum suspicionem concipit: [illegible] sunt, quae orator reprehendit, [illegible] aperte [illegible].

Quamdiu enim Timarchus conciones habuit.) Quibus & adolescentulus, & accusatio tum plus loci habuisset.

F[illegible] in vrbe.) Hoc addidit, ne diceret Aeschines, [illegible] [illegible]. Perit, & [illegible] affectus est.) Secundum additum, immeritò & per iniuriam eum periisse significat. Asseres.) Sic hoc loco vocat fratres [illegible].

Qui semetipsum mercede [illegible] Chabriæ [illegible] Ægyptium quendam [illegible] dicunt Laconum.) Ad turpem [illegible]. Et exercitandi Corybium.) Namque [illegible] Epicrates, sed Corybionis dicit per [illegible], qua nomine [illegible] significatur. [illegible] enim purgamenta [illegible] dicuntur. Ad [illegible] autem eius impudentiam [illegible] persona. Qui tum enim in festis aliquos [illegible] volebant personas gestabant, ne verecundia [illegible]. Sciendum autem est, [illegible] dicere [illegible] sed in [illegible] libris [illegible] hoc est, personas, seu larvas. Sed profecto sursum versum feruntur flumina.) [illegible] proverbium, inversum & confusum est velut Aeschines impudicitiæ accusat, qui totam domum plenam meretricum habeat, sed proverbium, in eos [illegible] qui perperam [illegible]. Ferrantur.) Cum de flumio diceret, mansit in tropo, & versu ac mutato dicendi genere.) [illegible].) Tempus tamen aliquod observabant, ne accusam penderent.

Nunc verò circumimus nos.) Tanquam extreme se miseri, quia abit peregre, Athenas [illegible], [illegible] quod consilium audit atque alius semper [illegible].

Sed si Respublicæ obsit. Quod amissum est, repeti potest: quod verò mortuum est, accitum neque.

Et patrocinabuntur quidam illis.) Transit ad [illegible] defensorem, non eum vilem & contemptum, neque de vulgi numero in vrbe, sed principem, & vulgo superiorem Eubulum, cuius in manu erat respublica. Hunc enim formidat & eius auctoritatem atque potentiam. Quidam enim dicunt per eum condemnatum esse Aeschinem. In suspicionem ergo adducit Eubulum, vt in Philippi studio socium Aeschinis: cuius quo maior habebatur in Republica potentia, eo magis terrebat populum, exaggerando eius opibus, qui [illegible] ad [illegible] facultatem [illegible]. Quis verò clarissimus & potentissimus in vrbe erat Eubulus, maxime [illegible] & contra eum contendere. Opponit igitur & [illegible], & [illegible] ratiocinatur [illegible], ne quam talibus rebus contra se [illegible] etiam propter administrationes [illegible] Eubulum [illegible].

Cum Hegesileum [illegible].) In Euboea [illegible] Plutarcho miserunt Athenienses, vt dixit in Philippicis. Crimini autem datum est [illegible] Plutarcho ad populum [illegible] fuisse adiutorem. Vult igitur ostendere, non cum humanitatis causa defendere Aeschinem, sed propter Philippi studium cum [illegible] Hegesilei [illegible] non habuit. Niceratii patrui. Aliud exemplum, quo ostendit non misericordiæ causa adesse Aeschini, [illegible] patruum neglexerit. [illegible]. Ne diceret, non [illegible], [illegible], sed clamor erat [illegible].

Te [illegible] illum [illegible]. Is igitur qui nec cognatis [illegible], sed [illegible], videri poterit non propter Philippum [illegible] esse.

Cur enim tunc Moerocles.) In superioribus exemplis eum non esse [illegible] ostendit, qui enim [illegible] possit, is qui familiares non adiuuet? Nunc addit, cum etiam eos qui publice deliquerint, accusare ne quidem [illegible]. Non solum accusare, eius [illegible] causa parcit Aeschini.

Qui hospites & amici nominantur.) Hoc dixit, quod [illegible] amicitia sit non vltra verba progredi. Et opibus, & genere, & autoritate.) Ne putent Eubulum, tanquam [illegible] & diuitem, se non [illegible], [illegible], vide [illegible]-

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A vide Pœnobiunum, inquit, & Eubulum caue.

Ratione temporum valuerunt.) Argumentum tractauit omnino admirabiliter, sic vt non prorsus incresceret & repudiaret potentes (nam & hi profuere rebuspublicis) sed à luxu & moribus perstringeret.

Ne gauderet inimici.) Videas alios intus, alios foris insidiari.

Externi insidiatores.) Hoc per se positum videtur, cum pendeat à superioribus, vbi ait, ciuitatem coniungendam esse, vt vno animo consentiat.

Ea verò ita vobis sita sunt.) Prudenter omnino exaggerata improbitate proditorum, etiā potentatu maiora & firmiora iudicia esse ostendit, vt ne timeant illos, sed puniant.

Nam qui se collocarunt.) Enumerat omnia quæ in constitutione dicta sunt, neque quicquam prætermittit, vt causa facilius animo percurratur, & quasi in oculos incurrat. Si quid autem obiter insertum

B est quod ad tollendam commiserationem valeat, vt sunt illa de Atrestide, & mulierculis & puerulis, aut aliquid aliud amplificationi cognatum, non est mirum. Familiare enim est oratori, oblata occasione vti talibus locis.

Et Miltiadis atque Themistoclis.) Ingruentibus Medis initiò, Miltiades statim in Marathonem esse procurrendum decreuit, & non expectandum, donec commilitones forē; quapropter etiā vicit solus. Themistocles autem, cum valeret rem terra facultatem non habere, autor fuit deserendæ vrbis, & in Salaminem transmigrauit. Æschines igitur ad concitandos eos contra Macedonem illa proferebat.

Et illam in Agrauli.) Agraulus vna fuit è Cecropis filiabus. In eius autem lucum qui excedebant è pueris in adolescentes, armis instructi iurabant, se pro patria pugnaturos vsque ad necem. Historia autem sic habet. Agraulus & Herse & Pandrosos filiæ fuerunt Cecropis, vt ait Philochorus. Cum autem bello peterentur Athenienses, expeditione ab Eumolpo contra Erechtheum suscepta, atque bellum diu durarer, respondit Apollo finem fore malorum, si quis seipsum pro Repub. sacrificasset. Agraulus igitur vltrò se neci obtulit, & de muro precipitauit. postea bel

C lo liberati, eius rei causa ædem ei extruxerunt circa Propylæa arcis, atque ibi iurabant adolescentes in bellum exituri.

Non is qui decretū scripsit.) Partiebantur, inquit, impetum in Philippum Æschines & Eubulus, hic decreta scribendo, legationibus ille in Peloponneso obeundis: et ipsum etiam Eubulum mutatum esse illa operæ mutuæ declarent.

Et expergiscatur vrbs Atheniensium.) Quæ plerunque dormire solet.

Incidisse enim se abeuntem in Atrestidem.) Vtilissimè fecit Atrestidæ mentionem, non modo ad commiserationem excludendam, sed eū etiam nominis, vt Æschines confiteri videretur, & accepta à se munera, & Philippi largitionem. Atque illud etiam posse vel vnum hominem corruptum, totas omnino prodere ciuitates, apparet Æschinem suis damnari verbis. Similia enim cum similibus conferuntur. Nam si Atrestidas captiuos duxit, & propter Atrestidam Æschines deplorauit Græciam: propter Æschinem etiam Phocenses deplorari queunt. Nam quod ad corruptelas attinet, Æschines & Philocrates Atrestida nihilo sunt inferiores.

Et cum eo mulierculas & puerulos circiter xxx ambulasse.) Tanquam coniectura vtens, numerum indefinitè protulit: existimarent, & mulieres triginta, & puerulos triginta esse.

Quis homo esset, & quæ turba? Nūquid, & tamen

nunquid dux Philippi aliquis insidias collocaret.

Nam audisse se, inquit, ex amicis.) Dat & ei tum amicos, cum & ipse beneuolus fuit. φροντὶς, curam. Siue supplicium proditorum, siue meditationem eorum, vt à socordia conuertantur ad diligentiam.

Neque triumphos commemorandos.) Vide vt nõ dixerit pugnas, neque pericula, sed triumphos ac sua ue illud nomen & preclarum & gloriosum non sinat teneret. Neque iurandum quicquam.) Vniuersale nomen continet absurditatem: nec si familiaris fuerit, nec si filius meus, nec si de me antè benemeritus nec si dij mandarint, & Minerua concesserit. Et esse Philippum ipsum ô Iupiter.) Signum admirationis est verbum ὦ. Græcissimum.) Penitùs & sincerissimum: quod natura Barbarum eu non patitur, id ei mores conciliarunt. Eloquentissimum.) Nam & hoc Græcorum est valere eloquentia. Itaque & moribus & lingua Philippus est Græcus.

An verò fieri potest, vt illa ipsa.) Collectio fidei. Nã potuisset, inquit, cũ prius illa dixisset, dicere hęc quæ sunt illis contraria, nisi antè corruptus fuisset. Obseruabis autem, vt & antè nomen Æschinis sit imitatus, dum concionis Æschinez commonefaciet, eam pur recitat. Qui longas illas & præclaras conciones habuit?) Denisit prolixitatem orationum eius, ostendit etiam lecto Miltiadis & Themistoclis decreto Philippo infensum prius fuisse Aeschinem. Nam si suadebat, vt & Miltiadis consilia respub. imitaretur, & Themistoclis imperium, & decretorum, quæ scribebant illi, cum hortarentur ciuitatem ad inuadendos Barbaros, mentionem faciebat: satis constat eum hunc in modum fuisse affectum. Laudat autem non vt eius virtuti testimoniũ perhibeat, sed vt per hoc testimonium apertius eum condẽnet. Qui enim contrario modo rempub. administrat, quis eum, vt corruptum, non oderit? Sed & iusiurandum adolescentum in æde Agrauli Aeschinem recitasse dicit: cuius sorores fuit Pandrosos & Herse. *Victima porro fuit Agraulos Atheniensis vt ait Philochorus.

Dixit huic per contumeliam.) Non sine grani offensione concionis sic mulieribus in conspectu Atheniensium. Sed semetipsum deplorabit,) Ne dicat, Non mei moris est plorare, & propter hoc non plorauit: subiicit, Semetipsum deplorabit, quoniam tam misertus non fuit. Et medici oberrare.) Oberrando lamentationes omnes terram impleuerit. Quia verò licet oberrare, vel rerũ cognoscendarũ vel mercaturę gratia: vt calamitatem indicaret, Medici, apposuit. Et proditoris patria.) Ante instabile nomẽ, patriam in quam, turpe posuit, proditoris. Vt in Macedoniam peruenit.) Relictis Athenis. Nam quis est Græcorũ.) Honorat Athenas & Barbarum, nihilque suffragatum, nõ is qui Græcũ amet, sed hostis, verus victus. Proinde inter eos qui natura sunt hostes, Aeschines habeatur. Inimicitior enim.) Tria sunt quæ faciũt, quo minus Attica fortia facta recẽseat. Aut enim incognitũ est, & ignoratum nũquã audiuit: aut extra orbẽ terrarũ habitaret: aut hostis est reip. & ex odio celare studet. Necesse igitur est vnũ ex his tribus subire Aeschinẽ: cũ vtilia glorię nõ suffragetur. In Marathone.) Vbi soli vicerũt Athenienses. Et quos neque hostes.) Cõmunes res ad Salaminẽ gestas, alle tibi priuatũ vendicauit. Vt laudib. ponet murũ.) Recte verbo præsidij est vsus, cũ & possessionẽ eorũ glorię esse diceret. Eiusmodi etiã est Pro arcetur, q sequitur. Nã [illegible] ad ea pertinet, quæ habet aliquis ἀσυνκρίτως, ad aliena. Enumeratur aut maiorum malitia, vt magis incitet Iudices, q illos reuerẽtur. Et gratiã habere vobis.) Intelligebat n. se aliquid supra dignitatem suã esse assecutũ. Nã qui honoratur plus dignitatẽ cõsequitur,

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

non gratiam haberet ei qui honorem habuit, sed ei qui præter dignitatem est honorem consecutus. Et modeste se gessit. Nunquam cum non esset modestus, sed esse tale se simularet. Supercilia erexit.) Ne sponte sua & naturaliter fieri videretur, ipse, inquit, supercilia erigit, & pro tempore vultum fingit. Et si scriba qui fuit, Aeschines.) Non qui nunc etiam scriba est, sed qui aliquando fuit. Si quis audeat omnino dicere. Omnes enim abstererentur metu. Recensebo autem vobis.) Enumeratio malorum quæ è corruptelis oriuntur, quæ Philippus vrbanè administrauit, neque enim armis vos cepit, sed administratione vrbana vos vicit. Tantum enim non concionabatur apud vos, dicendo per proditores quæ vellet.

Ἀφαιρούμενος.) Cum eius regnum vastaretur, cũ prędę ex agris agerentur, quasi diceret, qui prędones vndique arcebat, Phocenses abripuit.

Eos qui humaniter loquuntur.) In verbis enim posita duntaxat, non etiam in factis fuit illa humanitas.

Nos legati.) Excludit nunc Æschinem honestum enim vocabulum est legatio.

Illum constanter statim.) Aduerbium Statim, ostẽdit facilitatem eius & vilitatem.

Neque Græci, neque Barbari.) Quare nunc etiam liberare eos potuisset, vel sola Respublica, quę ne ẽ quidem aliorum eguit auxilio.

Quomodo.) Vt qui adhuc quærerent.

Ibi.) Tanquam iam reperisset aliquot Atheniensium, & Philippus dubitaret, & propemodum egere se ẽti dice inuenientis apud Athenienses hominẽ ... impudenter improbum? Num fieri potest vt conspiciatur quisquam apud eos, qui tam facile mercenarii? Vereor Atticę ingenium, bonos solet alimonia gignere.

Quæ nunc ab eo vt promittat postulabimus.) Quid vultis, inquit, vt promittat verbis, ea quæ reipsa perficiet?

Neve contrarium decretum veniret.) Satis mihi erat *ad iudiciũ, decretũ contra expeditionem. Metuebat enim decretum Atheniensium Philippus.

Cum essent Platææ & Thespiæ.) Cupere, inquit, videre vrbes Gręcię instauratas: sed excisas, & seruitute oppressas esse audiui.

Et fore vt adimeretur.) Ne videatur ex inuidia dicere, vt aliquid de magnitudine animorũ aut dignitate tolleretur, adiecit, Contumelia, vt iure videatur sic dicere. Thebani erant qui eruerent.) Duplicem mouet affectum, cũ hostes ostenderit malorum esse autores. Ab Æschine oratione.) Vtinam & Phocenses vidissem oratione dissipatos. Nunc quos conseruasti verbis, eos ipsa re perdidisti.

Est-ne aliquis qui vos?) Tractatis prioris coniecturę partibus nihilominus meminit etiam secũdæ de corruptela, & iam deinceps auspicatur peroratio nem de corruptela, dicens, non daturum fuisse Philippum: neque enim vos, inquit, statuam daretis, neque victum, neque aliud omnino quicquam, nisi vobis vtiliter rempublicam gereret.

Sed Xenoclidem hunc.) Hic cum poeta esset Atheniensis, versabatur in Macedonia, qui excepit ciuem suum Hegesippum, cum ei nullus honos haberetur. Quo Philippus cognito, ei Macedonia interdixit.

Quidam modũ me conuẽnit ante prætorium.) Ne videatur meditata dicere. Vult autem in fine orationis duces opponere Æschini, tanquam afficiantur ab eo cõtumelia. Ego verò Charetẽ, si reus fiat, modis omnibus.) Quia diuisi erant duces & oratores, & alij ab aliis stabãt, quidã ab Eubulo, quidã à nostro oratore:

(erat autem & Phocion inter Demosthenis aduersarios) merito colligit & ipse beneuolentiam Charetis, vt & in oratione Midiana fecit, alienando ceteros equitum magistros à Midia. Hic igitur idem nobis artificium ostentat, quoniam alienare vult Charetem ab Aeschine, vt simul sibi beneuolentiam colligat, simul odium illi conciter: vt quemadmodum Phocion stat ab aduersariis oratoris, sic Charetem cum ipso facere appareat. Immoratur igitur hominis defensioni. & quia continebat Aeschinis obiectio inter ea quae supra dicta sunt, At non fieri pax talis potuit, qualem Demosthenes volebat, cum duces bellum male administrassent: hoc maledicto ducem liberat, & * relinquit ducem infensum male dicenti Aeschini, vt amicos Aeschines accusare videatur.

Quanquam & de voce fortasse dicere est necessarium.) Ad aliam transit partem, quae ei incommodabat, refutandam. fuit enim Aeschines maxima voce praeditus, vt ipse Demosthenes saepe testatur. Quoniam igitur saepe fit, vt auditores suauitate vocis & actione veluti fascinentur: propterea & hoc tanquam impedimentum quoddam amoliri studet. Magna enim res est, magnitudo vocis, & actio, in iudicio & oratione, si ea praesertim apud iudices illiteratos habeatur. proinde cum ipse hac parte sit inferior, opponit isti vocis magnitudini suum animum & institutum, vt sibi conciliet auditores per affectionem suam & beneuolentiam, quam in publicis negociis saepe ostenderit. Cum enim opponere similibus similia non possumus: tum nihil obstat, quo minus alios commoditates proferamus. Et sic occasionem habuit etiam acta sua in memoriam reuocandi, & captiuorum redemptiones & multa beneficia, vt per ea beneuolentiam eliceret auditorum.

At ille ante eum volitabatur.) Tanquam fugitiuum mancipium. Sic per contraria odium conflat Aeschini. Quia vero ambo sunt oratores, aequalitatem separare discrimine voluit, ostendendo, non eiusdem esse precij dignitatis, vtrumque cum quidem alter patriae, alter Philippi commodum spectarit.

A [illegible]

B [illegible]

καὶ δεῖ καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη.) [illegible]

[illegible]

[illegible] διαφορᾷ λύουσ' ἀνισοῖ, ὅτι οὐ τῆς ἴσης τιμῆς, οὐδὲ τῆς ἀξίας ἀμφότεροι· εἴπερ ὁ μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ὑπὲρ Φιλίππου πεπολίτευται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΠΕΡΙ ἀτελείας Δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.

Ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνερεῖν.) [illegible]

A ORATIONIS ADVERSUS LEPTINEM DE IMMUNITATE enarratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

EGo, Iudices, in primis, quod è republica esse cẽseo, Leptinæ legem abrogari, deinde etiam propter Chabriæ filium, promisi me his, quod possim patrocinaturum.) Omnis secundo loco habita oratio, nimis occupatur sententiis exordiorum. Incommoda enim ferè per eos removentur, qui primum dicendi locum sortiuntur. Secundæ autem orationes sunt variæ. Nam earum aliæ sunt perorationes duntaxat, ut Aristogitoniana, quibus, cum qui secundo prima partes obtinuerint, pauca, vel nihil potius ad probandam causam reliquerat oratori alii: * minus in confirmatione versantur, ut Androtioniana: quod B opinione eloquentiæ non multum excellit Diodorum Euctemon. Hæc verò, qua de nunc agitur, secunda oratio, maximè ferè necessarias causæ partes complectitur ut ostendit ipsa tractatio. Qua de causa, quamvis brevis exordium sit, tamen significationem habet maximè necessariorum duorum capitum, utilis & iusti: quæ etiam nominat. Nam utile attingit, cum dicit eos quod existimo esse è republica: iustum, in patrocinio Chabriæ filij significat, meminit & legitimi in eodem, cum per legem legitimũ: per utilitatem reipublicæ, utile: per Chabriæ filium, iustum innuit. Deinde etiam filij.) Refertur, inquit, una cum publica utilitate, etiam benemeriti viri filij gratia. Proinde accusatio hæc toti civitati, & imperatoris filio. Chabriam autem nominat, occultato filij nomine, quod admodum erat adolescens, & nihil adhuc gesserat, propterea que nihil autoritatis habebat apud auditores: nec abre eum nominat à parente, tanquam honorem ei tribuens, aut præmium in eum conferens. Decere igitur censuit, patrociniũ referre ad virum imperatorium, & honoribus ornatum à republica, & celebriorem. Propter patrem enim etiam filiis honorem sibi habendum esse contendit. Cum enim maior est filiorum quàm patrum C autoritas, à filiis sæpe ad patres migrat honos. Cum verò à patrum laudibus gloriari filiis licet: argumenta sumenda sunt à celebrioribus. Nondum enim Ctesippus imperator est, nec rebus gestis clarus. Rectè igitur Chabriæ potius fit mentio. Non enim quòd luxu perditus esset filius, ut quidam aiunt, occultare eius appellationem. Id verum si verum fuisset: omnino eum in conspectum non produxisset. Nunc et legem fert & alia quamvis omnino visu auditu sit evidentior. Promisi his.) De immunitate patrocinaturum vel, ut quidam aiunt, Phormioni & Aphepsioni, meliorem legem substituentibus. Est autem Bathippi filius Aphepsion, qui accusationem suscepit, ut successor patris: & ut homo indoctus advocatum sumpsit Phormionem.

Si potero.) Conferam id quod possim: plura ne requirito. Non est autem obscurum.) Artificium quoddam nobis ostendit orator, in Androtioniana, in oratione de Corona, & hic. Statim enim post exordiorum sententias, auspicatur obiectiones. * Atque hac de causa ab obiectionibus ordiatur. Cum verò duo capita sint proposita, iustum & utile: ab utili quidem ordiretur, sed magis ad iustum vadit: quod ei obstat utile, maximè Leptinæ vim subministrans.

[illegible]

iustū aūt ex vsu eius est. Quapropter declinata pugna aduersus illud caput, implicat id quod secum facit. neque hac ratione dumtaxat id facit, sed ob aliam etiam causam. Quia enim lex ipsa, quam fert Demosthenes, ex vsu est Ctesippi & Apsephionis: hoc pollicetur, datum iri actiones in eos, qui praeter meritum consecuti esse videantur immunitatem, & statim forma obiectionis commendationem legis praeposuit: ne ipse rogare legem, sed quod ad se attinet, Leptinis affectus imitari, & demum ferre legem videatur. Dum autem ei se assentiri simulat, ostendit indignum esse propter paucos indignos plures spoliari. Dum enim contendit non relinquendā indignis immunitatem, tum maxime probat, eis qui iure habeant, esse relinquendam. Ostendit etiam vitium non de hac periclitari tantum, sed & de tota republica & dignitate. Est enim ei vitium conturbare auditorem iis in locis, in quibus causa metum, & eos ducere ad maiores & inopinatos terrores: vt in Aristocratea de Cherroneso: in oratione de Pace, de communi bello Graecorum: in Timocratea, pro Androtione, & Glaucete, & Melanopo ferri, non pro Atheniensibus legem. ac ibi quidem institutum ostendit esse vitiosum: hic summae rerum iubet metui.

Siue quis alius.) Fortassis aduocatos & defensores dicit.

Adeptus esse immunitatem.) Parasse sibi & accepisse ob ea quae fecerunt. Moris autem fuit apud Athenienses, vt de Republica bene meritis varij honores haberentur, siue aerea statua, siue victus in Curia, siue immunitas: sed ea non omnium munerum, nunquam enim dabatur praefecturae triremium, aut tributorum belli: ceterum immunitas.

Ego verò dum quosdam.) Scripti accusationem vrgentem criminantem paucos, nocere vniuersis.

Etenim dictum est.) à Phocione nimirum. Et ne vt accusator sit suspectus, adiicit: Vos quoque omnes nostis, etiam non dicente alio qua gratia.

Inscitè.) Per concessionem assentitur, & à Leptine iudices alienat, & eo bellum externum pro tribunali sedens, concitat. Vir enim ei est turbare auditorem. His enim verbis periculum facit propter metum, & attentionem, de tota Republica solicitudine iniicienda. Non *enim periculum [illegible] respicit: sed quaerit primum, quo pacto fugiat insidias, tum posteritate priuent.

Sic etiam populum.) Neque enim in ambobus, inquit, proferre possis indignitatem, vt bene meritorum, sic etiam populi. Indigni sunt aliqui, Leptine, qui acceperunt? Esto, accipio excusationem: proueniunt indigni. Quae te res autem ad illam in populum contumeliam concitauit? eripis patriae libertatem, solius ciuitatis autoritatem.

At illud hercule.) Magna vis & artificium, ac multum acrimoniae. Transfert enim Leptinem ab vtilitate ad aliud. Non enim legem iam fert, vt obeant munera locupletissimi, sed ne populus decipiatur: vt populus omissa quaestione de muneribus hostilem perspiciat hominis animum, eum ait agitare praeludia oligarchiae, cum tantis bonis populum priuare contendat. Est autem admodum argumentationis callidissime tractata. Ne enim decipientium solertiae crimen esset, sed eorum qui deciperentur, stultitiae probrum illud haberetur: in populum transfert, quod is, inquit, facile decipiatur.

συγκατασκευάζεται δὲ αὐτῷ τὸ δίκαιον, διὰ τοῦτο φυγὼν τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον μάχην, [illegible] καὶ οὐ διὰ τοῦτο μόνον [illegible], ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἑτέραν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος αὐτός, ὃν εἰσφέρει Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Ἀψεφίωνος, τοῦτ᾽ ἐπαγγέλλεται, [illegible] [illegible]

Κἂν τις ἄλλος.) [illegible]

Εὑρημένους ἀτέλειαν.) [illegible]

Ἐγὼ δ᾽ ὅτι μέν τινας.) [illegible]

Καὶ γὰρ εἴρηται.) [illegible]

[illegible]

Οὕτω καὶ τὸν δῆμον.) [illegible]

Ἀλλὰ νὴ Δί᾽ ἐκεῖνο.) [illegible]

[illegible]

λέγε

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Soluit autem consequente absurdo, & interrogatione impetum refutationis auget. Quid igitur prohibet, inquit, quo minus eripiamus vobis omnia? Nihil est enim rerum omnium, in quo simus extra imposturæ pericula. Sciendum autem est, alteram obiectionem è tractatione contextam, & esse anthypophoram. Differt autem anthypophora ab anthypophora, quòd altera ex ipsis rebus nobis obiicitur, altera è tractatione & argumentationibus reperitur. Prior igitur obiectio causatur, indignos quosdam immunitatem accepisse. Eos verò Demosthenis lex repudiat, posterior ait populum decipi. Propter hoc autem ab obiectionibus ordinem, vt, cum obiectionem refutare videantur, re vera suæ legi propter adiumenta. Quæ enim Leptines reprehendit, ea palam Demosthenis lex abrogat, data actione, & indignis reiectis. Sic neque populum decipi sinit, & indignos repudiat. Neque verò statim potuit à propriis auspicari capitibus, nisi prius Leptinæ legem accusasset.

B Numquid ferremus.) Bene sanè. Non enim ferremus legem ad abrogandas leges. Quod si quis deceptus de summa rerum periclitatur, non decipientes non vlciscere eum qui decipitur. Referuntur autem hæc ex æquo ad duas leges, tum Leptineam, tum quæ ei substituitur. Nam Leptinæ lex simpliciter eripit. Ea verò quæ substituitur, verum docet, iudicio constituendo, & honore adimendo iis, qui fraude sunt consecuti. Aphthonius & Alphius argumentum hoc tractatum esse dicunt ducendo ad absurdum. Nos verò asserimus, cum ad absurdum duci aliquid, cum ad ea quæ præter essentiam absurda necessariò consequuntur. Cum verò natura rerum, non esse talem rem ostenditur, tum non dicendum esse, duci ad absurdum. Hic igitur consequens sumpsit à simili per interrogationem, quod tamen non demonstratum per syllogismum.

C Neque enim æquum est nobis eripi.) Accommodat sententiam ad vtramque legem, ad Leptineam, quid ea auferat: ad [illegible], quid doceat, quo pacto populus deinceps non decipiatur. Ostendit enim in iudicium adducendos esse, qui sint immunitatem consecuti.

Et ferendam legem.) Vide, vt cum abrogare videatur, rogat, implicando simul & tutum & vtile. Habet enim in his vtriusque legis imagines: Leptineæ, per ereptionem: Demosthenicæ, per impostorum supplicium. Nam ille prorsus omnes spoliat: hic eos qui conuicti fuerint, se præter dignitatem accepisse, puniri iubet.

Prius aliquando.) Per comparationem alia ratiocinatio, ex alterius euentu, vt ostendatur id esse melius quod Leptines tanquam malum commemorat, [illegible], vt det aliquid populus indigno etiam alicui, deceptus, & minus esse turpe probrum simplicitatis, quàm improbitatis.

Non vtilis sanè.) Ad primam obiectionem denuò refert orationem. Qui conuenit, inquit, vt eadem improborum reprehensio etiam in [illegible], ac denique benemeritos valeat? Spoliat enim & hos & illos ex æquo. Vnde omnes fient improbi, si nullus virtuti honos habebitur. Qui enim beneficio accepto, se bonum virum non præbet: is vtique si honore priuetur, non poterit fieri vir bonus. Tractat autem hunc locum noua ratione. Suprà enim considerauit dignos & indignos: hic autem contra solos indignos perorat.

[illegible]

remota dignorum [illegible], [illegible] ipsos per se consideratam: & est hæc sententia, conclusio veluti quædam obiectionis. Iam illud etiam.) Absoluto tuto, ordine sententiam vtilitatis. sed quia neque docta neque artificis est, firmissima præsidia adducta fariora suadere: sed arte vi quanta maxima potest, & callidioribus superiore: suffuratur hic iam ingressum, vt lateat auditorem, dum ad ipsa negocia iam infirmata eum ducit: vt cum obiectio ab vtili posita fuerit, auditor obiectionem dicet, dictam iis quæ dicta sunt. Si enim Leptines dicere conabitur, munera nunc ad pauperes homines rediisse, cum verò ditissimos munera obire necesse: soluendo & propterea ostendit, eum neque multos paraturum: & legem eis dedisse immunitatem: vt auditores ex obiectione nihil vtilitatis reperire possint.

Quare dimidium. Extenuat honorem, & vilem facit honorificam illam, vt nominatur, immunitatem parte eius aliqua illis etiam data, qui non sunt benemeriti: & partem exiguam esse reliquam, quæ addita sit benemeritis.

Et cum omnes sunt participes.) Ad verecundiam eorum qui acceperunt, auditores allicit, vt absurditatem ereptionis ostendat. Appositè autem cum Leptine disputat. Multiplex enim est hic vir, & pro varietate rerum & ipse variat. Cum enim concitari populi odium est opus, acerbe disserit: cum verò conciliandus est aliquis, tum vtique remisse. Quin & cum auditoribus eodem modo agit: cum ad eos redeat summa comparationis. Quos quia cogere non potest ad verecundiam eorum qui acceperunt, allicere vult. Ita suasio passim inseritur, ac potissimum in laudationibus, in quibus conclusiones leuioribus affectionibus constant. Neque per se, inquit, honestum est, neque moribus Atticorum congruit. Etsi enim ad nos aliqua rediret vtilitas: at tamen, existimationem minuit. An verò turpe non est.) Argumentum à minori, quo auget problema. Cum enim administrationi Reipublicæ à mendaciis abhorrenti studeat eò vsque, vt ad res venales etiam ea pertineat: qui conuenit, honores vos dolose tribuere: & an iis quæ nihil habent incommodi, periculum cœterum eo autem quod est detrimento plenum, facimus audere?

Neque enim esse pecuniam.) Hoc à maiori est. Solent enim se mutuò consequi ambo argumenta, à minori semper illud quod à maiori sumitur, & contrà eodem modo. Cum autem vtilitati non possit opponere aliam vtilitatem pecuniariam & hierosanctam celebritatem & gloriam conatur pecuniario quæstui anteferre. Paulo post autem ostendet, ne lucrum quidem accedere. Neque vos solum.) Alius locus ad idem pertinens argumentum à maiori. Cum autem pluribus locis abundat, eis non parcit. Est autem prior locus enthymematis, hic exempli.

Dicunt pecunias.) Exemplum historicum est ad fidem superioribus faciendam adhibitum. Quantum autem habeat & artis & gratiæ, considerare est operæpretium: per suorum tempus triginta tyrannorum, qui ciuibus molesti fuerant: vt appareat rempublicam sæpe pro ipsis hostibus impendisse pecuniam. Acrimonia argumentationis in hoc posita est: mutuatos eos esse contra Rempublicam, & à quibus? Ab hostibus, contra eos, qui fuerant in Piræeo: hoc est, contra homines populares, qui Piræeum occuparant.

A [illegible]

B [illegible]

[illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

A Addit & tempus & locum, vt & vsum pecuniæ indi [illegible] populus prohibitus in Piræo pugnaret. Secundúque amplificat, à loco, ab actionibus, à personis. Postquam verò ciuitas conuenit.) Vbi populus consensit. Duplex enim fuit, cum seditione laboraret. Dissimulat [illegible] ne [illegible] vrbis calamitatib. [illegible] id ei propositum est) sed demonstrauit mores ciuitatis, quæ nunquam pecunia vincitur. Causam item exponit non ex [illegible] à populo pecuniam, sed eum quamquam [illegible] damnum facere [illegible]. Apparet enim, non necessitate [illegible] populum sed sua voluntate [illegible]. Cum enim ea constituta rebus reperientur, quæ necessitas [illegible] nihil [illegible] nunquam abundare pecunia studet, sed gloria.

Et res illæ conquiescent.) Tragicè & horrendè, tyrannicæ illæ [illegible] memoriam deprecor.

B Missis legatis) Simpliciter facit orationē, ut quod à Lacedæmoniis imminere periculum videatur. [illegible] autem orationis [illegible] misereri, [illegible] qui [illegible] contractum inter homines [illegible] intercessisset.

Cum autem verba fierent.) Adeò imperitatis & à metu procul erat. Quin & eorum qui [illegible] fuerant [illegible] causa, omnino tollit metus suspicionem.

Vrbanos) tyrannicos. Hi enim tenebant vrbem. Et cum propter [illegible] pecuniæ [illegible] non [illegible] nunc sine [illegible] illic qui dem bonis [illegible] verò Bene meritos nominauit.

Hi verò hoc primum.) Sic de se magis erant solliciti. & sic populus magis eis erat terrori. Neq; enim illi Lacedæmoniorum societatem expectassent, postulassent, vt populus suæ in eos beneuolentiæ, [illegible] pignus daret æris alieni dissolutionem.

Atque populum malle.) Sic de industria, & non C propter metum, voluit æris alieni esse socius. Verbis autem, Vnà conferre, & in illo [illegible] singularem populi voluntatem declarauit. Non vlla, inquit, vrgente necessitate, populus è suis contulit, non ex arce & copiis acceptam pecuniam.

Ne qua res in pactis desideraretur.) Vt ad præsentem causam sententia vtiliter accommodetur. Hic enim de non reuocandis datis donis agitur.

Ac Reipublicæ quidem.) Argumentum à contrario. Ostendit autem non conducibilem esse legem cum Republica [illegible]. In [illegible] adolescentis esse præmium, bonum in Democratia [illegible] à turpitudine. illic, [illegible] esse beneficio maiorem: apud Athenienses [illegible] esse omni [illegible] liberum.

Eius qui tulit legem.) Speciem habet lenitatis, [illegible] tamen caret acerbitate, neque enim laudem illi planè tribuit, neque reprehendere audet, sic lenè & attentè se [illegible] sunt.

Existimo autem vos iudices.) Argumentum hoc sumitur à pari. Sed vide vt in singulis præferunt. [illegible] enim breuibus [illegible] tamen præfatur. Pars [illegible] hæc est, damus munera & reliquæ respublicæ dant, pecuniæ fortasse copia potiora: quo verò præstare eos volemus, fidem [illegible], id nobis eripere illa lex conatur. Vides vt per hæc argumenta omnia, tamen [illegible] tractare videtur, contra obiectionem pugnet.

[illegible]

[illegible]

A Sumptus igitur minimum & ipsi suppeditabit, & inter se communicabant, ut nemo qui in urbe degeret, à festi communitate excluderetur. Videtis autem quàm Demosthenes, dum per sequentem sententiã obiectioni occurrit, eam efficere honore. Nã quid dicit aliud Leptines, nisi multos & inquilinorum & ciuium, excusationes [illegible] immunitatem obtinere? Verum non ita se res habet: sed ad partitionem deducit auditorem, ut ex utraque parte demonstratio facilius cognoscatur. Deinde per inquilinos superuacanea munera ostendit. Quæ si enim ciuitas, non ab inquilinis aliquis Respublicæ.

Quorum utrisque, si qui confecerit sunt.) Tanquam Respublicæ beneficium cum beneficiis cõmutaris, [illegible] enim est, accipere pro iis quæ dederis.

Eorum enim quæ ad bellum.) Duas res hac sententia conficit. Vnam, bellicorum tributorum [illegible]nem esse neminem. Quare hac ratione utiles apparet esse eos, qui immunitatem sunt consecuti: qua

B de re multa verba Leptines facit. Alteram, ne quis putet, hæc munera eadem esse cum tributis & [illegible].

Quam ille eripit.) Hoc verbum violentiæ & iniuriæ maximã significationem habet. Eripit enim aliquis illis, quarum non est dominus, qui non lege accipit, sed hostili more grassatur. Nec quis ipse scripsit.) Ad commendationem suæ legis hoc dicit: Si enim ipse Leptines has missas fecit sua lege, satis [illegible] non esse tributa militaria.

Ac locupletissimi.) Distributis muneribus in ciues ac inquilinos, & ea distributione per interrogationẽ tractata, quæque in utraque parte, quàm multos addat Leptines? & quàm multos e pauperibus [illegible] faciat? Deinde post hæc excepit omnium ditissimos, ut ex triremium præfecturas distribuatur. Mediocres igitur coarguit primam legis sententiam, eo quo posita est summa totius legislationis. Cum enim dicat Le-

C ptines, ditissimi obeant munera, pauperibus se subtrahit, & trierarchis attribuit. Quare [illegible] statim communicetur Leptines. Ille enim occurrens legi ut ditissimi obeant munera, inquit. Ostendit autem Respublicæ ratio, falsum esse, ditissimos obire munera, cum illi triremium præfecturas sint attributi. Quo pacto igitur ditissimi obeunt munera? Refutatur autem obiectio per extenuationem, quia nihil habet orator quod contra dicat, quo ea contraria: sed à natura rerum cogitur huc se recipere. Deinde dammum cum refutatione statim coniungit: & addit, [illegible]re ut [illegible] fidem eis habeat.

Ponam autem ego.) Post rationem cõcessio. Iam enim hæc ex superatione dicit. Apparebit enim, neque stultus sit quis.) Neque ipso dedecore dignum, quasi dicat, non tanti est quanti dedecus, sed minus lucrum. Quare Leptines cum gloria scindet, non utique vos amat, sed improbe facit. Vt igitur triginta homines.) Non dicit plures triginta: sed si demus esse multos, fore triginta. Salua respublica si fuerit, multi.) Magnam significationem dat ciuis reipublicæ amans, amoris & beneuolentiæ suæ. Neque enim prospera fortuna reipublicæ munera negligi licet incolumi republica. Esto, quod si sane.) Hic alia est refutationis ratio: Præstare munera conferendo tributo obiri, & solitum est usu, ut ex superuacaneo ea quoque figura usus videretur.

[illegible]

Deinde iterum eum contingit comparatione per A excusationem. In contentionem adducit rem hanc de conferendo tributo, cum politicis muneribus.

Conferendo tributo.) Alia ratio, penuriam corrigens per translationem, ut in trierarchiis fiat, ita etiam tributum in adscriptionibus: & collationem, id quod praestat, invenit. Praestat enim, inquit, hoc, *quod ita minimum est, ut animadversionem ferme effugiat. Adeo autem quidam.) Laudem conciliat probationum eius, neminem eas posse subvertere. Pugnat & contra alteram obiectionem: quod iam esse divites immunitatem adeptos, sive iuste, sive iniuste. Solvit utroque modo, humaniter & iuste. Siquidem per iniuriam parta, & furto subtracta tenent, esse accusandos. Sin legem nullius violantes, reprehendendis Leptinem calumniatorem agere. Deinde ostendit eos non fore divites, si immunitates sustulerit. Ea enim pars erat obiectionis altera. Primum autem abundare quosdam opibus.) Ex hoc rursus dividit. Nunc primum sunt divites? quum ex hoc tum sint rempublicam depeculati? an B iniuriam fecerunt nomine? & depeculati fortasse fuerint & mulctam oportet. & ex solutio huius per translationem sin sine consequuntur iniuria, non est eis obtrectandum. Iam non esse reipublicae pecuniam.) Hic ad alteram transit obiectionis partem, eamq. solvit per modi diversitatem. Neque enim ex [illegible] a quoquam muneribus publici reditus augentur, in quibus sed non habet aliunde respublica. Deinde iterum illinc transit ad aliam refutationem, quae fit & ipsa per comparationem: utrum, inquit, honorum existimationem mavultis, an pecuniam? Hoc autem dicit ad populum ambitiosum, & paternorum animorum plenum. Quod enim firmissimum Leptinus rationibus potest opponere, est bona existimatio propter mores auditorum.

Iam et haec omittamus, duabus reipublicae reb.) [illegible] & haec divitias vocat bonum, & honestum, a [illegible]. Comparat autem divitias cum benevolentia. Fiunt autem comparationes ex rebus eiusdem generis. Si quis autem belli & pacis, aut malorum & bonorum, quae diversorum sunt generum C collationes facere videbitur: eas oppositiones esse comparationem, contentionem esse dicemus. Insunt quidem & in comparationibus contentiones, non tamen contentionibus ubique sunt comparationes. Id autem quod hic fit, comparationem esse dicemus, eo quod eiusdem est utrumque generis. Confert autem inter se divitias & gloriam, cum apud ambitiosum populum verba faciat, & in ad morem esse, praestare ostendit. Est autem quaedam & in verbis obscuritas. Non enim dicit inesse reipublicae duo, & divitias, & admirationem, sed cum duo bona sint apud homines mortales, praestantius adesse reipublicae.

Si quis autem oportere existimat.) Hoc in Leptinem iacit, leniter id quidem, sed tamen ita, quin & acrimoniam e propinquo ostendat. Perstringit enim eum qui sic affectus sit. & tam absurda dicat per unam personam castigans omnes. Licet id quod sequitur, sumere etiam hic: Ego enim deos quaeso.

Age vero etiam copias.) Redit ad eandem obiectionis partem. Quidam vel lauta sunt, ergo divitias pro Republica colligunt, & * in feriis & in celebritatibus. Deinde subiicit, omnes conferre ad bellum qui sunt immunitatem consecuti. Valet etiam comparatio ab eo exaggeratur, & Reipublicae colligi divitias asserit. Deinde legem profert, & in ea argumentatur Dialecticus, alteram quando in altera ratiocinatur tetrarchia neminem esse immunem, ex lege apparet e

[illegible] ἀτελής. [illegible]

εἰς συντέλειαν ἄγουσιν.) [illegible]

οὕτω πάνυ τινές.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

χρημάτων [illegible]

[illegible]

εἰ δέ τις οἴεται δεῖν.) [illegible]

φέρε δὴ καὶ τὰς εἰσφοράς.) [illegible]

ἀγωγή πεδ' ἕτερον συλλογίζεται. ὅτι μὲν γὰρ τετραρχίας οὐδεὶς ἀτελής, ὁμολογοῦμεν ἐκ τοῦ νόμου.

ὅτι δὲ

Conferre autem tributum dicebantur ij, qui stipem pendebant iis qui pro patria in acie stabant. Hec fuerunt apud eos munera publica, partim belli, partim paci destinata. Dedecoris totā implet ciuitatē.) Cū igitur nulla inde vtilitas, & ciuitatem in summa turpitudine repleat: desine, quamprimum abrogetur lex pro tribunali sedentium iudicum suffragio: ac tu quidē in culpa es, populus autem maledicti expers. Non recedit autem ab ea sententia, alibi ignominiam, alibi contrarium confirmando. in quo pluribus etiam vsus est, id quod animo concitato fieri solet, verbis: dedecus dicendo, & perfidiam, & ignominiam.

Praeterea, iudices.) Hoc quidam ad legitimum pertinere caput putant: sed magis declarare studet orator, magnam fore annonae penuriam, & damnum quid ex obscuritate legis euenturum sit, curiosè scrutando. Semper enim orator id quod obscurum videtur, ad suam vtilitatem trahit, secuturum inde damnum indicans. Neque enim qui pari iure sunt, neque qui hospites sunt.) ἀτελεῖς vocat hospites, eundem honorē cū quibusconsecutos τὴν ξενίαν, id est magistratū honorem communi, vt etiam Thucydides ait, Lacedaemoniorum recessisse τὰ τέλη hoc est, magistratus. Hospites autē vocat, eos qui non sunt indigenae. Ac suprà dictis quidem argumentis probauit, nihil accessurum vtilitatis reipublicae per latam etiam hac lege. Hoc autē argumento probat, eam laedi quoque. Nam quid est maius detrimentum quam frumenti inopia, de qua hanc commouit orationem? Non tamen distinctum est, cuius rei immunes.) Reprehensione vtitur eius quod deest, dicendo, quia distinctum non est, ad orationis confusionem indicandam. Indicat autem multa vt praetermissa, & indistinctè dicta à legislatore. Primum autē est de hospitib. quòd nō indicauit vtrū de iis loquatur qui Athenis habitant, an de iis qui alibi. Secundum, cuius rei immunes: neq; enim expressit speciē immunitatis, vtrū de aedilitate an de alio quopiam vectigali dicat. *hic etiam pensiones & vectigalia mercatorum. Item qui eam conferre deceat, vtilitatem obeuntem reipublicae. Est igitur in vocabulo τέλος obscuritas, nam aliàs nominatur vectigal, aliàs obeundum reipublicae munus. Quia igitur acciderat, vt Leucon esset immunis, partim frumentum distrahens in Piraeo, partim aedilitate non fungens, vt hospes, causatur legem hanc propter obscuritatem occasionem dare ciuibus vocandi Leuconem ad aedilitatē, quin & excogitandi ad soluendum vectigal. Videtur etiam quaerere de quo vectigalis genere loquatur Leptines, vtrum de eo, vt nemo sit aedilitatum immunis, an vt vectigal ab eo exigatur? & concludit, cuilibet licere vectigal postulare, & ad aedilitatem vocare Leuconem. Vsus est autem tribus nominibus, ciuiū, pari iure viuentium, & hospitum: eo quod Leucon trium horum potest esse particeps, cum ciuis sit adoptione ἀτελὴς propter honorem hospes, quia neque genere neque natura ciuis. Hac autem vehementer vrget aduersarium. Nam quae res maioris perturbationis causa esse possit reipublicae, quàm annonae penuria? Quamobrem etiam pro detrimenti parte hoc argumentum tractat. Vt autem videtur etiam defendere hominem, qui frumento rempublicam primarium sit causam euentura in rempublicam conferre, & necessitatem. Deinde beneficia sua commemorantē inducit, & cōquerentē, & exprobrātē, & *post haec accusationē vis remouēdē non solū Leuconis sed populi fiscal pa. Spoliat & Leuconē principē Bosporī.)

[illegible]

μέτα τῶν ἰσοτελῶν, μέτα τῶν ξένων.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Vides quantam vim adiúnxit? Deinde addidit, Bosporo, tantû nô oculis eorum subiicit naues onustas frumenti plenas. Quare præter alia famis etiam causa erit Leptines, dum illi homini immunitatê eripit. Neutra autem ei ratione. Neq; vt ciue, neque vt hospiti, prodest enim vtrisq; Nullus enim profectó.) Amplificat Leuconis beneficiû, è contrariis principium proferendo. Nam rebus angustis etiam parua munuscula magna esse videntur. At is hac maximum etiam dit, quid iam excellentius audientibus reliquû esse queat? Deinde comparat etiam frumentum Ponticum, cum vniuerso frumento, quod vndecunq; eis apportetur. Non enim eó duntaxat quód hic locus.) Quia sententia hæc generationem videt esse contentam: (videtur id enim magis esse è re ipsius qui mittit frumentum, quàm reipublicæ cui mittitur) tollit & hanc ob eiectionem, ac succidit. Quasi enim auditores dicant, eó facit quod iis in locis plurimum fru-

B menti nascitur: concessione soluit dicendo: Neque enim eó duntaxat, quód plurimum in eo loco frumenti nascitur, id fit: sed eó etiam, quód vobis immunitatem concessit, quód Atheniensibus mercatoribus pre ceteris honore habet. Quod enim ipse pro se tenet.) Rationem locum à magnitudine honoris exaggerans, & à confecto, & continuo vectigali locum indicans, id verò quantum est.) Magnitudine est vsus, vt non modo a seipsa augeret, sed & per quantitatê. Mercatum Theodosiam.) Mercatui hoc nomen est inditum à Leuconis siue forore, siue vxore. ambigitur enim. Ostendit autem sic etiam eius beneuolentiam, qui secum ipse certet beneficiis in Athenienses conferendis. propter hoc enim exaggerat ipsum etiâ mercatum, ne friuola videatur esse accessio. Sed anno ab hinc tertio annonæ penuria.) Memoria renouat, vetera prætermittendo. Adhuc enim eius beneficij sensum tenerent. Illud enim profectó scitis, inquit, cum totus orbis terrarum fame premeretur, eum missa annonæ copia remouisse calamitatem: non pro minimum frumenti penuria, & diuitias attulit, & satietatem. Venit Callisthenes verum testis liberalitatis Leuconia-

C næ, is asserat quantum talentorum numerum reipublicæ compararit.

Ac nec si aliud visum fuerit.) Facta delicta Atheniêsibus irremendabilia. errauit populus malo inito cõsilio? remitte, pœnitentia delicta corriget. Atqui est in lege scriptum. Nec in posterum licere dare.

Et vestros mercatores qui ab illo frumentum exportant.) Non Leuconi duntaxat, sed & reipub. facit iniuriam Leptine. Nam præter alia multa etiam existimationem eius lædis: cum rerum iactura per se grauissima sit.

Et vos adhuc deliberatis.) Exaggerata accusatione, extimulat ad abrogationem legis: Non est, inquit, de confessis rebus deliberandum: antecedat disputationes abrogatio.

Cape ipsa decreta, eis recita.) Vt eos palàm sui docrés rescindere. Cum autem superius verbis iam exposuerit, vult eadê etiam descripta recitare. Meritis ac iure. Vide quàm acriter eum mercedem accepisse ostendat, quód pro iis quæ dederit eam rerum æstimatem sit consecutus, sic efficit, ne populus ea re efferat: ac potius amplissimum testimonium profert, magnum esse in populum collatum beneficium demonstrans. Quæ porta continenti, & eadem clamitans.

In Piræeo.) Dixit ille, quoniã vos duobus mercatis, velut adoptat. Deinde turpitudinê adducit per superlationê: Fide, inquit, victa est ab vno viro tota ciuitas, populus indigens gratitudine sui Leuconi [illegible]

[illegible]

Aliud ad templum.) Templum quod ita nominatur, eo quòd Minyae templum extruxerunt heroibus ad petendum aureum vellus navigantibus. Id autem templum est in Ponti aditu.

Quarum rerum habetis aut dedistis pactiones.) Venerandum est pactionum nomen, atque ideo vituperandus, qui eas violarit.

Quod est multo gravius quàm destruere.) Vis perferre Leptine legem? paululum differ, ... demoliar columnas, literatum, & manifestum mei accusatorem: hic confirmant reprehensiones [illegible] fraudis illas calumnias, immemorem acceptorum beneficiorum coarguentes.

Age verò si missis etiam legatis.) Opportunè usus est fictione. Evidentior enim simul, & quasi vivacior fit oratio. Festivum autem est inventum. Tantum enim non iudicium adversus populum instituit, estque probabilis oratio. Neque enim ob patrocinium Demosthenis, sed causae bonitate victoriam adeptum esse Leuconem apparebit. Quis pro vobis decretum scribet.) Qui vestro nomine respondet.

Fuisse quosdam, si diis placet, consecutos.) Non [illegible] insectationis: sed ut suae legi paret aditum, facit ipsum populum confiteri ob actionem: Fuisse, si diis placet, quosdam consecutos: quasi nihil aliud molestum reputant, nisi hoc: ut lex Demosthenis palàm sit recitanda, & hoc refutare videatur.

Nam & Atheniensium quidam,) Alteri tribuit maledictum, quod tamen ut hic quidem sine correctione poni, sed vitandae offensionis causa, Quidam dixit, non Omnes, & Fortasse, ut & adverbio & dubitatione, non omnino improbitatis cives damnet. Bene autem perseverat in expolitione rei, ut argumentum eis fiat evidentius, & breviter obiectio sublata videatur. Nonne aequiora quàm nos dicet? mea quidem opinione.) In eorum qui accusari sunt numero, & sese reponitur, & confitetur iniuriam fieri Leuconi. Deinde communi sensu & institutis argumentationem confirmat: Solere omnes verecundia bonorum quosdam improbos amare potius, quàm odio improborum etiam bonos aversari. Iam quo minus facultatis permutatet.) Hactenus absoluta oratione de solutione vectigalium, transit ad homonymiam. cum enim in prima parte vectigalia tractasse, inde perspicuum est, quod ratiocinatus est quibus vectigalibus fruatur, ex eo quòd vectigalia non solvit. Deinde ostendit, eos eripere privilegium Leuconi, postea Leuconem vicissim illis ereptum. Proinde hoc de vectigalibus dictum est. Iam ad alteram partem transit, & homonymiam, meminit illud publicum inquam. argumentatio tractata est per calumniam, quae voluntatem significet. At adeo non.) Communioris cuiusdam argumenti quasi principium submisistis de aedilitate inquam. Cur autem non palàm & apertè posuit aliquem permutaturum esse facultates, sed ex contrario per inficiationem. Si quis permutare voluerit, non ingenio, quomodo absolui possit, quò minus permittet. Quia apertè dicere non est probabile: tractatio autem per negationem, significat contendentis [illegible]. Ferme enim imitatur contendentis mores, tractatione argumentationis.

Si quis ea invaserit.) Per speciem permutationis sibi vendicarit. Neque verò maximum est sumptum.) A copiis & potentatu Leuconis occurrebat. At in tantis divitiis non fecit sumptum: verum, sola ereptio est ignominiosa. Neque verò Athenienses.)

A Τὸ δ' ἐφ' ἱερῷ.) Ἱερὸν οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τοὺς μινύας ἱερὸν ἐκεῖ ἱδρύσασθαι τῶν [illegible] ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας. τοῦτο δὲ ἐστὶ κατὰ τὸ στόμα τοῦ πόντου. Ὧν ἔχετε ἢ δεδώκατε τὰς συνθήκας.) Σεμνὸν τῶν συνθηκῶν τὸ ὄνομα, διὸ καὶ ὁ παραβαίνων ἐπονείδιστος.

Ὃ πολὺ δεινότερον τοῦ καθελεῖν.) [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

Καὶ μὴν οὐδ' ὅπως οὐκ ἀποδώσει.) [illegible]

[illegible] Ἐὰν περὶ τ' αὐτοῦ ἔλθῃ.) Κατὰ τὴν ἀντίθεσιν [illegible]

Ἔτι δ' οὐ τοῦ τῆς δαπάνης μέγεθος.) Ἀπὸ τῆς εὐπορίας καὶ δυναστείας τοῦ Λεύκωνος [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἀλλ' ἡ ἀφαίρεσις ἐπονείδιστος. Οὐ τοίνυν οὐδ' Ἀθηναῖοι.)

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

A Cùm tandem à minoribus ad maiora conuertere orationem solitus, hic contrarium fecit & à maioribus ad minora venit? Respondendum est: hoc, quia magis permouebat auditores, in principio esse positum. Requirit enim populus frumentum & eo [illegible] se [illegible]. Per quod igitur facilius persuasurus erat, id ad [illegible] primo loco collocauit.

Sed etiam si quis alius est benemeritus.) Cum magnam admirationem beneficij Leuconis excitauit, commiserationem Epicerdis interponit, mutatione fortunae ad persuadendum accommodata. Cui enim, inquit, olim res secundae fuerant, qui de Atheniensium republica benemeritus est, is nunc vitae praesidium habet immunitatem, prostratus à fortuna. Aiunt liberis Epicerdis Cyrenis Athenas migrasse & propterea dicunt illis eam fuisse datam ab Atheniensibus immunitatem. Probabile enim erat, eos tum adesse, etiam ad obeunda munera vocatum iri.

Quis igitur is est Epicerdes.) Interrogauit Athe-

B niensis, [illegible] scire desiderantes, quisnam sit ita bene meritus, et audacter responderat. Cyrene autem vrbs est Libyae, Lacedaemoniorum colonia. Epicerdes autem Cyrenaeus de populo bene meritus fuit temporibus acceptae cladis in Sicilia. Sed quia vidit, non amplam esse donationem, multis eam auxit [illegible] concedendo & dicendo, non quòd magna quaedam & mirabilia dederit. Deinde à tempore & animo eius qui dedit, & qualitate tum beneficiatorum, tum aduersariorum: à tempore, cum successisset vrbs, & in magnis malis esset: ab animo, quòd consultò & vltroneâ qualitate eorum qui beneficium acceperunt: in calamitatem à metu aduersariorum, quòd superiores erant Syracusani & Peloponnesii: quorum superbiam & elationem non est veritus. Quin & à vicinitate auxit, apud quos erat. Nam & hoc ad amplificationem confert. Praesentem enim non timuisse periculum, neque salutis habuisse rationem, non parum facit ad declarandum eius studium & beneuolentiam. In quo etiam eorum, qui affecti erant benefi-

C cio.) Cum vidisset exiguitatem largitionis: eam ex comparationis loco amplificauit. Comparat enim [illegible] vltrò bene merentium, cum eius animo, qui per occasionem, vt aequum sit, gratiam referat: & cum videlicet plerosque mortalium etiam beneficiis obligatos, tam vltrò solere gratiam referre calamitosis [illegible] eius qui dedit animum, quòd vltrò calamitosis sit largitus. Vt decretum declarat.) Decreto fidem conciliat Epicerdis beneuolentiae, ne videatur loqui benignius. Et ne fame omnes perirent. Non tantum ex ante dictis locis amplificat, vt diximus, sed ex ea etiam, quòd prohibuit ea, quae illis accidissent, nisi vltrò largitus esset. Cauit enim, ne fame omnes perirent, alacriter largiendo. Idem aliter explicatum. Exaggerat, non ab iis duntaxat quae fecit, sed ab eo etiam, quòd liberalitate sua impendens malum auertit. Vtilitas enim dupliciter cernitur: vel parandis bonis, vel auertendis malis.

Talentum dedit.) Concessa ei immunitate propter ea quae prius in Sicilia dederat, non tanquam contemptor, semel consecutus honorem, reipub. curare desiit: sed postulante nemine, animaduersa necessitate, sua sponte, vltrò suum studium declarauit, ipse * amplificatione excogitata.

Considerate per Iouem & deos.) Cùm in superioribus beneficium exposuerit, & amplificarit quantum potuit: hic iis superioribus aliud adiicit argumentum. Ita solet noster orator vbique narrationibus amplificationes adiicere.

[illegible Greek text]

Non autem simplex est hęc narratio, sed demonstrativa.

Et illorum gratiam.) Etiam hæc bonitatis est approbatio: neque enim spe remunerationis benefecit (ea enim incerta fuit) sed ex benevolentia & affectu victos pluris fecit quam victores. Neque victores solum dixit, sed eos etiam apud quos fuit: ut ostenderet eum & familiaritatem contempsisse, & amicitiã neglexisse, & victores non metuisse.

Et vos pluris in rebus omnibus fecit: neque enim parta ei ab immunitate voluit.) Immunitas duplex est vel mercaturæ, vel munerum publicorum ratione. Neque enim fieri potest, ut peregrinus, qui in Libya habitat, munera obeat, aut vectigal soluat qui non faciat mercaturam. Neque enim mercaturam facit, ut Leucon, neque enim apportantur ei ex Libya merces, unde lucretur, idq; constat e vectigalium descriptione. Quamobrem cum fiducia dixit. Nam cum nec parta ui constat immunitate.) Neque enim reperitur in mercatorum descriptionibus. In idem Zeno propositum locum exponens, Epicerdem ait non usum esse privilegio, eo quod centum minas largitus fuerit. Nos verò negamus hoc significare velle Demosthenem. neque enim largitionis & liberalitatis aliqua est immunitas, sed munerum quæ necessariò obeuntur. Quomodo igitur Epicerdes ea non utitur? non quòd largitus est, sed quòd nec mercaturam facit, neque unquam vocatus est ad munus aliquod obeundum. Quia etiam abfuit, uti privilegio non potuit. Nam eum absentem aliquid obeundum vocari non potuisse, constat ex statu Leuconis. Ibi enim ait, Esse proximũ Leuconi hic, quam quis prehendat. Quæ verò res Epicerdis immunitate aliqua, qui nullam habet negociationem in portubus?

Vti ipso visum esse. Neque enim hactenus de filiis eius est dictum, sed de patre. neq; etiam conferre ad bellum, violationem fuisse immunitatis perspicuum est ex iis quæ dicuntur de Harmodio & Aristogitone. Etenim quamuis adepti immunitatem, tamen ad bellum sumptus suppeditabant. Quare si Epicerdes ad bellum suppeditauit aliquid, non utique privilegium sustulit. Quin & ipse legem profert, quæ iubet neminem immunẽ esse bellicorum sumptuũ. Quos minimè conveniebat.) Quib. nullo modo fieri debebat iniuria.

Sed alacritatem & quod ipse. A iudicio patrum hominem celebrat. Qui cum priores beneficium cõtulissent. Qui principium benemerendi fecerunt. Maiori autem charitate digni sunt, qui in necessitatibus aliquid subministrant. Et cum pudet, Athenienses.) Eruditè verbo Pudet, statim subiecit Athenienses, ut propter qualitatem urbis, turpitudo maior appareat. Neque possimus queri.) Docet me aliquam exceptionis defensionem: Adsit speciosus aliquis locus errato, si quis liberorum eius ingratum me vocaret: Quin tamen proferendo, reprehensionem diluam? Quid ab eis vitiosè factum culpando, dedecus effugiam? Neque enim si alij fuerunt.) Obiectionis inficiatione, obiectionem soluit, dicendo: Hoc non diluet probrum, sed ignominiam augebit: cum tu manentium suffragium petulanter rescindis quæ illi iudicarunt. Id quod adiicitur, confirmat veritatem: Quanto præstantius est, eorum qui viderunt & adfuerunt, testimonium, quàm eius qui præter auditum nihil habet? Et de quadragentis.) Fuit enim quondam bello Peloponnesiaco quadragentorum oligarchia, quam qui abrogarunt, iis honos est habitus.

Vt ille operã nauarunt.) Sub XXX tyrãnis scilicet.

οὐχ ἁπλοῦς δὲ ἐστὶ τὸ διήγημα ἐνταῦθα, ἀλλὰ ἀποδεικτικόν. Καὶ τὴν ὑμετέραν χάριν.) Καὶ τῆς χρηστότητος ἀπόδειξις. οὐ γὰρ ἐλπίδι τῆς ἀμοιβῆς ἐποίησεν, ἄδηλος γὰρ αὕτη. ἀλλ' εὐνοίᾳ καὶ φιλοστοργίᾳ τοὺς ἡττημένους ἀντὶ τῶν κεκρατηκότων ἠσπάσατο. καὶ οὐ μόνον κεκρατηκότων εἶπεν, ἀλλὰ καὶ παρ' οἷς ἦν. ὅτι καὶ συνηθείας κατεφρόνησε, καὶ φιλίας ἠμέλησε, καὶ φοβηθῆναι τοὺς κρατοῦντας οὐκ ἐνόμισε, προτιμήσας ἐν πᾶσιν ὑμᾶς. Οὐδὲ γὰρ οὗτος χρώμενος φαίνεται.) Ἡ ἀτέλεια διττή. ἢ γὰρ κατ' ἐμπορίαν ἐστίν, ἢ κατὰ λειτουργίαν. οὔτε γὰρ οἷόν τε λειτουργεῖν ξένον ὄντα, καὶ Λιβύην οἰκοῦντα, ὅτι μὴ ἐμπορευόμενος. οὐδὲ γὰρ ἐμπορευόμενος φαίνεται, ὥσπερ ὁ Λεύκων. μὴ παραγομένων αὐτῷ ἀπὸ Λιβύης φορτίων, ἀφ' ὧν κερδαίνειν ἔμελλε. καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς τῶν τελωνικῶν ἀπογραφῆς. διὸ καὶ [illegible] τεθαρρηκότως.

Οὐδὲ γὰρ οὗτος χρώμενος φαίνεται.) Οὐ φαίνεται γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐμπόρων ἀπογραφαῖς. Εἰς τὸ αὐτό. Ὁ μὲν Ζήνων λύων τὸ προκείμενον, φησί, μὴ κεχρῆσθαι τῇ ἀτελείᾳ τὸν Ἐπικέρδην, διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπιδεδωκέναι μνᾶς ἑκατόν. ἡμεῖς δὲ φαμὲν μὴ τοῦτο βούλεσθαι τὸν Δημοσθένην σημαίνειν, οὐδὲ γὰρ ἐπιδόσεως οὐδὲ φιλοτιμίας ἐστὶν ἀτέλεια, ἀλλὰ τῶν κατ' ἀνάγκην γινομένων λειτουργιῶν. πῶς οὖν φησὶν Ἐπικέρδης μὴ χρώμενος; οὐχ ὅτι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ τῷ μηδὲ ἐμπορίαν ποιεῖσθαι, μηδὲ κληθῆναι εἰς λειτουργίαν μηδέποτε. διὸ τὸ ἀπεῖναι τι φαίνεται τῷ δήμῳ μὴ κεχρῆσθαι. ὅτι γὰρ οὐκ ἂν ἐκλήθη ἀπὼν εἰς λειτουργίαν, δῆλον ἐκ τῶν περὶ Λεύκωνα. ἐκεῖ γάρ φησι, χρήματα ὑπάρχει τῷ Λεύκωνι ἐνταῦθα, ἃ λάβοιτο ἄν τις. Ἐπικέρδους δὲ μὴ ἔχοντος μηδεμίαν ἐμπορίαν ἐν τοῖς λιμέσι, πῶς ἄν τις λάβοι; τὸ αὐτὸ χρώμενον, μὴ τὸ χρησάμενον. οὐ γὰρ περὶ τῶν παίδων ἐνταῦθα πᾶς ὁ λόγος ἐστίν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πατρός. ὅτι δὲ καὶ τὸ συντελεῖν εἰς πόλεμον, οὐκ ἦν παράβασις ἀτελείας, δῆλον ἐκ τῶν περὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. καὶ γὰρ οὗτοι λαβόντες ἀτέλειαν, ὅμως εἰσέφερον εἰς πόλεμον. ὥστε εἰ Ἐπικέρδης εἰς πόλεμον ἐπιδέδωκεν, οὐδ' οὕτω τὴν δωρεὰν ἀφῄρηκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς παρέχεται νόμον παλαιόν, τὸν κελεύοντα μηδένα ἀτελῆ εἶναι τῶν εἰς τὸν πόλεμον.

Οὓς ἥκιστα προσῆκεν.) Οὓς οὐδαμῶς ἀδικεῖν ἐχρῆν.

Ἀλλὰ τὴν προθυμίαν, καὶ τὸ αὐτόν.) Τῇ κρίσει τῶν πατέρων σεμνύνει τὸν ἄνθρωπον. Οἱ προϋπάρξαντες τοῦ ποιεῖν εὖ.) Οἱ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐποιΐας ποιησάμενοι. πλέον δὲ θαυμάζεσθαι ἄν τις τοὺς ἐν ταῖς χρείαις ὑπηρετήσαντας. Εἶτ' οὐκ αἰσχυνόμεθα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) Χαριέντως τῷ αἰσχυνόμεθα συνῆψεν εὐθὺς τό, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα τῇ ποιότητι τῆς πόλεως μεῖζον φανῇ τὸ αἰσχρόν. Μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι.) Διδαξάτω με τινὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἀπολογίαν. [illegible] τῷ σφάλματι, εἰ καλέσει μέ τις τῶν παίδων ἀχάριστον. πῶς ἔγκλημα προφέρων λύσω τὴν μέμψιν; τί περὶ τὸ κακῶς ὑπ' αὐτῶν γεγονὸς ἐπιτιμῶν αὐτοῖς, τὴν αἰσχύνην ἐκφεύξομαι; Οὐ γὰρ εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν.) Τῇ τῆς ἀντιθέσεως ἀρνήσει, τὴν ἀντίθεσιν ἔλυσε, φάσκων, οὐκ ἀπολύει τοῦτο τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ προστίθησι ἀδοξίας [illegible] τὰ προεγνωσμένα ψήφῳ. λύεις προπετῶς, ἃ ἐκεῖνοι κεκρίκασι. τὸ δὲ προστιθέμενον βεβαιοῖ τὴν ἀλήθειαν. ὅσον κρεῖττον ἡ τῶν ἑωρακότων καὶ παρόντων μαρτυρία τῆς τὴν γνῶσιν ἐξ ἀκοῆς ἐχόντος. Καὶ περὶ τῶν τετρακοσίων.) Ἐγένετο γάρ ποτε ἐν τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετρακοσίων ὀλιγαρχία, ἣν οἱ καταλύσαντες ἐτιμήθησαν. Χρησίμους αὐτοὺς παρεσχηκότων.) Ἐπὶ τῶν τριάκοντα λέγει.

[illegible]

A Cum enim homines populares, non ferentes eorum improbitatem in exilium abierunt: quos qui susceperunt, liere, in admiratione.

Quod si cui vestrûm illud persuasum est.) Post quæ exteriorum beneficia enumerauit [illegible] ex consequenti sensu propositionem subiicit. Diximus autem, argumentum de Epicerde illatum, agere de futuro damno. Hoc igitur in sententia nunc proposita conclusit. Occurrebat enim ex iis quæ dicebantur: At non æque nobis erit eo, qui bene de nobis meretur: neque enim bellum est. Cum qua obiectione dû [illegible], a communi hominum natura & communi sensu: Futura esse incerta, & expectanda esse omnia: sic obsignat per hæc id damnum quid secuturum sit, si lex rata habeatur. Atque ego vnâ precor.) Insignem hanc beneuolentiam significat, vt qui vos precari non grauetur.

B Quæ, nisi aliud opera, vtendum erit.) Si rata habeatur, verisimile est, fore paucos qui bene de Republica mereantur. Deprauant enim, & infelicitant fortunatas ciuitates prauæ leges. Pessimis vero viris, & legibus melioribus, felicitas ciuitatum conuertitur, res mutantur in deterius.

[illegible] Paulatim regrederetur & periret. [illegible] enim est perire. Quoniam homines prudentes putant oportere per imprudentiam, parat [illegible].

Quæ vrbem in rebus secundis. Vtroque modo legem inutilem, & neququam conducibilem esse ostendit. Dum enim in tota vicinitate, ei ignominia addit. Si quid aliud & malum acciderit, qui auxilientur, non habebimus. Neque verò solum Athenienses.) Aliud argumentum eiusdem loci, non parum tamen differens. Iterum de homine bene merito verba facturus est, & ostendit quantopere lædat Rempublicam, & quos bene meritos priuaturus sit rempublicam Leptines, si postularit occasio. Differt autem ab argumento de Epicerde allato. Illud enim priuatim, hic publicum ciuitatem misisse eius totas vrbes, patrias suas, ad societatem populi. A persona enim hospitis ad vrbes transfert: & cum sententia Leucippum, sicuti Epicerdem posuisset multitudinem subiicit eorum, qui affecerunt, vt patriæ suæ focia erant cum populo [illegible]. Duo autem confecit per talia argumenta: vnum, [illegible] esse, fraudare beneficio, alterum, effecturus eos esse fraudatione illa, ne qui talibus & tam acerbis temporibus bene mereri velint in annonæ penuria Leucon, in calamitatibus Epicerdes.* Perfectum enim beneficium est re verbis & in [illegible].

Quod è tum maioribus inter vos.) Satis [illegible] consilium, dicendo, Vos me talia docuistis. Sed cum magnum illud prælium.) De hoc prælio dicit Hyperides in oratione aduersus Dionem: & ab Ephoro atque Androtione refertur, magno prælio victos esse à Lacedæmoniis Athenienses, [illegible]. Per caduceatorem fœdus atque amicitiam sanxit.

Et transitum tenere.) Vt & securus & fuga periculosa esset. Sed cum in armis propè essent.) Auget hæc verba beneuolentiam. Non timuerunt multitudinem, neque arma, neque casus reuerti: sunt sed audacia iis qui intus, despectis iis qui foris erant, exercitum introduxerunt, & periculum vobiscum adeuntes, vitæ securitati præstulerunt. Quæ sub Antalcida.) Hic est qui turpé illam pacem cû magno Rege pepigit, in Græcos quâ Asianos Barbaro dedidit. Tû igitur, inquit, expulerunt eos Lacedæmonij, vos suscepistis, & ita vt par erat, charos habuistis omnes. Si quis autem deliberare Athenienses.)

Deliberat iam aliquis rursus de confirmatis rebus A & tollit decretorũ fidem? Alienus Atheniensibus est iste sensus, absitque ab Attica illa pusillitas.

Age recita mihi.) Recitat decretum, vt verecundiam in eis excitet. Cum commemorantem audierit.) Qui enim oculis non perceperunt: è narratione eorum qui norunt rem cognoscent. Qui igitur, inquit, tempora illa seu spectauit, seu audiuit: & per eandem beneficij memoriam, omnino ingratitudinem accusabit. Odit enim humanitatē quā extorquet necessitas. Is qui liberalis videri studet in calamitatibus sublatis periculis, & voti compos factus, beneficiorum est immemor & ingratus.

At hercule indigni quidam.) Autem hoc dicit, ad perstringendum Leptinem, vt importunũ & inuidũ, qui sursum & deorsũ hoc agitet, & alio nullo firmamento nitatur. Omnino aũt sua causa legis hac ratione vtitur, vt continenti inductione populus doctus, B causam quæ pro populo affertur, acciperet. Cum enim à Leptinæ lege & vtilitate vellet auditorē abducere: transfert eius animum ad accusationem eorũ, qui immunitatem, qua indigni sunt, acceperunt. Neque verò id solũ dixerat Leptines, indignos eos esse: sed illud etiam, decere qui munera obeant: & vt ea diuites obeant, æquum esse. Quod aũt vt firmum et largitur in tota lege, id firmissimum esse ostēdit & inuiliam: vt propter paucos omnibus fiat iniuria. Sic nos orator docuit, firmissima argumenta aduersariorum esse prætermittenda, & iudices ad alia traducendos. Deinde illud ignorare nos dicemus.) Hic obiectionem soluit translatiuè, primũ à tempore, deinde à modo, ac à tempore, spectandam esse dignitatem cum donemus, non pariũ modo, iudicium non eodē modo fieri oportere à priuatis, & à ciuitate. Deinde illud ignorare nos dicemus.) Exceptione soluit obiectionem. Illud ipsum, inquit, an digni C essent, eoque tempore, quo honos illis habebatur, non nunc postquam acceperant, speciosis verbis & ista ratione vtendum, indignos eos esse. Munus hominum est, Pro, non maiorum, sed prudentium. Quam opinionem à vobis amotam esse decet.) Insidentiæ scilicet. Ego verò non eodem modò.) Sententia est huiusmodi: Omnes homines, vel datiuos alicui, vel accepturi filiam, prius inquirere, sin ne digni an minus, & quæ sit ea re futura oppositio? & verum legitimum sit, & genus eius, & vita, nec nella beneficia sũt non iam eodem modo, sed tametsi obscuro genere sit ortus, accipimus propter necessitatem actionem approbantes, qualiscunque ille sit. Cum igitur accipiendum beneficium. Conclusio argumēti. Interserit aũt hæc in medio, vt beneficiorum memoria extaret, ne supina & fastidiosa fieret oratio. Vno atque altero decreto citato. De hospitibus loquitur, quæ plurima deinceps recitabit in examinatione ciuium. Cum Thasius.) Thasus è regione Thraciæ est, vbi erāt metalla ferri aliquādo Atheniensium. Redit aũt ad eundē generis argumentationem, atq. illud de Archebio & Heraclide eiusdē loci est: qui, vt aiunt, ne habere quidē putāt immunitatem apud Athenienses. Et Lacedæmoniorum præsidium armis eiecisse. Non verbis impulerunt, sed armis opus fuit ad illos expellendos. Explanat Thasiorum, Thrasibulus dux Atheniensiũ. Introductis.) post pugnam. Vt decimã venderetis.) Decimã de sarcinis mercatorum, qui Hellespontum frequentarēt, accipiebant. Vendebant igitur vectigalia, & efficiebant vt respublica pecuniæ copiã haberet.

[illegible]

[illegible]

A Deinde vtilitatem pecuniæ narrat : Lacedæmonios exæ [illegible] certius, pace, quæcus [illegible] vtilitatem Athenienses, [illegible] publicè quā primum qui in cæteris vrbib. aduenas excipiūt. Vt cāminantiū.) Vt nihil veri habentium, quantū ad vtilitatem. Ex his autem viris aliqui fortasse.) Obierant enim quidam sed tametsi illi mortui erant, non tum beneficia perierāt. Qui ea etiā vsurp. Dicerat aūt Leptines plerosq; ex eis esse mortuos, & non multis dandi donū in. At hic per inuersionē ipsum arripit: & invocauit, nō debemus eos priuare propter reliquos, propter hoc n. vnusquisque honorem habere cōstabit. & respublica immortalis opinione florebit. Calamitates quidē.) Hoc dicere vult : si accidisset vt benemeritis de vobis periclitandum & oppugnādi essent, siue & perissent, & in ea calamitate perpetuo fuissent. Insultum igitur est certa sponte pericula: & si nasceris, priuari spe & honore. Grauiter equidem ferrem.) Vt istas ciuis patriæ vicem dolet, si ei generosis viris destituantur. Operæpretium autem est suauitatem [illegible] admirari. Dicendo enim, Grauiter

B ferrem, si respublica non haberet generosos & benemeritos viros declarat, quæ beneuolentia rempublicam prosequatur, perferrem cum ægrè ferat, ita esse ciues amans, vt pro patria subire pericula recusent. Nam & cætera bona.) Est hæc eiusdem sententiæ confirmatio, adhibita ab oratore. Quia verò fieri poterat, vt & in mala vrbe viuas esset optimus, propterea dixit, plurimus & optimos, vt illud esset multitudinis, hoc virtutis. Ac primum Cononem.) Auspicatus à peregrinis, ad disputationem de ciuibus venit: primum vt ostenderet, quàm multi cæteri de repub. sint benemeriti, & quàm multorum hospitum eguerit aliquando auxilio. Hic autem vnus est decem illorum ducum, Timothei pater, cuius meminit etiam in Philippicis. Cur autem Cononem Chabriæ præposuit de quo & in hac oratione laborat? Respondetur, suspicionē fuisse eū, propter filiū eius, nō propter vtilitatē reipublicæ, causā hanc suscepisse, & cū matre eius cōsuetudinem habuisse. Ne igitur eum de indu-

C stria & tanquam ex composito proferret, sed vt propter rempublicam verba facere videretur: ea gratia Cononem primum posuit. Vel virum, vel res gestas.) Et mores eius, & facta commemorat. Sic enim, vt idē & honestè viueret, & nullum munus publicum administraret. Propterea hæc duo coniunxit, duas qualitates simul examinans, & personæ & actionum. Leet enim aiunt personam accusās, actionem nō reprehēdere: licet & in approbatione rei, personæ qualitatē perstringere. Nunc vtrinque hominē laudem conciliat. Vt è vestrum quibusdam audire l cet.) Nam maioribus. Sed quoniam dixit audire, audiens autem parum habet fidei, addit, qui viderunt, qui remanserunt. Cum vrbs nostra infirma esset.) Circa finem belli Peloponnesiaci, Arginusis, Lesbi quodam loco, vbi cum Lacedæmoniis Athenienses pugnauerunt, & quanquam vicerant, tamen cadauera interfectorum propter tempestatem, è mari tollere non potuerunt, prælium enim nauale commiserant. Proinde interfectorum cognati à quibusdam calumniatoribus inducti, sagabat habitu populum alicere, eiusq; sibi beneuolentiam conciliaturæ. Populus igitur decē ducū alios exilio, alios morte mulctauit. Quare hi ante iudiciū fugerant, scientes quid mali sibi immineret:

[illegible]

à quarum [illegible] numero & Conon fuit, & ad Euagoram Cypri principem abiit, vt amicitiam regis Persarũ conciliaret, cum quo ipse habebat amicitiam. Cum autem eo tempore Lacedæmonij ocium agerent, & regis prouincias infestarent, Conon arrepta occasione, regi [illegible] illos superaturum, si [illegible] accepisset exercitum. Quo accepto, & ad Gnidum Cariæ oppidum [illegible] Lacedæmonios vicit. & Athenas rediit, neque eius propter [illegible] condemnationem [illegible] est.

Cum nihil omnino adiumenti haberet.) Cum nihil, inquit, adiumenti et amisisset Respublica, naualis prælio superato Lacedæmonios, imperator creatus à rege Persarum. Qui prius aliis imperabant.) Non dicit, [illegible], vt patrem nobis quamquam consequens erat ad hoc, qui imperabant aliis, dicere, vt pareant, [illegible] imperio: sed quoniam id ab historia non habebat, Coniiciebat, inquit, vt vos audiretis, quia conditiones pacis acceperunt.

[illegible].) Quæ Lacedæmonij coegerant Athenienses [illegible] manibus, olim à Themistocle post Medicam victoriam extructa. Harmostas autem appellat præfectos Lacedæmoniorum in ceteris vrbibus quas ius [illegible], quòd mores cum ad [illegible] rationem conformarent. Infulae.) Non Cyclades dumtaxat, sed etiam aliarum [illegible] soli [illegible] post Harmodium & Aristogitonem. Qui vt ille gloriari.) Communitatem inculcat: quod dantes Cononi præmia, etiam sibimetipsis [illegible]. Aliis enim causa fuerat.) Dicere vult: Si quis [illegible] aliis benefecerit, etiam respublica particeps est sui [illegible]. Primum.) Rursus post illos. Sed etiam ab aliis multis.) Non enim [illegible] maximum est, si civi à ciuitate honor habetur: ideo adiecit, Ab aliis. Qui vere.) Quid igitur, si qui metu eum coluerunt, [illegible] adiectum est, vt [illegible] sit honor. Sola vero vestra hæc donatio ei eripietur.) Hæc [illegible] omnes eripi Cononi datos honores, sed [illegible] solam. Idq; intelligetur, si comparabimus.) Non tantum Themistoclem comparat [illegible] Cononi, sed factionem murorum factioni murorum. Non igitur ex omnibus locis comparare instituit Themistocli Cononem (neque enim eorum gesta sunt inter se similes) sed factionem murorum dumtaxat. Neque enim necesse est in comparationibus omnia conferri omnibus. Nam & Isocrates in Helenæ encomio, dum Helenam cum Hercule [illegible] res eorum gestas exposuit: sed vim & robur [illegible] cum pulchritudine contulit. Ac præcepta nobis dant veteres: Non esse contendendum, neque pugnandum nobis contra robusta: neque tamen [illegible], si res ab vna [illegible] parte considerantur, eas inter se conferre. Nõ enim magnitudinem cum magnitudine meritorum comparat, sed ratione [illegible] factionis murorum. Tempora autem prætermittit, in quibus plurimum interest. Tum enim [illegible] erant omnium Græcorum Lacedæmonij, [illegible] victi à rege Persarum circa Gnidum. Itaque dissimulato tempore, quo quisque illorum eorum munivit, factum Cononis amplificat. Ille quidẽ fertur construxisse mœnia.) Contrahit narrationem mirabiliter, vt [illegible] causa, vt breuiter Themistoclis memoriã [illegible]. At omnes fortasse audistis.) Hic [illegible] vi fraude muros erexerit. Nemo id quod dicam contradicere audiat.) Cum eum Themistocli anteponat, [illegible] quid dicendũ erat, verbis leuit.

[illegible]

[illegible]

A Neque deteriori conditione esse quàm oratores.) Nō igitur iustum est, inquit, res gestas eius vinci oratione sycophantarum. Sed Chabriæ filiū ἴσα pro ἄγε δὴ id est. Age verò, * dicendum eritat, ut necessitate videatur ad Chabriam venire, non de industria, sed institutam orationem persequens. Sustulit enim suspicionem, ne videatur ad gratiam, Chabriæ filiū defendere: & vbique filium cum patris nomine implicat, & patris persona ad confirmandum vtitur, eo nimirum, quod propter patris dignitatem donum habebat filius: atque ita absurditatem ostendit atque coarguit, si post tot & tanta beneficia immunitatem ei eripiant.

Scitis enim fortassis etiam sine mea oratione.) Ante occupat, & auditoribus sine oratione testē facit ne in Chabriæ laudes ingressus, gratiæ causa videatur verba facere. Confitentur & ipsi, eum fuisse præstantem virum: vt etiamsi aliqua filij culpa sit, non tamē B eius persona accusetur. Neque verò mox filij defēdendi illatum in principio taxationem irritare auditores videatur: sed progressa oratione defensionem affert, his verbis: Populus educatus est propter patris interitum. Quare tractabilius est defensio. Nam si pro Atheniensibus occubuit; propter populum filius talis euasit.

Vt Gorgopam occideret.) Dux fuit Thebanorum, quem in Ægina occidit Chabrias, abeuntem ad ferendum * Euagoræ auxilium, in Ægypto.)Contra Persas. Et magnum decus dicente me.) Vltro succumbis, et vtraque ratione vincat.

Victa igitur.) Cum dicat eadem, alia figura simulat se alia dicere. Vna dempta,) vt numeras quinquagenarius absoluatur. Cepit insularum hanum.) Et vicit, & seruauit. Vobis inimicas.) Quid enim, si addactæ verbis, & postea mutatæ essent?

Ne quid autem dicendū præteream.) Mos est oratoris, immorari locis firmioribus, nec facile ab eis recedere: atque fastidium effugiat, variare solet figuras sententiarum. Recitat autem è commentario res gestas Chabriæ.

C Num videtur vllis reliquis Atheniensibus) Figura interrogationis absurditatem ostendit & coarguit. Est autem ornata & hæc oratio, per quam duo conficit: primum beneuolentiam Chabriæ ostendendo, deinde filium eius defendendo. Quia verò obijciebatur, Cum se ipse tueri nō potuerit Chabrias, qui tueri potest alios? eam obiectionē cum videret sibi incōmodare, perstringit breuiter his verbis: Cum ferundi aliquem obtineret ipse dux fuit eiusmodi conditionibus: cum verò necesse fuit mori se pro patria vltro in acie occubuit. Non considerabitis Athenienses.) Cùm videatur de lege ferri iudicium, etiam mores ciuitatis examinantur. Considera, vir optime, & humana consideratione respice futura, si qua necessitas inciderit, vbi benefactorum videbimus? Vide igitur & circumspice.) Simulat scribam non inuenire, vt videatur ex tempore agere quæ dicit, & nō meditatus esse. Quos nunc illi reprehendentes.) Hoc est, dignos donis.

Equidem existimo.) Nam tanquam in confesso esset, decreuistis illi, ne, quibus propter illum tunc.) Quasi diceret atque ostenderet, si propter dignum, eos qui digni nō erāt, honorastis: nūc propter indignos, dignos spoliabitis? Quibus igitur facietis iniuriam.) Absoluta vniuersa de bene meritis oratione,

[illegible]

ad perorationem accedit: perorationem dico, non totius orationis, sed partis huius.

Nam si totum quae ipsa fecit.) Conclusio eorum quae dicta sunt.

Si à nobis non bene narrentur.) Ab absurdis, inquit. Absurdum igitur, si ea quae vobis dicentur, quae ipsi experientia cognouistis, propterea, licet recte facta, minus valebunt, quod ea quidem demonstrare verbis non potuerunt. Vt igitur sciatis.) Hic rursus inchoat legitimum caput, idque ordo postulat. Accusanda enim erat Leptinae lex, vt iniqua & inutilis, vt deinde sua substitueretur per collationem & comparationem. Lex recitabitur vobis.) Solon iussit eum, qui receptam aliquam legem abrogaret, ferre aliam. Vbi igitur recepta lex est, alia substituenda est: vbi recepta non est, * abroganda duntaxat. Lex autem quam abrogabat, dona vetera rata continebat, & si qui essent indigni, eos in ius vocari iubebat. Accusare aliquam.) γραφὴ propriè dicitur * legum accusatio. Docet autem haec sententia, ostendendum esse prius, veteres leges aliqua ratione esse vitiosas, deinde subrogandam aliam. Haec igitur secutus, post accusationem Leptineae legis, suam recitari iam exhibet, quasi eo nomine legis, quod ferenda esset. Nam apud iudices ferenda est lex, & ante statuas heroum proponenda: quod qui non fecerit, eius publicè accusandi ius esto.

Quae igitur facienda sint legislatori.) Per hoc significat, non esse perferendam eius legem, donec legum iussa obseruentur. Quae verò violatae [illegible] sunt, non adiecit, quia in Leptinem actio non dabatur. Post haec ponit Leptinae legē, & notat quam reprehendat. Deinde ordine recitat & aliā legē veterē, qua continetur, dona quae populus dederit, esse rata, cui contraria sit Leptinea lex. Deinde & alia obnoxium esse actioni eum, qui legē legibus contrariam ferat, vt per hoc suam ostendat legibus esse consentaneam, & non repugnantem. Leptinem autem accusat et violatorem legum. Neque enim putat Solon. Sententiam legislatoris refert. Thesmothetae autem eliguntur quotannis sex, qui sunt è nouem principibus, per quos res plerasque administrantur. Nomothetae, delecti iudices, qui rogatam legem siue repudiabant, siue confirmabant. Thesmothetae igitur annuum magistratum habebant, secūdo autem probabantur, quòd inde in vicum Martium ascendebant, nisi crimen aliquod interea in [illegible] cecidisset, & Areopagitae vsque ad obitum manebant.

Leges autem quibus & eos imperare oportet.) Ait absurdum esse legislatores saepe probare leges autem, quarum autoritate & ipsi reperirent, & omnes, temerè ferri.

Ex tempore latas.) Magistratus enim è re nata ferebant leges aut ancipiti occasione * vt laterent. Argumentum sumitur à minori.

Vt ego audio.) * Principium dicit, quod ad hunc modum deligebantur legislatores. Ideo autem ait, Vt ego audio, ne conscius esse & auditam cognitionē referre acceptam, ne * quem calumniari videatur.

Tot contrariae.) Tot, inquit, esse contrarias, ipsi testamini. E vobis enim legumlatores deligitis, & nondū rei exitum expectantes quod plurimae sint leges contrariae.

Intelligitis quo pacto Athenienses.) Examinatio legis, quia de ea oratio habebatur.

Primùm apud vos qui iurastis.) Iurabāt.n. ii qui ius dicebant.

[illegible Greek text]

οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Σόλων.) [illegible Greek text]

[illegible Greek text] * αὐτῶν.

[illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible]

A Primum.) Non ordine, sed dignitate & autoritate. Recensendam primum est populo, deinde proponendam, deinde finaliter dandam, tum demum audiendam iudicibus. Quamuis igitur dixit Primum apud vos, nemo enim ante eos aut aliter, aut confirmabat rogatas leges, praeter legumlatores, qui sortito deligebantur ad probandas leges.

Vt una de vnaquaque sit lex.) Ipsum enim si e[illegible] dem sint binae leges, aliae et homines indocti decipiuntur ab oratoribus: quod, si vna lex esset, non esset adeo posset fallere.

Ante Eponymos.) Statuae erant heroum, a quibus nomina tribus habebant, ex mandato Apollinis electae. Apud autem qui volebat ferre legem, proponebat, vt omnes Athenienses viderent [illegible] et [illegible] ad illas [illegible].

Eam autem in concionibus.) Apud populum, [illegible]. Ibi enim multitudo conueniebat. Tres autem conciones habebantur, populoque lex recitabatur, vt omnes audirent, & qui vellent [illegible].

B Ea fancit.) Non quod apud populum legem ferrent, sed quando per [illegible], leges ferri iuberet. Duobus autem modis leges violantur: alter prouenit a persona, cum lex extra constitutum tempus scribitur: alter, cum ipsa vitiosa est, & contraria legibus veteribus. Nunc igitur in persona versatur.

Neque enim vobis tunc persuasum est.) Vt non mirum videatur, eos deceptos esse, cum Leptines clam eam tulerit, & eius solius sit crimen. Nos autem Athenienses.) Iuste, inquit, scripsimus in lege nostra, & surrogamus istam longe meliorem. Cape & lege.) Ad legem venit tractata persona. Primum quae in ista lege.) Partes, non totam: [illegible] enim abrogatis, rogat & sancit aliam.

Dic et quae sequuntur.) Non Leptineae legis, sed Demosthenicae, quam post illius legem recitat.

Animaduertite iudices.) Iudices hortatur eos, vt diligenter considerent: neque enim [illegible] illudet.

Hoc est in receptis legibus.) Vt benemeriti sua praemia teneant.

C Antequam hanc abrogasset.) Contrariam legem. Testimonium.) Accusationem: alia lege iubente, ne quis ante legem ferat, quam contrariam abrogarit. Ob id ipsum etiam.) Dicere vult, supplicio dignus. Nam etsi lex bona esset, & contrariam non sustulisset, tamen eo deliquisset. Sed non in eo, quem nunc hic.) Aphepsion: si enim eit melius. Est autem ex eo perspicuum, quod postea sponsore est [illegible] legislationis. * Leptinem ita [illegible] munera quae populus dedit. Et [illegible] causa.) Sua enim lege Demosthenes ita qui iudicati essent indigni praemium eripiebat. Non lege vt ille.) Nihil igitur incommodi rediturum erat ad rem publicam. Iudicium enim eripiebat indignis immunitatem. Auditis iudices, & intelligitis.) Recitata sua lege, ostendit eam esse consentaneam legi paulo ante exhibitae. Deinde ponit obiectionem aduersus a se rogatam legem. Ait enim, decipiendi causa scriptam esse legem, vt dicat Leptines: in quo Demosthenes magna calliditate vtitur. Vt enim aduersarij confessionem eliceret ad laudem eius legis quae nunc rogatur: hac eam ratione tractauit.

Nec si dicet, demonstrauerit.) Etsi frontem perfricuerit, ostendere non poterit. vincitur enim a veritate. Quae autem apud Sexuiros.) Eos qui accusationem introducebant, & ante diiudicabant,

[illegible]

hi enim violatarum legum actionem dabant. De præiudiciis igitur loquitur: solent enim extra iudiciũ sæpe quædam dicere. Esse enim impostura.) Antithesis ex lege, non à tota materia. Antithesis enim à causa oritur est: sed μέση medium tenet antitheseos & antiparastaseos. Particeps enim est & orationis & causæ, ex qua oritur antiparastasis. ἀντίθεσις enim ex tractatione orationis emergit, non causæ, hoc est, materiæ. Pars igitur vtraque est antitheseos. ἐξελέγχειν Atticum est pro ἐλέγχειν syllaba ἐξ propter emphasim maiorem accedit. Ego verò nostra.) Omnino enim abrogata vetere, ea quæ substituebatur, ferebatur. Hoc igitur dicit, etsi nos noluerimus, cum eã scriba iam habeat, vos tamen facietis. Lex enim erat, de omni lege quæ abrogabatur, * fieri oportere iudicium, aut accusari eum latam. Eum qui legem contraferret. Leptines igitur dicebat, vereri se, ne sua lege abrogata, suam & ipsi legem indicaretur, & haberet fortasse multa. Ipse autem ait, etsi noluerimus, cogemur tamen, introducta est per scribam, præsertim cum lex esset, vt is qui legem abrogaret & nullã substitueret, puniretur. Ego, Phormio.) Hoc perspicuum est. Apsephisorum esse qui legem rogat, vt etiam supra annotauimus. Nam si ipse Phormio rogaret, nõ idem sponsor esset. Quemuis alium.) Sponsorem vult dicere. Ipse cape legem & fer: & ne dubita, quin nos eam laturi simus. Est enim profecto lex vobis. Ne enim dicat. Spondes quidem te laturum eam, sed non ferre respondes. At sunt leges, quæ prohibent impositores.) Hæc scribunto. Scribunto nos spondere principibus * ministrorum scriptis. Illud certè fabula non est. Ferre legem per Leptinem sed veritas ait, [illegible] pro non cura est.

Ipse ferat.) Sic quidam acceperunt, suo periculo suam legem confirmet, si sibi fidit. Mihi verò Athenienses.) Leuis est sententia, coniuncta tamen etiam cum acrimonia. Nam dicere, eum leges Solonis aut non legisse, aut non intellexisse, non est alienum ab insectatione. Ac mihi per deum.) Affectu allicit eum. Aut non legisse leges Solonis, aut non intellexisse.) Vt alterum sit socordiæ, alterum inscitiæ. Si non legisti, negligentia est: si legisti, sed non intellexisti: tardo es ingenio. Licere dare sua.) Argumentum à minore. Priuatim enim quisque Repub. est minor. Ait autem absurdum esse, cum Solon suas cuique opes liberas fecerit, à Leptine rempub. quæ maior sit, suo iure spoliari. Non vt fraudaret genere proximos.) Iure cognationis & hæreditatis. Fiebat enim is cui pecunia donabatur, ferè cognatus animo, sic etiã genere non coniuncti, studium suum declarabant, & beneficiis afficiebantur. Atqui & illa è laudatis.) Solonis lex vetabat vlli mortuo maledicere, tametsi quis à liberis eius irritaretur, & contumelia afficeretur. Tu verò, inquit, ipsa re malefacis. Ille verbis vetat, tu etiam factis. Ille non amicis, sed in vniuersum interdixit cuiquam maledicere: tu verò in ipsos qui bene meriti sunt, malefacis. Hoc quoque argumentum est à minori. Quorum nihil illis conueniebat.) Bene meritis. Sed omnino seriò & festinanter quidam renunciauit.) Obiectio est à consuetudine, quæ est lex illiterata. Diuiditur enim ius in scriptum, & non scriptum. * E non scripto igitur occurrebatur. Diximus autem initio duplex esse ius,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A pro ratione duplicis status negocialis. Eam igitur duplicem rationem significat per legum declarationes, & per ea quæ ostendere iussi sunt : alios accusare Leptinæ legem ... Demosthenes ... per obiectiones eodem ... ostendit. Alteram enim pro sua lege monstrat, alteram contra Leptinis legem. Est enim à lege & ... Laconica & Thebanorum ... esse ... Mirabilis autē est & ipsa tractatio. Quia enim ... Leptinei, & nequaquam ... habebat exemplorum, ad refutandum pertinaciam sic mentionem facit Lacedemoniorum & Thebanorum. Refutatio sumpta est à ... Non eadem apud nos est forma reipublicæ, quæ apud illos. B... refutationem ... in Laconicam, deinde in Thebanam. Quia enim & in refutationib. erat discrimen quoddam, & in forma reipublicæ & qualitatibus personarum ... est duabus differentiis vsus, alia de Lacedemoniis, alia de Thebanis & suam cuique proprie-

B tatem ... adhibuit ... Athenienses inimici Thebanis, Lacedæmoniis amici esse videantur. Semper enim temporum & personarum & necessitatum habenda est ratio. Quia Plato & alij multi oligarchiā & Rempublicam Lacedæmoniorum Democratiæ prætulerunt, etiam iudicij aliorum mentionem facit, cum ... pulcherrimam esse Democratiam. Deinde ... addidit, tametsi ex ratiocinatione illa præstare videantur ... at propter fortunam Atheniensis esse meliorem. Ipsū enim primum quod vos nunc facitis.) Sententia ad excitandū odium parata. Per hæc enim incitat iudices. * vt cōfirmet se audisse. Deinde & Lacedæmonij talia.) institutū nostrum, & Rempublicam. Hoc autem dicere vult, honorem habent Lacedæmonij, sed nō perinde vt nos, quia non eandem habent Reipublicæ formā. Quam deprecemur.) Illorum homines, qui ... absunt à tyrannide. Singulos ... ad suam vtilitatem trahit omnes. Erant enim apud eos etiam coronæ & alij honores, vt & apud Athenienses, ...

C dentes. Senatum.) ... nomen magistratus apud Lacedæmonios, in quem leguntur qui honestè vixerunt, & senatores dicuntur ... senectutis. Cū se præbuit quidem oportet, Si ita se gesserit, vt Lacedæmoniorum Respublica postulat.

Dominus est multitudinis.) Pro princeps, dominus dixit, quo seruitutem indicat. Insulsum autem est apud Athenienses nomen seruitutis. Libertas enim popularis imperij nota est. Cum sui similibus. Cū aliis principibus. Coronæ & immunitates. Non coronas & epulas publicas reprehēdebat Leptines, sed immunitatem, vt abrogaretur.

Et hæc vtraque rectè se habent.) & nostra & illorum instituta. Cum autem suprà Lacedæmoniorum Rempublicam perstrinxerit, hic eandem laudat. Illic in comparatione vt ad suam Rempub. perstrinxit, hic eam conferendo ad ipsos Lacedæmonios laudat. Illic beneuolentia constare, inquit, eo quòd omnes principes sint pares, hic ex eo quod qui digni sunt honoribus potiantur. Proinde qui honores tollit, Rempub. tollit. Iam quod nec Thebani.) Quæri potest, cur, cū obiectio ... Thebanos simul & Lacedæmonios referatur, refutatio in distinctas responderit, id fieri propter personarū qualitatē, quod in ... non potuit vtrarumque facere mentionē.

[illegible]

Verum optare.) Non verbo dumtaxat, sed etiam re vera. Si modo est optandum.) Dum imprecatur hostibus ut bene meritis honorem habeant: simul eos suos hortatur, tamen id vitium fugiant, tum et contrarium faciant. Eius porro rei nisi causam velimus cur imprecetur, cum id ambigat, an hostibus sit imprecandum. Tum autem hostes erant Thebani, tempore belli Phocensis, cum Philippus adhuc hostis esset. Nam post id bellum amicitia quaedam inter eos fuit, Elateam Philippus occupasset, Boeotiae oppida * & Coroneam atque Orchomenum, ac ingratius ea ciuitates diripuisset. Oratione, et legibus sanctum est.) Nam Thebani ausi sunt postulationes orationes & iure, illos feliciores.) Ob propriam Rerumpublicarum rationem. Nam tamen cum rationibus.) Dicere vult Esti Lacedaemoniorum communis sensus potior sit militia (sic enim eam, ut Aristocratiam celebrant) tum, cum fortuna instituta nostra magis fouerit (est * ut in Philippicis ait, felicitas potior ratione) hac magis est verendum.

Contra haec.) Instantia. Quoniam Plato & alij quidam veterum, praeferunt Oligarchiam Lacedaemoniorum Democratiae, ideo recurrit ad Fortunam.

Neque per quae magni illi sunt.) Dicere vult, si quis instituta Lacedaemoniorum huc transferat, quibus Oligarchiam illi continent, occideritis eum. In hoc membro hyperbaton est. Etiam occidere.) Hoc est, Cum occidere velletis eum qui inde aliquid huc transferret, eum qui ea sustulerit, per quae Respublica augetur, eum inquam, qui praemia tollit, eo quae de ea tuenda certant, non punietis? Est eis in promptu quaedam causa.) Rursus translatione vtitur. Obiectum autem a moribus sumitur, non a [illegible], quia restauit. At si non vis, inquit imitari Lacedaemonios, aut Thebanos, at maiores imitare. Soluit autem obiectionem a maioribus ortam, instantia, dicens non pro istam orationem dictu esse laudem, nec vellem. Deinde per sequentia probat, & Lysimachi exemplo, eam rationem esse falsam. Nihil eis tale tribui solitum.) Introducitur hoc simpliciter, sed callide ab eo sumitur, * nihil tale consequebantur, sed quaedam. At Demosthenes Nihil ait, ut rem atrocem faceret.

In statuis Mercurialibus.) Ligna aut saxa quadrangula erant, quibus superposita erat superne Mercurij facies et ubi lata erant, inscriptiones continebant.

Hae vobis legerat inscriptio.) Habetis obiectio. Si quis enim eius indignos.) At enim, ne maiores quidem honorem habuisse. Multum certe abest.) Longe inquit, aliter se res habet.

Ad res non conuenientes.) Ad non veras. Asperas est necesse videri orationes, hoc est, infames & malas. Cum enim veritatem oppugnare non posset, confugit ad mores quosdam, & maiores, quos per mendacium [illegible].

Ut vero res ipsa est.) Fuerunt multi boni viri: non ut ille ait, nemo: & respublica bonis honorem habuit, & certamen fuit, ijs bene merentibus, his gratiam referentibus. Verum honores & caetera omnia.) No tempore mutatis esse honos solus videatur, sed etiam caeterae res omnes. Hic autem dicere vult eum etiam temporibus habitum esse honorem benemeritis. Quod si eo tempore immunitas non fuit, at alij honores tum fuerunt. Ego sane dixerim.) Quod dicit huiusmodi est: Quicquid bene meritus volebat, id consequebatur a Republica.

A ἀληθῶς αἰτεῖ.) οὐ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀληθείας. [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Lysimacho præmium.) [illegible] filium, qui sui nomen habebat, atque ei præmium [illegible] propter illum. Sed quia quæ donarunt illi [illegible] viri gloriatne Respubl. videretur minus quam pro magnitudine beneficiorum honoris habere filium [illegible] dicit eum qui nihil in Rempublicam contulisset, ut ex historia habemus [illegible] quod erat Aristidis filius [illegible] que id ipsum occultare, ne pro maximis beneficiis ei Respublica tantula dedisse videretur. Et his de rebus extat decretum Alcibiadis.) Fide digni viri, & nihil ad gratiam facientis. Ne enim [illegible], Quid verò si additus est populus à mercenario aliquo oratore, & deceptus ei dare [illegible] adiret, virum maximum & maxime [illegible], qui nihil tale fecisset [illegible] nisi facta eius vehementer fuisset admiratus. Nunc abundabit.) Vt bonus ciuis vera adiecit, vt Respublica iterum floreret opib. At ipsi [illegible] non [illegible].) eorum qui habent [illegible], non totum, sed tertiam partem acceperunt. [illegible] immunitatis.) Quam maiora [illegible] illi donarant. Matris igitur fuisse Athenienses.) Postquam per [illegible] saluti, adiecit etiam contentionem ab hoc initio, & causam hic apertius tractat.

Aliud id tam fuerit.) Non quòd nihil dederint, sed quòd alio modo dederint. Non enim possis ostendere, eos nihil dedisse prorsus. Quid si neq. Lysimachum.) Hoc [illegible] alle [illegible] enim ei. E[illegible] magis quibus nunc dedimus. Tametsi [illegible] honorem habuissent maiores vlla ratione, nunc tamen illo iure eos spoliares, quibus honorem habuistis, [illegible] in quo deferimus. Nam si maiores non dederant, [illegible] verò. Vos verò qui dedistis, cur iustos spoliatis? Ne verò [illegible]. Sed [illegible] quia [illegible] beneficia [illegible] ideo [illegible], ac dicis nihil competenter. Quæ quã turpitudo est eadem.) Tamen si enim maiores [illegible] linquere [illegible]. Et tamen si illi [illegible] facimus [illegible] maiores [illegible]. Tale facimus, [illegible] iudicium, ne (inquit) primi designeris. Vos tum iuratis.) Meministis, inquit, debetis, vos iurasse pronunciaturos ex Atheniensium legib. non ex Lacedæmoniorum, aut aliorum quorundam. Neque ex iis quib. aliquando sunt vsi primi. His quas accepistis, inquit, hoc est, nunc receptis. Primis.) Maiorum antiquissimis. Et quib. de reb. leges non extant.) Quæ autem legib. definita non sunt, de iis iurastis, inquit, vos pro tempore, & ex æquo & bono iudicaturos. Æqui igitur.) Velut coniugite, inquit, Leptineque legem cum æquo & bono: Vtrum bene meritis honos sit habendus, sensu communi consideret. & cum eo consistat, qui bene meritis immunitatem lege eripit ipse iudica. Sed iudicium suum interponit, et oratoris verba sint communis Naturæ vox. Hoc enim natura communis iubet, honorem his habendum esse. Hoc igitur & ipsi facite.) Quæ omnium mortalium confessione honesta sunt natura postulat. Et ipsi.) Ad discrimen Leptineque, aut quid maiori debeant esse prudentia, quam cæteri Athenienses.

Succensere si quis fecisse neget.) Non cum infamia maiorum est facienda mentio, vt suam comprobet orationem. At ipse hoc bene tractat, & ad alium refert. Arbitror autem & hic orationem.) A scripto mouet obiectionem: At licet, inquit, tibi dare imagines & victum, & coronas, & statuas, & qui sunt eiusdem generis. Hanc refutat à futuro euentu ex consequenti.) Si incerta erit immunitas quam eripimus

[illegible]

incerta nimirum erunt & cætera præmia. Deinde ab his duodecim [illegible] iisdem digni erunt præmiis, & qui [illegible] & qui magna beneficia in rempublicam contulerunt.

Hoc excepto.) scilicet immunitatem his qui digni sunt, non nominis à lege hac [illegible] eripi.

Quæ se Republica relinquere ait.) scilicet vt do [illegible] Etiam reliquos. Si quid aliud [illegible] etiam reliqui honoris [illegible] incerti. Qui prius aliquid [illegible].) Nulla, inquit, fides erit præmiorum. Quod si [illegible] lerimus, etiam fidem perdiderimus. Neque enim fides non habebitur, cum [illegible] commoni.) Dicere vult, tametsi quod dictum est, non intelligo, [illegible] quid facies vt [illegible] omnibus [illegible] excepta immunitate. Autem non honorē habebit iis qui [illegible] digni [illegible] pro dignitate [illegible] esse præmium post immunitatem [illegible] fieret [illegible].) [illegible] Ac maiorum beneficiorum.) Hoc dicere vult, ab his vt magnis beneficiis [illegible] publica, [illegible] malis ea [illegible] enim [illegible] qui maxima beneficia contulerunt. Ac tametsi [illegible] incident [illegible] periculis. Duo autem magna [illegible] Nam & de [illegible] terrorem [illegible] & [illegible] eos non [illegible] Satisfacit enim [illegible] propter quod omnes certamen [illegible].) Non potes esse [illegible] quæ digna est [illegible] habeatur. Verum [illegible] etiam [illegible] reliqua [illegible] immunitate [illegible]. Nam & beneficium, & hæc alia tribuit [illegible] de [illegible].

Aliquis [illegible] immunitatem acceperunt, dicent, Filio [illegible] relinquere. Neque enim [illegible] relinquere [illegible] solam habemus. Itaque [illegible] Ne igitur [illegible].) Quem [illegible] esse.

Quam autem [illegible].) Quia maxime probabilis est oratio de sacris [illegible] potest [illegible] facili [illegible] nunquam. Omnia [illegible] obiectu [illegible] quod [illegible] est, complectitur & diuina & humana sed [illegible] obiectionis [illegible] Diligit [illegible] sacri sumptus appellandi sunt, quæ [illegible] publica, [illegible] vocabant publicum, vnde [illegible] seruire [illegible] hoc est, [illegible] quæ hostibus decepta in publicum [illegible] iniquissimum esse & [illegible] quæ data sit eripi. Non enim graue esse, non dare præmia [illegible] quæ data sint, eripere, & [illegible] nomine [illegible] esse [illegible] indignissimum. Vt autem [illegible] non esse idem, Sacrorum habere immunitatem, & publicorum.) A discrimine & distinctione hic incipit, & comparationem etiam a lege sumptam [illegible] tanquam Leptines alia scripserit [illegible] & probatione ex scriptura Leptinis petit propterea quod [illegible] opus fuit eius recitatione legisque nunc accusatur. Ac prius [illegible] ad eos qui per iniuriam acceperant qui [illegible] accepta [illegible] digni non sunt præmio. Hic [illegible] eorum qui [illegible] publice [illegible] quia prius [illegible] qui [illegible] acceperunt [illegible] hoc [illegible] qualitate Reipublicæ.

Dicent hæc ad sacra pertinere omnia.) Sacri sumptus dicuntur, ea quæ sacris impenduntur.

[illegible] οὐδὲ [illegible] ἀπὸ [illegible] τῆς ἀτελείας [illegible]

[illegible] τῆς πόλεως [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Cætera verò munera & ædilitates, aliquo modo diis [illegible]. Nemo autem immunis erat [illegible] sumptuum. Quare argutatur Leptines, & [illegible] dam esse immunitatem sacrorum. Ego verò illi quosdam.) Per concessionem assentitur propter deos, ne [illegible] esse videatur. Sed hoc dicere [illegible] sacrorum immunitatem dare populo vellet, non esse contradicendum. Sic deos [illegible] Nam si qui nullo alio modo possunt.) Cum enim humana ratione ostendere nequeant; id honestum esse confugium ad deum, [illegible] verecundia vincit.

Quæ nec ab homine facta.) Id quod dicit, huiusmodi est: quæ numine deorum aliquis agit, in valida debet agere, ut ea nec in hominibus improbissimis, quibus delinquere moris est, ansam reprehensionis [illegible]. Talia autem dixit Leptines* tanquam à lege*. Atqui si posset haberi sacrorum immunitas.) Si Harmodij posteros immunes esse dicis, nemo sacrorum sumptuum est immunis. Cum autem quosdam dixeris esse immunes, qui fieri potest, ut publica munera sint sacri sumptus?

Primùm columna.) Columna, saxum aut lignum [illegible] inscripta erant præmia [illegible].) Confirmatio: Non esse munera illa sacra sumptus, ut Leptines [illegible] Bene.) Bene habet, ne [illegible]. Cùm scripserit ut desistant.) Leptines scripsit [illegible] lege, [illegible] munera.

Neminem esse immunem ascripsit.) Quòd si sacrorum [illegible] neminem [illegible] immunem: ipse autem Harmodij posteros secreuit: constat non esse sacra, sed in [illegible] & communia munera. [illegible] Nam in sacra conferre, publicum munus est [illegible]. Perspicuum autem ego velim.) [illegible] redige ad [illegible], unde non pateat ex [illegible] sacræ impensæ sint munera publica.* Nemo autem extra hos. Dedi [illegible] tu immunitatem, cuius [illegible]. Concludit enim [illegible]. At illos) maiores, qui dederant. Quid [illegible] vectigalis inquilinorum?) De [illegible] eos. Nam à tyrannorum interfectoribus inquilinorum vectigal requirere nihil [illegible] est. Certe, cum tantum sit elapsum.) Post obitum Harmodij. Nemo tamen eorum publicum munus obiit. Proinde horum quæ tu sacra esse dicis, immunitatem habuerunt. & hoc ita esse, tota series temporum testatur. Nec cum eis designatur.)* Nemo designatus [illegible], [illegible] illis suas opes per [illegible] dedit, ut obirent munera, cum haberent immunitatem.

Quæ iudicandi non sunt.) Si his contraria dixerint, ne audiat eos. Propterea fortassis perstringentes dicit.) [illegible] & [illegible]. Rursus autem hæc [illegible] sumitur à qualitate eorum qui acceperunt. Et [illegible] differt, quòd initiò indefinitè quosdam culpat qui acceperunt: hic autem nominatim & apertè eloquitur, Megarenses & Messenij: quod speciale est. Verberones.) mali, improbi, verberibus digni. Servi, inquit, ijque non boni, immunitatem habent. Leptines enim dixerat, etiam servos & Messenios habere immunitatem. [illegible].) Deorsum trahentes, & calumniantes & nihil veri dicentes. Meminit autem nominum etiam, quia scit ea sibi non incommodare.

Cui non decretum aut lex.)* Per legem decretū. Plebiscitum enim legibus [illegible], cum legi esset simile. Hospites.) qui se inuicem excipiunt in suis [illegible]. Fuerunt autem publici & priuati.

Si non modo satis fuerit.) Duplici nomine Chabrias fieret iniuria, quòd & seruum eius ex æquo numerari inter ciues fecerunt, & cum misisset eum hospitium revocat ipse propter eum immunitate spoliabitur. Erat autem libertus eius Lycidas.

& peregrini militis dux. Vt is igitur, qui prodesse posset, ciuitate donatus erat. Neque enim est vel ille vel alius. (Non quia hospes ideo id donum erat consecutus (erant enim* etiam aliqui) sed quod sine decreto nemo acceperat. Quod autem omnium maxime.) Item ad perorationem se conuertit, confirmatione & confutatione absoluta. Distribuit autem perorationem in qualitatem tribus: non decere eam, nec esse è dignitate Atheniensium, et specie dixit. Qui locus est à decoro. Is autem locus adhibetur, non modo cum splendorem & decorum [illegible] etiam cum contrarium, hoc est, indecorum & turpe. Nam vnusquisque locus ex vtraque tractari parte potest. Hic enim à turpi & indecoro sumit argumentum, ad id autem locum adhibuit primum illum, turpe videri decipere benemeritos. Alterum à pugnantibus. Vos, inquit, eum qui populum deceperit, punitis si quid pollicitus, id non praestiterit. Proinde turpe fuerit, à vobis eam legem violari. Si quis enim omnia quae Leptines dicit.) Per concessionem haec dicit. Si sanciatur.)* Sancta est, & rata abrogare [illegible] B dicat. Sed & dicant post iudicium hoc etiam esse bonam, inquit, illam tamen turpissimam habebo, quod faceret vt deciperentur qui bene meriti sunt. Et ipse enim praemium. Quantum autem turpius vobis.) Ob qualitatem, sed eandem legem ad aliud atque aliud retulit, illic ad sponsionem, hic ad deceptionem imperatorum. Ob quod factum alias.) Nam cum omnis turpitudo fugienda est, tum vero illa a qua alios deterreas. Quam cum improbam esse scias, quod haec & alios id dicere non poteris, te ignorare, cum ipse interdixeris. Ne quidem ea quae priuatim caueretis.) Absurdum enim est aliquid priuatim cauere vt malum, & idem publicè admittere. Quis quod amicos docuerit, nemo eripiet volens. Ob quae consecuti estis tenere.) Cum non sit dignus eo quod dignus sit habitus, cum praemio afficeretur. Verba sic ordinanda sunt: Id accusare, ob quod consecutus est. Ex lege, lex eadem. Erat enim scriptum: Indignis, iudicio, non lege, eripienda sunt praemia. At latum è vobis.) Dicendum C erat, [illegible]. At ipse dixit, [illegible], vt sit casus pro casu. Cum primum creati fuerint legislatores. Qui in alio iudicio confirmaturi erunt legem. Nunc enim probabantur, & [illegible] se [illegible] constituebant. Hoc cum obscurum videatur sic accipiendum est: Cum primum respublica legislatores constituerit, tum lex [illegible]. Erant enim [illegible], si opus esset ferre leges, [illegible] vt in orationem Timocratis dicit, & [illegible] vt statim & è vestigio, si in anni principio legislatores constituantur, ea lex primum referatur apud primos legumlatores. Illi autem [illegible] aliquis, vt apparet, [illegible]. Quae videbantur [illegible] legem pro Republica, vt [illegible] admoneret, ob semetipsum eam id fecisse dicit, et fraudandis iis qui immunitatem habebant, inimicos [illegible]. Erant enim immunes inimici [illegible] cum Leptine. Eos qui habent immunitatem, per legem vlciscendos, inquit: & quod ipse non ausus fuit in [illegible], id vobis in benemeritos suadet esse committendum.

Non iudicio, sed lege spoliare.) Iudicium enim veritatem inueniebat. Sed obiectionem è tractatione etiam hanc sententia refecat.

At volunt aliqui suscipere inimicitias, & accusare indignos.) Hanc obiectionem soluit

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A At sunt quidam etiam in Republica potentissimi inimici, ut tamen si obiicerentur, impii sunt, & contra magistratus: qualiter sunt [illegible] dum vteretur. Per vos vniuersa.) Quia [illegible] ab eis beneficio. [illegible] multa, et maledicendo [illegible] absurditatem. Non paucos, inquit, sed multos violabitis. Et occasionem, inquit, etiam inuenient [illegible] si in iudicium eos adduxeritis ex lege. Iudicio enim facto.) Non de vniuersis, sed singulatim iudicium, non lege. Ego enim existimo.) Hic significatio perorationis. Nam cuiusque capitis firmamenta per hæc ipsa colligit contra Leptinem, & etiam sic, inquit, accidet, ut indigni honorem per vos consequentur. At nec illa quidem fugienda est ratio. [illegible] vice adhibet transitionem ex superioribus. Non nunc fieri oportere iudicium de iis qui habent, sed olim oportuisse fieri, cum acciperent. Quod si quis hæc non conuenire putat perorationi, sciat necesse

B esse in peroratione quoque subtiliter pugnare adhibitis ex ipsa propositione, quæ in peroratione sunt positæ. De dignitate.) Exceptio a tempore [illegible] hoc facit. Nam & in persona hoc facit. Dicendo enim, Cum dedimus tempus [illegible] dicendo, illi præsentes, personam. Æquum erat exquiri. [illegible] Tum examinari oportebat. At si illis id dicere.) Scilicet, indignos eos esse [illegible] oratione [illegible] & destituit. In ipsis muneribus.) Id est [illegible] Tum, inquit, a vobis, eos, si indigni videbantur, [illegible] cum acciperent.

In [illegible].) Si ostendissent vobis quem puniri decuisset, cum in propinquo esset [illegible] vel* [illegible] semper. At si nihil est.) Si nihil mali admiserunt benefactores, si nulli ostendi possunt indigni esse. Videbimini ex inuidia.) Argumentum huiusmodi est, [illegible] Athenienses, [illegible]. In quo rursus decorum ex contrario examinat. Vos, in quibus [illegible] maximis afficitis honoribus, [illegible] in acie [illegible] funebribus orationibus celebratis.

C Adeo estis alieni ab inuidia. Sunt autem hæc omnia, vt paucis dicam.) Dicere vult, Cum omnis probitatis expertem esse [illegible], & longe abesse ab illis malitiam vero inuidiam [illegible] præ cæteris. Naturæ & prauitatis signum est inuidia.) Id quod dicit, huiusmodi est. In cæteris, si quis alicui male velit, habere eum aliquid defensionis, si sibi malum ab eo esse datum conqueratur. In inuidia vero nihil dandum esse veniæ. Neque enim de suis malis dolet, sed de alienis bonis, [illegible] se sibi esse fraudi [illegible]. Quamobrem etiam de [illegible] vetitum [illegible], quod ad malum [illegible] eos qui eo laborarent.

[illegible] solt.) id est, Ex quo estis ab omni æuo.

Dum ornatis.) Ornamentis, inquit, ornatis viros fortiter occumbentes, non despicientes eos non esse [illegible]. Coronaria. Ea quæ* [illegible] nominantur, quia certaminum alia coronaria sunt, alia pecuniaria. Dantur igitur [illegible] præmia etiam post coronam. Cum enim dixisset de bellicis, ex quo genere sunt funebres orationes, de iis etiam dicit, qui in pace dicant. Qui enim in illis ludis vincebant, coronabantur.

Neque eo quod natura fert, vt paucis contingant.) Strenuos & bonos necesse est esse paucos, [illegible] & improbi sunt multi. Per paucos igitur generosos significat. Eis igitur non inuidetis, sed congratulamini, habendis honoribus quamquam natura dissimilibus.

Propterea.) Quod generosi & pauci sunt.

[illegible]

Nemo vnquam vrbem vestram etiam in honore habendo vincet vobis odiosum est, propterea honorem accepto beneficio maiorem tribuitis. Qui enim par pari reddit, is debitum reddit, non gratiam. Sit autem ea omnia, Athenienses, iustitiae.) Refertur hoc ad remunerationē beneficiorum, quae iusta est. Virtutis.) Liberalitatis. Magnanimitatis.) pro Munificentia, quae est dignitatis reipublicę, non fortunę aut felicitatis, sed morum animi. Fuerunt enim magnanimi δόξῃ.) Gloria floret. Cum autem in Leptine multa nitet.) A qualitate vrbis transit ad qualitatem Leptinę, & mores eius perstringit. Quemadmodum si quis magna.) Qui grauiter in adulterum animaduertit, is declarat eam rem inuisam esse sibi. nemo enim id quod amat, punit. Sic etiam è contrario Leptines: Dum benemeritos honorib. spoliat, se nō posse vnquam benefacere prę se fert. Ecce enim legē etiam fert. Hoc igitur, inquit, ignorant legislatores & qui sapientiores esse debebant omnibus si ignorat quod norunt omnes. Hoc verò dicendi illa rogatione legis, suū animum detegit. Per eam legem.) Proinde & benemeritis nocet, & suam sententiam detegit, tali regenda lege. Ipse delinquit vos cognouistis. Proinde etiā corrigite eum, & agnoscite abrogāda lege, erratum. Sin perlata fuerit, non habebis cur laudetur.) Male enim legi patrocinabitur. Vituperare autem nolo.) Quanquam vituperatione dignum: sed hac modestia magis eum castigat. Nec ipse videbere melior.) Quasi dicat: Si quid aliud ex ea re cōmodi caperet, ferendum esset, alium peccare propter alterum. Cum verò vtrisque incommoda detur, ea res omnino fugienda est. Tempus enim.) quo reus periclitabatur, [illegible] legis [illegible] periculo agitur, & qui possit accusari, qui reus non est? & hic non videtur solita sibi libertate vti. Iam & hoc dicere audio.) Ob opinionem defensionum Leptinę, insolentiam eius perstringit, immo inuehitur eum acerbè, & incessendo in suspicionem adducit, tanquam transegerit, & vltrò destiterit ab actione, qui accusationem instituerat. Quod in periculum te non adduxerunt.) Omnino enim si perstitissent ij qui tunc accusarunt, etiam esses & periclitatus. Si quis [illegible] mortuus est.) [illegible] dicit. Aut à te adducti argento [illegible] & propter ea destitit, non eo quod non posset ostendere malam esse legem. Aut denique à te est (subornatus) à te adductus, vt & accusaret, & desisteret, et dicere posses Iam accusarunt quidem, nemo autem [illegible] declarata lex est. Sed hęc ne dictu quidem honesta sunt.) Quia perstrinxit, iam medicinam adhibet.

Delecti sunt legis subscriptores.) Sequitur personę qualitatem, etiam aliarum personarum qualitas. Vult enim reiicere per exceptionem aduocatos legis. Id quod, vt apparet, facere licet, ac repudiare delectos à populo, si contra legem dicere videntur. Sed absolutis personarum qualitatis disputatione, transit ad aliam perorationis partem, quae sumitur à legitimo. Perorationes enim à principalibus capitibus sumuntur. Hic igitur prius meminit se iusti. Quicquid enim de dignitate personę dictum, id ad iustum refertur legitimum sequitur.

Et disertissimi viri.) Reiectio aduocatorum Leptinę, sed singulis peculiariter occurrit.

At leges non sinunt.) Exceptio perfecta directę actionis. Non de * ea igitur hac contendebant, vt posset plausibiliter directam actionem lege repellere.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A At lex non de iisdem.) Quoniam enim [illegible] Chabriasque [illegible] tum [illegible] vocarat, & victus erat. Quapropter Chabriæ & cæteris opitulatum, & legis advocatum [illegible], bus iisdem de rebus non esse [illegible]. Neque disceptationem.) Contentionem simpliciter, & controversiam dantium personarum. Si cum apud vos Chabrias.) quasi dicat, Si Chabrias, quum tum solus apud vos tandem diceret, Leodamantem vicit, nunc additi etiam alij qui bene meriti [illegible] dum [illegible] consecutus est.) Etsi munus non accepit Aristophon, quia tamen munus ei dare populus voluit, perinde ratiocinatur, ac si accepisset, & non accepit, quantum ad populi voluntatem attinet. Cum enim populus, inquit, dederit, ipse tanquam benevolus accipere noluit. Iis qui secesserant in [illegible].) Popularibus, & hic, quemadmodum Epicerdes, dederat quinque illa talenta cum pecunia ad bellum tyrannicum indigerent. Iam in Cephisodotum.) Cuique personæ suum tribuit, & adhuc in re-

B lectione advocatorum pergit. Nam si quorum [illegible] suscipienda sunt.) quasi dicat, Nam si quibus molestus esse [illegible], omnino [illegible] molestus esse debet, & non iis qui de republica bene meriti [illegible]. Verendum est enim dicentis [illegible] ad utilitatem, non per eum [illegible] sunt negocia. Iam de Diona, [illegible] forsasse dicet.) Verba. Fortasse commemorabit trierarchias, nicendum, [illegible] quid eis simulare referat, cum nullus habeat [illegible] quid accipere præmium studeat, propter utilitatem reipublicæ. At [illegible] pulchrius est, inquit, e petere præmium beneficij, quam eo spoliare benemeritum. Sed tamen id cum [illegible] loco posuerit, ipse [illegible] imbecillius. Vt mihi quidem videtur.) In [illegible] enim erat propterea quæ non [illegible] est, ne cupide pugnare contra veritatem videretur. Quid autem est maximum omnium. Exceptio de [illegible] facio. Non [illegible] de causa lata.) Quid [illegible] lata est,

C & non data opera propter [illegible]. Neque enim [illegible] futuros esse eos. Quasi quæstus quidem esset.) Quæstus, propter lucrum [illegible] maleficiendi cæteris. Præsentibus legibus oportet obtemperantes.) Ad absurdum ducit eos qui patrocinantur legi: honestum est recepta parere legibus easque nõ violare. Ea lex verba, secundum subscriberet. Id enim qui semel fecit, veratum, ut propter [illegible] assuescat. At hic non licere secundum subscribere, [illegible] se accipi, & sic [illegible]. Si quis autem roget quare tione legem hic posuerit, & non in examinatione legitima? Respondemus, eam ad hoc non ut legitimum examinasse. *Vbi enim legitimum caput est: id in lege est examinatum. Hic verò tantum ad [illegible] eam adhibuit. Sunt enim hæc peroratio [illegible] omnia. Est enim danda vobis, Athenienses, operam, ut omnes leges.) De parte perorationis [illegible] quæ est à legitimo, ac primum à contrario. Cum vestri [illegible], honorem habere benemeritis [illegible] supplicijs eos iubet affici. In quo etiam aliud est argumentum: Licere legibus bene meritis, petere gratiam non licere ex lege Leptinæ. Deinde ab absurdo: Sed recordati temporum, quibus ij qui sunt affecti beneficijs. Deinde à maiori: Quis hic *talem pro [illegible] speret, & sit à magnitudine. Huius enim proprium est & extenuare, & amplificare. At [illegible] bellum, nec tempus formidolosum, quare nec maximis beneficijs indiget respublica. hic notat exempla Lacedæmoniorum cladis Leuctricæ, & Dionysij. Etiam talia, ut sunt humana, esse expectanda.

[illegible]

[illegible] contentionem [illegible] collationis est principium. Considerate inter [illegible] ipsi cogitate. Vna [illegible] est [illegible] Multa [illegible] non plures. Qui vero [illegible] grauius [illegible] Illic si quis iure occiderit [illegible] iure postularit [illegible] & res eius publicentur. [illegible] lure perspicuum est, sed hoc, Quemque [illegible] audaciam, & praeter [illegible] propter [illegible] propter periculum. Neque [illegible] Athenienses [illegible] per collationem [illegible] legis absurditatem [illegible] Neque quam [illegible] Athenienses [illegible] Ne videri [illegible] Ne [illegible] ad necessitatem [illegible] apud [illegible] de vobis [illegible] si mala [illegible] Sed recordari tempora. [illegible] Harmodio & Aristogitoni [illegible] qui tyrannos occiderunt. [illegible]

Eu nimirum quid [illegible] At dicet, non esse bellum, neque difficilia tempora nos [illegible] periculum. Vnde [illegible] beneficiis non [illegible] pub. [illegible] est oratio. Non enim ait, Longe abest vt nobis tale aliquid accidat, sed, longe abest vt mereamur, vt exemplis celebrare possit. Atque [illegible] Athenienses. [illegible] vt bonum [illegible] & iudicat illas rationes non legis habere vim, sed [illegible].

Sed vt sunt humani [illegible] Erudita argumenta sunt, & plena humanitatis, cum bona [illegible] tamen de contrariis [illegible] posse accidere cogitamus. Indi[illegible] enim Deus, cum [illegible] habemus, nunquam posse male agi [illegible].

Neque enim Lacedaemonij [illegible] Hoc ad superiora [illegible], cum dicit: Multum abest vt tale aliquid [illegible], Neque enim Lacedaemonij [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A quia non [illegible] propter benevolentiam in patriam, [illegible] sapienter [illegible] prius [illegible] Communis [illegible] Leuctricae calamitatis, [illegible] quae Spartam deiecit, & Syracusanae mutationis, atque ab omni parte hoc exemplum auget, quod in Lacedaemoniis, ut notis, opus non erat. [illegible] amplificatione multis locis ex eo quod tributa exegerint à Carthaginensibus [illegible] imperarint, [illegible] Atheniensis [illegible] Amicitiam etiam popularis status, [illegible] tyrannidis cladem vehementiorem efficit. Post amplificata Syracusanos [illegible] Scribam esse & ministrum appellatum, [illegible] apud Athenienses abiecti. [illegible] fuit ut videremur [illegible] qui narravit, [illegible] Dictum [illegible] apud Syracusanos fuisse venerabiles & magnae auctoritatis, scribas quam

B apud Athenienses [illegible] ministri [illegible] scribas recordaretur. Neque [illegible] Dionysius [illegible]) Filius [illegible] Nam pater eius fuit, [illegible] Hermocratis [illegible] prior Dionysius in matrimonium, [illegible] posterior Dionysius, sed ex alia Locrensi muliere [illegible] Dionysius [illegible] ex sorore sua [illegible] Liberos. Proinde [illegible] Dion, & [illegible] male tractatus est à Dionysio. Quibus rebus commotus Dion, subito [illegible] tyrannidem. [illegible]) videlicet contraria [illegible] nominant. [illegible] multa apposuerit, [illegible] & [illegible] & urbes possiderent [illegible] Athenienses, quamquam magna [illegible] solent. Sed [illegible] incerta sunt.) Post [illegible] exemplum [illegible] ad communem sententiam, [illegible] ut [illegible] modo [illegible] & non dicendum, longe [illegible] Inter se conquirat.) Comparationem & collationem instituit

C [illegible] sunt ex utraque parte, tam si abrogetur, quam si perlata lex fuerit. Cum autem rem deliberandam proposuerit, [illegible] à semetipso pronunciat, & ad suum commodum [illegible] quae vult. Digni.) Non [illegible] honorabuntur, sed [illegible] consequetur. Si quis autem est indignus.) Quoniam hoc [illegible] Leptines [illegible] quidem incorrectum relinquit. Esto [illegible] dem [illegible] indignum esse [illegible] sed esto quod [illegible] Eas poenas dabit, quae vobis visae fuerint.) Continet [illegible] hoc oratio, quod vobis, non quod Leptinae probabitur, [illegible] quod vobis nostra lex donat, quae abrogatur. Vobis fide digna.) Ob [illegible].) Ob remunerationem. Verax.) Ob non deceptos benemeritos. Sin quid [illegible]) Deprecatur, ne id quod malum est, [illegible] quod criminis & damni sit Reipublicae. [illegible] semper [illegible] quod saepe diximus, poenas indigni non dabunt, sed boni etiam clades [illegible] Ad haec maxime [illegible] Republica & [illegible] perfidiae, & improbitatis. Non est igitur operaepretium Athenienses [illegible] utraque in conspectum [illegible] Quae igitur [illegible] illis relicta, deteriora [illegible] qui parent.) Meliora [illegible] inquit, [illegible] & [illegible] nobis, omnia quae sunt [illegible] & nunc & deinceps.

[illegible]

Novi ad deloquendum compellamini.) Contentiosos eos reddis, ne velint cedere. Non enim cogi se patientur. Multa enim vobis Athenienses in hunc recõciliat sibi iudices, causam delictorum in oratores transferendo, ac ne capi facile videantur, multas impossibiles necessitates adducit clamore & violentia & impudentia, dicendo. Nũc igitur hęc sperate.) Nec enim decet Athenienses in rebus tã perspicuis decipi. Sed quę iusta esse cognouistis.) Surripit suffragium, tanquam id ipse iam tenens à sententia iudicũ & simulat se de eis securũ esse, iniecta iurisiurandi mentione. Equidem miror [illegible].) Argumentum à minori. Si enim vltimo supplicio adulterantes monetã cohercemur: quanto maiore odio prosequendi sunt, qui ciuitatis ostendunt adulterinum esse ingenium [illegible].) Argentum, pecuniam: cui si quis, inquit, adulterinam notam impresserit, pœnas luit, & quanquam id publicè non nocet, tamẽ adulteratores puniuntur: eum autem qui leges adulterat, impunè dimittemus? Proinde puniatur, qui per illam legem corrumpere Rempub. sit aggressus.

MIDIANÆ DEMOSTHENIS ORATIONIS ENARRATIO, Hieronymo Vuolfio interprete.

QVa petulantia, iudices, & contumelia semper in omnes vtatur Midias, neminem neque vestrũ neque reliquorum ciuium ignorare arbitror.) Exordium ducit accusator ex opinione hominũ de reo. Qua de re Hermogenes: Opiniones, inquit, de hominibus excitantur vel bonæ, vel malę. In accusando igitur & malas, quæ natura in re insunt, confirmabimus, & bonas refutabimus. Hoc loco igitur orator malas confirmat, & bonarum non meminit: sed posito crimine tanquam confesso apud omnes, confirmationem necessariò, vt in re nõ dubia, omisit. Acre autem est, & vehemens exordium, vt eius qui de iniuria & contumelia Midiæ doleat. Quæri autem potest, cur contumelię meminerit in iudicio publico? Ad hoc respondendum est, velle eum ostendere, cùm omnem contumeliam pertinere ad rempublicam, tum verò Midianam. Nam si is singulatim omnes contumeliosè tractauit, singulis autem ciuitas constituitur: ex eo efficitur, eum in Rempublicam commisisse. Vtitur autẽ est imperiosa oratione propter Midię personã, opulenti hominis, & superbi. Atqui tales vulgò sunt maiores, & vt violẽti malè audiunt. Quamobrem etiam dixit, eum contumeliosè insultare omnib' id in eo criminãs, quod est proprium tyrannorum. Quidam dicunt, Demosthenem nouum nomen nobis attulisse, & ἀσέλγειαν hic accepisse pro flagitio. Asserimus autem nos quoque dici ἀσελγῆ eum qui & iustitiæ & omnis virtutis sit expers. Selge enim est quoddam Pamphilię oppidum, in quo omnes iusti fuerunt, & virtute celeberrimi: ἀσελγὴς igitur, qui Selges est expers. Ego verò quod vnusquisque vestrũm.) Hic incipit prima pars secundæ partis propositionis. Quia verò eius eloquentiam criminabatur Midias, & eum nihil graue perpessum esse dicebat, sed arte fretum res exaggerare, & ex paruis facere magnas, propterea æquitatem & moderationem præ se fert, dicendo: Quod etiam vestrũm vnusquisque fecisset, id & ego feci, qui orator habeor.

Id & ipse feci.) Aduersarium tyrannicum, se autẽ plebeiis nihilo superiorem esse ostendit.

ὅπως μὴ βιασθῶσι τὰ ἀμφότερα.) [illegible]

πολλὰ γὰρ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) [illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ ἐξήγησις.

ΤΗν μὲν ἀσέλγειαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν ὕβριν ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδένα οὔθ' ὑμῶν οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι.) [illegible]

ἐγὼ δ' ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Et publicè compulsus sum illam violare festum.) [illegible] pro [illegible], non odio. His verbis ostendit causam cur accuset Midiam. Non enim dixit [illegible] facere, sed violare festum, id quod publicum est, [illegible] etiam nomen actioni ei, in qua [illegible] violata. Non modò plagis.) Hic incipit confirmatio primæ partis propositionis. Dicendo enim, Bacchanalibus communi & publico [illegible], Multa alia & violenta ab eo perpessus isto tempore [illegible], eòdem pertinet. Rursus enim coniuncta sunt vtraque, & priuatum & publicum. Etsi autem videri potest [illegible] loco posuisse plagas, tanquam minus, non tamen ita est: sed per talem compositionem refecat [illegible], & [illegible] lucem præcludit, si [illegible] diceret, per iracundiam verberaui. Nam si alia quoque multa & violenta etiam [illegible] festum fecit, non per iracundiam, sed consultò fecisse constat. Postquam verò boni & æqui ratione habita.) Hic incipit secunda pars secundæ partis propositionis. Ferme autem efficit, vt oratio

B iratum non habeat, & [illegible] sit pertus. Nam si totius damnatus est populi præiudicio, patet, nullum eum habere defensionem. Est autem accusatoris, tamen [illegible] se dicere [illegible], dare operam, vt [illegible] partis [illegible] orationem, et reum tanquam rebus comperatis condemnent iudices. Populus vniuersus.) Etiam hic tacitæ obiectioni occurrit. An enim Midias se à [illegible] & peregrinis & [illegible] hominibus esse condemnatum. At hic antuertens, totus, inquit, populus, & contendit, non solum populum, sed & iudices eum condemnasse. Nam si iudices populi pars sunt, etiam illos vnà condemnasse constat.

[illegible].) Vt videatur condemnasse populum, Tamæ ipse [illegible], cum amplificatione dixit, & [illegible] [illegible] meo. [illegible] iniuriam qua me sciebat affectu esse, [illegible] ille mihi non [illegible].) Valde violenter, cum non modò à populo & iudicibus, sed etiam à semetipso damnatum facit. Nam supplicare damnatorum est. Et quidam alij pro eo.) Antè perstringit

C testes Midianos, & tanquam qui & ipsi vnà damnarint Midiam. In progressu enim orationis, [illegible], inquit, homo plane leuior, & talis [illegible] testium conspiratio, & sodalitas cum eo est. Qui igitur possint verum testificari, qui cum eo fuerunt supplices? Tamen non [illegible].) Laudat populum, vt qui omnia iustitiæ studio contempserit. Suspectos autem habet iudices, ne deliniti pecunia, iudicium Midiæ condonent. Incommodum igitur non apertè dicendo, mitigat. Quod si popul* pollicitationes repudiauit, neque diuitias eius respexit, neque apertis pollicitationibus [illegible], [illegible] magis debetis vos repudiare clam [illegible]? Quæ verò [illegible] fuerunt populo pollicitationes? nos tribunum conferemus, nos triremes instruemus? Falsas autem fuisse pollicitationes, progressu orationis dicit. Me petatis pro vobis triginta [illegible], vos verò [illegible]? Sed [illegible] suffragiis.) Nemo aberrauit à decoro, nemo ignorauit quid deceret, tam primum omnis populus fuit eiusdem sententiæ, vt quisque Midiam condemnaret [illegible], aut erubesceret ab aliorum sententiis differre. Multi me conuenerunt, iudices.) Absurda visa esset sententia, cum etiam à iudicibus ad accusationem esse incitatum, nisi prius in principio statim [illegible], omnibus [illegible] esse contumeliam.

Vt mihi videtur.) Hic incipit ratio secundæ partis propositionis, cuius absurditatem iureiurando remouet: & ne aliquibus peierasse videatur, coniecturam adijcit. Cum in aliis eius audaciam perspexissent.) Planè per hæc eum tyrannum esse [illegible]

[illegible]

Qui enim in democratia degent, coherceri non posse, quid est aliud quàm tyrannus? Cum autem priuatim suam personam perpolluerit, atque maiorem, quàm malè sit tractatus, subiecit publicam eos voluisse & aliorum vicem vlcisci. Quæ cum ita se haberent,) Non secundum hoc est exordium, vt quidam opinati sunt, sed conclusio eorum, quæ in prima exordij parte sunt posita, [illegible] autem est Athenis magistratum eorum, qui accusationes introducunt. Hæc igitur est conclusio exordij, in quo etiam captatur attentio. Habet autem confirmationis vim postrema exordij pars. Duæ enim sunt in hac oratione præparationes, vna, ne crimen paruum putetur, quæ recitatione legum confirmata est, ne addicantur iudices, et causam prodant. Horum enim vtrum acciderit, perit accusatio orationi propterea quæ prolixius esse factum videtur exordium, vt pecuniæ cupiditatem iudicum animis eximeret. Quæ igitur,) Hoc est, quibus rebus impulsus velleo, veni ad accusandum, ea omnes ostendam esse custoditas. Non deserui accusationem propter vos, neque pecunia sum delinitus. Eam igitur vos etiam repudiate. atque id quidem erat consequens sed ipse reticuit, ne videret arguere contentiosiores enim eos effecisset. Si quis me introducit.) Postquam enim sortito delectum erat iudicium, dabantur sectis accusationes, atque illi rogabant deinceps. Vis accusare? Habes testes ad probandum crimen paratos? qui si affirmasset, ita tandem introducebatur, hoc illud est, Si quis me introducerit. *Erant autem principes, qui in vnoquoque iudicio causas introducebant.

Multa quidem, Athenienses.) E longinquo abducit iudices à quæstu. Nam si ego, cui multa afferebantur, nihil accepi, cur pauca vos? Constat enim eum, si vel daret, eique affecto iniuria, multum potuisse dare: iudicibus autem multis non potuisse multum polliceri. Ac mihi quidem accipere licuisset, vobis autem pollicetur duntaxat, ego affectus iniuria, vestra causa non accepi: vos nullo accepto malo, contra me accipietis? Multas deprecationes.) Verbum. Cum sollicitaretur non ad deprecationes, sed ad minas proprie refertur. Conseruatur autem naturalis ordo. Primum enim supplicare solet, deinde si quis repudiatur, superare minis.

Quæ verò post hæc in vobis sunt reliqua. Cætera reticuit, nec apertè iudices accusare voluit, propterea quæ reliqua simpliciter protulit, ne quis consequentia postularet. Ordine enim immutato ait: Quia plurimis molestus fuit. Solet enim orator [illegible] varie appellationes iudicum. Pendens igitur est oratio. Hic enim sensus reddendus fuisset: Quo pluribus iste molestus fuit, eo magis se suffragia latorum sperare. Nam qui in rogando sunt impudentes, ij sic in ea re se gerunt, vt grati non sint iis quos rogant. Intendit autem & producit exordium orator, annectendis sententiis, quòd ob iracundiam eas circumscribere non posset, vt affectus impetum secuta oratio, in dubio esset vbi finiret.

Neque enim ita sentio.) Absoluta præparatione exordij, duplicem subijcit conclusionem, alteram ad primam propositionem pertinentem omnibus insultare Midiam neque concedendum, vt in posterum etiam impune insultet: alteram ad præparationem, Non committendam, vt contra illud quod plus ipsi perierint, accepta pecunia, faciant. Ac terminauit conclusionem in summum caput, vnde

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Qui de causa dicimus, eorum sia cognata esse peroratiouibus, quod ille etiam humanis capitibus absolutionis. Quod si Athenienses) Primum exordium est in genere maxima ex parte esse, minus habebat affectuum. In hoc autem magis vult mouere affectus, vt ab omni parte iudicem opprimat. Secundo autem capite seruantur primae propositionis conclusio. Quod si Athenienses.) Hic incipit exordium secundum, etiam propositio bipertita est, & hinc dubitationem diluit, qua ratione hic dicat, & falsae legationis causa esset, non rogo cunctam in orat. contra Aeschinem, quae falsae legationis causa est, roget? Respondemus, eum ipsum soluere, dicendo: Rogo vos, vt cum beneuolentia nos audiatis. Sed quia verebatur, ne cauillari videretur, qui cum accusaret, eundem supplicaret: hinc incommodo medicatus est propositione exordii. Si aliarum, inquit, rerum reum agerem, non supplicarem. & accusat publicum meri causam nomine, violationem legum & emeritae legationis, vt contumeliam aequaret publicis criminibus.

B Vult igitur & insectari vt accusator & impetrare misericordiam vt reus & simul attendere, ipsam etiam causam coram esse publicam.

Existimans accusatorem.) Hic incipit confirmatio primae partis, vt auream mereatur autoritatem, ostendit se in accusando conquirere vsum [illegible] precibus, nisi mane ne reorum esset habitae, [illegible]. Nam vel liratum sibi posse poenas sumere, perinde est ac si victus sit. Quaeri autem potest, quomodo in oratione contra Aeschinem quamuis accuset, dicat, nonne vos precabimur? Dicendum igitur est, discrimina esse precationum. Illic enim est precatio grauis & animosa, hic verò humilitate perdita. Ait enim, Precor autem vos, & supplico & tanquam vestram causam agat. Et propter hos tribus.) Suo loco tribum nominat, vt aduersario multorum odia excitet, adeò que totius tribus. Bene etiam addit, per iniuriam. Neque enim simpliciter dicit, Tripus ereptus est mihi, sed, per iniuriam hostis habet praemium. Nam si dici fas est.) Hic incipit confirmatio secundae partis. Continuit, inquit, Midias improbitatem suam, quoque maiorem nequiuit

C & fecit, vt accusator reus esset. Si quis est calamitas.) Collatione* aliorum est calamitas. Si rei, inquit, affectis calamitatibus supplicent & ego cui contumelia facta est, nisi poenas sumpsero, in calamitate erro. Iure igitur precabor. Oro igitur vos vniuersos, vnam ostendit esse supplicandum. Hic autem incipit conclusio secundi capitis, quod exordium ab eo sumptum est ex commendatione suae personae, per distinctionem. Distinguit etiam quibus in criminibus supplicandum sit accusatori, in quibus non sit supplicandum. Mihi facta est.) Quatuor definitionibus ostendere conatur, crimen hoc esse publicum. Primum Omnis, inquit, contumelia & quocunque facta tempore, crimen est publicum. Id ostendit vno, cum dicit: Lex accusandi potestatem dedit cuicunque, atque aestimationem totam fecit publicam. Secundo: Omnia quae in festo fiunt, tametsi committantur in priuatum, publica sunt. Tertiò: Ea quae in choragum committuntur, multo magis. Quartò: Non propter me solum, sed etiam propter omnes ceteros, quibus contumeliam fecit, dignus est, qui, vt contumeliosus & violentus, publicè puniatur. Primum igitur demonstrat, omnem contumeliam crimen esse publicum, & ait: Si quis igitur vestrum.) Hic incipit praeparatio, vbi ponit duas leges, & ostendit publicum esse crimen. Alij dicunt, videri quidem hoc cohaerere cum exordio.

[illegible]

sed reuera quoddam esse exordium secuturae confirmationis. Hic enim constituit, oportere omnia quae in festo fiunt, publica censeri, nec de priuata quapiam re fieri iudicium: hoc est, omnem contumeliam crimen esse publicum. Nunc si recondetur.) Et haec primae definitionis est, & eius rei quae sit communis. Haec enim omnia pertinent ad illud probandum, quod contumeliam esse publicam. Recitabitur.) Hic palam ad ipsam confirmationem accedit, quae est secunda definitio: omnia quae in festo fiunt, esse publica: & recitat leges, quibus id confirmatur. Senatus indicat concionem.) Metuit ne recitandis iis quae perpessus esset, suspicionem quandam iniiceret auditoribus, [illegible] ante recitationem legem [illegible], et id quod diximus, consequatur. Verebatur enim, ne causa priuata fieret per expositionem, priuata negocia continentem: & propterea priusquam dicat quid sibi acciderit, occupat iudicem recitatione legum: ut tametsi contumeliam dicerit, & verbera, & eius generis alia, ea tanquam publica audiantur: cum sit ostensum omnia quae in festo fiunt, esse publica. Erat hic prima [illegible] lex huiusmodi, post festum concio habebatur in aede Bacchi, & praetor administrationis suae rationem reddebat: inquirebatur etiam in eos qui sacra & leges violassent. Et haec est.) Ex hac lege rationem vult ea quae in festo acciderunt, esse publica. Vnde autem contumeliam esse publicam, ostendit, per ea quae sequuntur. In aede Bacchi.) Hoc est in theatro, cum quo Bacchi locus coniunctus erat. Post Pandia.) Alii Iouis esse festum censent, alii Lunam dici putant [illegible] ex eo dictum esse, quod [illegible]. Sol enim interdiu dumtaxat videri potest, at Luna & noctu & interdiu. Agebant igitur & Lunae festum post Dionysia, quando Bacchi soror est Luna. Bacchum enim cum Apollinem cum Solem vocant, quidam eum Lunae filium faciunt Bacchum. In ea vero post quam praesides.) Proedri vocabantur qui mittebantur in Senatum a praesidente tribu, atque inde rursus a Senatu mittebantur ad populum, ut praesiderent in theatro. Vnde etiam proedri sunt appellati. Hi rogabant populum, an eis agi placeret de rebus ad festum pertinentib. At populus manus tollebat. De administratione praetoris.) Rationem enim reddebat, an simulacrum sacrum recte constituisset: an in ore ducendo ac referendo, caeterarumque rerum nihil praetermisisset. Et quib. de rebus aliquis. Proposito praetore & proedrib. adiecit etiam contumelias in festo factas. Constat autem in vna esse lege, et illud publicum hoc priuatum. Proinde ex hoc colligitur contumelias esse publicas, cum ea quae ad praetorem pertineant, sint publica, cum Athenienses.) Patrocinatur legi, ut laudib. eam confirmet: & de iis dicit quae ad diem non soluunt iudicatum, quemadmodum etiam in priuatum qui ad dictum diem non soluerat, secundum eam legem [illegible]. Volo autem secundam legem recitari, [illegible] remouere. Postquam enim ostendit, omnia festi esse publica, [illegible] non ea quae in homines priuatos committuntur, [illegible] siquis aut chlamydem in vinculis coniecerit, aut [illegible] populum spectandi probare vult, ea enim quae in homines priuatos committuntur in festo, esse publica: secundam recitat legem.

Cogitate, iudices.) Comprehendit huic sensum in priore lege, ut contendat priorem legem habere commissionem cum secunda. Cum vero prior lex eiusmodi sit, ut nec a procrastinatorib. repuscere liceat in festo, a quib. lex reposcere debitum etiam manu iubet

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A pugnat argumentum e minori ducto, dicens Si a procrastinaeris [illegible] vetat ex alienum tempus [illegible] in festo [illegible] vetat [illegible] fieri [illegible] Est enim locum argumentum sumptum e minori, tum a persona, tum a re per se [illegible] proc[illegible] convitia [illegible] cum pecunia conferendo. Sed etiam iudicio.) [illegible] bona [illegible] qui iudicio vicerant [illegible] tempore festi, fiunt qui [illegible] sunt. Colligit autem ex demonstratione priore, etiam ea quae in privatos committuntur, esse publica. Neque enim profecto.) Id quod in lege positum non est, concludit tanquam [illegible]. Id vero quod scriptum est, tanquam [illegible] aliquid [illegible]. Non [illegible] de corpore scriptum non est, sed de [illegible] [illegible]. At hic illud accipit tanquam confessum [illegible] illud modo, inquit, [illegible] est [illegible], ne corpori [illegible] contumelia fiat: illud [illegible] de [illegible] tanquam additamentum. Sed [illegible], inquit, vetuit [illegible] etiam autoritate iudicij [illegible]. Vos igitur.) [illegible] lege [illegible] erat, se ostensurum, cum aliorum [illegible], tum Midiae
B audaciam. Quod igitur [illegible] id nunc ostendit, volo [illegible] singula. [illegible] praeparans, et ingressus ad conquestionem. Absoluta [illegible] praeparatione, in qua omnia quae accidunt circa festum, [illegible] in hominem privatum committuntur, ostendit esse publica [illegible] ad ipsam [illegible] transit. Non enim [illegible] privata negotia sua audituri. [illegible] igitur est prooemiu praeparante, quod idem quidam pollicitationem nominant. Quare summatim comprehendit ea quae dicenda sunt in constitutione. Nam cum [illegible] Hic est principium primae partis conquestionis. Quidam enim hanc narrationem esse negant, eo quod populus ea quae facta sunt, praesciat, et in [illegible] narrationum non sit, sed tanquam [illegible]. Respondemus [illegible] fuisse [illegible] quid factum esset, [illegible] in peroratione [illegible] populum, sed [illegible] [illegible], et eius generis [illegible] fuisse. Quare narrare necesse fuit, nec narrare duntaxat [illegible], sed etiam augere suum studium in constitutione. Ad haec, in definitione idem est conquestio et constitutio, [illegible] etiam [illegible] vim habet constitutionis. Non [illegible] de rebus
C conquerimur, quas perpessi sumus, [illegible] est exponimus, narrationem perficimus. Cum aut ad nostram utilitatem narramus, [illegible]. Non hic enim in constitutione [illegible], crimen esse publicum, [illegible] respondens [illegible] privatum esse definit. [illegible] definitionis vim habet constitutio, sed illic [illegible] et paucis definimus, et [illegible]. Cur aut [illegible] definitionis vim habeat, [illegible] nominatur? Quia necesse erat duas contrarias definitiones incidere, si finitio aliqua constitutio vocatur. Nobis [illegible] definientibus in constitutione [illegible], qui contra illam definit, duas contrarias facit finitiones. [illegible] igitur duas contrarias definitiones nominamus [illegible] definitionem, [illegible] vocamus in constitutione [illegible], quae [illegible] sequitur, [illegible] quae afferitur a reo, definitionem quae ab accusatore, [illegible] contrariam definitionem. Ad haec quoniam multa et falsa et turpia et [illegible] et [illegible] [illegible] erat Midias, eaque in confirmatione dicere non licebat, eo quod [illegible] esse, et probationes requirerent: in constitutione autem probationes [illegible] erat, sed dicendo [illegible] et acuere iudices multitudine criminum decreverat: propterea [illegible] usus est, et [illegible] ac magnis, parua et infima implicuit,

[illegible]

ut per illa, hæc etiam si nil & exaggeraret, & proba A bilis faceret, multam esse diuinæ constitutioni & [illegible] tam publicis, tam priuatis, [illegible] amplifica tionē. Ac maxima eius pars [illegible] etsi alia a te- [illegible] infectationibus [illegible] tota demum ora tio hoc modo contexta [illegible] dum de [illegible] & publicum esse crimen, [illegible] [illegible] contumelia [illegible] [illegible] personam Midiæ infectatur, sed à pu- blico est auspicatus, ædili nominato Pandionię tri- bui. Tribus, est decima ciuitatis pars Atheniensium.) Vt cum triennio choragum tribus nō præbuis- set, res magis exaggeretur. [illegible] ante hos tres annos, vt & in [illegible] Philippum in Thracia tertium aut quartum ab hinc annum. Neque enim potest hoc [illegible] intelligi, sed studium suum exagge- rauit [illegible] tribulium esse [illegible] Præsente concione.) Omnia nomina publica sunt, concio, prætor, [illegible] ad festum. Pro- inde si per hæc de suis rebus tanquam publicis disse- rit. Verbis & [illegible] facta.) [illegible] semper est B amplificatio. Est enim maximus amplificationis lo- cus, veterem aut opulentiam, aut [illegible], aut [illegible] potentiam augere: vt maximum videatur [illegible] [illegible] difficultatib.*, vicisse [illegible] Et accusare.) Proinde [illegible] & tumulti*. Ego ve- rò pollicita [illegible] mea tumultū repressi. Progressus [illegible] pollici.*) [illegible] ad prætorem [illegible] culpā in curatores trāsferebat. Modestē aūt dixit Sum pollicitus: ob id quod sequitur: Obuenit mihi [illegible] [illegible], Fortunæ er- ga se benignitatē & credibile facit, si Mid [illegible] For- tunæ culpa, in certamine victū esse. Et euentu fortui- tū.) Fortuna cū enim [illegible] tribulis suffragiū [illegible] appellarunt: Et tumultū & plausū.) *Suc- cessum suum amplificat, vt Midias per iracundiā ea fecisse videatur, sed ex inuidia, propter eas laudes quæ inimico tribuerentur. Cū autē celeriter plausū [illegible] quidem dicere tumultū. Vt lau- damus.) His verbis [illegible] sententiam. At Midias C [illegible]) Admirandus est, inquit, & Fortu- næ & Reipublicæ. Nam illa fortuna mihi [illegible] vos admirabamini. Midias grauiter & molestē fere- bat. Vt apparet. Vt ex iis [illegible] quæ fecit. Contumeliæ mihi insultās.) Proinde [illegible], & non per [illegible] fecit. Et pannis & [illegible] An pri- uatis & publicis. Quæ igitur in sodiones.) Mortu[illegible] qui Bacchi [illegible] tēpore nō mi- litare. At Midias eum [illegible] nec immunis pa- tiebatur esse à militia. Sed hoc tractatū est per præ- [illegible], quia magnū vt nō habetur. Quæ [illegible] aūt diuisit crimina, vt primū imbecilliora posuit, pōst [illegible] & rursus infirmiora, & quasi ò firma. Est n. cū plura sunt firma & infirma, incipiendū ab infirmio- rib. & in firmioribus desinendū. *Sūt igitur [illegible] prima infama. [illegible] crimē est, si saltatores dimit- ti nō est passus, [illegible] magister equitū? & in Baccha- naliū [illegible] esse voluit. Neq. n. [illegible] In- telliges se iniuria [illegible] primā figura præce- [illegible] est *. Deinde [illegible] per sequētia [illegible], hæc verba. Medū illū ferrō, quid indignatū esse [illegible] ob atrocissima. Ac ne aggressus* [illegible] [illegible] de vestib & antequam id proferat, amplificatione est [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek text column]

A Incredibilia, inquit, visa essent ea quæ dicenda sunt, nisi tunc statim commissa essent. Vestem enim sacri.) Quod privatum est, publicum fecit, adiiciendo, sacrā. Hinc autem incipit comparationis amplificatio. Sacram autem eam facit & à loco, & à tempore, & ab eo qui gestabat. Quoad vestiparat.) gestatur, aut teritur.) Sacrā enim ego. Obiectionē solluit: Sacrā dicis, quā tu gestas? At sacerdos non es. At loci celebritate & tempore confirmat esse sacram. Deinde quia est argutа hæc oratio, coronam apponit tanquam sociis ascitis. Magis enim coronæ sunt publicæ, quòd iis etiam cætus redimitur. Noctu aggressus.) Satis tibi sint dies ad insidiandum. Nocte de bello induciæ, ô Midia, quo tempore etiam natura hostes dare quieti operam in magno honore nox est etiam apud hostes, inducias ei dat etiam qui videtur inimicissimus. Tu verò in festo, nocturno prælio præter rationem me aggrederis. Non tamen totam.) Hoc dixit ad

B vituperandam naturam eius, & ad laudandam fortunam quæ impedierit. Fortassis autem aurificem Bacchum excitavit, vt deprehenderetur. His contenti non fuerunt.) Rursus à maiore transit ad imbecilliora, ad corruptionem magistri chori & præcentoris, & concitatus in se choragos, & reliquos insultus. Hæc. n. & parva sunt ad iudicium, & alioqui spē parum firmam præbent. Harum enim nihil Midiæ connectitur. Ac nisi Telephanes.) Ne quis suspicetur, spe largioris præmii à Telephane chori magistrum frustrà vituperari, ideo mores eius laudat, optimum eum vocando, & sibi bene cupientem, & vt solvat obiectionem, à tibicine non ex æmulatione reiectum esse chori magistrum, et solum laude floreret. Sic igitur etiam chorum instituit ipse, repulso illo homine. Quare ait orator, & optimum virum fuisse Telephanem, & sibi amicum. Non ergo ex privata æmulatione insidiari [illegible] voluisset, nisi scisset hominem esse corruptū. Neque certassemus.) Bene. Non de se tantum duntaxat loquitur,

C non certasset: sed pluraliter & semetipsum, & totam tribū cōplectitur. Vt coronatū.) Qui enim partē festi maximā curaret, prætor erat. Quare multū nocere poterat, si corruptus, fraude vellet agere. Choragos concitavit cōtra me.) id est mutos eos irritavit. nolētes cōcitavit, ne, si cū eo cōtēdere nollet, nō velle vincere videretur. Quod verò necessariò evenit, in Midiā transfulit. Cæteri. n. choragi ob æmulationē victoriæ inter se cōcedūt. Ait igitur Midias eis persuasisse, vt mihi infesti essent. Sequitur oratio: Clamitādo, minitādo.) Nā cū illis mecū digladiantib. ille clamitaret, ac mihi minitaretur perspicuum erat, choragos ab eo incitari.

Iurantibus.) Sic iurare docebat, vt simulatum esset iusiurandum, atque eo non multum moverentur.

τὰ παρασκήνια.) Scenæ aditus obstruendo. Vt chorus cogeretur circumire, per exteriorem aditum, & sic morante illo accideret, vt Demosthenes rideretur. προσηλῶν.) Siue clauis defigens, et fores firmiter occluderentur, neque tempestiuè ingredi liceret, vnde risus & criminatio extitit: siue quòd pulsandis & verberandis clauis, exaudiri chorum cantantem nō sinebat. Homo privatus publica.) Atqui Bacchanaliū curator fuit. Sed quia se candidatum offerebat, ideo privatum eum esse dicit.

Et ex his quæ.) Absurdū putat, minutiarū harum præstare testes, propterea quasi populus ipse spectarit, & testificetur, subiicit, Vos ipsi mihi testes estis.

[illegible Greek text]

Corruptis insuper.) Ab infimo iterum ad id quod ratum & postremum est, accedit: hoc est, ad plagas, quod eæ maiores sunt cæteris, & à reo non negantur.
Ludiones viros.) Ex omni ætate cœtus in Bacchi honorem certabant, eò quòd omnem habitum ei accommodant. pingunt enim eum & puerum, & senem, & virum. Alibi igitur dixit, Cum præfectus esset puerorum in Bacchanalibus. At Demosthenes viros ludiones habuit, vt progressa oratione dicit, Ego viris tibicinibus. Meum corpus contumeliis affectum.) Non ait, plagas mihi dedit, & condylis, ne humilitatis semet ipse condemnet.

Hæc sunt.) Quia autem esse confirmationis oportet constitutionem, & progressu orationis etiam de cæde Aristarchi est dicturus, & de desertione, & delictis in aliis multis admissis, de his etiã profitetur in constitutione. Veluti his heredes.) Quodammodo successores. Recita mihi amicis.) *Solet enim etiam, quæ in constitutione designat afferre testimonia, ne nudas ponere narrationes videatur & concludit constitutionem.

Cum igitur multa.) Fretus auditis testimonio, agit audacius, & per id iudicibus fucum facere studet, quasi in cæteris etiam veri accesset.

Ipsi enim qui perpessi sunt.) Occurrebatur. Totam obibat vrbem Demosthenes, curiosè inquirens, cuinam factum esset aliquid à Midia: ideo id refecat. Nõ ita est, inquit. quomodo igitur? Domi sedens cognouit, tanquam ad communem accedebant patrem vulnerati, & quæ pertulissent à Midia, recensebant.

Video autem ante hæc.) Accessurus ad confirmationem, exordio vtitur, ad faciendos auditores attẽtos. E quibus primùm.) Facit familiares eius & amicos ei infensos, cum eius inimico renunciarint ea, quæ is eis secreto communicabat.

Qui si verè.) Negantem vera inducit Midiam, & eius impudentiam perstringit. Quomodo autem eũ negantem inducit? *Forsassis autem proprietatem definitionis custodit. quia in definitione alia negamus, alia confitemur. In hoc enim coniecturæ maximum & discrimen est & communitas, hæc in negãdo, illud in non omnia negando.

Prima iudicia mihi.) Hæc est generalis obiectio, exceptionis vi prædita: non esse de priuatis criminibus adipiscenda iudicia publica. Vniuersalem enim ponit obiectionẽ, tacito nomine eius qui id perpessus est. Refutatio autẽ & hæc trãslatiua est, à modo.

Et mulctam irrogare.) In priuatis enim legibus mulcta erat definita: in publicis autẽ accusator mulctam irrogat.

Ego verò vnum illud.) Cum translatiua sit obiectio priuatum, non publicum iudicium esse dictandum: translatiuè eam dissoluit his verbis: Nisi hoc modo accusassem rursus contrarium dixisset, priuata esse publico iudicio persequenda. Nam si modum pro modo subiicias, translatiua fit refutatio. Quare nisi fallor exploratum est illud Metrophanis, omnem translationem absoluta defensione refutari. In hoc enim exemplo translatione refutatur translatio.

Nam & cœtus erat cantatis.) Ipsum inimici confitentem inducit, publicum esse crimen: & dum certas attrahit ratiocinationes, per id etiam obiectionẽ soluit, & inimicum ostendit secum ipsum pugnare.

Neq; hoc dicendum.) In hoc Metrophanes ait cõprehensionem significari, dum orator concedit, lege priuatas etiam actiones dari. Sed res non ita se habet.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Causa enim nondum posita hoc est, ipsa definitione posita, neque contraria definitione ab oratore* perpetuam posita, qui fieri potest ut comprehensionis forma sit tractata? aut qui coniungi potest definitio, & contraria definitio? Est igitur refutatio potius generalis obiectionis. Lege licet priuato iudicio experiri. At hic & ipse fatetur per concessionem licere priuato iudicio experiri: sed tamen quae ego accusans, ergo quae nausin est Midiae in festum violatum est. Qua ratione igitur se priuatim vult accusari, cum publicè peccarit?

Sin ego priuati iudicii p[illegible] exegitiuam.) Qui priuatim experiebamur, ipse accipiebat mulctam legibus definitam: ego verò solus, inquit, neglexi meas commoditates.

Gratiam, non iacturam.) Pluris inquit feci rempublicam, quàm me ipsum, & huic concessi mulctae lucrum. Voluit enim eius opes publicari.

Scio porrò cum haec quinque verba crebrò inculcaB turum.) Propriè est haec finitio specialiter indoga, eaque de causa nominatim eam addidit. Et, Crebrò, inquit, inculcaturum. Ad nihil aliud enim aequè, atque ad hoc confugiet Midias, ut priuatum esse crimen ostendat. Quidam quinque esse obiectiones. Vnam, ne me Demostheni tradite: alteram, ne me propter Demosthenem occidite: tertiam, quae cum illo mihi simultas est, omne me occidente. idque ex eo constare dicunt, quòd orator ad harum singulas, refutationes afferat. Sed non ita est. Vna est enim obiectio in tria diuisa membra, idque ex refutationibus vel in primis perspicitur. Omnes enim ad vnum sensum referuntur, non solum Demosthenem, sed & choragum esse contumeliosè tractatum. Deinde ex ipsis etiam obiectionis membris.* Nam & in his inest sensus per omnia, cum cui contumelia facta sit, hominem esse priuatum. Ac duo quidem manifestam habent cognationem: Ne me Demostheni tradite, ne me propter Demosthenem è medio tollite. Nam non C tradere hosti, est idem quod non tollere. Tertium autem & ipsum cognatum est prioribus, in eo cum dicit propterea ne me tollite. Idem enim est, quod ne me propter Demosthenem tollite. sed in eo differt, cum dicit eóne quòd cum illo inimicitias exerceo. Per hoc enim ostendit priuatas esse inimicitias. Mihi cum viro, inquit, Demosthene certamen est. Ipse autem affectus contumelia dicere non debet, communes eius esse iniurias. Atque haec definitio partim affirmat, partim negat. Nam se fecisse contumeliam fatetur. Id factum autem esse publicum, negat, et ea definitio, quae à reo affertur, ii ex iis quae defuerat quae ab actore, ex iis quae facta sunt. Nam ille, Non magistratum inquit violaui, non in rempublicam commisi, sed in Demosthenem: choragum esse, & theatrum, & festum tacet. At hic, iis quae ipse confitetur, his etiam adiectis, crimen publicum facit. Cur igitur, cum vnica sit obiectio, eam trifariam diuisit? quia fretus erat copia refutationum: & ne videretur in vna parte valde occupatus, ideo eam diuisit, vt occultaretur robur obiectionis. Nam vbi multas refutationes habet, ibi etiam ex vna obiectione multas facit, ad ostentandam refutationum facultatem.

Ad conflandum aliquid inuidiae.) Midias vt causam priuatam faciat, vtitur obiectione. At orator, Vt, inquit, mihi inuidiam conflet: & inimicum facit eum, confitentem, & metuentem, ne aduersario tradatur.

[illegible]

Est autem inuidiosum à iudicio suscipere aduersari[illegible] vt ex suo arbitratu vlcis[?]. Postquam igitur ostendit, eum non sibi tradendum esse, sed legitimam alteram manasse partē, non esse Demosthenem sicut fassus sit, i-niuria contumelia & ait: Nō enim in me, qui Demosthenes essem, petulantiam suam effudit, sed etiam in choragii vestitum, hoc est, in magistratum. Quod cum probare non posset, collatione similis ostendit, se esse magistratum, per ratiocinationem Sextam(?), inquit, cum coronam publicam gestat, nomen habet magistratus & eodem modo iis quae in consessu sunt, contumeliose la-di, ad quod est positum in controuersia, confirmat ratiocinatione.

Neque in his solum haec ita se habent.) Nam è parte [illegible] vniuersale colligit.

Quibus respublica.) Habet enim & choragus aliquid sacrosancti, velum, vt à mulcta sit immunis chorus, vt eum introducat cum libet. Deinde omissa cōmemoratione rerum peculiarium, legum & magistratus: quod iis commune erat cum chorago, id dicit, coronae gestationem & honorem. Vide autem vt nō aperte dixerit, magistratū. Habebat enim etiam alias praerogatiuam quandā in aedibus & festiuitate.

Si aliis quibusdam dicimus.) Haec ratiocinatio est specialiter introducta. Quia enim prior, vt vniuersalis, grauior erat auditoribus & violentior: ideo subiecit specialem, tamque cum vniuersali coniūxit, & probabiliorem fecit ratiocinationem.

Vbi enim cum Demosthene chorago etiam contumeliis fiebat.) Haec est figura comprehensionis. Post enim finitionem contrariam, quā ratiocinatione firmauit: necesse illi fuit subiicere comprehensionem, vt ea finitionem & contrafinitionem cōplecteretur.

Sunt autem cum rogantur leges.) Hic accedit ad legislatoris sententiam, vt per eam confirmet ratiocinationem. Differt autem sensus legis à sensu legislatoris: quod in sensu legis, legem ipsam, vt obscuram enarramus ad nostram vtilitatem: in legislatoris autē sententiam, extrinsecus inquirimus, eum hoc cōsilio, & bonus [illegible] nō ignar[illegible] sanxisse sic, cū leges obscurae non sint. Et aliqui iusta.) Etiam sine interarando [illegible]. Fuit damni dati vobis lex.) Alia confirmatio, publica esse commissa in festis facinora, ā sententia legislatorum. Cur enim legem aliam cōgressionis in Bacchi gratiam & celebritatis honorē tulissent, si priores latae fuissent? Celebrat autem verbo legem, sacram eam nominando. Vult igitur à sententia legislatoris ostendere, publicum esse facinus: & ait, ea de causa latam esse legem Bacchanalē, cū dati damni & verberationis & contumeliae leges extarēt: vt non esset dubium, grauius eos esse puniendos, qui in festum cum [illegible]erent: & ait, eas leges, quibus postulet Midias de se iudicium fieri, dati esse damni, & aliarum rerum. Nam si illis extantibus, lex Bacchanalis postea lata sit, de eo non veteribus, sed post latis legibus esse iudicandum.

Si quis igitur etiam illis.) Aequè vt illis, quae sunt de verberatione & contumelia. Et hac post eas lata.) Bacchanali nimirum, vt è priuatis legibus & sacris, comprehensionem confirmet.

Renunciauit mihi quidā.) Est ab exemplo quodāmodo sumpta obiectio, sed introducta per deprecationem ab oratore ad suā vtilitatem, vt ostendat, Midiam ad deprecationem confugere, vt reus fortē(?). Nam Midias quidem veniam non petit, sed cū definitione * cōsignosset dēs reuera esse priuatū facinus,

A [illegible Greek text]

B [illegible Greek text]

C [illegible Greek text]

[illegible Greek text]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible] plagis acceptis, actione per[illegible] non [illegible], sed privatim transegerunt [illegible] ipsam [illegible] [illegible] fuisset, sic integra facta esset. Nam & [illegible] Sexuri [illegible], [illegible] iudicium [illegible]. At Demosthenes [illegible] quæ esset vis [illegible] [illegible]. [illegible] exemplum [illegible] ad veniã. Regulæ enim [illegible] ex [illegible] sunt petenda. Qui nuper vapularit.) [illegible] discipulorum, & noctu [illegible] tes, videbantur [illegible] rapina [illegible]. Tum [illegible] deprehensi quibusdam a [illegible], qui [illegible] rapere, [illegible] & [illegible] atque ita [illegible] vapularunt.

Iam ad hæc.) Vides ut venialem fecerit obiectionem, dicendo, [illegible] indignum esse venia, & non [illegible] habere veniæ causam.

Midias autem nullam harum [illegible] habet.) Quid igitur? Comparat inter se ea quæ [illegible] sunt, & a se & a Sexuri [illegible] accessit, quid [illegible] pro [illegible] non sit persecutus. [illegible] a differentia. B Comparat enim plagas, & plagarum [illegible] & ei qui in Sexurum [illegible] excusationem [illegible] propter [illegible] dignitatem. Tres enim [illegible] qui animum occupant, & mentem [illegible] etiam dant [illegible].

Quid si illorum.) Ipsum Midiam [illegible] accusatorem præsidis & Sexuri, quod contumeliose [illegible] perfecerit. Et nunc [illegible].) Propter [illegible] enim debebatur. Reliqui [illegible] alienum.

Quæ causa enim.) Transit ad aliam venialem obiectionem, quia [illegible] ex iracundia, sed consulto rationes affert, voluntaria delicta [illegible] esse veniæ [illegible]. Iracundia nimirum.) Definitiones, quæ ostendunt, quid sit ira, quid contumelia? Nam illa subita est, hæc [illegible].

Atqui iam.) Hoc est principium confirmationis, (neque enim negat Midias ea quæ fecit) eum fecisse non per iracundiam, sed ex [illegible].

C Leges iam considerandæ sunt.) Quæ voluntaria delicta [illegible] pœnas statuant.

Primum igitur.) Quibus rationibus Midias [illegible] causam dicere, [illegible] ostendit, eum magnas pœnas meruisse, etiamsi privata esse causa demonstretur, pœnam tamen non parvam [illegible].

Deinde capitales.) Etiam has leges apte adhibet, qui enim [illegible] afficitur, & plagas vulnera, [illegible] leges [illegible] quoque se legibus [illegible] ostendit, ut, [illegible] videatur [illegible] exempli causa [illegible] facit [illegible].

[illegible] Consultatum.) [illegible] cognatorum [illegible] fuerit, atque [illegible], [illegible] eadem non consulto fecerit.

Neque vero in his duntaxat.) Eum venialem obiectionem refutare, [illegible] etiam. Ait enim, eum qui consulto fecerit, grandi supplicio esse dignum. [illegible] Consulto magna pœna dignum fecit, ut tametsi causa talis esse videatur, graviores det pœnas quam alij. Quomodo? Sive per ignorantiam, sive per iracundiam, sive per [illegible], ut dixit in superioribus.

Non amplius fecit lex.) [illegible] aptũ exẽplũ ad probandũ [illegible]. Cũ enim actionẽ [illegible] contra Midiã habeat, vult ostẽdere, de illa etiã publice ei pœnas [illegible] esse. Erat [illegible] actio [illegible], si quis [illegible], ne excideret possessione aliqua, aut prædio, aut domo,

[illegible]

ubi in dictam ad tempus præfinitum non solutam, & publica fiebat litis æstimatio. Nam etiam arbitri legitimi quidam erant iudices. Eis verò qui ἐξούλης gerebat, & ad dictam diem iudicatum non faciebat: publicè pœnas dabat. ἐξούλης iudicij nomé est, in eos qui decretis iudicum non parent. Sensus autem est huiusmodi. Si quis priuatum iudicium vicerit, eum qui victus est, obnoxium habet. Deinde nisi intra dictam diem iudicatum solutum fuerit, sed dilatũ, licet accusare, & inuadere in bona eius, donec compleuerit id quod statutũ est. Sin prohibuerit eum qui inuadit & repulerit, postulatur damnatus actione vnde vi. Et præterquam quòd priuatum est, fit etiam publicum negocium, eo quòd non paruerit iudicibus & legibus.

Cur tandem, si volens à volente.) Quia poterat dicere Midias, Aristeas mihi dedit coronam: propterea dicit, Si à volente accepisset, nihil esset periculi. Sin vi ab inuito, dupli actio in te datur.

At enim qui sic affecit sua priuati.) Senatum & præsidem notat oratio.

Vi coactum.) Semetipsum tunc innuit.

Quapropter ipsius etiam contumeliæ.) Quod suprà per ambages significabat, id nũc apertè ponit, omnem contumeliam esse crimen publicum. Nam si licet omnibus accusare hominem contumeliosum perspicuum est, commune omnium esse crimen, & contumeliam æquare cædibus: & omnibus sacrilegiis & proditionibus, & eius generis sceleribus aliis, quæ cuius accusare licet.

Æstimationem autem totam fecit publicam. Quo pacto cum suprà dixerit. Quòd si ego priuatarum actionem omissa prærogatiua nunc sit Totam æstimationem fecit publicam? Contrarium enim est dicere licuisset mihi contumeliæ accusanti accipere pecuniam: & nunc dicere æstimationem contumeliæ esse publicam. Dicendum igitur est, si ipse qui contumelias perpessus est, contumeliæ accusaret ipsum etiam æstimationem accepturum legibus. Sin alius sit qui accuset publicam esse mulctam. Aptè igitur dixit, æstimationem omnino esse publicam: cum adiecerit, leges agendi cuiuis dedisse potestatem.

Pecuniam non accipiendam. Non de ipso læso, sed de aliis accusantibus loquitur.

Et eam eò vsque auxit.) Per hanc etiam legem ostendit, non dignum esse venia Midiam, cum etiam seruis facere contumeliam, capite sit sancitum.

Vt si quis vel seruo cõtumeliam fecerit.) Similitudine nominis argutatur. ὕβρις enim est & verberatio, & stupri coitus, de quo legislator loquitur. Sic enim in oratione contra Timarchum explicatur, Ne seruis quidem liceat commisceri turpiter. ὕβρις igitur nomen, cum de vtraque re dicatur, licẽtiam oratori dedit argutandi.

Non enim quis sit is qui violentur.) Ne hoc, inquit, considera, verum Demostheni facta sit cõtumelia: sed illud, an facere cõtumeliam sit legibus interdictum.

Non est enim, non est.) Quoniam fœdidè facere videbatur, qui etiam seruorum causam ageret, in vniuersum cõtumeliam auxit, vt rem intolerabilem, tametsi in seruum committatur.

Nihil enim præstat, quàm ipsam audire legem.) Nihil æquè vel iucũdè audiri à nobis, quam id quod ipsa lex & clamat & ostendit.

Auditis Athenienses.) Non audiuistis, sed nunc etiam clamantem auditis. Lex, inquit, non est hominis alicuius. Neque enim seruis datur actio in ingenuos, sed Fortuna * discrimen innouauit.

[illegible]

[illegible]

Lustrandos viros. Nidore & victimis complendas A vias. *Ἀγυιαὶ* vocant flamas Mercuriales. Quod ignis ex his viduis in mentem venit. Postquam recitauit oracula, in quibus scriptũ fuit, sacra facienda esse Herculi depulsori malorum, & vias suffiendas, eiq; ad hoc pertinere iudiciũ nõ videbatur, propterea dixit, Non omnia quæ scripta sũt in oraculo esse memorãda, sed id cogitandũ, quod omnibus inscriptũ sit, hoc est, coetus ducẽdos, & coronas gestandas. Hæc n. propriè pertinent ad hãc causam.

At epinicia quoq;) Obseruationem suam, non propter oracula, sed propter suam victoriam, redimitũ fuisse corona. At ille sacris, victoriæ causa victores coronari: qui verò ante certamen coronantur, eum esse ex oraculis coronatum.

Enimuerò scitis illud.) Absoluit locum à maiori, quo ostendit propè ad impietatem ac scelere factum Midiæ, & subiungit argumentum à minori, idq; tractat à personis & hospitum & ignominiosorum. Cũ enim neque hospitem neque ignominiosũ mactare in festo contumeliosè liceat, nõ esse multo magis ea parcendum est, quorum est integra dignitas. Posita autem exemplum hospitum, quod legitimi vice est. Duæ sunt enim leges, in quibus versatur vna, non licere certare hospitibus, si coragus in certamine hospitẽ ad prætorẽ citarit, & si iudicio facto hospitẽ esse vellet, eiciatur, drachmas 50. det. Sin eũ tulerit digressũ in turba considere et hospitẽ, ut mille det. Nõ dixit simpliciter) Licet, n. sed nõ simpliciter, neq; tamẽ, neq; vbiq; neq; in theatro, sed suis sedibus velut est, violenter auellet à scena, sed spectare & eũ alibi sedere coget. Ne coronatũ.) Vsum exempli ostendit. Cum enim generaliter dixerit Coronatum, suam quoq; personam subiecit. Neque qui ex lege prouocauit.) Atqui lex tamen se prouocare vetabat. Recitat igitur alteram legem, quæ hospitem certare vetat. Callidè autem hic dixit. Neque enim interdictum erat vbuis, sed vbi quis semel ingressus esset in theatrum, non iam erat citandus. Foris autem licebat. Cauillatio igitur à loco & tempore sumitur.

Choragis autem.) Adiecit exemplo consentaneam amplificationem, cum additamẽto. Legem, inquit, sic explurari diserte hospitem, vetuerunt. At ille non peregrinum Iudaeum, sed choragum ...... manifestè, præsentibus & hospitibus & ciuib.

Quorum ex quouis tempore est autoritas.) Quibus sunt ... iudicandi munus. Hi enim sunt ... intelligendi potestate præditi.

Age verò per deos.) Aliud exemplum à minori, ab ignominiosis quod multo minus est, quam illud de hospitibus. Petam autem à vobis veniam.) Quoniam commemoraturus est ignominiosos ciues, causa ita postulante ab sinditatem in primis remouet ne eis insultare videatur.

Neque enim, deos testor, exprobrare.) Quin nõ necesse erat meminisse calamitatũ ...... do conciliauit ... auditores, ne exprobrandi causa dicere videretur. Est Sannio quidam qui Tragicos ducit coros.) Nomẽ nominatiuè & optis modis ... mere docent. Tragicus autem ait, quoniam atque etiã comici sunt. Is non obitæ militiæ est pœnas luens.) Ignominia notatus est, et qui, cum esset militaris, non militarit. Ex mala fortuna.) Humaniter culpam fortunæ ascribit, mores crimine liberãs.

Choragorum æmulationem.) Victoriæ appetens, et qui victũ & inferiorem esse ferre nõ possit.

[illegible]

[illegible]

A [illegible] enim ei etiam qui [illegible], veniam.

[illegible]) Eiusdem rei multa vocabula, [illegible]

[illegible] leges, [illegible]

Tanta est vestra religionis obseruantia [illegible]

Alius est Aristides [illegible]

[illegible]) Minus [illegible]

B [illegible]

[illegible]

Quis enim ipsum [illegible]

Quomodo [illegible]

[illegible]

Et prouidere vestras voluntates.) [illegible]

C [illegible] enim populus [illegible]

Cum autem multi) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Vt non facta vestra, illis adrelationibus priuata publica facit.

Quid si quis vestrûm Athenienses.) Absoluto toto loco relationis, transit ad magnitudinem: quæ & ipsa facti exaggerationem continet, sed alia ratione, quàm ea quæ cum aliquo conferuntur. In illo enim publicum [illegible], videlicet [illegible] personam [illegible] priuatum crimen [illegible] exaggerat. Ac [illegible] quidem ad aliquam, ea [illegible] in ipso theatro & celebritate facta sunt. At magnitudo in veruntamen de [illegible] verùs [illegible] rem esse [illegible]. Quare illic publicum, his priuatum crimen exquirimus, & in relatione passim adhibet amplificationem: in magnitudine, quædam etiam minora.

Nam & Midiæ audaciam exaggerat, & suum animum extenuat, vt minus quàm decerat, illis facinoribus commotum. Maximè autem proprium est magnitudinis, non modò augere, sed etiam extenuare quædam. Illic definitè tractauit [illegible], hic simpliciter

B ea quæ inciderunt, adhibet ad amplificandum. Ad hæc in tota oratione primâ ponit publica, secundo loco priuata, vt ob illorum adiunctionem hæc quoque publica videantur. Nec igitur etiā meritò secundo loco [illegible] magnitudinē post relationē. Nā & priuata in ea est complexus. Ipsā autē magnitudinē per contradictionem adhibuit, id quod in sola fit definitione. * In statibus enim magnitudo, perorationis locum obtinere solet, cum amplificationem contineat. Perorationem autem est amplificatio. sed in definitione, capitis vim habet, ob naturam definitionis. In definitionibus enim, ab re maximè confessa est, exaggerando tota capitum quæstio consumitur, cum accusator id quod minus est, ascribat, reus ad minora declinet. Quare nihil vetat: etiam magnitudinem, quæ amplificationem continet, caput non habere tractationem, cum alter in ea minuat, alter augeat. Objectionem, cum de mulcta verba fiunt, iure sumpsit à iudicibus. Est autem æstimatio litis, iudicum & accusatoris: sed & pro more suo vim obiectionis hic quoque [illegible]. Nam sic tam Midias prodexisset:

C Nihil graue passus es. Neque enim pede es mutilatus, neque confractæ manus sunt, neque quicquam aliud tantum tibi accidit. Quo pacto igitur rem exaggeras, & capitis æstimas? Videamus igitur & hanc obiectionem. Neque enim illud dici potest, me nunc verba attollere. Talis autem erat obiectio Midiana, factum diminuens. Periit est, humilia oratione excitandi. Nihil enim acerbi ex hac re vsu venit. At hic primā obiectionis ingressum à iudicibus sumpsit, vt ostenderet, Midiæ nihil accusationis esse reliquā, & iudices de mulcta dubitare. Ex his igitur constat, magnitudinem venire in quæstionem. Nam de magnitudine [illegible].

Neque enim iustum est.) Nihil, inquit, graue accidit, neque caligo, neque mutilatio, propter moderationem meam, non propter Midiam. Nam is quidem quæ potuit, fecit omnia. Ego verò qui eum vlcisci nolui in causa fui ne quid intolerabile fieret.

Neque enim hoc dici potest.) Hæc ab initio fuit obiectio Midiæ: Verbis facta exaggeras, cum graue nihil acciderit. At hic eam initiò ponere veritus est, sed refutationibus & confirmationibus auditorem ante occupauit: Ob meam, inquit, moderationem graue nihil accidit, ac tum demum apertè posuit, illas obiectiones nihil profuisse Midiæ.

[illegible]

cum sit iudicibus ostensum, non per illum, sed per [illegible] stetisse, quo minus atrox aliquid facinus committeretur.

Sed sunt omnes.) Primùm ponit probationes ab exemplis sumptas, quæ probabilitates sunt auditoribus, non tamen ex illis à maiore, aut à minore dubitat esse licet dicere, vt in relatione. Nihil enim in iis apparet eiusmodi.

Quidam robustus niger.) Per multa signa memoriam renouat. addit & contumeliæ significationem. Pancratiasta, inquit, vapulando exercitatus, & sciens ferre plagas, verbera non tulit. Contumelia enim iram, non dolor concitauit. Cum autem verba sint ambigua, autonymus est autor iniuriæ, interfector Sophilus.

In cõgressu quodam & colloquio.) Quadruplex est qualitatis tractatio. Nam & aliorum facta extenuat, qui leuiter irritati, grauiter tamen vindicarunt: & suam amplificat, se grauiter irritatum, omni abstinuisse vindicta. & suas [illegible] exaggerat Midiæ audaciam, & suum animum extenuat, vt omnes commoueret, quibus oportet, quæ te moderationi tibi laudem conciliat. Ac primum etiam quæ læsi sunt, extenuat iniuriam: Sophilus & Euæon primum verberati & etiam amicis, & in cœna, & in eo loco, quò eis ne non liceant, tamen sic exarserunt, vt etiam occiderent contumeliosum: ego verò in theatro, in conspectu Græcorum omnium, & quibus me omnino oportebat vapulasse, sed tamen non vindicando hunc grauiter [illegible] ipse pulsus erat.

Nouit Euæonem multi.) Reprehendunt hoc vt obscurè dictum. Non enim constare dicunt, vterne sit qui verberarit, an qui sit occisus. Et vtrum Boeotus sit homicida, an Euæon. Obscuritatis autem causa est figura elocutionis eadem. Omnia enim nomina sunt accusatiuo casu pronunciata.

Neque plagæ ingenuis.) Ostendit se vniuersale & generale [illegible] vniuersali tamen nihilominus significat, se [illegible] quoque agere neglectum.

Per contumeliam.) Hoc bene est adiectum.

Multa enim facit is qui verberat.) Effictione vtitur, quæ effictio maximè propria est magnitudinis. Quoniam enim sub oculos res subiicit, maiorem efficit amplificationem. estque cognata maximè & explicationi & narrationi. His omnibus enim rerum gestarum expositio continetur. Sed [illegible] simplicem & nudam habet expositionem. [illegible] autē prorsus in exaggeratione & caudentia sita est. Item [illegible] [illegible] procedit, & [illegible] [illegible] incisis constat, & soluta est, mutatione figurarum procedens. Cum vi infultans.) Hæc adiicit propter præceptores & magistros, qui non ex odio, sed monendi causa verberant.

Cum pugnis.) Quæ perpessus est ipse, ea vniuersaliter ponit, vt ne se eum ipsum [illegible] afficiat ignominia, sic etiam in oratione de Corona. Si me talem esse scitis, indicatione sola refutantur maledicta.

Cum [illegible].) Id est, [illegible] hoc est, [illegible] & [illegible], id est, [illegible].

Hæc [illegible] homines.) Vt extra se rapiantur & insaniat, efficiunt. Addit & causam, quam non assumit. Quod enim inexpectatum est & insolitum, turbat homines.

Quanto magis irasci me decuerit.) In hoc & suam iracundiam, & aliorum iniurias extenuat, & contumeliam sibi factam exaggerat.

Nam si qui fermè iracundiori.) Discrimen adiungit amplificationem.

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

A Εὐφημεῖν.) Posuit enim, fuisse communem. Quo ei venire non licebat.) Hoc propter se, & publici muneris obeundi necessitate dixit. Nam si quid molestiæ metuisset, casare potuisset, & non ire ad circum. Mihi vero idem nō licebat, vt differrē, cum choragus essem.

Ac me quidem felicem, ac potius feliciter.) Nam si male tractatus molestiam tranquille & non concitatus est, admirationem meretur. Quod si se grauissima passum fuisse iratum negasset, id fuisset absurdum. Quare addit, Ac potius feliciter, vt non prudentiæ dantaxat, sed felicitati etiam videatur illa irarundiæ moderatio, aut amplificandi gratia potius correctionem adhibuit. Nam parua consilia [illegible]. Quæ verò humanam naturam excedunt, [illegible] prosperi euentus felicitati ascribit.

Et multi eorum qui tum ibi dixerunt.) Dat veniā interfectori: ne ipse videatur id ob suū malū dicere.

Vno dumtaxat damnatum esse calculo.) Scilicet

B qui absolutorios superaret. Quod genus est, si triginta contra eum, & totidem pro eo suffragia lata essent, damnatoriæ ab alteris exclusæ essent. Sic vndetriginta essent, damnatoriis vna pauciores: damnabatur & pœnas dabat.

Sine lamentatione.) Lachrymis enim salutem ferè potuisset emere, & post deprecationem victor abire.

Sic igitur puniuntur.) Inspirit in animos eorum qui ista dixerunt. Sed quod ad eum modum.) Vlciscendū fuisse iniuriam, sed id reprehendendum, quod modū legitimæ defensionis excesserit.

Enim hoc commodicum.) Iudices qui absoluerūt, hominem commendarunt etiam illa magna indignatione dignum putantes. Cum enim hominis ingenui corpus probris affecisset, etiam occidi merebatur. Apparet autem, amplificationem hanc à magnitudine esse sumptam. Quid igitur me facere decuit eum quo tam iniquè actum fuit?) Ad id redit quod initio est in obiectione positum. Nihil atrox

C est commissum cur igitur me capitis damnatis? & concludit magnitudinem: Mea causa nihil atrox est commissum, proinde vos meam vicem vindicare debetis. Et exemplis fusis concludit. Pro more literam epilogica digressione vtitur. Hoc enim factitat, cum vno capite absoluto, ad aliud transitum est. Arbitror autem quosdam vestrûm.) Confirmationem, & omnia controuersiæ capita absoluit. Nunc ad egressionem accedit. Est autem egressio, oratio, quæ cum ad causam non pertineat, causæ tamen aliquid fert adiumenti. Commemorabit igitur veteres inimicitias, quæ constitutionis causa sunt. Cum autem ea res causam priuatam faceret, ideo eam principio ponere noluit: ac nunc affert, postquam ostensum est, causam esse publicam. Vt enim in singulis capitibus publica primùm posuit: sic etiam in totis inimicitiis, & aliis factis iniuriis, primùm posuit ea quæ in festis perpetrarat: quæ aliis temporibus, secundo loco, vt publica principatum obtinerent, priuata agmē clauderent. Quæri autem potest, an talia quæ ad causam non pertinent, cū confirmatione coniungenda sint, an potius perorationis vocandæ partes. Respondendum est, ea medium quandam inter confirmationem & perorationem habere naturam. Quatenus enim in ipsa controuersia posita non sunt, [illegible] sunt perorationi. Quatenus autem demonstrationem attingunt, & alia rei facinora commemorant, adscribuntur confirmationi. Hactenus enim iuuant ad fidem faciendi propositi criminis.

At peroratio exaggerationē vltrā habet rei propositæ.

[illegible Greek text]

Quamobrem egressio, ut mediæ naturæ, medium etiam locum obtinuit apud oratorem. Sita enim est inter confirmationem & perorationem. Egressione autem duabus de causis est usus: tum ut ostenderet, ea etiam quæ in festo commissa sunt, ex insidiis facta esse omnia, & non ex iracundia, ut Midias aiat. nam si verus inimicus fuit, eum ob simultatem ultrò insidiatum esse constat: tum ut ad maiorem iracundiam concitaret auditores. Nam si præsentibus iniuriis irascuntur, quanto magis id fieri debebit, cum etiam aliæ priores proferentur? Necessitatem autem narrationis pergulam artificiosè petit ab ipsis iudicibus, tum ob ipsam rem, ut si privata quædam commemoraret, non ipse vitiò facere videatur, sed à iudicibus coactus: tum propter egressionis prolixitatem, ut si qua molestia ex oratione nascatur, eam sibimet ipsis imputent, qui coegerint, non oratori. Civiliter autem nō affirmat, sed conijcit de eorum voluntate, per verbum Arbitror. Est & illud festiuum, Cupere audire, ut in illorum gratiam egressione uti videatur, sive narratione, quod & παρέκβασιν nominatur. Tā improbè & violenter.) Etiam confirmationem iudicibus attribuit, ut haud ab re audire, quæ ad causam propiè non pertinent, videantur.

Magna iniuria lacessitus.) Neq. enim ita insanisset Midias, nisi prius maioribus affectus esset iniuriis. Continet autem delectationem tempus. Breviter enim se rem demonstraturum eis pollicetur.

Eum & ob hæc pœnas dare oportere.) Sic ostendit utilitatem narrationis. Erit autem brevis his de rebus oratio.) Apparet, eum humaniorem esse iudicib. Pollicetur enim se paucis indicaturum, quæ illi prolixa fore putabant. Cum iudicium adeptus sum.) Absoluto exordio, ad ipsam narrationem accedit, & ait, Cum iudicium adeptus sum: atq. in his magnā & suam æquitatem, & Midiæ crudelitatem ostendit, cum ipse ob facilitatem suam in periculo fuerit amittendi patrimonij: Midias autem circa iudicij tempus, calumniosum intulerit. Adolescentulus admodum.) Particula Admodum, significationē habet, eū nullam simultatis occasionem præbere potuisse, aut inimicitiis quæ ea esset ætate. Imminuit autem ætatem suam, propter utilitatem, ut obiectionem remoueret. Quid verò si tu causam inimicitiis præbuisti audacia tua? Ipse verò id absurdum esse ostendit, diminuenda & extenuanda ætate. Ego, inquit, adolescentulus admodū fui. Eius autem ætatis non est lacessere seniores. Atque illum nec an natus esset.) Simplicem, & non curiosum se fuisse per ætatem ostendit. Talis igitur quomodo esset audax? Atque utinam neque nunc nossem.) Ex eius enim notitia damnum ortum est. Habent hæc verba iræ & molestiæ significationē. Cum eo tempore in ius veniendum esset.) Et hoc simpliciter. Causam enim tanquam personam fecit, verbo ἥκειν usus, hoc est, ingredi: & consultò sibi factam iniuriam ostendit. Captauit enim, inquit, id tempus, quo in ius vocaram tutores: ut impedimento mihi esset, quo minus liceret venire in iudicium. Ad diem circiter quartum.) Ante quatuor aut quinque dies. Ostendit autem improbitatem Midiæ qui omisso reliquo tempore, tunc potissimum sit aggressus, ut Demosthenes patrimonio suo priuaretur. Insilierunt.) Hoc verbo vim & audaciam eorum ostendit. Et erat qui permutaret Thrasylochus.) Lex erat apud Athenienses, si quis designatus trierarchus, alium ditiorem ostendisset, ut ipse vacaret. Quòd si ille trierarchiam obire recusaret, ut cum altero suas opes permutaret, atque is triremi præesset.

A διὸ καὶ μέσης φύσεως οὔσης ἡ παρέκβασις, μέσην καὶ τάξιν [illegible] τῷ ῥήτορι. [illegible] γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων. κέχρηται δὲ τῇ παρεκβάσει διὰ δύο αἰτίας. πρῶτον μὲν, ἵνα δείξῃ καὶ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν [illegible] ἐξ ἐπιβουλῆς γεγενημένα, καὶ οὐκ ἐξ ὀργῆς, ὡς Μειδίας φησίν. εἰ γὰρ παλαιὸς ἦν ἐχθρὸς, πρόδηλον ὅτι [illegible] δεύτερον δὲ, ἵνα μᾶλλον εἰς ὀργὴν προαγάγῃ τοὺς ἀκούοντας. εἰ γὰρ [illegible] ὀργίζονται, πόσῳ μᾶλλον εἰ καὶ ἕτερα φαίνοιτο [illegible] τὴν μὲν ἀνάγκην τοῦ διηγήματος, [illegible] ἔλαβε, [illegible] μὲν [illegible] αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἵν' εἰ [illegible] ἴδια περὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible] λέγῃ. ἀλλ' ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀναγκασθείς. [illegible] τὸ μῆκος τῆς παρεκβάσεως [illegible] ἐγγένοιτο τῷ λόγῳ B [illegible] αὐτοῖς ἐγκαλέσῃ τοῖς ἀναγκάσασιν, οὐχὶ τῷ ῥήτορι. [illegible] [ἀξιοῦν]), ἀλλὰ [illegible] [illegible] καὶ τὸ ποθεῖν ἀκούειν, [illegible] χαριζόμενος αὐτοῖς δόξῃ [illegible] τὴν παρέκβασιν, [illegible] τὴν διήγησιν [illegible] λέγεσθαι. Οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως.) Καὶ [illegible] τοῖς δικασταῖς [illegible], [illegible] φαίνων) [illegible] τῆς [illegible] Ὁ αὐτοῦ [illegible] [illegible].) Οὐ γὰρ [illegible] Μειδίας, εἰ μὴ [illegible] μείζονα. ἔχει δὲ [illegible] ὁ χρόνος. ἐν βραχεῖ γὰρ [illegible] [illegible]) [illegible] ὀφείλω [illegible] δίκην δοῦναι) [illegible] τῆς διηγήσεως. Ἔσται δὲ περὶ αὐτῶν βραχὺς ὁ λόγος.) [illegible] τῶν δικαστῶν, [illegible]) [illegible] δηλώσειν, ἅπερ [illegible] πολλὰ [illegible]. Ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον. Πληρώσας τὸ προοίμιον, [illegible] τὰς δίκας ἔλαχον. πολλὴν δὲ ἐν τούτοις αὐτοῦ [illegible] C [illegible] [illegible] Μειδίας δὲ [illegible] Μειράκιον ὢν κομιδῇ.) Τὸ κομιδῇ [illegible] ὡς οὐδὲ [illegible] παρέχειν [illegible] τὴν ἡλικίαν. [illegible] τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ [illegible], ἵνα λύσῃ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] τὸ τοιοῦτον, [illegible] τὴν ἡλικίαν [illegible] κομιδῇ [illegible] πρεσβυτέρους. Καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν.) Τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀπερίεργον, [illegible] τῆς ἡλικίας [illegible] [illegible] μηδὲ νῦν ᾔδειν.) Ἡ γὰρ [illegible] τὴν βλάβην [illegible] ὀργῆς δὲ καὶ βαρύτητος ἔμφασιν. Τότε μοι μελλούσης εἰσιέναι τῆς δίκης.) Καὶ τοῦτο δὲ ἁπλῶς. τὴν γὰρ δίκην ὡς [illegible], [illegible] τὴν ἐκ προνοίας δὲ αὐτοῦ [illegible] ἔμελλον [illegible] πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους. ἵνα μοι καὶ [illegible] εἰς τὸ δικαστήριον [illegible]. Εἰς ἡμέρας ὡς οἶμαι τετάρτην.) [illegible] πέντε ἡμερῶν. [illegible] δὲ τὴν πονηρίαν Μειδίου. [illegible] τὸν ἄλλον χρόνον [illegible], τότε αὐτὸ μάλιστα [illegible], ἵνα στερηθῇ τῆς [illegible]. [illegible] τὸ [illegible] λέξεως [illegible] βίαν αὐτῶν [illegible] [illegible]

[illegible] Καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος.) Νόμος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, [illegible] τὴν τριηραρχίαν, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο [illegible] τὴν [illegible] οὐσίαν, [illegible] τὴν [illegible] καὶ οὕτω τριηραρχεῖν.

[illegible]

A Id Thrasylochus tũ à Demosthene petebat, si trierarchiam suscipere nollet, vt suas opes secum permutaret, & ipse suas opes reciperet.

Facta autem erant [illegible].) Ne quis diceret, Cur à fratre eius lesus, Midiam accusas?

Aedes ... diffregerunt fores.) Expugnationem describit. Consentaneum enim erat, eos quasdam ianuas aperire, vt cognoscerent ea quæ inerant, digna essent permutatione. At hoc, diffregerunt, inquit, fores ... insilierunt.

Vt quæ sua iam essent nomine permutationis.) Nam aliena habere pro suis, id legibus est contrarium: & dissolvere ... priusquam Demosthenes permutationem acceperet, id quoque dissolutum est.

Quæ puella erat virguncula.) Illud ad teneram ætatem: hoc ad verecundiam pertinet, vt quæ ... præ pudore non audiret. Turpia loquebantur.) Solitam esse nunc etiam contumelias reticuit, ne suũ genus dehonestare videatur. Neque enim ego adduci queam.) Solet Demosthenes in turpibus rebus modestus esse verbis, tum ne ipse contumelia se afficiat, tum ne iis rebus non verecundari videatur.

B Iudicia tanquam sua, ... [illegible].) Ea fortasse de causa, quod, si ... potuerint, pollicitos fuisse illos ... bene ... sibi conciliarent. Atque hic etiam ... tem ostendit, si cum tutoribus, tanquam de suis rebus transegerunt. Destituit. [illegible] nimirum & amicis. Nondum enim consequebar ... mea, cum alius me contingeret. Non quanta recuperare potui.)

[illegible] pro [illegible] & [illegible], de iis quæ illi à patre acceperant. Sensus autem talis est: Atque ego qui talia paterer, ac expectarem, me recepturum à tutoribus omnia quæ pater meus reliquerat: non ea quæ accepi paucula post iudicium: permutasi enim eis, vt multa acceperunt. Nam si recusassem, me non omnia recuperatura ... rem familiarem. Ostendit autem grauitatem & molestiam eorum. Non enim ait suscepi munus publicum, sed dum illis, ... contumeliis ... largitione. Ostendit etiam calliditatem & malitiam

C Midiæ. Cum enim tres contributi ad trierarchiam delegerentur, & minas * viginti conferrent, Thrasylochum ipse tertium delectum ... postulauit vigenti minas. Ita factum est, vt neque sumptum vllum faceret, neque rem familiarem permutaret, sed totas impensas Demosthenes sustineret.

Quanti trierarchiam locarent.) Talentum contribuuti trierarchis exigebant, eique accepto, qui volebat ipsi annum triremi præerat, nihil præterea negotij facessens contributis. Trierarchiæ autẽ munus non vnius anni erat, sed per totã vitã durabat. Itaque ditissimi semper triremibus præerant. & trierarchorum multi domi manentes, alios suo loco ablegabãt: & quidam acceptis impensis, munus illud subibant. Videte ipsius assultationem. Demosthene contribuente, Midias, qui se eam præesse videbatur, delicias faciebat. C. ... Ecce pecuniam ... paulisper morare, inquit. Eo enim ... qui conduceret.

Post accusationem autem actione in illum institutam.) Ob maledicta in matrem, & me, & fratrem.

Damnatum absentem.) [illegible] iudicij nomen est neque ... In eos autem hoc dicitur, qui parere nolunt: sed iudicium detractant. Iubebat enim lex, eos, quibus iudicij dicta esset dies, si ad statum diem præsto non essent, indicta causa damnari.

[illegible]

In eos autem legibus mille drachmarum pœna statuta erat.

Nihil attigi.) Vbique suam æquitatem prædicat, ne ipse inimicitiarum sparsisse semina videatur. Ecce enim, cum lex largiatur, si quis vltra præscriptum tempus distulerit, iudicatúmque non soluerit, licere inuadere eius possessiones, nihil tale feci.

Sed actione vnde vi instituta.) Eo enim non reddente debitum, actionem vnde vi in eum institui, cùm quererem, eum in rebus iudicatis nō acquiescere. [illegible] autem iudicij [illegible] genus erat siue de prædiis, siue re familiari, quo eum eiici oportebat, qui mille illis drachmis mulctatus esset. Sed possessionem eam oportebat esse precij mille drachmarum, & erat dupl[ex] pœna [illegible]. Nā & mille drachmas redigebat is qui principiò vicerat, & præter eas victo iudices etiam multam infligebant, propterea quòd legibus & arbitriorum paruisset, & iudicatum non soluisset. Id verò quod postea iudices irrogabant, fiebat publicum. Ac ego quidem ita verecundè.) Iubebant leges pignora capere. Cur igitur leges nō sum secutus, & nihil attigi? Quia nō licebat ei qui vnde vi egerat, suo arbitratu pignora capere, priusquam iudices causam cognouissent.

Sed & in tribules.) Cōmonefacit eos interim publici criminis, ne, dum priuata audiant, eius obliuiscantur. Tribules enim communitatis iudicium sunt.

Voca mihi horum testes.) Eum & mihi, & matri, & sorori fecisse contumeliam: cum dixisse sororas: eos viginti minas accepisse, cum ipsi nihil impenderint.

Qualia audiuistis.) Ea nimirum quæ in theatro facta sunt. Quod igitur fecit. Tota illa pars de Stratone, Demosthenis parum firma est, & ferè vnimembris. Damnatus enim fuit Straton ob male pronunciatum arbitrium: ac fieri potest, vt & arbitrium factum sit irritum, atq; omnino similis videtur iis quæ statum non faciunt, vt antè diximus. Conatur autem orator, etiam Stratonem defendere, & ostendere, arbitrium esse cassum. Ac ne Stratonem calumnietur Midias, quæ is accusando dicere potuisset, ea hic præoccupando probat. De eo dico quod vici.) Proinde victus est Midias, & damnatus. Quomodo igitur latam in se sententiā irrito conatus facere? Homo pauper ille quidē. Necessariò personam in primis commendat, ne locum habeat Midianæ calumniæ.

Pauper.) Manifesta enim neganda non sunt.

Et non curiosus.) Cum negocio coniungit ocium, vt contrariam opinionem amoueret. Alioqui nō malus.) Fortuna non est bona, infortunatus, sed non malis moribus. Laudauit autem alia per positionem, alia per remotionem, vitandi causa fallaciæ. Sed omnino bonus.) Modestum & simplicem nunc laudare videtur, vt ostendat Stratonem fallacia à Midia circumuentum. Quod miserum non rectè.) Cum aliam causam afferret Midias, ob improbitatem damnatum esse Stratonem, aliam orator prætendit.

Quid confundis, inquit, Midia, negocia? cur æquitatem causam calamitatis facis?

Periit.) Hoc verbo libenter vti solet orator, de ignominia quòd à nece parum abest.

Cum tandem status esset dies.) Ne is, si subitò ingressus, veniam Midiæ conciliaret: vt quem ignorasse illum, probabile esset.

Dilationes & exceptiones.) [illegible] iusiurandum est, impetrandam iudicij dilationem pertinens, si quis excusset aut morbum, aut mortem domesticorum aut denique aliquod infortunium [illegible] alia excludendi iudicij causa est, vel tēpus exceptio, vel personā.

A [illegible — Greek text]

B [illegible — Greek text]

C [illegible — Greek text]

[illegible]

A Alter in alterum. Oportebat eum qui accusatus erat interrogari, an omnino haberet parata ad iudicium. Qui si affirmasset, iusiurandum ab eo exigebatur, de persequenda actione, & qui iuraret, introducebatur. Quod si tempus aliquod postulasset, ad deliberandum * mansitur accusatio, quae tum [illegible] vocabatur. Praeterierat igitur, inquit, dilatio, hoc est, non procedebat accusatio. Iurarat enim, quum & exceptiones praeterierant. Saepe enim aduersarij praetexebant, non apud arbitrum dicendam sibi esse causam, sed apud praetorem, aut Stratonem illum esse accusare, sed alterutrum nunc, sed alio tempore & si quae sunt huius generis alia. Haec igitur transierat, hoc est, si quas habuerat exceptiones Midias, eas absoluerat. Et palam constabat apud arbitrum causam dicendam. Haec autem ait orator, vt ostendat Midiae nullam fuisse causam, quo minus sequeretur: atque ita probat, iure arbitrio Stratonis damnatum esse Midiam. Me precabatur vt differrem.) Non Midias, neque enim aderat) sed Strato, dicens nimis esse forsan si paulo post veniret, ne festinaret, ne agre ferrent retorquendum contrariam opinionem, quam de Stratone [illegible] haberet Midias, cum suum esse hostem. Ostendit igitur

B etiam Midiae causam egisse Stratonem, quod illo [illegible] eante se rogante vt differret, ac [illegible] [illegible] tasse [illegible]. Deinde vt in posterum diem differrem.) Item vt praefinitum etiam tempus transiret: [illegible] hac Strato: Dicens, [illegible] diem nihil afferre posse [illegible] causam esse audiendam. Vt rei ego [illegible]) Obsessum voluisse Stratonem indicat Demosthenes, Midia non parente. Perspicuum igitur est, [illegible] fecisse vt condemnaret Midiam.

Cum serum esset.) Cum iam tempus quo pronunciare arbitri praeteriisset. Condemnauit.) Cum [illegible] lege solum. Cum enim quid faceret nō haberet, quoque si [illegible] [illegible] eum condemnauit. Cum autem iam vespera esset & tenebrae.) Non simpliciter vespera, sed & principium noctis. Propter hoc enim tenebras subiecit. Hic autem malitiā Midiae accusat, qui ea hora praesto fuerit, qua & abisse

C & non obisse vadimonium videretur [illegible], vt, cum se sistisset, indicta causa damnatus esset non abisse, ne mecum congressus, aperte vinceretur. Ac nouemuirorum concilium.) Vbi conueniunt nouemuiri, vt si quis eorum indigeat, inueniatur. Subscribendum enim erat arbitri sententiae a Nouemuiris. Ibi igitur deprehendit arbitrum iam descendentem. Proinde si in tenebris tum recedebat, perspicuum est, arbitrum legitime fecisse.

Vt ego a quodam qui interfuit.) Grauitate & moderatione vsum ostendit se, cū ne tenebris adesset, non adfuisse, sed domi versatum esse.

In eo erat vt persuaderet eis.) Conabatur & instituebat eis persuadere, vt communiter damnatoriam sententiam mutarent in absolutoriam. Hoc enim est transcribere subscriptionem arbitri.

Qui vt aegre ferebant.) Malitiam Nouemuirorum valde calebrat, qui succensuerint Midiae pecuniam offerenti ad se corrumpendos. Cum autem illi pauci numero, magnam pecuniam quam accipere liceret, repudiarent, vt omne quorum tanta multitudo est, pariter acciperent. Hoc enim studet efficere.

Et ne vtrique persuaderet.) Neque praetori, neque Stratoni, nulla eorum ratione, qui ne audire quidē sustinent vtrumque eandem & Straton & Stratonem autoritatem tribuit. Communitatis, aliisque conuiciis.) Id est, nullo conuicij genere praetermisso.

[illegible]

Qui autem principibus ciuitatis minitatur, & conuiciatur, quæ res capite sanctæ sunt: qui choragò pepercisset?

Digressus quid facit?) Miratur inuentionem, percellitur excogitatione. Ideoque dicit, Videte malitiam, vt & ipsi miremini.

Cum arbitri sententiam rescidisset.) Moris erat, vt condemnati absentes, si iniuriam sibi putarent factam, resortirentur apud Nouemuiros: quod est, eius parem iudicium, & dicerent, se de integro velle experiri. Quod qui faciebant, iurabant etiam, se re vera persecuturos actionem. Resortitus igitur est Midias, & culpauit, non iurauit tamen, quia re in suspicionem adduceret Stratonem, fore vt non persequeretur actionem. Cum enim iurandum esset, siquidem vellet actionem persequi, non iurauit, vt Strato existimans pendere litem, ad eam se non pararet, atque ideo dixit, In rem iudicatam ita sententiam est passus.

Et iniurata relata est.) Scilicet ad Nouemuiros.

Passus est ratam contra se fieri.) Argumentum hic cō B inspicit, non iurauit, ratam etiam contra se fecit arbitri sententiam. At dicat Midias, se, quòd non iurarit, pendentem fecisse arbitri sententiam illo: sit condemnato à senatu, arbitrium eius esse abrogatum. At hic ait, enim quòd iurare noluerit, ea re confessum esse, rectè latam esse arbitrii. Capitato vltimo die.) Erat eis, qui publicum munus administrassent, reddenda ratio actionum suorum: & moris erat, certis diebus arbitros in loco aliquo conuenire, vt quibus eos accusaret, siue ad gratiam, siue ex odio pronunciasse, siue lucri causa promptè auscultasse & respondisse eos diceret. Anno autem exeunte primùm ab arbitris auspicabantur. Minora enim erant quæ ab eis administrabantur, atque erant arbitri quadraginta quatuor è singulis tribubus, & *mense Scirrophorione (Maium omnes referebant qui mensis erat* vndecimus apud Athenienses. Midias igitur mensium postremum diem accepturus est Maij, quem quidam [illegible], quidam [illegible] esse putarunt. Etenim vt [illegible] arbitri quidam non veniebant ad C rationes reddendas, existimantes, ex sese mentem id quod & Stratoni accidit. Ob hoc enim prius cū simplicem, & tranquillum, per oro [illegible] dixit: et consentaneum videretur, talem hominem non magnopere curare, neque exactè scire, quæ esset [illegible] [illegible] quæ esset [illegible]. Proinde ob simplicitatem & tranquillitatem, cladem, inquit, accepit. Persuasit præsidenti vt ferret suffragium.) Ne videatur totum senatum accusare, ad vnum præsidem retulit reprehensionem. Quid verò si is quoque iurare fecit? At hic cū persuasisse illi ait, legitimum esse corruptum esse innuit. De Prytane autem res ita habebat: Calculum dabat senatoribus, dicens. Acuser iste non iurat sese, cum haberet accusatorem. Qui igitur vobis de eo videtur sic senatus illum damnauit. Sūt autem principes senatus [illegible].

Viatore nullo prorsus ascripto.) Qui enim actionē afferebat, ascribebat: Accusi hic, & cito hūc per illum in curiam. Ne igitur Strato viatorem accusaret, et qui non significasset propterea viatorem nullum ascripsit, vt imparatum & incustoditum Stratonem deprehenderet.

Et nunc vnus Atheniensium.) Dolenter simul hoc & acerbè dictum dolenter, vt Athenienses Athenienses misereretur acerbè, quòd Atheniensis à supposititio & barbaro Midia, ignominia sit notatus. Et omnino factus est ignominiosus.) Obscurum est [illegible].

A ὁ δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως ἀπειλῶν καὶ λοιδορούμενος [illegible]

[illegible]

ἀλλ' εἰσὶ καθ' ἕκαστον [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

βαρβάρου καὶ ὑποβολιμαίου μιαρῶν ἠτίμωται. καὶ [illegible]

[illegible]

A Sed res ita se habet.) Ignominiosorum alij tantum parte *corporis notabantur, alij duab*, alij vniuersi, & nulli rei publicæ erant participes. [illegible] igitur penitus omnino, sumitur vt intelligatur diminutio capitis non minima neque modica, sed maxima. At affectus tam ista ne conqueri quidem.) Inuidiam ei conflat, & his verbis quasi tyrannum eum facit. Neque denique via eadem ambulare.) Si videris in foro Midiam, fuge. Neque enim à te tine clade vel spectari potest. Est igitur vobis [illegible].) Expolit (oppositum) vt exaggerata Midiæ desperatione, commiserationem Stratoni conciliet. Magno nimirum iudicio est damnatus. Personæ fictio, tanquam Midia causam agenti. Sed mille drachmarum duntaxat erat iudicium.) Memineris quingentarum, nō erat mulcta maiora. Accidit vt iudicio non soluto.) Obscurum hoc videtur. Est autem huiusmodi: vt ei noceret, tantum dictum occultauit, ea que de causa improdens iudicium soluere distulit. Cæterum hanc sententiam sibi propositam, ideoque hic pars notata est a Critico, & atque incorrecta prætermissa. Sed eodem die sensit.) Cum dixisset, se imprudentem esse circumuentum, subiecit refutatione, eodem die sensit, tamen esse dicendum. Sed nullam esse iudicem claudet.) Si voluisses, inquit, soluere mille drachmas, debuisses me de nullo iudicio accusare: hoc est, rescindere arbitrium, & me autem neque accusare. Vocabitur autem iudicium nullum ad quod erat inuentum: quod cum prius ratū esse videretur, eo tandem recidebat, vt nihil esset. & * hoc constituit et apparet eum cum instructis omnis. Ea igitur [illegible]) nomen, quo aliquis damnum vidit expertus, & iterum priore contra se sententiam tollit.

Sed ne Midias.) Eius superbiam ostendit. Non ætimatio citaret.) Alia Stratonis defensio. Enim non ipsum statuisse mulctam, sed eandem lege comprehensa. [illegible] enim vocant, quam non iudex estimat, sed quæ scripta est in legibus. Quod si fecit iniuriam.) Ne dicat, cum infitias palam esset, se noluisse obire vadimonium.

C Midiam saluit.) * Eam hunc non dedit, dicens, condonatam esse à Stratone. Orator autem vult, ignominia notatum esse arbitrum, non quod male iudicarit, sed quod reus se non stiterit. Nihil igitur vetat & ratum esse arbitrium, & eum dignitatem retinuisse.

Neque [illegible].) Obiciam.

Sed & vide vt statuet accusari.) Cum Midias condemnationem ratam esse neget, orator sententiam illam vult cum actione vnde vi postulari. Is igitur ignominia notatus est, & obiter perijt.) Quia qui perierunt, non sunt, vt alij, vita boni. Ignominiosi autem rerum communium vsu excludebantur: propterea [illegible] inquit. hoc est, qui est absimilis ijs qui perierunt vel prorsum perijt. Nihil. n. habet in vita expetendum. Vocat mihi horum testes.) Eos qui dicta sunt omnium, sciuisse eum statum diē ob erasse eum quinquaginta drachmas nouemuiris. Etiam adulterorum recita legem.) Manere debere arbitrum vsque ad vesperum. Non sistentem autē se reos ea punire mulcta, quam lex statuit. Testes igitur citat, eum qui dicant, sciuisse Midiam statum diem tū orasse nouemuiros, vt quinquaginta drachmas acciperent, & iuramentum excepisse apud nouemuiros & qui sunt eius generis alia. Legem autem arbitrorum legit, vt ostendat iudicibus Stratonem legitimā indixisse partium, & iussa legum damnasse absentem.

[illegible]

Age voca etiam Stratonē.) Humanus est Demosthenes, & calamitosis data occasione patrocinari studet, ut & pro Timarcho multa verba fecit in oratione contra Aeschinem, & nunc pro Stratone. Qui nā utrique videbatur, propter ipsum in eas incidisse calamitates. Postquam igitur satis eum defendit, misericordiam etiam ei movere vult apud iudices: an fortasse iudices si persuasum haberent, nihil eum deliquisse, in praesentia eius misericordia motum ei restituerent. Vna autem & in Midiam concitat iudices. Quid igitur facit? Introducit, tanquam in scena personam hominis calamitosi. Conspectus enim miserorum magis ciet misericordiam, quam verba oratorum. Commonefecit autem ipso verbo calamitatis a illa perpessum.) Quali audivistis. Atque commovit auditorem amplificationibus ut magis afficerentur, tanquam atrocis rei spectatores futuri.

Stat e communi iniuria et flebilis.) Obiectionem solvit. Iubet igitur Stratonem adesse in iudicio, & nō eloqui quae vetant leges. Ait ergo, tacet propter leges sed adstare tamen ei fas erit. Neque enim hoc etiam ei Midias eripuit. Vult igitur hominem tanquam mutam personam in scena, faciem duntaxat calamitatis ostendere. Id quod haud dubie multum profuturum est. Quis enim cognatum, si cognatum videret, eius non misereretur? Quis civis civis? Quis senex, senis? qui municipes, eius qui idem coenobis intersunt? Hic locus etiam iugulatum est. Igi[illegible] is enim me ingressi praetorium licet.

Pauper factus est.) Illustrius visum explevit, mutam personam laudando. Idem autem eius fortunam declaravit, cuius iste iudices sunt experientes. Constat enim hoc, ut pauperi pauperes misericordiam tribuant.

Non tamen improbus.) Calamitati coniungit defensionem. Nam si cum vir bonus esset, male tractatus est, misericordia & venia dignus est. Cum sit civis.) Nā Midias est suppositus & Barbarus. Alliciat cives ad miserendum civium. Perfunctus omnibus expeditionibus.) Providentiae munus paupertatis, munus obiit. Munus autem pauperis est tributum, quod corpore penditur. Omnes privatae expeditiones.) Cū senex sit idem passus est quod improbi, itaque ea auxit, quia cuā senibus parcere solemus. Deinde ob expeditiones etiam laudant Stratonem, cū quod paulo post & crudelitatem & defectionem Midiae declaratus est. Cum nihil atrox perpetrarit. In universali confutatione, etiam praesenti negotio ostendit amittere in arbitrando quidem quicquam deliquisse. Stat nunc tacitus.) Hoc calamitatis ad commiserationem prodest. Et neque, faceret ea iniuria sibi acciderunt.) Videtur ambigue dixisse, eo quod condemnatus est. Re vera autem innuit, si ei causā dicere liceret, ostensurum, se per iniuriam condemnatum. Atque per hoc nullam Stratonis defensionē fecit adhuc quam, sed multo plus excogitavit, quā Strato potuisset, si ei causam orare liceret. Tamen, quia scit nefas ei esse libere loqui, summam fingit causae eius esse aequitatem.

Et haec ei acciderunt a Midia.) A quo a suppositio, a desertore.

Et Midiae opibus.) Invidiam ei conflat, opum faciendo mentionem. Plebeii enim ob paupertatem, oderunt tales.

Et quia malorum vestri.) Concitat iudices in Midiam, & terrorem eis inicit. Nam si Strato propter paupertatem in ordinem coactus est, vosque pauperes estis, in vos etiam faciet impetum.

[illegible Greek text]

[illegible]

A & quia hæc ei acciderunt, propterea quòd pœnam [illegible] est. hæc mala enim ad vos [illegible] sic [illegible] eandem ostendit Midiam.

Qui si neglectis legibus.) [illegible] præmium, dignitatis [illegible] talit. Ac alij quidem si leges violarint dant pœnas: At Strato quòd legibus paruit est ignominia notatus, & tot ab illo calamitate affectus. Cum autem Midias is, qui eum notarit ignominia, vos eu in veterem statum restituto, non si [illegible] fententia [illegible], sed vnius hominis Midiæ consilium [illegible].

Et vos hominem ita crudelem.) Cum satis misericordiæ Stratoni collegerit, vult & Midiæ commiserationem profligare. Culpat autem oratorem, quòd secundo misericordiam [illegible] cum idem etiam prope peroratione fecerit. Verùm [illegible] comparatur Midias cum ipso Demosthene. Illius enim liberos cum orbitate sua confert, & illius lacrymas cum filij [illegible]. Nunc verò non secum eum comparat, sed cum Stratone & eius liberis. Nihil igitur vetat [illegible] reiectionem misericordiæ: si quis eam in diuersis personis adhibeat.

B Quas ibi factas esse tantùm dicit iniurias.) Videtur enim multatus esse mille drachmis: quia verò nihil soluit, nulla ei facta videtur iniuria.

Ac neque fefe.) Vniuersali sententia suam quoque causam complectitur.

Magnam enim pecuniam.) Rursus hic tyrannum depingit. Quem enim probabilius est fore tyrannum, quàm pecuniosum, & confidentem & improbum?

Vt vos eos misereat scilicet.) Nunc commiseratione [illegible] Stratonis per contentionem [illegible] comparat.

Cum videat huius liberis nihil tributum misericordiæ.) Aptum est enim nos repulsare misericordiam non [illegible], sed Stratonis & liberorum eius.

Præter cætera mala.) Hic sensus est: Calamitas Stratonis, hoc est, ignominia, præter cætera mala (dicit autem paupertatem) [illegible] nemo potest. Neque enim ob mulctam non solutam est ignominiosus, vt mutuati pecuniam, aut opera sua locata, æs alienum [illegible], & dignitatem ei restituant liberi.

C Neque enim mulcta est.) Si pecunia numerata posset ignominia liberari, numerare non grauaretur. Transtulit autem orationem ad liberos Stratonis, quò miserabilius videretur: eos, tam etsi pauperis hominis liberos, non recusaturos fuisse numerare. Proinde, quia non liceat [illegible] pecunia, [illegible] fortunæ hominem [illegible] est, ex misericordia eundem in integrum restituere.

Et ob quæ ille fecit, pecuniam eripi.) Verba obscura sunt, sed sensus est huiusmodi: Midiam, his factis, a Molestis: cui [illegible] pecunia eripietur à vobis ob delicta. Omnes enim diuites opibus inflati delinquere. Nam si Midiam, qui superat omnes, non mulctabitis pecunia, quem alium ob suam confidentiam pecunia mulctabitis? Nemini enim æquum est.) Venitæ in genere facta mentione, ostendit se non ex odio Midiæ tollere misericordiam, sed propter ipsam æquitatem.

Ego enim arbitror mortales omnes.) Hæc peroratio est Stratonianæ narrationis, in qua repudiat veniam quæ Midiæ tribui posset. Nam cum narratio [illegible] prolixa esset, occasionem reperit veniendi etiam misericordiæ reiectionis. Generaliter enim, in omni quæstione vehementi, ac potissimùm, * si controuersia & res personæ sint pares, vtendum est veniæ reiectione. Non est autem mirandum, eum iisdem verbis etiam in reliqua veniæ reiectione esse vsum.

[illegible] enim hoc est veteribus atque ipse idē fecit & in Philippicis, & in Timarchea oratione: et [illegible] in Panathenaico, [illegible] oratione de Permutatione. [illegible] moderatus.) [illegible] modestiæ & [illegible] proponit. [illegible] contrarie.

[illegible] Athenienses.) Transit rursus ad alias partes digressionis [illegible] quæ [illegible] exaggeratione [illegible] modo [illegible] quæ decenda restant. Nam & [illegible] ea quæ præcesserunt, maxime dignus est iracundia, & quæ [illegible] grauia [illegible] genus est [illegible] & ciuilis [illegible]. Hæc autem acta sunt* post contumeliam factam Bacchanalibus. Cō[illegible] igitur cum egressione ea quæ [illegible] totis [illegible]. Nam [illegible] ad hoc [illegible] accidisse [illegible] esse [illegible] & cognita. [illegible] nobis hic generale præceptum: Commiscenda esse ea quæ eiusdem sunt generis, [illegible]. Nam cum neque hæc, neque illa ad causam pertinerent, & omnia in egressione [illegible] in vnum locum contraxit & collocauit.

Tam effusus ille fuit.) Admodū artificiose & violenter hoc fit, cum crimina defendendo in accusationem vertuntur. Est autem crimen quod ei [illegible] dat, fama cædis. Putabatur enim Aristarchus impulsu Demosthenis occidisse Nicodemum, qui esset Eubuli admodum studiosus. Consentaneum autem erat dedisse operam oratorem, vt inimicum [illegible] faceret. Veritus igitur famam, [illegible] se defendit, cum nemo accusaret (quod esset [illegible]) [illegible] omnino [illegible]. Neque enim [illegible] est [illegible] negligere famam. Quid igitur fecit? Reperit hanc occasionem in qua & purgare se et, se ac [illegible] famam, & culpam in Midiam transferret. Probabile enim est hominem multis in rebus [illegible] & veterem inimicum, etiam talem famam spargere de inimico. [illegible] in defendendo [illegible]. Hoc enim proprium est Demosthenis [illegible] defensiones in accusationes conuertere, tum [illegible] defendere.

Desertionis crimē.) Præterea cædis [illegible] negociis, Euctemonis, ne videatur de iniuria [illegible] & rem [illegible] fide [illegible]. Quapropter etiam [illegible] ad iunit. At Demosthenē quidem desertorum [illegible] ab Euctemone fuisse [illegible] perspicuum est: [illegible] tamen* fide dignum est id dicere de inimico.

Ergo id faceret, cū [illegible].) Id efficere studet, vt Midias [illegible] fuisse videatur corrumpere homines, [illegible] est, cum pecunia [illegible] Midiam & ipse hoc dicit, [illegible] quinquaginta drachmas [illegible]. Et [illegible] plane [illegible]. [illegible] fuisse non, falsi [illegible] esse [illegible] [illegible] causa [illegible]. Neque enim de eo quicquam [illegible].) Non [illegible] ad [illegible], & se inquisitionem [illegible] condemnatum. Quam ob rem recte appositum est [illegible]. Legēdū est vna voce [illegible] enim huiusmodi res est, cum quis accusationem affert, interrogatur ante [illegible] actionem persecutus*?

[illegible]

[illegible]

A teftes ne habeat, egeat ne alicuius præfentia, vt rebus omnibus comparatis, ingrediatur in prætorium. Qui vero ad eam interrogationem non refert, fiebat infamis. Nifi vt extaret.) Proponeretur, & ab omnibus cerneretur. Conductum à Midia.) Vt magnam feueritatem & innocentiam Euctemonis oftenderet, ait, eũ cupidè afcriptorem fuiffe accufationis, fe conductũ effe à Midia. Vt autem fenfus abfurdum [illegible] adiecit hoc verbum, Si quo modo licuiffet. Neque enim dubium eft, nec omnium [illegible] id factum.

Ob quod enim ille.) Scilicet iudicium. Atqui fi neque interrogatus eft, neque in iudicium venit, apparet eum [illegible] non attigiffe. Proinde [illegible] ignominia notabatur, fi prorfus nõ ingreffus erat. At hic fophifticè colligit. Qui in iudicio reum [illegible] ignominia notatur ifte eft, [illegible] non perfecuta, feipfe condemnauit. Plus autem valere ea quæ quis vitrò de fe cõfirmat, quàm extranea & aliena cõdemnatio. Ipfe igitur fefe notauit ignominia. Et hæc nõ eũ dicit, quòd Euctemoni libertas & administratio reipub. fit erepta, fed quòd ipfe fuo fuffragio de fefe lato, fe omnib. priuarit. Mulctauit e-

B nim fefe ignominia propterea, quòd actionem non eft perfecutus, eftque hoc finale orationis Androtionis excidio. Quod Euctemon, Athenienfes, affectus ab Androtione [illegible]. Atque ibi paffus effe videtur potius aliquid, quàm feciffe Androtion. Si enim accufando Euctemonis decreto, victus eft, mille drachmas nimirum foluit. Sed tamẽ, quòd Euctemon [illegible], affectus iniuria. Refpicit enim ad eãdem Androtionis quantum [illegible] tantum [illegible] vaniffet accufationem. Nullo mihi amplius opus eft iudicio.) Velut obiectionẽ refutaturus. Cur igitur nõ accufas Euctemonem, fi te falso accufauit? Refpondet, nullo mihi iam opus eft iudicio, cum ille fit ignominiæ fua. Et ignominiofum eũ [illegible] nõ eft ignominiofus [illegible] Euctemonis refpiciens. Sed fatis magnam habet.) Cum nõ fumpferit, fe fumpfiffe pœnas ait. Satis enim eft pœnæ, quòd

C Euctemõ ipfe fe accufet. Sed quod & grauius.) Hoc illud erat ĩni quod iam olim operam dedit, & propter quod præfentibus eft vfus id nunc fortiter adducit. Facinus, inquit, eft, neque fcelus duntaxat, fed etiam impietas. Ac impietatem obiicit Midię, qui rumoris illius autor fuerat. Quod fi impius eft qui illis de rebus mentitur: multo magis impius eft, qui fceleris fuit particeps. Quo pacto igitur, is qui alios accufabat impietatis id crimẽ ipfe in fe recepit? Mifero & [illegible] Accedit iam ad Ariftarchum, fodalẽ fuũ & difcipulum. Res aũt fuit huiufmodi: Nicodemus quidã ex Aphidnæi municipio, effoſſis oculis interfectus eft [illegible] Eubuli hominis reipub. adminiftratoris, amiciffimus. Quoniam igitur & is oratori, & hic eidem ob [illegible] infenfus erat, fufpectus fuit quaſi perfuaſiffet Ariftarcho, homini adolefcẽti, vt inuaderet atque occideret Nicodemũ. Ea fufpicione perterritus Ariftarchus, fugam cœpit. fed orator & fuo & Ariftarchi nomine male audiebat. Locus eft [illegible] præparatę. Liberat enim oratur prius Ariftarchum cui confcius effe dicitur, & fortunã Ariftarchi deplorat, de quo talis rumor fit [illegible] fed [illegible] fufpicionẽ à fe remouet. Ne. n. ipfe fufpect⁹ effet, ei [illegible] in Ariftarchũ cõfert. Optabilius. n. eft, aliũ quã ipfũ feciffe videri. Ne aũt vel is citra cõtrouerfiã feciffe videretur, de illo quoq; fparſũ rumorẽ labefactat. & fimile hoc eft, vt diximus, præparatiuũ [illegible]

[illegible]

Quo enim magis Aristarchi crimē liberatus [illegible] e- A ro ipse à crimine remotior.

Et graui crimine reo.) Continuatio verborum cō miserationem mouet. nominat eum & miserum, & [illegible]. Malo & illiberali.) Exaggeratione ostendit fugiendam illam audaciam [illegible] cum [illegible] set. Illud quoque urbanum, non dixit, Perpetrato. Nam illud infamiam significationē habet. Euenire enim dicimus res fortuitas. Crimine.) Sapientissimè hunc quoque subiecit, ut nudam calumniam accusationem esse ostenderet. Vides quibus & quantis artibus suspicionem diluat? operæpretium igitur est considerare singularem prudentiam. Neque apertè dicit ut accusator (amicus enim erat) neque ut defensor (suspectum enim fuisset) sed viam ipsius medium tenet. Crimen autem incertum est, verum ne sit an falsum. Possunt hæc in ipsum etiam conuenire Demosthenem. *Duplex enim est orator. Primū Atheniensis.) Midias igitur est qui primum famam in urbe sparserit. Neque verò credendum est verbis inimicorum. Neque deos neque leges [illegible] defensūs esse B videtur [illegible] neque tamen [illegible] neque [illegible] dum tamen [illegible] in aliquē [illegible]. Hoc enim, inquit, est ob quod tum videtur [illegible] nihil horum est verum. Probabiles enim defensiones sæpe [illegible] refricare solemus.

Sed neque nos ad quos [illegible].) Hæc ferè altera pars est probabilis defensionis [illegible] non auditores ipsum esse [illegible] respondet, ne [illegible]. Per hæc igitur ostendit, impium & impudentem esse Midiam. Quasi oporteat, [illegible] talis [illegible] contumeliis.) Coloris explicatio est, & quia de causa talia in se conari vellet [illegible] sit veritas, ne contumeliæ pœnas daret, ob hoc me, inquit, antè voluit è medio tollere. Et cædis reum.) Tanquam homicidam accusari.

Et nusquam dimitti.) Nusquam viuere sinit, sed omnibus obnoxium esse accusationibus, & in crucē abreptus ac clauis desigendus est, hinc desertionis [illegible] dinem, illinc cædis accusari. Atqui hæc si [illegible] esset.) Rursus hic affectus mouet, ut [illegible] misericordiam. Contumeliis me [illegible] afficit.) Dicimus, enim in comparatione [illegible] posset, ne [illegible]. Manibus interemptum.) [illegible] quibus ille studebat, quod in eo fuit [illegible]. Quæ verò [illegible] criminis dantur, ea in Midiam conuertit hoc est, cædem facere, & latrocinium, & exaggerat accusationem. Ipsi enim crimini dabatur, quasi cōscius esset. Midiam [illegible] suis ait manibus facinus perpetrasse. Si enim viuum, inquit, eorum quæ conatus est per insidias, [illegible] homicida [illegible]. Ea enim [illegible] per quæ me conatus est tollere è medio. Adorandos homines contumeliosos.) qui enim illic principatu potiuntur, quosuis insultare aliis licet, tum [illegible] & [illegible] patientibus [illegible] adorantur. Nam ii, cum quæ contra omnes leges [illegible] contumeliis.) Rursus causam affert, ob quam probabile sit, ea molitum esse Midiam. Quia enim res intolerabiles dicere videtur, propterea causas assiduè affert.

Adorare contumeliosos, ut fit apud Barbaros.) Facta mentione Barbarorum, Midiam perstringit. Est enim contendit, non Atheniensem, sed Barbarum esse, & supposititium. Quo igitur erit qui adoretur? aut, Tyrannidem igitur occupabit Midias, nunc si absolutus fuerit.

Sed vera me dicere.) Vult testes producere, per [illegible] Midiam [illegible] cognatum, ut accusaret Demosthenem.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

A Cape etiam legem de muneribus.) Lex hæc [illegible] munera [illegible] est utrisque partibus, [illegible] de non dando [illegible] testes, Midiam [illegible] Probabile autem est [illegible] testes pecunia corruptos [illegible] Demosthenem pro [illegible] mentiri. [illegible] utilis est legis recitatio [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

Et Euboicis rebus.) Vbi erat exercitus Atheniensium. A

Quę Plutarchus illius hospes.) Crimini data sunt Demostheni Euboeensium defectio. Plutarcho enim auxiliū postulanti, aduersatus est Demosthenes: sed Athenienses ei nihilominus opē tulerunt. Euboeenses igitur suspicati, eos ob insidiam sibi gestam talem opem, non ob veterem amicitiam, defecerunt.

Per Plutarchum esse factum.) Hanc, inquit, suspicionem conceperunt, Demosthenes, ex eo quod in opem ferri vetuisset. Demosthenem autem Plutarchū, eius defectionis autorem esse dicit, id quod ex eo, inquit, constat, quod vestros milites suis satellitibus tradidit ad soluendum stipendium: quod si Plutarchus insulam alienauit, Plutarchi autem amicus est Midias, Midias defectionis est autor.

Ac tandem cum senatus sortito mihi obuenisset.) Crimē tacet, ob quod fuit à Midia accusatus, ne ipse contra se id in memoriam reuocet iudicibus.

Cum sim neque opum [illegible] destitutus.) Hic iterum perterrefacit Athenienses. Solitus enim Demosthenes est, per contraria id efficere [illegible] supplicauit, nunc terret. Quapropter Dionysius Vertumnum eum nominat, quod in multis contrariis sit in orationem, nunc supplicando, nunc commiserationem mouendo, paulo post terrendo, rursus perterrefaciendo id quod hic etiam facit, terrorem enim inicit Atheniensibus de [illegible]. Nam si ego, inquit, qui & amicos habeo, & non sum prorsus inops & desertus, non possum exigere poenas: quid vos facietis, inopes & deserti?

Non est aequalitas.) Inter vulgus & diuites. Apparet autem hic amatorem Reipublicae, & paucorum dominatum significat. Nam si pauperibus non est aequale ius contra diuites, quid aliud id est, quam interitus libertatis?

Sed & tempora his dandae poenae.) Velut obiectionem soluit. Etiamsi quis contumeliam nobis fecerit, post accusabimus, & poenas sumemus. At hic ait, eos dilationes & procrastinationes excogitare, ut facinus desinat esse nouum: hoc verò ait propter actionem [illegible] quod cum admodum adolescens actionem illam instituisset, agendi potestatem nondum haberet. Et [illegible] iam sane, absolute.) Tropico vocabulo est usus [illegible] quae propter [illegible] sunt frigida.

De recente in iudicium.) Aliud per aliud confirmat. Videtur enim simpliciter dicere de diuitibus & pauperibus, sed re vera ostendit eum diuitē [illegible] minimum enim Midias [illegible]. Nūc quia nihil fecit, pertimuit accusationē. [illegible], recta.) Tropicum est, quo eodem & in Aristogitoniana est usus. Et testes sunt in promptu.) Rursus commune [illegible] testium, lectionis legem & in Midiam crimina confert, quae ipse fecit, de subornatis testibus.

Omnes contra nos expediti.) Si omnes contra nos sunt, patet eos qui nunc testimonium dicūt, noluisse dicere testimonium, nisi timore coacti essent.

Mihi verò nec vera testari.) Apparet Demosthenicorū testiū partim dimisse, partim negasse testimonium: idq; ex artificio oratorio. Ne. n. quosdam ex eis corrupisse videretur, fecit etiā recusantes quosdā ex eis. Vt ille magis assentiretur iudices iis qui testimoniū dicerent, increpat eos qui recusarūt, quod illius metu, ne vera quidem testificari voluerint. Quae cum lacrymis aliquis dicat.) Rursus commiseratione affectus, & commiserationē mouet lectorum legem.

[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

[illegible]

[illegible]

vt per hæc placet auditores, quòd legi parcum esse autem vsque adeò est impius.) Recitata lege, nihil amplius de ea significant, superadicta satis esse ratus. Transit autem ad alteram partem de cæde. Vult enim ipsum etiam aduersarium testem producere, se nihil commisisse tale, qualia criminentur. Ac propterea violentum vocant hunc oratorem, non ob argumentorum violentiam, sed quòd inimicos cogat suis suffragari orationibus.

Siue autem id verum siue falsum.) Simul omnem eius improbitatem accusat, esse leuem, esse perfidū, esse morosum.

Me quidem passus est pro auspicio.) Per translationem inimicum testem facit. Non enim iis quæ fecit, sed iis quæ omisit, quæ non prohibuit, se ostēdit ab eo quoque esse absolutum. Est quę hic locus similis illi ex oratione de Corona: Fierine potest, vt tu, cum adesses, tantam actionem &c. Nam ibi quoquè concludit contra Æschinem ex iis quæ non fecit.

εἰσιτήρια.) Hæc sacra fiebant, cum senatus in curiā erat ingressurus, vt ex sententia rerum deliberationes succederent. Hoc igitur sacrificium vocabant εἰσιτήρια. Passus etiam est summo fungi sacerdotio.) videtur hæc quidem contra Midiam dicere, sed re uera testes deos facit, se tale nihil commisisse. Qui enim accepisset Curialis Iupiter, Iupiter item Nemeæus, sacrificium, si talis fuisset Demosthenes?

[illegible]

ἀρχιθεωρὸν.) Summum sacerdotem. θεωροὶ autem vocantur, qui diis suis sacra offerunt.

Passus est etiam venerandis deabus (id est, Furiis) sacrificium deligi.) Magna etiam hoc argumentum est, parum esse cautorem, & hac de causa videtur ad finem seruasse præstantissima. Quid enim ait? Sacrificium venerandis deabus, quæ verò nomine Furiæ dicuntur, quæ cum inspectrices sint & vltrices, eadem, num accepturæ fuissent sacrificium? Quin & Areopagiticus senatus me sacrificum delegit, cui capitalia iudicia ponitissimùm sunt credita. Neque, ait, obuenit mihi sorte: sed, delectus sū sacrificus, vt nō fortunæ, sed consilij res esse videatur.

ἱερoπoιὸν.) Sic vocant inspectorem auspicum sacrificantium, ne quam in sacrificiis fraudem committant.

Me tertium.) His verbis autoritatem suam significat, eaque de causa nomina aliorum celat. Tres autē eò fortasse delecti sunt, quòd tres sunt deæ. Senatus autem Areopagiticus sacrificum legebat. Nam ei senatui sacra Eumenidum mandata erant, eæ sunt. Fanum prope illorum curiā fuisse dicitur, ab aliis propter Orestem illic fuisse constitutum. sed rectius est propter causas capitales, quia in Areopago causæ capitales tractabantur, vt esse quid latet sceleratum, hæ ad coarguendum facinus adiutrices essent, in procinctu stantes.

Cum igitur ea res.) Redit ad primū institutum ordinem. Lex enim, vtilitatis causa, interiecta est.

Propter me Aristarchum.) Ob intercedentē mecum simultatem per speciem honoris, & vt à se crimen remoueret, Aristarchum nominauit. Vt autem eum crimine liberaret, Calumniabatur, apposuit.

Cū homicidā habetis.) Quis igitur homicida fuerit, apertè ostendit. Ne autem in amicum dicere videretur, inimico tribuit orationem.

Cūctantis, & quæritatis, & nugas agitis.) Magnæ leuitatis & incogitantiæ eum accusat primùm, quòd tanquam re comperta senatū concitarit, & hoc modo castigarit grauissimum concilium: hoc quātę est audaciæ? quo probat eum Demostheni parcere non potuisse, cum senatui non pepercit?

[illegible]

Cum pridie eius diei esset egressus.) Improbos mores & persidiam eius insectatur, quid cum, cum quo pridie collocutus esset, accusare non dubitaret.

Et cum consuetudine vtens vt alius aliquis.) Ambulam Midiæ significat, qui Areopagitas nugas agere, dicere non sit veritus: atque hac communitate necem [illegible] conuertere vult in Midiam. Nam si ego, inquit, propter eius consuetudinem, cædis videor esse conscius, id crimen in te multo magis conuenit, cui arctissima cum illo amicitia intercessit. Sequitur amicitiæ confirmatio. Multum enim, inquit, semper mihi facessit negocij, & vehementer mihi infestus Aristarchus, priusquam in crimen cædis veniret, me rogando, vt cum Midia redirem in gratiam, & ab accusatione desisterem. Vehementer igitur cædis rumorem transfert in Midiam. Nam si amicorum est, amicorum participes esse delictorum, Midias cum primus cædis est socius. Eius enim tenebatur amicitia, at alium quispiam [illegible] autem nomen [illegible]. Qui cum rebus suis secundis me omnium vehementissime solicitauit.) Id quod par erat, diserte tu [illegible] Quid B igitur, si vtrique amicus fuit? Nihilominus Demosthenes eius criminis & ipse reus est. At hic ostendit, magis Midiæ quam suum fuisse amicum. Amicior enim ei fuit, vt res ipsa, inquit, declarat: & vt vos scitis, qui in mihi neque nihil obtulit solum, sed etiam præ cæteris omnibus. Proinde neminem in vrbe æque amicum habuit Midias. Hic etiam vnâ ostendit Midiam à semetipso esse accusatum. Si enim transferendi sui cupidus, satis apparet eum meruisse iudicium.

Quod si quid horum perpetratum esse.) Rem dubiam facit, dum dubitanter disserit, vtrum ea illi necem fecisse, an criminatorum verbis nô credit? Ab omni parte igitur obscurat famam. Nam si eum ex aliis auditam testificari non licet, [illegible] ex quali te accusat (verbis enim criminatorum credidit) non nudis spectatorum omnino frigidum est, & inane [illegible]. Abstinete de cætero amicitia.) Simul & semetipsum defendit, & crimen in Midiam transfert. Ipse etiam [illegible] fidem [illegible]: Cur non accusasti C Aristarchum, si ei conscius eras? Quia, inquit, eas pœnas sumpsi, quas decet, amorem siueram: sibi enim deinceps amicitia abstinui. Midiam autem ostendit nunc et inimicum accusare, nunc vt amicum cum vti consuetudine post rumorem. Afficiatis iniuria & ignominia.) Itaque præter cæterolinam etiam amicus, quandoquidem quæ solis inimicis conceduntur, ea nullo accepto malo egerit. Sin collinematis, sin sub eodem tecto versatus est.) Cum Aristarcho post rumorem, si nullum ille scelus commisit. Sin eadem fecit particeps est nefarij sceleris, qui eodem eiusdem cum eo consilij fuit particeps. Et postridie rursus.) Omnem ei excusationem adimit. Ne enim dicat: Vixi enim Aristarcho gratis quidem antequam crimen obiectum adiecit, accessisse ad eum etiam postquam ipse eum accusasset.

Ita sedens.) Demonstratiuo loco vtitur, significans quemadmodum vos iudices propinque sedetis, si ipse etiam sedit cum Aristarcho. Ostendit igitur eos vestibus inter se attigisse.

Iniecta dextera.) Ac illius dexteram tenuitum. Pro ipse manum amplexata est, qua eadem perpetrarant per corpus quodammodo eum autem cum se coniungere. Palam igitur plus illi fuit particeps. Post hæc in senatu verba.) Quem pridie homicidij erat criminatus, eum postridie familiariter congressus est.

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

[illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Neque periurij sui rationem habuit. Omnibus de rebus confertim eum accusat: impudentiæ, periurij, perfidiæ, impietatis.

Petebat etiam vt per eum.) Quæ temporum interuallis erant distincta simul coniunxit, vt & cætera probabilia faceret. Rogabat, inquit, Aristarchum & per eum in gratiam redire mecum cupiebat. Fecerat autem id fortassis Aristarchus, priusquam crimen cædis oriretur. Sed contrahit tempora Demosthenes, etiam post cædis rumorem, inquit, vt probabile redderet, cum post etiam & consuetudine eius visum & collocutum: & aut à piaculo non esse alienū aut nihil atrox commisisse Aristarchum, si Midias sit purus.

Et harum rerum eos qui affuere testes vobis cito.) Quanquam iam de translatione Midiæ per Aristarchum testimonium dicturi sunt, tamen orator omisso altero, alterum arripit.

Nonne autem intolerabile est Athenienses.) Ostendit se ab inimico Midia palam absolui cædis & rursus eundem negare, se quicquam tale dixisse. Persecutam igitur negationem, ea quæ præcesserunt, euertit. Neque verò eodem vtrumque modo fecit. Cū

B enim accusaret, nudis verbis est vsus: cum negaret, deos etiam adiurauit. Plus autem fidei habetur iurisiurando, quàm simplici orationi.

Cum eo sub eodem versari tecto.) Qui te clamabat hominem esse purum. Neque enim vtique vtrū posses voluit.

Et vestram condemnationem de eram.) Si me deseretis, etiam eundem nunc non deseretis.

Sin tum persecutus.) Redit ad primum orationis caput, quæ in se eā is molitus. Nouit enim, inquit, me iam ius meum esse persecuturum, ob acceptas contumelias. Capita enim firmissimis argumentis concludenda sunt.

Cuius me iure fuisse accusandum.) Hoc illi simile est, quod positum fuit in exordio: si qua modò calamitas est, a te tum cum multis malum posse vos adipisci.

C Voca mihi harum rerum testes.) Vidisse quosdā & ante & post accusationē, Midiā ad Aristarchū ingredientem. Quid igitur addi queat.) Etiam per hæc ostendit, quibus de rebus testes sibi dixerant, testimonium scilicet, eū simul & accusasse Aristarchū & petiisse, vt per eum mecum reconciliaretur. hoc autem factum esse post accusationem.

In quidem epilogi mos est.) Absoluta digressione, iam concludit. Mos enim eius est, non prius transire ad aliud, quàm id quod absoluit, concludat.

Vobis autem cæteris negligendū.) Communem terrorem inijcit, vt iudices ad indignationem commoueret. Sed nasci quæ omnibus debetis.) Rursus ad rē publicam refert ea quæ acta sunt: & summo capite vtitur, vtilitate. Traditū enim nobis est, summis capitibus perorationes absolui.

Proterui & pecuniosi.) Bene morum impedimentū opibus præposuit. Scit enim ipsas per se opes criminis esse expertes.

Ego enim fortasse refutabo.) Vide vt arrogantiā vitans, dixerit, Fortasse, & atrocitatē auxerit. Nā si ipse orator cum sit, non prorsus repellere potest calumniam quid facient artis imperiti? Ostendit autē absolutam esse defensionem de crimine cædis. Refutaui enim, inquit, falsam orationem: hoc est, crimē cædis. Refutaui item calumniam, hoc est, crimen desertionis viduum. Vos autem plebeij quid facietis?) Ostendit ad rempublicam se referre omnia.

Ratione reddita, & in iudicio.) Vocat te, inquit, ast quis in ius, [illegible] detrectata iudicium, redde rationem.

Neque enim [illegible] criminis expers videberis, sed [illegible] causa accusor, calumniatorem [illegible] de [illegible] suffragium. Confundit, inquit, ordinē reipublicæ Midias. Antequam se defenderit, accusat priusquam causam dixerit, alia vult irrogare iudicia [illegible] infoni[illegible].

Quæ igitur.) Absoluta confirmatione, & confutatione, & egressione, & peroratione egressionis, iam ad perorationem totius orationis accedit. Quanquā autem [illegible] exordii sententiā, et ad integram caput accessurus, statim tamen ad capitum enumerationē vadit, in qua [illegible] figuram comprehentionis, quę ab hoc loco incipit.

Nihil est quod non.) Nam & priuata & publica cōtingit, quę figura comprehensio dicitur.

Sed ob ea quæ ad choream.) Hic publicum continet [illegible] choragium [illegible], sed [illegible]. Debent enim in perorationibus maiores esse amplificationes.

Quas autem mihi contumelias fecit.) Ostendit [illegible] & [illegible] omnia [illegible] in tribū, in [illegible] in fortunas ciuitatis, in [illegible] totius ciuitatis. [illegible] pertinet [illegible] ad [illegible] [illegible] ciuitatis [illegible] ad [illegible]. Nunc [illegible], nō hominē [illegible] dicit, sed [illegible], quod totam celebritatem [illegible].

Sed [illegible] in ipsa lege.) Cum de his desisse videretur, [illegible]. Hoc enim proprium est Demosthenis, varias [illegible] vias, ut [illegible] argumenta [illegible], fastidium vitet.

Et adulatores eius.) Paulo post repudiantur eius [illegible] ante [illegible] perstringit, et [illegible] iudices [illegible] in eos dicentur.

[illegible].) Qui vnā cum eo conspiciuntur, qui eius familiaritate vtuntur.

Sed speculatores etiam facinorum illius.) Laudatores eorum quæ fiunt. Quod si Atheniensium.) Hic [illegible] qualitatis examē, quod est [illegible] Midię. Qui quidē ex qualitate [illegible] antea est explicatum, cū per [illegible], crudelē, [illegible], & aliis vitiis obnoxium esse Midiā ostēdit. Sed illa quæ [illegible] habent examinationem [illegible] fuerit Midias in Demosthenem ipsum. Etenim [illegible] & eius generis omnia ad Demosthenem referuntur. Nunc vniuersalem qualitatem tractat, qualis in vniuersam rempublicā fuerit Midias. Quia [illegible] vel ob clementiam iudicis, vel ob ipsam negocium quod [illegible] est, magnā, [illegible], vel propter dignitatem, & [illegible], ut dignus esse venia videatur, aut ab [illegible] & moderationem, aut propter [illegible], aut ob ea quæ deinceps esse [illegible], aut ob patrocinium etiam ob alia [illegible] in peroratione [illegible] & [illegible] occasionem [illegible]. Ac primū [illegible] qualis [illegible] fuerit.

Mea infortunia.) Nam si eum in alios bonū, in nos [illegible] esse [illegible] fuerit manifesta calamitas. Nunc [illegible] cetera.) Grauiter se ferre [illegible] præ se fert, et [illegible].

Tu non grauiora quàm quiuis aliorum.) Dum [illegible] videtur, ne Midias elabatur, magis etiam [illegible]. Quis enim eum [illegible], eo quod [illegible] non [illegible] perpessi sunt à Midia: ac non potius grauius infertur, quod in multos fuerit talis?

[illegible Greek column]

[illegible]

A

Mea & illius aqua adiecta.) Mensuram aquæ in iudicium accipiebat orator: quæ vbi manare desierat, detinebant & ipsi dicere, ideo fortasse, ne nugarentur, sed necessaria duntaxat vrgerent. Ait igitur, si aquæ meæ deficienti (magna enim eius pars dicendo elapsa est) rursus adijceretur ea mensura, quæ & mihi data est, & quæ Midiæ non satis esset, ad eius delicta recensenda. Vt mihi ipsi ammonui.) Vsitatum hoc est facere Demosthenem, cum multitudinem indicare vult. Quæ enim non omnium meminisse ipsa tabella memoriam renouat. Habet enim in commentarijs breuiter annotatas iniurias: et in principio etiam dixit, se collegisse omnis generis iniurias, quas iudicibus de scripto recitaturus esset. Et contumelias multas.) Senatum enim Areopagiticum contumelia affecit, dicendo: Cunctamini, & nugas agitis. Et in cognatos commissa maleficia.) Ea quæ in Cratinum equestris præfecturæ collegam commisit, intelligit. Collegas enim cognatorum loco habere solemus. Paulo post enim dicit, eum, cum esset præfectus equitum, multis calumnijs petijsse

B

equites, quorum consuetudine vtebatur. Et locus nullus est.) Locum nunc dicit, non Ceramicum, non forum: sed more dialecticorum, aggressionem. Nulla, inquit, est aggressio, neque vlla omnino occasio improbitatis generis, quod ille prætermiserit nullum. Qui quouis tempore in eum inciderit.) Ne faciat eum vlciscentem iniuriam, sed qui præmeditate grassetur in choros.

Et prætermisi alia.) Ne videatur velitigium appetentem, accurate & cuncta sequi velle omnis, obtendit se multa præterire.

Nullum vestigium.) Quasi dicat, Tantis pænis & hominibus vt morte mulctetur.

Sed mutui nihil tribuum socium, & senatum, & gentem.) Tribum propter chorum senatum, Areopagiticum, quia per contumeliam dixerat, eum nugas agere.

Gentem.) Nunc innuit alam equitum. Fortassis autem metuens, ne ei equites vt magistro equitum patrocinarentur, eos ab eo conatur abalienare. Quæ autem ex tabella recitarat, eadem per commiserationem repetit, & in memoriam reuocat.

C

De commilitonibus autem equitibus.) Vult ab eo alienare aduocatos: & quoniam ordinem equestrem timet, ne vt magistro equitum opem ferant: ostendit eum quoque a Midia contumeliis affectum. Commilitones aute dixit, & non equitum magistrum: quia enim & magister equitum cum equitibus militare, ab expeditionis societate eum nominauit.

Et vt cum Cratino sit iurgatus.) Duo sunt hic pedestrum. Cum autem Midias equites accusaret, Cratinus, vt qui & ipse præfectus esset, refragatus, eis opitulari studuit. Eum igitur quoque Midias est insectatus.

Atqui Midias, viri dedecori sunt.) Vsitatum hoc est Demostheni, cum reum aliquem eripit, crimina retorquere in accusatores.

Qui in acie transierunt.) Cum milites a triumphis prædicare non potest, animos eorum celebrat, & dignitatem, vt in oratione de Corona: Cum ad Chæroneam interfectos, ob res prospere gestas laudare non posset, ab iis quæ pugnam præcesserant, eosdem commendat, modestia, instructione, alacritate.

In astrabe vectus.) ἀστράβη est sellæ genus, quod non vectatur, aut mouetur plurimum autem surgit in altum, vt insidentium tergum emineat, eo autem genere fœminæ potissimum vtuntur. Sic autem mollitiem & effœminatum Midiæ deridet. Deinde ne obijceretur, quid si ob morbum tali sella est vsus

adiecit, ex argento. Nam argentum, signum erat, eū solere per delicias vti eo genere.

Ex Eubœa.) Cum Athenis non solerent tales fabricari, in Eubœa comparauit. Vulgaris lectio habet ἐξ Εὐβοίας qui est Eubœæ locus, sed sequentia indicant, eum illi opprobrare mollitiem & delicias, mollitia, inquiens, & vestimenta delicata, & vasa ad delicatā vitam apta. Mollitia & cymbia & calos. Per χλανίδας vestes intellige Malesias. κυμβία sunt genus poculorum. κάδοι vasa muliebria, quibus vtuntur ad excipiendam aquam, quas situlas nunc vocamus.

Publicani.) Arma bellica vectigal non pendebant, sed ea quæ paci & deliciis seruiunt, pendere cogebantur. Hæc enim ad nos legionarios referebantur.) In tempore suam laudem attulit. Fortiores enim in graue armaturam referuntur. Quare adeò nō desertor est Demosthenes, vt sit etiam strenuus.

Si te ob ista derisit.) Vnus ex equitib. facetior, incessit eas eius delicias.

Nam si faciebas ista Midia.) Dilemmate vtitur, cuius prior pars consecutionem habet, altera sit angusta. Si hęc faciebas, vere male audiebas. At hoc alterum reiulit. Sin te non faciente, alij cum voluptate audiebant, dignus eras ob reliquam vitam, de quo illa dicerentur. [illegible] enim vsus, consecutionē [illegible] tractauit.

Iam quod mihi indignissimum & maximum est.) In quo dicere desiit, [illegible] in commune introducit. Tot, inquit [illegible] vnà accusasse equites intelligens, quam partem hactenus tractauit. Quæ igitur in his est variatio? quod illic [illegible] equites dixit, hic autem indefinitè multitudinem hominum nominauit.

Quis vestrûm talis alicuius rei mihi est conscius?) Quid diceret Midias, hic ipse anticipauit, & per negationem attulit tibi hæc non esse vsurata, se falsis inimicorum testimoniis opprimi. Nihil enim tale scitis vos. Non audierunt autem nunc.) Artificiosū est hoc argumentum, si qui reprehendere accusatorem, quòd ea facinora quæ ipsi norunt, non dixisset.

Neque omnes quibus ipsi affecti sint iniuriis.) Aliud graue ei vertens eos qui affecti à Midia sunt iniuriis, non publicare. Nam si quisque diceret, ea quæ verba faceret, grauiora pateretur.

Nihil se primo impetu, si quis statim & expeditè accurrat. Magno enim labore est opus ad perstringendā potentiam tuā. Cingunt enim & muniūt eum.

Frustrà enim conuiciabitur.) Ostendit Demosthenes, diuitum contumelias molestissimas esse iudicandas. Si enim ei adempta res familiaris fuerit, tamen si contumeliosus fuerit, frustrà vociferabitur. Homines enim miserabiles & abiectos, etsi turpissima dixerint contemnere solemus.

Nunc illum opinor propugnare.) Paulatim adiutores eius recidit, equites eo modo, quo diximus, cæteros vituperando. Nam quia fieri potest, vt Midias eorum quosdam ad dicendum etiam testimonium produceret, qualitatem eorum in primis perstringit: mercenarios appellans, & sodalitiorum ne locum haberet eorum testimonium. Qui enim eis credat, qui assentari Midiæ constituerunt? Paulatim autem rem ad tyrannidem refert. Vbi enim mercenarij sūt, & satellites, ibi propinqua est suspicio.

Euctemon ille pulchellus.) Quem conduxit accusatorem.

Testiū coniurata sodalitas. Certū testes eū accusa-

[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

testibus. Hi accusant, illi fidem accusationis eludunt. Quapropter etiam contrarya dixit, et intelligeretur conspirationis infamia. Audacter accusat Timocratem, vociferantur testes. Quod si in docendis his testibus, ego dicendo testimonio decipiam iudices.

Qui aperte quidem importuni non sunt.) Metuebant enim ne falsi testimonij damnarentur, si palam essent impudentes.

Sed silentio falsa facillime nota comprobant.) Nam qui forte alicui suadere, cum accusator crimina recitat, clam atque ex iis nutum iudicio atque ostendunt, nihil eorum quae dicantur, esse verum: id quod facillimum est, & sine periculo.

Quos ita me dij ament.) Cum mercenarios dixisset, veritus est ne iudices ad mercedem respicerent, quasi soleret Midias pecuniam dare suis advocatis. Ne igitur iudices lucro inhiarent, cum iureiurando negant: nihil eum conferre suis studiosis, & illorum obiectionem tollat: fortassis vt familiaritatem eorum faceret, subeuent eorum inopiae. Quapropter & ipsi beneuolentiam in eum et benignitatem retinent, & in necessitatibus ei inseruiunt. Eam opinionem igitur cum iureiurando remouet.

Sed eo sunt ingenio.) Aliam causam affert, & affectum. Quidam solent se coniungere cum diuitibus, & adulari, & quibus in eorum facere gratiam, id quod corruptelam esse putat. Est enim corruptela, sequi aliorum sententias. Vnde subiecit, non esse tolerabiles ingenuis & moderatis eas conspirationes.* suspicio enim celerior oritur.

Qua gratia communitus.) Iudicium fortius esse diuitibus ostendit. Nam etsi priuatim vnusquisque vestrum inferior est diuitibus: at cum ad iudicandum ingredimini per iudicij autoritate, plus valetis ad destruendam & abrogandam eorum potentiam.

Quid igitur ille haec & haec perpessus.) Loquutagit verbis vim obiectionis. Nam Midias sic esset fortassis attulisset: Nemo a me affectus est iniuria, neque me quisquam est ausus accusare. At hic asseritur, eum a nemine accusatum, & fecit eum, non obiectionem afferre magis, quam confessionem iniuriarum. Artificiosissime atque rursus Midiam clam confitentem fecit, quod potentatum conciliet. Cum enim obiicit Demosthenes, se multis etiam aliis fecisse iniuria, & hic atque illum iniuriasse, & neminem de se sumpsisse poenam, neminem esse ausum iudicio secum experiri, tu solus, inquit, transgrederis ordinem, fretus legibus? Dum igitur potentatu nititur, nonne palam suis ipse verbis confirmat tyrannidis imitationem?

Sui defensionem deserit.) Nemo deinceps semetipsum tueri potest, metu Midiae. Dein se subtrahit multas causas, ob quas quisque tranquillitatem amplectitur, & eius inimicitias suscipere recusat.

Etenim occupatus.) Propter fortunam.

Et studiosus tranquillitatis.) Propter mores.

Et infantia.) Propter ingenium. Dum autem rationem reddit, cur lesi Midiam nō accusent: interim in Midiam contraria cōfert esse importunum, nulla re occupari, esse cōmunē pestem reipublicae. Enumeratis aūt eius facinorib*, tandē tyrānū esse ostēdit.

Postquam captus est.) Postquam sub manum venit, postquam inuentus est.

Fertus aliquando in vrbe.) Transit ad aliam orationis partem, qua ostendere conatur, Midiae

[illegible]

a

nihil esse reuerentiæ tribuendum. Dicebatur enim & hoc eorum esse potentiæ caput, quod semper reuerentia maior. Reuerentiæ autem non vnum est genus, sed sunt plures. Reuerentia enim tribuitur aut propter generis claritatem, aut propter res bellicas administratas, & edita facinora: aut ob collata in rempublicam beneficia. Cum igitur idonea occasione ostendere vellet, hæc non esse in Midia: produxit Alcibiadem, non vt eum cum Midia compararet, sed vt Midiæ facinora detegeret. Ad hæc, vt illud etiam ostenderet, Alcibiadi tanto viro, nihil esse tributum reuerentiæ, cum deliquisset. Cur igitur, inquit, veneramini Midiam, qui horum rerum nulla est preditus? Neque vero vt transferrem Midiam. Occupatio, propter personarum discrimen. Veteri felicitate.) Cũ obtinerent Græciæ principatum.

Mira pro populo seditione, excidisse. Quis enim statum popularem amabant, Pisistratidis restitorum, & iis pulsi sunt in exilium. Deinde mutuati pecuniam sibi ipsi Alcmæonidæ, collecto exercitu, tyrannos aggressi, pulsis illis rempublicam liberarunt.

Paterno genere Alcmæonidæ.) Sibi ipsi ansam suppeditat, comparandi Midiani generis. Eos autem ferunt pulsos à tyrannis.) Cum alia causa fuerit, cur se tyrannis opposuerint, aliam narrat orator. Vnius factionis fuit Megacles, alterius Hippocrates Pisistrati pater. Factionibus autem præsto fuerunt & maritimi & montani. Cum autem Hippocrates & Pisistratus vicissent, ac Pisistratus tyrannidem occupasset, pertimuit Megacles, & iam Pisistrato dedit. Qui cum ea contra naturam abuteretur, eo cognito Megacles, abstracta ab eo filia, Delphos ipse est profectus. Cum autem fanum Apollinis tum conflagrasset, proclamarunt Delphi, quis redimere vellet instaurationem templi. Megacles igitur id munus suscepit & decem talentis acceptis, tria in fani instaurationem insumpsit: de septem reliquis, copiis nonnullis collectis, persuasit Lacedæmoniis, vt Atheniensibus opitularentur. Pisistratum autem cum viuentem non deprehendissent: Hippiam filium eius imperio eiecit.

Maternum ab Hipponico.) Et hæc fuit illustris apud Athenienses familia. Callias enim suus in * Salamino facinus gesserat. Eius filium fuit Hipponicus: cuius liberi fuerunt Callias ille, qui celeberrimam cum Persis pacem fecit, & mater Alcibiadis.

* Sirad. na.

Et et ea familia.) Interferendo, scitis, inquit, et hac stirpe, ex hac radice, quot rami pullularint.

Sumptis armis.) Pro Republica in ipsa vrbe aciem instruxit, cum impetum in eam fecissent Peloponnesii. Nam cum in Sicilia essent Athenienses, circa Samum commorantur, multis in bello iuuit.

Tertium in ipsa vrbe.) Cum è Decelea Lacedæmonij facerent impetum in muros.

Deinde cum equites Olympiæ.) Clarum eum tum in bello, tum tempore ostendit. Præclarum enim habebatur, vincere Olympia. Videtur enim velle ostendere, optimum eum tache visum.

Et duos optimos.) Diuinius, cum vtrisque temporibus illi tribuere palmam, in exilium eiecerunt. Et si Athenienses eum non eiecerunt, tamen cum accersitus non paruisset, condemnarunt.

Coniecit in carcerem Agatharchum.) Hic cum pictor esset, deprehensus est rem habere cũ concubina Alcibiadis. Eũ igitur deprehensũ cõclusit & in eo peccauit quod ei legibus non tradidit. Retinuit aũt peccatũ vt grauius, vt graui aliquid suspicarentur iudices.

[illegible Greek column]

[illegible Greek text]

[illegible]

A

[illegible] quod controuersum est, pro confesso posuit. Habet enim adiunctam populi condemnationem.

[illegible]) Quidam hoc accipiunt, quasi dicat, alerit theatro et petulantem. Quare dixerit id quod ei ne obiiciendum quidem sit criminis loco. Statuas Mercuriales mutilauit.) Vna enim nocte reperti sunt Mercurij mutilati, & in suspicionem venit Alcibiades.

At prorsus abolere sacram vestem.) Antiqua lectio, Sacra, duntaxat habet, vt ad multa referatur, velut ad coronas, ad vestes, ad ipsam sani celebritatem, cui & ipse insultauit. Nam vestem loco priore ponere, magnam habet extenuationem. Quis fuerit.) Cum Alcmaeonida esset ab Hipponico mulctatus.

Et in quos illa committeret.) A quo laesus: quo chorago inflammante, quo pictore ad iracundiam commouente? Praeterquam quod inhonestum, nefas etiam existimabitis.) Inhonestum fortasse ad viuentes, nefas ad defunctos refertur. Cum talibus vero ii stis posteri.) Eorum qui puniuerunt Alcibiadem. Infra omnes infimos.) Non ob familiam, non ob gesta

B

imperia, non ob eloquentiam, non ob aequalitatem suspiciendum. Aut aliqua gratia.) Hic indicat, eum non esse dignum reuerentia. Ea enim vis est vocabuli [illegible]. Ob gesta imperia.) Occasione accepta ab Alcibiade, qui dux optimus fuit, Midiae imperatoriam contentionem adducit non per comparationem, sed per collationem. Ideo dixit: Atqui ne per se quidem est miles, qua igitur esset reuerentia dignus? Ne dum dux aliorum.) Non demonstrat hoc, cum prius demonstrarit, timidum eum esse & ignauum. Ob genus melius etsi.) Altera reuerentiae pars, nobilitas, quam cum non posset aperte criminari, extrinsecus perstringit. Erat enim patricius & probatissimi generis: sed ex odio genus eius insectatur, vt & Aeschinis & Timocratis, & Androtionis. Sed quia honestissima fuit familia, noua ratione tractat, eum non esse ex illa familia, sed suppositicium: ne aperte perstringendo, multos claros homines offenderet.

Et qui ignorat vestrum secretos.) Clandestinos.

C

Tanquam in Tragoedia.) Insignes enim infantium expositiones tragoediae tradunt. Obscurum autem est hic locus & multis negocium facessit. Obscuritatis causa est ordinis inuersio. Postrema enim primo loco posuit. Antequam enim ostendat, quomodo fuerit expositus, antiquam in Tragoedia, sed ideo inuertit, ne, si ordine sequeretur, res videretur absurdissima.

Genitrix enim eius mater.) Talis est sententiae totius complexio: Prudentissima fuit quae eum peperit mater. Cum enim sciret eum & barbarum esse natura, & malum esse Barbarum etiam ingenia, vendidit. Quae vero eum suscepit, stultissima, quae Barbarum emerit maluerit, cum Graecum & ciuem liceret. Vnde autem constat, eum esse Barbarum? quia crudelis est, & contumeliosus. Est autem Athenientium nemo talis: sed barbari natura sunt contumeliosi. Quare eius natura vere barbarica. Quod si dicere posset, videlicet ab hac demonstratione incepisset. Sed quia, si in principio statim diceret, E facta apparet, eum esse Barbarum argutari visus esset: ideo inuerso ordine, vt id tanquam confessum afferret. Hac de causa etiam figura interrogationis est vsus: Quis enim nescit quae * verum figurarum omnium loco obuenire videtur. Cur aut non dixit, aliquam in Comoedia, cum plures sint in Comoediis suppositicij, quam in Tragoediis? Quia si de quopiam homine priuato dixisset,

[illegible]

Comœdiæ facienda fuisset mentio, in qua primæ sūt personæ. *Præterea notissimæ vulgo etiam sunt personæ Tragœdiarum, cum sint heroicæ & celebres. Magis etiam Tragœdiis Athenienses, quàm Comœdiis studuerunt.

Illa enim vendidit.) Hæc ex euentis dicta esse ab oratore, dici queat. Nam qua ratione præsciret mulieribus illis potuerunt, ac ab emptrice pessimum? Geminis enim fortasse, cum fatorem malum esse sciret, iurè nauim contempsit, & abiecit. Quæ autem eam fatorem suscepit, qui potuit eius cognoscere ingenium? Cum igitur tot & talia sint.) Rursus ad aliam reuerentiæ partem transit. Etiamsi non ob genus, propter obita munera tamen, & supplicationes, esse reuerendum.

Eum non multa.) Aptè & artificiosè facit amicos eius confitentes, magna & atrocia facinora ausum esse Midiam, ne ipse, vt hostis, suspectus esset.

Vt conuictus iam sit & condemnatus.) Ipsos aduocatos facit eum condemnantes, & de æstimatione differentes.

Et trierarchias dicet, & obita munera.) Alios de obitis muneribus facit differentes, vt & ipse occasionē haberet Midiam deridendi, & sua prædicandi. Ac simpliciter quidem accusantem, suam iactare liberalitatem, odiosum est, & inane: sed in exagitando inimico perquàm opportunum, quia necessariò fieri videtur.

Talia dicere.) Hoc est, obita munera. Quod ipse meruit, ne dictu sit molestum, id Midiæ tribuit.

Molestia nimirum.) Molestia dixit, quia qui ipsi se laudant, molesti sunt.

Stupor.) Quia cum nihil præstiterit, tamen gloriatur.

Cum bini essemus trierarchi.) Ratio trierarchiarū subinde mutabatur, ob impensæ magnitudinem: ac alias bini erant, alias terni, atque aliquando * decem trierarchi, atque aliquando mille. Demosthenes sanè pōst, binarum triremium vnum trierarchum fecit. Atque aliās respublica instrumentum & nautas præbebat, & trierarchus sola naue militabat: aliās vniuersa domo secum afferebant trierarchi. Tum igitur, inquit, maximi sumptus erat trierarchia, cum bini essemus.

Cum primū ducētos.) Extenuat Midiæ liberalitatem, multitudine contributorum. Est autem id quod dicit cauillatio. Ait enim eos à mille & ducentis talentum exigentes, talento locare trierarchiam, quasi tot vnam triremem præberent: quod verum non est. Mille enim & ducenti erant ad trierarchias secreti. Horum iam vel sedeni, vel terni, vel quotcunque vnam triremem complebant. Omisit igitur dicere, eū nauem [illegible] præbuisse: sed omnes eos qui ad trierarchias secreti sunt, nominauit, quasi vnam triremem præbuerint omnes.

[illegible].) Nautas & epibatas & armamenta nauiū.

Et permutationes.) Quasi dicat, necessitate esse factum considerationē autem, eum permutationem de se occultasse, sed eius mentionem Midiæ reseruasse.

Epulum tribui præbui.) Quasi aliud id esset munus: ac præceptum docēs, agēda esse munera descendendo ad singula, vt permulta esse videantur.

Et Panathenæis choragus.) Non Panathenæorum illa impensa fuit, sed choros Mineruæ statuebant, vt & Baccho. Eorum igitur choragus fuit. Erat autem chorago necesse est epulum præbere tribui, Demosthenes tamen eam diuisit.

A [illegible] γὰρ τὰ αὐτῶν πρόσωπα, καὶ ἄλλως [illegible] ταῖς τραγῳδίαις [illegible] μᾶλλον περὶ τὰς τραγῳδίας, ἢ τὰς κωμῳδίας, [illegible]) ταῦτα [illegible]

B [illegible]

C [illegible]) πολλαὶ περὶ τὰς τριηραρχίας ἐγένοντο μεταβολαί, [illegible]

[illegible]) ναύτας, καὶ ἐπιβάτας καὶ σκεύη κατ' αὐτάς. [illegible]

[illegible]) ὡς ἄλλης ταύτης οὔσης λειτουργίας [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible Greek text column]

Par fanguis cum Pharmione & Lysitheide.) Hi temporibus Demosthenis non vixerunt: sed Pharmio quidem belli Peloponnesiaci temporibus. Callescheris autem est Critiæ pater. Sed quia hi quoq; classis duces fuerunt, atque ambo fuisse ditissimi [illegible], propterea se cum eis comparauit. Posses ne quis obijceret, Proinde diuesne est Demosthenes? statim subiicit. Confitetur de opibus tum quas habebant. & hęc argutia est. Ait enim se a tutoribus fuisse spoliatum: sed tempus mutauit, vt suam liberalitatem amplificaret. Nam cum tutores diuites, & pecuniam in classē expensam esse, cum ipsi pro Demosthene munera obirent, etenim diues erat Demosthenes, tamen, inquit, nunc obire munera, cum pecunia sim priuatus.

Et de iis quæ me adduxerunt.) In viros relictum patrimonium a tutoribus. Tum enim bona sua recipiebant, cum ex ephebis excederent. Quis igitur est splendor?) Quod animo par ius est, ne ei propter

B dignitatem & splendorem aliquid reuerentiæ tribueretur. Ad nunc diuitias ostendit, ea re contrariis esse hoc [illegible] amplius [illegible] munerū [illegible], quam quæ [illegible] dicta sunt, [illegible] in illis [illegible] reuerentia in his [illegible] collata, quod [illegible] nihil [illegible] reipublicæ, sed in delicias [illegible] & [illegible]. Ædes extruxit Eleusine.) Tyrannicum crimen, & [illegible] qui morem publicum excedat. Neque enim [illegible] spectat cæteras, & tenebras offundit omnibus, & [illegible] hominum oculos ab aliis ad se trahit, aut propter huius ædificij altitudinem cæteræ spectari non possint.

Siue alio quopiam habet.) Siue ad cognatos, siue in prædia, vt ob delicias magis, quam ob religionē parasse videatur.

Albis bigis Sicyoniis.) Etiam hoc simul & deliciarū est, & tyrannici animi argumentum: deliciarū quidē & bigas, & candidas, quia non equos alere difficile erat; tyrannicum autem, Sicyonias. Tyrannis enim parebat illa vrbs, & primi Sicyonij tyranni albis mulis sunt vsi. Familiaritatem igitur contrahit cum tyrannis, bigas albas emendo.

Ternos ministros.) Non licebat Athenis ministros

C [illegible] alere. Quare alij [illegible], alij gladiorum fabros seruos habebant. At Midias [illegible] ignauus circumducendo seruos, tyrannos imitatur, & custoditur a famulis tanquam satellitibus.

Per forum incedit.) Delicias eius & vecordiā perstringit, qui forum [illegible] & trudit [illegible].

[illegible].) H[illegible] continentis motionis est argumentum. vnde a verbo [illegible] Satyros appellant [illegible] quid omnium animalium sint agilissimi. Et propter hoc pingunt [illegible].

Cymbia, & tocantia pocula, & phialas.) Deliciarū insignium est signum, etiam genera poculorum curiose persequi. [illegible] autem sunt oblonga pocula cornu similitudine, [illegible] in acutum desinentia. Vt & [illegible] audiant.) His igitur quædam ad [illegible] prouocat. In summum autem [illegible] deliciarum & contumeliarum, quas demum tyrannis sequuntur.

Non igitur sunt talia.) Aliquando hæc, inquit, opportuna sunt, sed [illegible] per [illegible] honorari [illegible] neque permittendū, vt de priuato splēdore quisquā glorietur. Pauperes enim [illegible] & reuerētia dignos peculiares non munera obeuntes, sed delicijs [illegible].

[illegible Greek footnote]

Aut ancillas postulat.) In luxuriam & contumeliã inuehitur.

Vasa multa.) De cadis & sella loquitur.

At hercule trire nõ.) Distribuit munera publica in necessaria & voluntaria: quæ magnificentiæ nomine continentur. Cum igitur de illis eum perstrinxerit, de largitione etiam vult loqui. sed cum ei obstet magnificentia, cum cesserat à reliquis muneribus, vt nudius per se inferior videatur, neque moueantur auditores illa splendoris Midiani specie. Ad hæc munificentiam eius detegit pluribus locis, & ostendit non ex munificentia, sed dolo & fraude esse factum.

Inculcabit.) Continenter dicet.

Quòd si timiditatis & ignauiæ.) Cum ipsam largitionem non possit reprehendere, a consequentibus eam destruit, & præceptum nobis tradit, quomodo ea sint accusanda, quæ honesta videantur. Ipsa enim culpanda non sunt (quod impudentiæ foret) sed à circumstantiis perstringenda. Sic enim hoc loco orator fecit, extenuatione à causa eius. ob timorem enim, inquit, videri voluit [ ] liberalis. Ab animo, quo consilio, à tempore, quando, ab euentu, quid acciderit.

Alius [ ] in eam autem erit oratio.) Rursus vult suam largitionem cum Midiani comparare, perpetuáque tempora repetit, & cum id videatur ob perspicuitatem facere, contra vult ad id tempus recurrere, quo ipse illa est largitus.

In Euboica expeditione largitiones factæ sunt.) Enumerat multorum annorum tributorum & largitionum occasiones, quibus suam munificentiam Midiae [ ] declararit, neque in illis quicquam sit largitus. Quod si, inquit, nunc fecit, causa consideretur, cur id facere sit coactus.

Quomodo sit largitus.) Dic mihi, inquit, modum largitionis.

Horum è numero non fuit Midias, sed ego.) Propositum suum necessariò absoluit. Dixit enim, non Midiam fuisse largitorem, & quasi requirat auditor, Quis igitur fuerit? adiecit, Sed ego.

Et mecum triremi præfuit.) Tanquam additamentum quoddam facit Philinum, secundo loco eius mentione facta. quasi ipse largitus esset nauẽ, ille autem dimtaxat adiunxisset.

Atqui hominem munificum.) Cur, cum ipse non semper sit largitus, alium reprehendit? quia magis in eo est occupatus, vt ostendat Midiam nõ esse munificum,* quàm se illo esse munificentiorem.

Tertia sunt igitur hæc.) Fuit igitur, inquit, & propter me munificus. Meam enim largitionem est imitatus. Hic largitus est.) A modo conatur calumniari. Nam quæstio quomodo, in modi considerationem cadit.

Quomodo in senatu factum.) Non ob munificentiam dedit. Largiendum enim fuisset in primis largitionibus. & hoc à tempore sumitur. Possumus enim in destruendo dicere: Nihil magni fecit. Decuisset enim eum potius in fame largiri, cum vniuersus populus periret.

Cum adesset, non largiebatur.) Cum adesset, ideo adiecit, ne se peregrè abfuisse dicat.

In senatu non dedisse.) Nondum enim aderat meus necessitatis. Cum autem senatusconsulto facto populus iussisset mitti equites, celeriter etiam prodens autem in naue dara.

Progressus largitus est.) A causa hoc sumitur: vitandi causa periculi est largitus. Quod sit factum metu, ostendit.

[illegible Greek column]

[illegible Greek lines spanning the foot of the page]

[illegible]

A Antecessit, inquit, praesides, * ut progressi illi, [illegible] deliberanda propter interuenit, & sic ex largitione Midias cogeretur militare. Praesides enim erant, qui per praeconem populo denunciabant: Placet ne vobis hac de re deliberare? Sic sine illis populus nulla de re consultabat.

Vnde constat.) Vnde cognoscitur eum militiae fugitiuum ex liberalitate largitum esse.

Ex quae deinde acta sunt.) Largitus enim nauem ex metu, vt vidit in progressu deliberationis decreuisse populum, non mittendos esse equites, sed expeditionem differendam conscendi, quam largitus fuerat nauem, sed Aegyptium quendam Pamphilum nactus, ei nauem credidit. Paulo post autem, quum Phocion imperator decreuisset equites per vices ad bellum mittendos esse, Midias autem is erat, qui tum exire cum equitibus noluerat) recurrit ad nauem, deserto ordine & praefectus equitum creatus, imperiū neglexit. Accersebat Argiraeum.) Si plures erant duces, suum quisque tempus imperabant. Cum igitur imperij tempus ad Phocionem venisset, equites accersiuit, vt apud se manerent. Quibus digressis, necesse

B erat alios exire, quorum magister erat Midias.

Ordine deserto.) Hanc munificentiam ad ordinū desertionem redegit, de enim ipse reus ab Euctemone accusabatur, de ea Midiam criminatur.

Et equorum equitum praefectus esse volunt.) Multa sunt absurda: primū, quod ipse magister equitum, reliqui equites, ac tum eum magistrum equitum appellant, cum ea appellatio dedecus ei potius quam laudem conciliaret. Deinde, quod eos reliquit, quorum ipse dux esse voluit.

Sin in mari periculi aliquid.) Illic etiā deseruisset ordinem. Etiam hac parte perstringere eum conatur, in animum eius inquirendo.

Sed non Niceratus.) Ne ad consuetudinem confugeret eam exemplis tollit, & magnam laudem admiscens, dicendo [illegible], quasi dicat patri similis.

[illegible])* Adolescens etiamnum & puer.

Omnino infirmus.) Qui imbecillitatis excusa-

C tione vsus alium suo loco designare debuit.

Sed legitimum ordinem.) Quanta artis copia est vsus? Non enim laude duntaxat indignum esse ostendit ob liberalitatem, sed etiam commeruisse poenam.

Verum vectigal & quinquagesimā.) Vis igitur facto tuo nomen idoneum accōmodemus? Ne voca id munificentiam, sed ordinum desertionem, & redēptiōnē vectigalium, quia mancipes a militia immunes erāt. Propter hoc etiam subiicit, Nomam exegit Midias equitum quandam quinquagesimam. Hanc enim nouam redemptionem, & velut immunitatem congrediendi cum equitibus excogitauit, largitionem nominat. Quia enim vectigalia dantur pecuniae causa, non propter * singulas expeditiones, [illegible] adiecit, nouam quinquagesimam. Tamen, inquit, in munificentiam eius inquiramus: quid nobis ea profuerit. Ratio autem haec sumitur ab euentu. Cum alij triremes deducerent, solus non deduxit. Inutilis igitur est largitio, si populum non transuexit.

Styris.) Euboeae locus est.

Vallos & pecudes.) Obiectionem remouet. Quia [illegible] de causa nauem eandem est largitus, in qua vos [illegible] non sunt? Respondet, vt pecudes & ligna adueheret.

[illegible]) Tabulas aptas ad fornice(?) eoque vocabulo est vsus, vt eiusmodi magnitudinem ostenderet,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

adeo ut multis indigeret facibus. Ad argentifodinas.) Conduxerat enim a republica argentifodinas.

Et mercatura, non munus.) Mutauit in rei faciendae occasionem munus publicum Midias: cum alij impensas faciant, ipse quaestum & lucrum inde facit. Negotiationis igitur, non donationis causa ea est largitus. Tamen citabo vobis etiam testes.) Eum & vasa, & pocula, & eiusmodi attulisse, sed nihil tamen quo minus etiam ciues traijcerentur. Sed cum id in confesso sit, eum attulisse ligna ex eo colligit homines ab eo neglectos esse.

Quod si reuera Athenienses.) Sententia per anticipationem est ista post instantiam. Neque enim post refutationes obiectionum duntaxat eis utimur, sed in aliis etiam sententiis, cum aliquid ex superuacaneo afferre volumus: id quod hic etiam fecit orator. Cum enim per instantiam ostendisset, eum nihil publicum obisse munus, ... indignum esse venia delictorum, &c.

Alij naualia praelia.) Ex locis eorum quae ad aliquid referuntur, conclusit: & quum hic nominatim recensuit, Iphicratem & Chabriam, ac caeteros, eos hic in vniuersali conclusione indefinite addidit. Peroratio enim complecti ea debet omnia, quae in confirmatione & exordio & constitutionibus sunt.

Cum ubi volet.) Cum aliquem in theatris.

Quocumque modo premens.) Hoc est, Verberando & vastando, & coronas tollendo.

Iam etiam ei esse gratiam.) Quod Midias ad reuerentiam attulit, sibi a populo honorem esse habitum, se Parali fuisse quaestorem, & magistrum equitum esse creatum: absurdum igitur fore, si tantus vir ob priuatam causam condemnaretur. Demosthenes praeoccupando contra, ob ea ipsa dicens non dignum esse reuerentia. Nam ut propter ubi ea munera ignosci dum ei fuerit, cum iam ignotum ei sit, & alij honores delinquenti ei nihil deberi a ciuitate.

Creatus est illum Parali quaestorem.) Alij dicunt Paralum esse dictam a Paralo, Periclis filio: alij a Paralo quodam heroe, cuius etiam Periclis filius simile nomen habuit: alij quod maritima omnia nauigaret: hoc est, Asiam & Hellespontum. Haec enim mittebatur ad socios, si quid eis Athenienses significare vellent. Erant autem in principio duae sacrae triremes: Salaminia, quam & Deliam vocabant, & Paralus. Post autem etiam aliae duae factae sunt: Antigonis, Ptolemais, & Ammonias: quia in eam victimas Ammoni mittebant. Harum autem sacrarum triremium ipsa respublica curam agebat, & praemium dabat quaestoribus, ut eas concinnarent, atque efficerent expeditas ad nauigandum: ac honor erat, harum aliquem agere curam.

Cum sit talis.) Et inutis & impeditus.

At vero iam magistrum equitum.) Iam antea hoc eius imperium perstringit, iure igitur subiecit, Cum non posset. Nam si ita infirmus est, ut in lectica vehi perpetuo nimirum constat, eum non esse idoneum ad militare imperium.

Sacrificium.) Inspicientem victimas, an eae sint integrae & mundae.

Vehi per forum.) Moris enim erat in pompis & supplicationibus, magistratum incedere. Non igitur ob ... & artem honos ei est habitus: a quia tamen abest, ut ne in pace quidem unquam bene incedere per forum equo potuerit.

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Naturæ improbitatem & ignauiam.) Creatus magistro equitum, omnia quæ tum contraxisti: sacrificia & initiorum curatores improbitatem habebas.

Cyzicenis) equos amplius quinque.) Sociali bello decreuerunt Athenienses, deprædari eos qui naue nauigarent, si hostium mercatores essent. Nactus igitur mercatorem Cyzicenum, tanquam sit ei hostilis eripuit. Ii verò periclitati Athenas, ostenderunt, se amicitia coniunctos esse cum Atheniensibus. At Midias eatenus est adversatus, vt persuaderet, merces eis non esse reddendas. Dignus igitur patriam suam ad defectionem impulerit. Vt ipse igitur se iniuriam fecit, cum prouentis illis hominibus eripiendis, cum hostes non essent.

Confundens.) Miscens & cumulans & euertens, ne ab eo pecunia reposceretur.

Talibus latis legibus.) Alij orationes in equites habitas vocarunt leges: alij putarunt seuera latas esse leges, non opus esse equitibus reipublicæ, cui essent

B deditæ. Fortassis autem eò fecit, ne militare cogeretur.

Insistis illas.) Metu enim accusationis, abiecit & omisit leges.

Cum in Thebanos mitteretis.) Suscepta enim est et tum propter Plutarchum, contra expeditio.

Cum duodecim Respublica talenta.) Obiectionem soluit. Ne non putaris triremis, quia non accepit à republica pecuniam ad eam reficiendam. At, hic, inquit, duodecim talenta accepit, quot nemo alius.

Sacram triremē paratas.) Ad traiiciendos milites ad bellum.

Diocles.) Dux fuit, qui fœdere facto bellum Thebanum composuit.

Sed equum non fuit nactus.) Pertinere ad priuatam luxum esse liberali, ad publicas autem necessitates ita sordidum, vt tanquam magister equitum, tamen equum emere non audeat.

Volo autem.) Magnitudinem concludit. Quis enim in illa diceret Midiæ? Quod facinus commissum est?

C quæ in tali re publica criminis accusaret? idem illic confundamus, hic peroratione congruentibus singulis est vsurpandum minorum etiam delictorum deditæ pœnas. Sunt autem exemplorum quæ adhibentur, alia per omnia similia, alia euentu duntaxat. Et similium alia minus, alia magis similia sunt. Inquisiuit in eos, qui primi in festum deliquerunt, ac pœnas dederunt, quod propriè pertinet ad causā hanc de iniuria. * Alius est, qui in Bacchanalibus. Verum orator ita concludit, quod esset simile, quod et ipse tei festi commune est.

Et quos iam condemnastis.) Vtilissimum est, iudicibus iam constitutis memoriam eorum refricare qui in festis deliquerunt, & pœnas dederunt, vt commoueatur ad indignationem. Thespiensis.) Alij intelligunt de municipio aliquo, quasi Euander sit Atheniensis. Alij hospitem eum putant Thespiensem è Bœotia. Licebat enim peregrinis mercatoribus, iudicio experiri vbi vellent. Cariē quodam.) Insigne quidam. Cum esset hospes qui publicè comparebatur, tamē haud ei condonatum [illegible].) [illegible] propriè est iudicium pronunciantium [illegible] eos qui iudicia vincunt, & in causa sunt vt aliquis condemnetur, significat.

[illegible]

Cum Leosthenes adesset.) Fortasse festum praesidio & A defensioni fore sibi ratus, prodire ausus est, atque ille, vt qui eo non alio tempore inuenire non posset, iratus comprehendit.

Eo autem quiritante.) Ita concitati estis, vt mulctandum capite censeretis. Sed cum accusatur placatus fuisset ille pateretur, tali poena si ipse ea condemnatione liberaretur, quia mercatorio iudicio victus fuerat, assensi, coegistis eum desistere ab eo quod ab aere alieno. Et damnum etiam sarcire iussistis.) Praeterquam quod mulctam remisistis, & ea cedere coegistis Euandrum: cum denuo questus esset Menippus, alia sibi damna esse data in mercibus & negociatione, quod propter iudicium morari Athenis coactus esset, iussistis eum illa etiam soluere.

Vna igitur hic ex priuato negocio.) Dictum exemplum ex minori est sumptum: cum priuata publicis sint minora.

Nulla contumelia.) Neque enim eum verberarat, nec affecerat contumeliis, sed detinuerat duntaxat, id quod non licebat. Quare laudando subiicit, Recte esse factum. Res enim optima est, legum obseruatio. Alius aliquando delinquere visus est.) Hoc simile est huic causae per omnia. Nam & condemnatus propter violata Bacchanalia facta est. Sed tamen infirmius est, quia causa in iudicium non est allata. Est igitur ab eo non infirmum, eaque de causa in medio duorum sermonum ab eo positum, Leandri pecunia mulctari, & Ctesiclis condemnati capitis.

Cum assideret filio praetori.) Cum praesto esset & adiuuaret filium, ne quid homo adolescens in praetura delinqueret. Assessores enim dabantur senioribus, qui nunc πάρεδροι vocantur. Nam cum praetor omnes pupillorum & pupillarum causas cognosceret, atque interdum per aetatem, diiudicandi prudentiam non haberet, dabatur ei assessor, qui in examinandis causis eum adiuuaret.

Attigit vt expelleret.) Verberauit quendam de sede rursum, occupata ab altero.

Homo si occupauit sedem.) Hoc est, si sedem alienam detinuit. Si praeconi non.) Denunciabat enim praetor per praeconem, modeste sedendum in theatro. Si igitur, inquit, praeconi non parui, & ordinem turbaui. Imitatur enim quiritantis vocem.

Quae potestas tibi datur legibus.) Num tibi assessori dederunt leges, contumeliose eiiciendi facultatem: imo nec ipsi praetori suis manibus id facere licet, sed mandare id debet ministris. Quam possis igitur, cur homo ille indignus fuerit, quoties quod a ministris fieri nec nunc quidem illi cognoscet, cum nihil peccasse.

Et praetor ipse.) Sed pater suus, inquam, praetoris? At ne is ipse quidem praetor verberandi potestatem habet, sed mandandi ministris, vt tumultuantes sedent. Ne sic quidem paret, ob edictum mulctam.) Quod si admonitioni ministri non parui, me eiicientem decuit, te mihi, vt contumaci, certam mulctam infligere.

Sed prius obiit.) Obitu suo iudicium anteuertit.

Cum igitur alter. Ad eos hanc vocem refert qui condemnati sunt: quoniam de vno dixit, qui prius obierit. Tametsi omnino τρεῖς & de tribus vsurpatum reperitur. Occidistis hunc.) Hoc est firmius exemplum quare etiam postremo est positum. Nam & in Bacchanalia commissum, & extremo supplicio vindicatum est.

Quod scorticis gentis.) Qui Bacchi festum celebrabat

[illegible]

[illegible]

A imitatione comitatus eius id celebrabant: alij Satyrorum, alij Bacchorum, alij Silenorum habitum imitantes. Omnibus igitur Athenienfis.) Ob Euandrum qui cessit victoria, *vsque cum vicisset, propter delictum in festo commissum. Medium autem, præteritis asseſſionem, tacuit, quia per se summus erat. Neque enim villam iniuriam ei passum dicere potuit. Neque enim in supplicatione. In qua venere aureis dabatur [illegible], qua [illegible] gestans pompam [illegible].

Neque iudicio victor.) Nam id quoque secisset com[illegible] . . si dedisium & vetera calculo iudicium accepisset. Neque assessor.) Vt potet. Nam huius quoque nunc in collectione meminit,* propter sententiam. Sed Pyrrhum Athenienfem.) Hæc exempla re[illegible] non sunt similia (neque enim in Bacchanalia aut aliud festum ij deliquerunt, qui puniti sunt) sed ob suppliciorum [illegible] sunt ascita. Etiam alios quosdam

B ob iniurias multo minores, magnas dedisse pœnas. In superioribus autem cum eorum meminisset, qui commissa in festum delicta luerant, nunc affert in mediu quosdam, qui pœnas illi quidem dederunt, sed ob alia tamen delicta. Semper sunt autem argumenta à minori.

[illegible].) Reuera nobilem. Nomen factum à Bacco quodam antiquo Athenienſi, qui ita vocabatur. [illegible] idem quod verum. Delatum.) Cum accusatus esset tanquam sessus inter iudices, cum id ei non liceret. Cum enim esset ærarius: ignominiosus erat. Sin fecerit, non dixerit.) Quo plus vitium est in factis quàm in dictis, eò etiam illa grauius puniri debet. At simpliciter si facta plus valere possunt dictis in vniuersum autem nequaquam. Multa enim facta dictis sunt minora, vt vel in hoc negocio, iacerare vestem multò minus est, quàm scribere contraria legibus. Quare non scribere dixit, sed dicere, vt ita ostenderet dicta factis esse minimora.

C Nullum enim verbum.) Neque enim nomina & verba tantum valent, quantum in rebus iniuria Midiæ. Quæ autem eorum nullo quæ diximus.) Nunc ad commiserationis reiectionem accedit, & per correctionem veniat, auditoris attentionis reddendi causa. Quia firmissima persuasionis pars est reiectio misericordiæ. Cum autem misericordia sit duplex, duplici etiam reiectione est vsus. Alteram enim domo secu afferunt iudices, qua solemus in vniuersum miseretri calamitosorum, etiam si illi nihil conquesti fuerint, nec miserabile quicquam dixerint. Aliam ipsi calamitosi mouent, quiritando & plorando, & alia faciendo, quæ mouere solent misericordiam, etiamsi nos primùm erga eos vltrò flecti nolumus. Primùm igitur reiicit iudicum misericordiam, qua naturaliter erga res miserabiles afficiuntur.

Est Athenienses.) Concedens misericordem esse populum Athenienſem persuadere vult soli Midiæ nullam misericordiam esse tribuendam & ratiocinationibus vtitur, sicut in reiectione misericordiæ, cũ de Stratone ageret.

Ego existimo.) Hæc est misericordiæ reiectio in tota causa.

Est moderatus & humanus aliquis.) Speciem posuit, velut ego sum humanus.

Scio equidem eum liberos adducturum.) Hæc est altera pars reiectionis misericordiæ, quæ sumitur à reis. Ipsi enim sunt, qui misericordiam parare [illegible] [illegible], per & lacrymas & orationes miserabiles.

[illegible]

& liberis producendis. Orator igitur singulis iis quę misericordiam moueant, aliquid aliud opponit, quo tollat misericordiam, & humilitati habituque Midiani, Midię vitam ante actam multo atrociorem pręsenti simulatione opponit: vt propter audaciam magis odio, quàm propter pręsentem humilitatem misericordia dignus esse videatur. Midię liberis opponere liberos non potuit, vt Stratonis: sed leges & iusiurandum opposuit, & quid ex vtraque parte lędi sit, examinauit. Et quàm maximè miserabile simulacrum faciens.) Particula ὡς significat etiam omnino, per amplificationem. Fortassis autem hic etiam gestum & actionem significat.

Quia si nulla ratione potuisset humilis fieri.) Figura per insinuationem. Sensus autem est: Si natura ita esset infelix, vt peruersi flecti non posset, nec humilis fieri, & moderationis aliquid pręse ferre posset, fortasse quispiam eius culpa in naturam eius translata remittere aliquid de iracundia. At cum dimittere etiam habitum possit, insuper e testabitur, non naturę, sed morum accusatio. Rursus idem ille quem vos nostis.) Quid in gestu & habitu totum dirigis animum? Suspicare, vt ex metu orta est humilitas, sic vbi periculum effugerit, fore vt illum videas arrogantem & tyrannum. Mihi liberi non sunt. Rursus ad misericordię etiã liberorum, per [illegible]. Liberos illi natura dedit, mihi non dedit. Eam igitur ob rem deteriore conditione ero, affectus iniuria? & tibi liberis peius tractabuntur, quàm qui liberos habent?

Leges asserentem me.) Quid te iactas Midia liberis producendis? Possum pulchriores ostendere liberos, quo iudices magis reuereantur: ostendendis legibus [illegible] eorum beneuolentia.

Et orator ille est, fortasse.) Per hanc epilogicam obiectionem in odium oratorum vult adducere Midiam, ne eum defendant. Nam si Demostheni, illis etiam vtique maledicit. Ad hęc aliud quoque vult efficere. Vt enim in reuerentię locis Midiam ostendit non dignum esse reuerentia, sed siquid plura in rempublicam contulisset: sic etiam nunc ostendere vult, se reuerentia summopere esse dignum, ob oratoris appellationem. Est autem reuerentia dignus oratorum, atque alium verum esse oratorem, aliũ [illegible] * insectatorem, qualem etiam Æschinem esse vult: propterea descriptione vtitur, & ait: Si oratorem intelligis eum qui suadet optima, hoc est, eiusdem accipio nomen. Sin aliũ dicis, qui ad gratiã concionatur, is orator ego esse nolim. Dicendo igitur, optima suadens, etiam consilia sua in memoriam reuocat, vt reuerentia maiore dignus habeatur. His autem verbis aduocatos eius alienat, & in oratorum odium adducit Midiam.

Quales nonnullos.) Ne eos omnes sibi hostes redderet. Quapropter etiã per imminutionẽ à iudicibus auxiliũ sibi reperit, his verbis: Et vos videtis. Ac neminẽ reprehẽdendo.) Alia imminutio, aliquid vtile efficiẽs: Nũquã, inquit, vos importune pro reis interpellaui, rogando & petendo vt conseruarentur. Nonnũ videtis Midię morem: oratores exagitat, cum oratorum opera studeat euadere. At nonnullos qui eo nomẽ illis.) His manifestè oratores in Midiam concitat, & potius vim accusatores facit. Pre se fert enim, se vicem suæ artis hominum dolere, quos contumeliis afficiat Midias. Fortassis aũt etiam talia.) Cum euidẽter vana sit obiectio, bipertitò eã secuit ad suã vtilitatẽ.

καὶ τὸ [illegible] [illegible]

[illegible]

ἀλλὰ παιδία οὐκ ἔστι.) [illegible]

καὶ ῥήτωρ οὗτός ἐστιν.) βούλεται δὲ [illegible]

οἵους ἐνίους.) [illegible]

οὐδενὶ μέμφομαι.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

Erat enim huiusmodi Orator ille est, & omnia meditata dicit, & preparata. At hic primũ eam diuisit in haec: Orator est, vt & aemulationem sibi apud iudices conciliet, & reliquos oratores à Midia alienet. Dein de alteram partem posuit, Meditata dicit omnia, & refutatione vsus est egregia. Cum enim dicat Midias Demosthenem meditari omnia, & vltra veri sidem verbis rem exaggerare Demosthenem. In hac ipsa meditatione iusta saepe sunt meditatione. Qui enim in rebus vel saepius meditatur, is etiam veritatẽ inuenit, & nihil vltra mensuram dicit, ea sciat fore vt id non grauior. Sed Midias ob id ipsum est importunus, quod nihil considerat & nulla ratione loquitur.

Midiam mihi dicasse orationem.) Aptum est suae naturae, meditationemque etiam fatetur. At iste inquit, occasionem dedit, orationem composuit.

Neque is qui iusta solicitè meditatur.) Et quid, inquit, magni feci, si Demosthenem perstrinxit? Nã & populus vniuersus vnà est Demosthene perstringetur. Arbitri erant autem nam nec à populo.) Cum ab eo alienarit iudices, & Areopagiticum senatum, & equites, & legiones, & dicere nunc ab eo studet vniuersum etiam populum. Et, Fore, inquit, arbitror, vt etiam populum accuset. Arguta est autem sententia. Si enim supra dictis omnibus est contumeliosus, neque omnino subripere inimicitias dubitauit: ne populo quidem parcet.

Quibus militandum fuisset, eos mansisse domi.) Midias ait, Non à vero populo se esse condemnatum, sed partim a desertoribus, qui, cum fuisset eundum in bellum, in vrbe manserunt, partim ab iis qui in dimes deseruerunt. Qui enim dispositi fuerant in praesidiis, eos, praesidiis relictis, tunc non fuisse ... atque etiam à peregrinis quibusdã & hidiotinibus Demosthenis, quem si aloerit, se ait esse condemnatum. At hic, quia ... sum ab eo populum ait affici contumeliis, quem scitatores & hospites vocet. Et quid mihi fit, inquit, desertorum ordinum crimen impingere noile Midiam, qui idem crimen populo obiiciat, & desertorem ordinum vocet? Nam & qui militare, inquit, debuerunt, domi manserunt: & qui in praesidiis collocati fuerant, custodiam deseruerunt. Praesidia autem dicit ea, quae inter Atticam fuerunt, & Boeotiam. Cum enim tum bellum de Euboea cum Boeotiis gererent: necesse habebant Athenienses, Boeotorum cauere incursiones. Vt vestri sint ij scire quæ ad forum? Primum, quia verba sunt non apud populũ, sed apud iudices, qui pars sunt populi. Nihil igitur prohibebat eorum aliquos non interfuisse. Deinde fieri poterat, vt quidam eorum ea in essent, qui in Euboea militarũt. Proinde maledicas.) Proinde sibi ... et est insectari populum. Dum enim animosae parti minabatur, & verbo ... minabatur, se totum populum oppressurum minabatur. Quid ... ridiculas esse istasce lacrymas. Proinde ridiculae sint ... lacrymae istae. Qui n. fieri possit, vt qui tuti populo insultet, ei vt humili, misericordia tribuatur? Quid ... ò nefarium caput.) Vide vt pro populo indignetur, & tandem per occasionem in Midiam inuehatur: O nefarium caput, inquiens. Nõne verò nefarium, quod patriae insultat? Magnum sanè principatum.) Si in vita improbus impunè insultasti ciuibus, & nunc ea consequeris, quae modestiis tribuuntur, impetrata misericordia: magnum imperium obtinuisti, vel magnam artem potius excogitasti.

[illegible]

Adeo breui tempore.) Scilicet, in dicenda causa. Duas res maxime contrarias.) Inuidiam & misericordiam. Cū Olynthū profecti sunt.) Id est huiusmodi: Plura auxilia Olynthum miserant Athenienses singulatim: Postremæ igitur expeditionis milites, cū audissent Olynthum esse captam, retro redierant, & rursus in Atticam abierunt. Eos igitur Midias accusabat. Aduersus eos qui egressi erant.) In fine, omnium odium ei accumulat. Etenim nemini parcit, inquit, sed audiente populo eos calumniatur, qui foris militant. Rursus populum accusat, cum apud eos differit qui foris sunt, & quia uniuerso populo simul factam esse contumeliā ostendere non poterat, comminationes in tempora distribuit: & ait, cum Olynthum traiecissent, eum illos qui traiecissent, accusasse.

Mihi mediusfidius.) Per deos hos tanquam cæterorum perillustrissimos iurat, per Apollinem, quem Solem esse dicunt, per Mineruam, quam Lunam, per Iouem, qui contineat uniuersum. habentur autem hi apud Athenienses in honore maximo: ille Patrius, hic Cognominis, tertius Vrbis custos, & Consiliarius, & Phratrius & Amicus, & sufficiens.

Dicetur enim, siue dixisse, siue tacuisse præstat.) Cū arcana quædam sit dicturus, se dubitare simulat. Rumorem enim, inquit, spargente Midia, se transegisse mecum, multi eorum qui uidentur familiariter cum eo colloqui, ægrè ferebant. At prodere amicos, non decet, qui fecerō id indicarant. Tacere autē omnia, non expedit. Quid igitur fecit? ut ostenderet, eum amicis suis esse inuisum qui essent tacuit, ut ne susciperet odium eorum qui dixerant. Improborum enim summum est, amicorum mala insultare: & defensionem eorum cum iureiurando adiecit, his verbis: Ac medius fidius omnino illis ignoscendum est. Factum Midiæ ægrè ferunt, siue inimici mihi fiant, siue non fiant, qui hoc dixerunt.

Cum se transegisse passim diceret.) Id est, mentiretur iactando & verba faciendo: rediit mecum in gratiam Demosthenes: liberatus sum inimicitiis: propulsatum est à me criminum periculum.

Eorum qui similiter admodum cum isto colloquūtur.) Ne quis diceret: Quid igitur, si inimici grauiū sunt? adiecit, eorum qui omnino familiariter cum isto colloquuntur. Quare etiam iureiurando fuit opus, ne quis ei diffideret de amicis talia dicenti: & præter iusiurandum à rebus etiam ipsis petitas probationes adiecit. Sed & diues est solus.) Non solus diues est Midias, sed solum se esse diuitem gloriatur. Id verò molestum est.

Si absolutus fuerit, quid facturum putatis?) Magnus impendet metus: nisi iudiciis castigatus fuerit, mentem occupabit.

Vnde autem id cognoscatis.) Scilicet, qualis futurus sit, si absoluatur, & cum quo animo sit futurus, ex iis coniicite, quæ iam facta sunt.

Quis enim est qui.) Ab omni parte causam esse enimembrem, vult ostendere. Non ob idipsum se abdidisset.) Si enim fecisset totius condemnatio populi verecundiorem laudaretis, sin ex illo tempore factus est importunior: quid erit quod eum emendet? Ad iudicij usque tempus.) Quoad finitum esset discrimē. Eius modestiæ studere per omne æuum non possis: quorum te usque ad iudicium contineto. Suffoca propter necessitatem audaciam: reputatione pœnæ compesce audaciam: Tege interim timore improbitatem, donec securitatem videris.

A εἰ οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, [illegible] ἢ τὰ ἐναντιώτατα, φθόνος καὶ ἔλεος. [illegible] εἰς Ὄλυνθον [illegible] ἀπὸ τῆς Ὀλύνθου [illegible] ἐξεληλυθότας.) [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

Eligitur aliquis Midias Anagyrasius [illegible].) Aut ipse omnino is est, qui eum qui creatur designet, aut, cum vota alequem creare vult, semetipsum in illius loco designat. Ostentat enim ipse sese animi [illegible] populo minime desiderantem, & semetipsum [illegible] intrudit. Plutarchi hospes est.) Amicus est, & hoc e capit tyrannum, atque etiam arcana illius [illegible], qui is in Atticam [illegible] vocabantur, qui à ciuitate [illegible] ad excipiendas vrbium legationes [illegible] qui in bellis amicitiam [illegible] [illegible] qui aliquorum hospites videantur. Dicendo autem, tum Plutarchi esse hospitem, [illegible] res easdem opera ciuium. Si enim Plutarcho familiaris est, amicus est tyranni Midias. Sed & Euboeam ad defectionem impulit Plutarchus. Midias igitur & ipse autor est defectionis.

Nouit arcana.) Auideratis tyrannidis crimen. Nā si Plutarchus reipublicae inimicus, populo insidiatur: Midias autem eius secreta nouit: certe cum Plutarcho potiri rerum vult. Vbi erit meū caput.) Vsitatum hoc est Demostheni, dicere in exordiis, vt in Philippicis: Neque Graecia, neque Barbaria [illegible] [illegible] caput. Aut me non esse [illegible].) Ethopoeia vtitur, qua ipsum Midiam ostendit, tyrannidem prae se ferre. Profiteri enim se nec accusationem nec iudicia pertimescere, [illegible] est tyranni. Qui nunc ô Athenienses.) Ne videri quidem fastum timere populum, quem reuera non timet. Nihil curare vos.) Hoc animum tyrannicum illius declarat.

Eum non decies interfectum oportuit.) Magnitudinem supplicij Midianis argumentis auxit. Diues, confidens, ferox.) Ea etiam quae virtutes videntur, in vitia conuertit. Verborum [illegible]. Diues enim rerum mediarum est. Sed audacia adiuncta, vitium id facit. Similiter [illegible] laudabile est: sic certe quosdā magnanimos [illegible]. Sed violentia & impudentia adiuncta, non magnanimitatem, sed potius superbiā & arrogantiam cum ea efficiunt.

Vbi comprehendetur nunc.) Acerbissimam significat omnem [illegible] verbis, vbi comprehendetur? Nam si prius occupare arcem, vbi eum porro comprehendere poteritis? Ac aperte quidem eum occupare tyrannidem non potest, ob criminis magnitudinem. Sed eum propterea, omissa contumeliae quaestione, conuersum est ad argumenta de tyrannide possidenda. Quae cum perspicue proferre non posset, in periculum [illegible] erat, per significationes & [illegible] igitur timet eum ne ipse capiatur, [illegible] in [illegible] [illegible]. Atque ego si nulla [illegible]. Omnibus in quae adamat Midias [illegible], & [illegible] ea inuisa esse Atheniensibus postquam [illegible] cum orationem etiam offendere, esse [illegible] & molestas.

Quibus temporibus malis. Quod si res bene gesta nunciatur. Tyrannicum eius animum igitur perstringit. Prosperis enim populi rebus non gaudere, eius est qui felicitati inuideat. Gaudere autem aduersis, est proprium tyranni. De eodem accusat etiam Aeschinem, sed illum non vt qui velit occupare arcē, sed qui summam rerum ad Philippum transferre studeat. Persona eo in crimine erat humilior. Sed Midiam, vt qui ipsi dominari velit, criminatur. Ex silentio fruēs.) Affectū cōmemorat humanae naturae cōmunē.

[illegible]

Qui enim premuntur malis, contrahuntur ad tranquillitatem, & tacere coguntur. Quapropter & vos convicia toleratis.

Tales enim estis.) Locus est odiosae & contumeliosae responsionis.

Neque pecuniam putatis conferendam.) Quae ab omnibus divitibus ad populum dici solebant, de iis solum accusat Midiam. Accepta enim clade in bellis, divites plebeios incusabant: Nos vestro functi sumus officio, triremes instruximus, pecunias contulimus. Vos nimirum in culpa estis, qui eadem facere noluistis.

Per occasionem detegere.) Proinde bonis temporibus celat odium: sed cum afflictam videt rempublicam, id profert quod hactenus delituit.

Talis enim es Midia. contumeliosus enim es.) Quemadmodum in Midia, ethopoeia vsus, cum sub sua persona fecit Atheniensibus insultantem sic rursus & de iudicibus eadem fictione vsus est, vt faceret illa iudices ad Midiam dicentes, quae ipse vult. Imitemur, inquit, Midiam contra Midiam, & ipsius oratione parentem orationis vtamur, & eandem reddamus quam attulit.

Et opitulabuntur defensores eius.) Caput hoc infertur [illegible], id quod in perorationibus facere permissum est, quia commatis talia constant, & dissoluta sunt. Sed tamen orator per coniunctionem ea copulavit cum antecedentibus. Etsi enim sententiis sunt avulsa, consequentia tamen observatur. Vult autem hoc loco annotare Midiae advocatos. ac primum Eubulum petit, quem ante alios advocatos posuit duabus de causis, quod & in ea re longe aliis antecellebat, & quod magis eum formidabat, quam ceteros vniversos: & quia res privatas dicendas habebat, quae ab aliis* copiis orationem separabant.

Non sic huic est gratificandum.) Obiectionem soluit, quo pacto modo dixerit, Midiae amicum esse neminem, & nunc viros clarissimos dicat eius esse patronos: quod non ei gratificari velint (ac iusiurandum adiecit, quia dissimile veri videtur, vt advocatus reo non sit amicus) sed insultare sibi.

Sive ego aiam, sive negem.) Bene per dubitationem protulit, vt ostenderet, Eubulum autorem esse inimicitiarum. Si enim Demosthenes inimicitias non edixerit, satis constat, Eubulum esse principem simultatis. Et vim facit non recte.) Obiectionem repellit: Quid si a te laesus, tacuit inimicitias? At hic, vim facit, inquit, & non recte. vtrumque autem est lacessentis, & iniuriam facientis.

Sed fere fit vt immodica felicitas.) Aliam obiectionem soluit. Cur igitur inimicus tuus esse vult, nihil a te laesus? quod nimium est fortunatus: & aliam attulit inimicitiarum causam, felicitatem. Divites enim, dum volunt insultare pauperibus: & contumeliosi fiunt, & intolerabiles. Quin aliud etiam confecit, dicendo: nimia felicitas. Ostendit enim non ob virtutem florere Eubulum, sed fortunae beneficio.

Nam cum ego.) Rumorem de caede dicit. Eubulus enim erat qui accusarat Aristarchum, & eodem crimine Demosthenem involuerat. Sed perinde aperte non dixit, ne rursus mentionem eius rumoris contra se renovaret.

Nec dimittentem dimittit.) Ostendit, Eubulum sibi potius debere gratiam, quod dimiserit eum,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A & non exegerit pœnas de sibi factis ab eo iniuriis.

Sed in alienis etiam causis.) Perstringit Eubulum, velitatam amorem, & operam suam vendentem. Alterutrum enim hinc eueniet. Aut enim ne talis esse videatur, Midiæ defensionem omittet, & orator votis sui compos fiet, aut, si asistere fuerit ausus, suspectus erit, & ab oratore iam ante adductus in calumniam. Nec communi legum præsidio.) Proinde tyrannus est Eubulus, qui legum vim destruit.

Et maior quam vnicuique vestrum expediat. Nomen damnat ac tyranni tacuit, sed actiones ei tribuit, & populum in communi periculi metu percellit.

Propterea præsto fuit Atheniensis.) Postquam per facta eius subindicauit, tyrannum esse eum, & antè perstrinxit, tum demum apertè ad ipsum quoque nomen venit.

Et citatus nominatim.) Multa simul confici, tum Midiam semet ipsum condemnasse, tum nullam Eubulo esse causam, cur Midiæ patrocinetur. Nã & vocatus est, neque id simpliciter, sed cum efflagitatione & nomine, & loco, & spectantes ea quæ fiebant, tamẽ non surrexit. Nunc autem quoniam ei simultas mecum intercedit.) Dum orator patrocinij causam criminatur, ne quia patri illum inimico affectu adesse, ostendens suspicionem à tempore. Verùm causam aliam pro alia posuit. Nam cum Eubulus posset dicere, se tum quidem non surrexisse, quòd in tumultu populi patrocinio suo nihil efficere potuisset, nũc autem ad iudicium se similes orator aliam causam dixit, etiam cum non patrocinatum esse, quòd sciret Midiam iniuste fecisse. Nunc aut suffragari, ad insectandum Demosthenem. Ne verò quisquam in populari se... In oratione contra Æschinem eadem penè verba de Eubulo vsurpauit. Ne occulte, neque verò pœnas quisquam...

Verùm ille non det pœnas.) Distributione vsus est, cum vellet ostendere magnam esse Eubuli potentiam. Nam si hæc sunt eius vires, vt possit efficere vt aliquis insultet, alius non det pœnas, magnum certè non est & potens. Atqui de vtro Midiæ vtrunque est dictum. Is enim est qui & insultauit, & ob Eubuli patrocinium pœnas non sit daturus. Verùm si singulari numero vsus fuisset, non magnam ostendisset Eubuli esse potentiam. Quid enim ad admirabile est, reum aliquem eripere supplicio? nunc autem cum rem vnam in plures partes distribuerit, potentiam Eubuli exaggerauit. Sed & mihi misere studes.) Hic modo ostendit calumniam simulatam ab Eubulo esse iniectam. Si enim ei propositum est maledicere, ipse etiam is est qui lacessiuit. Nam ego quidem deum testor.) Suspicionem vrget. Etenim ex maledicentia fermè de se eum esse suspicionem afferit. Iure igitur ignorat, quo de causa Eubulus se oppugnare decreuerit. Potes id quidem, & rempub. administras.) Verbum Potes, tyrannicum est. Sed quia tyrannidis eum accusare veretur, adiecit, Et rempub. administras. Proinde potentatus est qua administratione legib. agit quam cũque voles. Forma exceptionis argumento hoc vsus est. Neque verò mirum videri debet, in peroratione aliquid exceptioni simile incidisse. Hæc enim exceptio non est propositæ quæstionis, velut contumeliæ verberum, publici criminis, sed eorum quæ causam extrinsecus lædunt. Quia enim Eubulus defendens Midiam, ei grauiter incommodaturus videtur, exceptione aduersus eum, in hanc sententiam vsus quam tibi à me iniuriam factam esse putas die dicta, accusato,

[illegible]

veruntamen eos, qui iam accusati sunt, noli eripere periculo. Quibus autem in rebus ego contra leges sum violatus.) Inuidiam ei mouet, si quidem penes eum sit, eos etiam, qui iam accusetur, eripere: simul etiam iudices ad commotionem cum Eubulo suscipiendam concitat. Nam si ille in eam suspicionem adductus fuerit, quasi reos eripere supplicio possit: satis apparet, fore vt aduersetur, & Midiam contemneret ostendatque, penes se esse autoritatem & absoluendi, & puniendi: non penes Eubulum. Audio porrò & Philippidem.) Absoluta illa parte de Eubulo, quæ erat insignior, ad cæteros aduocatos progressus est, quorum & minor erat autoritas, & qui non eandem orationis modestiam postulabant. Qui postulent id sibi dari beneficii.) Acriter omnino, quasi dicat, non negamus necem commeruisse Midiam, seruies eum iure è sublatum in è medio. Sed in nostram gratiam hoc faciendum est: nobis est salus eius condonanda. Peruniam autem ei.) Quid ægrè fertis id suffragium, quid leges sermentii molesta est Midiæ in culatum creptoccursse eum post publicationem facito diuitem: impertire ei de tua pecunia: vt & iudex legum obseruans, & tu beneuolentissimus amicus esse videaris. Qui existimatione consecuti sunt.) Virtute apud eos, aut honesti aliquid nemo inueniat: sed propter opulentiam aliqua est de eis excitata opinio. Non esset æquè grauiter ferendum.) In memoriam hæc reuocat, vt in eadem sententia persistant. Absurdum enim est principio indignari: nunc eos circumstantius demonstratis, esse negligentem. Illepæi argentum. Aes enim suspicionem afferebat. Hoc illud esse. Quid rursus sperabamus facturum esse Midiam. Vestem.) Tunica vestis est breuior. Per vestem autem hoc loco pallium intelligi debet. In fanum.) Vt locus ipse quid iustum esset, docere potuisset.

Et eos qui adsederunt.) Contumeliam velut in communi Græciæ spectaculo dicit esse factam. Neque et Aristophon.) Is cum tributorum exactor esset, sibi decimas Mineruæ retinuit, vnde coronæ faciendæ & diuæ Atheniensium consecrandæ erat. Accusatus autem ab Eubulo cum, antequam in iudicium veniretur, coronas dedicasset, ita sublata est actio.

Eo quod nihil eorum quæ fecit.) Non potest Midias contumeliam mihi factam, & inflictas plagas, reuocare. Neque animo suo insidiabat.) Nam manu quidem Demosthenem, sed animo omnes. Cum enim ego orator vapularim: quomodo vos iniuriam agentem, qui minus vos vlcisci quàm ego poteritis?

Primum, deinceps.) Primùm cæterorum post me.

Sed quisque longissimè abest.) Dum à periculo procul abest, quisque cauet.

Postquam iudicium surrexerit.) Locum pro iis qui in loco sunt, veteri more posuit.

Neque circumspiciens.) Id quod faciunt qui sibi metuunt. Sine discentos, sive mille.) neque enim ob multitudinem, sed propter leges valent.

Exclamant.) dicens, ô leges. Et neque publica munera.) Propter instructionem triremis.

Neque vinum.) Propter Eubulum. Neque calliditatem.) Propter aduocatos & impostura hoc dicit. Ac maximè in Dei gratiam.) Necessariò sub finem orationis, Dei meminit. Quandoquidem res diuinæ humanis præferuntur.

[illegible]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ ΠΑ-ΡΑΝΟΜΩΝ, [illegible]

Ὅπερ Εὐκτήμων, ὦ ἄνδρες δικασταί, παθὼν ὑπ' Ἀνδροτίωνος [illegible]

[illegible]

ANDROTIONIANÆ DEMOSTHENIS ORATIONUM enarratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

Quod Euctemo, &c.) Hæc post Philippicas prima est oratio publica. Accusatori autem favetur inimicitias, ut qui prior affectus [illegible], accusationem [illegible]. Ne verò videatur solus, ut rixosus, accusare, ostendit etiam alium esse læsum. Primas enim partes egerat Euctemon, & secundaria est Diodori oratio. unde etiam constitutio est omissa. Sciendum autem est quibus in rebus dissimulari potest, negandum esse nos ex inimicitiis accusare. Ubi autem [illegible] palam easdem confiteri præstare, ne in manifestis mendacij comprehendamur. Ait igitur, Legislator Euctemon [illegible] cum auctoritate [illegible] magistratum. Plena autem modestiæ est clausula illa, Si modo potero. Non enim dixit omnino confido me de eo pœnas sumpturum, sed, si quà ratione [illegible] possem. Quod Euctemon.) comparatione tractatum est exordium, [illegible] de causa factum [illegible], confert enim suas iniurias cum iis quæ Euctemoni acciderant. Ei [illegible] pecuniæ factæ sunt [illegible]. Quia peculator pecuniæ [illegible], & rem [illegible] propterea sit dictum.

Et ut à vobis per iniuriam repulsam ferret.) Quia [illegible] & exactione tributorum, quæ [illegible] per iniuriam. Commentus.) Ostendit calumniam. Comminiscitur enim ea quæ non sunt. Quæ vel dicere.) Vide autem clausulam, quæ vel dicere. Dum enim abhorret & recusat dicere, se insontem [illegible]. Patrem.) Hoc & quæ sequuntur, particulatim sunt prolata, ut ostendat absurditatem. Nam hoc, ego ipse meum, maximam ostendit [illegible] nec dicam patrem occidissem; odisse meum qui potuissem? magnum enim habet incrementum [illegible] & verbum, Commentus, [illegible] est. & simile priori. Ratio autem impietatis in defunctos, talis fuit. Non potuit Androtion Diodorum accusare parricidij, eo interfecti cognatus non esset. Illis enim solis accusandi potestatem dabant leges. Res igitur facit fratrem interfecti, Diodori patruum impietatis, quod eius qui patrem occidisset consuetudine uteretur, cum occisi fratris necem vindicare deberet. Quod si non occidisset. Quod multa etiam talia in iudiciis credantur, etiamsi vera non sint: & sententiam ipse fert, *tanquam qui non probare non possit urbes, si non receperint. Ego igitur, inquit, quia sumptum erat coniunctio patrui, ut & ipse reus peragerer, & periclitarer: * aut, quia adiutabat patruum, hominem senem & advocato indigentem. Verbum ego, emphasin habet, quasi dicat ego homo indoctus & imperitus rerum, sare nimis superavi artificem illum.

Etiam reliquo tempore.) quasi dicat illum. erit enim, qui me prior læsit, accusator. Ex eo autem quod tempore indigeat, magnitudinem ostendit quas sustinuit, declarat.

Volebam.) Quasi dicat: qui vos læserit. Quia verò ait, quæ Euctemon reliquit, dicam: ne obiiciatur, eum ideo quod iniusta sciret, ea præterisse, subiicit: quia sunt visa vobis audita,

[illegible]

Ego enim si viderem.) Hęc sunt exordia & quędā sententię ante confirmationem, quibus Androtionē criminatur, ut decipiendi studiosum, ne ipse id quod culpat, facere videatur. noui autem, non ignoro dolum quo usurus est. Ideo praemoneo ut caueatis. Auspicatur autem criminationē Androtionis post exordia, Constitutionē enim oratio nō habet, eo quòd notum est argumentum auditoribus. notatu dignū est in hac calumnia, quòd ipse decepturus auditorē, à qualitate personę contrariam opinionem cōcitat. Cum enim haberet celebrem personam, & notam ob eruditionem, aduersarij ex ea calumniam arripere conatus est. Id enim facit, ut auditorum suspicionem à se amoueat. Quis enim auditorum, non existimet eum qui sit dicendi facultate superior, eundem & ad fallendum esse paratiorem, quàm imperitum fori & dicendi?

Et omnem vitam.) Ad* institutum transfert aggressionem arte [illegible], inquit, artem consumpsit in fraudibus dexterè concinnandis. Insignis enim est inter Isocratis sodales.

Lex est.) Hic obserua dispositionem oratoris. Neque enim natura rerum hunc requirit ordinem, sed oratoris solertia vires legis fregit, eamque collatione reddidit inutilem. Id quod dico, est huiusmodi: Senatus, ut lege de nauibus per Diodorum allata iubetur, triremes non fecit: ergo muneris non est capax. Ad hoc statim respondet Androtion legem esse aliam, quae iubeat, si senatus ita se gessisse videatur, ut munere sit dignus, gratiam ei referri a populo oportere. Quia igitur ęquo marte pugnantes erant inter se leges, ideo animaduertit orator, & [illegible], atque illum legis inutilem esse mentionem ostendit. Quia enim non frustra hic posita est, sed propter eā causam quam diximus: videlicet, ne secundam legis recitationem auditor requireret, nullam obiectionē aut pugnam, aut contradictionem usurpauit. Aliter. Hic surripere est causam auditoribus. Legem enim quam iure opposuisset Androtion Demosthenicae, transponit, & cum consuetudine comparat, natura rerum id non admittente, sed ui oratoris artem loco mouente. Nam captio ex collatione sumitur. Sed recitetur Demosthenica oratio: Lex est, nisi fecerit triremes senatus, ne corona donetur. Proinde hanc soluit Androtion, & aliam ipse opponit, quae iubet: Si senatus ita suo munere functus sit, ut meritus coronam videatur, ut populus ei praemium tribuat. Sed ne ęquo marte pugnent hę duę leges, propterea necessario earum ordinem loco mouit, solertia & arte opposita scripti robori. Eāque de causa inprimis perstringitur Androtion, ut is impostor esse videatur, non Demosthenes. Esse porrò captionis gratia positam legem, & mentionem duntaxat eius factam ne secundam eiusdem legis examinationem requireret auditor, ex eo constat, quòd nullam prorsus obiectionem, aut contradictionem, aut pugnam validā adhibuit contra ipsam legem.

Hoc rogauit.) Secunda pars hæc est obiectionis. Nihil minus tamen callidè tractata est, quàm prior. Ipsum enim Androtionem contentiosum exhibet, rogatum esse populum & lata suffragia: ut rursus hanc partem obiectionis, ad obiectionis alterius refutationem assumeret. Post enim ponet. Ego verò si postulanti dedissem, contraria legi dixissem:

[illegible]

[illegible Greek text]

vt videatur ipse Androtion pugnare secum, qui hic dicat rogasse [illegible] se negat. Ipsum enim sua coarguit verba de petitione. [illegible] rogatio quodammodo [illegible] petitio sit. Po[illegible] subiuncta est, non ad aliquam partem sed ad vniversam sententiam [illegible] pertinet. Si consentaneum legi decretum scripsisses, hoc tantone potius senatusconsultum fieri debuisset: et videtur legem recitando, excludere Androtionem secunda legis mentione. [illegible] legem [illegible] eiusdem legis [illegible] ab Androtione dicuntur, vt copiam haberet [illegible]. Soles autem id facere. Ac [illegible] hac ad [illegible] pertinet [illegible] modis [illegible] ex lege scripsisti, ea ratione [illegible] fieri senatusconsultum debuit.

Docet autem.) Callide tractatum est hoc [illegible] sed tamen esse consentanea primo videtur [illegible] Demosthenem, cum tandem extra senatum [illegible] decretum factum [illegible] respondet Androtion, morem esse talem. [illegible] decretum factum [illegible] senatum hoc modo [illegible] & [illegible] senatusconsultum esse [illegible] dicentem [illegible].

Quis enim ferret Androtionem dicentem nulli temporibus superioribus senatusconsultum esse [illegible]? Neque enim consentaneum erat, cum lex [illegible] quod decretum extra senatum [illegible] senatum, qui [illegible] senatus [illegible] scripta, [illegible] senatum hoc modo [illegible] id factum esse. Quia vero [illegible] in aliquo senatu [illegible] accidisse, propterea distinctionem ad vniversum tempus [illegible] senatusconsultum esse [illegible] testimonio [illegible]. Vnde etiam in relatione distinguere ac [illegible] vero arbitror haud vera praedicare.

Verumtamen.) Quoniam hoc in aliquo senatu accidisse [illegible] consuetudinem [illegible] cum legibus [illegible] consuetudine esse [illegible]. Tametsi enim factum sit, apparere tamen non recte esse factum [illegible] de lege. Additur ad [illegible] legem de nauibus.

Lex, inquit, non sinit senatum postulare praemium. [illegible] est illa, vt diximus, quam supra [illegible] quemadmodum annotauimus esse legem quae [illegible] senatum [illegible] suo munere [illegible] esse [illegible]. Fecit autem Androtionem [illegible] contra legem Demosthenicam [illegible] tum [illegible] mentione [illegible] legis. Est autem quadripartita [illegible], cuius prima pars est contra Androtionem. Fatetur enim non licere senatui postulare praemium, triremibus non factis. Quamquam autem absurdum videtur, aliquem ipsum ea dicere quae sibi incommodent: tamen quia voluit [illegible] confessum reddere, ob eam rem [illegible] testimonio est vsus.

[illegible Greek text]

Deinde quia videbat aduersarium dicendi artificio fretum, esse contentiosum (hoc enim in priori hominis calumnia dixit) propterea non absurdum putauit, tribuere ei confessis etiam orationem: vt videretur dicendi artifex ex iis ipsis confessis, quae tamen propter artem se superaturum putaret. Altera pars est, nusquam tamen, inquit, vetat dare populū. Hoc sumptum est à sententia legis, ex praetermisso, quo vtendum facit legis loco Androtionem, propter artem qua pollebat. Sophistae enim est, ea quae posita sunt, animaduertere, ac dare operam, vt concludat ex iis quae posita non sunt. Tertia pars est: Ego vero siquidem de differentia postularem, &c. Quarta, si ne mentionem quidem fecisti omnino, &c. Ac primam quidem obiectionis partem non soluit, quòd à se, non ab Androtione fiat. Quae enim contenditur Androtion, nisi licere senatui praemium postulare, nisi triremes faciendas curarit: quod contra hoc dicit Demosthenes, nisi illud senatum petiisse? Id autem aut sententia ex ipsius Androtionis verbis demonstrare. Quae tertia pars erat obiectionis cum prima propositione coniuncta. Nam tertia pars, quaedam quasi confirmatio est propositionis. Quae autem est propositio? Lex nō sinit senatum praemium postulare. Tertia autem est, Ego verò si dedi postulanti, contra legem feci. Hanc primam propositionem dissoluere aggressus est. Dissoluit autem primum à qualitate, propterea illos ex eo senatum fuisse: & qui iuberet ac comprobaret, fuisse praefectum illius temporis senatorum. Deinde per ratiocinationem. Quod si negarunt, & ferendi suffragii dederit potestatem nullius eos id ad munus impetrandum fecisse. Deinde per demonstrationem ex iis quae acciderunt.* Ad haec autem accedunt ea de quibus Midiam accusauit. Deinde quoniam ea ipsa quae acciderant, probationem aliam requirebant, auditorum ea testimonio confirmauit: & refutatione absoluta, reuersus est ad secundam obiectionis partem, quam praetermiserat, eo quòd primae propositio obiectionis, cognata esset tertiae. hic autem refutare conatur. Refutatio porrò secundae obiectionis partis hinc incipit: Iam nec populum iiubere dare &c. Adiecta tamen est causa etiam, cum alteram obiectionis partem non suo loco refutaret, sed tertiam petit. Nam quia non licere populo dare praemium, non poterat ostendere, nisi prius ostendisset senatū petiisse, propterea cum primum docuisset, eum petiisse, postea subiecit, non licere, quod populus coactus, aut deceptus postulantes, tum propter eos qui postulassent dederit, cum id non liceret, tum non sponte dederit.

De lege igitur quae apertis verbis vetat. Haec à Demosthene affertur propositio. Sequens autem contraria propositio, quae & obiectio est, ab hoc loco incipit, Lex, inquit, Non sinit senatum petere praemium, &c. Sciendum autem est, si quis prior orationem afferat, bifariam probationes esse distribuendas: ac primum suas proferendas probationes: post autem & refutationes earum orationum, quae illatae fuerint ab aduersariis. Sed aliter potius dicamus.* Quadruplex ferè confirmationis natura esse deprehenditur, si quis ipse prior habeat orationem. Vna enim pars princeps est, qua quis suas constituere propositiones conatur. Altera, qua ea quae sequuntur & comitantur has, vt improbabilia, aut vt contraria dissoluere nititur; vt firmiores suas propositiones,

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Atque id fit confirmationis ergò nostrarum propositionum. Iam grauius oritur certamen aduersus ea quæ ab Androtione ad firmamenta nostra principua euertenda, vehementius intenduntur. Argumento est igitur id [illegible] orationi. Cum enim reiecerit ea quæ ad euertionem principalium argumentorum ab Androtione afferuntur, non animaduertit tamen de suis propositionibus confirmandis tantopere laborare. At dare tamen, [illegible] hanc sententia legis et prætermisso, quo vtentem pro lege facit Androtionem, ob eam autem quæ in [illegible]. Superfluæ enim est, ea quæ posita sunt, prætermittere; & dare operam, vt ea iis quæ posita non sunt, concludat.

Ego verò si dedissem postulanti.) In iis quæ præcedunt, dicebat hæc rogabat præfectus, &c. Hic enim, si dedissem, inquit postulanti, contra legem dixissem. Qui enim fieri potest, vt is qui in priore obiectione fit confessus, rogasse præfectum, & suffragia tulisse populum: rursus hic dicat, senatum non postulasse, neque se quicquam dixisse legi contrarium? Artificij hoc igitur specimen est, & ratio tractationis obiectionum. Quare hac de causa mentionem legis omisit. & Androtionem fecit legi Demosthenis [illegible] contentiosius aduersantem, vt abduceret animum & aduersarij & auditorum à recordatione [illegible] legis. Facit autem hic contendentem Androtionem, nō licere postulare; et ea re ostensa, cum conuincat. Atque ea est prima pars obiectionis contra Androtionem: contineat non licere senatui postulare præmium, nisi triremes curauerit [illegible]. Quanquam autem absurdum videatur, aliquem ea dicere quæ sibi [illegible] nocent, tamen cum suum firmamentum cõ[illegible] vellet, propterea vsus est aduersarij testimonio. Conuenit videre, [illegible] artificio dicendi, esse contentiosum (hæc enim antea in ea petitione [illegible] dixerat) propterea non absurdū [illegible] vt videatur ille ipse homo eloquens, et in ipsis quæ conficiuntur, fieri superior studere propter artem.

Quod si non feci [illegible].) Androtione confitente, non licere senatui præmium postulare, nisi triremes faciendas curarit, quid aliud dicat Demosthenes, nisi senatū petiisse? Quapropter id quod confitetur Androtion, tanquam [illegible] ponitur. Sed petiisse senatū, rursus conatur ex ipsius Androtionis verbis demonstrare. Fuit igitur prima propositio, [illegible] non licuit senatum petere præmiū. Ista autem est: ego verò si dedi postulanti, legi fraudem non feci. Hic igitur propositionem primum dissoluere instituit. Dissoluit autem primum à qualitate, [illegible] senatus eos fuisse, & quo sententias [illegible] eorum, qui tunc senatorio munere functi essent. Postea ratiocinatione vtitur. Quod si rogarunt, & ferendi suffragij ius dederunt: constat eos de eo laborasse, vt præmium obtinerent. Hoc vero id est quod in prima obiectione confirmauit. Hæc inquis, rogauit præfectus, de hoc suffragia tulit populus. Id quod ad illud attinet, Atqui [illegible] qui nō postulauit licet dicere, cum ratiocinatione demonstrare quæstionem à fine. Nam si propterea postulatur vt accipiatur, & rogatio ea gratia lata est: finitima igitur est postulatio rogationi. Quod si lex postulare vetuit, rogare etiam, quod simile est postulationi vetuit.

Ad hæc igitur.) Quoniam ex ipsis quæ acciderant, aliam confirmationem requirebant, testimonio auditorum fidem fecit his verbis, ὅτι τῆς μαρτυρίας τῶν ἀκουσάντων [illegible]

Et hæc vobis iudicibus non ex me cognoscenda sūt & cætera. Dissoluere autem hic conatur legē, ne populo quidem dandi dare potestatem, non factis triremibus, atq; in hoc se ostensurum profitetur. Sed quia non licere populo dare præmiū, ostendere non potuit, nisi prius ostendisset, petisse senatum: propterea primum docuit, eum petisse, postea subiecit, non licere: quia populus postulatione sit coactus & decept⁹: &, quia dederit propter eos, qui postularint & non vltrò dederit. Eius rei probatio est, postulasse eos. Si enim senatus petiit, ne sibi præmium eriperetur: omnino dari sibi postulauit. Quapropter ad declarandum desiderium dicit, eos tumultuasse: ita fuisse perturbatos, metuentes, ne præmio priuarentur. Nō licere autem populo.) Altera pars est obiectionis, cū dicit: sed dare nequaquam potuisse populum. Tollit aūt & hoc communi ratione, sicut in confesso est postulare esse vetitum: multò magis dare est vetitū: quod est petitione grauius. Triremes faciendas non curasti.) Hoc iam ex superuacaneo subiicit. In cæteris rebus, tametsi bene senatus se gesserit, triremes autem nō fecerit, nullo iure coronam accepturum. Est autē admiratione digna in hoc viro reipublicæ charitas, quòd etiam oratione sola Rempub. calamitosam esse non vult. Operæprecium est autem Athenienses.) Hoc refertur ad quartam obiectionis partem. Sed alia quædam dico, propter quæ senatum corona orno. Pertinet autem hæc pars obiectionis palàm ad propositam Androtionis legem, quæ iubet senatum, si suo munere pro dignitate functus esse videatur, petere præmium. Sed quia multum valere videbatur scriptum & legis consequentia, Androtionis orationem oppugnat. Non enim idem erat, legē cum lege pugnare & legem ab Androtionis oratione & voce discrepare. Nam illius vis est eadem, at huius oratio multò infirmior. Refutatio autē sumitur ab vtili, & tractatur vtrinque, nam à glorioso, tū ab huius contrario, à glorioso, splendorem & præclara facta, è quibus appareat, quanta sit triremium vtilitas: ab ignominioso, calamitatem & cladem populi, ob triremium penuriam, commemorando. Admiratione autem digna est oratoris ars, qui dum legi se opponit & refragatur, legem occultat, ac longè ab hac ratione abducit, vt integram inuentam & destitutā à socijs caperet aduersarium. Quòd igitur principia quodammodo caput erat Androtionis, id per superlationem, quasi partem orationis fecisset, sua tractatione destruxit, neq; remouit solum, sed & dissoluit: hic quidem nudis verbis positū, lege autem alterā translata.

Audio autem.) Obiectio iuridicialis Androtionis vt constet oratio capitibus duobus, legitimo & iusto. Est autem translatiua, culpam à senatu in quæstorem conferens. Quidam autem putarunt, ex duobus statibus constare obiectionem, translatione & deprecatione: sed videtur translatiua esse magis. Etenim & Chersonensem cladem in oratione de Corona in fortunam conferendo, ea quæ incommoda sibi obijciebant, non deprecatione, sed translatione refutat. Restat igitur, vt circumscribamus quid sit translatio quid deprecatio. Quæ igitur ipsi facimus, & quam sciamus esse absurda, tamen facimus ob fortiorem necessitatem vrgentem, aut aliòqui per imprudentiam & simplicitatem: hæc ad deprecationem pertinebunt. Quæ verò neque facimus, neque agimus, ab aliquo potestate prohibiti, aut alio quopiam de causa, quæ cum potestate est: ea sunt translationis.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

... ἡμιτάλαντα.) Hoc est, quinque talenta dimidio minus, ut sint quatuor cum dimidio. Atque probatur ex pondere, apud Herodotum.

Nego esse iniustum.) Contra ostendere, adversariu ipsum pugnare secum. Comparat enim eam quae à legitimo dudum allata fuit, oppositionem cum hanc. In illa enim inte dictum est, ex lege coronatum esse senatum ... hic, statuisse senatum ... sed prohibitum esse ... quaestoris ... senatum. Sive igitur contradictiones est ... Sed nihilominus & hoc captiosum est. Quid enim obstat, quo minus ostendat Androtion, alias senatum ab illa ex lege coronam accepisse, & ... cum de ... pugna est, conferre culpam in quaestorem?

Iratus.) Hoc acerbè dictum in puniendo simpliciter, in audiendo citra maleficium.

Sublata enim senatus lege hac.) Hoc sic construitur si post (hac) distinguimus, sensus erit huiusmodi, praeterita senatus lege hac, quae triremibus non factis honore haberi vetat, delegit eum. Sin distinguimus post (Senatum) huiusmodi erit: Senatus ex lege contempta, quae iubet de sententia senatus creari quaestorem, istum sibi delegit suapte autoritate, inquit. Et enarratio haec est senatus utrique coniecit ... quod senatum crimini facit obnoxium.

Dicere porrò iniustum.) Propositio exceptoria est. Non decuit te, qui quaestum corpore feceris, scribere. Quae autem adversus hanc affertur obiectio, infamare (inquit) & insectari me Diodore, cum ista dicis instituisti. Nam si convincere posses, ad Sexviros veniendum erat, & apud illos accusandus. Proinde propositio Demosthenis est exceptoria: sed Androtionis ... est translativa. Translatio enim non absoluta duntaxat defensione, sed etiam translatione refutatur. Adiecit autem cum definitione ex arte disputans, tum de convicio, tum de argumento & de utroque definitione differit, idque captiose. Nam cum recta convincere non posset, neque palam ostendere, talem esse Androtionem per argutias argumentorum talem opinionem apud auditores studet excitare. Quid enim sit argumentum, quid convicium, dicit. Eum autem non convincere Androtionem, manifestum est. Post autem subiicit promissionem translationem, à loco & tempore. Ostendemus, inquit, alias, non nunc, & accusationem ad Sexviros referemus, ac transfert argumentum ad personam indefinitam & non circumscriptam: ut cum propè ad argumenta accessisse videatur, auditorem in suam sententiam pertrahat. Deinde per ratiocinationem egregiè subiunxit: Quod si te in alia causa reo, de his accusaremus. Sed ratiocinatio captiosa est. Primùm enim demonstrandum fuit, postea concludendum. Nunc cum nihil ostenderit, ut tanquam ostenderit, ratiocinatur. Postea subiicit aliam refutationem translationis ... illud vobis est cognoscendum, cum qui leges tulit, &c.

Aut coniecturam.) Vide ut pater sit, ... formas nobis relinquat, quo pacto in rebus obscuris fides fiat. Ac ... quidem signa sunt à rebus sumpta. ... verò vocat, qualitatem cuiusque, & personae existimationem.

Quae ait iste.) Illa enim, inquit, quae in exigendis tributis Androtion conviciabatur, servos nominans, & è scortis natos. Est autem ἐπαγγελία, iudicium ad populi approbationem pertinens. & Aeschines, denunciavi ei censorium iudicium, inquit. Assentitur autem probationibus orator, & solvendo ait, se id quoque facturos. Neque enim converti potest.

[illegible]

Nam si quem alium diceremus.) Si aliud fuisset crimen, velut falsæ legationis, aut alterius rei, non perinde locum ea mentio habuisset. Nunc vtraque consentiunt. Consentanea enim est scriptis legibus cōtrariis, vt ea cum legibus haud consentiens.

Quin illud etiā.) Hæc refutatio translatiua est, per quam præ se fert, id se velle ostendere non omnino necesse se habere apud Sexuiros accusare, sed licere & vt sibi ea de re legem ferenti fides habeatur, nec tam recusare videatur Solon tribuit orationē: idq; nimirum facit ob inopiam argumentorum. Quia enim parricidij crimen ei erat obiectum, & aliorum [illegible] atrocioribus criminib, obiiciendis victus videri [illegible] ideo hæc profectus est, & maledictum in eum effudit sed discrimen vnum, & aperto Marte confligendū ne sit, efficere studet, cum nullam eius habeat euidentem demonstrationem. Videre quidem est, cum huius rei probationem in alium hominem transmouisse, & discrimen in illum eundem contulisse, dicendo [illegible] quo pœnas licet sumere [illegible] quasi periculum maximum sequatur eum, qui crimen non docuerit. Vnde consilio [illegible] & non obscure fugiens accusationis refutationem postremam posuit: ac per eam ostendit, neque necessarium esse congressum, neque à legibus latum certū [illegible] accusare. In hac igitur parte refutationis, si quid obscuritatis habet elocutio, vel postea historia Reipublicæ [illegible] quæ vt exempli vice adhibita sunt, sic correctione requirunt.

Nā vero dedit modū.) Hic argumentatur orator, sic explicando ea quæ de furto & sacrilegio [illegible] dicta sunt, quasi ad omnia crimina pertineant, vt ex confessis etiam controuersum colligeret.

ἀπαγ.) Vice abductione. Est autem ἀπαγωγὴ maleficorum Vndecimuiris traditio.

Firmus es & tibi fidis.) Hoc exempli vice adhibuit ad præsentē causam, neque tamen ea referenda sunt ad causæ comparationem, sed ad robur & vires corporis. Abducet autem nimirum ad Vndecimuiros, & carceris præsides.

Neutrum placet.) Hoc est, si neque ad arbitrū venire, neque ad Vndecimuiros abducere libet.

Accusa apud Sexuiros. Id quoque ex formulas, defer.) Hoc est, indica Nouemuiris. Quod si repetisse idem videtur, & complicasse orationem non est mirandū. prior enim pars, tanquam à Solone legislatore [illegible] vis [illegible] quasi Demosthenis, affertur in medium vt videantur consentanea dicere sententiæ legislatoris. Et aliud ponit exemplum de impietatis ratio est eadem abducere nimirum licet ad vndecimuiros.

Accusare apud Sexuiros.) A quibus accusationes ad iudicium referunt.

Accusare apud Eumolpidas.) Tertia iudicij forma. Sunt autem sacrificorum pars Eumolpidæ, qui Eleusine sacra faciunt. & apud hos sæpe impietatis agebant, qui colebant.

χρῆν.) Apud Sexuiros nimirum. Referre ad regē, vt Rex [illegible] accipiat: est autē [illegible] accusationis nomen, quæ apud Sexuiros offertur, & à Sexuiris crimina iudicibus indicentur. Rex autem vnus & ipse fuit nouorum magistratuum, qui Nouemuiri vocabantur, is qui sacra curabat. De quibus omnibus.) Hoc dicit, quia de impudicitia non licebat afferre [illegible]. Communi igitur [illegible] ratione cetera etiā vniuersa complexus est. Si quis igitur se maleficum esse haud neget, [illegible] translationem, & nouum probationis genus introducit Demosthenem ac demonstrare iubet ad certissimum, ea se non fecisse.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

An hæc non fecerit.) Non, an pudicitiam suam non prostituerit: sed num pudicitiam prostituerit, an non decretum fecerit, quasi crimen impudicitiæ sit probatum, & hoc essse, vt ab Androtione demonstretur, se non fecisse decretum. Interrogat enim id quod aduersarius negare nō potest. Neque enim rogare solet Demosthenes ambigua. Nam si rogasset, An non pudicitiam prostituisset? respondisset Androtion, se non prostituisse: ac ridiculum fuisset interrogare aduersarium, quod is confessurus nō erat. Sed ostende, inquit, te non scripsisse contraria legibus. Nam impudicum esse nulla [illegible]. Hæc figura assimilis est illi, quam in Olynthiaca secunda explicauimus. Aut progressus aliquis mihi, vel potius vobis ostendat, hæc à me non verè dici. Cum enim dixisset, statim sic & Philippus euertetur, subiecit, aut progressus aliquis mihi, & cætera. Non enim dixit, Ostendat, non sic & euertatur Philippus (id enim tum dictu, tum auditu fuisset insipiens), necertorum futurarum euentu. Sed ostendat, inquit, eū aut non dicere ipsi se multos, &c. Neque enim conclusionem rogauit, quam violenter cōfirmabat suis propositionibus, sed de argumentis demonstrantis, & Philippi factis, quæ perspicua & non ambigua erant auditoribus. Ideo igitur hic etiam se facto & impie à te perpetē dixit, cætera indefinitè posuit. Operæprecium autem est Athenienses.) Alia est quasi refutationem sumit à sententia legislatoris, quæ & ipsa essugium demonstrationis continet. Probare enim per se [illegible] Solonis studet, ne ipsum quidem eā rem putasse [illegible] arguere. Ab omni parte [illegible] iudicare [illegible] sed [illegible] vt manifestè & ab omnibus [illegible] iudicium ne vocetur neque accusationem [illegible] ante acta vita [illegible], sed [illegible] tacere [illegible]. Idcirco sanxisse legislatorem propter Rempublicam. Quæ cum dicerat argumenta sunt, cum nullam habere [illegible] demonstrationem. Deinde [illegible] sententiam legislatoris, oratori id agit, vt in ordine [illegible]. An Androtion, ostendendo, nullum grauè [illegible] in eius constituisse Solonem, neque id magno studio habuisse, sed id consilii dedisse, quo demonstrata cōtinentur. Postea confirmat argumentationem ad hunc modum: In democratia est legum & hominum æqualitas. Proinde & pauper, & ignobilis, & [illegible] libertate sua in diuites vtitur, & in eos qui præsunt. At in paucorum dominatu eos qui Rempublicā administrant & magistratus, tanquam dominos, nemo cæterorū audet inuadere. Proinde qui flagitiosè vixerūt, vituperari metuēs quo in populari imperio propter parem dignitatem [illegible] haud queant. Mutari autem ipsam credibile est, si malo sint, vt aut omnino reddantur impudici, nec administranda Republica, vt dissimiles vituperarentur, aut Reipublicæ formam pe[illegible] [illegible] quod sciunt, instituto paucorum dominatu, qui eis audere maledicere fore neminē.

Quæ propter vos [illegible], & minenda suspicione abrogandi status popularis, auditores perturbet & terreret tanquam periclitante libertate, Androtion è republica eiectatur. Solon, inquit, nō coniungit tales. Itaque ne vos quidem requirere decet probationem. Captiosè autem hoc loco argumentatur. Legislator enim eos eiecit, qui conuicti sunt impudicitiæ, ac haud dubiè de condemnatis loquitur.

Et illos aut dicturos operam, vt abrogent.) Vide et hæc sententia, aut daturos operam, vt Rempublicam euertant postulet dici.

[illegible]

Vt efficiat quã maxime similimos, quib. sint ipsorũ qualissimi sunt. At Demosthenes antequã hoc subiiciat, priorem propositionẽ cõfirmat. Nã cũ duæ sint propositiones, quarũ vna est admirabilis atq; nimium, fore vt populare statum euersuri capiant: altera dantes operam, vti omnes sui quàm simillimos efficiant: admirabilis propositionis medicinam excogitauit, causa adiecta, & simul etiam admirati ideo protecit ad alteram ostendendam probabilem. Quomodo? quia auditores ubi ex ratione cognouerint, quorum de causa vellent abrogatum statum popularem, illum non requireret etiã in altera, quã ratione vellent ciues reddere sui quàm simillimos, cũ ex iis quæ supra dicta sunt abunde causam intellexerint. Hoc nõ fecit, quòd ni eximiae sũ cognitum*, nimis absurdis & admirabilib.* propositionib. rationes statim esse annectendas. Ac de lege quidẽ.) Ad quartã legẽ nũc accedit, quæ, cum & ipsa pertineat ad ignominiam ex paterno ære alieno sumtam. Illud autem cõsiderandum est, cũ vbique dicere, eius esse filium qui debuerit ipsum aut debere etiam nunc, nõ cõfirmare. Quære suspicio relinquitur, an forte mulcta sit soluta. Refutatio hæc etiam, vt simpudicitiæ crimine, trãslatius est, ac propositio hic atque exceptione cõstat, nõ licere ignominiosis decretum facere. Obiectio aũt trãslatiua est. Nã indicat me, in quib. ἔνδειξιν agit indicij nomine est, & actionis in eos, qui cũ parũ sint, nihilominus administrationẽ Reipub. capessũt. Dicitur aũt ἔνδειξις etiã de homicidis, cum eum in locum redeunt, quò non licet, vt ait in oratione Aristocratea in eum qui exules indicat. Valet ἔνδειξις etiã in proditores, id quod Philippica. 9. est explicatum: Anno autem haec captam vrbe. ἔνδειξιν dedit proditionis reum fecit Philocleidem. Hæc obiectio cum translatiua sit, eiusdem generis est cum refutatio, sumpta à tempore & à modo: à tempore, tam secimus, non mehercule eunctã modo descripsimus. Nunc enim non deferunt, sed legum violatarũ accusant. Diuersæ autem sunt rationes. Deinde earum demonstrationes ab Androtione petitas, et interrogatio est firma videtur atque probabilis, captiosa tamen est. Non enim ait, Ostende: non debere patrem sed, non fugisse ex carcere: de rebus confessis & manifestis responsum postulat. Neque enim demonstrare potest Androtion, patrem non fuisse aeratium, neque non fuga ex carcere elapsum. Quòd si rogasset, at respondere iussisset, an nõ deberet: Androtioni responsio fortasse non defuisset. Sed eam cõueniret.) Id huiusmodi est: iubere leges in maiorã crimina in primis inquirere potius, in minora.

Ne quingentos ciues.) Obiectio et in peroratione, quæ tamen probationis aliquid & pugnæ adhuc continet. Videtur autem à iusto esse sumpta: iniquum esse tot Athenienses affici ignominia. Alios amplius decies mille.) Quoniam multitudine senatus placare iudices studebat: quingentis senatoribus decies mille ciues opposuit. Obiectio igitur, vt diximus, contradictoria est à iusto & à dignitate, tractata per cõtrarium. Afficietis ignominia ciuium vestrorum partem, si coronã senatum priuabitis. Pars enim populi est senatus. Pertinere autem ad perorationem ex eo constat, quòd ea quæ ab aduersariis afferuntur non euertit, sed placare studet auditores. Est autem etiam trãslationis aliquid in obiectione admissum. Illorum causa agitur, non mea.

Ac nisi però munit.) Significatio est, ideam esse in coronam. Quæ de causa diximus, nõn potuisse Diodorũ ab initio* impedire Androtionẽ. Nec plura afficiatis.) A dignitate sumpta, & placandi causa adhibita.

[illegible]

[illegible Greek text]

A Tota autem refutatio translatio est ab utili. Iu[dicium] dum enim alterius generis est obiectio, alterius [re]futatio. Est autem translatio ... tamē habet depulsionem.

Cui enim probro est.) Reprehensionē acribus verbis continuat, ne totum ... parum eius partem arguendo, ... tractando.

Antigenes.) Et hęc pars ad supradictam obiectionem pertinet. Nam ... Philippus & Antigenes ... valet, nisi eos ... esse dictitor ... Androtion. Quare ... etiam confirmatur, ... esse supra dictam obiectionem. ... personam, ut posset, ... de diversis qualitatib. disseruisset, refutare commodius ipsam obiectionē, quę ab advocatorum dignitate emergebat.

Patrocinabimur Philippus senatui, & Antigenes.) Hoc emphasin habet, ... B ... forsitan ... ut pro defensione senatus aliquid dicant. Quod si dixisset, ... decretum esse ... qui ... primus etiam usus est. Neque verò hæc est advocatorum reiectio, neque enim reo patrocinantur, sed sibimetipsis.

... rescriptor.) Nomen dignitatis est, eius qui pro senatu ad populum rescribit, quibus in rebus opus est.

Sua arbitratu moderabantur.) Odium movet, ... videbantur cæteris tanquam mancipiis, ... in se autoritate. Vide autem ut verecundia cum iracundia ... in his: Qui vobis delinquere videbitur. Neque enim statim supplicium subieret, sed iudicium prius fieri passus est.

Archiam propter Cholargensem arbitror.) Peculiarem in peroratione locum Archiæ tribuit, ... diversitatem dignitatis. Nam hæc verba, Ut æquum, significationem habent ... & ... C ... in qua sit apud Athenienses. Voluit tamen laudibus & testimoniis huius viri senatus accusationem confirmare, atque per easdem laudes à defensione etiam viris dehortari virum. Artificiosius autem cū eo disserit, quòd & eruditus esse, & philosophiæ studiosus putabatur. Separavit autem hunc ab aliis, ut eum tanquam hominem æquum veritate duntaxat caperet, neque coargueret. Sed quia eruditum esse, & philosophiæ studiosum, ... cum eo disputat. Ac ... cum verba Patronum ... est contingendū *ut sit ambiguum, ... bonus sit, ... patronatum ipsi. Arbitror autem.) Hactenus à duplici qualitate tum senatus, tum advocatorum, ... in perorationibus, processum est. Deinceps autem iterum concludit ab Androtionis qualitate. Sed ea conclusio forma obiectus est exposita. At invidiam fulliness, inquit, propter eā benevolentiā qua rēp. prosequor, & propter æs alienū publico nomine redactū. Hāc obiectionē sumpsit à qualitate Androtionis eò quòd & Euctemoni cum Androtione simultas propter tributorum exactionem intercedebat. Non tamē perspicuē causā apposuit. Obiectionē autē translatione solvit. Non de hoc, inquit, iurastis vos sententiā dicturos, sed de eo, an decretū sit legibus cōsentaneū. Atq; argumentū iterū sumptū est à repugnantibus. Deinde subiecit, iniquissimū esse instituere accusationē, quasi quidā rēp. lędāt & quę sequuntur. Hoc ipsum autē etiam à cōtrario dicitur. Genus enim cōtrarij sunt etiam repugnātia. Postea comparationē subiicit. Nō pluris, inquit, ęstimatis rēp. & leges, & iurisiurandi religionem. Si enim absolveritis, & ei

Aliter. Hic apertè incipit peroratio, sed à sua persona. Est enim accusatori consideranda etiam Rei qualitas. Non igitur ausus est dicere Androtionem hoc lucri feci, & actionem contra me instituit Diodorus, quòd contumelia affectus est, & à me iniuriis agitatus: quem cum parricidij reum fecissem, nequaquam tamen ostendere potui, eum patri suo necem obtulisse. Omnino enim vecordiæ fuerit, si contra semetipsum Androtion his verbis vteretur. Præsertim cum ipse etiam Diodorus in exordio professus sit, se venisse ad accusandū, vt calumniatorem vlcisceretur. Quapropter hac ratione omissa, non iniuriis eam posuit, quæ posita est in controuersia. Nam illa ratio tributorum, vt splendida erat Androtioni, sic suspecta auditoribus. Proinde causam iudicij à sua persona ortam, tacuit. Eā verò quæ à persona Euctemonis incidebat, adiūxit. Præsertim cum sciret Androtionem eum penitus infestum esse ac superbum exactionibus, vt iisdem exactionibus alter gloriaretur, alter easdem deprimeret. Volo autem.) Ab hoc loco incipit egressio, quæ tametsi coniuncta videatur esse cū ea quæ modò in persona Androtionis exagitata fuit, longo tamen intervallo distat. Nam ea pars obiectionis, quæ à qualitate personæ sumpta fuit ad placandos iudices, & perstringendam accusationem ab Androtione allata est. Quæ autē sequuntur, principis quodammodo caput sunt accusatoris, quod obiectioni non opponitur, sed aliquā qualitatis calumniam continet, tanquam principium quoddam caput allatum in medium. Ac Androtion quidē suis verbis accusationem perstrinxerat: hic per egressionē vicissim eius acta in republica insectatur. Aliter. Pollicetur se dua sermone dicturum, quæ vnā complexa est, verbis quidem in speciem simplicibus, sed reuera plura significantib. quam pro complexione. Est autē [illegible] complexio plurium illustrium rerum, aut his contrariarum in eadem actione concurrentiū. Nam vocabulum [illegible] secundū, ad corpus pertinet, & ad illam in populo vsurpatam audaciā, quā ostentauit in tributis exigendis: vnū etiā significat coronas, quas de coronis dedicatis habuit. Audaciæ autem vocabulum, innuit illud quidem populo factam contumeliam: sed perstringit etiam euidens eius sacrilegium. Nomen autem [illegible], duo furtorum genera complectitur: vnum exactionum, alterum coronarum. Nomen Superbos, perstringit eum, vt paucorum potentiæ studiosū. Paulo ante enim homines impudicos, vt paucorum potentiæ studiosos, perstrinxit: vt hic etiam per reipublicæ formam, eam suspicionem confirmaret. Ac primùm id quod maximum ei facit animos.) Solet laudes eorum, quos insectari libet, in crimen conuertere, ac illustrem actionem in calumniā & reprehensionem, vt non modò non glorietur, sed etiam vt de obiectis criminibus purgare se cogatur. Id autem facit ab iis circumstantiis, quæ rei cohærent, à modo, à causa. Facit autem hic mentionem Euctemonis, vt tacitè, ne apertè oppugnetur obiectio. Cum enim Androtion sermonem efficeret, ob exactiones illas suis vsus auxiliis, mentionem etiam facere poterat negocij Euctemonis, non tamen dixit, sed vltrò omisit, ne confirmare videretur excitatam ab Androtione suspicionem. Non igitur apertè obiectionem posuit, neque dixit, Euctemonem ob simultatem propter exactiones ortam, mouisse litem hanc: sed in vniuersum pro causis: vt & illic populum in eum concitaret. & hic locum haberet ipse per se exactionis examinandæ

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

A Habet tamen occasionem faciendæ etiam Euctemonis mentionis. Nam vbi pugnatur, non abest suspicio. Vbi verò suspicio omnis est remota, & res ipsa per se consistit, tunc ea res magis obest reis. Pollicitus igitur est, se ostensurum, Euctemonem habere tributa reipublicæ: sed id non ostendit. Cum autem his de rebus conciones haberet.) Hic afficitur impudentia & audacia: deinde subiicit translationem, tamquam aduersus obiectionem. Non exigenda fuerūt tributa, dixerit aliquis? Omnino exigenda erant, sed ita vt leges iubent. Sequitur altera translatiua obiectio: sed humaniores erant, quàm pro necessitate & temporibus, leges.

Propter tempus.) Siue quòd eo tempore bellū gerebatur, & pecunia requirebatur: siue quia Tempus medium est vocabulum, & deinceps subiungendum est, qua tum potestate fuit præditus.

Cum decreto se vndecimuiros sequi iussisset.) Argumentatio contraria quodammodo videtur ei quæ est in Timocratea. hic enim clementiam prædicat, il- B lic humanitatem repudiat. Sic quicquid quouis aut loco aut tempore dicit, id omne refert ad causę præsentis vtilitatem. Nā & hic Androtionis culpat improbitatem & petulantiam: & illic legem legi comparando, magis celebrat vtilitatem. Deinde per exēplum triginta tyrannorum ostendere vult, Androtionem illorum moribus esse vsum.

Adduxit eos ad ædes ciuium.) Loquitur tanquam de castris, ad rei significandam per adiuncta atrocitatem. Quamobrem etiam carcerem vocat ædes.

Sed propter cæteros.) Nimirum propter inopes & pauperes. Vnde subiicit: hoc enim est populare. Aliter.

Vndecimuiros sequi se iussit.) Et modum continet, & insolentiam exactionis, & contumeliam in magistratus, quum eum secuti sint: quo loco etiā paucorum dominat* ratio declaratur. Deinde cū ipsam exactionem calumniari nequeat, modum perstrin- C git, & pecuniæ quantitatem, dicens, cum tantilla pecunia hoc modo redacta sit: hoc est, per væcordiam & contumeliam. Quæ in rempublicam introducentur.) Quia oligarchicum statum, vice popularis introduxit.

Tum igitur vt accepimus.) Vt si quis mendacij arguetur, reprehensionem effugeret, inauditum refert. Tum autem nemo est.) Ex parte quadam ostendere conatur, Androtionem sæuiorem esse triginta tyrannis. & modus est huiusmodi. Illi eos qui in foro conspiciebantur, occidebant: eos verò qui se occultabant, nō curiosè persequebantur, sed sinebāt in latebris esse incolumes. At ille Androtion, eos etiam qui domi se occultuerant, inuestigatos in carcerem protraxit. Hac igitur ratione tyrannos superauit. Aut tectum.) [illegible] expressius est, sed exaggerans. In hanc sententiam ô vicine, non facinoris mihi causa tuas ędes conscendo: sed Androtionis violentia perterritus, in scrutationem fugio. Tu igitur conseruas gentilem.

Aut alias in rebus indecorè se gesserit.) Intellige omnia quæ illi faciunt, qui metuunt ne deprehendātur: quod genus est & vocem & habitum simulare muliebrem, pro famulo se gerere, & seruilia tractare opera, omnia denique alia eius generis. Atque hæc si ab vxore sua facere conspiciatur.) His verbis admirabilem se præbet. In summa enim inopia callidè occasiones excogitat. Ne quis enim diceret: At nemo eum vidit illa facientem, & malum minus erat: vide vt domo sibi compararet testem, acerbissima vxoris reprehensione excogitata.

Quæ ei vt ingenuo desponsa fuerat.) Spectat acrior factorem. Verbis, inquit, me decepisti, vt non quærat ex [illegible] cate. Vt ingenuum me [illegible] cum constat esse mancipium. Ciuem putabam me habere, & Athe niensem vocabam maritum: sed vt apparet, infelix ego mulier, famulum coniugem nacta sum.* Actalia tractare licet. sed quoniam testem alium non habebat [illegible] absurda rationem excogitauit, vt mulier prodesset illam indignationem exaggeraret. A fortuna eum qui fuisset ingenuus, fortunam permutasse, male. Deinde à qualitate eius qui fecit: Quem facinora & vitæ ratio, ne tibi quidem factas iniurias vlcisci patiuntur. A modo exactionis per translationem.* Deinde à diuersitate personarum & rerum, describendas fuisse possessiones, non vexanda corpora. Istarum verò rerum autor esse Androtion.) Argumentum amplificat ab eius persona qui fecit. Is non possessiones inquit, homines modestos exagitabat: & infestabatur [illegible], qui tametsi afficerentur iniuriis, à nemine consulere debebant [illegible]: cum implorare præsidia legum non auderent, at qui propter capitis diminutionem [illegible] non [illegible] quæ suspirans æqui bonique faceret, si non denuò laceretur. Qua de causa igitur [illegible].) Docet aliam rationem [illegible] exactionis. Describendæ, inquit, erant debitorum possessiones, vt publicæ possidendæ, eorum qui tributum nollent pendere. Sed vexabas & infestabas homines ciues.) Sapienter admodum in [illegible] verbo infestari est vsus, quod erat intolerabile Atheniensibus. [illegible] autem [illegible] [illegible] quod eorum fortunæ humanæ [illegible]. Praetera quidem hæc si immutaris, [illegible] bene habitura sum. Vulgari corpore [illegible].) Vt etiam [illegible]. Audiet[illegible] persuasque. Deinde à [illegible]. Suum quidem [illegible] publicè vnde [illegible] per [illegible] censuit esse liberandum. Ceteros autem ciues [illegible] infestandos esse. Androtion non tributa C deberentur, sed ærarium depeculatus fuerit. Postea amplificationem subiecit. Domo [illegible]. Nam ex suo [illegible] habent aliquid. Domus autem ad [illegible] grauius crimen est, sed [illegible] facit [illegible] mulierum contumelias. Quid si quibus digna videretur.) Neque apertè infectari, neque prorsus eas defendit. Nam illud odiosius est, & inhumanum: [illegible] verò etiam, qui tali vita delectarentur. Oportet autem ferendam esse, ad Reipub. formam retulit, [illegible], id est, per [illegible].) Orationes sunt, quæ nobis iudicum audientiam præparant. [illegible] (causa) enim iudicium est. Huius accusationis dicere audebat.) Hoc loco vniuersam eius vitam per occasionem infectatur. Vt videamus Androtion multo antè præscisse, fore [illegible], vt propter insignes iniurias in crimen vocaretur. Perinde id, inquit, quod subinde prædicebat, conscientiam arguit tuorum scelerum. Non à te dicendæ.) Quasi dicat, qui sis flagitiosior iis quos criminaris. Aut sic: non à te dicenda qui homo sis, & fortuitis casibus obnoxius. Ex his porrò certius cognosceris.) Demonstratio per comparationem, inuisum eum esse propter mores, non propter exactiones. Satyrus enim nauium curator.) Quasi dicat qui ea loca [illegible] per quæ triremes protrahuntur, aut cui nauium ipsarum cura est commissa. In quibus verbis spectatur [illegible]. Nō propter exactiones inuisus est. Fieri qui potest? Alioqui, inuisus fuisset etiam. Sed propter suos mores, & insolentiā. Aliter. Rursus confirmat, eum non propter rempublicam, sed crudelitate sibi parasse inimicos.* Citra comparationem enim ostendit, eum propter mores, non propter exactiones esse in odio. Sequitur argumentum translatiuum: si propter publicam vtilitatem redegissem [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

A accusandi fuissent peculatores, docta & expertes. Sed id cum non fuerit, similat. Apparet igitur, eum pro vobis fecisse exactionem. Deinde quia [illegible] in oratores & [illegible] subiectis demonstrat [illegible] his verbis: De quibus apud vos iudicium factum est. Hos ex [illegible].) Nesciat, illos fuisse bonos viros, [illegible] nec illis similes. Pericula [illegible] (fortasse) nunc pro [illegible] (enim) ponuntur, Attico more loquitur. Et [illegible] illud vobis tanquam [illegible], tamen dicam.

In universum igitur.) Aliud argumentum, quod sententiam eius labefactat, qua dicit, Propter vos inficior. Si ei cura fuisset reipublicae.) Rapaces magis rerum communium, aut peculatores reipublicae, [illegible] quam eos qui retenti, & fugitivi sunt. De quibus apud vos iudicium factum est.) Ne obiiceretur, tametsi perperam fecerunt, tamen ignorati sunt subiecit, factum esse de eis iudicium. Sequitur alia obiectio: adducti sane in iudicium, sed iidem absoluti

B sunt. Ne igitur iudicium calumniari videretur, subiecit refutationem, quorum alii capite poenas dederunt. Deinde quia quidam propter calumnias per iniuriam interficiuntur: fecit eos propter iudicio condemnatos, iudicium fugisse. Cum ita sis audax & eloquens.) Alia incommodi correctio. Tametsi illi perperam fecerunt, ego tamen homo commodus & timidus accusare non potui propterea subiecit, Cum ita sis audax & eloquens. Ob inexplebile ingenium, [illegible]) Sive a socialibus tributis, sive quod, praeterquam quod nihil conferunt, Rempublicam depeculantur. Neque enim facilius est.) Haec contra causam dicitur. Sublatis enim aliis, eam quam volumus, relinquimus. Quod autem dicit, huiusmodi est: neque expeditius est multorum hominum parum delinquentium odia suscipere, suadendi potius fore pauci & pluribus constricti delictis, [illegible] etiam quoddam popularis esse putares, pauperum mala curiose indagari, divitum autem negligendo. Contrarium enim fieri magis decuit. Athenienses una cum inquilinis vi-

C cerunt. Ut eum in universae multitudinis odium adduceret, in memoriam revocat, quibus incommodis affecerit universos. Idem & in Midiana fecit oratione, Midiam in omnium ordinum odium adducendo, equitum, Areopagitarum, populi. Idem & in oratione contra Aeschinem fecit, qua Chaetem ab Aeschine alienare, & sibi conciliare vult eum, a quo populus animo erat alieno. Eum igitur ab adversario alienat, & sibi conciliat. Nam frustra aedificatum esset carcer.) Quid obturbaris reipublicae? habitatio vobis opportuna attributa est. Carcerem illum occupate, quem propter vos, patres extruxerunt.

Equidem affirmarim.) Interrogantibus de carcere, omnino respondere frustra extructum esse, quod quidem ad patrem eius attinet. Neque enim eum custodire potuit: sed ridicula res visus est, elapso eo, carcer. Cum exultasset Bacchanalibus.) Male pompa & celebritate usus. Cum enim mortis sit eo tempore solus expers, propter festum, deinde rursus in vincula coniicitur, sua Bacchanalia commodis affecit.

[illegible]

ARISTOCRATEÆ DEMOSTHENIS A-
orationis enarratio, Hieronymo Vvol-
fio interprete.

Nemo vestrûm, Athenienses, me vel ulla priuata simultate impulsum, ad Aristocratem istum venire accusandum.) Duplex est hæc oratio, quemadmodũ & Timocratea. Nam peculiare argumentũ violatarum legum, quod reum agitur, habet: & aliud ascitium continet, de Chersoneso. Dici autem possit actione similitudinis habita, hinc illi de Corona esse quasi aduersarium. Ibi enim Demosthenem dignum esse præmio contendit Ctesipho, hic Euthycles Aristocratem accusat violatarum legum, & indignũ esse præmio ait Charidemum. Constitutionem constat esse negocialem, & in eo positam controuersiã, vtrum confirmandum sit senatusconsultum, nec ne. Orationis capita tria sunt: iustum, legitimum, & vtile. Quorum iustum & legitimum, ex materia negociorum propriè incidunt: vtile autem ex inuentione oratoris. Ac legitimo ad hunc modum accusat: Eum decem leges violasse, quarum septem sunt capitales, tres ciuiles. Iusto: Charidemum sæpe iniuriam fecisse reipublicæ, nec ei iure tale dari præmium. Ponitur & vtile ex inuentione oratoris, sic: Considerate quo pacto accepta, & quo tradita sit Chersonesus. perspicuum autem est, acceptam esse, Coty regnante: datã, regno in tres partes diuiso. Nunc igitur vobis tale Charidemo donum offerentibus, si voluerit Cersobleptes cæteris regibus inferre bellum, neminem habebit aduersarium. Nam Athenodorus, cum sit Atheniensis occidere nollet Charidemum, propter Athenienses. Rursus Simon & Bianor socij, sunt ciues, nec ipsi Charidemum peremptum volent. Quòd si hi non aduersabuntur Charidemo, Cersoblepte imperatore destitutis cæteris regibus & occisis, solus Cersobleptes imperio potietur: neque quicquã ei obstabit, quò minus Chersonesum occupet. Nõ igitur hoc argumentum è materia rerum propriè petitur, sed Rei est, dicentis, Cõducit vobis capere Amphipolim, & multa eius generis.

Esse autem industria oratoris insertum hoc argumentum, ex Æschinis oratione Ctesiphontea constat. Nã cum tale & illic esset argumentum, Æschines ob ingenij & eloquentiæ penuriam, non in promptu habuit locum vtilitatis, sed simplicem causam egit, vt simplicior. At Demosthenes id etiam excogitauit, vt ex arte & vi ingenij extrinsecus aliquid adiumenti peteret. Quare tertium etiam caput commouit in oratione, vtile. Exordia orationis tria sunt. Primum à re: Cum viderem magnas reipublicæ fieri iniurias, actionem hanc institui. In quo etiam inimicitias sibi cũ Charidemo intercedẽtes occultat, sed Aristocrati se infensum esse profitetur: id quod ei nihil incommodabat. Nam cum apertè Aristocratem, clàm Charidemum oppugnaret: id quod occultum est, vt non suspectum, dissimulat, deque manifesto differit. Secundum à persona dicentis sumitur: Quoniam ego homo indoctus me rem tantam ostensurũ profiteor: conuenit, omnes vos mihi esse adiutores. Id verò ait, quòd homo indoctus non sine metu cum magistratibus & imperatore congrediebatur.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟ-
κράτους δημοσθένους λόγον,
ἐξήγησις.

Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, νομίσῃ, μήτ' ἰδίας ἔχθρας ἐμὲ μηδεμιᾶς ἕνεχ' ἥκειν ἀριστοκράτους κατηγορήσοντα τουτουί.) διπλοῦς ὁ λόγος, καθάπερ καὶ ὁ κατὰ τιμοκράτους. ἔχει γὰρ ἰδίαν ὑπόθεσιν, τὴν τῶν παρανόμων, τὴν κατηγορουμένην. ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισοδιώδη μὲν, τὴν περὶ τῆς χερρονήσου. ἔστι δὲ ὡς ἂν εἴποι τις, κατὰ τὴν ἐναντίωσιν, ἀντίστροφος ὁ παρὼν λόγος τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεᾶς ὁ δημοσθένης, ἀγωνίζεται κτησιφῶν. ἐνταῦθα δὲ, ὁ εὐθυκλῆς ἀριστοκράτην ἐγράψατο, παράνομα προβουλεύσαντα τὸ ψήφισμα. καὶ οὐκ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὁ χαρίδημος. δηλοῦται δὲ ἡ στάσις ὅτι πραγματική ἐστιν ἔχουσα τὸ ζήτημα, εἰ δεῖ κυρωθῆναι τὸ ψήφισμα ἢ μή. εἰσὶ δὲ τοῦ λόγου κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον, καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον, καὶ νόμιμον, ἐμπίπτει κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων. τὸ δὲ συμφέρον, ἐκ περιουσίας τοῦ ῥήτορος. καὶ κατηγορεῖ τὸ μὲν νόμιμον, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι δέκα νόμους παρέβη. ὧν οἱ μὲν ἑπτὰ, φονικοί, οἱ δὲ τρεῖς, πολιτικοί. τὸ δὲ δίκαιον, ὅτι πολλάκις ὁ χαρίδημος ἠδίκησε τὴν πόλιν. καὶ οὐ δίκαιον δοῦναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ καὶ τὸ συμφέρον ἐκ περιουσίας τοῦ ῥήτορος, οὕτως. ὅτι σκοπήσατε πῶς ἐλήφθη, καὶ πῶς ἐδόθη ἡ χερρόνησος. δῆλον ὅτι ἐλήφθη τοῦ κότυος βασιλεύοντος. ἐδόθη δὲ μερισθείσης τῆς βασιλείας εἰς τρεῖς. νῦν οὖν ὑμῶν παρεχόντων τῷ χαριδήμῳ τὴν τοιαύτην δωρεάν, ἐὰν βουληθῇ ὁ κερσοβλέπτης τοὺς ἄλλους πολεμῆσαι βασιλεῖς, οὐχ ἕξει τὸν ἐναντιούμενον. ὁ γὰρ ἀθηνόδωρος, ἀθηναῖος ὤν, οὐκ ἐθελήσει φονεῦσαι τὸν χαρίδημον διὰ τοὺς ἀθηναίους. πάλιν ὁ σίμων καὶ ὁ βιάνωρ, σύμμαχοι ὄντες ἡμῶν πολῖται, οὐδ' αὐτοὶ ἐθελήσουσι χαρίδημον ἀνελεῖν. εἰ δ' οὗτοι μὴ ἐναντιωθεῖεν τῷ χαριδήμῳ, στρατηγοῦντος τοῦ κερσοβλέπτου, ἐρημωθέντων τῶν ἄλλων βασιλέων, καὶ φονευομένων, γενήσεται μονοκράτωρ ὁ κερσοβλέπτης, καὶ οὐδὲν αὐτὸν κωλύσει λαβεῖν τὴν χερρόνησον. οὐκ ἔστι οὖν τοῦτο τὸ κεφάλαιον, ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων κυρίως, ἀλλ' ἐκ τοῦ ῥήτορός ἐστι, λέγοντος, ὅτι συμφέρει ὑμῖν τὸ λαβεῖν τὴν ἀμφίπολιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ περιουσίας τοῦ ῥήτορος ἐστὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου. τοιαύτης γὰρ οὔσης κἀκεῖ τῆς ὑποθέσεως, ὁ μὲν αἰσχίνης διὰ πενίαν λόγων καὶ δεινότητος, οὐκ ηὐπόρησε τὸ συμφέρον. ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλούστερος. ὁ δὲ δημοσθένης, καὶ ἐξεῦρε περιττότερον ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν. ἔχει τοίνυν καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐμπῖπτον ἐν τῷ λόγῳ τὸ συμφέρον. προοίμια δὲ τοῦ λόγου ἐστὶ τρία. τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ὅτι μεγάλα τὴν πόλιν ἀδικουμένην ὁρῶν, τὴν γραφὴν ταύτην ἐνεστησάμην. ἐν ᾧ καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς χαρίδημον μὲν κρύπτει, ἔχειν δὲ ἀηδῶς πρὸς τὸν ἀριστοκράτην διορίζεται. ἐξ οὗ βλαβήσεσθαι ἔμελλεν οὐδέν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν φανερῶς ἦγεν πρὸς ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμενος πρὸς χαρίδημον, ἔδειξε τὸ μὲν κρυπτὸν ὡς ἀνύποπτον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐμφανοῦς ἐξηλέγχθη. τὸ δὲ δεύτερον, ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος εἴληπται. ἐπειδὴ ἐγὼ ἰδιώτης τυγχάνων, πρᾶγμα τηλικοῦτον δεῖξαι ἐπαγγέλλομαι. προσήκει πάντας ὑμᾶς συναγωνίσασθαί μοι. τοῦτο δέ φησιν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι ὅτι ἰδιώτης τυγχάνων, πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὸν ἀγωνίζεται.

[illegible — Greek text column]

Eminet enim suspicionem à se remouet, per opinionem simplicitatis. Tertium à persona Charidemi, ob quem instituta est oratio. Traditum enim nobis est præceptum, omnes obiectiones quæ à dignitate oriuntur, esse refutandas, cum [illegible] personam oppugnamus. Idem Aristides etiam in Pericle fecit. In [illegible] tertij medio est argumentatio quædam congesta. Quòd si maximum hoc esset Aristocratis, &c. Nam cum eiusdē principio, Charidemi existimationem perstrinxisset, veritus est ne, id quod erat consequens, [illegible] maleuolentiæ demonstrationē sequeretur, quam reiecit ad Chersonesitas se propter [illegible] simulans, & postea se [illegible] familiare [illegible] pollicitus. Quia [illegible] ut [illegible] auditor, ne tandem decretum [illegible] legum reum agens. Chersonesi in medio conflictu [illegible] in contributione præparat auditorem, ut Chersonesi [illegible] tionem causæ coniunctam esse existimet, ea ratione totam causam criminum & suspicionem soluens. Atq; ea est [illegible] præparatio loci utilitatis. Constitutio

B aūt firmatur alias [illegible] aliàs à narratione. Quia verò [illegible] Chersonesi [illegible] absolutio [illegible] propterea fugiens, & legum dissimulans, optimum [illegible] num legitime audire mallet prius, an [illegible] an vtile? [illegible] quod [illegible] habebat legitimam. & accusationi [illegible] necessarium ponit in primo [illegible]. Ferè igitur, tanquam non resistente auditore, aut ex promissa accusationis [illegible] dicit, De legitimo [illegible] primum hoc dicemus, & ipsi [illegible] lege, hospitem esse Charidemum, propterea quòd [illegible] in decreto perscriptum esse [illegible] capitalis lex in [illegible] esse videbatur, propterea [illegible] ad contrarij refutationē opus fuit præparatione, quæ [illegible] auditorē, Charidemum [illegible] & [illegible] habens orationem, sic videtur illi honorem cum largiri [illegible] tam, cum [illegible] caput [illegible]. Quòd enim ciuis res agitur, eò magis succensebant auditores, si

C ciues, cui legum subsidia præsto sunt, peregrinum aliquis præmium decernat.

Neque enim exiguum quoddam viderem & leue delictum.) Vide vt in principio orationis sit requies: vt qui se ob parua delicta nunquam venturum fuisse ad accusandum confirmet: hæc horum verborum vis est. Cum paruum aliquod & leue delictum viderem. [illegible] enim hic vile & paruum notat, quan[illegible] [illegible] subiecti, peccatum ipso nomine ostendens, quàm facilè contemni possit.

Sed si modò rectè.) Ego, inquit, homo priuatus, nisi [illegible] aberro à decoro. Ne decepti.) Nam qui, inquit, bellum non [illegible] omnia [illegible] hostibus.

Rursus.) Communem facit Cotyis insultorem, cum in Chersonesum rapuit. Meritò autem Athenienses.) Valde mirum est hoc exordium ex persona dicētis, quòd is, homo priuatus, magistratus & imperatorem oppugnaturus erat. Sensus huiusmodi est: [illegible] te mihi potius aures præbebitis, quòd, cum potentiam neque [illegible] ad [illegible] rerum [illegible], neque à dicendi habeā studio, nec tantum malum reprehensurum [illegible]. Neque venit in mentem considerare.) Cum aliquomodo obiurgasset, obiiciebatur: Cur igitur dicis & prodis in publicum, cum sis, vt profiteris, homo quietus? Hac de causa opus ei fuit iureiurando vehementiore.

[illegible — Greek text]

Equidem non ignoro.) Necessariò hic refutatur obiectio, à Charidemi qualitate & dignitate orta, quamobrem etiam verbum, Opertebat, posuit, perstringit aduersariorum errorem. Item illud, decet meritum esse quidem de republica gratiae, & nô ferendum est, uniae & tantae gloriosae ciuitatis, hominê adeò vilem vocare beneficatorem: quae diis etiã feritat benefecisse, & hospitio excepisse, & in iudiciû adduxisse.

Potero apud vos explicare.) Vt, si non persuaserit, sua imbecillitas, non rerum infirmitas, in causa fuisse videatur. Arbitror ostensurum.) Arbitror, consentaneum est prudenti & modestae viro. sed ostensurum, & quae sequuntur, fiduciae causae consentiunt. Quod si Athenienses.) Hoc quidem, figura côcentus decepti, quartum esse putarunt exordium: cum sit congeries quaedam argumentosa talem causam habens: Cum Charidemum in propositione exordij perstrinxerit, & Charidemi defensoribus liceret statim poscere vt demonstraret, quomodo fuerit maleuolus differt eius rei probationê, & se ad Chersonesum properare simulat: & id quod necesse est, minori sufficiunt. Quamobrem etiam dixit: Primum autem omnium dicere necesse est & ostendere, &c. vt cogente necessitate dicere videatur, non ex simulatione. Hic verò sensim, Dicere & ostendere viam aperit & munit. hoc enim vsus postulat. Nam & in constitutione per partes est enim insigendum, & demonstrandum.

Est igitur Athenienses.) Hic incipit constitutio, à ratiocinatione vtilitatis.

Id igitur Athenienses, cû quidã oppressum velint.) Non solum Aristocratem, sed & alios quosdam innuit, sed propter offensionem vitandam, caeteros reticet. *Id nimirum, inquit, efficere volunt, ne respub. colatur à regibus. Comprehendendi ius.) Alij sunt interpretati, ad iudiciû. sed orator obseruata occasione deflexit quò voluit: ad necem, inquit. Quaeri autem possit, qua gratia, cum constitutio suapte natura sit simplicissima, nec confirmationem requirat, orator hanc ad pugnã compararit? Respondemus, ideò factum, quod futuris de rebus dicit. Diximus enim, id ex loco vtilitatis esse factum. Futurorum autem natura in obscuro est. Quae quia incerta sunt, & latent: ea demonstratione conatur ostendere, & verum inuenire. Neque verò hinc solum perspicitur.) Demonstratio eorum quae dicta sunt, ac confirmationem quidem argumentis absoluit, hanc autem demonstrationê ab ipso decreto sumpsit. Et praeterita, quod nam ab factum.) Obscurum per partes indagauit, & refertur ad vtile obscurum, damnû pene, quod est proprium vtilis. Quibus igitur de causis factû sit decretum.) Conclusio constitutionis. Si quis autem quaerat, cur captum ordinem immutarit, cû natura ordine futurû vtili antecedat, & illud praeteritorum, hoc futurorum sit? cur igitur id praetermisit, quod est natura primû? Respondemus: Eum, iustum quod natura primum est, quo vis rei côtinebatur, ad finem reseruasse, vt auditor cognitis factis eius, cum indignatione ferret suffragium. Legitimum autem praepositum est, quod eo multum valet. Est. n. artificiosum *etiam praeceptum, firma in prima acie collocanda: & non sequendum esse ordinem, sed commoditatem. Itaq. non contra hos.) Hostes scilicet. Pollicitum tria me ostensurum.) Cum nihil sit pollicitus, quo pacto dicit Pollicitum? Respondemus, eum in accusatione dixisse Accusamus decretum, vt pugnans cum legibus, vt iniustum, & inutile. Ea igitur, quae in accusatione perscripta sunt, commemorat.

A B C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A capita autem sic exposita sunt, non ut ordo postulat, sed ut in oratione extantiusque sit ob eam rationem quam diximus.

Optionem vobis dare.) Quis enim alibi ut auditor ex constitutione eloqui de vilitate? ipse autem id exprimens narrat accusator, ut diximus, certo consilio noluit: dat eis optionem: & deliberatione proposita, iudicium suscipi, et eos sequi videatur, & hoc facere necessario, & desiderium eorum persequi.

Tertio, indignum esse.) Hic vultu locus est indignitas enim ad iniustitiam refertur.

Sed sic auscultet.) In unoquoque capite proprium verbum habetur in legibus. Dicit simpliciter enim, iniustum & iniuria, Argumento utili, iniquitatem, ratiocinatione etenim sua [illegible].

Breviter enim de omnibus orationem.) Cum enim tria capita proposuisset, cum suspicione quadam prolixitatis propterea consolatur eos, dicendo, breviter fore orationem.

B Vulneris consulto inflicti.) Hic incipit indagatio legitimi & collatio, cum & leges & decretum ponitur. Si consideretis quo ordine.) Praeparatio. Cum enim mentio facienda esset earum legum, quae de civibus differunt, atque ille hospes esset: ne sibi obiiceretur. At ille hospes est, cum leges de civibus loquantur, hoc in primis constituit, & eorum esse facit, et ita inquirat. Populi enim donum.) Assentatur populo, & simul ostendit se ei non esse inimicum, ut & in exordio dixit nulla privata simultate. Nam si inimicus esset, non eum, inquit, cum fecisset. Nihil autem prohibet, cum res postulat, etiam hostem laudare, ut aliud consequamur quod volumus. Quae verò nec vobis genere civibus.) Bene contra legem ne quis diceret, si maxima beneficia dedit, maioribus etiam honoribus esse afficiendum, ideo subiicit, contra leges. Est enim violare non est honestum. Ex eo genere omnia.) Recusat enumerare maleficiorum C genera, sic quod multa molesta sunt: sive ne eo videatur scire, quod ipse agat. Enimverò dein comprehendendi dat postulationem.) Verbo Comprehendendi perpetuo cavillatur. Cum interim sit, quo unumquemque fortuna manet.) Commiserationem his verbis movet, et illius ostendit iniquitatem. Ne verò ponitur stultam interrogationem.) Quis postulat ab eo, ut faceret de rebus respondeat. Quo nihil enim absurdiorem facit rationem: eo magis perstringit Aristocratem. Aut aliquo alio modo moriatur.) Videlicet naturali morte. Quem enim scripto suo leges posuisti. Videlicet, decreto. Eleuat autem decretum, scriptum appellando. Atque eum ei adscribit. Quasi dicat* absurditati.

In omnibus, non in capitalibus duntaxat.) Maxis est Demosthenis, confirmare non ex iis duntaxat quae ipse dicit, ne videatur id sua utilitatis causa ex calliditate facere: sed ex verbis aliorum, utres natura talis esse videatur. Age vero, si tale quippiam accideret.) Obiectionis refutatio à qualitate Charidemi. Quaenam privatorum hominum magis est, quàm imperatorum adulterare: ideo ea etiam privatis fiant. Iam & alij eandem.) Ne quis dicat, sed non amittet imperium at sic, inquit, quod iam & alteri duci accidit: et eo quod commune est, sumet privatum.

Et non grave est, ô dij immortales.) Opportuna quaestio, pulchrum est, et ingenti atrocitate innuente, potentes, id est alios. Quas describimus.) Adiiciunt ut forma enim comprehensiva est. Nam cum pluribus * definimus, hanc figuram usurpamus.

[illegible]

Mandata legibus.) A legibus constituta. Infertur tandem conclusio legis, quæ quidem conclusio constat exaggeratione eorum quæ dicta sunt. Quæri autem potest, quo pacto in examinando legitimo capite, non coniunctim id tractet, sed separatim, & interea alia nusquam id facere solitus: sed perpetuò, omnia quæ cœperit, capita eò vsque tractet, donec perfecta fuerint. Respondemus enim, cum decretum non coniunctim examinaris, sed per partes: examinata priori leges quas violarit opposuisse contra eam quæ sequitur, nec sic afferre leges, & interim nihil aliud attulisse in medium extra id caput * sed & morem. In duo enim secant legitimum, in scriptum, & nō scriptum, vt totum verum esse videatur.

Nos Athenienses Charidemum fecimus.) Præfatur imprimis de consuetudine, vt sit de exordio ordine obiectarum. Ad hæc instituta ad ciues pertinent. Vnde statim subdit.

Nos Athenienses Charidemum fecimus ciuem.) Prima igitur legitimi refutatio est. Hospes est Charidemus, altera, ex consuetudine in legitimo: Fecimus ipsum Charidemum ciuem, sed nec arcana, nec sacra, nec * sacrificia impertiuimus, quæ peculiaria sunt indigenarum. Siue heroes, siue dij.) Nō enim affirmat, quis sit, * vt orationi probabilitas concilietur. Alibi dicit leges esse inuentum & donum deorū.

Quorum nihil est.) Eorum quæ sunt in iudiciis.

Aliud tertium.) Notandum est ingens subiectum tertio. Non est autem bene dictum. Nam *tertium* de duobus dumtaxat est vsurpandum, de tribus *alter*. hoc igitur quod dicit, natum est & cum sit affectatum, non est imitandum.

Nunquid adhuc nobis reliqua est.) Ad scribam dicit, ne videatur dolo malo, & præmeditatus agere: ea de causa ignorationem simulat, vt quæ subiicit, in legibus ex tempore repente videatur.

Volo autem vobis vnum atque alterum.) Absoluta parte legitima, * rursus subiicit aliud institutum principale: quod & ipsum confirmationis est. Institutum enim hoc continendo legitimi capitis pars ab omnibus esse creditur: per quod sibi licet, omnes secutos esse, pro eo autem, volumen ex legum in dandis muneribus. Mox ab hoc loco incipit: Volo igitur vnum atque alterum decretum recitare, &c. sed ab alia nunc quæque per quem legitimum cōfirmatur, tum post obiectiones ortas à legitimo primùm à scripto, et ipsi enim Aristocrati si quis occiderit Charidemum, eum comprehendi licere. Accusator autem Demosthenes, siue Euthycles, cum imperfectè & obscurè scripsisse, quòd non adiecerit, vbi & quodnam ubi factus eum comprehendi liceat. Aduersus hoc, obiectionem à sententia contra infert Aristocrates, dicens, se scripsisse, ad causam dicendam comprehendendum esse homicidam, ex consequenti. Id verò Demosthenes non recipit ex sententia tanquam consequens, asserens, cum non scripsisse apertè in iudicium adducendum esse homicidam comprehensum, & examinat leges accuratius pro defensione homicidarum. Queritur aūt decretum esse imperfectū, bifariam, tum quid scripserit, licere cōprehendere: tum quid adiecerit, Siquis occidat, aut ō quis homo priuatus eum asseruerit hostem iudicandum. Rursus, quod nō ascripserit, cur esse debeat hostis, cū ascriberet lum fuisset, nisi dedidisset ad dicendam causā. Deinde posuit obiectionem ex triteratum, inquit, cū decretum. Est enim senatusconsultum. Lex autem annua esse iubet senatusconsulta. Sciendū autem est, eorum decretorū quæ exhibitum & confirmabitur à senatu,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A alia in ipso restitisse senatu, alia relata esse ad populum. Quae igitur privatim a senatu fiebant, ea erant annua: & una cum senatu, cui anno finito succedebant, & ipsa [illegible]. Quae verò à senatu ad populum referenda erant, & à populo confirmabantur, nõ erant annua. [illegible] scriptũ ab Aristocrate decretũ [illegible] à senatu, confirmandũ erat etiã à populo: sed accusatione ad populũ relata, suspensũ manebat. Orator autẽ callide [illegible] id esse [illegible] senatusconsultũ sit. [illegible] senatusconsultum esse, verũ est: esse verò irritũ non est verum. [illegible], irritum.) Vox haec bifariam accipitur, aut pro eo quod est omnino sublatum & abrogatum, aut pro eo, quod, cum [illegible] sit, nondum est confirmatum. [illegible] ad [illegible] occasionem, dicere [illegible] esse decretum. Deinde [illegible] propositionem [illegible] confirmare conatur, his verbis: Lex annua esse iubet senatusconsulta. Universalis igitur propositio vera est. Nã senatusconsulta [illegible] sunt annua: sed irritũ esse decretũ, per homonymiã dici [illegible]. Senatusconsultum [illegible]

B [illegible], ut omnia decreta quae ad senatũ referebãtur.

[illegible] Athenienses.) Obiectio à legitimo, ex sententia oratoris. Nam cũ [illegible] acceperit, [illegible] licere comprehendi ad [illegible]. Aristocrates autem dicat ad causam dicendam [illegible] obiectionem, & ei occurrit ex altera decreti parte, habere eum, inquiẽs, si quis homicidam abstulerit, eum quoque hostem iudicari, * non ad causam dicendã [illegible] Quod cum à sententia Aristocratis soluere non possit, & [illegible] indagare [illegible], cum idem sit autor, [illegible] irritũ esse decretũ, cum sit senatusconsultum. Alia obiectio, sumpta a persona Aristocratis, sed ab oratore [illegible] esse inimicũ, et [illegible] pro victo, eo quod principiũ sit [illegible] esse decretum. [illegible]

C re decretum illud. Nec enim omnes [illegible] *, sed quae senatus confirmabat sine populo, ea dum in magistratu erant senatores valebant, [illegible] erant annua: quae verò à populo [illegible] * quia consulta ipsius senatus ad populum non referebantur, sed rata erant etiam sine autoritate populi. [illegible] annua.) Id est, annum durabant. Respectu autem senatus [illegible] non esse ratum, & ne quo modo ad populum referretur.

Esse annua.) In hoc quod ad plebiscita attinet, [illegible] est. Irritum enim [illegible] est, quod à populo [illegible] confirmatum: nõ tamen [illegible] annuum. Saepe enim longo durant tempore.

[illegible] illud [illegible].) [illegible] à consuetudine. [illegible] scriptum, & non scriptũ. Ac [illegible] non scriptum etiam reperitur, [illegible] in [illegible] praeseratur. Ut autem ubique solet facere orator, ita hic* [illegible] ponit, [illegible] ut eam ostendat infirmam esse [illegible]. Simplicem.) [illegible], puram, iustam.

[illegible], ambages.) [illegible] quod animum à [illegible] abducat. Nõ [illegible] [illegible] iudicem, postquam [illegible] esse condemnata contra leges, idque à iudicibus [illegible] crimen ignorationi veniam tribuendo.

Animi autem opinio.) Persuasio, & quod ita vel dicerent, putarunt esse iustum. Ad perspicuitatem autem orationis, definit quid sit persuasio,

[illegible]

vt docilitatem reddat auditorem. Si quid enim ignorant.) Ignorationem enim deprecationis partem fecerunt veteres. Neque vt alij ea dicta sententia.) Decepti enim sunt. Neque enim, si quid vnquam contra leges.) Est in more positum veteribus omnibus, in iisdem sententiis et iisdem verbis vtantur: ne mutatione eius quod natura fert, inepti videantur. Itaque & in Androtionianа idem dixit. Iam vero vidi quendam, Atheniensis.) Hic vtilitas refutatur: Ne conducit quidem, inquit, ne propter vtilitatem confirmemus.

Ne vero miretur omnino.) Obiectionem soluit. Dixerit enim aliquis, Sed non perdurant ea quae in decreta scripta sunt, non enim ita valere. Ipse vero exemplis probat, multum valere decreta. Quid si vobis dixerint.) Quoniam confidentior est oratio, alijs eam personae tribuit, ne ipse à semetipso ea dicere videatur, sed alius sit qui loquatur. Audiui autem nos.) Obiectio. At non volet noxia, sed vtilia. Confirmat autem obiectionem ab animo Cersobleptae, & à magnitudine exitiorum. Proinde voluntatem refutare poterit, perstringendis animis tyrannorum, & exagitandis Charidemi moribus, vt barbari: magnitudinem autem ab innata tyrannis auaritia.

Quem prius etiam aliquando Charidemum.)* Vt quondam cum Philippo, sic iste cum Thracibus faciebat. Obiectionem autem iam confirmatam quasi laudat* Aristomachi, imbecilliorem facit. Cum enim non facile refutari possit obiectio, per speciem eius commendationis refutationis occasionem quaerimus.

Ego vero tamen possem dicere.) Hic incipit refutatio, non consentanea obiectioni. Quia vero illi dixerant eum nolle: rationibus quibusdam ostendit, eum velle, tum natura tyrannorum perstringenda, tum barbaricis Charidemi moribus ostendendis. Magnitudinem autem refutat ab auaritia tyrannorum animi infinita, additis exemplis, & per comparationem.

Praecipit.) Cum per partes confirmarit ab exemplis, iam per vniuersalia concludit orationem. Felicitas autem principes est, quia diuinitus obtingit.

Et quid de Philippo dicam.) Cum Philippi exemplo ostenderit, felicitatem cum prudentia non darit: ne quis dicat, Sed Macedo erit, & vna cum his prudentia in causa est: propterea è propinquo confirmat à Coty. Maxime enim ad eum haec sententia pertinet. Quendam enim exceptionum in eo loco introducit, & ei per contumeliam insignia Palladis Mineruae* impulerit, quo manifeste contumeliam fecit Atheniensibus.

In semetipsum contumeliosus.) Sobrie dictum, qui enim in semetipsum delinquit, semetipsum laedit.

Denique non sanorum procsus esse hominum.) Ratiocinatio vtilitatis. Nam ignominiosum & gloriosum huc referuntur. Bifariam enim consideratur vtilitas, partim è rebus, partim ab existimatione: hoc igitur est ab existimatione sumptum: praeterquam quod rebus incommodet, existimationi etiam nocere. Atqui & auxit coronis.) Obiectio coniecturalis est: At nolet iniuriam iis facere, qui eum honorarint, & aurea corona ornarunt. Sed vt ponamus, Charidemum declarasse suum studium erga nos, & declarare, & declaraturum, & nunquam aliter esse animo futurum, quin quo nunc vsi nihilo magis decuerit ei haec decreta.

Sed hactenus optime & amice.) Explicatis partibus, vniuersale subiecit: & exemplis ede facta, argumentatione vniuersali orationem confirmat.

A

B

C

[illegible]

[illegible Greek text]

Sed quia rerum antiquarum mentio eis fecerat, quarum propter vetustatem, abolita erat memoria: per Philippum & res recentiores fidem eis facit.

[illegible].) Mensuram, modum. Nam [illegible], supra modum, vel post tempus, saepe dicimus.

Sed ne in posterum quidem.) Futura coniecturis firmantur. Quia enim utilitas in futuro continetur, futurum autem obscurum est: ideò è rebus factis fidem petit. Nam illud existimo.) Ratiocinatio ex utilitate. Est enim verum amicorum.) Argumento universali orationem obsignat.

Tametsi Barbarus & perfidus.) Obiectionem soluit: At non laedet Charidemum, tametsi barbarus est. Soluit autem per exemplum.

Verum is & natura parum fidus est Cersobleptes.) Earum quae dicta sunt, collectio. Differt autem [illegible] ab [illegible], quod [illegible] omnia quae ponderis & momenti aliquid habent, in memoriam revocat: [illegible] autem ea duntaxat quae modo dicta sunt. Iam praeterquam.) Duplex est utilitas, una rerum, existimationis altera.

B

Omnes peregrini militiae duces.) Qui exercitum ducunt conducticium. Eo autem universali exemplo est usus, ne tanquam inimicus eum calumniari videatur.

Imperare studeant.) Ut terreat eos qui sunt cum imperio, ait, illius aliis eripere principatum studere.

An non enim turpe est.) Argumentum à minori. Nam si eos, inquit, accusas, qui pauciora delinquunt: tu ob graviora peccata non eris reprehendendus?

Et ut iam quandam rem.) Hoc ex similis collatione sumptum est.

Volo autem iam.) Nunc [illegible] examinat. Cur id autem in fine posuit? respondemus, ob factum, quòd eum bene velle reipublicae videretur, eam opinionem refutare volens, ut auditor surgens non obliviscere- tur eorum quae modò audivisset. Quod si principiò factum esset, non pariter auditum esset à iudicibus ad, quod eorum sententia adversaretur, qui putarent talem esse, qualis perhibetur. Sed postquam eis cessit, & fidem in primis fecit, id consequitur, ut omnia molestè ferant, hoc examinari. Auspicatur igitur ab exordio, & statim ponit antipophoram ante caput, animadversa eius absurditate. At si talis esset, civem eum non fecissemus, neque aurea corona donassemus. Est neque moris Demosthenici, post ingressum capitum ponere obiectionem, sicut & hic fecit, ut quod sequebatur praemissionem, se ostensurum eum improbum esse, obiiceretur. Qui factum igitur est, ut eum talem esse, ignoraremur in coronando & laudando, & civitate adipiscenda? Refutatio constitutiva est, Propter vestros oratores. Cum autem narrationes supra esse soleant, hic autem de olim factis iniuriis [illegible] orationem historicam faceret, figuris & sectionibus, & immutationibus, & regressionibus, & * praeteritionibus superiori medetur, & passim admiscet personas, tum Charidemi, tum Cersoblepis: ut calumnia fidem inveniat, & altera alteram probet. Charidemus Cersobleptam, Charidemus Cersobleptis personam: Charidemus, quòd ut civis Atheniensis illi familiaris sit, & bene velit, [illegible] Cersobleptis [illegible] Cersoblepten, quòd [illegible] & barbarus denique avarus & tyrannus.

Si tantis in rebus deceptus est is.) Dicendum fuisset: Ostendam eum vobis non bene velle, sed vos deceptos eum talem putasse. Sed quia asperum erat dicere, Decepti estis: ipse id quod dicebatur, confirmans, Non mirum, inquit, est, vos deceptos esse,

[illegible Greek text]

& post increpationem crimen refellit, impositura A causa recitanda.* praemunitio autem initi.

Quae igitur miles.) Principium lecti.

Quem satis norat.) Ne forte contradiceret, Sed ad amicum ut contulit: ad hostem apposuit.

Multis aliis in locis suam locare operam.) Ne obiiceretur, iure se illi locauit, neque enim potuit alibi, & dux pecunia egebat: propterea dixit, Licuit aliis suam operam locare, sed ei non libuit.

Imò non erga vos.) Vt videatur ex tempore loqui, non malitiose, ignorantiam simulat. Cum enim dicendum esset, misit ad illam, ipse dixit, ad vos, vt eos * eius complecteretur. Reuera enim ad eos, sed ad Cephisodotum literas miserat. Is verò duxerat Atheniensium inimicum Cotyis & Iphicratis.

Vt vos ab initio tractarit.) Quia saepe aliqui temporibus ad factiones etiam adducuntur, quibus nullo eiusque venia quodammodo dignum habemus: ideo dicit eum ab initio huc vsque esse maleuolum.

Neglecto iureiurando.) Perculit Athenienses, decem [illegible] diis neglectis. Nam si deos contempsit: quanto magis vos amicos contemnet?

Sicut ipse [illegible].) Eo facto quod voluit, assentitur, ne contendendo videatur id ex stultitia facere, sed tacet, ne asperior esse videatur.

Primum iniuriam Cephisodoto fecerat.) Collectio eorum quae dicta sunt. Sursum & deorsum.) per duo enim principia etiam medium complectitur. Significat etiam vbique locorum.

Loco Euboeae.) E regione Boeotiae est insula, & prodest ad obtinendam Boeotiam ei, qui eam subigere velit. Sunt enim e regione inter se oppositae, illa insula, haec terra continens. Sic etiam Chersonesum occupaturo, Cardianorum vrbs prodest. per eam enim à Thracia ire licet in Chersonesum. Elocutio pendet ex comparatione similis, & à noto loco ad ignotum.

Est autem eius talis oratio.) Obiectio ab vtili. Transit enim rursus ad aliam obiectionem, & rursus hic personas copulat. Multorum enim ad suas rationes probandas ei confert, crebra personarum productio. Sic enim alteram altera coarguit. Obiectio autem ratiocinationem habet additam, vt ex ratione refutationem petat. Nam de auxilio & societate agit ratio. * Oratio autem eius est contra dictio.

Ego verò arbitror ea oratione eas.) Refutatio ex differentia per contentionem. Ait enim, si periclitaretur Charidemus & Cersobleptes, hostibus ingruentibus, & vos ei auxilia decerneretis, atque ego prohiberem, ratiocinans, & in medium afferens, quantis vos affecisset iniuriis: non alienum esset in defensione dicere, non esse recordandam offensarum. Cum verò nullum tale periculum adsit, sed reddere illos maiores, & opes eorum augere studeant, nil agunt, vt eius dolibus securitatem, & quidem agendi licentiam impetrent. Illius duces.) Pluraliter dicendo, cum vnus esset Charidemus, exasperauit suspicionem, & ad inferendum malum.) Iam definit quid sit [illegible] & ait: Qui sciscitatur alicuius iniurias, vt ei noceat & vlciscatur, is [illegible] qui verò meminit, non laedendi causa, sed ad cauendum simile periculum, prudenter facit.

Fortassis & huiusmodi quandam.) Alia obiectio ab vtili, cum priore obiectione coniuncta. Est autem adducta ad hunc modum: Quum suprà dixerit, non esse recordandam offensarum, etsi aliquam fecerit iniuriam: nunc adiicit, eum nunc alicui paratum esse, ad beneficiendum Atheniensibus.

[illegible Greek column]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A Ne verò maiorem beneficentiæ vocabulis tribuere, vide ut ea elevat: primum, fortasse dicendo, & dubium faciendo. Deinde suspicionem adiungendo, rem non esse fide dignam, quia & verbum Incitati, brutum & mutabilem animum indicat. Qui enim citra iudicium & impetu ductus aliquid instituunt, facilimè mutantur. Quia illud etiam: si velles aliquid conferre beneficium, contraxit summam, non enim dixit multa beneficia, sed aliquod beneficium.

Ego verò, Athenienses, spectare.) Bene eos in communem adducit ratiocinationem, & non ipse solus seorsim suam sententiam declarat. Nam hoc concertiosius, illud efficacius est.

Postquam autem & decipiendo.) Iam è contrario. Nam tametsi magna esset beneficia daturus, ne sic quidem esset petrandum: quanto minus ei auscultandum est decipienti, & nihil veri vel agenti, vel dicenti? Nam eius condemnatio proderit. Aut enim facere impostura desinet ubi intellexerit, se non posse: interim cætera vobis amicus erit.

B Operæpretium igitur est, Athenienses.) Valde coniuncta est cum causa hæc digressio, quæ maiorum exempli refert. Docet enim non tot dandi esse munera, & iis qui cives sint, sive hospites: et utrumque ostendit, non dare esse pulchrum. In utra enim parte eum collocarit, peccabit.

Primum igitur illud.) Themistoclem necessariò præposuit, quia pars & ordo civium est potior.

Ergo benemeritis nihil.) Ne quis existimaret, cum diceret ingratos fuisse maiores, fideliter occurrit. Deinde confirmat ratione id quod dictum est, & quia metuit ne diffidant, eos in sententiam trahit, his verbis: Modestis hominibus, & revera melioribus, hæc placent magis quàm æreæ statuæ, & reliqua dona.

Hospitum autem quomodo.) Absoluta civium parte, & ostenso, quantum inter præsentia & vetera sit discriminis: subdicit hospites.

C Ariobarzanem illum.) Fidem eorum quæ dicta sunt, exemplis ostendit. Ariobarzani Persæ honore habito, non modò grati esse desliterunt, sed & Agavum & Philiscum honorarunt. Et quia nihil de eis dicere absurdi poterat, ab animo eos perstringit, Atheniensium inimicissimos appellando.

Rursus Timotheo.) Altera exempli demonstratio, ob eum honos habitus est Phrasieridi & Polysthenes, quos perstringit à fortuna, ne ingenuos quidem: à moribus, pestilentes appellando.

Sed & hoc egressum est urbem.) Valde significanter dixit, quasi dicat, peregrè abiit, reliquit urbem.

Deliquentes, inquam.) Iterum hic quinque collationem maiorum addit, ut supra & in honoribus fecit.

At quota superia duxerent.) Hic incipit causæ propria peroratio, cum gravitate & vehementia, forma commiserationis.

An non enim turpe est, cum Æginetæ.) Argumentum à * redditibus, & ignominioso.

Cur tandem? quas cepit naves?) Persona Charidemi criminatio.

Quas cepit naves?) Tertia pars enumerationis tractata est instar perorationis: atque in ea eorum quæ de legitimo capite dicta sunt, in mente commonet iudices, ut statim, antequam obliviscantur, suffragia ferant.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

TIMOCRATEÆ DEMOSTHENIS ORATIONIS

enarratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

HVius discriminis, in quo versatur, causam, nec ipsum Timocratem cuiquam in quempiam alium translaturum, quàm in seipsum.] A calumnia personæ ducitur exordium, cuius propositio est: Ipse sibi causa est huius accusationis. Approbatio propositionis: Dum enim rempub. nõ parua pecunia fraudare studet, vt ipse pecuniam accipiat, hæc scribere ausus est. Huius tertia approbationis pars, ad finem est exordij collocata: Quare is quidem ab illis pecuniam accepit. Sequitur redditio: Ego verò de mille drachmis propter vos periclitor. Itaque propositio hæc est: Ipse Timocrates huius sibi causa est discriminis, post ea confirmatio: Cum pecunia fraudare ciuitatem velit. Approbationis autem causa dissita longius, obscuritatem parit: Vt argentum acciperet, hanc legem obtrusit. Interiecta sunt quæ amplificent, Neque idoneam, neque æquam, Athenienses. Deinde quia verebatur, ne tam à se amplificantium harum propositionum demonstratio, quæ in causa hac difficilior est, postularetur: pollicitationibus rei medetur, & rursus aliam exaggerationem affert: Eam iudicum suffragium, quod iurati ferant, soluere, & omni autoritate priuare. & obiectionem quæ hinc emergit, soluit: Non vt reipublicæ commodaret (neque enim differri poterant istius obiectionis probationes) & rursus aliam solutionem affert, cum principij confirmatione coniunctam, atque exordij propositioni consentaneam: Ipse sibi præsentis discriminis causa est Timocrates, qui vos priuare voluit etiam aliis pecuniis, quibus iam longo tempore quidam, hoc est, legati fruuntur. Subiecitque postrema causa: Quare ille pecuniam ab eis acceptam habet: consentiens cum propositione, Quare ipse sibi Timocrates præsentis discriminis causa fuerit. Nisi accepta pecunia, legem contra omnes leges obrogauit, neque idoneam, neque iustam. Postremo autem loco posuit furtiuam causam, neque statim cum propositione coniunxit, quòd improbabilis futura ni esset citra exaggerationem hanc: Contra omnes leges. Nemo enim simpliciter credidisset, legislatorem accepisse pecuniam. Sed exposito reipublicæ damno, facile credituros erat auditor, non gratis illa scripsisse legislatorem. Ita longo interuallo commissionem subiungit. Est autem exordij sententia ex personæ sumpta calumnia, quæ confirmatur per legis solutionem in capitibus dicendam, esse eam contrariam legibus, & inutilem & iniustam.

Ipse sibi causa est Timocrates.] Hoc & iracundiã prouocat, & enumerationem causarum continet: primùm, eum dupliciter rempublicam velle fraudare pecuniis, tum quæ vincti mulctati sint, tum ea quæ legari debeant. Deinde, decretum legibus esse contrarium & iniustum. Tertiò, eo factum, vt acciperet pecuniam. Sed quia, si perspicuitatem & enumerationẽ causarum instituisset, in causa explicandis, superuacua & historica facta esset oratio, aut etiam remissa, in exordio cõgessit (debet enim valde contortum, & tanquam in spiritu circulum quendam esse, exordium)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ ἐξήγησις.

ΤΟῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦ παρόντος, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Τιμοκράτην εἰπεῖν, ὡς ἀξιός ἐστιν ἄλλος τις αἴτιος, πλὴν αὐτὸς αὑτῷ.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A confictum est fenuire magis arti exordij, quàm perspicuitati rerum. Cum autem numerum corruptelam nominet, eam non ad legem violationem ollendam adsulisse, sed corruptelam, legem violatione probauit, ne arcessita ipsa re fieret difficilior. Sciebat enim ostensa in confirmatione violatione legum, corruptelam numerum pertinere, & sine longa demonstratione fore credibilem. Qui verò condemnatus erat Androtion debitæ pecuniæ, atque eum importebat aut soluere aut constituetur, præter solutionem in carcerem ei ne coniicit: propterea subiecit hæc verba. Eum infligendæ mulctæ animaduersionem eripere iudiciis: hoc est, non fuere suffragium de vinculis esse causam.

Præter semetipsos.) Tali, n. de se creauit legē dedit improbam legem abrogādo, Et hic absoluitur exordij propositum. Nam confirmatio propositionis sequitur. Dū, n. pecunia non parua, &c, ne quis dicat: Quid ergo si pecunia non magnum est, detrimentum rei-

B publicæ fingat esse parum, ne res contemnenda videatur.

Neque aperte.) Pro, non conducibilem. Addendo autem, Neque iustam omnia tria capita legitimū, vtile & iustum.

Singulatim fortasse.) τάχα significat & propemodum, & celeriter.

Et expeditissimum apud vos.) Concitat sic iudices, dicendo: Vestrum suffragium tollit. Quem enim vos vincitis, lege soluet.

Expeditissimum.) Ne videatur maliciosè fecisse, sed vt res nota omnibus diceretur.

Non vt commune aliquid iuuaret rempublicā.) Ne obiiceretur, Quid verò si profuerit reipublicæ? refutat, dicendo: Non huius rei gratia, sed illorum.

Sed vt eorum qui longo tempore.) Obscurum hoc

C est, sed significat, se accusare legatos de duplo, & vsufructu pecuniæ. Nam sortem restituerant, sed vsufructum pecuniæ, quem totum annum tenuerant, debebant. Sed repetenda est oratio.

Præsentis discriminis.) Quia exordia gaudent contractionibus, permutationes contrà, propterea propositū ob solam exordij sententiam: quod cum supervacaneum sit, alterum ponere coniunctionem nō necesse fuit.

Causa est.) Nam rei cæteri omnes, accusatori discriminis causam imputant. Huius autē discriminis, non causa est accusator sed reus.

Nam pecunia.) Confirmatio, ex qua intelligitur etiam conclusio in indoctione. *

Facilius.) Pro, tutius.

Mille drachmis.) Hoc dicit, Si succubuero, vt calumniator, mille drachmas soluam. Timocrates autem etsi mulctabitur, parum curabit, cum pecuniæ copiam habet ab Androtione & collegis eius, quorum causam agit, acceptam. Dolebit autem, si succubuero, nō habet tōpus pro se numerantem, quam defendit.

Et tanto tutius est.) Secundum exordium.

Ego verò sic cui.) Isocratem obscurè innuit. Nam is quoque sic ratiocinatus est in orationis de Pace principio. Demosthenis is magister eius fuerat, atque recitē ab illo esse dictum.

Bonorum enim ciuitatis.) Ratio exordij. Confirmat enim, quamobrem attentionem sui hac mereatur oratio, & ipse à iudicibus sit audiendus. Magis in causa.) Bene, vt per cōparationē. Sūt. n. & aliæ duæ causæ cur popularis status & libertas conseruetur.

[illegible]

velut prudentia & propugnatio patriæ, sed plurimũ momenti est in obseruatione legum.

ὡς ἐν κεφαλαίῳ.) tanquam in capite.) Id est, summatim & breuiter.

Soleat plerique.) Alterum exordium attentionẽ capere. Exaggerat enim causam, dicendo, euerti à Timocrate rempublicam. Nam si, quæ omnia fuerunt leges, hac vna lege abrogantur: nónne debet vt hæc abrogari, sic ex quæ salutis causa sunt, conseruari? Quidam volunt, secundi exordij conclusionem esse sequens exordium, alij dicunt, ipsum habere separatã à sequente, in semetipso implicatam conclusionem.

Ac res quidem.) Isocratica est sententia, huc translata ex Archidamo, & cautius vsurpata, quàm apud Isocratem. Illic enim orator penè se iactat: hic verò castigat eam hac appendice, vt mihi persuadeo. Qui enim ad se ipsum dumtaxat iudicium refert, & dubitat, idque tamen cum æquitate & modestia: is effugit apud auditores arrogantiæ crimen. Qui verò effusè de omnibus suo testimonio vtitur, sine castigatione orationis, fieri non potest, quin auditoribus arrogãs esse videatur. Veruntamen & pro Isocrate causæ afferri probabiles possunt: quòd is qui verba facit regius adolescens est, & paulopòst res futuras, & dum adhortantur ad bellum, non ab re fremit. Tribus autẽ in hac oratione vsus est exordijs: vno, quod à reo: altero, quod à re ipsa, quod ab accusatore ducitur. Vt mihi quidem persuadeo.) Moderata simul, & æqua est oratio. Neque enim hic ad se dumtaxat refert iudicium, sed etiã dubitando arrogantiæ vitat opinionem.

Ego enim, Athenienses, suscepi inimicitias cum homine.) Narratio extra causam. Obiter enim exposuit, quamobrem ad hoc iudicium venerit: eaque præparatio, qua mouet audientes, vt vicem suam affecti iniuria doleant. & veniam impetrat, si quid vlciscendi studio contra Androtionẽ dixerit. περιέπεσον.) Id est, in eum incidi, inimicus eius sum factus, cum eo conflixi. Sed quia obijciebatur: Quid ergo, si tibi est infestus, cum à te læsus sit? & respublica, inquit, ei vnà mecum infensa est: hoc est, eum odit & oppugnat propter eius improbitatem, nec ego propter meipsũ: sed ingenium eius excitat omnium inimicitias.

Eum igitur qui me ab rei legit.) Adiectum est, per ironiam, ne quis diceret: Quid si meritò te inuasit? eiique dicit etiam, quantum in illo fuit, perij, sed per vos sum conseruatus: & propterea, data occasione, iure illum vlciscor. Priore autem confirmatione absoluta, adiungit etiam alteram, quæ controuersæ causæ ea qui, accessit, contexitur. Controuersiã enim facit, & principalis est causa legislatio de legatis, additamenti vice accedit. Duplex igitur est præparatio, cũ & causa sit duplex. Deinde adiungit aliquid præconstitutionis, in qua præmittit, se constitutionem positurum. Iniuriam ab eo factam toti ciuitati.) Quia respub. pendebatur duplam. Meminit autem decem, Eponymis (quasi cognominatores dicas) quinquagesima. Eponymi autem vocabantur statuæ quorundam heroum, à quibus decem tribus cognominantur: eaque nimia decem tribus ad prisca quædam sacra vocabantur. Heroum autem, qui, Aiace Salaminio excepto, omnes Athenienses fuerunt, nomina sunt hæc: Pandion, Erechtheus, Cecrops, Ægeus, Oeneus, Leo, Aiax, Acamas, Antiochus, Hippothoon.

Cũ autem res iam controuersa non esset.) Hæc est præparatio, disponit n. futurã ipsius rei narrationẽ.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A hoc est, de pecunia accipienda à republica. Duplex autem est causa, vna priuata? ad ea quæ ad calumniandum Androtionem dicentur. altera ad ipsam a[c]citatam causam, quæ bipertita est: & partim communis contra legatos, partim priuata contra Androtionem. Quamobrem etiam præparatio est bipertita, partim contra Androtionem, ob imminentes maledicta, partim contra legatos. Duorum iudiciorum.) In magnis & grauibus negocijs, conueniebant iudices è duobus prætorijs, complentes numerum mille[n]um & vnum: qui vnus ideo semper addi iudicibus solebat, ne calculis adæquatis, ex æquo abirent aduersarij: sed vt ille vinceret, cui vnus illius suffragium accessisset. Decreto igitur bello.) Sententia principij præparatrix. prædicit enim & proclamat totum argumentum, quod est constitutionis principium. Decretum fecit apud vos.) Hic ingreditur ad ipsam narrationem. Aliter Principium constitutionis hoc est.

B Inquisitores.) Nouem viros dicit, qui inquirebant & peruestigabant, quis pecuniam reipublicæ deberet, aut sacris, Archebium & Lysitheidem.) Hi præfecti triremium erant, eos decalis vt habentes pecuniam ad occasiones inimicitias, quæ ei cum legatis intercedebant. Naucraticam.) Naucratis vrbs est Ægypti, quæ etiam hodie sic nominatur. habet autem constitutio in fine aliquid confirmationis. Ne enim absurda fieret narratio, si diceret, eum propter negocia legatorum tulisse legem: statim etiam demonstrationem subijcit, his verbis: Hæc sic ab eo esse acta, res ipsa testatur. Neque enim, nudam, vt aiunt, narrationem esse oportet, & demonstrationibus destitutam, si auditor eam non recipiat, etsi recipit, non tamen credit. Quidam autem quærunt, cur, cum hic negocialis sit status, narrationem contineat? semper enim negocialis status rerum futurarum habet considerationem: narratio autem rerum præteritarum est expositio. Respondemus, cum in consilio negocialis sit status,

C iure abesse narrationem. scit enim auditor, qua de re consultatio agatur. Sed in iudiciali oratione iudices rem ignorant. Nihil igitur absurdi est, cum hæc iudicialis sit oratio, ponere narrationem.

Cepit.) Id est, spoliauit. Differt autem triremis à nauigio, quod illa bellica est, hoc onerarium, & mercatorium, [illegible]. Id est, condemnassis.

Profligat Androtion.) Perstringit eius mores, vt tyrannicis propiores. Indignabantur & vociferabantur.) Hæc verba eandem suspicionem mouent.

[illegible].) Iudicij nomen est, de pecunijs, aut possessionibus. Necesse autem est primum.) Examinatio legis perfecta hic continetur, eaque bipartita. Nam examinatio perfecta & personæ rationem habet, & *temporis. Inquirit igitur & in latorem legis, & * legem latam. Volo igitur paucis commemorans. Quemadmodum ante constitutionem solemus auditoribus prædicere sententiam, quæ vim constitutionis significat: sic etiam ante confirmationem, quemadmodum & exordia totam causam antecedunt.

Est ô Athenienses.) Absoluta narratione, iam ad legitimum caput accedit, & in eo primum ad legis violationem, non ordine id facit: quod est legi contrarium. Sed iubet primum.) Circumstantias hic primum explicat: personam, modum, locum, tempus, tertiam concionem personam, Androtionem: locum, ante statuas heroum: modum: hoc pacto ea fieri oportere. Legem eum contra omnes tulisse leges. Personæ hæc est examinatio.

[illegible]

[illegible].) Disquisitio est, quid de legibus sit statuendum. Primo senatus consessu.) Primo mense. Sciendum enim est, eos singulis mensibus ternas habuisse conciones, de publicis negociis deliberantes, nisi quas belli necessitas incidisset de ea etiam, praeter statas illas, alia concio esset indicenda. habebatur igitur prima vndecimo die mensis, altera circa vigesimũ, tertia circa trigesimum. [illegible].) Quinquaginta, quos diximus semper deligi solitos per suas tribus, & munere fungi senatoris pro sua parte anni.

De senatoriis.) De senatu quingentorum: ornandum eum esse corona, si fecerit triremes.

De communibus.) De publicis negociis.

Nouem multis.) Nouem principes vocabantur, sex Thesmothetae, qui violatarum legum actiones dabant. Deinde vnus rex, de quo in Androtioniana disseruimus, quandiam eius munus fuerit. Deinde bellidicus, cui cura erat, vt e publico alerentur liberi eorum, qui fortiter in acie occubuissent. Deinde praetor annuus, qui viduas & pupillos, & alia quaedam curabat. [illegible].) Improbaris.

[illegible].) Primores quingentorum.

Quicunque fuerint.) Hoc dicit propter incertum sortis euentum.

In ea concione.) Scilicet tertia, vt etiam infrà.

Ante concionem.) Scilicet tertiam.

[illegible].) Referre. Cognouimus enim concionẽ à curionibus indictam, à praesidibus relatum esse, qua de re indicta esset concio.

[illegible].) Victimas dicit.

Qui Heliastarum iusiurandum dedissent.) Eorum qui iusiurandum Heliastarum iurassent: quasi diceret, vt sint ex iis qui iã fuerunt iudices. Sciendum autem est, Heliaeam dici locum ipsum magni iudicij, & conuentum eorum qui ius ibidem dicebant. Dicta est autem Heliaea locus, ab eo quòd ibi conueniret & congregaretur multitudo iudicum. Nam in verbo [illegible], ε in η mutatum est, quod etiam alias saepe fit. Quidam ex eo dicunt appellari, quòd sub dio esset locus ille, & sol immitteret radios.

Vt scripta priora iubent.) Hoc est, praecepta legibus.

Mille drachmas.) Quaerere est operaepretium, cur adeò inaequalem mulctam leges ordinarint in curiones & praesides. Respondemus, eò factum, quòd maius sit, non conuocasse populum in concionẽ, quàm non retulisse, vt curionibus populum non conuocantibus poena maior statueretur.

In album.) In tabulam. Donec concio.) Scilicet tertia. Eligere.) Pendet à verbo iubet, & significat creare. Aduocatos.) Defensores abrogandarum legum, quas probabile est fuisse meliores, quàm eam quae roganda erat. sed quia destituebantur patronorum voce, malae putabantur. Vndecimo.) * Is erat primus mensis, quia primus curionum conuentus agebatur die vndecimo hoc est, concione prima. Praeparabãt enim eorũ prima concione, qui defensuri erant probandas leges in ipsa prima concione: cumque in hac prima cognouissent, quot leges essent improbatae, pro earum numero patronos etiam deligebant. Quinos autem singulis legibus defensores attribuebant.

[illegible].) Libellũ, per serenda. [illegible].) Inter primam & tertiam concionem. Quod vicerit.) Cum emphasi, per ironiam. Ex composito.) Conspiratione contra eos inita. Nihil fortuitò.) Non temerè, sed magna cum improbitate.

Ἐπιχειροτονία.) [illegible] … περὶ τῶν νόμων. ἐν τῇ πρώτῃ δὲ πρυτανείᾳ, [illegible] … ἐκκλησίας [illegible] … βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πραγμάτων, [illegible] … πολέμου. [illegible] … ἐκκλησίαν [illegible] … ἡ πρώτη [illegible] … τοῦ μηνὸς [illegible] … περὶ τὴν [illegible] … πρυτάνεις.) [illegible] … τοὺς [illegible] … τὰς ἰδίας φυλὰς, καὶ [illegible] … μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ. περὶ τῶν βουλευτικῶν.) περὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων [illegible] … ἐὰν ποιήσωσι τὰς τριήρεις. περὶ τῶν κοινῶν.) τῶν δημοσίων πραγμάτων. ἄρχοντες δὲ ἐννέα [illegible] … οἱ ἓξ θεσμοθέται, οἱ [illegible] … γραφάς. εἶτα ὁ βασιλεύς, περὶ οὗ [illegible] … ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος λόγῳ [illegible] … εἶτα ὁ πολέμαρχος, [illegible] … εἶτα ὁ ἄρχων ὁ ἐπώνυμος, [illegible] … τὰ δὲ [illegible].

περὶ δὲ [illegible].) [illegible] … ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ [illegible] … ἐν τῇ τρίτῃ, [illegible] … τῆς ἐκκλησίας, [illegible] … ἐκκλησίαν. [illegible] … ἱερεῖα λέγει. τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον.) [illegible] … ἡλιαία λέγεται [illegible] … καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν [illegible] … ἡλιαία [illegible] … τὸ γὰρ ε εἰς η [illegible] … ἐν τῷ ὑπαίθρῳ [illegible].

τὰ δὲ χιλίας δραχμάς.) ἄξιον ζητῆσαι [illegible] … οἱ νόμοι [illegible] … ζημίαν, [illegible] … ἐκκλησίαν, [illegible] … εἰς ἐκκλησίαν. [illegible] … ἡ ἐκκλησία, [illegible] … ἐν τῇ πρώτῃ πρυτανείᾳ [illegible] … τῇ ἑνδεκάτῃ [illegible] … τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, [illegible] … ἐκκλησίας, [illegible] … νόμους ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ μαθόντες ἐν ταύτῃ τῇ πρώτῃ πόσοι ἀποδοκιμάζονται νόμοι, [illegible] … εἶτα δὲ [illegible] … ἐκκλησίας καὶ τῆς [illegible] … καὶ οὐδὲν ἐκ ταυτομάτου.) [illegible] … ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κακουργίας.

[illegible]

Usque Saturnalibus.) Tunc omnes ad festum di[illegible] [illegible] senatus veniebat in concionem.

Cape decretum.) Decretum [illegible] ab Epicrate [illegible] Timocratis amico, [illegible] Panathenæa [illegible] ad [illegible] [illegible] Timocrates legem, ne [illegible] deprehenderetur. Nam si utrumque fecisset Timocrates, suspectus fuisset. [illegible] Attica consuetudine [illegible]

In Pandionia.) Subdistinctio ponenda post primam, ut, Vnde[illegible], per se intelligas [illegible] talis sensus [illegible] In Pandionia prima, concione senatus undecimo [illegible], quod est, undecimo [illegible]. Quod si [illegible] hic quidem [illegible] apposuisset [illegible] Pandionia quod [illegible] ita [illegible], et ea tum forte prima [illegible] obiret. [illegible] legem [illegible] non adiecit, [illegible] prima [illegible] incertum esset, et diximus, [illegible] quoque tempore, et mense primo [illegible] munus obiret.

B Per otium.) Id quod supra dixit, senatu in celebritate occupato.

Quam legitimam.) Leges enim [illegible] expectare concionem iubebant, [illegible] decretum Epicratis [illegible] decima die mensis iudici concio [illegible]

Gratam legem.) Ne demum ad [illegible] causam [illegible] get, quasi diceret, ipsam legem intelligite.

Ipsum vero non fuisse.) Vtique.

In ipso festo.) [illegible] orator [illegible] et quod [illegible] temporis crimen simplex videbatur, [illegible] plicavit, & ostenderit, cum non [illegible] [illegible] illo tempore, [illegible] etiam cum festum ageretur, tulisse legem [illegible] ob utrumque Timocratem deliquisse videtur, tum ob ea quæ non [illegible] quia non observavit primæ concionis tempus, quam ob ea quæ fecit, quia ad Saturnalibus ausus est.

Cape hanc, & lege.) Quartam, quam [illegible] legem Timocratis non primam legem [illegible] alias veteres respondentes, quod [illegible] videt [illegible] veteres [illegible] esse recitatas, ut deinde [illegible] habeat. Cum autem personæ legislatoris examinasset, examinat & leges legitimam.

Esse autem multæ præclaræ leges extant.) Nō verba [illegible] legum ponenda sunt, sed [illegible] eius ad maiorem commendationem.

Non e contrario lecta, non abrogata, non optione data.) Non lecta hac & cæstera cum illa, non abrogata contraria; non data optione, utram hanc illā mallent. Elegantior autem est figura negativa: Non e contrario lecta, non abrogata, & cætera. Est autem hæc figura vehementior, & ad urgendum comparata magis crimina autem frequentia [illegible] usus negativa enumeratione, & [illegible]

Religione.) [illegible] religionem iudicū adhibet ut pertinere ad iudices eam legem ostenderet atque iis persuaderet, et tanquam suam defenderet. Sic enim est omnis compositum, ut omnes nostra [illegible] Nec [illegible].) Nam si ex hac lege pronuntiarent, sensisse mittendam, idem quod ex altera lege [illegible] pronunciassent, violasse videbimini, siquidem [illegible] illæ leges [illegible] erunt.

Cognitio eveniet.) Pro, iudicium: hoc est, sit ut vestrum iudicium [illegible] legem violet, eamque [illegible]

Quod & ego nunc.) Vide quanta gravitate invisam [illegible] custodes [illegible] collocavit orator.

In singulas ab ea.) Recte dixit, ab ea, tanquam ab impedimento aliquo & scrupulo, quem insistens translationi verbum ne subiecit.

[illegible]

Quantum in isto fuit.) Quia rem eam nõ stabilitam, sed quę aboleuit, adiecit, Quantum in isto fuit.

Vt autem sciatis.) Ab ipsa Timocrateæ legis recitatione accusationem auspicatus, immoratur cõfirmationi & demonstrationibus legis, quę liberum facit, & iubet accusare eum, qui legem rogent contrariam. Pretium enim est hac parte, & per se fortasse magno robore pollere. Etenim enumeratione hac apud auditores opinionem excitat, se tot verbis vsurum non fuisse, nisi firmis posset rationibus ostendere, legem Timocrateam receptis legibus esse contrariam.

[illegible].) Hic intelligendi sunt, nõ qui emunt, sed qui conducunt & redimunt. Nemo enim vectigalia publica emebat.

Qui colligunt.) Quidam, quibus mandatum erat, vt à publicanis pecuniam exigerent. Sciendum autẽ est, ipsos publicanos statim constituere sponsores solitos, vt nisi nono senatus conuentu soluissent: duplum necesse haberent vel hi vel illi numerare. Atq; debitores omnes necessariò fiebant, cum primùm debere ciuitati cœpissent, vt prædes darent, se ad nonum senatus conuentum soluturos: & manebant ignominiosi, donec soluissent. quòd si nono curionũ conuentu præterito non soluissent, tum & in vincula coniiciebantur, & duplum numerabant, neque iis integrum erat sponsores deinde constituere. Hoc nunc abrogare vult Timocrates, qui ab initio sponsores constitui vetet, sed nono demum conuentu curionũ id fieri iubeat: vt in ipso toto mense numerare possint, idque nõ duplũ, sed simplum. Si verò, inquit, non soluerint, nec nono conuentu curionum, tum demum vinciantur. Diocles retulit.) Nomen cuiusdam legislatoris. Ante Euclidem. Euclides pastor fuit Athenis, paulo post triginta tyrannos. Considerandum autẽ dignum est, quare dixerit leges ante Euclidem & post eum auspicandas & ratas esse oporteret. Respondemus, quòd, vt diximus, exiguo tempore post xxx. tyrannos ille fuit. Intra verò ipsum & triginta tyrannos in exiguo illo tępore populare fuit Athenis imperium, & post eum rursus perpetuò. Idcirco dixit, leges ante & post eum.

Nisi si cui tempus est adscriptum.) Hoc reprehendendum quispiam, cum quod in lege Timocratea culpet id ipsum nunc in vetere lege probare. Respondemus Demosthenem hoc de futuris dixisse: damnat Timocratem etiam de præteritis: & huius causam abrogature, nisi quam tempus quidam adscribant suis legibus, causa apposita.

Oũ hęc lege lata sit lator.) Propter has res, quę de ferendis agit legibus. Neq; de ignominiosis.) Contrarius ignominioso est, dignitatis compos. Verba hęc, iubet lex, vtrũque restituatur.

De dimissione.) Aliud vocat dimissionẽ, aliud vocat [illegible] dimissionẽ: velut si quis debitor inopiã causetur, & supplicare velit populo nõ de totius debiti condonatione, sed parte: vt partẽ soluat, pars sibi condonetur. Qui igitur, inquit, eam tum petunt, de iis presides non referant, id est, nõ proponant populo. Duo enim significat id verbum, & agere & proponere. Occulte.) Non de iudicibus loquitur, sed de plebeiis quibusdam iudices incitantibus. quare etiã addit proprium iudicum, verbum Occulte.

Ascito nemine.) Nõ indicta cõcione à sectione Androtioniana. [illegible].) Id est, clãdestinè, translatũ à rudentibus, quib. ędificia intrinsecus implentur, & ita occulti, ne appareant. *obturare ni oratorem.

[illegible]

[illegible Greek text]

A Temporibus expectatis.) Videlicet, tertia concione. Per epistatas.) Per ullum[illegible] id [illegible], & epi[illegible] [illegible] legem.) Vim habet hoc verbum tanquam latum quispiam voluerit clam iniicere, & se in pedes [illegible] [illegible] Timocrates suam legem, quae [illegible] erat. *Exceptis legibus.) Sed statim dicam [illegible] differt, volens [illegible] [illegible] fecerit, hoc enim post legum [illegible] est collocandum. Nunc enim [illegible] est ei propositum, ostendere, sit ne legitima lex eius. Lege [illegible] legem.) Sciendum, hanc legem non esse ab ante dicta diversam, sed partem eius. Cum autem vellet orator ostendere Timocratem quodammodo multas violasse leges, dividit eam in duas, ut alias esse faciat. Difficile quidem est iudices.) [illegible] est, difficile, eo quod qui [illegible] [illegible] difficultatibus constituantur. Argumentum [illegible] hoc [illegible] capitosum. Lex enim Timocratis [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. *Haec vero [illegible] vincire, ut solvant [illegible] vero vetat supplicare de [illegible]. Est [illegible]

B [illegible] a mente legislatoris aliena. Nam cum lex ambigua & obscura est ob nominis similitudinem, aut defectum, aut distinctionem non [illegible] legis sententia loquitur. Cum vero lex perspicua illa quidem est, sed alioqui praeter opinionem, aut propter humanitatem [illegible] videtur aut propter [illegible] [illegible] [illegible] scripto, id quod hoc loco facit Demosthenes. Quia cum [illegible] volebatur, non licere supplicare, [illegible] [illegible] sit interdictum.

Nocet humanitatem.) Quia lex continet, ne quis supplicet, ne lex inhumana videatur, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse [illegible] humanitatem. Leges quidem.) De Timocrate [illegible] [illegible] De legibus, aliquid lex [illegible] [illegible] esse videatur, cum [illegible] [illegible], alio [illegible] [illegible].

C De quibus iudicium.) [illegible] quod est de criminibus, velut de adulterio. [illegible] [illegible] aliquis sibi publice credita [illegible] [illegible] tamen, aut fecerit [illegible] [illegible] id vocabulum [illegible] [illegible].

[illegible]) Pro [illegible] [illegible], Attica phrasi est. [illegible] praesidibus.) Praesides enim apud populum introducebant. Ex Nonacrino [illegible] [illegible] iudicium.

Iudicia & arbitria.) Sciendum eum per [illegible] hic vocare [illegible] ea quae disceptata sunt in iudicio, [illegible] publica, sive privata.

Arbitria.) Ea quae ab arbitris disceptata sunt.

Desine.) Ad scribam dicit [illegible] [illegible]. Neque enim opus est totam recitari legem, sed quantum ex ea ad causam praesentem pertinet. Sunt autem [illegible] simulationes. Etenim saepe, tametsi nihil amplius in lege restet, simulat se prohibere scribam: ut videatur gratificari iudicibus, vitanda orationis prolixitate.

Utrum iudicia.) Interrogatione hic utitur figura duplicis conclusionis.

[illegible].) Hic non significat peius, sed, minus.

Exceptis publicanis.) Timocrates rursum & hic bene scripsit, cum dicat his non licere [illegible] colligere, sed statim ab eis repetendum esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], & quae exegebant, exhiberent. Caeteri autem item. Sed orator, [illegible] ut accusatorum [illegible]

[illegible Greek text]

Aliter. Arguatur in Vincti vocabulo, & ambiguè separauit mancipes, tanquam præcipuè iniurios, cũ alios vinctos liberet, minoribus peccatis obstrictos. Neque verò ita erat. Timocrates enim dixit, eos qui ob mulctas vincti sunt, sponsoribus datis esse liberãdos. At orator arguatur Vinculi vocabulo & similitudine nominis, dicendo, Vinctos in vniuersum omnes iuberi solui. Nam cum necesse esset, vt mancipes numerarent, aut vincirentur cum omnia, quo vectigalia redemerant : ideo adiecit, Publicanis exceptis. Necesse enim est publicanos soluere, quia non sua numerant, sed ea quæ publicè acceperunt: (sed vt ij qui ex mulctis debebant, remissius tractarentur) cum numeraturi essent, non quæ acceperant, sed quæ ab ipsis debebant. Aut qui manus non puras haberent.) Homicidæ, quibus intrare templa nefas erat. Confirmat hoc etiam ex contrario. Nam si eos, qui manus puras non habent, semper insectatur, consentaneum non est, eum qui ita sit affectus animo, patrem occidisse. Sed & aduersus Androtionem ait, patrem ab eo malè tractatum, quem multa iussa in carcere neglexerit.

Quibus vniuersis hæ leges.) Arguatur & hic. Neque enim proditores soluit iubet Timocrates lex, neque homicidas, neque eos qui parentes malè tractarunt, sed ob mulctam vinctos. Sed confusio ex nominis similitudine oritur. Vincula enim omnes constituta sunt. Non tamen, si ærariis ad tempus vincula relaxat, iam etiam quemlibet vinctum soluit.

Ego verò tacebo.) Pro, non amplius me accusatore est opus. Nam ibi Timocrates ipse se accusat, & mea vice fungitur.

εἰσαγγελία.) Crimen læsæ maiestatis, iudicij nomen est in eos, qui statum popularem abrogant, quacunque ratione id fiat.

Recita eis ipsum denuò.) Hoc quia firmum est, sæpe recitat, Vinciatur, donec soluerit. Videntur ipsæ autem inter se pugnare leges. Fortassis autẽ non pugnãt, si quis res ipsas cõsideret. Iubet enim prior, in vinculis esse, donec soluerint. Iubet & posterior, perinde in vinculis esse, donec soluerint: * deinde autem non remittit, & est nihil mutata, per exigitam continens prioris correctionem. Nam illa superior, continenter in vinculis esse iubet: hæc verò, in vinculis esse, & ipsa quidẽ iubet nihilominus, sed ad tempus: per quod eis relaxationem concedit, & sub spõsoribus eos per id tempus esse iubet. Quare non pugnat. Pugnat enim id, quo tollitur alterum. Quòd si veterem de vinculis legem non tollit, quid & ipsa vincula mandat, non est contraria.

Quin autem volois abstinere.) Hic auspicatur conclusionem legislati, sumptam à sententia. Cum enim post argumentationem cognoscere studeret auditor causam, quæ impulsus, talem scripsisset legem: veritus, ne ad vtilitatem se conferret, adiunxit turpitudinem, sumptam ab opera mercenariam: vt auditoris odio ei concitato, nec rationes eius de vtilitate cum beneuolentia acciperet.

Qui contraria.) Quod dicere vult, est huiusmodi: Si ob lucrum non dubitauit leges ferre sibimetipsi contrarias, cum vetent leges, ne vel aliis contrarias scribamus: quid eum facturum putaretis, si à legibus contraria scribere non vetaretur?

Aliis.) Qui iam leges tulerunt.

Quemadmodum igitur Athenienses.) Perinde enim est maleficum in ipso facinore deprehendere, & Timocratem apertè inter se pugnantia scribentem. Sed deinceps in loco vtilitatis vtitur exordio.

[illegible]

[illegible]

Confirmetis.] Non voce, sed ipsis rebus. Capitum autem [illegible] e medio petitur.

Eu igitur etiam côtra has.] Eas quæ sunt de re [illegible]. Deinde [illegible] rejectionibus utitur, [illegible] non esse cæteris contrariam: [illegible] & [illegible] aut aliqua dignam venia. Decet autem rejectionalis invectiuæ orationis, & loco sententiæ & voluntatis.

Miror autem eum.] Hinc auspicatur rejectionem. Solent autem rejectiones in solo capite legitimo collocari, quibus usus est, ut abducat eos à sententia utilitatis. Quare exaggerando peccato à magnitudine: Non [illegible] Timocrates [illegible] leges violare; lege sua scribenda, tamets [illegible].

Nec pro cognatis.] [illegible]

[illegible] & [illegible].] Geminato verbo idem dicit;

Arbitror igitur [illegible] pro aperte ponitur, & non callide. [illegible] & Timocrates [illegible] Timocratem [illegible] Non [illegible] esse legis sententiam, sed multas & diversas [illegible] esse [illegible] Timocrates [illegible] Quare ob hoc [illegible] Demosthenes [illegible] Demosthenem [illegible] Timocratem [illegible] Cum igitur Demosthenes [illegible] respondere Timocratem [illegible] scripsisse legibus. Est [illegible] Atheniensium [illegible]. Cum autem [illegible] Demosthenes [illegible] Timocrates [illegible] respondebit [illegible] Timocrates [illegible] legem [illegible] Timocrates [illegible] legem [illegible] legum [illegible] Metrophanes & Hermogenes docent [illegible] Timocrates [illegible] vinculis [illegible] Demosthenes dicit [illegible] Undecimviros [illegible] propterea ex ambiguitate vinculorum captionem petit.

Sed dicet Timocrates, liberandos vinculis eos, qui post iudicium vincti sint. Demosthenes autem eos accipit, qui causam non dixerunt. Vt igitur captionis causam a lege petere videretur: legis obscuritatem culpauit: & locus argumenti est obscuritas, propter rationem non satis explicatam. Non malam, inquit, legem tulit de rebus praeteritis & futuris. Loco autē hoc vti non potuisset, nisi prius accusasset scripti obscuritatem. Nam si quis esse popularem.) Haec prima est obiectio Timocratis, qui quum ea polleat, Demosthenes obiectionis vsum eam ponit atque extenuat, cum dicantis, qui sint adducendi in iudicium, nō iis qui adducti sint, eam praestari humanitatem.* Deinde etiam translatiua est haec pars. Nam se omnino tollere clementiam negat, postquam id ei visum est asperius. Sic dicendum, inquit, fuit; non ita vt tu dicis, sed translatio haec primum remouit, alterum statuit. Cum autem hae duae leges inter se contrariae sint, necesse omnino est, alterutram esse iniquam, & repudiandam.

A prima syllaba.) Per superlationē dictum est. Nō enim dixit verba sententiasve solum, sed singulas etiam syllabas.

Myrrhinusius.) Hic subdistinguendū est, vt, Timocrates censuit, absolute per se accipiamus.

Ac de futuris quidem.) Per concessionē dedit hoc artificiose, vt per hęc ostēdat, de rebus pręteritis ferre leges quàm sit absurdum. Idem & in Aristocratea fecit. Cum enim concessisset, Charidemum esse ciuē ea re magis ei nocuit.

Perinde ac si quis omisisset.) Reductione ad absurdum per fictionem ostendit, infinitum fore malum.

Si vinciri graue est.) Cum nihil videretur absurdi, si vades dedisset de vinculis, odiosū aliquid subiicit, ad concitandum in eum populi odium.

Ne quis mulctetur.) Scribendū, inquit, fuit, ne quis omnino in vincula, datis vadibus conijceretur. Nisi anticipasset.) A verbo Oportuit rursus caetera pendent, sed praepositio vel transponenda est ad narrationem vt hic sit sensus: Neque oportuit eum, cum deprehendisset vos aliquem iam ante damnasse vinculis, tum demum dicere, vades ab eo esse datos.

Et iuratorum.) Nō dixit, iudices. Fortior enim est populus iudicibus. Sed ne videatur interrogare, vtrū populum oporteat plus valere legibus, qui sunt ij qui ita dicunt, qualitate vti maluit. Iuratos enim vocat iudices, iniuratos populum, vt etiam impudentia Timocratis conspiceretur. Iudices enim, inquit, iurati, vincula pronunciarunt: at ille per populum vincula sponsione soluit.

Aliter. Iniurati.) Sic praesentes iudices vocat. Cur autem eos vocat iniuratos? quia ingressuri iudices, ea de re iurabant, de qua iudicium futurū erat: non de rebus iam iudicatis. Hoc igitur dicere vult: hortatur ea vos abrogare, quae dudum facta sunt: de quibus neque conuenistis, neque iudicatis, cum alij iudices illis de rebus iusiurandum dederint.

Quare pro vobis.) Alius locus ab affectu cuiusque, quem de semetipso quisque nostrum habet. Quisq; enim vult suam sententiam ratam esse. Hic locus iā concitat, cum is qui praecessit: comparationis fuerit per contentionem, vtrum ratum esse oporteat suffragium iuratorum an iniuratorum.

Sed nec ea quae iusta esse statuit.) Demosthenicae violētiae est insuetum, aduersarij firmamētum euertere. Nam Timocrates legem vt humanam celebrat,

A ἀλλὰ λέξει ὁ Τιμοκράτης ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ, [illegible] ὁ δὲ Δημοσθένης λαμβάνει [illegible] [illegible] ἵνα [illegible] φαίνηται [illegible] τοῦ νόμου λαμβάνειν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

B [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

C [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ὁ γὰρ Τιμοκράτης ὡς φιλάνθρωπον [illegible] τὸν νόμον,

[illegible]

[illegible]

A ac vinculorum laxationē factam, si vades dederint. At orator violenter hoc euertit, dicens, cum reuera ne vades quidem velle constituere, sed decipere populum. Vndecimuiros.) Custodes carceris. Sufferentiis igitur, inquit, est vincula, quia non iubet vinciri apud Vndecimuiros, & custodiri, donec vades populo dati fuerint, vt ærarius interea fugere liceat. Loco æstimationis.) Æstimationem vocat ipsam mulctam inflictam à tempore noni curionum conuentus quo duplum esset numerandum.

Argentum.) Ipsam summam & sortem sic vocat. ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ & ἐνταυθὶ dicitur, id est, hic, non ἐνταῦθι.

Id quod scriptum est.) Ipsam sortem. Viles homines.) Contemptæ conditionis & fortunæ.

Quos.) Id est, quos sponsores si reieceritis hoc est, improbaueritis, & non receperitis, aut, si fide indignos sponsores ablegaueritis.

Non enim vult se vinciri.) Conatur euertere legis opinionem humanitatis apud ciues excitatam,

B eiusque velut refutatio obiectionis, ne quis dicat, Ecce & ipse vincula manere iubet: subiicit, solum nomen pœnæ vinculorum vobis relinquit, cum dicit, vinciendos esse: sed reuera & ipso facto tollit, fugæ occasionem suppeditando iis, qui pecuniam numerare nolunt, vt supra dixit: *at is qui tempus est suffuratus. Verba, potauit oportere, vtrique membro sunt communia. Etiam ab inuitis.) Hoc est, etiam nolentibus vobis vinculorum laxationem dedit.

Eius verò qui non constituit, non potest vtique.) Qui enim sponsores habere potest, qui non constituit? vbi etiam ait: In eum qui vades non dedit, nihil statuit. Collocant.) Constituunt.

Enimuerò quo pacto minus vultis.) Hic incipit conclusio. Perorat autem repetendis præcipuis argumentis, & concludit contrarium lege caput, deinde que capita enumerat eorum, quæ dicta sunt. Quod si quis quærit cur in media oratione collocarit capitum enumerationem, cum in peroratione sit peroratio, respondemus, hanc esse enumerationem partis, hoc est, vniuscuiusque capitis, non perfectè ipsius orationis

C & confirmationis.

Eam igitur totam confundere. Et hæc ad vilitatem verbi pertinent. An non id facio quod conuenit, statim procemium enumerans?

At hercule dicemus Græcis.) Gratia, iracundia missa. Talis est enim hic orator, qui malitiosas calumnias & effugia dissoluere queat. *Facere posse aliquid quod oporteat?

Nono Curionum conuentu.) Nonum mensem dicit.

E vectigalibus.) τέλη propriè portoria dicuntur, sed per abusionem etiam reditus agrorum.

Adiectiones mulctarum.) Mulctam irrogatā ærariis, soluere nolentibus, vsque ad nonū senatus conuentum, vt iam cognouimus, soluebant duplū. Qua de causa προσκαταβλήματα dicitur, ἐν duplū soluant.

Has non docere iudices.) Non modo iudices mercedem accipiebant, sed & senatus & populus, vnde infert: sed gratis ea faciemus.

At mediusfidius gratis hęc.) Obiectio. Sed etsi pedefuerit, ostendemus exercebimus iudicia, etiā sine mercede. Verùm hęc non est naturalis obiectio. Nemo enim iudicum per se se hoc dixerit: sed hoc ita affert, tanquam Timocrates id postulet & est comparatiuum. Nam verbo νὴ Δία orator vbique vtitur perstringendi gratia. *At hercule paterna & auita.

Nunc vndique fugitant.) πάντοθεν pro vndique.

Vectigales.) Propterea non adscripsit hoc, quod vincula inuitabantur publicana lex.

Equites.) Nam & equites stipendium accipiebant in pane ad equis alendos.

Sed etiam iniustis.) Non ipsis pro iis tulit, sed de vinctis, & quia hi sępe pecunia mulctabantur, cauillari potuit, & quia cauillationis plena videbatur oratio, subiicit:

Cum enim leges edicant.) Labefactat hoc, siquum sit legitimi: sed non est. sed ait, Solonem hoc & hoc dicere vtilitatis ratione habita, quem Timocrates non imitetur, sed legem inutilem rogarit. Defendit & ipsum Diodorum, quia dum vult firmas esse particulares leges, ex eo apparet propositum ei esse parentes colere. Falsò igitur eum calumniatus est Androtion, vt patris interfectorem.

Vt apud inferos lenitatibus.) Veluti Tantalo, Tityo, Ixioni. Quia verò sensit talia commenta poeticę audacię esse magis, quàm rhetoricę artis, quasi veniam petit, his verbis: Etsi onerosius est, hoc est, molestum vt inquit Athanasius.

Idem aliter explicatum.) Maximè debet propter hoc interfici, vt illis lege illa rogata, maleficus supplicio liberetur: nos verò ita sinat viuere, vt tempore gemamus.

ποδοκάκκη.) Instrumentum quoddam est tortorium, in quo torquetur aliquis ligatis manib. & pedibus, quod vocant & ποδοστράβη illud ab affligendis, hoc à diuaricandis pedibus appellatum.

De mulcta.) Id est, supplicio.

Quid si conuictus fuerit.) Dixerit aliquis, quomodo illud dicit, cum prius dixerit, Introducunto eum in Heliaeam? qui verò poterunt eum introducere, non deprehensum? Respondemus, eum hic dicere, Si conuictus fuerit: non, Si comprehensus fuerit, sed si iudicio damnatus fuerit, * idque fecerit ob quod est comprehensus. Luere, aut soluere. Luere corpore, soluere pecuniam.

Nunquid similis, Athenienses, Solon est legumlator.) Per contentionem & differentiam, quę est inter Timocratem & Solonem, vt ab autoritate personę tanto grauius leges ostendat ab eo esse violatas. Obiectionem verò hic nullam contra epilogum posuit quia non expediebat ei sui capitis vim labefactare. Cum verò à qualitate Timocratis ratiocinationem mouebit obiectionem, dicendo, quàm absurdum & futurum, cum ipse scripserit, ne quis Atheniensium vinciatur, si ipse mali aliquid perpessus fuerit. Meliores reddit.) Non dixit, Punit, quanquam in superioribus pœnam commemorauit: sed, Meliores facit, pœnam castigationis nomine appellans. Proinde species Timocratis humanitatis noxia est: Solonis vindicta, non pœna, sed vtilitas.

Volo igitur.) Repetitio duorum capitum, vtilis & legitimi. Si quis autem quęrat, quare iustum omiserit dicemus, non omisisse. Sed quia non sit omnium firmissimum, etsi apertè nusquam ponit, vbique tamen immiscet.

Primùm contra leges.) Hoc est, legitimę personę secundum, legis ipsius.

Tertiò.) Sciendum, eum hic non dicere de tertio capite, quod est iustum, sed de vtili. Tertiū verò hic vocat vtile, non ordine, sed diuisione capitum. Legitimum enim caput in duo diuisit, id quod est praeter legem, & in id quod est contrarium legibus. Proinde vt in bipertita ratione, tertium hoc dixit: quoniā ad ipsam naturam legitimi capitis, rursus alterum dicit vtile.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible] τὴν φύσιν τοῦ νομίμου κεφαλαίου, πάλιν δεύτερον λέγει τὸ συμφέρον.

αὐτὸ

[illegible]

A Neque enim vel inuitus.) Si data opera tulisset, [illegible] per imprudentiam aliquid boni fuisse fortuna [illegible] pisset. Quia vero meditatus, [illegible] hanc tulit. [illegible] Ne inuitus quidē, est vente [illegible] [illegible] refutatio, quod [illegible] Timocratem, id verò nō apertè ponit, [illegible]

Mirot autem Athenienses.) [illegible] quod [illegible] Menander [illegible]

Si quis ædilis.) A comparatione [illegible] Quinam magis lædunt rempublicam [illegible] qui præfecti vrbis & iudices [illegible] inopia & inscitia & impotentia rerum in [illegible] tionibus peculatus esse rei vni [illegible] à populo, [illegible] qui sacram & publicam [illegible] surripuerint, & [illegible] Operæprecium autem est in hoc [illegible] rere, id quod oblitum videtur. [illegible] [illegible] Eos verò qui præfecti vrbis & iudices in [illegible] Atqui si lex vincu-

B la remisit, ex æquo remittit omnibus. Qui potest igitur fieri, vt eos iuuet alios, alios [illegible] [illegible] dicat, eum non [illegible] decuplū à præfectis vrbis, sed & hoc [illegible] est. In quo igitur est [illegible] de vinculis differt, sed de an, [illegible] legatos, ea quæ surripuerint, an præfectos vrbis & ædiles, decuplū ob peculatū? Nō enim de lege disserit, sed [illegible] ipsū per se [illegible] [illegible] qui sint ob inopiam furati, an qui delecti legati & homines locupletes, postea surripuerint? Quid verò in hac tractatione [illegible] Quia metuebat inhumanitatem [illegible] [illegible] enim est, pronūciare [illegible] pœnas [illegible] esse non à sua persona caput illud [illegible] fert, sed Solonem [illegible] [illegible] enim qui [illegible] leg[illegible] quis crudelem existimasset. Quapropter [illegible] Solonis hunc locum tractat. [illegible] enim est Solon & illustrior. Est autem [illegible], inspector rerum venalium in foro, [illegible], qui in eo

C occupatur, vt vrbs munda sit, qui apud nos [illegible] appellatur.

Aut iudex municipalis.) [illegible] enim è singulis municipiis, vt è Pæaniensi & [illegible] iudices. Debuisses [illegible] antea [illegible] studium humanitatis habebat, & de ea fere legem. Hæc autem omnia [illegible] [illegible] & iustum: vt ostendat eum nō ex humanitate tulisse legem, sed propter legatos. Aliter. Non simpliciter hoc dicit, sed significare vult, [illegible] senatus [illegible], vt ostendat per hoc eos debere dupla.

Atqui Solon.) Alia [illegible] humanitatis. Ecce enim Solon qui est eo humanior, punit iniurios: ille verò dimittit, vt demonstrabimus. Est autem locus hic comparationis à minore, [illegible] qui antecedit, sit a maiore. Proprius autem est vterque locus. Quia enim de legatis peculatoribus verba facit, necessariò etiam propriis exemplis est vsus. hic enim vides, fur[illegible] minora grauissimis pœnis [illegible] Solonem.

Et non satis erat de futuris.) Tertius hic locus est ex contrario.

Si quis autem noctu.) [illegible] dicit, pro interdiu. Noctu autem maiorem esse pœnam ostendit, quia nocturnum crimen est grauius. Interdiu enim adiutores licet accersere, noctu non item.

[illegible]

Quoniam sunt abductiones.) Id est, quos licet abducere in carcerem, vt significet illam de quinquaginta drachmis legẽ. Qui enim infra quinquaginta drachmas furabantur, leuius puniebantur.

El Lyceo.) Tria fuerunt hæc gymnasia apud Athenienses, Lyceum, Cynosarges, Academia. Fuerunt & templa ibidem, ad Lyceum, Lupicidæ Apollinis, ad Cynosarges, Herculis, ad Academiam, ipsius Academi herois, à quo etiam locus nomen accepit. Sic autem vocata sunt tali de causa. Academia, ab heroe quodam Academo, ædificatore loci illius vbi docebat Plato. sed tenor Academiæ in recto casu est in antepenultima, ἀκαδημία quoniam & rectus Academi ἀκάδημος, à quo nominata est, acutum habet in ante penultima. Cynosarges ex eo, quòd cum aliquãdo sacra fierent Herculi, canis albus coxam rapuit, & in eo loco deposuit, in quo est gymnasium. Rectus κυνόσαργες & ipse antepenultimam acuit. Nam cõpositio in tergum reiecit accentum. Lyceum, Lupicidæ Apollinis, siue quia pastoralis is deus habetur ex eo quòd Admeto seruiit, & ei necesse fuit, vt pastori, occidere lupos, hostes gregum: siue quòd, cum aliquando lupi vrbem Atheniensium inuasissent, & multos Athenienses occidissent: respondit deus ille, vt in eo loco maximè sacrificarent: quò ex nidore perierunt lupi. Ex eo Athenienses grati Apollini, illic eius ædem extruxerunt, Lupicidæ Apollinis cognomento.

Atqui ego putabam.) Tertius hic locus ex contrariis. Vides enim eum de modo disputare, quo pacto eum oportuisset ferre legem.

Atqui ô Timocrates.) Locus à pari. hic enim de pari esse & pœna pro cuiusque merito, verba facit.

Non enim profectò dicet.) Obiectionis refutatio. Dixit enim sæpe, non ita vehementer esse puniendũ, sed clementius. Solutio autem rata. Ceterum nõ precisè illud ipsum dixit, sed vt ipse vult, ita introducit.

Nota in iis qui deserũt ordines, negare veteres [illegible] composita voce dici, quòd aliquin Demosthenes [illegible] dicturus fuisset.

Interest autem.) Excellit. grauius enim esse ostendit. Quidam pro differt exponunt. Atqui nec furtũ nec sacrilegium commiserunt, sed definitione hoc facit. Ipse enim sacrilegium hoc vocat, non dare pecuniam sacram. Illud enim à principio, hoc à fine sit. Qui igitur è templo surripit, à principio: qui verò prorsus non soluit, à principio facit sacrilegium.

Nõ casu.) Dixerit aliquis: Nõ igitur est reprehendẽdus Androtiõ, cũ fuit, siquidem ipsi in causa nõ suit, sed dea. Respondemus: *primùm Homerum, deinde Platonem hoc nos docuisse: Deus, si quẽ videt iniprobum, inijcere ei talem aliquam cupiditatẽ, vt per eam det pœnas eorũ quæ clàm admisit. Quemadmodũ Pãdaro periuro illi persuasit Minerua, vt fœdus violaret, vnde etiam in lingua est vulneratus.

ἀκροτήρια.) Quasi alas. sic enim pingitur Victoria. Quidam exponunt, Victricis Mineruæ simulacrum in arce esse. Eius alas, quæ essent aureæ, instituisse quosdã improbos auferre, & ipsos suis manibus periisse. Dissentientes enim inter se, quis plus è sacrilegio caperet, in [illegible] eis illo furore à Minerua, semet ipsos prodidisse. Alij dicunt, quemque maleficorum contẽdisse, vt plus acciperet: atque alios dixisse, sibi plus esse dandũ, quòd alios gestassent ad templi aditum: alios, se ingressos, maiore in periculo versatos esse. Magis autem fuisse metuendum, ne ipsi intus caperentur, quàm illi qui mansissent foris.

ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν.) [illegible]

ἐν Λυκείῳ.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Volo autem vobis.) Tanquam per exordium significat, ipsum in id periculum se coniecisse. Amplificationes autem atque ex eodem loco petuntur. Sed fingit se ex tempore dicere, ne meditatus esse videatur. *Praetermittenti autem melior est scriptura: quòd à me praetermissum est, vt videatur ob magnitudiné dicere, & non praetermittere tantam rem. At si minora.) Obiectio* vt in causa. At minus delinquunt. Igitur & insanire se fatebitur. Opere pretium igitur.) Est & hic locus similiter contra Androtione, in memoriam ea reuocans quae in exactione tributorum fuit ausus. Si quis fuerit bis reum.) Ex duabus artib*, aut ex duobus iudiciis. Accidebat enim vt bina fierent eodé die. Ne igitur esset tanquam quaestus, prohibet hoc. Duas enim tractare rursus vetat, quòd neutram bene exerceat animus, in duas partes velut distractus. A. [illegible]) Ingressus est pauper aliquis ignominia notatus in concionem, ob accipiendam pecuniam, vt concionis particeps. Vt autem illi.) Hoc est, oratores, patroni Timocratis. Obserua vt hic significet, indoctum esse Diodorum. Quare hic oratio est perstringit. Neque enim Demosthenes haec dixisset. At hercule.) Per interrogationem, eaque obiectio ab indecoro. Nō tamen ī permulta possit de pecuniis dicere.) Figura praeteritionis est vt*. Vbi enim nihil habemus, obscure tantum significandū aliquid est. Magna lustra.) Non simpliciter hoc dicit, sed quinquennio quoque anno Panathenaea solebant celebrari. Tum verò hic abat vinctis esse vinculis propter crementatem ludorum, vt in Androtioniana cognouimus. Cū aūt dicēdō fuisset, lustrum, similiter esta lia, vt atrocē maiorem redderet. Florenteque aet.) In adolescentia, vt rursus eius mollitiē derideat. Cū Decelea profugisset.) Videtur captus esse ab iis qui Deceleam tenebant. Nam si transfuga fuisset, vita ei cōcessa nō esset ab Atheniensibus. Sed orator quod fortuitò factum est, ad consilium refert. Harmostes, id est, praefectus.) Nunc eum significat, qui praesidio Decelico praefuit. Est autem Decelea oppidum Atticae, quod Lacedaemonij ad oppugnandos Athenienses

C munierant. Multi igitur transfugerunt, qui cum illis sentiebant. Ferunt autem illum omnino fuisse seruū. Circa Peloponnesiaci enim belli finem hoc est factum. Vnus igitur is fuit illorum qui eò transfugerunt. Sciendum autem est, eum ad orationem reddendam vehementiorem hoc dixisse. *Inconfesso enim erat, vxores & liberos eorum fuisse olim. sed vt rapinam eius indicaret, hoc dixit. A verbo, Non est, quae prudent omnia. [illegible].) Laconico principi, qui fuit illic, quia Decelici praefecti concelebant suis militibus, vt quae Atheniensib. surripuissent, eorum ipsi nouem partes tenerent: decimam dimittat eis, quod est, reipub. Lacedaemoniorum, numerarent, vt hac ratione multos incitarent, ad Athenienses strenuè vrendos & spoliandos. Horum accurate.) Eam quae ex praeda vestra ceperat. Et sellam.) Huic insedebat Xerxes in Augaleo monte Atticae spectans pugnam nauale m Salaminiam. [illegible].) Nomen ensis Persici. Daricos.) Nomē nomismatis Persici. Ego sané nihil puto.) Cū rursus hoc [illegible] vsurpauit, nō subiecit [illegible], quia in cōfesso erat id quod subiecturus erat. id autem erat huiusmodi. Arbitror & vobis idem videri. Nam, ego quidem arbitror, nihil ad superiora referatur, nempe ad illud, Proh diuūm fidem, quid vetat omnes esse improbos. Neque enim peregrinitatis.) Si quem apud Athenienses cōstabat sibi vēdicasse ius ciuitatis, cum Atheniensis re verà non esset:

[illegible]

& eadem tamen quae ciuis faceret; ante iudicium in carcere habitabat, iudicio victus postea vendebatur.

E Piraeeo.) Id est, E popularium numero qui vrbe sub triginta tyrannis exularunt, & Pylen occuparunt, numero. Argyrium autem & Philepsium, vt sunt inimici, in Pluto deinde Aristophanes. Callistratus autem orator fuit, cuius admirator extitit Demosthenes, eodemque eo rogatus, vter esset melior orator, ipsene an Callistratus? Ego, inquit, in scribendo: Callistratus in dicendo. Multum enim in declamando valuit Callistratus, quem cum declamantem vidisset Demosthenes, eloquentiae cupiditate, vt in vita eius diximus, est inflammatus.

Ex quaestoribus.) Sciendum, pecuniam tam quae aliis diis sacra erat, tum quae Mineruae, repositam fuisse in eo cubiculo quod post aedem, quod vocaretur ὀπισθόδομος quasi posteriorem domum dicas. & quosdam fuisse quaestores constitutos ad eam pecuniam custodiendam. Quondam autem, cum magna pecunia illuc relata esset, visum est quaestoribus, eam Reipub. emutuare argentariis, vt ipsi quaestum inde facerent. Vt vero id fecerunt, accidit postea vt argentariae mensae euerterentur. Visum igitur eis est, incendere opisthodomum, vt pecunia igne, non ab ipsis, consumpta videretur.

Et qui in frumento.) Exponunt hoc de mercatoribus quibusdam Atheniens. qui conuicti sint, vexisse frumentum in alium portum, contra legem Atheniensium. Lege enim poena sancita erat nauiculario Atheniensi alio quopiam quam Athenas vehere frumentum, quod reuectum erat agri Attici. Sed recordamini vos ipsi etiam.) Coniungit locum contra legislatorem, per exemplum. & est vehementior oratio post istum. Cogitate quisnam.) Sententia fictione proponitur. Vult enim ob ea quae iam facta sunt, poenam non eo exaggero.

Contra clamante.) Iam exprobrationem orationis vindictae mulctam irrogasse accusatorem. Deinde reo fuisse liberum, contra clamare dixisse hoc esse iniustum. Postea penes iudicem erat, eam exclamationem vel admittere, vel repudiare.

Vt autem & de illa dicam lege.) Vt quae superuacanea sit, & obiter citata. Destruit enim & penes promissionis specie. Nam firma capitalis ea lege esset posita magnum repugnaturum consequenter. Hic multas repetit relationes ab exemplis, ad iniuriam pertinentibus. * Neque enim aliter diceret locus, cum lex extaret, quae diceret: Neminem Atheniensium vinciamus, tot duces & oratores fuisse vinctos.

Imparati.) Non habentes, cum vincti tenerentur, aduocatum. Est autem a scripti sententia. Hoc producit Timocrates, quod lex vetus ei quam ipse scripsit, consentiat. Demosthenes autem solutio, cum dicat a Timocrate quidem perhiberi legem: cum non sit lex, sed senatorum iusiurandum. Lex enim, inquit, praecepta continet vniuersalia, veluti: Hoc faciendum est, hoc non est faciendum. Sed, Neminem Atheniensium vinciam, non est simile voci legis, sed est hominis ea loquentis. Quaesierunt quidam, cur hanc obiectionem in legitimo capite non posuerit, cum illic collocari debeat? Respondemus, si esset illic posita, fuisse ponendam a Timocrate. Firma enim erat obiectio. Hic autem post confirmationem & demonstrationem, quibus ostensum est, noxiam esse legem Timocratis, facta est subiectio, in peroratione collocata. Et sic nec eam fugere visus est inexplicabilem & irrefutabilem: & rursus per conclusionem, eam infirmam esse ostendit.

Idem tributum pendentes.) Tribus sponsoribus pares facultates habentibus, qui pro illo spondent.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

ἐγγυητὰς ... τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας.) [illegible]

[illegible]

A vt fide digni fiant tres illi qui pro [illegible] spoponderant.

Nam illic, Athenienses.) Per [illegible] & depulsionem hic solum. Sciendum autem, [illegible] primo loco posuisse, [illegible] secundo* ob impudentiam magis. Calculi autem alias perforati, alias integri, alias nigri, alias albi fuerunt: at perforati & nigri, damnatorij (dicunt quidam interpretes eos è fuil in ossibus fieri solitos) albi autem & integri, absolutorij.

Neque enim Athenienses honorare.) [illegible] iudicium est in ignominiosos, [illegible] in fures.

Deinde Athenienses hoc scriptum.) Hoc est instancia. Nam ipsum quidem per sese.) Quasi diceret: ex ipsa voce coniicere licet, non esse legem.

Elaturandum Heliastarum.) Sciendum, eum etiam hoc iusiurandum Heliastarum in peroratione posuisse, tanquam ad perorationem potius pertinens, quam ad [illegible] causæ & confirmationis partem.

Et decreta.) Decreta hic dicit vetera illa, quæ bona [illegible] sunt.

B Nouas tabulas.) Nec ferendam esse legem de pecunia, vt homines priuati æs alienum reciperent, quod [illegible] id enim tyrannicum est.

[illegible].) Sic dicebatur is, qui ad concilium Amphictyonicum mittebatur à republica.

Partitionem.) Hoc enim fieri solet in perturbatio[illegible] popularium imperiorum. Propterea enim sæpe secessione facta, seditionem mouerunt contra diuites, negantes esse æquum, illos multum, se nullos habere agros: æquum esse, vt ager pro numero ciuium ex æquo distribuatur.

Neque eos qui manent.) Scilicet in vrbe, quique nihil [illegible] contra leges.

Nec aliorum quempiam.) Fieri enim poterat, vt aliquis ipse non peccaret, sed ad aliorum peccata conniueret: quod est [illegible], vt ait Thucydides.

Vt magistratum gerat rationibus non relatis.) Lex erat, ne quis magistratus bis esset eodem anno, non relatis rationibus primi magistratus. Ne idem eodem magistratu fungeretur, ob hanc causam: neque accusaturi eum erant, putantes sine magistratum, [illegible]

C [illegible] cogerentur. Alterius* ij sæpe causa eiusdem ministri magistratus, eum possent accusare, conscij facinorum eius.

[illegible].) Sortiuntur. [illegible] enim vocabant sortem ipsam, & suffragium ad capiendum magistratum. Erant autem calculi alij solidi aut perforati, alij nigri aut albi, vt diximus.

Et caduceatoris & legati.) Id est, ita vilium, atque comparatione ad alios maiores magistratus. Sciendum, alium fuisse præconem popularem, alium bellicum, qui legatos antecedebat ad faciendam pacem cum hostibus, ferens signum quod caduceum nominant.

Nec alius mihi.) Sæpe fit enim, vt aliquis ipse qui insimulandum dedit, non capiat: sed subornet vel hominem aliquem, vel vxorem suo nomine capturos, aut alia arte & machina.

Sed nec semen oportet.) Mansit in tropo seminis. quasi diceret, ne spargamus tale semen improbitatis, tametsi numquam germinaturum sit, & augendum.

Eum autem dolo malo instituisse.) Post insectationem rei, transit ad personam. Locus autem est à sententia scriptoris, cum non humanè ac commodè republicæ, sed callidè & meditatum. Timocrati gratificari.) Reiectio patronorum eius.

[illegible]

[illegible].) Contra vos talia, contraria legib. scribere voluit. Repetit igitur hoc. Habetur enim legislator vir melior.

Eum defendet.) Hic inijcere vult aduocatos. Cur autem non accuratè reijciantur, id satis in Androtioniana diximus.

Per ocium meditatum esse omnia.) Hoc est: Cum ocium ageret ab alijs rebus, & vacaret, vt hæc meditaretur. Vult vt inuidiam per hæc ei conflet?

Tamen & de illius.) Rursus digreditur in acta Androtionis.

Illum si vocarit.) Timocratis.

Illorum si accesserint.) Androtionis.

At primum id quod maxime sibi laudi ducit.) Absoluit mentionem eodem modo, quo & in Androtioniana. Quærunt enim, cur eadem hic obijciuntur, quæ in Androtioniana dixit? Alij respondent, non eosdem fuisse iudices, & nihil fuisse absurdi propter eos qui illa non audierant, rursus eadem hic dici. Alij dicunt, ostendere voluisse Demosthenem, se indoctum esse, & non aliter potuisse meditari eadem, propterea sunt eam afferre eadem, quam dixerat in Philippicis.

[illegible].) Delinquentibus adsistendo & subuciendo aliquos, vt per iniuriam ab exactionibus repulsi sunt.

[illegible].) Censores seu quæsitores, eos qui pecuniam acceperunt.

Neque si multum temporis intercesserit.) Bene ornatur, si antiquas res obijcere, tributarium, & eorum quæ ante dixit. Quia verò ei emergebat præscriptio temporis, ideo cogitur eam refutare.

[illegible].) Priorem acuit, quia negatiuus est. Non igitur. Cum dixisset desinere solui tributum. Lucet. Cum enim essent vasa coronæ, verbo vsus est quod ad [illegible] pertinet.

[illegible].) Veteres, more, quæ iam facta.

Et eius corpora polluta libidine corpus.) Demonstrat & capitione hoc facit. Nam si corpus arcetur, multo magis nomen.

At assidet, neque speciem sibi pudore faciendi.) Nunc de Androtione id dicit, quod in Androtioniana de Timocrate.

Scio autem eum, inutilem vobis esse legem.) Politiunis obiectionem, capere ex iis statuentia legibus contrariam, nunc cognoscis ipse intellexerit, vt vnde certè legem verfari in iudicio, & de his ferendum suffragium, non de legatis. Quia verò mouet rationem illam de legatis, eosque detulisse pecuniam dicemus ostendit se ex superuacaneo ea ratione contra legatos vti. Ideoque postremam hanc obiectionem posuit, vt etiam si ratione ostenderet, eam nihil ad causam pertinere. quod enim causa non esse coniunctam doceat ipse oratoris his verbis: Sed cum de his suffragia non lateri sitis. Et alibi: Ne dic de solutione, nihil enim hæc coniectio nis cum lege habentur: sed apertum esse, & rectam legem id doce. Vndecunque igitur constat, argumentum de legatis, esse calumniæ causa adhibitum. Quòd si actione ad prætorem relata, pecuniam autem iamen inde id esse nihil incommodi, dat cum calumniæ causa sit vt diximus, adscita.

Si verò quæ soluerunt.) Sed etiam & hoc oppugnandum est, cum abrogatus esset, vt duplum soluerint. Supernacaneum autem est fortassis interrogare, vtrum debeant, an omnino sint debito liberati. Neque enim hac venit in iudicium, neque propter hoc facta est accusatio. Et quia in aspice rursus non imperitissimos, sed potentissimos vincere solitos imperatores

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A & oratores & magistratus [illegible] ab te iussa est adiicere confirmationem obiectioni, ut Timocratis oratio urgeretur. Nam si Timocrates dicet pro improbus [illegible] esse legem, non inopes saepe vinctos esse constat, sed omnium potentissimos: [illegible] ipse auditor huic orationi adversabitur? Scite autem post refutationes collocat obiectiones.

Audio autem eum.) Quidam volunt hic incipere perorationem, quoniam in superiore membro conclusit tria capita, quae [illegible] sunt, perstringendi gratia.

Audio igitur eum dicere, solutam esse pecuniam.) Quasi dicat: Absurdam orationem & ineptam, & nullo modo cum quaestionibus coniunctam. Atque ideo defensionem in eum retorquet. Introducit enim eum confitentem, se propter legatos tulisse legem, & sublicet, eum convinci violatarum legum, cum non propter universos, sed in paucorum gratiam rogationem tulerit. Unde ad iudices se convertit, & eos iurisiurandi commonet, quo obstricti ad iudicandum sunt ingressi. Abrogat, inquit, leges, & cum legibus iudicia. Aliter in idem: Quidam dicunt, eos hoc putare orationem hanc non habere statum. Nam si soluta est pecunia, idque Demosthenes etiam hic confitetur: ex superuacaneo certe accusat. Respondemus, primum ipsum etiam oratorem hoc offendere, non hoc nunc agi, sed illud an Timocratea lex sit superioribus legibus, an contra leges?

[illegible].) Id est, nulla ratione prorsus.

Nam si pro his.) Rursus hic figura est duplicis conclusionis.

B Etsi nec de hoc dubitem.) Vide ut refutationem a tribus petitam ratione firmam & [illegible] controversiam.

Fore autem arbitror ut nec illa abstineat.) Eius imprudentiam ostendit. Sumpta est autem ab ulli obiectio quam in capite ideo non posuit, ne firmata ea esset acrius [illegible], sed in peroratione ea usus est, & eam priore loco posuit, quae tamen nihil ad causam pertinet, illam de legatis, ut complexione infirmam efficeret. Ubi enim cognouerit auditor, eum propter

C factionem Androtionianam tulisse legem, non eam iam ut humanam laudabit, sed mendacem putabit si dicat, eo se tulisse, ne quis Atheniensium vinciretur, cum sit ostensum, propter legatos eam vincula sustulisse.

Leges quam humanissimas.) Et hanc partem orator [illegible] disposuit, cum demonstraret, non pauperes, sed duces & magistratus & oratores in vincula coniectos [illegible] legis humanitatem non enim rationem eam habere tenorem, sed eorum qui propter laesam Rempublicam in vincula coniiciantur. Est autem speciosa ratio, nihil enim prohibet, etiam priuatos aliquos, ob aliqua delicta, in vincula coniectos, legis humanitatem experiri. Constituit autem hac orationis, quod ostendit in magistratibus, qui Thrasybuli fuere tempore, locum habere vincula.

Clementia & moderata.) Verba quae facit Timocrates. Clementiam autem rei bifariam diuidimus, in publicas & priuatas.

In summa autem vobis dicam quod memineritis.) Breuiter qualitatem legis perstringit, improbitatis esse maximae asserens, duorum temporum coniunctionem. quod & facile est, & expeditum ad memoriam, propter compendium. Postea venit ad personae qualitatem, cuius examinationem ad hunc modum subiungit.

Neque alius patronorum eius. Item, Considerate cum animis vestris.) Quod paulo ante diximus,

[illegible]

ad renouandam consolidationem positam esse ausum, id nunc ostendit. Cum enim etiam nunc exactorum sit vsus, & dixerit, Neque enim angustiat, neque necessaria tibi quisquam [illegible] remoti autem misericordiam [illegible] tis in rebus crudeliter [illegible] cum Androtione exigendis, vt meminerit [illegible] nihil misericordiae tribuant homini impendens. Quis enim misereatur eius, qui etiam [illegible] crudelitate quo tractarit contributis exigendis?

Reliquorum.] Pecunias [illegible] quas ciuitas ab Androtione duplas accipere debebat.

Facere enim est.] Pro, Nunc [illegible] post tantum tempus obiiciunt, acerbum esse si vinciantur.

Neque aliquid clementi & humanitati.] Ne videatur propter insignem mansuetudinem [illegible] misereri, qualia saepe [illegible] quoque [illegible] post concitatum odium. Non enim, inquit, vincit populum humanitate. Nam ad misericordiam [illegible] pro [illegible] omnibus Atheniensibus [illegible] caeterum illorum misereri decreuisti?

Sed lanais emptus, & stragulis.] Descriptione ob oculos ponit seruitiam.

[illegible].] Non modo est [illegible] sed etiam & calliditate cepit, et nec in iactura [illegible]

[illegible].] Meretricem, eo quod muliebri voluptatibus, et [illegible] Sinopen & Phanostratem, quarum in Androtioniana meminit [illegible]

Et ministram.] Nomen repetit, quod [illegible] ad ministerium [illegible] alieni, tam consuetudini [illegible] Sinopen fortassis [illegible] & Phanostratem, vt in alia oratione aperte dixit, ac socias eas [illegible] Androtionis [illegible]

Rationem inscribere.] Ipsis rationes, quae [illegible] possidendae erant, quodnam excepisset, & a quo.

Haec vero quid sunt?] Q. d. in quid expendes?

Gratis.] Nulla sunt [illegible] Confirmatio est enim quod supra dictum fuit [illegible] enim, inquit, & nullo cum suo fructu volunt vendere vobis, & pugnare cum omnibus legibus, & cum suo [illegible]

Quod igitur mihi videtur,] Post [illegible] misericordiae [illegible] per [illegible] qualitatem, quae nihilominus misericordiam repellat. Quod igitur per illa [illegible] & suspicionis [illegible] concepit [illegible] consideret Timocratem, vtque per haec etiam misericordiam remouet.

Opprobrium fore ignominiae.] Lex enim erat, si quis aerarius antequam soluisset, obiret, vt liberi multam soluerent suo nomine, vt ipsi ignominiosi essent, quoad soluissent.

Ac patris quidem neque misereris.] Satis a patre [illegible] persistunt. Nam si patris no misereretur quis credat cum humanitate in alios [illegible] legem? Deinde ne quis putaret, eum ex inopia id facere; celeriter subiecit variis lucrorum rationes a tributis [illegible] decreta, a legibus quas scribis, inquit. Atque iterum ne quis putet, multum eius esse alieni, eumque id no posse soluere, adiicit propter exiguum argentum carere iure ciuitatis, & misericordiam patri mouet.

Alienum quomodo te misereri dicis?] Quos natura tecum non copulauit, sed prorsus alienos, & no cognatos. Atque quia existimet, eum iterasse propter [illegible] patris [illegible] illum [illegible] a qua propter seruos imbecillitatem mali nihil pati potest.

[illegible]

[illegible]

Vendidit enim ancillam eloceat.) Sed verisimile est fecisse hoc persaepius, siue amore captam [illegible] suspicem. Subindicat [illegible] suspicionem, cum dicit, Qui eam docere volens.

At hercule fecerit.) Non simpliciter in his omnibus externam eius vitam perstringit, sed potius plerunque in totis orationibus hoc facit orator semper. Cum autem [illegible], quoddam [illegible], [illegible] tamen [illegible] illa que [illegible] tum [illegible] reperiatur hoc, [illegible] reliquam eius vitam perstringeret, vt hic ad hanc confugeret.

Non elocauit.) Non [illegible] ingenuam, sed vt ancillam vendidit. Postea subiicit, quomodo eam vendiderit, & cui.

Ei [illegible] Corcyrae.) Quasi quaeritur, quid peregre sit elocata mulier [illegible] lege id vetante.

[illegible] Vt [illegible] extra videat.

B Quae grauiora [illegible]) Collecta autem quae relicta sunt [illegible] ad [illegible] comparata.

Atqui docere.) Comparatio à minori. [illegible] & hic [illegible], qui perniciosam legem [illegible], deinde [illegible] probat [illegible] efficit. Atqui legem, inquit, scribit improbam, is & omnibus nocet, & praeterea totam vrbem perfundit, quia decretum omnium esse videtur, lex confirmata.

Idque sic magis intelligetur.) Alius locus à maiori. Probat enim, eum tyrannorum mores esse imitatum. Quemadmodum enim illi solent [illegible], vt cupiditatum suarum habeant adiutores: ad eundem & iste modum, vincula abrogandis mores tyrannicum est [illegible].

Qui popularem statum abrogant.) Qui volunt, inquit, abrogare democratiam, [illegible] solent, vt eos habeant socios [illegible] leges & rempublicam per quam vincti fuerant.

Atqui statum adeo.) Haec reliqua est ex parte comparatio. Explicata est autem pluribus, vt esset probabilior.

C Multos Graecorum.) Ratiocinatio à gloriosis. [illegible] multos Graecorum imitari [illegible] Atheniensium. Cum igitur quasdam leges [illegible] abrogant, [illegible] tollendo.

Atqui [illegible] Solonem & Draconem.) Argumentum à contrario. Si enim qui leges optimas tulerunt, [illegible] necesse est, eos malos esse, qui [illegible] abrogarunt. In idem.) Solonem Athenis fuisse [illegible] temporibus, ante Persica tempora. Draconem autem quadraginta septem annis ante eum, vt ait Diodorus.

[illegible] illud etiam volo.) Ad finem vsque [illegible] Solonem, contra Timocratem. Quia enim se iudices, si ipse de vinculis dissereret, offensionem putabat: adiungit sibi Solonis autoritatem, [illegible] [illegible] cum eum esse popularem, antiquum [illegible] habeant.

[illegible]) Athenienses, bonam esse legem de [illegible] verbum [illegible] ad omnia.

Argentum.) [illegible] argumentum sumitur à minori.

[illegible]

Nomisma hoc corrumpit.) Puniendus is est qui id nomisma corrumpit, quod est ciuitatis: non is, qui corrumpit nomisma priuatorum. Sunt enim & priuatae leges: velut, non accipiendas magnas vsuras: & huius generis aliae. Sed eae non satis habent virium ad custodiendam vrbem, vt publicae.

Siue paruum, siue magnum.) Paruum, si abrogentur: magnum, si conseruentur.

Vtilitas fuerit.) Si non conseruentur leges.

Qui iniuriam facere conantur.) Per eam legem quam scripsit Timocrates, nullae poenae sunt, videlicet iis qui eas seruare volunt, & non faciunt, quod veteres leges iubent.

νόμισμα τοῦτο διαφθείρει.) αὐτὸ δεῖ δὲ κολάζειν ἐκεῖνον, ὅστις διαφθείρει τὸ νόμισμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐστὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐχ ὅστις διαφθείρει τὸ τῶν ἰδιωτῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἰδιωτικοὶ νόμοι, οἷον μὴ λαμβάνειν πολλοὺς τόκους, καὶ ἄλλοι τοιουτότροποι· ἀλλ' οὐχ οὕτως κατέχουσι τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ δημόσιοι.

ἢ μικρὸν ἢ μεγάλην.) μικρὸν μὲν, ἐὰν καταλύωνται· μεγάλην δὲ, ἐὰν σώζωνται.

ὄφελος εἶναι.) δηλονότι, ἐὰν μὴ σώζωνται οἱ νόμοι.

δι' οὗ τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσιν.) δι' οὗ νόμου ὃν ἔγραψεν ὁ Τιμοκράτης οὐχ ὑπάρχουσιν αἱ τιμωρίαι, δῆλον τοῖς βουλομένοις ἐμμένειν αὐτοῖς, καὶ μὴ ποιοῦσιν ἅπερ οἱ παλαιοὶ νόμοι.

Enarrationum Vlpiani, quae & infinitis prope scatent mendis, & multis in locis mutilata confusaque sunt, finis: HIERONYMO VVOLFIO Oettingensi interprete: cuius aerumnas in hoc Opere exantlatas, qui acerbè insectantur: iis non aliam ille poenam imprecatur, nisi vt & ipsi in eadem molere pistrino cogantur. Sentient illi nimirum, Augiae stabulum hoc ne ab Hercule quidem, etiam Alpheo immisso, posse repurgari. Et quis in tanto sterquilinio versans non contaminetur?

AIBA-

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ, ΠΡΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ

Μόντιον, ἀξιώσαντα αὐτὸν γράψαι, τόν τε Δημοσθένους βίον, καὶ τὰς ἁπάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ὑποθέσεις.

Ἐπειδή, κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε, κατὰ τὸν Τιμόθεον τὸν Ἀθηναῖον, ἀπεδείξω τὰ εἰς λόγους δύο, πρωτεύσας μὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ, καὶ τῆς παρὰ ἐκείνοις παιδείας ὁμολογουμένως τὰ πρεσβεῖα ἀπενεγκάμενος, ἀμελῶς δὲ οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς ἔχων, ἀλλ' εἴ τι καὶ ἐν ταύτῃ, διὰ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος, ὑπερέχειν δυνάμενος, ἀλλὰ περί τε τοὺς ἄλλους ἐξήτακας, καὶ περὶ τὸν τελεώτατον τῶν Ἑλληνικῶν ῥητόρων, τὸν Δημοσθένην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἐβουλήθης τὰς ὑποθέσεις τῶν τούτου λόγων ἀναγεγράφθαι σοι. ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος, οὐχ ἅπαντα αὐτὸν διεξιόντες (περιττὸν γὰρ τοῦτο) ἀλλ' ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς τὴν κατάληψιν τῶν λόγων συντελεῖν. Δημοσθένει τοίνυν τῷ ῥήτορι, πατὴρ ἦν Δημοσθένης, ἀνὴρ τῶν καλῶν κἀγαθῶν, ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐχθρὸς ὢν μαρτυρεῖ. εἴρηται γὰρ αὐτῷ οὕτως αὐταῖς λέξεσι. πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος. οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι. ἐργαστήριον δὲ εἶχε τῶν μαχαιροποιῶν ἀνδραπόδων, ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μαχαιροποιοῦ κλῆσιν ἔσχε. τὸ μέντοι μητρῷον γένος τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἦν ὥς φασι καθαρῶς Ἀττικόν. Γύλων γὰρ ὁ πάππος τοῦ Δημοσθένους φυγὼν μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ προδοσίας ἐγκλήματι, οἰκήσας δὲ περὶ τὸν Πόντον, κἀκεῖ γυναῖκα ἀγόμενος, Σκυθίδα τὸ γένος, ἐξ ἧς ἦν τοῦ Δημοσθένους ἡ μήτηρ Κλεοβούλη. διὸ καὶ ἄλλοι τινὲς αὐτῷ λελοιδορήκασι, καὶ Αἰσχίνης, εἰπὼν ὡς ἄρα εἴη Σκύθης βάρβαρος, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ἀλλὰ μὲν τὰ περὶ γένους αὐτοῦ, τοσαῦτα εἰρήσθω. ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ νέος, λέγεται, ὥς φασιν, ἀσθενὴς τὸ σῶμα καὶ νοσώδης, ὥστε μηδὲ εἰς παλαίστρας φοιτῆσαι, καθάπερ ἔθος οἱ τῶν Ἀθηναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο, καὶ Βάτταλος ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται γάρ τινα Βάτταλον Ἐφέσιον αὐλητὴν γενέσθαι, ὃς πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐχρήσατο, καὶ μέλεσι κατεαγόσι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐξεθήλυνεν. ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀνάνδρους, Βαττάλους ἐκάλουν. λέγεται δὲ τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὁρμὴν τῷ Δημοσθένει ἐντεῦθεν γενέσθαι. Καλλίστρατος ἦν Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἔνδοξος. οὗτος ἔμελλε δημοσίαν τινὰ δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασὶν εἶναι τὴν περὶ Ὠρωποῦ. ὁ τοίνυν Δημοσθένης παῖς ὤν, ἰδίᾳ τὸν ἐφεστῶτα οἰκέτην συγχωρῆσαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ. καὶ ὃς ἐπέτρεψεν. ἀκούσας δὲ, οὕτως διετέθη, ὥστε ἀφεὶς ἅπαντα τὰ ἄλλα, περὶ τοὺς λόγους ἐσπούδασε· διδασκάλῳ γε χρησάμενος Ἰσαίῳ, μάλα δεινῷ ῥήτορι. εἰς ἄνδρας δ' ἐγγραφεὶς, εὐθὺς ἀγῶνα πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἐνεστήσατο, κακῶς διοικήσαντας τὴν οὐσίαν αὐτοῦ.

LIBANII RHETORIS AD PROCONSVLEM MONTIUM,

qui sibi ab eo & vitam Demosthenis, & omnium Orationum eius argumenta scribi iusserat, Praefatio, Hieronymo Vvolfio interprete.

Quum, praestantissime Proconsul Monti, ut Timotheus ille Atheniensis, eloquentiae facultatem ambidexter, & in Romanorum sermone principatum teneas, eruditionisque doctrinae palmam extra controversiam sis adeptus: & ne Graeca quidem negligas, ut qui in his quoque propter ingenii magnitudinem possis excellere: sed cum in aliis scriptoribus verseris, tum vero in perfectissimo Graecorum Oratorum Demosthene: ac proinde a nobis, ut orationum eiusdem argumenta tibi conscriberemus, postularis: haud inviti mandato paremus, non ignari, plus in eo honoris esse quam laboris. Auspicabimur autem scriptum hoc a vita ipsius Oratoris, non totam eam (quod supervacaneum esset) exposituri, sed ea tantum allaturi in medium, & excerpturi, quae ad pleniorem orationum eius perceptionem & intelligentiam profutura videantur. Demosthenis igitur pater fuit Demosthenes, qui videtur inculpatum genere ortus, ut & Aeschines inimicus testatur, cuius haec ipsa verba sunt: Et pater fuit Demostheni Paeanieus, vir ingenuus, nec enim mentiendum est. Is cum officinam servorum haberet, qui gladios faciebant, inde machaeropoei cognomen accepit. Sed maternum Oratoris genus non pure fuit, ut ferunt, Atticum, quod Gylon avus Demosthenis, cum Athenis ob proditionis crimen exularet, & circa Pontum habitaret, ibi mulierem Scythicam uxorem duxerit, e qua nata fuerit Demosthenis mater Cleobule. Id ei certe cum alii exprobrarunt, tum Aeschines, qui eum dicit esse Scytham, Barbarum Graeca lingua utentem. Sed hactenus de genere eius. Pupillus autem a patre admodum puer relictus, corpore fuisse dicitur adeo imbecilli & morbido, ut ne palaestram quidem frequentaret, id quod omnium Atheniensium filii facere solebant. Unde etiam adulto mollicies ab inimicis obiectabantur, & Battali cognomen tribuebant. Narrant enim quendam fuisse Battalum, Ephesium tibicinem, qui primus calceis in scena muliebribus fuerit usus, & modis enervatis, quique artem omnino effoeminaverit: a quo molles & effoeminatos Battalos nominarint. Magnus autem & vehemens ille impetus ad eloquentiam, hinc fertur in Demosthene excitatus. Callistratus clarus fuit orator Atheniensis. Eo causam quandam publicam acturo (Oropiam aiunt, nisi fallor) Demosthenes praefectum sibi famulum orat, ut veniam daret accedendi ad iudicium: qua impetrata, auditoque Callistrato, sic affectus est, ut ab illa hora omnia prae eloquentia, tanquam supervacanea contemneret, usus Isaeo, admodum perito oratore. Cum ad virilem aetatem pervenisset, statim actionem contra tutores instituit, qui eius

familiarem malè administrarant: quos tametsi vicit, tantum recuperare tamen haud potuit, quantum amiserat. Orationes tutorias, quidam non Demosthenis, sed Isaei esse dicunt, quod incredibile putant, eas illa ætate ab Oratore potuisse scribi. fuit enim annorum XVIII. cum causam illam egit: & quod genus orationis Isaeum referre videatur. Alij censent, compositas esse à Demosthene, ab Isaeo correctas. Neque verò mirum est, Demosthenem ea etiam ætate tales orationes potuisse scribere. Nam secuta deinceps eius excellentia, hoc quoque credibile facit, & propter recentem adhuc sub præceptore exercitationem, stylum illius multis in locis imitatus est. Post eas causas, paululum ætate cum processisset, docere autem Rhetoricam instituit. Deinde relicto eo vitæ genere, in foro causas egit: atque in velut exercitationibus visis, ad magistratus gerendos & rempublicam administrandam accessit. Illud etiam prætereundum non est, eum natura fuisse balbum, & spiritu imbecillime. Propter quæ verumque sciebat, vt in actione & pronunciatione neglectissimus, principio nullam in dicendo approbationem consequeretur. Quare interrogatus, quid eloquentia esset, actionem esse respondit: grauiter ferens, se propter eam minorem videri detractoribus, sed & hæc studio correxit, & si quibus aliis incommodis fiebat, vt tanto aptius ad gerendam rempublicam videretur. Etenim primum populi tumultum reformidabat, & facile percellebatur, adeò vt statim cederet: propterea ipse dicitur, eam vehementi vento obstrepente, & mari admodum commoto, in littore ambulantem, verba fecisse, & sonum maris audiendo consuefecisse se, ad ferendos populi aduersos clamores. Memorantur etiam eius & habitationes subterraneæ, & rasura indecenter, ne ex ædium cella egrederetur præ verecundia. Fertur etiam non dormisse noctu, sed orationes ad lucernam expoliuisse. Vnde Pytheas per iocum dicebat, orationes Demosthenis lucernam olere. Cui Demosthenes facetè simul & acerbè respondit: Scio me accendenda lucerna molestum esse tibi: rumor enim erat, Pytheam noctu vestibus spoliare obuios. Quin & aquam potare solitum, vt ingenuo esset vigilantiore, constat inter omnes. Illud quoque accepimus, cum aliquando suspendisse ensem de lacunari, & sub eo stantem percussisse, idque fecit ob talem causam. In dicendo solebat indecenter mouere humerum. Ita igitur ensem super eum suspendit, vt eum is ferè tangeret: atque ita metu illius, continere se in statu decenti potuit. Explicatu etiam est necessarium, quo loco res Atheniensium fuerit, cum ad rempublicam Demosthenes accessit. Thebani Lacedæmonios, principes Græcorum, maximique potentia præditos, ad Leuctra vicum Bœotiæ cum vicissent, ipsi potentes esse cœperunt, & paulò post bellum Phocensibus intulerunt. Erat autem Phocenses, gens * Eubœæ finitima, quæ oppida habebat duo & viginti. Hi Pythij fanum, quod eis vicinum erat, occupatum cum spoliassent, ea de causa illos Thebani bello petierunt. Gesserunt & Athenienses id bellum quod Sociale nominant. Nam Chij & Rhodij & Byzantij, qui olim paruerant Atheniensibus, tunc societate & conspiratione inter se inita, cum eis gerebant bellum. Sic Græcia in multas diuisa erat partes, cum Athenienses bellum cum eis gererent, quos diximus, & Thebani cum Phocensibus, & Lacedæmonij cum Peloponnensibus. Eo tempore Philipp' Amyntæ filius, regnū Macedonū susceperat.

Athenis tutores. — Vox gr… — … — Demosthenis lucubrationes. — … — … — … — Bellū Sociale.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΒΙΟΣ ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

VITA DEMOSTHENIS EX PLVTARCHO, HIERO- nymo Vvolfio inter- prete.

historias, quæ à scriptoribus prætereita à memoria posteritati cum fide quasi per manus tradita sunt, auribus excipiens, & passim percontans, opus sic absolvat, ne multa & necessaria in eo requirantur. Nos verò qui parvum incolimus oppidum, & ne minus etiam fiat, libenter in patria nos continemus: Romæ autem & in Italia versati, cum non daretur ocium exercendi nos in lingua Romana, propter & publicas functiones, & philosophiæ docendæ occupationes: serò tandem provectáque ætate, Latinas literas attigimus: & res mira quidem illa, sed recta tamen nobis accidit, ut non tam e verbis res intelligeremus & assequeremur, quàm è rebus, pro mediocri nostra peritia, etiam verba perciperemus. Etsi autem elegantiam Romanæ dictionis, & celeritatem, & translationes, & concentum, & cætera orationis ornamenta intelligere, pulchrum & non iniucundum esse ducimus: eius tamen meditatio & exercitatio non est facilis, nisi iis qui & ocio abundant, & ea sunt ætate, quæ ab huiusmodi studio non abhorreat. Quapropter cum in hoc libro, qui de Parallelis (hoc est, rebus Græcorum & Romanorum inter se collatis) quintus est, de Demosthene & Cicerone scribamus: ex actionibus eorum, & rebus gestis, quæ eorum ingenia fuerint, & quæ similitudo inter ipsos, considerabimus. Orationes autem inter se comparare, & pronunciare, utra sit suavior, aut vehementior, supersedebimus. Nā ea plane sunt, quod dixit Io, Delphinis in tellure vis: quare Cæcilius homo in reb. omnibus immodicus, agressus, comparationē Demosthenis & Ciceronis edere iuveniliter ausus est. Sed, si illud, NOSCE TE, in promptu cuiuis esse, præceptū divinum fortasse nō videretur. Demosthenē & Ciceronē, qui primū finxit genius: idem, multas videtur similitudines eorū ingeniis inseruisse: ut honoris libertatisque studiū in rep. in periculis autē & bellis timiditatē: sic multa etiā de reb. fortuitis admiscuisse. Nā duos alios oratores posse reperiri non existimo, qui & ex obscuris ac parvis potentes magnique facti sint, & reges ac tyrannos oppugnarint, & filias amiserint, eiectique patria, honorifice sint revocati, & rursus fugerint, & ab hostib. capti, unà cū interitu libertatis civium, vitam etiā amiserint. Quare si natura & fortuna tāquā artifices certamē instituerent: haud facile futurum sit iudiciū, utrū illa moribus, an hæc reb. gestis eos similiores effecisset. Dicendū aūt est de antiquiore primò. Demosthenes, Demosthenis pater, vir bonus & honestus fuit, ut narrat Theopompus. Cognominabatur autem gladiorū faber, quòd officinā magnā haberet, & servos id opificiū exercentes. Quid verò Æschines orator de matre eius dixit, natā eā esse Gylone quodā, qui ob crimen proditionis urbe excesserit, & barbara muliere, de eo pronūciare nō possumus, verène dixerit, an maledicendi studio, & per mēdacium. Relictus autē à patre Demosthenes septennis in opulētia (paulò enim universus census à quindecim talentis abfuit) à tutoribus iniuriis est affectus: qui alia surripuerunt, alia neglexerunt, adeò ut magistros etiam eius mercede fraudarent. Quare cùm de causa elegantis & ingenuo puero convenientis disciplinæ fuisse rudis videtur,

Se nosse.

Pater.

Mater.

Tutores.

A ἔχοντι, καὶ ὅσα τοὺς γράφοντας διαφεύγοντα, σωτηρίᾳ μνήμης ἐπιφανεστέραν εἴληφε πίστιν, ὑπολαμβάνοντι καὶ πυνθανομένῳ, μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐνδεᾶ τὸ ἔργον ἀποδιδοίη. ἡμεῖς δὲ μικρὰν οἰκοῦντες πόλιν, καὶ ἵνα μὴ μικροτέρα γένηται φιλοχωροῦντες, ἐν δὲ Ῥώμῃ καὶ ταῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν διατριβαῖς, οὐ σχολῆς οὔσης γυμνάζεσθαι περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον ὑπὸ χρειῶν πολιτικῶν, καὶ τῶν διὰ φιλοσοφίαν πλησιαζόντων, ὀψέ ποτε, καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας, ἠρξάμεθα Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐντυγχάνειν. καὶ πρᾶγμα θαυμαστὸν μέν, ἀλλ᾽ ἀληθὲς ἐπάσχομεν. οὐ γὰρ οὕτως ἐκ τῶν ὀνομάτων τὰ πράγματα συνιέναι καὶ γνωρίζειν συνέβαινεν ἡμῖν, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἁμῶς γέ πως εἴχομεν ἐμπειρίας, ἐπακολουθεῖν δι᾽ αὐτὰ καὶ τοῖς ὀνόμασι. κάλλους δὲ Ῥωμαϊκῆς ἀπαγγελίας καὶ τάχους αἰσθάνεσθαι, καὶ μεταφορᾶς ὀνομάτων, καὶ ἁρμονίας, καὶ τῶν ἄλλων οἷς B ὁ λόγος ἀγάλλεται, χαρίεν μὲν ἡγούμεθα καὶ οὐκ ἀτερπές· ἡ δὲ πρὸς τοῦτο μελέτη καὶ ἄσκησις, οὐκ εὐχερής, ἀλλ᾽ οἷστισι πλείων τε σχολὴ καὶ τὰ τῆς ὥρας ἔτι πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιχωρεῖ φιλοτιμίας. διὸ καὶ γράφοντες ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, τῶν παραλλήλων βίων ὄντι πέμπτῳ, περὶ Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος, ἀπὸ τῶν πράξεων καὶ τῶν πολιτειῶν τὰς φύσεις αὐτῶν καὶ τὰς διαθέσεις πρὸς ἀλλήλας ἐπισκεψόμεθα, τὸ δὲ τοὺς λόγους ἀντεξετάζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι, πότερος ἡδίων ἢ δεινότερος εἰπεῖν, ἐάσομεν. κακὴ γάρ, ὥς φησιν ὁ Ἴων, δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία. ἣν ὁ περιττὸς ἐν ἅπασι Καικίλιος ἀγνοήσας, ἐνεανιεύσατο σύγκρισιν τοῦ Δημοσθένους λόγου καὶ Κικέρωνος ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως, εἰ παντὸς ἦν τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔχειν πρόχειρον, οὐκ ἂν ἐδόκει τὸ πρόσταγμα θεῖον εἶναι. Δημοσθένει γὰρ Κικέρωνα τὸν αὐτὸν ἔοικε πλάττων ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ δαίμων, πολλὰς μὲν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν φύσιν αὐτοῦ τῶν ὁμοιοτήτων, ὥσπερ C τὸ φιλότιμον καὶ φιλελεύθερον ἐν τῇ πολιτείᾳ, πρὸς δὲ κινδύνους καὶ πολέμους ἄτολμον. πολλὰ δ᾽ ἀναμῖξαι καὶ τῶν τυχηρῶν. δύο γὰρ ἑτέρους οὐκ ἂν εὑρεθῆναι δοκῶ ῥήτορας, ἐκ μὲν ἀδόξων καὶ μικρῶν ἰσχυροὺς καὶ μεγάλους γενομένους, προσκρούσαντας δὲ βασιλεῦσι καὶ τυράννοις, θυγατέρας δ᾽ ἀποβαλόντας, ἐκπεσόντας δὲ τῶν πατρίδων, κατελθόντας δὲ μετὰ τιμῆς, ἀποδράντας δ᾽ αὖθις, καὶ ληφθέντας ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἅμα δὲ παυσαμένῃ τῇ τῶν πολιτῶν ἐλευθερίᾳ τὸν βίον συγκαταστρέψαντας. ὥστε εἰ γένοιτο τῇ φύσει καὶ τῇ τύχῃ καθάπερ τεχνίταις ἅμιλλα, χαλεπῶς ἂν διακριθῆναι, πότερον αὕτη τοῖς τρόποις, ἢ τοῖς πράγμασιν ἐκείνη τοὺς ἄνδρας ὁμοιοτέρους ἀπείργασται. λεκτέον δὲ περὶ τοῦ πρεσβυτέρου πρότερον. Δημοσθένης, ὁ πατὴρ Δημοσθένους, ἦν μὲν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιός, ἐργαστήριον ἔχων μέγα, καὶ δούλους τεχνίτας τοὺς τοῦτο πράττοντας. ἃ δ᾽ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ εἴρηκε περὶ τῆς μητρός, ὡς ἐκ Γύλωνός τινος ἐπ᾽ αἰτίᾳ προδοσίας φεύγοντος ἐξ ἄστεως γεγόνοι, καὶ βαρβάρου γυναικός, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, εἴτ᾽ ἀληθῶς εἴρηκεν, εἴτε βλασφημῶν καὶ καταψευδόμενος. ἀπολειφθεὶς δ᾽ ὁ Δημοσθένης ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἑπταέτης ἐν εὐπορίᾳ (μικρὸν γὰρ ἀπέλιπεν ἡ σύμπασα τίμησις αὐτοῦ τῆς οὐσίας πεντεκαίδεκα ταλάντων) ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἠδικήθη, τὰ μὲν νοσφισαμένων, τὰ δ᾽ ἀμελησάντων, ὥστε καὶ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τὸν μισθὸν ἀποστερῆσαι. διά τε δὴ ταῦτα, τῶν ἐμμελῶν καὶ προσηκόντων ἐλευθέρῳ παιδὶ μαθημάτων, ἀπαίδευτος δοκεῖ γενέσθαι.

καὶ

καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν καὶ θρύψιν, οὐ προϊεμένης τοῖς πόνοις τῆς μητρὸς αὐτὸν, οὐδὲ προσβιαζομένων τῶν παιδαγωγῶν. ἦν γὰρ ἐξ ἀρχῆς κάτισχνος καὶ νοσώδης. διὸ καὶ τὴν λοιδορουμένην ἐπωνυμίαν, τὸν Βάτταλον, εἰς τὸ σῶμα λέγεται σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν παίδων λαβεῖν. ἦν δὲ ὁ Βάτταλος, ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, αὐλητὴς τῶν κατεαγότων, καὶ δρᾶμα ποιῶν εἰς τοῦτο κωμῳδεῖ αὐτὸν Ἀντιφάνης. ἕτεροι δέ τινες ὡς ποιητοῦ Βαττάλου τρυφερὰ καὶ παροίνια γράφοντος μέμνηνται. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν οὐκ εὐπρεπῶν τι λεχθῆναι τοῦ σώματος μορίων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τότε καλεῖσθαι βάτταλος. ὁ δ᾽ Ἀργᾶς (καὶ τοῦτο γάρ φασι τῷ Δημοσθένει γενέσθαι παρωνύμιον) ἢ πρὸς τὸν τρόπον, ὡς θηριώδη καὶ πικρὸν, ἐτέθη· τὸν γὰρ ὄφιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἀργᾶν ὀνομάζουσιν· ἢ πρὸς τὸν λόγον, ὡς ἀνιῶντα τοὺς ἀκροωμένους· καὶ γὰρ Ἀργᾶς τοὔνομα ποιητὴς ἦν νόμων πονηρῶν καὶ ἀργαλέων. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ πεπλάσθω. τῆς δὲ πρὸς τοὺς λόγους ὁρμῆς ἀρχὴν αὐτῷ φασι τοιαύτην γενέσθαι. Καλλιστράτου τοῦ ῥήτορος ἀγωνίζεσθαι τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ μέλλοντος, ἦν προσδοκία τῆς δίκης μεγάλη, διά τε τὴν τοῦ ῥήτορος δύναμιν, ἀνθοῦντος τότε μάλιστα τῇ δόξῃ, καὶ διὰ τὴν πρᾶξιν, οὖσαν περιβόητον. ἀκούσας οὖν ὁ Δημοσθένης τῶν διδασκάλων καὶ τῶν παιδαγωγῶν συντιθεμένων τῇ δίκῃ παρατυχεῖν, ἔπεισε τὸν ἑαυτοῦ παιδαγωγὸν δεόμενος καὶ προθυμούμενος, ὅπως αὐτὸν ἀγάγοι πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ὁ δ᾽ ἔχων πρὸς τοὺς ἀνοίγοντας τὰ δικαστήρια δημοσίους συνήθειαν, εὐπόρησε χώρας, ἐν ᾗ καθήμενος ὁ παῖς ἀδήλως ἀκροάσεται τῶν λεγομένων. εὐημερήσαντος δὲ τοῦ Καλλιστράτου καὶ θαυμασθέντος ὑπερφυῶς, ἐκείνου μὲν ἐζήλωσε τὴν δόξαν, ὁρῶν προπεμπόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ μακαριζόμενον· τοῦ δὲ λόγου μᾶλλον ἐθαύμαζε καὶ κατενόει τὴν ἰσχὺν, πάντα χειροῦσθαι καὶ τιθασεύειν πεφυκότος. ὅθεν ἐάσας τὰ λοιπὰ μαθήματα καὶ τὰς παιδικὰς διατριβὰς, αὐτὸς αὑτὸν ἤσκει καὶ διεπόνει ταῖς μελέταις, ὡς ἐσόμενος καὶ αὐτὸς τῶν λεγόντων. ἐχρήσατο δὲ Ἰσαίῳ πρὸς τὸν λόγον ὑφηγητῇ, καίπερ Ἰσοκράτους τότε σχολάζοντος, εἴθ᾽, ὥς τινες λέγουσι, τὸν ὡρισμένον μισθὸν Ἰσοκράτει τελέσαι μὴ δυνάμενος τὰς δέκα μνᾶς διὰ τὴν ὀρφανίαν, εἴτε μᾶλλον τοῦ Ἰσαίου τὸν λόγον ὡς δραστήριον καὶ πανοῦργον ἐπὶ τὴν χρείαν ἀποδεχόμενος. Ἕρμιππος δέ φησιν ἀδεσπότοις ὑπομνήμασιν ἐντυχεῖν, ἐν οἷς ἐγέγραπτο τὸν Δημοσθένην συνεσχολακέναι Πλάτωνι, καὶ πλεῖστον εἰς τοὺς λόγους ὠφελῆσθαι. Κτησιβίου δὲ μέμνηται λέγοντος, παρὰ Καλλίου τοῦ Συρακουσίου καὶ τινων ἄλλων τὰς Ἰσοκράτους τέχνας καὶ τὰς Ἀλκιδάμαντος κρύφα λαβόντα τὸν Δημοσθένην καταμαθεῖν. ὡς γοῦν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος τοῖς ἐπιτρόποις ἤρξατο δικάζεσθαι, καὶ λογογραφεῖν ἐπ᾽ αὐτοὺς, πολλὰς διαδύσεις καὶ παλινδικίας εὑρίσκοντας, ἐγγυμνασάμενος κατὰ τὸν Θουκυδίδην ταῖς μελέταις οὐκ ἀκινδύνους οὐδ᾽ ἀργὰς, κατευτυχήσας ἐκπρᾶξαι μὲν οὐδὲ πολλοστὸν ἠδυνήθη μέρος τῶν πατρῴων. τόλμαν δὲ πρὸς τὸ λέγειν καὶ συνήθειαν ἱκανὴν λαβὼν, καὶ γευσάμενος τῆς περὶ τοὺς ἀγῶνας φιλοτιμίας καὶ δυνάμεως, ἐνεχείρησεν εἰς μέσον παριέναι, καὶ τὰ κοινὰ πράττειν. καὶ καθάπερ Λαομέδοντα τὸν Ὀρχομένιον λέγουσι καχεξίαν τινὰ σπληνὸς ἀμυνόμενον δρόμοις μακροῖς χρῆσθαι, τῶν ἰατρῶν κελευσάντων, εἶτα οὕτω διαπονήσαντα τὴν ἕξιν, ἐπιθέσθαι τοῖς στεφανίταις ἀγῶσι, καὶ τῶν ἄκρων γενέσθαι δολιχοδρόμων, οὕτως τῷ Δημοσθένει συνέβη τὸ πρῶτον ἐπανορθώσεως ἕνεκα τῶν ἰδίων ἀποδύντα πρὸς τὸ λέγειν, ἐκ τούτου κτησάμενον δεινότητα καὶ δύναμιν, ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἤδη καθάπερ στεφανίταις ἀγῶσι,

A cum propter imbecillitatem & teneritatem corporis: quod nec mater eum labores capere patiebatur, neque pædagogi ad eos adigebant. Erat enim in prima ætate extenuato & morbido corpore, & probrosum Battali cognomen à pueris, corpus eius deridentibus, ei factum esse dicitur. Fuit autem Battalus (vt quidam aiunt) tibicen effœminatus, cuius perstringendi causa fabellam Antiphanes edidit. Quidam Battalum poetam, qui delicata quædam & compotationibus apta carmina scriberet, commemorant. Videtur etiam obscœnum quoddam corporis, quod honestè nominari non potest, tum ab Atticis Battalus esse dictum. Argas autem (nam & hoc tributum esse Demostheni cognomen ferunt) aut propter ingenij feritatem & acerbitatem est appellatus (serpentem enim quidam poetæ Argam vocant) aut propter orationem, quæ molesta esset auditoribus. Fuit & poetæ cuiusdam nomen Argas, qui malos & asperos modos faciebat. Atque hæc hactenus. Impetum autem & ardorem ad eloquentiæ studium sic in eo excitatum esse ferunt. Callistrato oratore causam Oropiam acturo apud iudices, exspectatio iudicij magna fuit, cum propter oratoris facultatem, qui maxime tum gloria florebat, tum propter ipsius rei celebritatem. Demosthenes igitur, cum item magistros & pædagogos conuenisse audiret, se velle interesse iudicio: precibus & alacritate, a suo pædagogo impetrauit, vt ab eo ad audiendum adduceretur: qui, quod seruis publicis prætoria aperientibus familiaris esset, nactus est locum, in quo puer occultè sedens, audiret ea quæ dicerentur. Cum verò prosperè perorasset Callistratus, & in magna esset admiratione: tum illius gloriam præclaram duxit, quem deduci à multitudine, & felicem prædicari videret: tum multò magis eloquentiæ vim est admiratus, omnia vincere & mansuefacere solitæ. Quare omissis cæteris disciplinis & puerilib. exercitationibus, ipse sese exercebat & declamitabat, tanquam & ipse futurus orator. Vsus autem est Isæo eloquentiæ magistro (quanquam tum Isocrates docebat) siue quòd, vt quidam aiunt, statam Isocrati mercedem pendere non posset decem minas, propter orbitatem: siue quòd Isæi dictionem, vt acriorem & callidiorem ad causas agendas, illi præferret. Hermippus verò ait, se in commentarios incerti autoris incidisse, in quibus scriptum esset Demosthenem Platone præceptore esse vsum, & ex ea re multum profecisse in eloquentia. Meminit & Ctesibium dicentis, Demosthenem à Callia Syracusio, & quibusdam aliis artes Isocratis & Alcidamantis clam acceptas, perdidicisse. Qui postquam igitur adoleuit, actiones in tutores instituit, & scribere aduersus eos, effugia multa quærentes, & iterandi iudicij rationem comminiscentes, orationes cœpit. Sic assiduitate studij, vt Thucydides loquitur, exercitatus, quanquam non sine periculo nec per ignauiam, tandem victoriam adeptus: tamen vix perexiguam patrimonij partem recuperare potuit: sed ad dicendi audaciam consuetudinem satis confirmatam, gustataque forensium certaminum & oratoriæ facultatis dulcedine ac gloria, prodire in medium, & remp. capessere instituit. Et vt Orchomenium Laomedontem ferunt, cum ad corrigendum splenis quoddam vitium, longioribus cursibus iussu medicorum vteretur, & sibi habitum exercitatione illa comparasse, vt in curriculis de coronis certaret, atque in summum cursorum euasisse: & Demostheni vsuenit, vt ad rei suæ familiaris detrimenta sarcienda primum ingressus, exinde & dicendi facultatem & vim adeptus, in causibus tanquam coronariis certaminibus,

princeps, etiam pro tribunali decertationem haberetur. Verum quũ primum ad populũ verba faceret, tumultu excipiebatur & deridebatur ob insolentiam orationis, quæ & cõfusas habere circuitiones, & argumẽta acerbè nimis ad fastidiũ vsque torta videbantur. Huc accedebat vocis quoq;, vt videtur, imbecillitas, & linguæ obscuritas, & interruptio spiritus, quæ sensũ orationis conturbabat, propter distinctionẽ cõprehensionum. Tãdẽ vero relicto populo, cũ per animi, in Piræeo obambularet: Eunomus Thriasius, homo admodũ prouectæ ætatis, eũ cõspicatus, obiurgauit, quòd cũ eius oratio ad Periclẽ proximè accederet, ipse sibi ob ignauiã & molliciẽ deesset, qui neq; turbas audacter sustineret, neq; corpus ad certamina compararet, sed delicijs obsolescere pateretur. Rursus aliquãdo cũ explosus excidisset, domũq; iret obuoluto capite, ac grauiter ferens, Satyrum histrionẽ familiarẽ eius assectatũ, & cũ eo cõgressum esse. Demosthenẽ autẽ apud eũ questũ esse, qui omniũ oratorum laboriosissimus esset, ac propemodum corporis vigorem in ea re consumpsisset, nullam habere gratiã apud populum: sed homines gulosos, nautas, indoctos audiri, & obtinere suggestũ, se despici. Verũ, inquit Satyrus, dicis Demosthenes. Sed ego causæ celeriter medebor, si mihi sententiã aliquã Euripidis aut Sophoclis memoriter recitare volueris. Quod cũ fecisset Demosthenes, Satyrũ repetisse eandẽ sententiam, & sic formasse, atque eo vultu & gestu pronunciasse, vt alia prorsus esse Demostheni videretur. Postquam igitur persuasum ei fuit, quantum orationi ex actione ornamenti & gratiæ accederet, parum ac nihili potius duxit exercitationem eius, qui pronunciationẽ & gestum verborum negligeret. Atque ex eo subterraneũ conclaue, in quo se exerceret, ædificauit, quod nostra etiamnũ ætate extabat: eoq; quotidie descẽdens, & actionẽ sibi formauit, & vocem exercuit. Sæpe etiã menses duos, aut tres continuos consumpsit, rasa altera parte capitis, ea gratia, ne, tametsi omnino vellet, egredi præ verecundia liceret. Quin & è congressibus aliorum, & sermonibus & negocijs argumenta & occasiones studij petebat. Domum enim reuersus, statim in conclaue suum descendebat: & cũm ipsa negotia ordine recensebat, tum eorundem defensiones. Atque etiam orationes quas audierat, animo complectens, in sententias & circuitiones redigebat, & omni ratione contegere, nouoque & alio genere sermonis explicare conabatur, tam ea quæ ad ipsum alius, tam quæ alium ipse dixisset. His rebus factum est, vt non ingeniosus esse, sed eloquentia & vi, labore comparata vti putaretur. Cuius rei magnũ illud signũ esse videbatur, quòd non temere quisquam Demosthenem ex tempore dicentem audiuisset: sed cum sæpe in concione sederet, & à populo nominatim citaretur, non prodieit, nisi meditatus, & ad eam rem paratus. Quare cùm alij multi populares oratores eum deridebant, tum Pytheas lucernam olere, per derisum dicebat eius enthymemata: Et huic quidem acerbè respondit Demosthenes, Non, inquit, earundem tibi & mihi rerum conscia est lucerna. Apud alios autem non prorsus negabat, sed neque de scripto, neque sine scripto prorsus dicere se fatebatur. Atque etiam eum popularem hominem esse pronunciabat, qui ad dicendum meditaretur. Eã n. colendi populi adpræparationẽ. Negligere aũt, vt acceptura esset orationẽ multitudo:

[illegible]

[illegible]

A [illegible] potentia [illegible], qui cogeret potius, quam persuadere [illegible] illud etiam argumentum esse putant, quod ab extemporali dictione abstinuerit, neque populi ad eum [illegible] acclamatione [illegible], saepe Demades [illegible] suffragatus, ipse autem Demadi [illegible] quam. Cur igitur, [illegible] aliquis, Aeschines hominem admirabili ad dicendum audacia vocabat? Quomodo Pythoni Byzantio [illegible], & magno impetu in Athenienses [illegible], solus [illegible]? Aut quo pacto, cum Lamachus Myrrhenaeus laudationem scripsisset Philippi & Alexandri regum, quae multa in Thebanos & Olynthios [illegible] continebat, eamque Olympiis recitaret, [illegible] & [illegible] percensuisset, atque in historias demonstrasset, quam praeclare se Thebani & Chalcidenses erga Graeciam gessissent, & contra quantis malis assentatores Macedonum causas praebuissent [illegible] [illegible] [illegible] nominis [illegible] [illegible] [illegible] videtur. [illegible] quidem Periclis

B [illegible] habitum [illegible] & [illegible] neque de re qualibet quae [illegible] consequi [illegible] ut qui [illegible] magnum [illegible], aemulando atque imitando [illegible] ex tempore dicendi gloriam, neque [illegible] facultatem suam. Nam orationes & [illegible] dicta de [illegible] scriptae orationes habent [illegible] fides habenda est Eratostheni & Demetrio Phalereo & Comicis quorum Eratosthenes, eum saepe [illegible] in dicendo [illegible] furore percitum: Phalereus autem, [illegible] illud versu constans, [illegible] ad populum, tanquam [illegible]:

[illegible], [illegible], & flumina [illegible].

Comicorum autem [illegible] vocat [illegible] quasi dicas fasciculos [illegible] [illegible]. Alius [illegible] contra [illegible] * Sic, inquit, recepit, quemadmodum cepit *. [illegible] Demosthenis verbum [illegible]. Nisi fortas-

C sis Antiphanes in [illegible] orationem de Halonneso [illegible] Demosthenes autor fuit [illegible] accipiendae a Philippo, sed [illegible] de syllabis controversia. Verum Demadem omnes fatebantur, ingenio [illegible], invictum esse, & extemporali facultate meditationes & apparatus Demosthenicos superasse. Sed Ariston Chius, Theophrasti etiam sententiam quandam de his oratoribus retulit, qui rogatus qualis ei Demosthenes orator videretur? dixerit, Dignus urbe: qualis Demades? urbe superior. Is idem philosophus [illegible], virum Athenis eo tempore versatum in Repub. pronunciasse, Summum oratorem esse Demosthenem: Phocionem autem [illegible] dicendi vi praestantem, qui paucis verbis [illegible] sensus [illegible]. Atque ipsum etiam Demosthenem [illegible], quoties [illegible] Phocio suggestum [illegible], ad familiares dicere solitum:

Ordinum [illegible] gladius [illegible].

Esti incertum est, utrum Demosthenes de oratione viri an de vita & autoritate ea senserit, plurimis & [illegible] unum verbum & [illegible] hominis cui fides habeant, plus valere existimans. Ad incommoda corporis corrigenda, tale adhibuit exercitationem: Demetrius Phalereus narrat, qui se id ex ipso Demosthene iam sene audisse dicit. Obscuritatem & balbutiem linguae [illegible], & [illegible] [illegible].

[illegible]

Vocem autem in cursibus exercuisse, & arduorum locorum ascensu inter disserendum: & sermones aliquot, aut versus, increbrescente anhelitu protulisse. Fuisse item magnum ei domi speculum, coram e regione illius declamationes absolueret. Ferunt quidem cum accessisset quispiam patrocinium eius petens, & commemorans, ut a quodam plagas accepisset: At tibi, dixisse Demosthenem, eorum quae dicis, nihil accidit. Cum autem homo voce contentiore diceret, & clamaret: Mihi ergo Demosthenes, nihil accidit? Nunc equidem, inquit, vocem audio hominis affecti iniuriis, & male tractati. Tantum ad fidem faciendam valere putabat in dicendo, contentionem & actionem. Ac vulgo quidem mirum in modum eius actio probabatur: eruditi autem humilem putabant eius gestum, & degenerem, & mollem: quorum & Demetrius Phalereus fuit.* Appionem vero Hermippus ait interrogatum de antiquis, & sui temporis oratoribus, dixisse: Si quis illos audiuisset, admiraturum fuisse, modeste & magnifice cum populo disserentes: sed Demosthenis orationes, si legantur, multum, instructu & apparatu antecellere. Etsi autem scriptas eius orationes plenas esse severitatis & acrimoniae, sic in promptu est, ut dicere sit supervacaneum: facetiis tamen etiam, in congressibus, per tempus usus est. Cum enim dixisset Demades, Me Demosthenes, sus Mineruam: Ista, inquit, Minerua nuper in Collyto in adulterio deprehensa est. Ad furem autem qui Aereus vocabatur, quum & ipse vigilias & nocturnas eius scriptiones cavillaretur: Scio, inquit, meam lucernam molestam tibi esse. Vos autem, Athenienses, ne miremini ea furta quae facta sunt, quum fures aereos, parietes luteos habeamus. Sed de his, quanquam plura dicere possemus, hic desinemus: ceteros autem mores eius, & ingenium, ex actionibus & rebus gestis spectari debent. Ad Rempublicam igitur accessit, Phocensi bello conflato, ut & ipse ait, & ex Philippicis orationibus coniici potest: quarum aliae Phocensibus iam deletis, habitae sunt: antiquissimae autem, res ei bello maxime vicinas attingunt. Apparet, eum etiam orationem in Midiam habere instituisse, cum annos duos & triginta esset natus, nec dum auctoritatem & potentiam in Repub. obtineret, eiusque rei metus fuisse in causa potissimum videtur, ut accepta pecunia, susceptam cum homine simultatem deponeret:

Fellitus nec enim fuit aut homo pectore blandus.

Sed vehemens, & in persequendis inimicitiis acerrimus. Ceterum quum videret, non esse leve, nec suarum virium opus, hominem & opibus & eloquentia & amicis probe munitum, Midiam expugnare: cessit iis, qui pro eo deprecabantur. Nam ter mille drachmae per se, mea quidem opinione, Demosthenis retundere acerbitatem non potuissent, si quam spem habuisset facultatemque victoriae. Nactus autem praeclarum administrationis suae fundamentum, defensionem Graecorum, & de ea pro dignitate contendere solitus, celeriter gloriam repperit: & ob eloquentiam, dicendique libertatem ita illustris factus est, ut & Graeciae admirationi esset, & a Rege Persarum coleretur, & inter Reip. gubernatores nominis apud Philippum ratio maior haberetur, & eius etiam inimici faterentur, sibi cum homine illustri certamen esse. Nam & Aeschines, & Hyperides, in accusando talia de eo quaedam dixerunt. Quare nescio quid in mentem Theopompo venerit ut diceret, eum fuisse hominem ingenii levis, qui nec hominibus, iisdem nec rebus diutius posset

In Aereum.

Oratio Midiana.

τὴν δὲ φωνὴν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνάζεσθαι, καὶ ταῖς πρὸς τὰ σιμὰ προσβάσεσι διαλεγόμενον, καὶ λόγους τινὰς ἢ στίχους ἅμα τῷ πνεύματι πυκνουμένῳ προφερόμενον. εἶναι δ' αὐτῷ μέγα κάτοπτρον οἴκοι, καὶ πρὸς τοῦτο τὰς μελέτας ἐξ ἐναντίας ἱστάμενον περαίνειν. λέγεται δ' ἀνθρώπου προσελθόντος, δεομένου συνηγορίας, καὶ διεξιόντος, ὡς ὑπό του λάβοι πληγάς, ἀλλὰ σύ γε φάναι τὸν Δημοσθένην, τούτων ὧν λέγεις οὐδὲν πέπονθας. ἐπιτείναντος δὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ βοῶντος, ἐγὼ Δημόσθενες οὐδὲν πέπονθα; νὴ Δία φάναι, νῦν ἀκούω φωνὴν ἀδικουμένου καὶ πεπονθότος. οὕτως ᾤετο μέγα πρὸς πίστιν εἶναι τὸν τόνον καὶ τὴν ὑπόκρισιν τῶν λεγόντων. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ὑποκρινόμενος, ἤρεσκε θαυμαστῶς, οἱ δὲ χαρίεντες ταπεινὸν ἡγοῦντο καὶ ἀγεννὲς αὐτοῦ τὸ πλάσμα, καὶ μαλακόν, ὧν καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς ἐστιν.* Αἰσίωνα δέ φησιν Ἕρμιππος ἐπερωτηθέντα περὶ τῶν πάλαι ῥητόρων, καὶ τῶν καθ' αὑτόν, εἰπεῖν, ὡς ἀκούων μὲν ἄν τις ἐθαύμασεν ἐκείνους εὐκόσμως καὶ μεγαλοπρεπῶς τῷ δήμῳ διαλεγομένους, ἀναγινωσκόμενοι δ' οἱ Δημοσθένους λόγοι, πολὺ τῇ κατασκευῇ καὶ δυνάμει διαφέρουσιν. οἱ μὲν οὖν γεγραμμένοι τῶν λόγων ὅτι τὸ αὐστηρὸν πολὺ καὶ πικρὸν ἔχουσι, τί ἂν λέγοι τις; ἐν δὲ ταῖς παρὰ τὸν καιρὸν ἀπαντήσεσιν ἐχρῆτο καὶ τῷ γελοίῳ. Δημάδου μὲν γὰρ εἰπόντος, ἐμὲ Δημοσθένης, ἡ ὗς τὴν Ἀθηνᾶν, αὕτη εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ πρώην ἐν Κολλυτῷ μοιχεύουσα ἑλήφθη. πρὸς δὲ τὸν κλέπτην ὃς ἐπεκαλεῖτο χαλκοῦς, καὶ αὐτόν τι πειρώμενον εἰς τὰς ἀγρυπνίας αὐτοῦ καὶ νυκτογραφίας ἀποσκώπτειν, οἶδα εἶπεν ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίων. ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ θαυμάζετε τὰς γινομένας κλοπάς, ὅταν τοὺς μὲν κλέπτας χαλκοῦς, τοὺς δὲ τοίχους πηλίνους ἔχωμεν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, καίπερ ἔτι πλείω λέγειν ἔχοντες, ἐνταῦθα παυσόμεθα. τὸν δ' ἄλλον αὐτοῦ τρόπον καὶ τὸ ἦθος, ἀπὸ τῶν πράξεων καὶ τῆς πολιτείας θεωρεῖσθαι δίκαιόν ἐστιν. ὥρμησε μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, τοῦ Φωκικοῦ πολέμου συνεστῶτος, ὡς αὐτός τέ φησι, καὶ λαβεῖν ἔστιν ἀπὸ τῶν Φιλιππικῶν δημηγοριῶν. αἱ μὲν γὰρ ἐξειργασμένων ἤδη ἐκείνων γεγόνασιν, αἱ δὲ πρεσβύταται, τῶν ἔγγιστα πραγμάτων ἅπτονται. δῆλος δ' ἐστὶ καὶ τὴν κατὰ Μειδίου παρασκευασάμενος εἰπεῖν δίκην, δύο μὲν ἐπὶ τοῖς τριάκοντα γεγονὼς ἔτη, μηδέπω δ' ἰσχὺν ἐν τῇ πολιτείᾳ μηδὲ δόξαν ἔχων, ὃ καὶ μάλιστά μοι δοκεῖ δείσας, ἐπ' ἀργυρίῳ καταθέσθαι τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔχθραν.

οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων.

ἀλλ' ἔντονος, καὶ βίαιος περὶ τὰς ἀμύνας. ὁρῶν δ' οὐ φαύλην, οὐδὲ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἔργον, ἄνδρα καὶ πλούτῳ καὶ λόγῳ καὶ φίλοις εὖ πεφραγμένον καθελεῖν τὸν Μειδίαν, ἐνέδωκε τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ δεομένοις. αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτάς, οὐκ ἄν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντος καὶ δυναμένου περιγενέσθαι. λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπόθεσιν, τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν, καὶ πρὸς ταύτην ἀγωνιζόμενος ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ περίβλεπτος ὑπὸ τῶν λόγων ἤρθη καὶ τῆς παρρησίας, ὥστε θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπεύεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως, πλεῖστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων, ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγών ἐστι. καὶ γὰρ Αἰσχίνης καὶ Ὑπερείδης τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ κατηγοροῦντες εἰρήκασιν. ὅθεν οὐκ οἶδ' ὅπως παρέστη Θεοπόμπῳ λέγειν, αὐτὸν ἀβέβαιον τῷ τρόπῳ γεγονέναι, καὶ μήτε πράγμασι μήτ' ἀνθρώποις πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένειν δυνάμενον,

ὁμολογούμενος. φαίνεται γὰρ εἰς ἣν ἀφ' ἀρχῆς τῆς πολι- [illegible]

A [illegible] ipsa docent, quam partem, quemque ordinem ab initio sibi delegit in Republica, eum ad finem usque retinuisse, neque vitae duntaxat [illegible] non mutasse, sed vitam etiam, ne mutanda esset, amisisse. Neque enim, ut Demades in excusanda mutatione gestae Reipublicae dicebat, se sibi quidem ipsi saepe dixisse contraria, Reipublicae autem nunquam. Neque, ut Melanopus [illegible] Callistrato adversari solitus, [illegible] ad populum dicere solebat: Hostis sane [illegible] est, sed publica vincat utilitas. Neque, ut Nicodemus Messenius qui, cum ante Cassandro adhaesisset, ac post [illegible], Demetrii partes, negabat se sibi non constare. Semper enim [illegible], qui rerum potirentur. Non, inquam, si possumus dicere de Demosthene, eum [illegible], vel voce, vel actione [illegible], quem [illegible] & immutabili quasi descriptum Reipublicae eundem in rebus gerendis [illegible] fere nunquam destitit. Panaetius autem philo-

B sophus, maximam orationum eius partem sic ait esse scriptam, ut honestum per se dicat esse expetendum: ut orationem de corona, ut Aristocrateam, ut Leptineam de immunitatibus, ut Philippicas: in quibus omnibus non [illegible], aut facillima, aut utilissima proponat civibus, sed multis in locis tutas rationes & salutem honesti postponendam esse censeat, ac decernat. Itaque si ad argumentorum, quae tractavit, praestantiam, & ad orationis generositatem, bellica etiam fortitudo accessisset, & in rebus gerendis [illegible], non in Myrocli, & Polyeucti, & Hyperidis numero habendus esset, [illegible] sed [illegible] superiorem, Cimonem, & Thucydidem, & Periclem meruit reddendus. Ex iis certe qui *eidem [illegible], Phocion, etsi non laudatam Reipublicae gerendae rationem sequebatur, cum Macedonibus studere videretur, tamen ob fortitudinem & iustitiam, nihil ut deterior habitus est, quam Ephialtes, & Aristides, & Cimon. Demosthenes autem, cum [illegible] in armis magnae fidei,

C ut ait Demetrius, neque [illegible] contra largitiones munitus, sed ut aurum Philippicum & Macedonicum inexpugnabilis, sed et quod Susis & Ecbatanis deferebatur, nō [illegible], ac eo potius obnoxius regi [illegible] laudator [illegible] praestantiae maiorum, sed imitator non perinde fuit. Nam sui quidem temporis oratoribus (Phocionem tamen excipio) etiam integritate vitae praestitit. Apparet item, cum summa cum libertate sermones ad populum habuisse, & vulgi cupiditatibus adversatum esse, & delicta eorum acriter insectatum: id quod ex orationibus perspicitur. Theopompus etiam refert, cum [illegible] aliquando ad quendam accusandum delectus, [illegible] populo dixisse: Vos, Athenienses, consiliarium me habebitis, tametsi caeteris [illegible], non si voletis. In [illegible] etiam facto contra Antiphontem ita se gessit, ut [illegible] in optimatium Republica vir non [illegible] e concione dimissum, comprehendit, & ad senatum Areopagiticum perduxit, contempta indignatione populi: & ostendit eum Philippo esse pollicitum, se navalia incensurum, & ipse a Senatu traditus, interfectus est. Accusavit & sacerdotem Theoridem, ut [illegible] alia scelera fecerit [illegible] ita facere docerent, eaque capitis condemnari [illegible]. Dicitur oratione quoque in Timotheum [illegible] a *Apollodori* homini [illegible] alieni [illegible], scripsisse Demosthenem.

[illegible Greek text]

καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ στρατηγοῦντος τοῦ δήμου [illegible]

[illegible Greek text]

Demades, [illegible]

Panaetius [illegible]

Aristides [illegible] Cimon [illegible] Phocion [illegible]

Lepti[illegible]

[illegible]

Antiphon & Theoris [illegible]

Orationes in Timotheum [illegible]

καὶ μάλιστα τὴν ἐπὶ τῶν γειτόνων ἀμφισβήτησιν, ἀεὶ ξυνηρμένων ἑκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας ἐξαγριαινομένων τῶν πόλεων. οὐ μὴν ἀλλ', ἐπεὶ Φίλιππος ὑπὸ τῆς περὶ τὴν Ἄμφισσαν εὐτυχίας ἐπαιρόμενος, εἰς τὴν Ἐλάτειαν ἐξαίφνης ἐνέπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατέσχεν, ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀθηναίων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὅ τι χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἀπορίας οὔσης ἐν μέσῳ καὶ σιωπῆς, παρελθὼν μόνος ὁ Δημοσθένης, συνεβούλευε τῶν Θηβαίων ἔχεσθαι, καὶ τἆλλα παραθαρρύνας καὶ μετεωρίσας, ὥσπερ εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσιν, ἀπεστάλη πρεσβευτὴς μεθ' ἑτέρων εἰς Θήβας. ἔπεμψε δὲ καὶ Φίλιππος, ὡς Μαρσύας φησίν, Ἀμύνταν μὲν καὶ Κλέαρχον Μακεδόνας, Δάοχον δὲ * καὶ Θρασυδαῖον Θεσσαλοὺς, ἀντεροῦντας. τὸ μὲν οὖν συμφέρον οὐ διέλαθε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμούς. ἀλλ' ἐν ὄμμασιν ἕκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινά, ἔτι τῶν Φωκικῶν τραυμάτων νεαρῶν παραμενόντων. ἡ δὲ τοῦ ῥήτορος δύναμις, ὥς φησι Θεόπομπος, ἐκριπίζουσα τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίουσα τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκότησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ὥστε καὶ φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτούς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου πρὸς τὸ καλόν. οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ῥήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθὺς ἐπικηρυκεύεσθαι δεόμενον εἰρήνης, ὀρθὴν δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι, καὶ συνεξαναστῆναι πρὸς τὸ μέλλον, ὑπηρετεῖν δὲ μὴ μόνον τοὺς στρατηγοὺς τῷ Δημοσθένει, ποιοῦντας τὸ προσταττόμενον, ἀλλὰ καὶ τοὺς βοιωτάρχας, διοικεῖσθαι δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἁπάσας, οὐδὲν ἧττον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἢ τὰς Ἀθηναίων, ἀγαπωμένου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' ἀξίαν, (ὥσπερ ἀποφαίνεται Θεόπομπος) ἀλλὰ καὶ πάνυ προσηκόντως. τύχη δέ τις, ὡς ἔοικε, δαιμόνιος ἐν περιφορᾷ πραγμάτων εἰς ἐκεῖνο καιροῦ συμπεραίνουσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, καὶ πολλὰ σημεῖα τοῦ μέλλοντος ἀνέφαινεν, ἐν οἷς ἥ τε Πυθία δεινὰ προὔφαινε μαντεύματα, καὶ χρησμὸς ᾔδετο παλαιὸς ἐκ τῶν Σιβυλλείων.

τῆς ἐπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην,
* αἰετὸς ἐν νεφέεσσι καὶ ἠέρι θηήσασθαι.
κλαίει ὁ νικηθείς, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλε.

τὸν δὲ Θερμώδοντά φασιν εἶναι παρ' ἡμῖν, ἐν Χαιρωνείᾳ, ποταμὸν μικρὸν, εἰς τὸν Κηφισὸν ἐμβάλλοντα. ἡμεῖς δὲ νῦν μὲν οὐδὲν οὕτω τῶν ῥευμάτων ὀνομαζόμενον ἴσμεν. εἰκάζομεν δὲ τὸν καλούμενον Αἵμονα, Θερμώδοντα λέγεσθαι τότε, καὶ γὰρ παραρρεῖ παρὰ τὸ Ἡράκλειον, ὅπου κατεστρατοπέδευον οἱ Ἕλληνες. καὶ τεκμαιρόμεθα, τῆς μάχης γενομένης, αἵματος ἐμπλησθέντα καὶ νεκρῶν τὸν ποταμὸν, ταύτην ἀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ὁ δὲ Δοῦρις, οὐ ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Θερμώδοντα, ἀλλ' ἱστάντας τινὰς σκηνὴν, καὶ περιορύττοντας, ἀνδριαντίσκον εὑρεῖν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον, ὡς εἴη Θερμώδων, Ἀμαζόνα τετρωμένην ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρων. ἐπὶ δὲ τούτῳ χρησμὸν ἄλλον ᾄδεσθαι λέγοντα.

τὴν δ' ἐπὶ Θερμώδοντι μάχην μένε, παμμέλαν ὄρνι·
τηνεί τοι κρέα πολλὰ παρέσσεται* ἀνθρώπεια.

præsertim quum propter controuersias vicini agri, finitimaque bella inter eas vrbes dissensiones excitarentur. Sed tamen cum Philippus Amphissensi successu elatus Phocide occupata, in Elateam subitò se coniecisset, magno perterritis Atheniensibus, & audente nemine suggestum conscendere, nec habente quod dicendum esset, in silentio & inopia consilij progressus solus Demosthenes, autor fuit coniungendi sese cum Thebanis. Et quū cæteris in rebus confirmasset, atque vt solebat, in spem erexisset populum, legatus vnà cum aliis Thebas missus est. Misit & Philippus, vt Marsias ait, Amyntam & Clearchum Macedones, ac Daochum * & Thrasydæum Thessalos, qui contradicerent. Ac vtilitatis quidem ratio nō latebat Thebanos, sed ob oculos quisq; habebat belli clades, quū recens accepta Phocensia vulnera nondum consanuissent. sed oratoris vi, vt Theopompus ait, extimulans eorum animos, & laudis studium inflammans, tenebris inuoluit cætera omnia, vt & timorē, & rationē, & metum, & beneficij memoriam ex animis eiiceret, oratione ad honesti studium, quasi diuino quodam afflatu concitati. Id autem oratoris facinus ita magnū & splendidum extitit, vt & Philippus statim caduceatores miserit pacem petens, & Græcia erecta esset, & expectatione futurorum ipsa etiam consurrexit, neque duces solum Demostheni parerent, & iussa eius exequerentur, sed & Bœotiorum principes, atque vniuersæ Thebanorum conciones eo tempore non minus quàm Atheniensium, à Demosthene regerentur, cum vtrisque charus esset, & autoritate valeret, non iniuria, neque præter meritum, vt Theopompus pronunciat, sed omnino vti decebat. Sed casus quispiam fatalis, vt apparet, in conuersione rerum qui illo temporis termino Græciæ libertatem concluserat, conatibus eius aduersabatur, multa item futuræ cladis omina ostendens: atque inter cætera terribilia oracula à Pythia edebantur, & antiqua vaticinatio e Sibyllinis libris canebatur:

Aeuo ab his ferar per nubila vti fulua aleis,
Ne Thermodontis videam lachrymabile bellum.
Flet victus, sed victorem victoria perdit.

Thermodontem autem, ferunt riuulum esse apud nos Chæroneæ, qui in Cephisum influat. Nos verò, nullū scimus flumen, quod hac ætate sic nominetur: sed eum qui Hæmon nunc dicitur, tunc appellatum fuisse Thermodontem, qui Herculanum fanum præterlabitur, vbi castrametati fuerunt Græci, coniicimus: factaque pugna, sanguine (quod αἷμα Græci dicunt) & cadaueribus oppletum fluuium, mutato nomine, sic esse appellatum. Duris autem, negat esse Thermodontem fluuium: sed cum quidam tabernaculum erecturi, circum foderent, paruum sigillum reperisse lapideum Thermodontis inscriptione, qui Amazonē vulneratam vlnis gestaret. Hac de re etiam aliud oraculū, in hanc sententiam cantatum memorant.

Cernar mane Thermodontis miserabile bellum,
Tunc humana tibi caro pinguia fercula præbet.

Sed hæc quo pacto se habeant, difficile est arbitrari. Demosthenes autem Græcorum armis fretus, & robore & alacritate tot virorum hostes prouocantium elatus atq; illustris, nec oraculorū habere rationē, nec vaticinationes audiri passus esse dicitur: sed & Pythiam, vt Philippi studiosam, suspectā habuisse, ac Thebanos Epaminondæ, Athenienses Periclis cōmone-

Eloquentiæ vis

Thermodon

Hæmon

ταῦτα μὲν οὖν ὅπως ἔχει, διαιτῆσαι χαλεπόν. ὁ δὲ Δημοσθένης λέγεται τοῖς τῶν Ἑλλήνων ὅπλοις ἐκτεθαρρηκὼς, καὶ λαμπρὸς ὑπὸ ῥώμης καὶ προθυμίας ἀνδρῶν τοσούτων, προκαλουμένων τοὺς πολεμίους, ἐπαιρόμενος, οὔτε χρησμοῖς ἐᾶν προσέχειν, οὔτε μαντείας ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ τὴν Πυθίαν ὑπώπτευεν ὡς φιλιππίζουσαν, ἀναμιμνῄσκων Ἐπαμεινώνδου τοὺς Θηβαίους, καὶ Περικλέους τοὺς Ἀθηναίους,

qui talia ignauiæ præsenti existimantes, rationibus vsque sequerentur. Et hactenus quidem vir strenuus fuit. Sed in prœlio nullo præclaro, aut verbis satis consentiente facinore edito, relictis ordinibus, turpissime fugit, atque arma abiecit, non erubescens inscriptionem clypei, vt Pytheas arguit, vt in quo aureis literis exculptum erat, Quod felix faustumque sit. Ac statim quidem Philippus ob victoriam letitia exultans, per ebrietatem ad cadauera comessatum iuit, principiumque sententiæ scriptæ à Demosthene cecinit, redactum in pedes metricos cum supplosione: Demosthenes Demosthenis filius Pæaniensis retulit. Factus autem sobrius, cum periculi, quo circumuentus fuerat magnitudinem animo perpenderet, horruit eloquentiam & vim oratoris, à quo in parua vnius diei parte discrimen adire principatus & capitis coactus esset. Penetrarat etiam eius autoritas vsque ad regem Persarum, adeo vt literas ad satrapas miserit, vti pecuniam Demostheni darent, & eum potissimum inter Græcos colerent, vt qui retrahere posset, ac Græcis tumultibus detinere Macedonem. Et hæc quidem Alexander post deprehendit, Sardibus literis quibusdam Demosthenis repertis, & scriptis regiorum ducum, significantibus magnitudinem datæ ei pecuniæ. Tum autem quum cladem Græci accepissent, aduersarij factionis in Republica, Demostheni insultabant, rationibus postulandis, & accusationibus vexantes. Populus autem eum non tantum iis criminibus absoluebat, sed & constanter honorabat, & tanquam ciuem bonum, ad rempublicam capessendam vocabat. Itaque ossibus è Chæronea allatis, & sepeliendis laudationem hominum ei mandauit: non humiliter, neque ignauiter casum illum ferens, vt scribit & tragicè vociferatur Theopompus, sed honorando, & ornando maxime consiliario declarans, se non pœnitere consiliorum. Ac orationem quidem Demosthenes habuit, sed decretis non semetipsum, sed per vices quemque amicorum ascripsit, fatum suum atque fortunam, vt inauspicatam & ominosam vitans: donec fiduciam recepit Philippo mortuo. Periit autem neque diu post Chæroneam felicitatem victor, idque videtur oraculum vltimo versu perdixisse.

Flet victus, sed victorem victoria perdit.

Ac clanculum quidem Philippi obitum cognouit Demosthenes. Sed cum occupare vellet Athenienses, vt ad futura negotia essent alacriores: prodiit hilaris in senatum, quasi vidisset somnium, à quo magnum quoddam bonum expectaret euenturum Atheniensibus. Neque multo post aderant, qui Philippi nunciarent interitum. Statim igitur hi sacra facere, ob lætum nuncium, & coronam Pausaniæ decernere. Demosthenes splendida veste prodire, corona insignis, septimo autem die filia eius defuncta, vt Æschines ait: qui hac de causa ei maledicit, & odium liberorum obiicit, cum ipse sit mollis & degener, si luctum & lamentationes mansueti piique animi signa esse putat, & tales casus ferre leniter & æquo animo improbat. Ego vero, an Athenienses, ob mortem Regis, qui secundis suis rebus eos in calamitate tam mansuete humaniterque tractarat, coronas gestare, atque etiam sacrificare decuerit, non pronuncio. Præterquam enim quod inuidiosum, minime etiam generosi est animi, viuentem honorare & ciuitate donare, eoque ab alio interfecto, lætitiam non ferre moderate, sed insultare cadaueri, & triumphare, perinde ac si ipsi rem fortiter gessissent. Sed quod domesticum casum & lacrymas & lamentationes mulieribus relinquit Demosthenes,

A εἰς ἀνάλωσιν τοῖς ὅπλοις ... Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, καλὸν οὐδὲν οὐδ' ὁμολογούμενον ἔργον οἷς εἶπεν ἀποδειξάμενος, ᾤχετο λιπὼν τὴν τάξιν, ἀποδρὰς αἴσχιστα, καὶ τὰ ὅπλα ῥίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ὡς ἔλεγε Πυθέας, αἰσχυνθείς, ἐπιγεγραμμένης γράμμασι χρυσοῖς, ἀγαθῇ τύχῃ. Παραυτίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τῇ νίκῃ διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κωμάσας ἐπὶ τοὺς νεκροὺς μεθύων, ᾖδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος, πρὸς πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκρούων, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδ' εἶπεν. Ἐκνήψας δὲ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν νῷ λαβὼν, ἔφριττε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ἐν μέρει μικρῷ ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρρῖψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Διῖκτο δ' ἡ B δόξα μέχρι τοῦ Περσῶν βασιλέως. κἀκεῖνος ἔπεμψε τοῖς σατράπαις ἐπὶ θάλατταν γράμματα, Δημοσθένει διδόναι κελεύων χρήματα, καὶ προσέχειν μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, ὡς περισπάσαι δυναμένῳ, καὶ κατασχεῖν τὸν Μακεδόνα ταῖς Ἑλληνικαῖς ταραχαῖς. Ταῦτα μὲν οὖν ὕστερον ἐφώρασεν Ἀλέξανδρος, ἐν Σάρδεσιν ἐπιστολάς τινας ἀνευρὼν τοῦ Δημοσθένους, καὶ γράμματα τῶν βασιλέως στρατηγῶν, διασαφοῦντα τὸ πλῆθος τῶν δοθέντων αὐτῷ χρημάτων. Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γεγενημένης, οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προσκαλούμενος αὖθις ὡς εὔνουν ἐπὶ τὴν πολιτείαν. ὥστε καὶ τῶν ὀστῶν ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θαπτομένων, τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἐγκώμιον εἰπεῖν, ἀπέδωκεν· οὐ ταπεινῶς οὐδ' ἀγεννῶς φέρων τὸ συμβεβηκός, ὡς γράφει καὶ τραγῳδεῖ Θεόπομπος, ἀλλὰ τῷ τιμᾶν C μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον, ἐπιδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμέλεσθαι τοῖς βεβουλευμένοις. Τὸν μὲν οὖν λόγον εἶπεν ὁ Δημοσθένης, τοῖς δὲ ψηφίσμασιν οὐχ ἑαυτόν, ἀλλ' ἐν μέρει τῶν φίλων ἕκαστον ἐπέγραφεν, ἐξοιωνιζόμενος τὸν ἴδιον δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ἕως αὖθις ἀνεθάρρησε, Φιλίππου τελευτήσαντος. ἐτελεύτησε δὲ, τῇ περὶ Χαιρώνειαν εὐτυχίᾳ χρόνον οὐ πολὺν ἐπιβιώσας. καὶ τοῦτο δοκεῖ τῷ τελευταίῳ τῶν ἐπῶν ὁ χρησμὸς ἀποθεσπίσαι.

Ὁ νικηθεὶς κλαίει, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλεν.

Ἔγνω μὲν οὖν κρύφα τὴν τοῦ Φιλίππου τελευτὴν ὁ Δημοσθένης. προκαταλαμβάνων δὲ τοῦ θαρρύνειν ἐπὶ τὰ μέλλοντα τοὺς Ἀθηναίους, προῆλθε φαιδρὸς εἰς τὴν βουλὴν ὡς ὄναρ ἑωρακώς, ἀφ' οὗ τι μέγα προσδοκᾶν Ἀθηναίοις ἀγαθόν. καὶ μετ' οὐ πολὺ παρῆσαν, οἱ τὸν Φιλίππου θάνατον ἀπαγγέλλοντες. εὐθὺς οὖν ἔθυον εὐαγγέλια, καὶ στεφανοῦν ἐψηφίσαντο Παυσανίαν. καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθένης, ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον ἐστεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τεθνηκυίας, ὡς ὁ Αἰσχίνης φησί, λοιδορῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτοῦ μισοτεκνίαν, αὐτὸς ὢν ἀγεννὴς καὶ μαλακός, εἰ τὰ πένθη καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἡμέρου καὶ φιλοστόργου ψυχῆς ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύπως φέρειν ταῦτα καὶ πρᾴως, ἀποδοκιμάζει. ἐγὼ δ' ὡς μὲν ἐπὶ θανάτῳ βασιλέως, ἡμέρως οὕτω καὶ φιλανθρώπως ἐν οἷς εὐτύχησε χρησαμένου, στεφανηφορεῖν καλῶς εἶχε καὶ θύειν, οὐκ ἂν εἴποιμι· πρὸς γὰρ τῷ νεμεσητῷ, καὶ ἀγεννές, ζῶντα μὲν τιμᾶν καὶ ποιεῖσθαι πολίτην, πεσόντος δ' ὑφ' ἑτέρου, μὴ φέρειν τὴν χαρὰν ἐμμέτρως, ἀλλ' ἐπισκιρτᾶν τῷ νεκρῷ, καὶ παιωνίζειν, ὥσπερ αὐτοὺς ἀνδραγαθήσαντας. ὅτι μὲν τὰς οἰκείας τύχας, καὶ δάκρυα καὶ ὀδυρμοὺς ἀπολιπὼν ταῖς γυναιξὶν ὁ Δημοσθένης,

ἃ τῇ

[Greek text illegible]

A atque ea egit quæ è republica esse putabat, laudo, & ciuilis ac virilis animi esse puto, semper rempublicam spectantem, casusque domesticos & negocia * posthabentem, reipublicæ multo magis tueri dignitatem quàm histriones faciunt, qui regum & tyrannorum personas repræsentant, quos videmus nec plorare, nec ridere, vt ipsi volunt, sed, vt actio postulat, pro ratione argumenti. Præterea si non committendum est, vt calamitosus sine vlla consolatione malo suo conflictetur: sed & verbis leuandus est dolor, & animus ad iucundiores cogitationes traducendus: quemadmodum, eos qui ex oculis laborant, à splendidis & solidis ad virides & molles colores visum conuertere iubent: vnde consolatio melior petitur, quàm si quis in patriæ calamitatibus, communia mala cum domesticis temperet, atque ita deteriora melioribus obscuret? Atque ad hæc dicenda eò commoti sumus, quòd multos videmus frangi verbis Aeschinis, atque effœminari ad commiserationem. Vrbes autem rursus,

B Demosthene concitante, sese commouebant. Ac Thebani aggressi præsidium Macedonum, multos sustulerunt, quum eis Demosthenes arma comparasset: Athenienses, tanquam eo bello lacessiti, se pararunt: pro suggestu regnabat Demosthenes, & ad Asianos regis Persarum satrapas scribebat, atque inde bellum Alexandro concitabat, quem & puerum & Margitê (quasi belli amentem ignauum dicas) nominabat. Sed cum regno domi constituto, ipse cum exercitu Bœotiam ingressus esset, tum Atheniensium refecta est audacia, tum restinctus ardor Demosthenis, cùm Thebani ab his deserti, suo Marte commisso prœlio, vrbem amiserant. Athenienses igitur magnis terroribus circumuenti, Demosthenem illi quidem vnà cum aliis ad Alexandrum legatum miserant. Sed is regis iram veritus, è Cithærone retrò cessit, omissa legatione. Statim autem Alexander missis legatis, decem ex magistratibus, vt Idomeneum & Duris scribunt, vt plurimi & probatissimi referunt, deditos sibi postulauit, hos nimirum: Demosthenem, Polyeuctum, Ephialtê,

C Lycurgum, Myroclem, Demonem, Callisthenem, Charidemû. Atque eo tépore Demosthenes fabulâ de ouibus recensuit, eis canes dedisse lupis: se quidê & suos canibus pro populo propugnantibus, comparans Alexandrum autem μονόλυκον, hoc est, lupum solitarium appellans. Præterea mercatori exêpit, vt frumenti specimen in patella circumferunt, pro dêmonstrationem grani totum tritici vendere: sic non animaduertitis, vos, dum nos deditis, vosmetipsos omnes vnà dedere. Hæc Aristobulus Cassandrensis commemorat. Deliberantibus autem Atheniensibus, ac dubitantibus, Demades acceptis quinque talentis ab hominibus, pollicitus est, se legationem obiturum, & deprecaturum apud regem pro eis, siue eius amicitia fretus, siue sperans, se eum iam saturum reperturum, tanquam leonem cæde satiatum. Persuasit certè Demades, & viros illos excusauit, & rempublicam reconciliauit. Digresso Alexandro, magni erant illi Demosthenes obscurus, & humilis. Cum autê Agis Spartanus se commouisset, tantisper paulisper & ipse se commouit: ac postea quieuit, cum nec Athenienses conferre vellent, & Agis cecidisset, & Lacedæmoniorû vires fractæ essent. Sub id tempus etiam in forû deducta est actio in Ctesiphontem de Corona, scripta quidem Chærondæ prætore, paulo ante cladem Chæronensem, sed decennio post diiudicata, sub Aristophonte: quæ fuit ita celebris, vt nulla causa publica,

Oratio Demosthenis [illegible]

Thebani [illegible]

Demosthenes ad Alexandrum legatio

Fabula de ouibus & lupis

Demosthenis [illegible]

Agis

Actio de Corona

[Greek text illegible]

tum ob gloriam oratoris, tum ob iustitiam percu[illegible]tatem, qui Demosthenis exagitatoribus, tum potentissimis, vt Macedonum studiosis, suffragia damnando Demosthenem non condemnarunt: sed eum ita splendide absoluerunt, vt Aeschines quintam suffragiorum partem non ferret. Is igitur statim ex vrbe se proripuit, & vitam Rhodi atque in Ionia Rhetoricam docendo exegit. Non multo post, Asiam reliquit Harpalus: & Athenas venit, tum quod ibi luxum res suas male se habere sciebat, tum quod Alexandrum iam [illegible] in amicos metuebat. Quum autem ad populum confugisset, vnaque cum pecuniis & nauibus sese dederet: caeteri oratores statim in diuitias [illegible], eum adiuuabant & suadebant Atheniensibus supplicem & recipiendum esse, & conseruandum. Sed Demosthenes principio quidem eiiciendum Harpalum & cauere iubebat, ne vrbem in bellum coniicerent, nulla necessaria & iniusta de causa. Paucis diebus post, cum pecuniae perquirerentur, atque Harpalus eum vidisset delectatum regio calice, & caelaturam atque formam considerare: iussit eum, sublato calice, pondus auri aestimare. Admirante autem Demosthene grauitatem, & sciscitante quantum penderet? Harpalus subridens, Tibi, inquit, talenta viginti pendet. & cum primum nox facta esset, misit ei calicem cum viginti talentis. Peritus scilicet fuit Harpalus, vultum hominis auri cupidi cognoscendi, atque ex oculorum motu & nutu ingenium indagandi. Neque enim restitit Demosthenes, sed eius largitioni, haud aliter quam praesidio imposito, ut partes Harpali tueretur, cessit. postridie bene ac probe lana & vittis obuoluto collo, in concionem progressus populo iubente surgere & dicere, innuit, sibi vocem esse interceptam. At homines faceti, non anginam, sed argentanginam correptum esse nocte oratorem, dicebant. Post cum vniuersus populus corruptelam animaduertisset, & eum se defendentem audire nollet, sed & indignaretur, & tumultuaretur: quidam surrexit, eumque derisit, his verbis: Non audietis, Athenienses, eum qui calicem habet? Tum igitur ex vrbe ablegarunt Harpalum, ac veriti, ne ratio eius pecuniae a se reposceretur, quam oratores diripuissent, diligenter inquisiuerunt, & aedes ingressi indagarunt, excepta Calliclis Arrenidae filij domo. Solam enim eam, quod nuper vxorem duxisset, atque sponsa intus esset, perquiri noluerunt, vt narrat Theopompus. Demosthenes ait, re serio suscepta, decreto lato, vt ab Areopagitico senatu esse cognoscendam, atque eos qui deliquisset iudicasset, eos esse puniendos. Cum autem senatus in primis eum condemnasset, in iudicium sane venit, & quinquaginta talentis mulctatus, & in carcerem coniectus, pudore criminis, vt aiunt, & ob corporis imbecillitatem, quod carcerem ferre non posset, aufugit, custodibus partim deceptis, partim coniuentibus. Fertur sane eum non procul ab vrbe fugientem, sensisse quosdam ciues suos inimicos persequi, ac se voluisse occultare. Vt autem illi nominatim eum compellarunt & congressi propius, rogarunt, vt viaticum a se acciperet: qui ea ipsa de causa domo argentum attulissent, eumque gratia esse persecutos asserentes, hortati, vt bono esset animo, & casum illum non grauiter pateretur: magis autem eiulasse Demosthenem, ac dixisse: Quo pacto non feram grauiter, cum ea vrbe mihi desistendum sit, quae tales habet inimicos, quales in alia amicos reperire difficile est?

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

ἤνεγκε δὲ τὴν φυγὴν μαλακῶς, ἐν Αἰγίνῃ καὶ Τροιζῆνι καθεζόμενος τὰ πολλά, καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν ἀποβλέπων δεδακρυμένος, ὥστε φωνὰς οὐκ εὐγνώμονας οὐδ᾽ ὁμολογούσας τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ νεανιεύμασιν ἀπομνημονεύεσθαι. λέγεται γὰρ ἐκ τῆς πόλεως ἀπαλλαττόμενος, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰπεῖν, ὦ δέσποινα Πολιάς, τί δὴ τρισὶ τοῖς χαλεπωτάτοις χαίρεις θηρίοις, γλαυκί, καὶ δράκοντι, καὶ δήμῳ; τοὺς δὲ προσιόντας αὐτῷ, καὶ συνδιατρίβοντας νεανίσκους, ἀποτρέπειν τῆς πολιτείας, λέγων ὡς εἰ δυοῖν προκειμένων ὁδοῖν ἀπ᾽ ἀρχῆς, τῆς μὲν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, τῆς δ᾽ ἄντικρυς εἰς τὸν ὄλεθρον, ἐτύγχανε προειδὼς τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν κακά, φόβους, καὶ φθόνους, καὶ διαβολὰς, καὶ ἀγῶνας, ἐπὶ ταύτην ἂν ὁρμῆσαι τὴν εὐθὺ τοῦ θανάτου τείνουσαν. ἀλλὰ γὰρ ἔτι φεύγοντος αὐτοῦ τὴν εἰρημένην φυγήν, Ἀλέξανδρος μὲν ἐτελεύτησε, τὰ δ᾽ Ἑλληνικὰ συνίστατο πάλιν, Λεωσθένους ἀνδραγαθοῦντος, καὶ περιτειχίζοντος Ἀντίπατρον ἐν Λαμίᾳ πολιορκούμενον. Πυθέας μὲν οὖν ὁ ῥήτωρ καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος, ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων καὶ πρέσβεων περιιόντες οὐκ εἴων ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις. Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτόν, ἠγωνίζετο, καὶ συνέπραττεν, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. ἐν δ᾽ Ἀρκαδίᾳ καὶ λοιδορίαν τοῦ Πυθέου καὶ τοῦ Δημοσθένους γενέσθαι πρὸς ἀλλήλους εἴρηκεν ὁ Φύλαρχος ἐν ἐκκλησίᾳ, τοῦ μὲν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων, τοῦ δ᾽ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων λέγοντος. λέγεται δὲ τὸν μὲν Πυθέαν εἰπεῖν, ὅτι καθάπερ οἰκίαν εἰς ἣν ὄνειον εἰσφέρεται γάλα, κακόν τι πάντως ἔχειν νομίζομεν, οὕτω καὶ πόλιν ἀνάγκη νοσεῖν, εἰς ἣν Ἀθηναίων πρεσβεία παραγίνεται. τὸν δὲ Δημοσθένην στρέψαι τὸ παράδειγμα, φήσαντα καὶ τὸ γάλα τὸ ὄνειον ἐφ᾽ ὑγιείᾳ, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ σωτηρίᾳ παραγίνεσθαι τῶν νοσούντων. ἐφ᾽ οἷς ἡσθεὶς ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ψηφίζεται τῷ Δημοσθένει κάθοδον. τὸ μὲν οὖν ψήφισμα Δήμων ὁ Παιανιεὺς, ἀνεψιὸς ὢν Δημοσθένους, εἰσήνεγκεν. ἐπέμφθη δὲ τριήρης ἐπ᾽ αὐτὸν εἰς Αἴγιναν. ἐκ δὲ Πειραιῶς ἀνέβαινεν, οὔτ᾽ ἄρχοντος, οὔθ᾽ ἱερέως ἀπολειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὁμοῦ πάντων ἀπαντώντων, καὶ δεχομένων προθύμως. ὅτε καί φησιν αὐτὸν ὁ Μάγνης Δημήτριος ἀνατείναντα τὰς χεῖρας, μακαρίσαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὑτόν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένους γὰρ οὐ βεβιασμένους ὑπ᾽ αὐτοῦ δέχεσθαι τοὺς πολίτας. τῆς δὲ χρηματικῆς ζημίας αὐτῷ μενούσης, οὐ γὰρ ἐξῆν χάριτι λῦσαι καταδίκην, ἐσοφίσαντο πρὸς τὸν νόμον. εἰωθότες γὰρ ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἀργύριον τελεῖν τοῖς κατασκευάζουσι καὶ κοσμοῦσι τὸν βωμόν, ἐκείνῳ τότε ταῦτα ποιῆσαι καὶ παρασχεῖν πεντήκοντα ταλάντων ἐξέδωκαν, ὅσον ἦν τίμημα τῆς καταδίκης. οὐ μὴν ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἀπέλαυσε τῆς πατρίδος κατελθών, ἀλλὰ ταχὺ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων συντριβέντων, Μεταγειτνιῶνος μὲν ἡ περὶ Κραννῶνα μάχη συνέπεσε, Βοηδρομιῶνος δὲ παρῆλθεν εἰς Μουνυχίαν ἡ φρουρά, Πυανεψιῶνος δὲ Δημοσθένης ἀπέθανε τόνδε τὸν τρόπον. ὡς ἠγγέλλετο Ἀντίπατρος καὶ Κρατερὸς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας βαδίζοντες, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένην φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως. ὁ δὲ δῆμος, αὐτῶν θάνατον κατέγνω, Δημάδου γράψαντος. ἄλλων δ᾽ ἀλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμὼν ἦν Ἀρχίας ὁ κληθεὶς φυγαδοθήρας. τοῦτον δὲ, Θούριον ὄντα τῷ γένει,

A Exilium tulit molliter, in Aegina & Troezene ferè sedens, & Atticam intuens, lacrymis oppletus, ita vt voces eius parum humanae ac parum consentaneae eius in Republica iactationibus commemorentur. Dicitur enim ex vrbe discedens, sublatis ad arcem manibus, dixisse, O custos vrbis Minerua: Cur verò tribus infestissimis belluis delectaris, noctua, dracone, & populo? Adolescentes autem qui ad eum accedebant & familiariter cum eo colloquebantur, à capessenda Republica dehortabatur, cum diceret: Si principio duae sibi viae fuissent propositae, altera ad suggestum & concionem, altera quae rectà ferret ad interitum, atque ipse mala publicae administrationis praesciuisset, timores & inuidiam & calumnias & accusationes: se magno impetu eam fuisse iturum, quae rectà ad necem ferret. Sed enim dum adhuc in eo exilio versaretur, & Alexander obierat, & Graecia conspirabat rursus, Leosthene strenuè rem gerente, & Antipatrum Lamiae conclusum operibus cingente. Ac Pytheas, & Callimedon Carabus, Athenis exulantes, cum Antipatro se coniunxerant, & cum eius B amicis & legatis passim obeuntes, vetabant Graecos deficere, & se coniungere cum Atheniensibus. Demosthenes autem, se Atheniensium legatis immiscuit, & contendit, atque adiutauit, vt vrbes communi ope Macedones inuaderent, & eiicerent Graecia: atque in Arcadia Pytheam & Demosthenem conuicia dixisse mutuam in concione scribit Phylarchus, quum alter Macedones, alter Athenienses defenderet. Fertur autem dixisse Pytheas: Quemadmodum eam domum, in quam lac asininum infertur, omnino aliquid habere mali existimamus: sic eam vrbem laborare necesse est, in quam venit Atheniensium legatio. Demosthenes autem inuerso exemplo dixit: Et lac asininum sanitatis gratia inferri, & Athenienses aduenire propter salutem laborantium. His delectatus populus Atheniensis, Demostheni reditum decreuit. Ac plebiscitum Demon Paeaniensis fecit, Demosthenis consobrinus, triremi in Aeginam ei missa. E Piraeeo autem in vrbem ascendit, omnibus & principibus & sacerdotibus commeantibus: sed & C caeteris simul omnibus ciuibus obuiam prodeuntibus, & alacriter excipientibus. Ac tum eum refert Demetrius Magnes sublatis manibus sibi gratulatum eum diem, quòd felicius quam Alcibiades rediisset: se enim a ciuibus exceptum volentibus, non à se coactis. Cum autem pecuniaria mulcta ei maneret (neque enim condonare licebat, quo quis damnatus esset) tali commento legem eluserunt. Cum solerent in sacris Iouis Seruatoris argentum pendere iis qui instruerent & ornarent aram: ei tum illa sacra facienda & exhibenda locarunt quinquaginta talentis, quae erat aestimatio mulctae. Verum enimuerò post restitutionem, ei nõ diu patria frui licuit, cum statim res Graecorum concidissent. Mense enim Quintili praelium ad Cranonem commissum est, Sextili praesidiũ Munychiam est ingressum, Octobri Demosthenes periit, hoc modo. Vt nunciabatur Antipatrũ & Craterum ad Athenas accedere: Demosthenes vnà cum aliis, ante aduentum eorum, clàm ex vrbe se subducit: populus autem eos ex senatusconsulto Demadis, capitis damnat. Cum verò alij aliò dilapsi essent, Antipater passim lictores dimittebat, qui eos comprehenderent: quorum lictorum dux erat Archias cognomento φυγαδοθήρας quasi fugitiuorum aut exulum indagatorem dicas. Hunc genere Thurium,

Lac asininum.

Archias φυγαδοθήρας.

fama erat, aliquando actitasse Tragoedias: & Aeginetam Polum, qui arte omnes superauit, eius fuisse discipulum memorant. Hermippus autem, Archiam inter Lacritis oratoris discipulos recenset. Demetrius Anaximenis auditorem fuisse perhibet. Is igitur Archias, Hyperidem oratorem, & Aristonicum Marathonium, & Demetrij Phalerei fratrem Himeraeum qui in Aegina ad Aeaci sacellum confugerant, inde auulsos, Cleonas misit ad Antipatrum: atque ibi illi perierunt. Hyperidi etiam linguam excisam esse ferunt. Demosthenem autem, quum audisset in Calauria in aede Neptuni sedere supplicem, nauigiis actuariis traiecit: & cum Thraciis satellitibus excensu facto, ei suasit, vt secum ad Antipatrum iret, nihil mali passurum. Demosthenes autem ea nocte visum in somnis viderat mirificum. Visus enim sibi erat certare cum Archia, tragoedia repraesentanda. Cum autem prospero fautorum flatu vteretur, & theatrum obtineret, ob penuriam apparatus & sumptuum succumbere. Quare quum Archias multa perhumaniter disseruisset, intuitus eum ex eo loco in quo tum sedebat: O Archia, inquit, neque mihi vnquam, dum histrionem ageres, persuasisti, neque nunc pollicendo persuadebis. Cum vero Archias iracunde comminari coepisset: Nunc, inquit, oracula dicis Macedonici tripodis. Modo autem histrionem agebas. Paulum igitur differ, vt domesticis aliquid mandem. Atque his dictis, mero in fanum concessit: acceptisque tabellis tanquam scripturus, admouit ori calamum: eoque morso, vt inter cogitandum & scribendum facere consueuerat, aliquandiu tenuit. Deinde obuoluit caput & inclinauit. Ac qui ad fores assistebant satellites, eum deridebant, vt metuentem: & mollem vocabant, atque effoeminatum. Archias autem aggressus, eum cohortabatur vt surgeret: & iisdem verbis repetendis, rursus ei reconciliationem Antipatri promittebat. Quum vero sensisset Demosthenes, iam conceptum visceribus venenum vim suam exercere, retecta facie, Archiam intuitus: Quam primum, inquit, ages Tragicum Creontem, & cadauer hoc insepultum abiicies. Ego vero, alme Neptune, viuus adhuc surgo e fano tuo. Sed Antipater & Macedones fanum tuum inuiolatum non reliquerunt. His dictis, cum se iam tremitantem & labantem excipi iussisset, inter progrediendum, & aram praetereundum collapsus, cum gemitu emisit animam. Venenum autem, Aristo, eum e calamo hausisse, vt dictum est. Pappus quidam, cuius historiam repetiit Hermippus, ait, cum ad aram concidisset, in tabella scriptae epistolae repertum esse initium, Demosthenes Antipatro: & nihil aliud. Cum autem admirationi esset mortis celeritas, narrasse Thraces qui ad fores steterant, eum e panniculo quodam indidisse manum, admotumque ori venenum deglutiisse: se vero putasse aurum esse, quod deglutiret. sed ancillam, ministram eius, Archiae percontanti respondisse: longum esse tempus, ex quo Demosthenes fasciculum illum ferret, aliquam amuletum. Eratosthenes autem & ipse, in circulo cauo eum ait venenum seruasse, quem circulum Demosthenes in brachio gestare solitus fuerit. Caeterorum autem qui de eo scripserunt complurium dissensiones recensere necesse non est: nisi quod Democharis Demosthenis cognat*, opinari se dicit, eum non veneno, sed benignitate

Visum Demosthenis.

Neruorum.

Oratio.

Controuersia de veneno & auro.

A λέγεται ὑποκρίνασθαί ποτε τραγῳδίας, καὶ τὸν Αἰγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόντα τῇ τέχνῃ πάντας, ἐκείνου γεγονέναι μαθητὴν ἱστοροῦσιν. Ἕρμιππος δὲ τὸν Ἀρχίαν ἐν τοῖς Λακρίτου τοῦ ῥήτορος μαθηταῖς ἀναγράφει· Δημήτριος δὲ τῆς Ἀναξιμένους διατριβῆς μετεσχηκέναι φησὶν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας, Ὑπερείδην μὲν τὸν ῥήτορα, καὶ Ἀριστόνικον τὸν Μαραθώνιον, καὶ τὸν Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀδελφὸν Ἱμεραῖον, ἐν Αἰγίνῃ καταφυγόντας ἐπὶ τὸ Αἰάκειον, ἀποσπάσας ἔπεμψεν εἰς Κλεωνὰς πρὸς Ἀντίπατρον, κἀκεῖ διεφθάρησαν. Ὑπερείδου δὲ καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι λέγουσι. τὸν δὲ Δημοσθένην πυθόμενος ἱκέτην ἐν Καλαυρίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος καθέζεσθαι, διαπλεύσας ὑπηρετικοῖς καὶ ἀποβὰς μετὰ Θρᾳκῶν δορυφόρων, ἔπειθεν ἀναστάντα βαδίζειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον, ὡς δυσχερὲς πεισόμενον οὐδέν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγχανεν ὄψιν ἑωρακὼς κατὰ τοὺς ὕπνους τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἀλλόκοτον. ἐδόκει γὰρ ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ τραγῳδίαν ὑποκρινόμενος, εὐημερῶν δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον, ἐνδείᾳ παρασκευῆς καὶ χορηγίας κρατεῖσθαι. B διὸ τοῦ Ἀρχίου πολλὰ φιλάνθρωπα διαλεχθέντος, ἀναβλέψας πρὸς αὐτόν, ὥσπερ ἐτύγχανε καθήμενος, ὦ Ἀρχία, εἶπεν, οὔθ' ὑποκρινόμενός με πώποτ' ἔπεισας, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενος. ἀρξαμένου δ' ἀπειλεῖν τοῦ Ἀρχίου μετ' ὀργῆς, νῦν, ἔφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, ἄρτι δ' ὑπεκρίνου. μικρὸν οὖν ἐπίσχες, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. καὶ ταῦτ' εἰπών, ἐντὸς ἀνεχώρησε τοῦ ναοῦ, καὶ λαβὼν βιβλίον, ὡς γράφειν μέλλων, προσήνεγκε τῷ στόματι τὸν κάλαμον, καὶ δακών, ὥσπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν εἰώθει, χρόνον τινὰ κατέσχεν. εἶτα συγκαλυψάμενος, ἀπέκλινε τὴν κεφαλήν. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὰς θύρας ἑστῶτες δορυφόροι, κατεγέλων ὡς ἀποδειλιῶντος αὐτοῦ, καὶ μαλακὸν ἀπεκάλουν καὶ ἄνανδρον. ὁ δ' Ἀρχίας προσελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλῶν λόγους, αὖθις ἐπηγγέλλετο διαλλαγὰς πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. ἤδη δὲ συνῃσθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεφυκότος C αὐτῷ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατοῦντος, ἐξεκαλύψατο, καὶ διαβλέψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν, οὐκ ἂν φθάνοις, εἶπεν, ἤδη τὸν ἐκ τῆς τραγῳδίας ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τουτὶ ῥίπτων ἄταφον. ἐγὼ δ', ὦ φίλε Πόσειδον, ἔτι ζῶν ἐξανίσταμαι τοῦ ἱεροῦ· τὸ δ' ἐπ' Ἀντιπάτρῳ καὶ Μακεδόσιν, οὐδ' ὁ σὸς ναὸς καθαρὸς ἀπολέλειπται. ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολαβεῖν αὐτὸν ἤδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἅμα τῷ προελθεῖν καὶ παραλλάξαι τὸν βωμόν, ἔπεσε, καὶ στενάξας, ἀφῆκε τὴν ψυχήν. τὸ δὲ φάρμακον Ἀρίστων μὲν ἐκ τοῦ καλάμου λαβεῖν φησιν αὐτόν, ὡς εἴρηται. Πάππος δέ τις, οὗ τὴν ἱστορίαν Ἕρμιππος ἀνείληφε, φησί, πεσόντος αὐτοῦ παρὰ τὸν βωμόν, ἐν μὲν τῷ βιβλίῳ γεγραμμένην ἐπιστολῆς ἀρχὴν εὑρεθῆναι, Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ, καὶ μηδὲν ἄλλο. θαυμαζομένης δὲ τῆς περὶ τὸν θάνατον ὀξύτητος, διηγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ταῖς θύραις Θρᾷκας, ὡς ἔκ τινος ῥακίου λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα, προσθοῖτο τῷ στόματι, καὶ καταπίοι τὸ φάρμακον· αὐτοὶ δ' ἄρα χρυσίον ᾠήθησαν εἶναι τὸ καταπινόμενον. ἡ δ' ὑπηρετοῦσα παιδίσκη, πυνθανομένων τῶν περὶ τὸν Ἀρχίαν, φαίη, πολὺν εἶναι χρόνον ἐξ οὗ φοροίη τὸν ἀπόδεσμον ἐκεῖνον ὁ Δημοσθένης, ὡς φυλακτήριον. Ἐρατοσθένης δέ, καὶ αὐτὸς ἐν κρίκῳ φησὶ κοίλῳ τὸ φάρμακον φυλάσσειν· τὸν δὲ κρίκον εἶναι τοῦτον αὐτῷ φόρημα περιβραχιόνιον. τῶν δ' ἄλλων ὅσοι γεγράφασι περὶ αὐτοῦ, πάμπολλοι δ' εἰσί, τὰς διαφορὰς οὐκ ἀναγκαῖον ἐπεξελθεῖν· πλὴν ὅτι Δημοχάρης ὁ τοῦ Δημοσθένους οἰκεῖος, οἴεσθαί φησιν αὐτὸν οὐχ ὑπὸ φαρμάκου,

θεῶν

[illegible]

εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

[illegible]

[illegible] Olim [illegible] Cyclades [illegible] Athenis [illegible] statua adduntur:

Si tibi par menti robur, Demosthenes, esset,
Haud Macedum possit [illegible] Marte [illegible]

Nam qui ipsum Demosthenem hoc fecisse dicunt, [illegible] in Calauria [illegible] Athenis [illegible] auditum [illegible] ut digitis inter se implexis [illegible] platani [illegible] folia, sive a vento fortuito decidissent, sive ab eo ipso qui aurum deposuerat, [illegible] in loco [illegible] effecerunt, et latuisse aurum temporis non parum. Ut autem homo is [illegible] et ea fama [illegible] ingeniosis argumentum [illegible] epigrammatis inter se de [illegible] Demosthenis [illegible] certarent. Demadem autem non diu fructum [illegible] gloria. Demosthenis ultio [illegible] in Macedoniam, ab iis quibus [illegible] quibus quam iam antea [illegible] erat [illegible] Perdiccam hortabatur ut Macedoniam invaderet, et servaret Graecos, ut qui a putri et vetere [illegible] Antipatrum autem [illegible] Cassander [illegible] Dinarchus Corinthius [illegible] ac tum demum ipsum [illegible] e medio [illegible] maximis illos malis [illegible] primum [illegible] quod saepe praedixerat Demosthenes non crediderat. Ac Demosthenis quidem, Sossi, vitam habes, quantum nos vel lectione vel auditione per manus tradita cognoscere potuimus.

[illegible]

VITA DEMOSTHENIS

ALITER A PLVTARCHO

adolescente, ut videtur, congesta potius quàm digesta: quam, etsi plurimis in locis deprauatam etiam, tamen qualis qualis est, non esse omittendam censuimus.

DEmosthenes Demosthenis filius & Cleobulæ, filiæ Gylonis, è Pæaniensi municipio, relictus à patre pupillus septennis cum sorore quinquenni, quandiu sub tutela fuit cum matre vixit, atque Isocratē audiit, et quidam dicunt, sed ut plurimi, Isæum Chalcidensem, discipulum Isocratis, virum Athenis. Studiosus fuit Thucydidis & Platonis philosophi, à quo cum quidam in primis eruditum esse ferunt. Vt autem Hegesias Magnes refert, [illegible] gam orauit, et Callistratum* Empædum Aphidnæū [illegible] oratorem, qui & magister fuit equitum, & Mercurio Forensi aram dedicauit, quum is ad populum verba facturus esset, audire liceret eoque audito, eloquentiæ amore captus est. ac cum quidem, dum fuit Athenis, exiguo tempore audiuit. Quum verò is exulatum isset in Thraciam, & Demosthenes ex ephebis excessisset: transiit ad Isocratem & Platonem contulit. Deinde Isæo etiam quadriennium in ædes suas recepto, semetipsum exercuit, eius orationes imitando. Ctesibius autor est in libro de Philosophia, eum per Calliam Syracusium Zethi Amphipolitæ, per Chariclem Carystium, Alcidamantis orationes nactum, in eo se exercuisse. Adultus, quum à tutoribus pecuniam recepisset, [illegible] Timocrate prætore, numero tres: Aphobum, Therippidem, Demophontem aut Demeam [illegible] accusauit, quod [illegible] cum singulas actiones [illegible] talent[illegible], [illegible] alii pecunia accepta, alii gratia absolutum. *Quū autem Aristophon ob senectam patrocinium iam defendisset, [illegible] etiam factus est, & Midiam Anagyrasium, à quo in theatro [illegible] plagas acceperat, in iudicium adductum, tribus millibus drachmarum acceptis, periculo liberauit. Aiunt eum adolescentē etiamnum, in antrum ingressum, dimidia parte capitis rasa studuisse, ne egrederetur, & in angusto lectulo dormisse, ut celerius surgeret. *Et cum literā R. pronunciare non posset, [illegible] et posset, perfecisse. & quum humerum in declamando indecore moueret, repulisse id vitium, suspenso veru, ut quidam tradūt, ense [illegible], et ob plagæ metū quiesceret. In progressu autem facultatis eloquentiæ, speculum sua magnitudine sibi comparauit & in id intuens declamauit, ut vitia corrigeret. & ad Phalericū descendens, atque ad fluctuū impetū declamauit: quo minus, tumultuante populo, perturbaretur. Cū ægrè spiritu esset [illegible], Neoptolemo histrioni* decies mille drachmas dedit, ut integras cōtentiones citra respirationē tacitus diceret. Postquam ad Rempublicam accessit, ciuibus in duas partes diuisis, atque aliis Philippo studentibus, aliis libertatem defendentibus

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΒΙΟΣ, ΝΕΑΝΙΣΚΟΥ

ὡς ἔοικε [illegible]

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος θυγατρός, τῶν δὲ δήμων Παιανιεὺς, καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἑπταέτης, μετ' ἀδελφῆς πενταέτιδος, [illegible]

[illegible]

μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα.

[illegible]

A eam factionem quæ Philippo aduersabatur, elegit, perpetuóque fuit autor, vt pop. his iis quibus à Philippo periculum imminebat, opem ferret: atque in hac re socios habuit Hyperidem, Nausiclem, Polyeuctum, Diotimum. Quare etiam Thebanos, Euboenses, Corcyræos, Corinthios, Bœotios, & præter hos, alios complures, ad societatem Atheniensium adiunxit. Cum in concione aliquando excidisset, & mœstus iret domum, Eunomius Thriasius, homo prouectæ ætatis, eum confirmauit, sed imprimis Andronicus histrio, quum diceret, orationes esse bonas, sed actionem eis deesse, & quædam pro concione ab eo dicta recensuit. Ea re adductus Demosthenes Andronico erudiendum se tradidit. Vnde quum rogaretur, quid in eloquentia primum esset? Actio, respondit: quid secundum? actio: quid tertium? actio. Rursus in conciones progressus, quum more quodam pronunciasset, explosus est, & ab Antiphane Comico exagitatus, & Timocle *

B

Per terram, fontes, amnes & fluminaiura.

Cum hoc modo iurasset apud populum, tumultum commouit. Iurauit etiam per Aesculapium nec ἀσκληπιὸν sed acuta antepenultima, ἀσκλήπιον pronunciauit atque ostendit rectè se dicere. esse enim Deum illum ἤπιον, hoc est, propitium: atque ob hoc sæpe explosus est, sed institutione vsus Eubulidæ dialectici Milesij, correxit omnia. profectus etiam in Olympicam celebritatem, audiuitque Lamacho * Therinæo Philippi & Alexandri laudationem recitante, Thebanos autem & Olynthios perstringente contra eum surrexit, ac recitatis veterum poetarum testimoniis de rebus Thebanorum & Olynthiorum bene gestis effecit, vt Lamachus & taceret, & è celebritate aufugeret. Philippum etiam aiunt, quum Demosthenis contra ipsum habitæ orationes ad eum afferrentur, dixisse: Ego Demosthenem, si dicentem audiuissem, & ipse ad bellum mihi inferendum delegissem. Ac Demosthenis orationes militibus, propter * bellicam vim: Isocrateas pugilibus comparabat, quòd oblectationem theatralem afferrent. Si à Dexitheo ad Callimachum numeres, quo prætore Olynthij, olim bello à Philippo premerentur, legatos auxilia petitum miserunt, annos septem & triginta natus, persuasit ferendam esse opem. Anno sequente, quo Plato obiit, Philippus Olynthios euertit. Notus fuit & Xenophonti Socratico, vel adolescens, vel adultus. Is enim libros de rebus Græcorum, & prælio ad Mantineã * Chariclide prætore absoluit. hic verò antè sub Timocrate tutores suos peregerat. Cum Aeschines post damnationem solum verteret, eum equo persecutus est. Is verò quum se comprehendi putans, ob tecta facie, procidisset, eum erectum consolatus est, dato argenti talento. Autor populo fuit, vt Thasi peregrinum militem aleret. & ea de causa trierarchus abiit. Frumentator creatus, & peculatus reus factus, absolutus est. Philippo Elateam occupante, & ipse cum iis qui ad Chæroneam pugnarunt, egressus est, atque ibi deseruit ordinem. Cum autem inter fugiendum chlamys rubo adhæsisset, conuersus, ζώγρει, clamauit: hoc est, viuum cape. In clypeo, bonæ Fortunæ insigne gessit, sed funebrem tamen orationem de interfectis habuit. Postea vrbis instaurandæ munere suscepto, & murorum curator delectus, de suo argentum quod insumptum erat, contulit, centum minas

[illegible]

Eubœa. Corona. Harpalus. Exilium. Reuocatio. Secundum exilium. Archias.

Largitus est & sacrorum curatoribus decies mille drachmas & triremi conscensa circumuectus, pecuniam à sociis exegit, quibus de causis sæpe corona est donatus, prius à Demomele, Aristonico, Hyperide, aurea corona, postremò à Ctesiphonte. Quod decretum quum à* Diodoto & Aeschine violatarum legum esset accusatum, ita se defendit, vt vinceret, & accusator quintam suffragiorum partem non ferret. Post, quum Alexander expeditionem in Asiam moueret, & Harpalus cum pecuniis Athenas confugere vellet, primum eum recipi vetuit; quum verò is appulisset, mille Daricis acceptis, mutauit sententiam. & quum Athenienses hominem Antipatro tradere vellent, refragatus est, & decreto iussit pecuniam in arcem referri, *& populo pecuniæ numerum indicari. Harpalus autem dixit, septingenta & quinquaginta talenta & paulò plus esse, vt ait Philochorus. Post hæc, elapso Harpalo è carcere, in quo custodiebatur, donec aliquis ab Alexandro venisset, & in Cretam profecto, aut, vt alij, Laconicæ Tænarum, corruptela crimini data est Demostheni, quasi ob acceptam pecuniam *neque numerum receptæ pecuniæ indicasset, neque custodum negligentiam: & in iudicium adductus ab Hyperida, Pythea, Menesæchmo, Himeræo, Patrocle, atque ita accusatus est, vt ab Areopagitico senatu damnaretur. Damnatus, fugā cepit, vel quod quincuplum non posset soluere, tenebatur autem crimini, cum *triginta talenta accepisse, vel vt quidam aiunt, quòd venire in iudicium non auderet. Post hoc tempus, quum Athenienses Polyeuctum legatū ad commune Arcadum misissent, vt à societate Macedonum recederent, atque eis Polyeuctus persuadere non posset: Demosthenes prodiit, eisque suffragatus, persuasit. Ob hoc factum quum in admiratione esset, aliquanto post restitutus est, decreto scripto & missa trireme: & cum ex plebiscito triginta illis talentis aram Iouis Seruatoris in Piræeo ornasset, mulcta ei remissa fuit. Hoc senatusconsulto in Demonis consobrini eius sententiam facto, iam rursus accessit ad Rempublicam. Antipatro autem à Græcis Lamiæ concluso, Atheniensibus ob res bene gestas nuncios sacrificantibus, ad sodalium quendam Agesistratum dixit, Se non ita sentire de rebus, quemadmodum cæteri sentirent. Scire enim se, Græcos stadium belligerare & posse & scire, dolichum non item. Cum aūt Pharsalum cepisset Antipater, & Atheniensibus obsidionem minitaretur, nisi oratores dederent: relicta vrbe Demosthenes fugit primùm in Aeginam, ad Aeaceum sessurus: sed metu perterritus, in Calauriā transiit, decretóque facto ab Atheniensibus de dedēdis eum reliquis oratoribus, tum ipse etiam sedit supplex in æde Neptuni, profectóq; ad eum Archia cognomine Phygadothera, quasi exulum venatorē dicas, qui Anaximenem oratorem audierat, & suadente, vt surgeret, quòd in Antipatri amicitiā recipiēdus esset: Tu neque cum tragœdias, inquit, ageres, mihi persuasisti vnquam, neque nunc persuadebis, cū das cōsilium, nullum aūt vim parantem, ciues prohiberēt. Tum Demosthenes: Non, inquit, salutis adipiscēdæ studio in Calauriam fugi, sed vt arguerē Macedones qui deos etiam violare nō dubitent: ac tabellis postulatis, scripsit, vt Demetrius Magnes ait, eos versiculos, qui post ab Atheniensib. eius statuæ sūt ascripti:

Consilio si par Demosthenes æqua fuisset:
Nunquam esset te Macedum Græcia Marte premeret.

[illegible]

βασιλεύουσιν. ἀναγνοὺς τε γραμματίδιον, ἔγραψεν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐλεγεῖον ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον.

εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ Δημόσθενες εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

οὗτος

is verò qui conduxerat, se centem habere posset tem. His dictis abibat. Dicentibus autem eum Athenienßibus, & rogantibus ut argumentum concluderet, tantùm, inquit, de asini vmbra vobis audire de grauibus rebus differentem non vultis? Cum Polus histrio aliquando ad eum dixisset, se biduo certamine talentum mercede accepisse: Ego verò, inquit, quinque talenta vnius diei silentio. Cum aliquando in concione quòd strauisset, exploderetur: De histrionibus, inquit, è sono, de oratoribus, è consilio est iudicandum. Cum Epicles ei perpetuas meditationes obiecisset: Puderet me, inquit, cùm tanto populo suadeam, temere verba fundere. Memorant eum non extinxisse lucernam ad annum ætatis vsque quinquagesimũ vt perpoliret suas orationes: & ipse ait, se aquam potare solitum. Cognouit eum & Lysias rhetor, & Isocrates vidit Rempublicam administrantem, vsque ad Cheronensem pugnam, & quidam è Socraticis philosophis. * Plerasque orationes habuit ex tempore, quum apto esset ad eam rem ingenio. Primus ei decreuit auream coronam Aristonicus Nicophanis F. Anagyrasius, * intercessit Diondas.

[Margin: Histrionis gloriatio à Demosthene repressa. — Lucubrationes.]

A [illegible]

B [illegible]

LVCIANI LAVDATIO DEMOSTHENIS

Hieronymo Vvolfio interprete.

[Margin: Locus. Tempus.]

IN Vsta porticum istam, quæ ad læuam est hinc egressis, eunti mihi die XVI. paulo ante meridiem, Thersagoras fit obuiam. Fortasse vestrũ nonnulli eum nouerunt: est, adunco nasu, subalbus, virili natura, conspectum igitur eum adhuc accedentem, Thersagora, inquam, poeta, quò abis, & vnde? T. Domo, inquit, huc. L. Vtrum inquam, deambulatum? T. Omnino, inquit, & ista re mihi est opus. Nam sum prima nocte surrexi, & natalis Homeri poetæ primitias offerendas esse censui. L. Recte, inquam, facis, qui velut alumnus, institutionis ei præmium persoluas. T. Inde igitur, inquit, auspicatus, nunc nondum me ad hoc meridiei tempus euectum esse. Vt igitur, inquit dixi, etiam deambulatione mihi est opus. sed multò prius tamen, salutare istum necesse habeo: Homerum demonstrans (nostis nimirũ eum qui ad dextram stat in fanis Ptolemæorum, illum promisso capillo.) Eum igitur, inquit, salutatum venio, & precatum, vt versuum mihi copiam impertiat. L. At, inquam, si res precibus confici posset, iampridem & ego fortasse Demosthenem appellassem, vt mihi ad natalem suum celebrandum adiumento esset. Si vota igitur nos adiuuarent, precari vellem vnà tecum. Communis enim esset vtrique commoditas. T. Equidem, inquit, * versuum affluentiam, quam & nocte ac interdiu feci, eius Homeri beneuolentiæ acceptam refero. Diuino enim quodam impetu fui, more vatum ad poesim concitatus. Sed iudicium eris tuum. Nam de industria pugillares hos tuli mecum, an forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Ac tu sanè opportunè videris vacare. L. Tu verò, inquam, beatus es, & longi cursus victori similis, qui iam ablato puluere, spectaculi voluptate fruitur, & cũ populo fabulari instituit, cui iam sit in arenam descendendũ.

[Margin: Poeta physiognomonica. — Homeri genethlia celebrata. — Votis illa quantũ. — Victor. Certamen.]

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ΚΑΤΑ Λουκιανόν.

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

A Verùm ad carceres, dixit ille, nec in fabulam [illegible]. Quare tu quoque mihi, qui viros [illegible] longissimum curriculum versari [illegible] videris, [illegible] vehementer perhorrescentis. L. Tum [illegible] Quasi vero [illegible] quidem [illegible] L. Fortassis, inquam, tibi Demosthenes [illegible] Homerum [illegible] quidem, qui Homerum laudarim, [illegible] vero Demosthenes [illegible] potius [illegible] T. Calumniam, inquit. Nonquam enim [illegible] magis ad Homerum animo [illegible] contentionem [illegible] L. [illegible] Me vero non venies ad Demosthenem? Verum [illegible] orationis [illegible] apparere in poetica sola esse difficultatem & [illegible] Oratoriam autem dicendi genus [illegible] despicere [illegible] pedites praeterea [illegible] T. Alias inquit, [illegible] poetica [illegible] opus. L. [illegible] inquam, qui [illegible] quos [illegible] & [illegible] velint. T. [illegible] saepe mihi

B [illegible] est, cum aliorum scripta [illegible] Demosthenis cum Homero conferre, [illegible] & celsitatem & dignitatem & illius [illegible] cum Philippi [illegible] & [illegible] Aliud [illegible] melius, [illegible] Decet igitur [illegible] bona [illegible]

Non [illegible] ad [illegible]

[illegible] & libertate [illegible] illum [illegible] Vlyssi [illegible] Vita enim [illegible] Infinitis denique in locis illorum [illegible] Deinde [illegible] & affectiones & dictionum tropos & [illegible] mutationes & [illegible] digressiones [illegible] similitudinum [illegible] Barbaris [illegible] Ac saepe mihi videtur

C [illegible]

[illegible]

ob humani generis perniciem. Tempus vel heroum, A vt Homerum adeo, vt etiam quæ post tempora ac maiê Hesiodi recin, non verbo consulet. Quin etiam nostri Melesigenis, hunc vitimo anteponunt quod suae ob fortunam paupertatis, sue ob cladem oculorum ac ceperit. Sed ut efflat fortasse hac incerta, sunt vt sunt, rel [illegible] sequitur Euangelistu quae per [illegible] mea laudatio oculatam potius celebrat, traditi sapientiam, quæ per omnes tantae versibus indagatur, collectas, [illegible] tem longum, id maximum est, expeditum & plurimum rebus definitis & notis, [illegible] verbo dicatur, vt tali paratum obsonium, condimenta postulans. Quid e-nim mihi magnum & splendidum, quod [illegible] celebre fortuna Demosthenis largita est? Nempe patria sunt Athenæ illæ felices & decantatæ, & Græciæ munimen-tum. Quod si ergo nactus essem Athenas, quo poeti-ca licentia inferuissem amores deorum, & eorum [illegible] ctiones, & habitationes, & munera, & Eleusinam, [illegible] leges & celebritates, & Piræum, & colonias, & tro-phæa terra marique parta, quæ nemo est, qui dicendo æquare possit, vt ait Demosthenes, copia mihi pro-fus inexhausta suppeditasset. Neque vero viderer B laudationem tanquam distorquere, ac longius aber-rare a proposito: cum receptum in hoc genere sit, eos qui laudantur augere patriæ ornamentis. Isocrates certe additamento vitæ Theseum Helenæ interpo-suit. Ac poetarum quidem natio libera est: sed tamen verebar, ne prouerbio locum propter prolixitatem immodicam esse locum inueniat, & * accessio facta dicatur esse maior. Quod si Athenas omittam, succe-dit ratio cui pater trierarchus, aureum (vt Pindari verbis vtar) fundamentum. Neque enim censet A-thenis fuit splendidior trierarchico. Qui si Demo-sthenem admodum puero decessit: non ea est existi-manda calamitas, sed gloriæ argumentum, ingenij præstantiam ostegentis. Homeri quidem neque in-stitutio, neque exercitatio ab historicis memoriæ prodita est: sed statim eas attingens laudes cogimus, quas ipse fabricauit, cum neque educatio, neque e-ducatio, neque disciplina maternam vllam suppedi-tarent neque enim ad Hesiodum iterum confugere licet, atque vel ignauis pastoribus carmina inspirat. C Hic autem copiam tibi suppeditat Callistratus, & [illegible] laurus est catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isæus Eu-bulides. Iam cum infinitæ Athenis voluptates, cum etiam qui paternarum legum necessitatibus subessent, [illegible], & procliua sit adolescentum ætas ad libidinem, cui quæ liceret, propter tutorum negligen-tiam indulgere, genus philosophiæ & ciuilis virtutis amor eum detinuit, qui non ad Phrynen, sed ad Ari-stotelis & Theophrasti, & Xenocratis & Platonis fores ducebat. Atque hic, vt optime, disputare lice-bit, duas esse amorum stirpes, ita [illegible] cuiusdam amoris, præcipitem & agrestem, Veneris plebeiæ filium, [illegible] adolescentum cupiditates, non vi-tali [illegible] cælestis, qui aurea quadam catena trahit, quæ non igni & arcu incurabiles vul-nerum morsus ingerit, sed ad ipsius pulchritudinis sinceram & puram ideam rapit, sobrio furore ani-morum, qui huic sunt vicini & diuini, vt ait tragi-cus, semine procreati. Amori igitur parata sunt om-nia, talaria, spelunca, speculum, ensis, linguæ distin-ctio, a [illegible] grandi iam ætate exercitationem memoriæ e-xercitatio, tumultus contra [illegible] cum la-borum diebus continuatio. Quis, rem quam ignorat in-quit, qualis in eloquentia tibi Demosthenis confertur?

[illegible]

[illegible]

A qui quidem sententiis & verbis condensset orationem, & affectibus interponendis probabilitatem accurate consectetur, magnitudine splendidam, spiritu vehementi, continentia verborum & sententiarum modestissimam, figurarum mutatione maxime variam. Solus certe quidem oratorum vnum (vt Leosthenes dicere ausus fuit) non malleo fabrefactam exhibuit orationem. Non enim, quod Callisthenes de Aeschylo quodam loco dicit, eum in vino scribere tragoedias, animo concitato & efferuescente: non sic, inquam, Demosthenes per ebrietatem componebat orationes, sed aquam potans. Vnde & Demadem ferunt in eius aquae potationem lusisse, alios ad aquam dicere, sed Demosthenem scribere ad aquam. Pytheas vero, Demosthenicarum orationum plausus nocturnam redolere lucernam videbatur. L. Et hic quid, inquit, orationis locus cum argumento meo [illegible] com[illegible] est. Non minorem enim orationis vbertatem etiam Homeri poesis mihi suppeditat. Verum si ad humanitatis [illegible] & manifestam, & gestae Reipublicae totius splendorem transieris. Ac is quidem pergebat tanquam adiecturus caetera L. Ego vero cum [illegible] Numquid, inquam, in [illegible] est, [illegible] balneum [illegible] haurire aquam, & aures meas reliqua oratione profundere? L. Mehercule, inquit, commemorabo etiam publicas epulas, & exhibitas voluptates, & [illegible], & [illegible], & fossam, & redemptiones captiuorum, & [illegible] elocationes, optime [illegible] gestasque in Republica [illegible], & legationes, & legum constitutiones. Postquam igitur magnitudo gestarum rerum incidit, ridere mihi subiit eum, qui supercilia contrahat, & vereatur, ne sibi ad praedicanda facta Demosthenis verba desint. L. Fortasse, inquam, bene vt existimas, mea fefellit eorum qui in eloquentiae studiis aetatem consumpserunt, [illegible] Demosthenem non persentiscis? T. Siquidem, inquit, in oratione substitisset aliquibus, vt tu ais, indigentem nisi forte contrarium tibi accidit, vt ceu fulgure quodam collucente, non possis in illustri gloria Demosthenis oculos desigere. Nam simile quippiam in Homero principio mihi [illegible] certe parum abfuit quin abiicerem animum, & de illo argumento mihi ne cogitandum quidem existimarem. Post, nescio quo modo me collegi, vt mihi videar paulatim assuescere cuncta intueri, ne auertendis tanquam a Sole oculis, nothus in Homeridarum genere deprehendar. Tibi autem, mea quidem opinione, hoc etiam multo quam mihi videtur esse facilius. Cum enim Homeri gloria sua poeticae facultatis tanquam ancora nitatur: eam vniuersam confertim apprehendere necesse fuit. Tu vero si etiam animum semel ad totum Demosthenem conuerteris, vehementer aestuabis, huc illac oberrando verbis, nec habebis quod ad primum apprehendas: id quod gulosis in Syracusiis mensis accidit, aut audiendi spectandique auidis, quae cum in plurimas audionum spectaculorumque voluptates inciderint, ignorant ad quam sese conferant, animo subinde aberrantes. Arbitror igitur te quoque huc illac [illegible] non habentem vbi insistas, cum vndique attrahat, ingenium magnificum, ardens impetus, vita modesta, eloquentiae vis, actionum constantia, largitionum [illegible] & magnarum coeptio, iusticia, humanitas, fides, magnitudo animi, prudentia, singulaque multae magnaeque sunt actiones. Fortassis igitur cum vides hic decreta, legationes, conciones, leges inde classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chium, Rhodum, Hellespontum, Byzantium non habes quo inclinet animus, ipsa te copia rerum huc illuc rapiente.

Subscript. Leosthenes. — Munificentia. — Rerum gestarum [illegible] copia eloquentiae. — Ipsa copia [illegible]. — Congeries laudum Demosthenis.

Quemadmodum igitur Pindarus, cùm animo multa complecteretur, hoc ferè modo dubitauit:

Ismenúm-ne, an fibulatam Meliam,
An Cadmum, an Spartorum sacrum genus,
An caeruleam Thebam,
An imperterritum robur Herculis,
An Bacchi latum honorem,
An nuptias candidae Harmoniae celebrabimus?

Sic & tu dubitare videris, oratiōne an vita, eloquentia an eruditio, administratio Reipublicae an mors viri sit celebranda? Sed haudquaquam, inquit, difficile est, effugere errorem. nam quodcunque enim apprehenderis, vel eloquentiam solam, in eam confer orationem. Ac Periclea quidem illa contentus esse potes. Nam de illius quidem fulguribus & tonitruis, & Suadelae stimulo quandam opinionem accepimus. sed quia eam ipsam non videmus, ex eo constat, illā vitra speciem mirabile nihil habuisse, quae temporis cotem & iudicium sustinere nō valuerit. At oratio Demosthenis. Sed tibi hoc explicandam relinquo, si hac te converteris. Quòd si ad animi virtutes, aut res ab eo gestas aggressus fueris praeclarum tibi fuerit, vnam quamcunque tandem resecare disputationem: si lautius voles, binas ternásve deligere, ad iustum orationis argumentum. Magnus enim in omnibus est splēdor, si quidē nō vniuersè, sed ex parte laudabitur*. Moris. n. Homerici est, Heroū laudes ex partib. cōficere, pedib. aut capite aut capillo: etiā ex gestaminibus, aut clypeis. Ac ne diis quidē & draconibus turpe fuit, à portis obsessam, aut arcum, aut egidem, nedum partem corporis, aut animi, celebrari. Beneficia verò simul ne referri quidem possunt. Itaque nec Demosthenes quereretur, si vnū aliquod suū bonum seorsum laudetur. Nam vniuersè ne ipse quidem ad se laudandum satis virium haberet. Haec cū Thersagoras commemorasset, L. Arbitror te, inquā, vnum ostentare mihi voluisse, dum te non tantum praestantem poetam esse, Demosthenem tanquā mercis alicuius accessionem sermoni tuo inseruisse ac pedestrem orationē cū versibus coniunxisse. T. Tibi quidem, inquit, dum ostendere conor quam res sit facilis, ad percurrendam hanc orationem sum prouectus an laxata solicitudine, te nobis auditorem praeberes. L. Nihil igitur, inquā, crede mihi, promouisti: ac potius vide, ne retrò cesseris etiam. T. Bellum verò, inquit, istuc remediū fuerit. L. Tu enim, inquam, ignorās opinor huius rei difficultatē. deinde istiuc medici, qui aegroti malū nescit, aliud curas. Iis quidē, quae eū, qui primus ad hāc orationē accederet, turbarunt, mederi es aggressus, quę multis abhinc seculis sunt absumpta. Quare huius difficultatis obsoleta medicamenta iam attulisti. T. Hoc igitur, inquit, esto tibi remediū. Debet profectò, vt via tritissima, sic ista etiā ratio tutissima esse. L. Ego verò contrariā, inquā, institui, ac Annicerīde Cyrenaeū habuisse studio ferunt, apud Platonem & sodales aurigandi peritiam ostēdēté, qui multos circū Academiā egerat cursus in orbita eadē omnes, nihil deflexos, vt vnius cursus in terra vestigia relinquerētur. Mihi verò diuersum est propositū, orbitas declinare. Neq; verò facile esse arbitror, nouā moliri viā, tritas auersantem. T. At Passonis, inquit, factū illud est callidū. L. Quale inquam? nō enim audiui. T. Passoni pictori aiūt, equū se volutātē locatū esse depingēdū: eum verò pinxisse currētē, & multū pulueris circa equū. Vt verò pingēti interuenisset is qui locarat, expostulasse cū eo

Eloquētia Periclea.

Noua tractandi ratio difficilis.

Annicerides auriga.

Passonis equus.

A ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ἐπεὶ πολλὰ τῷ νῷ περιέλαβεν, οὕτω πως ἠπόρησεν,

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον μελίαν,
ἢ Κάδμον ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν.

οὕτω δὴ καὶ σύ γε ταῦτα ἔοικας διαπορεῖν, λόγον ἢ βίον, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τἀνδρὸς ὑμνητέον. [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

Nam ei [illegible] A N. Nu [illegible] AE. Non [illegible] equitem [illegible], qui in Demosthenem, [illegible] Athenienses [illegible] Athenis [illegible] patriae [illegible] nunc tu, sed [illegible]. Si quis autem [illegible] patria [illegible] equitem [illegible] [illegible] vitam possidet [illegible]. Ac illos [illegible] voluptate [illegible] agerem [illegible] autem longe malum hic apud nos esse puto, quam Illyricum equitatum, & Triballorum, & omnes conductitios exercitus. [illegible] Ad Pu [illegible] fecit. Nam quum Diopithes [illegible] Athenis [illegible]. Ipse [illegible] militem [illegible] B [illegible] tabule videtur. Quid vero? [illegible] Barbaros [illegible]. At [illegible] Demosthenes [illegible] Athenienses [illegible] Tarento & Thessalia [illegible]. Nunc enim [illegible] vigilat, & omnes occasiones urget, & nostros [illegible]. Eum enim neque [illegible] neque [illegible] deliberamus denique [illegible] quoddam est, [illegible] impetu capiamus. Nam quantum in eo quidem fuit, nec Amphipolim recepissemus, nec Olynthum nec Plocensis [illegible] Pylas haberemus, non Chersonesum, non Hellespontum [illegible]. Sed [illegible] C [illegible] libertate [illegible] gratis. Adhibet [illegible] classem [illegible]. [illegible] Marathone & ad Salaminem [illegible]. Hanc [illegible] Aristides [illegible]. Hic igitur, Antipater [illegible] quam omnes [illegible] & omnes classes. Qui [illegible] Atheniensium Themistocles [illegible] & Pericles [illegible] Demosthenes [illegible] Themistoclis [illegible] Periclis magnitudinem animi [illegible] Euboea, Megaram, Hellespontum [illegible] Charete & Diopithe & Proxeno [illegible] Demosthenes [illegible]. Quod si [illegible] & [illegible] & pecunias [illegible] Macedonia [illegible] Q[illegible] [illegible] AE. [illegible] AN. Quid igitur [illegible]

[illegible]

[illegible Greek text]

A obiit? AR. *Non. AN. Sed quo in loco fuit? AR. In Calauria. AN. Fortasse negligentia vestra in causa est, qui hominem non curaueritis? AR. At nec in nostra potestate fuit. AN. Quid ait? ambages quasdam narras o Archia: [illegible] vanum ceperitis, non habuistis? AR. Nisi donec vero [illegible], et primum non afferre vim? quanquam nihilo plus promouissemus, etiam violentia, id quod facturi fuimus. AN. Ne in eo quidem recte fecistis, quod facturi fuistis. fortassis igitur violentia vestra periit. AR. Nos quidem eum non occidimus, sed vim ei afferre cum persuadere non possemus, necesse habuimus. Tibi vero, quid o rex, commodi accessisset, etiam si viuus huc peruenisset? Omnino certe non aliud quam eum occidisses. AN. Bona verba o Archia. Non intellexisse mihi videris neque qui Demosthenes fuerit, neque meam sententiam: sed existimare, non aliud esse Demosthenem inuenisse, quam illos indignos homines, qui eadem perierunt, Himeraeum Phalerea, & Marathonium Aristonicum, & Piraeensem illum Eucratem [illegible] nihil differentes, homines humiles, occasione subitorum tumultuum elatos, & ad paruam perturbationis spem audacter excitatos, deinde paulo post timore perculsos instar vespertilionum [illegible] vetorum & perfidum Hyperidem & amicitiae violatorem, assentatorem publicum, qui [illegible] saepe non esse dominum [illegible] cap [illegible] aurum [illegible], calumniis Demosthenem & in iis rebus suam locare operam quibus eos ipsos [illegible] tuit, quibus gratificabatur. Non multo certe post [illegible] splendidius eum quam Alcibiadem, [illegible] esse acceptum. Ille vero non verebatur, nec enim sciebat in [illegible] olim amicos linguam neque [illegible] propter verecundiam [illegible] gratiam [illegible]. AR. Quid vero? Nonne omnium [illegible] Demosthenes est inimicissimus? AN. Non si cui liber & integra est causa et quis omne fraudis expers & constans ingenium sibi amicum ducit [illegible] etiam apud hostes honesta sunt, & natura virtutis [illegible] magni facienda. Usque sane ego Xerxem [illegible], qui Bulidem & Sperchidem Lacedaemonios admiratus, [illegible] caedere liceret, dimisit. Sed si quem omnium, Demosthenem certe, & ipse in Athenis (quanquam non satis vacabat) cum eo congressus, & ex aliis percontatus, ob ipsam reip. administrationem admiratus sum: non, ut aliquis existimet, ob eloquentiae facultatem, etsi nihil ad eum erat Python: & alii Attici oratores, ludus & iocus, si cum huius plausu & contentione, & verborum concinnitate, & sententiarum circumscriptionibus, & frequentatione demonstrationum, & conciliandi [illegible] rationibus conferrentur. Poenitet sane nos conuocasse Graecos Athenas, quod conuicti sint iidem Athenienses Pythone & Pythonis pollicitationibus fieri, & post a Demosthene ac Demosthenis argumentis [illegible]. Nobis certe nullus patebat aditus ad eius eloquentiae vim. Ego vero secundo eum loco numerabam [illegible] vice: sed ipsum Demosthenem supra modum admirabar, ob & animi & ingenii magnitudinem, qui pectus immotum & erectum in omnibus fortunae decumanis fluctibus retineret, nullisque terroribus a proposito dimoueretur. Ac Philippum in eadem fuisse mecum de hoc viro sententia memini. Nam is cum aliquando concio Athenis hac nunciata esset, qua ipse perstringebatur, & Parmenion indignaretur, atque etiam dicterium quoddam in Demosthenem adiecisset: O Parmenion, inquit, aequum est Demostheni dicendi libertatem dare. Solus enim e Graeciae gubernatoribus nusquam inscriptus est tabulis expensi nostris.

Demosthenis [illegible] Antipatri [illegible] Demosthenem. Himeraeus. Aristonicus. Eucrates. Hyperides. Virtutem [illegible] Bulis. Sperchis. Eloquentia. Animi & ingenii magnitudo. Testimonium Philippi. Abstinentia.

Verùm malim me ei fidem habuisse, quàm scribis * & nauiculariis. Nunc eorum singulis expensa feruntur aurum, ligna, reditus, pecudes, agri. At hic longas classes mittit, constituit copias, contra nos insurgit. Talia & tum & sæpe aliàs ad me Philippus de viro dicebat: & in quadam suæ felicitatis parte numerabat, quòd Demosthenes non esset imperator: cuius etiam orationibus Athenis erumpentibus, tanquam arietibus aut catapultis sua quassarentur & prosternerentur consilia. Nam de pugna ad Chæroneam, ne post victoriam quidem ad nos dicere desistebat: In quantum nos periculum homo coniecit? Etsi enim præter spem & ignauia ducum, & militum confusione, & admirabili fortunæ manu, quæ multis in rebus conficiendis sæpe nobis adiumento fuit, vicimus: vno tamen certè quidem hoc die me in periculum & imperij & vitæ amittendæ coniecit, præstantissimis vrbibus conuocatis, & omni Græciæ potentia congregata: Atheniensibus simul & Thebanis, cæterisque Bœotiis & Corinthiis & Euboeensibus & Megarensibus, & Græciæ præstantissimis viris adire periculum coactis, ne in Atticam penetrare passus non est. Tales is de Demosthene continenter habebat orationes. & ad eos qui dicebant, eum habere grauem aduersarium, populum Atheniensem: Mihi verò, inquit, aduersarius est Demosthenes: Athenienses autem sine Demosthene, sunt Aenianes & Thessali. Et cum legatos ad vrbes mittebat, si respublica Atheniensium cæterorum oratorum aliquos miserat, legationem facilimè vincebat. At si Demosthenes, inquit, intercessisset: frustra legatos misissemus. Neque enim de Demosthenis eloquentia trophæum erigi potest. Hæc Philippus. Nos verò, * omnino deteriore conditione essemus, si talem virum cepissemus? Per deos, Archia, quid censes? Nunquid vt bouem ad macellum duceremus, an potius eius consiliis de statu Græciæ, ac totius imperij vteremur? Eum enim cùm natura ab initio complectebar propter ipsam Reipublicæ gerendæ rationem, tum verò multò magis propter Aristotelis testimonium. Nam is quidem & ad Alexandrum & ad nos subinde dicere nunquam desistebat: cum tanta esset multitudo eorum, qui sua institutione vsi essent, se neminem vnquam ita esse admiratum, tum ob ingenij magnitudinem, tum ob exercitationis assiduitatem, & grauitatem, & celeritatem, & libertatem orationis, & tolerantiam. Vos verò inquit, putatis eum Eubuli & Phrynonis & Philocratis esse similem ac muneribus & ipsum studetis allicere? hominem qui & patrimonium in Athenienses, cùm primùm eos qui eius opem implorarunt, tum publicè in ciuitatem contulit? Quòd si non successerit, putatis vos ei terrorem incussuros? cui iam olim deliberatum est, caput obiicere incertis patriæ fortunis? Et indignantem cum vestra facta reprehendit? Is verò neque Atheniensem populum reformidat. An ignoratis, inquit, eum ob beneuolentiam erga patriam versari in Republica: sibi verò administrationem Reipublicæ philosophiæ exercitationem proposuisse? * Huiusmodi de causis, ô Archia, perquam voluissem ex eius congressibus audire, tum quid de statu harum rerum sentiret: tum relictis, qui se quouis tempore nobis ingesserunt, adulatoribus, simplicem aliquam, cum opus esset, ex ingenuo animo audire orationem, & consilij veritatem spectantis fieri participem. Atque etiam eum admonere esset æquum, quam pro ingratissimis Atheniensibus

Instrumenta. — *Pugna ad Chæroneã.* — *Demosthenes solus Philippi aduersarius.* — *Aristotelis testimonium.* — *Anni sa-cra.*

A καί τοι μᾶλλον ἂν ἠβουλόμην, ὦ γραμματεῦ, *ἐξ ἀκάτους ἐμαυτὸν πιστεῦσαι κελεύειν. τοῖς δ᾽ ἐκείνων μὲν ἑκάστῳ ἀπο-λογίζεσθαι χρυσίον, ξύλα, πρόσοδοι, θρέμματα, γῆ· ὁ δὲ ἐπιμελὴς στόλους ἀποστέλλων, συμπαρίστησι δυνάμεις, ἀντιμαχεῖται. τοιαῦτα καὶ τότε πολλάκις πρός με ὁ Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς διελέγετο, ἐν τῷ μέρει τῆς τύχης τιθέμενος τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην, ὃς τοῖς λόγοις ὥσπερ κριοῖς ἢ καταπέλταις, Ἀθήνηθεν ἐμβάλλων, ἐξέσειεν αὐτοῦ, καὶ κατεκρήμνιζε τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύσατο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀνθρώπους ἡμᾶς κινδύνου καθέστησεν. εἰ γὰρ καὶ παρ᾽ ἐλπίδα καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραλόγῳ μόνῃ τῆς τύχης πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συναγωνισαμένης, κατωρθώσαμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγών, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς B ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἠνάγκασε κινδυνεύειν, καὶ μὴ εἴασε με ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν παρελθεῖν. τοιούτους εἶχεν ἀεὶ περὶ Δημοσθένους τοὺς λόγους. καὶ πρός γε τοὺς λέγοντας, ὡς μέγαν ἔχοι τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, ἔφη, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶσίν εἰσι καὶ Θετταλοῖς. καὶ πρεσβείας ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τὴν μὲν ἄλλων ῥητόρων τινὰς εἰ τὴν Ἀθηναίων πόλις ἀποστείλαιτο, πρεσβείαν ῥᾷστα ἦν καταγωνιεῖσθαι. τοῦ Δημοσθένους δὲ ἐπιστάντος, μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν. οὐ γὰρ ἔστι τῶν Δημοσθένους λόγων στῆσαι τρόπαιον. ὁ Φίλιππος καὶ μὲν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἐχοντες, *εἰ λαβόντες τοιοῦτον ἄνδρα; πρὸς θεῶν, ἀρχία, τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν συμβούλῳ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐχρησάμεθα; φύσει μὲν γὰρ C αὐτόν, ἢ κατ᾽ ἀρχὰς ἠγαπήκειν διὰ τὴν πολιτείαν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τε γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ πρὸς ἡμᾶς γε λέγων οὐ διελίπεν, ὅτι τοσούτων ὄντων αὐτῷ τῶν πεπαιδευμένων, μάλιστα τοῦτον θαυμάσειε, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους καὶ τάχους, καὶ παρρησίας καὶ καρτερίας ἕνεκα. ὑμεῖς δ᾽ ἡγεῖσθε, ὡς κατ᾽ Εὐβούλου καὶ Φρύνωνος καὶ Φιλοκράτους, καὶ τοῦτον δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν προσῆκε, καὶ τὸν καὶ τὴν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει καταναλωκότα. ἐκφοβήσειν δὲ φοβήσειν οἴεσθε; πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύχαις; καὶ ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ὑμῖν, ἀγανακτεῖν; ὅς γε οὐδὲ τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλεται. λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲν τῆς πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν γυμνάσιον φιλοσοφίας προτιθέμενος. τοιούτων δ᾽ ἀρχία, καθάπερ ἐβουλόμην, αὐτὸν συγγενόμενος, τήν τε γνώμην ἣν ἔχει περὶ τῶν πραγμάτων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τῶν ἀεὶ προσκεκολακευκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμεθα ἀπαλλαγείς, ἁπλοῦ πρὸς τὸ ἐλεύθερον γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, καὶ φιλαληθοῦς συμβουλῆς μεταλαβεῖν. καὶ τὸ νουθετῆσαι δίκαιον, καθ᾽ ὅσον ὄντων Ἀθηναίων τοὺς

[illegible]

A omnem suam vitam in discrimen & pericula coniecisset, cum licuisset humanioribus & constantioribus uti amicis. AR. Caetera quidem, ô rex, fortasse consecutus esset: illa verò frustra distillet. Adeò ad insaniam usque flagrabat amore Atheniensium. AN. Sic est, Archia. Quid enim dicamus aliud? Sed quonam modo mortuus est? AR. Magis etiam rex te admiraturum puto. Nos enim qui spectatores, ita attoniti & incredibili eramus, ut aliis qui non viderant, nihil differremus. Verùm apparet eum olim de extremo suo die hoc iniisse consilium, idque apparatus eius declarat. Sedebat intus in aede non [illegible] verba frustra contempseramus. AN. Quae verò vestra verba fuerant? AR. Multa & humana ei offerebam, & clementiam tuam ei pollicebar, quam quidem non admodum expectabam (neque enim sciebam, quo animo esses), sed te vehementer illi homini putabam: sed tamen utile id ad persuadendum arbitrabar. AN. Ut verò accipiebat vestra verba? neque me quicquam celes. Nam cum primis me hoc ipsum

B interrogasse atque audiisse vellem. Tu verò nihil praetermittito. Neque enim parum refert, generosi viri mores sub ipsum vitae finem cognoscere, utrum remissus & segnis fuerit, an verò animum prorsus immotum & erectum conservarit. AR. Nihil ille quidem dissimulabat, adeò ut me suavi cum risu, [illegible] priorem vitam incessendo, ineptum quendam mendaciorum histrionem esse diceret. AN. Cum igitur pollicitationibus fidem non haberet, num quid * veterem sibi consciscebat? AR. Non. Quòd si caetera audieris, non modo tibi dissuasisse videbitur. Sed quandoquidem dicere iubes: Macedonibus, inquit, neque [illegible] neque [illegible] fuerit, Demosthenem ita capere ut Amphipolim, ut Olynthum, ut Oropum. Talia multa dicebat. Nam notarios constitui, ut tibi dicta eius conservarentur. Equidem, inquit, Archia, cum cruciatuum & mortis metu in conspectum Antipatri venire nolim. Sed si verè ista dicitis, multò

C magis etiam mihi cavendum est, ne ipsam vitam [illegible] tionis loco ab Antipatro accepisse videar: [illegible], qui mihi stationem delegit, Graecia deserta, in Macedonicam transeam. Praeclarum enim esset, Archia, si mihi vitam Piraeeus ipse praeberet, & triremis quas largitus sum, & moenia, & fossae meis sumptibus elaborata, & Pandionis tribus, cuius ego ultro aedilis & praebitor, & Solon & Draco, & suggesti libertas, & liber populus, & decreta militaria, & leges trierarchiae, & praeclara facta maiorum, & triumphi, & civium benevolentia, qui me saepe coronis ornarunt, & copiae Graecorum, quas ego ad hoc usque tempus conservavi. Quòd si vivendum est misericordiam consecutum, [illegible] id quidem est, sed tamen tolerabilis est misericordia apud domesticos cognatos, quorum captivos redemi, aut apud patres, quorum filias elocavi, aut quos in solvendis tributis adiuvi. Verùm si me non conservabit imperium insularum & mare, à Neptuno hoc salutem expecto, & ab hac ara, & sacris legibus. Quòd si Neptunus fani sui violationem prohibere non poterit, neque Demosthenem Archiae prodere erubescet, moriar, neque Antipatrum potius quàm Deos est assectandum. Licuisset mihi Macedones amicitia habere quam Athenienses, & nunc vestrae fortunae esse socium, si cum Callimedonte & Pythea & Demade me coniunxissem. Licuisset [illegible] vel serò mutare ingenium, nisi me filiarum Erechthei & Codri puduisset. Non igitur vna cum fortuna sententiam mutare volo

[illegible]

Demosthenes [illegible] Antipatro [illegible]

praeclarum enim receptum est, mortē sine periculo vllius turpitudinis oppetere. Et nunc Archia non dedecori erit Athenis, vltro seruitute amplectenda, & sepultura pulcherrima, libertate, proiicienda. Sed aequū est, inquit, et meminisse id quod est ā te in tragoedia praeclarē dictum:

At illa moriens tamen permulte, sedulo
Cauebat in cadendo turpitudinem, idq́, parthe.

Demosthenes autem honestae morti vitam indecorā praeferat Xenocratis & Platonis disputationum de animi immortalitate oblitus? Ac acerbiora quaedam dicebat in eos, cum incaluisset, qui fortunae prosperitate insolescerent. Sed quorsum ea nunc ā me referri attinet? Tandem me partim orante partim minitante, & mollem cantilenam aspera temperante: Moueret, inquit, si is essem Archias. Sed cum Demosthenes sim, ignosce mihi quaeso, cum natura mea nō ferat, vt sim ignauus & malus. Tum vero, vt erat, instituebant abstrahere. Quod vbi sensit, non obscurum erat, cum deridere, & Deum intuitus: Apparet, inquit, Archiam arma sola & triremes & moenia & exercitus, esse vires & asyla humanis animis existimare, meāque instructionem contemnere, quam nec Illyrij, nec Triballi, nec Macedones coarguent, cum sit firmior ligneo illo muro, quo nos olim Apollo fore dixit inexpugnabiles. Hac ego prouidentia securē gessi Rempublicam & securē Macedonibus sum aduersatus, neque mihi curae fuit Euctemon, nec Aristogiton, nec Pytheas, nec Callimedon, neq; tum Philippus, neque nunc Archias. His dictis: Ne, inquit, iniice mihi manum. Nam quantum in me quidem erit, fanum non violabitur: salutato Deo, vltro sequar. Ac ego in hac spe eram, & cum ori manum admouisset, non aliud quām adorare putabam. AN. Id verō quid erat? AR. Post per quaestiones ex ancilla cōperimus: olim eum sibi venenum comparasse, quō animum, ad retinendam libertatem, corporis vinculis solueret. Quam primum verō limen transiit, me intuitus: Duc sanē hunc ad Antipatrum, inquit, Demosthenem autem non duces. Non ita me, adiecturus mihi videbatur, eos qui in Marathone occubuerunt. Is verō nobis valere iussis, auolauit. Hunc tibi finem, ō rex, Demosthenicae obsidionis referre possum. AN. Demosthenis ō Archia, & haec sunt. Papae: ō inuictū animum & beatum qualem forte fuit eius ingenium? quanta in Republica prouidentia? quanta vigilantia in tuenda sibi libertate? Sed is quidem abiit, victurus in beatorum insulis, heroum societate eas vias ambulaturus, quae in coelum ducere putantur, genius quispiam futurus in comitatu Liberalis Iouis. Nos verō corpus Athenas remittamus, pulchrius ei terrae donarium futurum, quam ij qui in Marathone occubuerunt.

Oratio ad se ipsum. — Elogium Demosthenis. — Sepultura.

καλόν γε, χρηστότατε, θάνατον ἐν καιρῷ [illegible] ἀρχήν [illegible] ἐλεύθερος. ἕξει δὲ τὸ κάλλιστον τῆς ἐλευθερίας ἐντάφιον. ἀλλ' ἄξιον, ἔφη, σοὶ τῶν ἐν τραγῳδίαις μεμνῆσθαι καλῶς εἰρημένων·

ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως,
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν, καὶ
ταῦτα.

Δημοσθένης δὲ ὁ γενναῖος θανάτου βίον προτιμήσει ἀσχήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος περὶ ἀθανασίας λόγων ἐπιλαθόμενος; καί τινα παρεῖχεν ἤδη προαχθεὶς εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς τύχης ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν τὰ ὑπ' ἐμοῦ; τέλος δ' ἡμῶν τὰ μὲν δεομένων, τὰ δὲ ἀπειλούντων, ἀναμίξαντι μύθοις τραχέα προσεπιχαιρέτας, ἐπεπείσθην ἄν, ἔφη, εἰ Ἀρχίας ἦν. ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμί, συγγνώμονες ἔσεσθέ μοι, ὦ βέλτιστε, εἰ μὴ πονηρὸς πέφυκα. τότε δὴ τὸ πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμεθα. ὁ δὲ ὡς ἐνόησε, διαγελάσας καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἀποβλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις καὶ τείχη καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ καταφύγια τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ὑπειληφέναι, τῆς δ' ἐμῆς παρασκευῆς καταπεφρονηκέναι, ἣν οὔτε Ἰλλυριοὶ καὶ Τριβαλλοὶ καὶ Μακεδόνες ἐξελέγξουσιν, ὀχυρωτέραν οὖσαν τοῦ ξυλίνου ποτὲ τείχους ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνάλωτον ἐπεφήμισεν. ἀλλ' ἐγὼ ταύτης τῆς προνοίας αὐτὸς μὲν ἐπολιτευσάμην, θαρρῶν δὲ καὶ τὰ κατὰ Μακεδόνων ἐθάρρουν. ἔμελλον δ' οὐδὲν οὐδὲ Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου. τοῦτ' οὖν, μή μοι προσαγάγῃς τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ γὰρ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ὑβρίζεται τὸ τέμενος, ἀλλὰ τὸν θεὸν προσειπὼν ἑκὼν ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι ταύταις, καὶ τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στόμα προσενεγκόντος, οὐδὲν ἄλλο ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝ. τὸ δέ, τί δή ποτ' ἦν; ΑΡ. ἐξ ἀνακρίσεως βασάνοις τῆς θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, φάρμακον αὐτὸν πάλαι φυλάττειν, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίας κτώμενον. οὐ γὰρ οὖν ἔφθανεν ὑπερβεβηκὼς τὸν οὐδόν, καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημοσθένην δ' οὐκ ἄξεις, οὐ μὰ τούς. κἀγὼ μὲν ἐφάνη προσθήσειν, τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεσόντας. ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν ἀπέπτη. ταῦτά σοι τὰ τέλη, ὦ βασιλεῦ, τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ΑΝ. Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία. βαβαὶ τῆς ἀνικήτου ψυχῆς, καὶ μακαρίας. ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμα, πολιτικὴ δ' ἡ φρόνησις, μετ' ἀρετῆς τῆς ἐλευθερίας ἔχειν. ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται βίον ἕξων τὸν ἐν μακάρων νήσοις, ἡρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὅπως δή τις δαίμων ἐπίσκοπος ἐλευθερίου Διὸς· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεσόντων.

ΔΗΜΟ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΒΙΟΣ, ΚΑΤΑ ΣΟΥΙΔΑΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δήμων Παιανιεύς. ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἕρμιππος ἱστορεῖ, καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀκόλαστος ὡς ὁ αὐτός φησιν. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκαλεῖτο, ὡς γυναικείᾳ ἐσθῆτι πολλάκις χρώμενος. [illegible] ἀνδρωθεὶς [illegible] Ἀργᾶς, ὅ ἐστιν ὄνομα ὄφεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα τὴν περὶ Ὠρωποῦ λέγοντα. ἀκούει δὲ τοῦ Ἰσαίου καὶ Ἰσοκράτους μαθητοῦ. καὶ τοῖς λόγοις ἐχρῆτο Ζωΐλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις, καὶ Πολυκράτους, καὶ Ἀλκιδάμαντος, τοῦ Γοργίου μαθητοῦ, καὶ αὐτοῦ μὲν τοῦ Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσχίνῃ τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. ἐπηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ, καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε φυγὼν εἰς Καλαυρείαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, [illegible] φάρμακον, τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας δύο καὶ ἑξήκοντα.

ΑΛΛΩΣ.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, ἀνὴρ δεινὸς ἐνθυμηθῆναί τε καὶ εἰπεῖν [illegible]

εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ Δημόσθενες εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

ΑΛΛΩΣ.

Δημοσθένης μαχαιροποιός, Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, ὀρφανὸς καταλειφθεὶς, ἐπιτρόπους ἔσχε τρεῖς, Ἄφοβον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην [illegible]

VITA DEMOSTHENIS E SVIDA. HIERONYMO Vvolfio interprete.

Demosthenes Atheniensis, filius Demosthenis & Cleobulæ, natus è Pæaniensi municipio: fuit, Hermippo autore, diligentior, quàm ingeniosior: & vt idē ait, ad voluptatem propensior. Vnde factum est, vt adolescens Battalus vocaretur, vt qui veste muliebri sæpe esset vsus: virili autem toga sumpta, Argas, quod est serpētis genus. Animum ad eloquentiam appulit, cum Callistratum causam Oropiorum agentem spectasset. Fuit & Isæi discipuli Isocratis, assiduus auditor. Vsus etiam est orationibus Zoili Amphipolitæ, qui Athenis docebat: & Polycratis & Alcidamantis, Gorgiæ discipuli: atque ipsius etiam Isocratis. In eloquentiæ studiis sodalem habuit Æschinem Atheniensem, & Theopompum Chium *philosophum. Sedulò etiā Eubulidem dialecticum & Platonem audiuit. Obiit, cùm Macedonis Antipatri metu in Calauriam profugisset, in æde Neptuni, hausto veneno, quod in annulo gestabat, anno ætatis secundo & sexagesimo.

ALITER EX EODEM.

Demosthenes orator, vir fuit & prudentia in excogitando, & in iis quæ excogitasset, eloquentia mirabilis. Vnde sua ætate summus orator est habitus, cum & obscura coniecturis indagandi, & res cognitas explicandi maxima libertate esset præditus. At iis quidem temporibus, quibus habere conciones, & Rempublicam administrare cœpit, ægrè satis non optimè audiebant. Sed vnus hic vir inter sua tempora Atheniensis, Macedonum tyrannis magna libertate plurimùm aduersatus, abstinentiæ & integritatis laudem consecutus, neque ab eis accepisse vlla munera visus est. Nam aliarum ciuitatum principes ea tempestate, priuati emolumenti quàm boni publici cupidiores, eadem pœnæ legitimis adnexi, qui rem suam, vt putabant, in præsentia stabilirent, priuati lucri causa publicam vtilitatem negligere solebant. Quamobrem Athenienses illis etiā criminibus, quorum postea accusatus est, ignouerunt: eiusque ab exilio reuocati consiliis, omnibus in rebus vsi sunt. Post cōsecutam eius præclaram obitum, effecit, vt eos decretorū suorum nō obscurè pœniteret. Certè non multò post, nunciata Demosthenis morte, rescinderunt ea quæ metu Macedonū [illegible] & litera, statuerant: nec immunitatem tantum [illegible] maximo è familia Demosthenica, sed & ipsi æreā in foro statuā decreuerūt, his elegiacis versib. basi eius subscriptis:

Si magno vires animo Demosthenes æquasset,
Græcia non Macedūm Marte subacta foret.

ALITER EX EODEM.

Demosthenes gladiorum faber, Pæaniensis, Demosthenem oratorem filium habuit, cui pupillo tutores dati sunt tres, Aphobus, Demophon, Therippides. Qui cum & patrimonium eius negligerent, ipse Isæo se erudiendum tradidit. Fuit autem adeò industrius, vt domi se includeret, rasa parte capitis, vt ne prodiret in publicū, neque ad se quēquam accedere pateretur. Erudit*, creatus reos tanquē peregit. Rhetoricā docere cū vellet, ab eo institutum recessit propter calūniā de Moschi filio nobili adolescēte.

[illegible]

[illegible]. Poſt orationes ſcribere aggreſſus, cum ibi quoque [illegible] daretur, contrarias eum edere orationes Phormioni & Apollodoro: eo etiam ſtudio relicto Rempublicam capeſſit. Quanquam autem balbus erat, & humerum indecore movebat, & imbecilli* voce, & ſpiritu infirmo: hæc tamen incommoda correxit omnia exercitatione. Actionem item & pronunciationem eius, quæ præclara non erat, Andronicus excoluit. Functus eſt ædilitate, [illegible] puellis elocandis alimento fuit. In ædilitate autem à Midia verberatus, ter mille drachmis, ut aiunt, placatus eſt. Cum Demæneto item conſobrino, quem vulneris inflicti accuſarat, in gratiam rediit. Poſt Chabriæ ducis obitum, uxoris eius* Creſippi filiæ nuptias ambiit, & adeptus eſt. In gerenda Republica Philippo eſt adverſatus: qui cum Thebanos invaderet, autor fuit, ſocietatis cum eis ineundæ, quibus ad Chæroneam victis, mille & quadraginta interfecti, bis mille capti ſunt. Habuit chariſſimam filiam, eam clam lexit, ſeptimoque poſt eam calamitatem die, accepto nuncio de Philippo à Pauſania interfecto, mutata veſte rem divinam fecit. Adverſatus eſt etiam Philippi F. Alexandro. Cui quum Harpalus magna pecunia ſurrepta, ad Athenienſes confugiſſet: Demoſthenes, qui & ipſe partem accepiſſe putabatur, Trœzenem in exilium profugit. Alexandro Babylone mortuo, in patriam revocatus eſt. Sed Antipater, ſuſcepto Græciæ principatu, decem oratores ſibi dedi per legatos poſtulavit. Quos cum dedidiſſent Athenienſes, Demoſthenes in Calauriam fugit. Archias autem ab Antipatro contra eum miſſus, vi eum avellit à Neptuni æde, quæ aſylum erat. At hic veneno, quod ſub anuli pala habebat, exucto, mortuus eſt. Fuit alius Demoſthenes Thrax, qui ſoluta oratione tum Homericam Iliadem, tum Heſiodi Theogoniam expoſuit, & compendium Demageti Heracleotæ, & opus de Dithyrambopœis conſcripſit.

ÆSCHINIS VITA, EX PLVTARCHO, HIERONYMO Vvolfio interprete.

AESCHINES Atrometi, qui ſub triginta tyrannis exulavit, populique reſtituendi adiutor fuit, & Glaucotheæ filius, Cothocides municeps, neque genere neque opibus clarus, adoleſcens, quia robuſto erat corpore, in gymnaſiis ſe exercuit, poſtea quum claram vocem haberet, tragœdias actitavit. Ut autem Demoſthenes ait, ſcriba fuit, & tertias partes Bacchanalibus apud Ariſtodemum actitavit, veteres tragœdias per otium repetens. Puer adhuc, literas cum patre docuit; adoleſcens* inter vulgus militavit. Fuit auditor, ut quidam aiunt, Iſocratis & Platonis: ut Cæcilius, Leodamantis: cumque non obſcure Demoſthenicæ factioni adverſaretur, cum alias multas legationes obiit, tum illam de pace apud Philippum, ob quam à Demoſthene accuſatus eſt, [illegible] Phocenſium [illegible], quodque Pylagoras creatus*, Amphictyonib. adverſus Amphiſſenſes,

λογογραφεῖν δ' ἀρξάμενος, ἐπειδὴ [illegible] πάλιν εἰς ἐναντίους λόγους ἐκδοὺς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι, καὶ τούτου [illegible] ἀπέστη πολιτεύεσθαι. τραυλὸς δὲ ὢν καὶ τὸν ὦμον ἀπρεπῶς κινῶν, καὶ τὴν* ἀσθενῆ φωνὴν, καὶ τὸ πνεῦμα οὐ [illegible], ταῦτα [illegible] διωρθώσατο. τήν τε ὑπόκρισιν οὐκ οὖσαν [illegible] [illegible]. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐφιλοτιμήσατο, καὶ αἰχμαλώτους ἐλύσατο, καὶ θυγατέρας [illegible] συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει [illegible] ὑπὸ Μειδίου [illegible], ὥς φασι, [illegible]. [illegible] χρημάτων, διηλλάγη [illegible] Χαβρίου [illegible] Κτησίππου θυγατέρα [illegible]. ἐπολιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος, [illegible] συμμαχῆσαι. καὶ [illegible] χιλίων [illegible] ἀπέθανον καὶ [illegible] δισχίλιοι αἰχμαλώτοι. εἶχε [illegible] θυγατέρα, [illegible] ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ [illegible] Φιλίππου ἀναιρεθέντος ὑπὸ Παυσανίου, μετημφιάσατο, καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἅρπαλος πολλὰ ὑφελόμενος χρήματα, ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν. ὧν καὶ Δημοσθένης [illegible] ἔδοξε, καὶ ἔφυγεν εἰς Τροιζῆνα. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, ὁ Δημοσθένης κατῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀντίπατρος δὲ ἄρξας τῶν Ἑλλήνων, [illegible] δέκα ῥήτορας. ἐκδόντων δ' Ἀθηναίων, ὁ Δημοσθένης εἰς Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου ἐπ' αὐτὸν, βίᾳ ἀπέσπα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὁ δὲ [illegible] φάρμακον ἔχων ἐκμυζήσας ἀπέθανε. Δημοσθένης, ὁ Θρᾷξ, ἔγραψε μεταφράσεις Ἰλιάδος πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τοῦ Δημαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου, περὶ διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ, ΚΑΤΑ πλούταρχον.

Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκατάγοντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας, τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν, οὔτε κατὰ περιουσίαν χρημάτων. νέος δὲ ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι, περὶ τὰ γυμνάσια ἐπεπόνει. μετὰ δὲ ταῦτα, λαμπρόφωνος δὲ ὢν, τραγῳδίαν ἤσκησεν. ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας, καὶ παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο* ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀκούσας δ' Ἰσοκράτους, ὥς τινες λέγουσιν, καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ Καικίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευσάμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένη, ἐπρέσβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ἐφ' ᾗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους, [illegible] τὸ Φωκέων ἔθνος, ἔτι δὲ ὡς πόλεμον ἐξάψας, [illegible] ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς,

[illegible Greek text]

ΑΛΛΩΣ

[illegible Greek text]

A qui portum excolebant, bellum concitasset. Vnde factum esse dicebat, vt Amphictyones ad Philippum confugerent, atque Aeschine eo subserviente, rem gerendam susceperit, & Phocidem ceperit. Sed cum Eubulus Spintharí filius, Probalensis, vir magnæ apud populum autoritatis, ei patrocinaretur: triginta calculis est absolutus. Sunt etiam qui dicant, oratores conscripsisse quidem orationes eas: sed Cheronensi clade impeditos, in foro non habuisse. Multo autem post, Philippo defuncto, & Alexandro in Asiam profecto, Ctesiphontem falsæ rogationis reum fecit, ob decretus Demostheni honores: & cum quintam suffragiorum partem non accepisset, Rhodu abiit exulatum potius, quàm mille drachmas solueret. Alij eũ ignominia etiam notatum esse ferunt, cum nollet vrbe excedere: atque ad Alexandrum Ephesum profectum, post eius obitum rebus turbatis, Rhodum se contulisse, ibique ludo literario aperto docuisse, & legisse Rhodijs orationem in Ctesiphontem suam, ostentationis ergo. Qui cum omnes mirarentur, cum B tali habita oratione victum esse: Non inquit, miraremini Rhodij, si Demosthenem respondentem audissetis, scholámque ibi reliquisse, quæ Rhodiaca nominatur. Deinde Samum profectus, atque in insula degens, non multo post obiit. Fuit magna voce praeditus, vt ex Demosthenis & Democharis orationibus apparet. Circumferuntur eius quatuor orationes contra Timarchum, Falsæ legationis, & contra Ctesiphontem, quæ solæ germanæ sunt. nam quæ Deliaca inscribitur, non est Aeschinis. Etsi enim designatus fuerat patronus ad agendam Deliaci templi causam: tamen orationem non habuit. Nam Hyperides pro eo creatus est, vt ait Demosthenes. Fratres habuit, vt ipse testatur, Aphobetum & * Philocharem. Etiam victoriam ex Tamynis partam primus nunciauit Atheniensibus, * vnde corona est donatus. Alij dicunt, Aeschinem nullum habuisse magistrum, sed dũ scribam ageret in iudicijs, eluctum esse: ac primùm conciones C contra Philippum habuisse, & autoritatem consecutum, legatum ad Arcades esse missum ad quos cum peruenisset, [illegible] millia virorum contra Philippum concitasse. Timarchum impudicitiæ reum fecit: qui deserto iudicio * se suspendit, vt quodam loco Demosthenes ait. Is legatus ad Philippum pacis faciendæ causa creatus est, vnà cum Demosthene & Ctesiphonte, & alijs septem collegis: in qua legatione rebus visus est secundioribus quàm Demosthenes: & pace iureiurando firmata, accusatus, atque, vt suprà diximus, absolutus.

ALITER, IN CERTO autore.

FAlsæ legationis crimen superauit Aeschines, vsus contra Demosthenem Eubuli patrocinio: qui effecit, vt iudices surgerent, antequam ille peroraret: id quod in Demosthenicis orationibus cognouimus. Post accidit, vt patria excideret, atque in exilium iret, ob accusationem decreti in honorem Demosthenis facti: quasi id esset legibus contrarium, & ipse mulctam eam sibi indixisset, nisi ita esse ostenderet, victúsque mulctam soluere non posset, quam ipse contrà sese decreuerat: quod & ipsum in oratione pro Corona cognouimus. Relicta igitur patria, ad Alexandrum ascendere voluit, sed cognito eius obitu, successorúmque tumultibus, Rhodum nauigauit, ibique Rhodiacam scholam instituit: itaque & adolescentes erudiit, & adulta ætate viros

[illegible Greek text]

orationem Ctesiphonteam contra Demosthenem habitam recitauit. de qua cum in magna esset admiratione, ab eisque rogaretur, quo pacto in tam bona causa victus esset, respondit: Miramini vt victus sim, eò quòd illam bestiam non audistis. Bestiam enim illum vocabat, ob acerbitatem ingenij, & crudelitatem. Perhibent etiam, eum, inter docendum illic, declamationes & fictas controuersias excogitasse primùm. Sunt qui eũ discipulum faciant, vt Demetrius Phalereus ait, Socratis philosophi, deinde Platonis: vt alij Cæcilium & Idomeneum & Hermippus aiunt, nõ audiuit eos ratione discendi gratia. Dicũt. n. eũ de stylo Platonico nihil retinere, nec diligentiã, nec puritatẽ, nec simplicitatẽ, nec concinnitatẽ, sed eius genus orationis esse quodammodo laicum, & artificij expers, & temerarium, quódque facile, cõtra quàm deceat oratorem, in fœda maledicta ruat: habere tamẽ aliquid ingenij & facultatis, quale consequi liceat natura & obscura meditatione.

AESCHINIS ORATORIS VITA,

Incerto autore.

AEschines filius Atrometi fuit literatoris, & Glaucotheæ, quæ cœtus initiabat. Puer aiunt, vt ferunt, patri in ludo nauauit operam, & matri libros lectitauit: quæ quidem cũ ex tenebrosis locis ad mulieres & pueros cum impetu prodiret, Empusa fuit nominata. Nam Empusa nocturnum spectrum est. Cum verò adolesceret, tertias in tragœdiis actitauit partes: & quia claram voce habebat, scriba fuit primùm Aristophontis, deinde Eubuli. Recitandis igitur decretis & legibus eruditus, ad suggestum se contulit, & ob ingenij bonitatem, æqualibus suis præstitit. Post Philippi obitum, populo inimicus creditus, & literas ad Antipatrum contra Rempub. misisse, eáq; de causa prædia Thebana accepisse: cum reum fecisset Ctesiphontem, quòd Demosthenis coronam in theatro proclamandam esse scripsisset: non accepta quintam suffragiorum partem, atque ignominia notatus in Asiam discessit, atque Ephesum peruenit, sperans se ab Alexandro Athenas reducendum esse. Sed audito, regem obiisse, & inter successores dissensiones extitisse: Rhodum confugit. Vbi rogatus Rhodiis vt dicendi artem doceret, recusauit, seque ipsum ignorare dixit. Cum potiò causas eum agere iuberẽt, ne id quidem voluit, quòd enim in patria victus esset, inde coniecturam cepit, in aliena terra se penitùs esse periturum. Tandem patris artem amplexus, pueros literas docuit. Demochares autem Demosthenis ex sorore nepos, si modò ei de Æschine dicenti credendum est, ait eum tertias apud Ischandrum actitasse partes: & cum Oenomaum, qui Pelopem persequeretur, repræsentaret, turpiter concidisse, & à Samone chori magistro * eiectum esse. Inde igitur cum Demosthenes Oenomaum nominat, deridens apud rei gramenteum cum Simylo & Socrate malis histrionibus in agro obertasse ait. Inde igitur agrestis cognominatus est. Fuit autẽ Æschines Cothocides municeps.

A ἀναγινώσκοντα τὸν λόγον τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ἐν ᾧ τῶν Δημοσθένους. Θαυμαζόμενος σφόδρα ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐρωτώμενος ὑπ᾽ αὐτῶν, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἡττήθη, ἀπεκρίνατο. Θαυμάζετε πῶς ἡττήθην, ὅτι οὐκ ἠκούσατε τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει, διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀπηνές. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας, καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖσε ἀρξάμενος τοῦ σχολάζειν. ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ᾽ ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος, καὶ Ἰδομενεὺς, καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσι, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθητικῶς. λέγουσι γὰρ, ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς, καὶ καθαρὸν, καὶ ἀφελὲς, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ καὶ κίβδηλά πως εἶναι αὐτοῦ τὸ εἶδος τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνόν τι μὲν, καὶ προπετὲς, καὶ ἐξ ἑτοίμου ἐπὶ τὰ λοιδορεῖν
B αἰσχρὰ, καὶ ἀφρόντιστος φέρεσθαι ἐξ ἀγχινοίας, ἔχοντα δέ τι φύσεως καὶ ἀσκήσεως, καὶ οἷον ἂν γένοιτο τινι ἐκ φύσεως, καὶ μελέτης ἀσαφοῦς.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ, ΑΔΗΛΟΥ.

ΑΙσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δὲ ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐκφαινομένην, Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπειδὴ νυκτερινὸν φάσμα ἡ Ἔμπουσα. Μειράκιον δὲ γενόμενος τριταγωνιστεῖν ὑπεκρίνετο, ὡς τὸ φώνημα ἔχων ὄντι δὲ λαμπρο-
C φώνῳ, γραμματεῦσαι πρῶτον μὲν Ἀριστοφῶντι, καὶ μετ᾽ αὐτὸν Εὐβούλῳ. καὶ ἀναγινώσκοντα ψηφίσματα ὁμοῦ καὶ νόμους ἐμπειρότερον γενόμενον, ἐπὶ τὸ βῆμα ἐλθεῖν, καὶ τῶν κατ᾽ αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυᾶ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν, δόξαντα πολέμιον τῷ δήμῳ, καὶ ἐπιστολὰς τοῖς Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ ταῦτα τε πεδία ἐν Θήβαις κτήσασθαι, γραψάμενον Κτησιφῶντα, ὅτι ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύεσθαι * στεφάνῳ, μὴ μεταλαβόντα τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἥκειν εἰς Ἔφεσον, ἐλπίζοντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον. πυθόμενον δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων, τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μηδ᾽ αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν, οὐδὲ τοῦτο θελῆσαι, σημειωσάμενον, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, καὶ οὐδ᾽ ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας * κατορθώσειν. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἦλθε τέχνην, καὶ ἐδίδασκε τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους εἰ ἀξιόπιστος δοκεῖ αὐτοῦ λέγειν περὶ Αἰσχίνου, φησὶν ἐγκαλέσαι τὸν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον, διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου. διὸ καὶ οὕτω δὴ Δημοσθένης αὐτὸν ἀρουραῖον Οἰνόμαον ἀποκαλεῖ, ὡς πρόσφατον τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων καὶ μετὰ Σιμύλου καὶ Σωκράτους τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀναδοθῆναι κατ᾽ ἀγρούς. ἦν δὲ οὖν ἐκ δήμου ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛ-

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ἐξήγησις.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ἀτρομήτου, ὅν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθήκῃ ... [illegible]

[illegible]

APOLLINII IN ÆSCHINEM ENARRATIO.

Aeschines orator, genere fuit Atheniensis, municeps Cothocides, filius Atrometi, quem aiunt principio Trometum dictum, post adiecta syllaba Atrometum esse nominatum: ac primò fuisse seruum, & literas docuisse pueros ad Thesei fanum, & herois medici, ac tandem fraude in ciuium album esse inscriptum. Matrē habuit Æschines Glaucotheam, aut, vt quidam tradunt, Glaucidem, quę prima ætate quęstum fecisse corpore fertur, in taberna sedens ad Calamitę ędē. Tādē eo quęstu relicto, ad initiādos & lustrandos quoslibet se contulisse. His igitur parentibus natus Æschines, cum duobus fratribus Aphobeto & Philochare, qui capsulas abstersoriā & tympana pingebat, in pueritia patri literas docenti sancit operā: vir factus magistratuum scriba fuit ad tempus, cum fratre Aphobeto. Quo postea, quia turpe id munus habebatur, reiecto, tertias apud tragœdos partes actitauit, atque aliquando cum in Colytto Oenomaum repræsentaret, cecidit. Postea progressus ætate, ad gerendam Rempublicam & negocia publica administranda se contulit. Apparet autem, cum Philippi & Alexandri partes defendisse, rebus cum Philocrate communicatis: & illis gratificandi atque adulandi studio aduersarium esse Demostheni, qui Philippum & Alexandrum oppugnabat. Sunt autem, cum multa alia signa, vnde colligas eum in gerenda Republica regibus esse gratificatum, tum illud omnium euidentissimum. Nam cum eum populus aliquando Delij templi patronum delegisset, in ea controuersia quam Athenienses cum Deliis habebant, non passus est id fieri Areopagiticus senatus: sed repulso eo, vt qui populo Atheniensi male cuperet, Hyperidi causam eā demandauit. Falso autem quidam Socratis & Platonis fuisse auditorem tradunt. Fuit & alius orator Æschines Eleusinius, qui artem dicendi conscripsisse fertur. Dicitur etiam Æschines amator fuisse. Ipse autem de suo genere in oratione falsæ legationis ait, patrem suum Atrometum, ex curia & familia fuisse Eteobutadarum, vnde vrbanæ Mineruæ sacrificula deligi solebat: qui dum esset adolescens, pugilem egerit, & aliquanto post, bello amissa re familiari, à triginta tyrannis eiectus, in militia * fauorem & præmia sit consecutus virtutis ergò, atque post fugam Corinthi versatus, populi redeundi fuerit adiutor, ac vitā egerit criminis expertē, cum annū ętatis ageat quartum & nonagesimum. Cognatos item suos maternos esse ingenuos. Fratrem porrò suum Philocharem in gymnasiis versatum esse, & cū Iphicrate militasse, & continēter cū imperio fuisse. Aphobetum autem fratrem suum natu minimum legationem apud regem Persarū e Republ. dignitate obiuisse: & in vrbanorū vectigalium quæstura, publicos reditus rectè eū adm-

[illegible]

De seipso aūt, se pueritiam egressum, Atticę ditionis custodem fuisse biennium. adolescentes enim edicto legis cuiusdam, armati regionem circumibant. Militasse item prima expeditione, quæ in * Partibus nominetur, & cum Alcibiade atque conductitiis militibus * classem Philuntiam esse comitatum. Cum verò circa Nemeæam fastus periculum incidisset, se audabiliter pugnasse, neque vlli expeditioni, quæ per successionē mitteretur, defuisse, & ad Mantineā strenuè se gessisse, atq. in Tamynis inter delectos, ibiq. coronam meruisse. Obiit Æschines, sublatus ab Antipatro, euersa republica, quo tempore Demosthenes etiā cum cęteris deditus est, anno ætatis quinto & septuagesimo. Cū aūt tres scriptę sint ab eo orationes, eæq. publicæ (nā Deliaca adulterina est) eā quæ contra Ctesiphontem est, postremò scriptā esse inuenimus, Alexandri nempe temporibus. Reliquæ autem, cum circa eadem tempora sint habitæ, ordine prior est Timarchea. Nam in oratione falsæ legationis, quæ illam secuta est, huius mentionem facit Æschines.

EX SVIDA.

Æschines Atheniēsis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheæ, Alcidamantis Eleatę in arte dicendi discipulus. Quidam etiam seruitutem seruisse parentes eius scripserunt. Cum autem causæ cuiusdam aduocatus iudices corrupisset, vnà cum eis in carcerem coniectus, aconito hausto interiit: eorumque res familiaris, vt orborum, publicata est. Verumtamen habitauit Rhodi, ac docuit victus à Demosthene in causa de Corona. Primus autem diuinitus dicere dictus est, eo quòd ex tempore diceret, tanquam numine afflatus.

ALITER EX EODEM.

Æschines Atheniēsis, Atrometi literatoris & Leuthea sacrificulę filius, histrio fuit primùm, deinde scriba, pòst orator, & proditor Cersobleptis ac Phocensium: qui cum falsæ rogationis reum fecisset Ctesiphontem, à quo corona Demosthenis decreta fuerat, victus Rhodum concessit, ibiq. docuit.

A περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησὶν, ὡς ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς, περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, οὕτω γὰρ μεθ' ἡλικιωτῶν τὴν χώραν περιήρχοντο μεθ' ὅπλων. στρατεύσασθαι δὲ τὴν πρώτην στρατείαν τὴν ἐν ταῖς μέρεσι καλουμένην. καὶ συμπαραπέμψαι μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα * παραπομπήν. κινδύνου δὲ γενομένου περὶ τὴν καλουμένην νεμεάδα χαράδραν, ἀξιοπρεπῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξελθεῖν. καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἀγωνίσασθαι, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, ἐν ᾗ καὶ ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δὲ Αἰσχίνης, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν. βιώσας ἔτη οε. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων (ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ) τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος, ὕστερον εὕρομεν τῶν ἄλλων γε-
B γραμμένον. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους, πρότερος ἐστὶ τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

ΚΑΤΑ ΣΟΥΙΔΑΝ.

Αἰσχίνης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Λευκοθέας, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεάτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασιν. οὗτος ὑπὲρ * συνηγορῶν ἐν δίκῃ τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστὰς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, κώνειον πιὼν, ἀπέθανεν. καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὡς ἀπαίδων * ἐδημοσιώθη. ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἡττηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ οὗτος, τὸ θείως λέγειν * ὠνομάσθη, διὰ τὸ σχεδιάζειν, ὡς ἐνθουσιῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου, καὶ Λευκοθέας τῆς τυμπανιστρίας, αὐτὸς ὑποκριτὴς εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσοβλέπτου καὶ Φωκέων προδότης. γραψάμενος δὲ παραπρεσβείας(?) Κτησιφῶντα, στεφανῶσαι γράψαντα Δημοσθένην, ἡττήθη, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ῥόδον, καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

[illegible] inquit ille, et longe plura [illegible] quæ vt fortuito accidere possunt, sic arte corrigi debent & emendari. Proinde cum primum doctiss. Vrsini industriam Lutecianus codex multo antè promissus, vix tandem præstitus, subterfugerit: posteriorem saltem curam eiusdem non minore cum studio, maiore certè cum labore expertus est. Quare ne quid esset, in quo diligentiam nostram desiderares, quæcunque ille in codice Luteciano aucta observauit, & interpretatus est, ea veluti corollaria tibi hoc loco exhibere voluimus. Parenthèseon notis Vlpiani nostri vltima verba includentur, Luteciani inde aucta subiungentur: ea ratione, vt Demosthenici contextus primæ voces, huiusmodi claudantur signis] hisce Parisiensis Vlpiani scholia subiiciantur. Vale & diligentia nostra, licet præpostera, fida tamen & ingenua, grato animo fruere.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

PAgina 12. versu 30 [illegible], ducuntur.) [illegible] Est autem breue exordium, pro negotii ratione.

13. [illegible], à legibus.) [illegible] Conuenit cu pide.) Compar numero scilicet ob similes syllabas [illegible].

[illegible] intelligatur.) [illegible] Nec enim solum.) Figura per infitiationẽ populi. Acceptetis.) Verùm hoc affirmatiue accipiendũ est, vt sit: Admittere decetis non ea tantũ, quæ suasor meditatus attulerit, sed & ea quæ impræmeditatus. Nã & huic multa opportuna dicta in mẽtẽ vt veniat, vestra felicitas in causa est.

[illegible], deuita.) [illegible] Ex omnib.) Tã meditatis quàm extẽporè dictis.

14. [illegible], Vultis metipsi.) [illegible], rerum Olynthiacarum.

23 [illegible], solicitudinis.) [illegible] Nunc igitur.) Hic incipiunt capita. Sed primum ponit vtilitatem suadere.

25 [illegible], vtilitatis.) [illegible] Ocyssimè.) quàm primum, peri celeriter. Hinc.) Hinc Olynthum. Quod & prius.) Nam cum in aliis rebus occasio similis se obtulisset, eam vos amisistis.

29 [illegible], habituri sint.) [illegible] Et adsit.) hoc est, eadẽ legatio & nuncia sit auxilij, & auxiliatrix. Vereatur.) callidus ĝ Philippus. Dissimulando.) cedendo ipsis.

30 [illegible], id est, magnas.) [illegible] Sed percommodè.) hoc est, omnino, valde. Firmissimum, propter calliditatem.

[illegible], conducibilius esse dicatur.) [illegible] Vbique.) vbi voluerit. Ad res bellicas.) Nam in democratiis, aliis placebit bellum, aliis displicebit. At rex, vnus cum sit, neminẽ habet qui aduertetur.

42 [illegible], subiicit.) [illegible] Constat enim.) Conuersio est.

45 [illegible], redigantur.) [illegible] Se bellum gerere.) Olynthiis. Sed de excidio.) Ne scilicet exscindatur sua vrbs, ipsiq;

subigẽtur. Nam ille suũ commodum spectans, hæc facere studebit. Et norunt.] Ostendit, Olynthios fidẽ ei nõ habere, neq; se ei cõmissuros esse. At sunt quidã proditores apud Olynthios, vrbẽ tradere parati? Ne hi quidẽ id facturi sunt. Norũt.n. quemadmodũ cũ Amphipolitanis proditoribus egerit, qui ei portas aperuerũt. Nã ingressus, eos primos interfecit cũ diceret: Qui nec vestris ciuib. pepercistis, quãto minus mihi fidẽ seruabitis? Ipsũ.] Philippo. Et Pydnæos.] Pydna, nũc Cytros, vrbs Macedoniæ: quam cùm a se defecisset, bello petiit. Accidit aũt, vt ibi quoq; proditores essent. Qui cùm postea cognouissent, tẽpẽ in sese saeuiturũ, cõfugerunt in Amyntiũ, tẽplum patri eius Amyntæ per adulationem cõsecratum. Quos ille impunitate iureiurando promissa, egressos interfecit.

[illegible] (ζηλ), obsignat.) [illegible]. Nõ habere fidẽ.] Contraria.n. est. Nam illæ quidem principem non habent, cùm libertate vtantur: tyrannis verò vnius dominatum minatur.

[illegible], solet.) [illegible]. Hęc igitur.] Approbatio secundi exordij.

[illegible], obtẽperatum.) [illegible] Neq; enim ratio.] defectio. Excusatio. prętextus, vel occasio. vlt.[illegible]) vis est.) [illegible]. Susceperunt.] intulerũt.

[illegible], neglectarũ occasionũ pœnas dederunt.) [illegible]

[illegible] Figura cõgeries cõstat. Thebani Lacedęmonios ad Leuctra armis deuicerũt: indéq; in Eubœã traiecerunt, per speciẽ illius insulę occupãdę: cũ propositũ haberẽt, ea subacta, etiã Athenienses inuadẽdi. Qui cũ insularib. opẽ tulissent, ita profligarũt Thebanos, vt per inducias sepultura cęsorũ impetrata discederẽt. Athenienses aũt domũ reuersi è pugna, duos Amphipolitanũ legatos reperierũt, qui iuberent Stratoclẽ soluere, vt Amphipolim, quæ à Philippo bello premebatur, occuparet. Iuberent.] hortarentur.

[illegible], amiserint) [illegible]. Negociis.] quæ vobis Philippus fecisse.

[illegible] incuteret.) [illegible] Pydna, quę nũc Bertheora. Potidæa.] quę nũc Cytros. Obũdetia Philippo.

[illegible], enclitice accipitur pro quodã. [illegible]. Vide aũt, vt posteaquã eos commemoratione amissorum locorum desperatione compleuit, nunc denuo consoletur, dicẽdo, redire occasionẽ, illa nõ deteriorem. Illis.] quas suprà dixit.

[illegible], ipsorũ socordia neglectas.) [illegible]

[illegible] Quiuis non sint.] propter vestrã socordiã. Nã quod multa perdidimus.] Figura est, adęquatũ membris. Neq; olim.] hoc est superiorib. temporib. sed postquã negligẽtes esse cœpimus. Auxilia.] Deorũ. His.] quæ amisimus par. Iungitur aũt [illegible] genitiuo, [illegible] datiuo. Sed scilicet.] Cõparatio. Nã si quidem.] Cõuersio, figura pulchritudinis efficiens. Non vsi.] quemadmodũ nos. Exitũ.] siue bonum siue malum. Correctis.] correctione adhibita, hoc est, cura suscepta, nauatáq; opera. Quæ industria cùm olim in republ. summopere vigeret, tũc remissa, emẽdationẽ flagitabat

*[illegible], &c. Sic verecundè, &c.)
*[illegible]. Hac subticentia, Athenas designat.

[illegible], cũ datiuo.) [illegible] Abiit in Thraciam. Sese ebuctrix.

[illegible], videatur.) [illegible]. Acquiescens.] contentus.

[illegible], vera dicentis, concedat.) [illegible]. Illinc.] Olyntho.

[illegible], vnum mittant.) [illegible]. Vereor.] metuo. Vanus.] Atticũ, pro vana.

[illegible], vult intelligi. [illegible]

[illegible]). Militares.]Neque enim aliam habetis, vnde milites alatis. Ordinem.]Ordo est duarũ rerum velut coniunctio. Solẽt autem veteres, cum se aliquid obscurius dixisse putãt, id per ea quę sequuntur, declarare: vt poëta cũ dicit [illegible], adiicit, In caput atque humeros. atq; iterũ, [illegible] aspectas, addidit, genu genu motis. Sic & orator, cum dixisset, [illegible], subiecit, accipere & fungi officio. Officiũ faciendi.]Nunc.n. cùm ad spectacula capiatis, nõ ex officio capitis. Sin ad expeditiones data fuerit, rectè dabitur. [illegible] reiicit.) [illegible]. Cõferte.]Niũ pecuniam theatralem feceritis militarem.

[illegible], pecuniã flagitat.) [illegible]. Suscipite.]aggredimini.

[illegible], potentiã euertere.) [illegible] Neque.n. vt videtur.]Non ita preclarè se res eius habent, neque, vt aliquis existimet, pulcherrimè. Hæc negocia.]Olynthiaca. Bellũ.]cõtra Olynthios. Ipsũ.]bellũ. Res.] Olynthiorũ, simulac aspexisset, esse cõfectũ.

[illegible], familiariter vti.) [illegible]. Res Thessalorum.] Perturbant eum. Re pro persona est vsus.

[illegible], cum à munitione.) [illegible]. De his.]scilicet seditib. aliorum. Peregrinis.]Neque enim Macedonibus tantùm, sed & peregrinis vtebatur ad expeditiones.

[illegible], & illyrium.) [illegible].

Libentius.] Pæones & Illyrij, & aliæ quędam gentes, coactæ parebant Philippo.

[illegible], & importunus.) [illegible], &c. Incredibile.]Eum esse talem. Nam res secundę.] Sententiosa periodus, ac bimembris. Quia inquit, &c.

[illegible], verũ non est.) [illegible], &c. Tueri.]Conseruare in eodem statu, ne ruant in deterius.

Bona.] quæ alicui obtigerunt. Decet igitur vos.]Comparatio à pari. Absoluta, &c.

[illegible], obiurgatio.) [illegible]. Adiutare.]comprehendere, arripere, compingere.

[illegible], formidare designant.) [illegible]] [illegible], &c. Daretur contra nos.]Talis occasio, qualis nobis nunc est contra illum: & bellum gereretur in nostris finibus, sicut nunc in illius. nam Olynthus illi vicina est. Si tales, inquit, &c.

[illegible], vicinũ habet.) [illegible], &c. Et non pudeat vos.]Periodus increpationem habet, & est vnimembris, vt ait Hermogenes. Videtur autem, &c.

[illegible], dictum esse constat.) [illegible], &c.

Si nec ea quæ toleraretis.] Nec, abũdat: aut, si nec, refertur ad, nõ audeatis. Præterea.] Trãsitio ad necessariũ. Quẽmadmodum aiit locum vtilit. &c. [illegible], & formidabile facit.) [illegible]. Quam habemus.]nostram. Ne nimis.] s. vereor. Vna irrumpent.] Vt hostes veniẽt in agrum nostrum.

[illegible], ô sodalis.) [illegible] &c. Non volet.] scilicet Philippus. Si ea quæ nunc.]Se vos inuasuruni.

Tamen eloquitur.] Se in Atticã irrupt. &c.

[illegible], talenta insumpta sunt.) [illegible].

[illegible] &c. Accedet.]Ad dãnum contemptus. Cordatis.]Intelligentibus, prudentiam retinentibus. Hæc igitur omnia.] Hic incipit peroratio. A capite vtilit. &c.

[illegible], atque conclusiones.) [illegible], &c.

Illuc.] In Macedoniam. Eos qui sunt ætate integra.] Qui arma ferre possunt, & pugnare: iuniores ætas. n. &c. [illegible], omnia possumus.) [illegible]. Aliena verò ætate, id est, senes. Eos qui dicunt.]oratores. Rationes.]defẽsiones, & iudicia manifesta pulcherrimáq; siũt. ipsis.]oratorib.

In enarrationem secundæ Olynthiacæ.

[illegible], pauca dicuntur.) [illegible], &c. In multis.] Propositio. deest, rebus. In his.]quòd Olynthus societate

nobiscum coniuncta est. Nā quòd ij qui bellum gerunt.] Approbatio propositionis exordij. Notabis aūt, deiici Philippum & à virib. & ab animo, atq; etiā ab odio deorum, & perfidia aduersus homines. Athenienses verò cōmendari à beneuolentia deorum, & fide erga homines. Et agrum finitimum.] scilicet, agro illius. Tametsi enim, inquit, &c.

[illegible], Olynthiorum collocarit.) [illegible] Vires aliquas.] iustas ac magnas.

[illegible], consulere videamur.] [illegible]

[illegible] Ipsos.] nos. Eorū quę contigerunt.] scilicet, nobis à diis: diuinorum munerum. Ac potius.] Præcorrectio. Ac Philippi.] alterum exordium ab attentione.

[illegible], in exordiis fieri potest.) [illegible] Aliter. Hęc figura est per præteritionem. Reuera. n. noluit inquirere in vires Macedonis. In causa illud fuit, ne magis terreret Athenienses, vt bello aduersus eum abstinerent. Neq; rursus eam indictam prætermittere voluit: ne videretur hoc ipsum metuens, eam præterire. Quid ergo facit? & per præteritionem commemorat, neq; veram causam affert, Ne perterrefaciā vos: sed aliam, Ne inquit, videar probro vos afficere.

[illegible], amplificare videatur.] [illegible] De his.] rebus Philippi. Nam is quidem.] Periodus quadrimembris, duabus propositionibus ac totidem redditionib. constans. Consideret, hinc.] id est, ab Atheniensib. Clanculum perstringit studiosos Philippi oratores.

[illegible], de Olynthiis consilium prodij. [illegible] Qui rempubl. gesserunt.] apud nos. [illegible], sumere.] de ipsis. Dicendi.] de his, qui ex illius commodo rem publicā gesserunt. Absq; his.] Præter id, vt accusatione proditorum ad bellum cōcitemini.

[illegible], ad facultatem refertur.] [illegible] Inane.] tritum, sine probatione. [illegible], cum ista norunt.] [illegible] Os sublinens.] decipiēs. [illegible], deliberaturi conuenietis.] [illegible] Et ipse.] vt alij.

[illegible], erat Græcis.] [illegible] Et considerans.] Ipsum.

[illegible], accipienda est.] [illegible] Candorem.] simplicitatem & bonitatem. Repellebant quidā.] Qui illi gratificabātur. Cum autem dicendū, &c.

[illegible], sibi cauerent.] [illegible] Socios.] Potidæatis.

[illegible], natura caret.] [illegible] Quemadmodum igitur per hęc.] Enthymema, quod appellatur consecutio. Quemadmodū inquit,

[illegible], rursus deiici decet.] [illegible] Per hos.] ignorantes, proptereaque deceptos. Per eosdem.] Posteaquā cognouerunt, verba sibi data esse. Itaque in eum facient ineptum. Suapte causa. Non propter ipsos. Progressus.] Figura est pronunciatio.

[illegible], habet oppressos.] [illegible] Omnibus.] ducibus & militib.

[illegible], facultatis.] [illegible] Paruū erratū.] clades bello accepta

[illegible], à carina.] [illegible], &c. Affirmo igitur oportere vos.] Aggressio suasoria, & pronūciatum. Hactenus absoluit, &c.

[illegible], addidit, Pro dignitate ciuitatis.

[illegible] Res.] facta. Quito. n.] Figura ab exaggeratione.

[illegible], diffidunt.) [illegible] Transitum.] Vt Athenis Olynthū suppetias eat. Mutationem.] vt alacritate socordia cōmutetur.

[illegible], contendit.] [illegible] Additamenti vice.] hoc est, si aliis copiis adiungatur. Nō paruæ.] iustæ, nec magnæ, nec paruæ.

[illegible], vicit.] [illegible] Vtrunque.] cum altero coniunctum.

[illegible], &c.] [illegible], &c. Nec enim putare debetis, &c.] Obiectionem soluit. Cum timiditatis, &c.

[illegible], Et instituit agendo.] [illegible], &c. Constructio est huiusmodi. Ex instituit, &c.

[illegible], distractionem nominat.] [illegible]

[illegible] Alitet, Collocare, pro vendere, Isocrates: & collocatio, venditio: qua voce Antipho pro administratione & administrare vtitur. Capitur & pro pacisci, vt Hyperides & Demosthenes in iis quæ sequuntur. Vtraque hæc ponuntur & pro testamenti scriptione. Isæus in oratione aduersus Aristogitonem: Post hoc igitur responsum, aliud testamentū attulerūt, quod Archepolim fecisse Lemni dicerēt. Lysias aduersus Timonidem: Quo vero pacto mortui testamentum negligeremus, quod ille fecit sanus, nec à muliere impulsus. [illegible] & pro affici ponitur ab Isocrate in laudatione Helenæ: Quantopere, inquit, aliis rebus antecellat, ex affectione nostra erga omnia pulchra, perspicitur. Antipho porrò [illegible] pro sententia & animo est vsus: idem que (ò libro veritatis, pro tractatione & elocutione orationis: & de ordinatione atque instructu.

[illegible] varietate.) [illegible] Fortuna.] Figura huius loci est interiectio nominis: quando argumentum ab inserto aliquo vocabulo gignitur. Per omnia.] In omnibus humanis negociis dominatur.

[illegible], comitem asserens.) [illegible] &c. Neq; vero fas est, hominē ignauū.] Argumētū est à minori. Duplex est ꝓpositio, &c.

[illegible], vt ipse homo.) [illegible]

[illegible] Figura cōtraria, quæ est acrimonia sententiæ, quę à tractatione sumitur. Si nihil facientes. Scribitur: Si nihil facientes nos eorum quæ bellum gerentibus conueniunt: vt extrinsecus intelligatur infinitiuus.

[illegible], Græcos impunè vexandi) [illegible] In procinctu steti[illegible] Ante ipsos & pro ipsis Græcis pericula adiisse.

[illegible], & nationes.) [illegible] Redigit autem eis tempus in memoriam, vt qui ex magnitudine veterni, etiam illius obliti sint. Atq; etiam ad hæc.] scilicet illud minor. Alios quosquam.] vt cōducititios milites, & Charetem & Charidemum.

[illegible], ingratos.) [illegible] Per ea.] per socordiam.

[illegible], Affirmo igitur oportere.) [illegible] &c. Caput vtilitatis. Nunc vero ad, &c.

[illegible], Detrimentis.) [illegible] &c. Detrimenta.] ea quæ desunt. Non enim potest, &c.

[illegible] pecunia agit.) [illegible] Superest.] Facultas datur. Dissidere. Seiungi & dissentire.

[illegible], vtrisque esse attributos.) [illegible] Decet, his remissis.] Cōclusio vtilitatis, vnde & peroratio incipit. Sin aliis.] Eubulum tāgit, tribunū plebis.

In tertiæ Olynthiacæ enarrationem.

[illegible], tractat.) [illegible] Aliter. Exordium à necess. &c.

[illegible], cōseruasse.) [illegible] Id quod est. Conseruationem Olynthiorum.

[illegible], tenuerunt.) [illegible]

[illegible]

[illegible] varietate.) [illegible] In ea ipsa terra nato.] Qui ibi habitaret, ne si abiret periret: cui alias fides non haberetur.

[illegible], inflexū esse.) [illegible] Meliores.] isti Percæ. Nam si quis.] Quam sint pauci ostendit.

[illegible], deditum.) [illegible] appellat immodestiam, & ordinis perturbationem: propterea quod temperata non sit. [illegible] saltationes deformes. Cordacismus enim est genus saltationis, &c.

οἱ κόλακες, adulatores.) [illegible] Vereor.] ob turpitudinem.

[illegible], alias felicitatem.) [illegible] Examinabūtur.] Conguentur. Ostensurum.) Manifestū fore.

[illegible], ossis emotionem.) [illegible] &c.

Etiā vrbiū.] Deest præpositio: sic etiam de ciuitatib. & tyrānis. Quod si quis vestrûm.] Anthypophora est figura. Absolutis prioribus, &c.

[illegible], fortunam traducat.) [illegible]

[illegible] ... ἤρχου δὲ τὸ πυμφέρον ... [illegible]

Licuisse reipub.] Solutio obiectionis.

Sua.] Cum dicendum esset, & Olynthios tueri. Vlcisci.] Non quasi tū vlti fuerint Philippum: sed quod eius rei potestas illis data fuisset, si voluissent. Mea ætate.] Hyperbatum est figura. Satis.] Quasi diceret, Hoc facere si poteritis: rectè se res habebunt pro hisce copiis. Anteuertamus.] Tanquam de cursorib. inquit vrgentibus, celeriter præcipiendi præmium in medio positum: vt præmium quidem intelligamus Olynthum, cursorem verò Philippum & Athenienses. Primum.] Principiò. Principium enim vocat conseruationem Olynthiorum: finem verò, vltionem Philippi.

[illegible], vniuersali.) λόγον.] λόγον ἐνταῦθα τὴν συμβουλὴν καλεῖ. Rationē.] Hic cōsiliū appellat.

δεύτερον προοίμιον, Secundū exordium.) [illegible] &c. sine approbatione, à necessario. Sumitur autem ex opinione de rebus, quæ incommodæ sunt. Cum enim in primo, &c.

[illegible], Arrogans videatur.) [illegible] Non intelligere.] Nota, intelligentiam differre à prudentia. Nam hæc quidem habitus est, qui suas cogitationes profert: ille verò alienas rationes suscipit.

[illegible] id est, hortor, vel oro.) [illegible] Notabis aūt, cum in petitione vsū esse præcorrectione.

μέμνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθ. Meministis, Athenienses.) [illegible] &c. Hic incipit cōfirmatio. Persuasur* Atheniēsib. &c.

[illegible], probatione vtens.) [illegible] Herçum tichos.] Oppidulum Thraciæ.

[illegible], vsi.) [illegible] Detrahere.] id est, Collocare in mari.

ὡς ἔφησα, vt dictum est, studiū.) [illegible] Elapso anno.] Mensib. octo præteritis, à Maio initio sumpto: eóque anno expleto, sit Hecatombæon siue Ianuarius * qui habet tempus apud Græcos. Deinde Metagitnion, nempe Februarius. postea Boedromion, Martius. Cum ergo menses omnes sint duodecim: octo, inquit, præterierant, ex quo triremes mittere decreuistis: altérque annus cœpit: & Ianuarius, Februarius Martius iam præteriit: ac tum vix post magna Initia, quæ Boedromia dicuntur, misistis decē naues. Vacuas.] vrbanis auxiliis, hoc est, Atheniensibus, quod est, in quibus peregrini, &c.

[illegible]) Philippus Asteretur.) [illegible] Expeditionē.] Classem [illegible] enim vocabant Athenienses, omnes, quas ablegabāt, copias, sagittariorum, armatorum, equitum, cęterorum: in primis verò copias nauales.

[illegible] & reliquis.) [illegible] Vrbem.] Olynthum.

[illegible], inuaderet.) [illegible] Reconciliatam.] facta amicā. Concitare.] Reddere hostes, *deiicere. Iactabant.] optabant. Quid ergo reliquum?] Pars vtilitatis. *emersit hic necessitas, vtilitate absoluta.

[illegible], Olynthiis opitulentur.) [illegible] &c.

Prævaricabimur.] Si cedemus. Cum ita sint vt sunt.] Cūm sint inimici. Ad hęc inclinare.] Nam post Olynthum Athenas inuadi necesse est. Sed opem esse ferēdam.] Anthypophora. Hic principale caput, &c.

[illegible], effecturus.) [illegible] Qui & tulerunt.] Vult Eubulum ipsū sui accusatorem facere. [illegible], facta dictis.) [illegible] &c. Sententia constans enthymemate. Locū verò Aristotelicum, &c.

[illegible] id potius est. [illegible] Et agere poteritis.] Nō dixit, Bellum geretis: ne molestia verbi eos offenderet.

[illegible], referenda est.) [illegible] Non omnia quidē.] Repetitio capitum per regressionem.

[illegible], postulant.) [illegible] Ad ea quæ nō sunt opus.] Cōpar in fine.

[illegible], esse studeat.) [illegible]

[illegible]

[illegible Greek] Audio, quẽadmodũ fortassis & vos.] De Atheniensib. posuit, Fortassis de se vero, Audio: vt qui studiosius & sæpius inquirat in acta maiorũ: quippe qui & facta illorum imitetur. Quidã aiũt π Fortasse, referunt ad auditũ: quòd ex auditorib. nonnulli ob vitæ diuturnitatẽ, illũ nõ modò audire, sed etiam videre potuerint. [illegible Greek]] Qui conciones habebant. Illũ.] Hoc addidit, tãquam illum admiratus. Periclẽ.] Cur postremum Periclẽ posuit, cùm fuerit & Nicia & Demosthene grandior natu? Extrema, i. summa virtute præditos, in extremis, id est, sũmi, initio & fine posuit, medios in mediis. Cur verò non & Miltiadis & Themistoclis meminit? Quòd illi contra Barbaros rem præclarè gesserunt: hi in repub. Isti extiterũt.] Videtur accusare Eubulũ, tãquã Philippi studiosũ. Propinata sũt.] Per metaphorã ciuitatis cõdonata est siquitati orationis. Translatio sumpta a cõpotationib. cũ quis alicui gratias agens, atq; osculans, vos cum potu etiam poculũ donat, siue argenteũ, siue aureũ. [illegible Greek] penatia eorum vita fuerit.) [illegible Greek] Non gratificabantur.] Quid ergo? maiores illi oderant eos, nec eos amabant? statim infert, amabant: sed non vt solent proditores. Nã hi quidẽ præ se ferunt amorẽ, & gratificãtur ad interitũ negociorũ. Quinque, &c.] Quomodo nunc dicit quadragintaquinq;, cùm in alia oratione dicat eos septuagintatres annos Græcis imperasse? Oportet.n. vicinum esse numerum: veluti, Nemo dixerit: Puer iste est triũ annorũ aut viginti: sed trium, aut quatuor, aut quinque, propinquis.n. est numerus. Dicimus ergo, eum hi. addidisse, Volentib. Nã reliquos octo & vigintiannos inuitis dominati fuerũt: cùm Athenienses malè tractarent Græcos.

Græcis.] Meminit horum Thucydides 2. historiæ libro. Parebat.] Atq; etiã tributarius erat eis patru* Amyntæ, frater† Philippi, patris Philippi, vt ait Diodorus. Nam Alexandri, studiosi Græcorum, qui temporibus Medicis vixit, duo fuerunt filij, Perdiccas & Philippus. Cum eo ergo bellum gesserunt Athenienses. Aliter. Alij Perdiccam fuisse dicunt, &c.

[illegible Greek], Philippi maiorib.) [illegible Greek] Rex.] Perdiccas auus Philippi. [illegible Greek]), obscurare nemo potuit. [illegible Greek] Superiorẽ.] Ob excellentiã rerum gestarũ. Inuidi enim aut paribus inuident, aut paulò maioribus, non iis qui longissimè antecellunt. Quales?] Quemadmodum affecti fuerint, cùm cõmuniter, omnia ad remp. referrent: & vt priuatim quisq; vixerit. Donariorũ.] Quæ omnia fecerunt & dedicarũt de manubiis Persicis, sellã Xerxis argẽteis pedib. & acinacẽ Mardonij, & propylæa arcis, & ænea Mineruã, & auream & eburneã. [illegible Greek] excellentius.) [illegible Greek] Aedes si quis.] Ostẽdit vilitatem ædiũ & obscuritatẽ, dicendo, si quis vidit, vt quę ob humilitatem paucis notę sint. Atquè.] æquabiliter. [illegible Greek], comparando.) [illegible Greek] Petierint.] ad Leuctra. Occupati sint.] Ob Phocicum bellum. Spoliati sumus.] De Amphipoli loquitur: quæ eorum prouincia fuit. Insumpsimus.] in ipsam Amphipolim.

[illegible Greek], administratione.) [illegible Greek] Socios.) Pydnæos dicit.

Tantum.] Terrore iniecto, cùm dixerit, Tantum: iterum subiungit mitigationem, dicẽdo: Nos ipsi instruximus. Quòd si ipsi cũ instruxerunt, etiam destruere poterunt. [illegible Greek], rebus gestis.) [illegible Greek] Hęc.] Ea quæ sunt extra vrbem.

[illegible Greek], Saturniis ollis delitantem.) [illegible Greek]

[illegible],&c. Aliter. Nugas appellat vilia quædã, inepta & superuacanea. Quorũ alij, &c. [illegible] innuit.) [illegible] Alij ex obscuris.] vt Demades.

[illegible], eos excitat.) [illegible] &c. Vos vero.] Vos hęc multum significat, quasi diceret: Vos indigenæ, vos qui olim Græciæ principes fuistis, nũc facti oratorum serui. Eneruati autem, neruis spoliati, &c. [illegible], Inclusos.) [illegible] &c. Quasi inclusérint, nec bellũ gerere sinant. Vsus est aũt hoc verbo, quasi de vinctis bestiis. Quare subiungit, cicurant, & mansuetos reddunt. Hæc.n. omnia faciunt in bestiis mitigandis. Etiã & adducũt, eodem pertinet. Solemus enim bestias ita cicurare, manus corporib. earum admouendo, & tanquam iis adolando tractatione manuum. Aliter. Translatum à brutis, &c.

[illegible], cum præparatione quadã. [illegible]] [illegible] Per Cererem.] Quia per Cererẽ iurat, probabile est, eũ animaduertisse, quod crebris obiurgationibus ad irã cõmoti fuerint. Itaq; Cererem nominat, quę ipsos mitiget, quæ & fruges mitiores ipsis ostenderit. [illegible], de illis subindicat.) [illegible] Fortassis fortassis.] Artificiosa cõduplicatio. Neq; enim † delicate pronũciauit. Arrogãs.n. id est, & periculosum. Neq; eo solo cõtentus fuit, sed & cõduplicationẽ adhibuit, asseuerationis & accurationis ergo. Ambigenti.n. cõsiliario nemo obtemperat. Quidã verò festiuè id* improbantes, ita exponunt, vt alterum Fortasse, pro correctione prioris accipiant, quasi diceret, sese increpans, quòd fortasse dixisset, ac potius planè perfectũ aliquid & magnũ cõparabitis.

[illegible], mercedem accipere.) [illegible] [illegible] &c. Aliter. Anthypophora est figura: Nunquid iubes nos vt seruos accipienda mercede militare? Hoc.n. aptè innuit, theatralẽ pecuniã in stipendium accipiendã. Nã & in ordine merces est quę accipitur. q.d. Stipendiũ voco, non vt vos accipitis, id quod seruis datur, sed quod præbetur ingenuis vt & accipiãt & faciãt ea quę decent. Omniũ.] rerum domi atq; militiæ. Vult. n. cùm videat, eos theatralẽ pecuniã abrogare nolle, accipere eã in pace, atq; etiam in bello ea contentos esse, nec iam bellicã requirere. Cõmunium.] publicorum. Licet agere, &c. [illegible], nunc est.) [illegible] Vt nunc.] pro bello. Sed vide, vt nomen belli dissimulet. [illegible], solo militare.) [illegible] Est aliquis extra ætatem, *Quis verò siue adolescens, siue senex, siue vir, nisi fortè defunctus? Dicimus ergo, eum, ætatem appellasse peculiariter eorum, qui operã nauare possint. Extra quã ætatem qui est, senex fuerit. Sine ordine nunc accipiens.] non militans. [illegible], aspernentur.) [illegible] Militiæ vacationem.] adolescentum scilicet. Et egere.] Ita vocat acceptationem binorum obolorum, cùm locupletari bello possent. Milites illius.] veluti Charetis. Non reprehendo.] Nam peregrinos supr. criminatus est. Cõductitio.n. exercitu est vsus Chares, quasi diceret: Laudo Charetem, semper etiam cum peregrinis agentem aliquid, & laborantem. Sed tamen vrbanos milites illis antepono.

IN PHILIPPICÆ PRIMÆ Enarrationem & Scholia.

[illegible], Cõtra Philippum.) [illegible] &c. [illegible] Quærunt, cùm suasorij generis propria sit adhortatio, &c. ei incommodo medetur. Eadem sunt in Vlpiano nostro, fol. 40. versu 24. Huc ergo ea transferantur.

[illegible], occupare studuit.) [illegible]

[illegible]

* [illegible] (marginal note)

* legitur. (marginal note)

* [illegible] (marginal note)

[illegible] &c. Aliter. In oratione de comprehensione dicit Hermogenes, eius formæ. &c. Eadem & reliqua, vide in Vlpiano nostro, fol. 40. versu 52. vsq. ad finem eiusdem folij. [illegible] anteuertat.] [illegible] &c. [illegible] Me repressisse. Verbo, Me repressisse, significat, &c. cohibetur. Vide eadē hęc, paulo inf. hoc fol. 41. vers. [illegible] siue quidē in tētorio. [illegible] &c. [illegible] Aliter. Figurā alij vocāt, &c. primę respondeat. Vide hęc eadē hoc folio, infra versu 45. Sequitur post hæc in exēplari Luteciano: [illegible] &c. Quieuisse.] Eo se ingenio esse ostēdit, qui verę orationi haud retrageretur. Ipse conatus esse.] Hoc verbo depressit orationē, nec asseuerauit se vtilia dictur ū. Quia verò.] Approbatio exordij. Sępe dixerūt, &c. [illegible] sed nihil profecerunt.] [illegible]

[illegible] Iste prius.] Figura est demōstratiua, cōtemptū prę se ferēs.

Me venia dignū.] Quāuis ostenderit, se nihil peccare: tamē ex modestia, veniā petens, hoc dicit. Ac primū.] Locū facultatis in primis arripit, & admonitionis cōsolationē miscet. Tāetsi omnino male.] Exorditur cōfirmationem à consolatione quadā, quæ causam continet, cur nō sit desperādū. Quia n. negat abiiciēdos animos, quāuis res pessimo esse loco videātur: ostēdit, spē bonā habendi esse. Nā ita monere solem' eos, quorū morbi ad summū venerunt.

Nā quod est pessimū.] Figura ab inexpectato. Qui verò dicunt, secundū esse exordiū: hoc aiunt esse cōfirmationem ei'. Quid ergo hoc est?] Et hoc argumentū sumptū est ab admirabili. Sententia est: Id quod nobis superiori tēpore nocuit, si deposuerimus, vicissim iuuabimur. Deinde cogitandū.] Rectè subiecit hoc exemplum. Solent. n. homines similib. casib. leuari. Partitur autem orationem in duo genera auditorū: vnū iuniorū, qui vetera ignorēt, eaq. discere è natu maiorib. debeāt: alterū seniorū, qui cū veterem memoriā teneant, cōmonefaciendi sint. Qui ita prędītis potētia.] Quia perterrit' erat popul', ob Philippi potentiā: exemplo eū cōfirmauit. Nā Lacedęmonij terra mariq. nō min' quàm Macedo voluerunt. Nō ita pridem. Hoc addidit, ne quis diceret: Olim quidem fuim' tales: nūc verò tempus res mutauit. Quale vos.] Hoc verecūdè, &c. [illegible] est medicat'.) [illegible] &c. His voluit.] Quia sup. eos terruit, cùm Philippum esse firmum a socijs dixisset: nunc cōsolādi causa dicit, si eadē facere voluerint, eos illum facilè euersuros. Est autē quærere operę precium, qua ratione, cùm sup. extenuādarum ei' virium causa dixerit, multos ab eo deficere: nunc aiat, multos eū socios habere? Respōdem', cum īgenia populorū cōmemorare: qui tāetsi & oderīt & metuāt potentes: tamen, dū * Athenieēses ex ignauia cessent, se ad potētes cōferāt: ne cum ignauis cōiuncti, cladem accipiāt. Quòd si viri fortes expergefacti, torporem excusserit, statim ad hos esse defecturos. Omni omissa dissimul. &c. [illegible] posse facere.] [illegible] si quis possit. [illegible] ciuitates ita euertere.] [illegible] Soluit autem obiectionem

* [illegible]

* [illegible]

Ne quis n. dicat: Qui ergo, si oderūt, eum non relinquūt, subiicit, eos inuitos & ex metu esse cū illo, quòd nullū habeant cōfugiū ad Athenienses, ocio torpescētes. Atqui obtēperarūt illi, missis Olynthū auxiliis. Quomodo ergo ignauos eos appellat? eo quòd nihil vltrò faciūt, nisi à suasore obiurgati, & ad agēdū impulsi. [illegible] viribus n. destituuntur.) [illegible] Petulātię.] Sic in genere appellatur omnis contumelia, nō tātum rei venereę petulātia. [illegible] viui nō potest. [illegible] Actionib⁹.] Non simpliciter dixit, gerēdis belli: sed generali vsus est verbo, veluti decernendi, oris dicūdi, colēdi agri, & reliquorum. [illegible] figura inuatur. [illegible] Aliter. Translatio sumpta est à venatorib⁹. Nā quia excurrūt feręs, palos defigūt, retib. de iis suspēsis: vt si ipsos effugerint feræ, in casses incidāt. Quędā exēplaria habēt [illegible] laqueos circūponit. [illegible] grauius esse potest.] Cętera, vsq; ad [illegible]. Mortuus est Philip. hic sūt delēda. [illegible]

Ego n. arbitror.] Potiur, Nā ego quidē: nō subiunxit autē: cū dicēdū fuisset: Vos autē id probrum esse non existimatis. Quod cum contumeliosum esset: id quidem non dicit, sed aliud infert huic simile. Dic mihi.] Cū dicendum sit, Dicite mihi: ait Dic mihi, Attico more, Athenienses.] Qui Persam Græcia expulerunt, homo Pella oriundus debellat. [illegible] est accipiendum.] [illegible] Tātum auct⁹ est.] Rectè cōsuluit probabilitati. Nec n. pros⁹ oia cessatione Atheniēsium, sed quędā etiā suis virib. bene gessit. [illegible] cōstituere possent.] [illegible] Remoti.] Sciuncti, suspensi, pendentes. [illegible] conscribēdę.] [illegible] Vt qui persuasum habeatis.] Is est Demosthenes, qui cōtrouersia pro cōfessis arripiat. [illegible] vsus est.] [illegible] Tātum.] paruum quiddā. [illegible] exiguum.) [illegible]

Procrastinare.] Moram iniicere negociis. [illegible] copię cōseruentur.) [illegible] Istis auxiliis.] Auxilia vocat, quæ post factum mittuntur: apparatum, qui ad tuendas vrbes ablegatur. Comparate.] Vrbanæ an peregrinæ? Quātę] quot esse milites oporteat. [illegible] oratio habebatur.] [illegible] Haliartum & Homerus masculino genere, herbosum appellat. Despectus.] Contempta instructione nostra. Ne mihi decies mille. Figura est dehortans ab * arrogantia. Scholia quæ sequūtur, in aliis Codicib. nō sūt.

[illegible]

Literatas.] Nam Athenienses sæpe cū Philippo per literas pugnabant. [illegible]

Exercitum.] Peregrini mercenarij solent omnino vtiles esse in bellis. Vnde Athenienses cum ipsi per sese, ob periculum, Corinthios oppugnare nollent: cōduxerunt & aluerunt milites. Idque multis in bellis cum facerent, eas copias [illegible] appellabant.

[illegible] Talenta.] Nota hic, talentum facere minas 60. drachmam obolos sex: vt sint talenti * totius drachmæ 6000. drachmarum vero oboli 36000.

[illegible] Quæ nos quidem.] Hinc ait Dionysius Halicarnasseus, alterius orationis esse principium. Exordium autem, inquit, non habet: quòd secundaria sit oratio: quod genus principiis ferè caret. Sed verum non dicit. Nam quia suprà pollicitus est, se de conquirenda pecunia dicturum: id nunc præstat. estque tanquam epilogus: quemadmodum & Isocrates fecit * in fine Trapezitici: idem in oratione cōtra Lochitē de verberib⁹, perorationē tātū scripsit. [illegible]

[illegible] ἔτος. Etesias.] Vēti sunt quotannis flantes. Flant porrò adulta æstate: eo quod sol altius euectus, & à Meridie magis versus Septētrionem progress⁹, humores Septētrionales resoluit: qui resoluti, in aerē & vētos cōuertūtur: vnde existūt Etesiæ, qui ab Aquilone ferūtur vers⁹ Meridiē: atq; in altiores Aethiopię montes incidūt, ibiq; cū impetu acti, efficiūt imbres: quib. æstate augetur Nilus, à meridionalib. & siccis fluēs locis. [illegible] significat annuū.

[illegible] Facilè erunt.] S. [illegible]. Ad quæ igitur vtemur copiis.] Sicut dicim⁹ [illegible] Classibus.] Apostolos, classis quæ cū apparatu militari ablegatur ad bellū: & [illegible] peregrè abituri, qui mittebātur, [illegible] verò dicebantur, quib. ablegatæ classis curatio mādata erat: & [illegible], missilia dona. Sic n. ipse in Ctesiphōtea: Naues quę ablegando cōterebantur. [illegible] Inanes.] vrbanarū copiarum. [illegible] Inane.] Quod verbis tantum fit absq; factis. [illegible] Fraudatis.] Sic & ij dicuntur, quib. promissum stipendium non integrū datur: & ij, quib. ob iniurias & ignauiā stipēdium negatur. [illegible] Vestrū autē.] Hic incipit peroratio. [illegible] Somniare.] Sibi fingere. [illegible] Sed si omissis.] Secundū quosdā hic incipit peroratio. [illegible] Esse hostē.] Summa capita. Hac voce iniuriā significat: verbo, Nostra, inutile: verbo, Insultauit, indecorum: verbis, Contra nos inuenta sunt, necessarium. [illegible] Nec. n. quæcunq;.] Hyperbatō per parenthesin. [illegible] Ac ego quidem.] Peroratio ex parte.

ORATIONIS DE PACE SCHOlia, quibus aliæ editiones prorsus carent.

[illegible] Video.] Propositio exordij ab ipsa re sub persona accusatoris. [illegible] Magnā habere difficultatē.] Difficile & arduum oratori videtur hoc argumentum. Cum n. Philippo aduersari solitus fuerit, illi⁹ voluntati penè cogitur vel inuit⁹ suffragari, & suadę pacis autor esse reipublicę: suadere cōsueu⁹, vt ei⁹ iniurię propellentur. Quod ei accidit nō voluntate ipsi⁹, sed necessitate coacto: cum Græci oēs cōuenissēt, ac Philippum Amphictyonem designassent. Quos metuēs, suadet reipub. vt cladem Phocensium, propter vtilitatem ciuitatis, fortiter ferat, nec propterea Philippo aduersetur. Propositum autem ei est, non aduersari decreto Amphictyonum, qui Philippum Amphictyonem designarant. Itaq; iusto vtitur, monens, ne priores pacem irritā faciāt, aut iusiurādum violent. deinde rem acri⁹ exequens, terrorem eis incutit, vt nequaquā possint Gręcis omnibus aduersari. [illegible] Cum autem difficile.] Altera propositio. [illegible] Nam alij quidem.] Confirmatio secundę propositionis. [illegible]

Enimuerò quanquam.] Conclusio exordij. [illegible]

Satis sciam.] Alterum exordium. Quia enim negocij difficultatem intelligit, idque non facilè admissuros esse auditores prospicit: suas orationes commendat, vt quæ nunquam aberrent à proposito, aut frustrentur. In quibus porrò suis consiliis non paruerint, sed decepti fuerint, ea redigit eis in memoriā: vt causam hanc cognoscere eos, & obtemperare cogat.

[illegible] Sumptuosum.] Quod magnæ pecuniæ absumeret. [illegible]

Histrionem.] Veteres [illegible] vocabāt, qui nunc tragœdi dicūtur, ipsos poetas, velut Euripidem & Aristophanē. Quos vero nūc [illegible] (hi vero bini erant) alterum secundarum, alterum tertiarum partium actorum. Ipsos vero fabularum autores, tragœdos & tragœdiarum actores. [illegible] Vos ipsos.] Pro simplici vos, simpliciter accipe. [illegible] In nummos redactis.] diuendītis. Nota apud Thucydidem legi [illegible] non [illegible]. Neq; denīq; poterat stratum suum nummis cōmutare [illegible] Oropum.] Loci nomen ab Oro, nomine viri proprio, & oculo: quod Orus eo ipso in loco oculos amiserit. Eodem modo & Oropius ager, & Oropius nomen patrium.

[illegible] Reportādo.] Referā, reducam. [illegible] Præ me feram.] Simulabo. [illegible] Aliud potui.] Strenue partē præparationis executus suarū orationū, cōmēdatione ad aliud artificiū transit, suāmq; personā commendat, quēadmodū Pericles apud Thucydidem facit, vt qui sine vllo emolumēto suo, & acceptatione munerū cōcionetur: eāq; libera vtatur oratione: ostenditque, se, odīū & gratiā repudiaris, vnuq; bonū publicū spectare. Admiratione porro dignū est; quod tali concione habenda, nusquā cōmodorum Philippi meminit, sed potius ab ea aduers' eū nusquā recidit: sed vtilitatē reipublicæ spectat, eāmq; cōse [illegible] Agglutinatū mihi. [illegible] Constitutum.] Tributa, vectigalia. [illegible] Secūdo loco.]

Affirmo autem oportere, à communi.

[illegible] Videre.] Prospicere, ne quid moueamus. [illegible] Aucupans.] Insidians, vrgens. & [illegible] decreta forte permansūe. [illegible] sperans se permansurum.

[illegible] Paris.] Suffragij scilicet. [illegible] Quid ergo existimo?] Cūm obiectio incidat: Cūm nullam Græcis iniuriam fecerimus: cur nobis bellū inferrēt? hanc solutis subiiciendo: Nā si Argiui & Messenij, &c. hoc est, Nulla quidē Græcis orta est à nobis iniuria: sed alioqui nobis sunt infēsi. Argiui quidē & Messenij & Megalopolitæ, ob pacificationem Laconicā: Thebani, quòd eorū exules tuemur: Thessali, quòd Phocēsiū reliquias cōseruare studemus: Philippus, quòd eū Amphictyoniæ participem esse nō sinimus. [illegible] Pacificationem.] Quod missis præconib. amicitiā cum Lacedæmonib. cōstituimus. [illegible] per caduceatores de recōciliatione & amicitia agere. [illegible] Excipere.] Non est expectare, sed suscipere & subire. [illegible] verbū quod ab alio susceperis, secundo locu tradare. Sed videndum, quo pacto hic à Demosthene ponatur.

[illegible] Abripiātur.] attrahantur. [illegible]

Nobismetipsis.] Pro nobis, simplici.

[illegible] Nostis enim scilicet.] Emergebat obiectio è tractatione, per consecutionem: Non est è re Græcorum, nos perire. quam & ipsam his verbis soluit: Ne Thebanis quidē expediebat, crescere Philippū: neq; Thessalis: nihilominus tamē ob cōtētionē cū Phocēsibus,

sib. hæc oīa subierūt. Inicit aūt suspicionē imminētis belli: id quod cognoscere licet ex voce, attrahantur. [illegible] Transitus.] Aduentus aut ingressus: [illegible], præteritio, transitus.

[illegible] Philippū porrò.] Occurrebat obiectio a facultate. At nō adiutabūt Thebani, cū suspectū habeāt Philippum: neque.n. volēs dedit eis Orchomenū & Coroneā. vt hęc sit verborū sētētia: Atqui nō adiuuabūt Philippū Thebani: neque.n. ei bene cupiūt. Hæc.n. est a facultate obiectio. Hāc soluit indignatione, increpato tāquam væcor de eo, qui tali ratione vteretur. Postea quā.n. facultatē Philippi, vt qui firmus esset, ab initio confirmārat: hæc vero obiectio euertere vniuersa videbatur: propterea & valere iubet eos, qui id assererēt. Neque.n. cū esse firmum.

[illegible]

Pylęę.] Cōuētum in Pylis, alterum vernum, autumnale alterum: quas & Thermopylas vocabāt. Sacra porro faciebat Cereri Pylagoræ.

[illegible] Ea quę iubentur.] Aliā ponit obiectionē e iusto & possibili conflatā: Parebimus igitur edictis, metuentes Philippū & Gręcos. Hāc sustulit per imminutionem, dicēdo: Nō quidē esse metuēdos, sed propterea nec pacē euertēdā: & per aliā solutionem à glorioso, quæ pars est vtilitatis: Ne quid nobis indignum admittamus; hoc est, ne inuidi videamur, aut vęcordes. Deinde iterum iusto: Nos Thebano Oropum habere sinimus. quæ est pars iusti. Præter obiectionem porro etiam est epilogus, qui hinc incipit: Ad eos verò qui confidenter quiduis putant.

[illegible] Chion.] [illegible] insula: [illegible], incola illius. [illegible] Ad oēs.] Cūm maximis, inquit, ob æquitatem cesserimus: nunc ob minuta & vmbram bellum suscipiemus!

SECVNDÆ PHILIPPICÆ SCHOLIA.

[illegible] Cùm.] Reprehendit hoc exordium Atheniensium socordiā. [illegible] Agit.] Per auariciā & iniuriā. [illegible] Causa verò.] Approbatio. [illegible] Contingit.] Conclusio. [illegible] Probabile.] Consentaneum, verisimile: [illegible], simile.

[illegible] Contendere, resistere. [illegible] Nā qui Messenam.] Per congeriem acre [illegible] Instimatus.] Concitatus est.

[illegible] Surrepturum.] Ablaturum. Thucydides: Sese perimebant: alij è lectis funes, alij è vestib. vincula facientes se suspendebant. &: Is verò a tergo nauigans, pręteribat, cursūq; antecurrebat.

[illegible] Belli.] Laconici scilicet.

[illegible] Meritus.] Dignus interitu.

ORATIONIS DE HALONESO SCHOLIA.

[illegible] Athenienses.] Exordium, Hermogene autore, ducitur ab iis quę extrinsecus significantur. Neque.n. decet ob Philippi criminationes, consiliarios Atheniensium prohiberi defensione publicæ vtilitatis. Status autem est * scripto constans negocialis. [illegible] Non conuenit.] Propositio. [illegible] Iniquum.] Approbatio. [illegible] Ego verò.] Præparatio, siue expositio capitum quæ sequentur. [illegible] Post autem.] Prima inductio capitis ad confirmationem & confutationem à propositione.

[illegible] Dicebat.] Obiectio, aduersarij oratio.

[illegible] Hunc verò sermonem. Tertia aduersaria propositio, * siue refutationis promissio. [illegible]

Eripere.] Hic capitis inductio quatuor

reb. cōpleta est, propositione, obiectione, cōtraria propositione, refutatione. [illegible] Omnes.] Refutatio ex argumētatione. [illegible] Vltus.] Fictio per reductionem ad impossibile. [illegible] Verùm neque. Nota, omnia quæ sunt in literis, per sententiā soluere oratorē. Omnia.n. scripta per sententiā soluuntur. [illegible] Sed posteaquā.] Appellatio, seu prouocatio, à minore prætorio, maius postulans.

[illegible] Tesseras.] Sic appellat cōtrouersias de contractibus negociatorum.

[illegible] Potrasse.] Conuictum. Thasiorum quidam Philippicæ proditionis, à ciuibus eiecti fuerant. Hos Philippus, re à Charete impetrata, restituit. Suos.] Sui studiosos.

[illegible] Comparat.] Curat conficiendum. Nam [illegible] propriè de opificibus dicitur: [illegible] verò de eo qui sumptus suppeditat.

[illegible] Dicebat.] Censura.

[illegible] Vrbes verò.] Nota ironiā. [illegible] Valde vtique.] Est & hoc ironicū. [illegible] Hæc, illa.] Compar. [illegible]

Exemptionis.] A priuatione partis.

[illegible] Acquisita.] Interest inter hęc aliquid. Nam [illegible] est prędium, quod quispiā in sua terra possidet: [illegible] verò, cū in aliena. Quemadmodū autē Phocenses & Thessali de templo Delphico disceptabant, ita & Cardiani, Chersonesum sibi vendicabant.

[illegible] Qui multò.] Cum ironiōne est legendum.

[illegible] Nam ille quidem.] Hic est perorationis initium.

IN CHERSONESITAnæ orationis Scholia.

[illegible] Exordiū ducitur à reprehēsione criminatorū Diopithis: & beneuolentiā captat. cuius duo loci cū sint: vel cōmendatio sui, vel aduersarij criminatio: id ex cōmunitate duxit: hoc est (vt opinor) ex loco cōmuni. De repub. præsertim.] Attentos facit auditores. [illegible] Præsertim.] Approbatio. [illegible] Quia verò quidam.] Conclusio, quā Hermogenes redditionem appellat.

[illegible] Ac de Chersoneso.] Alterum exordiū ex criminatione Philippi studiosorum:* ductum ex reb.

[illegible] Diopithis. Pater hic fuit Menādri Comici: Menāder verò Demosthenis amicus: ob quē Diopithis causā agit.

[illegible] Ego verò quę.] Preparatio. [illegible] De his.] Cōclusio. [illegible] Ocyssimè.] Celeriter, quāprimum. [illegible] Cum autem multa mirer.] Accessus ad caput vtilitatis. [illegible] Conatur.] [illegible] significat cū impetu struere, & ad iter se instruere: [illegible] verò, verbis insidiari. vnde & [illegible] pro insidiis.

[illegible] Colonos.] Agricolas, qui iuxta alios habitāt, missi in colonias [illegible] qui hos agros metiūtur. Neque verò milites appellauit eos, qui cū Diopithe sunt, sed colonos, pacato nomine vsus: quos Athenienses in captas vrbes mittebāt, vt agros singulis assignarēt. [illegible] Abstinuerit. Bello non petierit. [illegible] Etesias. Ventos qui quotannis flant, sic appellat Demosthenes.

[illegible] Intromissuros.] Verbū oratorib. frequēs, pro introducturos, suscepturos.

[illegible] Occuparit.] Anteuerterit.

[illegible] Semel.] in vniuersum, omnino, penitus. vt: Semel locutus est:

est Deus: hoc est, asseueranter, aut prorsus. ἅπαξ enim hic non de numero, sed de eo, quod vtique futurum est, vsurpatur. [illegible], vno impetu. [illegible], prorsus, vno quod aiunt fasce. Dicitur & [illegible]. Prorsus eos debellare non placuit. [illegible], à paruo vsque ad magnum. [illegible], vniuersi. [illegible], vt * dicam. ἅπαξ nihil addidit significationi.

[illegible] Sed hinc feremus opem.] Relata coniectura de re futura & incerta.

[illegible] Sin à ventis.] Obiectio coniecturalis.

[illegible] Huius.] Rei futuræ & incertæ.

[illegible] Anni tempore.] Aestate.

χαλκίδα.] [illegible] Chalcidem.] Vrbem Eubœæ.

[illegible] Oreum.] Vrbs & hæc est Eubœæ.

[illegible] Arrodere.] Non inuidere, sed obtrectare, reprehendere, calumniari. Nam duo significat apud veteres. Demosthenes in Ctesiphontea, & alibi: Nullum extat meum in repub. factum inuidum & maleuolum. [illegible] simpliciter de maledicto vsurpant: Non mentiris, quamuis maledica.

[illegible] Nam si quis.] Auersio ad Philippum.

[illegible] Vigere.] Rebus secundis vti, & diligi à vobis.

[illegible] Criminantium.] Seducere, decipere. Thucydides lib. 1. & Crates. [illegible], traiicere mare. Inde in animum induxit, traiicere interiectum mare, & prædas agere ex insulis. & Arrianus: Ipso prætoriam nauem gubernante, conatum Alexandro Oxum flumen traiicere.

[illegible] Dilacerari.] Conteri, confringi.

[illegible] Constituta.] Sic Demosthenes sobinde tributa vocat.

[illegible] Nostrum agere negocium.] Quiescere, non ingerere nos imperio & principatui Græcorum.

[illegible] Eos qui dicunt.] Moris esse ciuitatis & maiorum nostrorum, conseruare periclitantes, & præesse Græciæ, & aduersari tyrannis. Reipsa vero iis qui illos oppugnant, cum negant defendendam esse Græciam, assentimur.

[illegible] Quid ergo est?] Membri & incisi relatio.

[illegible] Cōmuniū.] Cōmune, impunū, quod nihil habet eximiū. Vsurpatur autē quadrifariā: quod aut in partes tribui potest, vt terra colonis assignata: aut indiuisū, in cōmuni vsu positū: aut quod ante occupatione fit propriū, vt in theatro locus, aut balne[illegible] aut quod citra partitionē ad cōmunē eūdem[illegible] sensū profertur, vt vox præconis. ἀφέξω.] [illegible]

Abstinebitis.] [illegible], prohibebo: [illegible], relinquā, desinā. [illegible] Vestrûm quibusdā est cognoscēdū.] Et de his antè accusātes audite, quid dicat quispiā. nōnulli palam aut, alij aut quidam. [illegible] Oēs qui vnquam.] Traiectio, propter interpositionē seu interiectionē. [illegible] Aut ego nullū.] Hoc est: Quod in se res ita habet, vt dico. [illegible] ζημιώσω [illegible] Aestimo.] Mulctabor, cōdēnabor. [illegible] est multa, & id quod postulatur, & pœnas luit. [illegible] Et dat.] Traiectio per sētētiā, quæ interpositā habet causam.

[illegible]

[illegible] Negociatoribus.) Qui in mari versantur [illegible] de rebus liquidis dicitur: vnde [illegible], cui affluunt diuitiæ, translatum à vado fluminis. & [illegible], qui naulo dato in aliena vehitur naui, & mercator sum simulator: apud Aristophanem, qui subinde aliquid cautantis, non ex simiditate. [illegible] Vt deducantur.) Comitatu illo defendantur. [illegible] Emolumenta.) [illegible], vnum in est dignitas, fortitudo animi. [illegible] per diuu, lacrum, largitiones: apud Aristotelem, propositiones, hoc est, interrogationes. Est enim interrogatio, causa respondendi, quæ deinde fit ratiocinatio, quam & [illegible] dicunt. Est & vnimembris propositio: Vt, respirat: viuit igitur. Quod enim prætermittitur, in promptu est: Omne quod respiret, viuere. Talia sunt & enthymemata: Hi supplicio afficiantur, quia sacrilegi. prætermittitur enim: Sacrilegos supplicio esse dignos. [illegible] Nam vade potatis.) Traiectio per distinctionem.

[illegible] De coela.) Verba sunt conquerentis. [illegible] Victitat.) Non delicate viuit, sed vix se sustentat.

[illegible] Hæc sunt ista verba, Hæc pertinet illa oratio.

[illegible] Obsideon.) Similitudine dictionis vitior. Secundum hoc genus est acumen in dictione [illegible].

[illegible] Insignis insaniæ.) Maximæ namque dementiæ est, contra suos ciues alere milites.

[illegible] Delatio.) [illegible] publici iudicij nomen in magnis & publicis criminibus: [illegible] etiam in patuit.

[illegible] Paralus.) Salaminia. Hæ sunt sacræ triremes publicæ: cùm celeres essent, & ciuitatis vsu postulante mitterentur, [illegible], & qui in Paralo naui vehebantur, & qui etiam Atticæ maritimam accolebant.

[illegible] Ingressus.) [illegible] significare subitam properationem. Thucydides [illegible] vero id quod prorogatur, tandem perficiendum. & [illegible] vincere, apud Demosthenem in Ctesiphontea.

[illegible] Applaudite.) Assentimini vt vera dicenti.

[illegible] Causa vero.) Traiectio per interpositionem.

[illegible] Effecerunt.) Figura est personæ subiectio.

[illegible] Ducentes populum.) [illegible], tribunus plebis. Apud Aristophanem, tribunus plebis non est hominis elegantis, aut boni viri, sed indocti & improbi.

[illegible] Obsequentes.) Verbum hoc vulgo gratificari, peculiariter vero de re venerea dicitur: item inire gratiam, aut conferre beneficium significat.

[illegible] Cum abstulisset.) Cessasset, penè dixit, mortuus esset. nam [illegible] & cessare & mori est Thucydidi.

[illegible] Intercluso.) Absente & repulso.

[illegible] Verum ille.) Figura est contrapositum: Vos domi, ille foris.

[illegible] Euboea.) Euripo, quod est

mare

mare angustum, aut locus aquosus inter binas terras, Bœotiam & Atticam. Septies autem eodem die illa aqua exæstuat.

κατέστησε.] ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ, κλείταρχον ἐν τῷ ὠρεῷ, φιλιστίδην. Collocauit.] Eretriæ Clitarchum, Orei Philistidem.

ἐπὶ σκίαθον.] [illegible] Sciathum.] Sciathus est insula iuxta Eubœam, dicionis Atheniensis.

ἐδάφει.] τῇ γῇ. Solo.] terræ.

τῇ πολιτείᾳ.] [illegible]

Reipublicæ.] Oratores, vt Isocrates in Panegyrico & Demosthenes in Philippicis, politiam speciatim vocant Democratiam.

τὰ νῦν βιαίως ἐχόμενα.] τὰ ἔθνη τὰ νῦν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενα. Nunc coacta.] Gentes quæ nunc ab eo detinentur.

ἀρχήν.] τὴν τυραννικήν, οὐ τὴν ἔννομον. Imperium.] tyrannicum, non legitimum.

οὐ κακῶς.] ἐπιεικῶς. Non malè.] Censera.

καὶ ὅπου τις.] [illegible] Et vbi quis.] Rursus ad Diopithẽ alludit, qui illũ in Thracia sit vlturus. δρογγίλον καὶ καβύλην.] [illegible] Drongilum & Cabylẽ.] Loca Thracica vilia, ad Strymonẽ & Amphipolim. ἐξαιρεῖ.] [illegible] Excindit.] Eiicit, delet.

νεώρια.] [illegible] Naualiam.] Sic dicitur fortassis loca illa, in quæ pertrahũtur triremes, & rursus inde extrahuntur: vt subindicat Lycurgus & Andocides. τῶν ἀργυρείων.] [illegible] Argentifodinas.] De Laurio loquitur, loco Athenarum, in quo argentum nascitur.

μελίνην.] [illegible] Panici.] Gen⁹ hoc est leguminis, quod & masculino genere effertur μέλινος. Quidam genus pisi esse putãt, quod aliqui ὄλυραν aut κέγχρον dicant. ὄλυρα verò est, genus seminis.

σιροῖς.] [illegible]

Lacubus.] Thesauros & cellas, in quib. frumentum reponebant, sic appellabãt Thraces & Africquæ nunc vulgò fossæ.

βαράθρον.] [illegible] Barathro.] Fossa fuit, in quam populus Hippothoontice tribus capitis dānatos præcipitabat. Sed Demosthenes per translationẽ pro interitu.

ἀνίατον.] [illegible] Insanabile.] Insanabile, immedicabile.

ἀποθέσθαι.] [illegible] Deponere.] Abiicere: ἀπόθου, abiice: ἀπωθοῦ, repelle.

ταμίας δημοσίους.] [illegible] Quæstores publicos.] Inspectores, custodes. Sũt aũt ταμίαι magistratus Athenis forte lecti de iis quorũ census est quingentorũ medimnõm, qui pecuniã in æde Mineruæ & arce tũ sacrã quàm publicam custodiunt: quin & ipsum Mineruæ simulacrũ. εἰ δή τῳ δοκεῖ.] [illegible] Si cui verò.] Obiectio à possibili.

πραγματείας.] [illegible] Administrationis.] Occupationis, molestiæ: neq; vt vulgò, sic & ab oratorib. vsurpatur de iis qui op⁹ aliquod faciũt.

προέσθαι.] [illegible] Proiicere.] Concedere, destituere.

ἕως.] ἀντὶ τοῦ, ἕως πότε. Quo.] Quousque.

οὐδ' ἄξιον εἰπεῖν.] [illegible] Dictu indignũ.] Cõueniente: Thucydidi: de quo vel verbis ambigi, turpe est Peloponneso.

πολιτεύονται.] [illegible] Rempub. contra vos gerunt.] Vobis aduersantur.

ἀναβάλλεσθε.] [illegible] Differunt.] Efficiunt vt differatis & prorogetis: morã vobis iniiciunt. Sed ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον significat induere vestimentũ. ἀναβαλλόμενος, differens: ἀναβαλλόμενος per vnũ λ, exorsus. More igitur suo cũ præluisset, breuẽ recitauit hymnum. & ἀναβολή, exordia.

κωλύειν.] [illegible] Prohibendum.] Traiectio est, vt sit: Direptio pecuniæ prohibenda est, custodibus quibusdam constituendis, per quos ea conseruetur.

αὐτὸ τοῦτο.] ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτό. Eo ipso.] Ob hoc ipsum.

εἰ τὰ μὲν χρήματα.] [illegible] Si pecunia quidem.] Contraposita illic pecunia, hic Grecia: & illic, incertum an diripiantur: hic, apertum. illic, pars, hic, omnis.

[illegible] Occupantē.] [illegible] dicitur etiā de magna celeritate, cum dicimus: Is Phrygē persecutus, assecutus est. Oratores verò & ad pœnā referũt. [illegible] Disceptatio.] Contentio inter ipsos, & cõtrouersia. Propriè est *lis pecuniaria, sed hic abusiuè ponitur. Aliter. [illegible] est aduersus ædiles, cũ aliquid definiri volunt, quādo illi sumptus præbere debeant. [illegible], cum exprobrasset, coarguisset.

[illegible] Cardiã.] Thraciæ vrbs: vnde & Cardiani, ciues illius: & nomē maris. [illegible] Amentissimus.] Impertissimus, stultus. Amentissima, id est, stulta, de lasciuia & re venerea dicunt. Coire, stultũ & amentem se præbere. Aristophanes: Et vino abstines, & cæteris ineptiis atque nugis & deliramentis.

[illegible] Negocium facessere.] Esse molestũ, obturbare in malam partem.

[illegible] In cruciatum agi.] Ligno percuti, excoriari, suspendi, immisericorditer fustibus occidi.

[illegible] Perduxit.] Pro redigere aliquē in seruitutē, Thucydides & alij [illegible] vtuntur. Itē [illegible] pro decipere aut subigere: quæstiones ad sua genera reuocare: allicere cũ lucro & exacuere. [illegible], obtéperās, decept' vel deciplēs.

[illegible] Potideā.] Cassādriā. [illegible] Inducit.] Decipit.

[illegible] Bœotiā.] Adiungendo eis Orchomenum & Coroneam. Nam cum hæ oppida cum cæteris Bœotiis dicto audientia nõ haberent: nõ toti imperare Bœotię videbātur.

[illegible] Doriscum.] Castellum Thracicum.

[illegible] Serrium.] Est & hoc castelli nomē: quod & Serria munitio dicitur.

[illegible] Cersoblepten.] Filium Coryis: qui cùm nato minimus esset, rex Thraciæ creatus est.

[illegible] Se præbet.] Tractat, assentitur.

[illegible] Non fuit tutum.] Figura diligentiæ & pulchritudinis repetitio, quæ fit per membra.

[illegible] Tyrannos.] Aleuadas. [illegible] Arcem.] Quod munitur contra castellum aliquod, vnde affligi queant obsessi. Res ipsa [illegible] dicitur. Ac vtraq; vox apud Demosthenem extat: illa hîc, altera in Ctesiphontea.

[illegible] Mollis.] Timidus. [illegible] Detestād'.] Flagitios'.

[illegible] Impudens.] Inuerecūdus. [illegible], truci esse vultu. [illegible], subitò, vehementer, impudenter. [illegible] per a, remissè: [illegible], impudenter: [illegible], impudens.

[illegible] Insoléter.] [illegible], inuerecundus, durus, crudelis ā cõcitatione & impetu. Tales n. sūt inuerecūdi.

[illegible] Fortitudine.] Non ciuilis illa virtus intelligatur, sed alia maior eiusdem nominis, iracundiam reprimens. [illegible] per diphthongum, fortis animus: & *[illegible], virilis ætas & pudenda.

[illegible] Cum possem.] Præteritio.

[illegible] Summatim.] Enumeratio capitum.

SCHOLIA TERTIÆ Philippicæ orationis.

[illegible] Cũ multa verba.] Peculiarē Philippi insectationem

habet exordium. Figura est, qua per obliquum secatur oratio.

καὶ πάντες.] κατασκευή. Et omnes.] Approbatio. φαῖεν ἄν.] ἀντὶ τοῦ ψηφίσαιντο. Dicerent.] Decernerent.

τῆς ὕβρεως.] οὐκ εἶπεν ἀδικίας ἢ πλεονεξίας, ἀλλ' ὕβρεως, ἣ παρ' Ἀθηναίοις οὐδὲ τοῖς δούλοις ἀνεκτή. Contumelia.] Non dixit, iniuria, aut auaritia: sed, contumelia quę apud Athenienses ne seruis quidem erat tolerabilis.

προειμένα.] προδεδομένα. Proiectas.] Proditas. εἰ καὶ λέγειν.] ἄλλο προοίμιον ἐκ τοῦ ἐναντίου· τὸ δὲ σχῆμα ὡς ἐν ὑποθέσει. ἐνταῦθα δὲ πρότασις.

Si verò dicere.] Alterum exordium è contrario. Figura autem est fictioni similis. hic verò propositio.

πολλὰ οὐκ ἴσως.] αἰτία τῆς προτάσεως, ἢ κατασκευή. Ac multa fortassis.] Causa propositionis, siue approbatio.

ὧν τινές.] τῶν προδοτῶν οἱ ἀναισχυντότεροι. Quorum quidam.] proditores impudentiores.

ἕτεροι δέ.] τοὺς κατηγόρους Διοπείθους αἰνίττεται. Alij.] Accusatores Diopithis designat.

αἱ δὲ τοιαῦται.] συμπέρασμα τοῦ προοιμίου. Tales autem.] Conclusio exordij.

δέομαι δ' ὑμῶν.] εἰσβολὴ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ συμφέρον· τὸ δὲ σχῆμα προδιόρθωσις. Peto autem à vobis.] Hic ingreditur ad vtilitatem. Figura est præcorrectio.

ἐξεληλάκατε.] τὴν παρρησίαν. Expulistis.] liberas voces.

εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν.] ἐπίλογον τὸ συμπέρασμα. ἄλλοι δὲ ἐπιβολὴν τοῦ ἐπιλόγου φασίν. Quod si etiã nũc.] Hic est cõclusio. Alij verò dicunt initium conclusionis. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες.] εἰσβολὴ τοῦ ἀγῶνος, ἀρχὴ δὲ τοῦ συμφέροντος. Quod si omnes.] Initiũ conflictus, & principium vtilitatis.

ἀτόπως.] πονηρῶς καὶ κακῶς τῇ γνώμῃ. Absurdè.] Improbo & malo animo.

ἔνιοι.] τῶν ἀκροατῶν. Nonnulli.] Auditorum.

εἰ δέ τις ταύτην.] ἀντίθεσιν λύει. ἀπαρίθμησις τὸ σχῆμα. Si quis verò hanc.] Obiectionẽ soluit. Figura est enumeratio.

προρρήσεως.] προαγορεύσεως φανερᾶς. Prædictione.] Manifesta denunciatione.

εἰ μή.] τὸ κατὰ στροφὴν σχῆμα. Nisi.] Figura per conuersionem siue contorsionem.

ὁ γὰρ οἷς.] περίοδος κατ' εὐθεῖαν. Nam qui ea quibus.] Periodus per rectum casum.

ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας.] ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς λυπηρῶν πραγμάτων. Sed à qua die.] Commonefacit eos molesti facti.

τετυφῶσθαι.] μεμηνέναι, ἀπὸ τοῦ Τυφῶνος τοῦ ἀντιπολεμήσαντος τοῖς θεοῖς μανίας γὰρ τοῦτο σημεῖον. ὅθεν καὶ τετυφωμένον ἄνθρωπον καλοῦμεν, τὸν ἀλαζόνα καὶ μείζονα ἢ προσήκει φρονοῦντα. τινὲς δὲ τὸ τετυφῶσθαι ἀπὸ τοῦ τύφου, ὅ ἐστι καπνός, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ καπνοῦ ὑποθολοῦσθαι· καὶ ὁ νοῦς ἀμαυροῦται τῶν ἀφρόνων. Attonitum esse.] Insanire à Typhone, qui bellũ dijs intulit: quod est insaniæ signum. Vnde & τετυφωμένον ἄνθρωπον dicimus arrogãtem, & elatiorem quam par est. Quidam verò hoc verbum accipiunt de oculis ex fumo caligantibus. Caligat & ingenium hominis amentis.

μᾶλλον δέ.] καλῶς προσέθηκε τὴν ἐπιδιόρθωσιν· οὐδὲ γὰρ οἱ νῦν Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ἃ ἐπιφέρει. Ac potius.] Bene adiecit post correctionem. Neque.n. eius ætatis Athenienses fecerũt ea quę infert. ἐπικλύζει.] ἀντὶ τοῦ πλεονάζει τοῖς ἀδικήμασιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλημμυρούντων ὑδάτων, ἅ τινα ὑπεραίρει καὶ ὑπερχεῖται ἐπὶ τὸ μεῖζον. Eminet.] Per iniurias late grassatur. Trãslatum ab exundationibus fluminum.

τούτων.] ὧν ὁ Φίλιππος ποιεῖ. Horum.] Quæ Philippus facit. τὰς πόλεις.] ὧν ἦρχε ποτὲ Ἀχιλλεὺς καὶ Φιλοκτήτης, Πρωτεσίλαος, Ποδαλείριος. Vrbes.] Quibus olim Achilles & Philoctetes, Protesilaos & Podalirius imperarunt.

καὶ οὐ γράφει μὲν ταῦτα.] ὅρα τὴν τῶν σχημάτων ποικιλίαν. Ac non quidem scribit hæc.] Obserua figurarum varietatem.

ἀλλ' οὖν.] ὅμως ὅμως. Saltem.] Attamen.

εἰς πορθμόν.] πορθμὸς ἐπίνειον τῶν Ἐρετριέων, ὁμωνύμως δὲ κληθὲν τῷ πορθμῷ τῷ μεταξὺ αὐτῶν καὶ Ἀθηνῶν. Porthmum.] Porthmus Eretriensium nauale: eodem nomine appellatum, quo mare inter ipsum & Athenas interfluens.

ναύπακτον.] ναύπακτος πόλις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ, ὅτι οἱ Ἡρακλεῖδαι μέλλοντες κατελθεῖν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον, ἐκεῖ πλοῖα ἔπηξαν. Naupactum.] Sic appellatum oppidum, quod Heraclidæ in Peloponnesum redituri, naues illic fabricati sunt.

ἐχῖνον.] πόλις, Θηβαίων μὲν ἄποικος, πλησίον δὲ Θετταλίας, ἀπὸ Ἐχίονος ἑνὸς τῶν σπαρτῶν. Echinum.] Oppidũ, Thebanorũ colonia, prope Thessaliã: ab Echino quodã, vno eorum qui ex draconis dentib. sati fuerunt, quos Spartas appellant.

ἄδεια.] ἀτιμώρητος. Neglectus.] Inultus.

ὡραίαν.] κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. Tẽpestiuè.] Æstiuo tẽpore. ἀρχαίως.] ἁπλῶς καὶ χωρὶς πανουργίας. Antiquariè.] Simpliciter & incallidè.

πολιτικῶς.] δικαίως, οὐ χρήμασιν ὠνούμενοι τὰ πράγματα. Ciuiliter.] Iustè, negocia pecunia non redimentes.

ἐκ πλείστου.] ἔξωθεν. Vt plurimũ.] Extrinsecus. ὧν.] τῶν προδοτῶν. Quorum.] Proditorũ.

ἀπελαθείς.] ἐκβληθείς. Remoto.] Repulso. οὕτω.] τὴν ἐμὴν σημειοῦ ὑπόθεσιν. Adeò porrò.] Præ meam. Nota institutionem.

ἐξηρτυμένους.] τὰ ὅπλα περιβαλόντες. Expediti.] Armis induti.

οἱ μέν.] μερισμὸς καὶ ὑπομερισμὸς τὸ σχῆμα. Alij.] Partitio & subpartitio est figura.

οἱ δ', οὐδέν.] οἱ πρὸς χάριν λέγοντες. Hi verò nihil.] Quid ad gratiam loquebantur.

καλόν.] κατ' εἰρωνείαν. Preclarã.] Per ironiã.

ἐπισχεῖν.] κωλῦσαι. Inhibere.] Monari.

IN QVARTÆ PHILIPPICÆ enarrationem & Sholia.

Scholia hęc Enarrationis Vlpianicę marginibus addita fuerunt, quæ nos ad Demosthenis nostri folia referre voluimus.

καὶ στυγνότα, Cum & grauib.) [illegible] Figura est orationis, quæ & est, & videtur acuta.

οὐκ ὀλίγοι, Nō pauci.) [illegible] Cōclusio.

ἡ ὕβρις καὶ ἀσέλγεια, Ac petulantia.) [illegible] Alterum exordium.

καὶ γὰρ εἰ μηδ᾽, Nā si nulla.) κατασκευή. Approbatio. παρῆλθε, Præterit.) Vincit translatū à cursoribus. πᾶσιν, Omnibus.) [illegible] In omnibus.

τῆ χάριν, Qua gratia.) [illegible] Conclusio exordii, & accessus ad vtilitatem.

ἀντρῶνας, Antronas.) πόλις [illegible] Oppidū Thessalię pluraliter. Homerus singulariter: Vicināmq; mari Antronem, Pteleūmque virentem.

ἐξ ἀνάγκης, Necessitate vigente.) [illegible] Necessariò. πολλοῦ δεῖ, Multum abest.) [illegible] Vt se rectè non habeat.

ὃ δὴ λοιπόν, Quod ergo reliquum.) [illegible] Transit ad caput facultatis. τῆς κακώσεως, Malæ tractationis.) [illegible] iudicij nomen, quod in eos datur, qui parentes contumeliis afficiunt.

οὐχ ὅπως, Tantum abest.) [illegible] Non modo. ἑτέραν, Aliam.) [illegible] Causam.

ἕτερος, Alter.) ὁ φίλιππος. Philippus.

ἔρημον, Desertum.) [illegible] Tanquam thesaurum aliquem in solitudine repertum, nemine procurante aut custodiente.

κεκήλησθε, Deliniti.) [illegible] Decepti estis.

ὅς γε, Qui.) [illegible] Philippus.

ἀπιστίας, Insidias.) [illegible] Neutrorum amans.

τοῖς ἑτέροις, Alteris.) [illegible] Victoribus.

ἥκιστα, Minimè.) [illegible] Omnino.

ἕτεροι, Alij.) οἱ προδόται καὶ ὁ φίλιππος. Proditores & Philippus.

ἀριστόδημε, Aristodeme.) [illegible] Proditor hic fuit.

φιλαίτιον, Criminosam.) [illegible] Isocrates φιλαίτιον de eo vsurpat, qui solet alios culpare. Nunc verò de eo dicitur, qui ab aliis culpatur & accusatur.

σοὶ μὲν, Tibi quidem.) κύκλος. Circulus.

IN ENARRATIONEM ORAtionis ad Philippi epistolam.

ὅτι μὲν, Philippum.) [illegible] Plenum consolationis est exordium.

ὑμῖν, Vobis.) [illegible] Rectè vobis. q. d. Nam mihi quidem iam olim id constitit.

ἐπειδὴ, Posteaquam.) κατασκευὴ τῆς προτάσεως. Approbatio propositionis.

ἄλον, Alum.) [illegible] Alus & Pharsalus vrbes Thessaliæ, inter sese dissidentes: ac Alij quidem Atheniensib. amici erant: Pharsali autē Philippo, qui Alios domitos Pharsaliis tradidit, amicis suis. Sciēdum autem est, oratorem iniurias Philippi post pacem factas expositurum, non ordine, sed promiscuè dixisse. Prima enim fuerunt Thracensia, altera, Alia & Pharsalia tertia & postrema Phocensia.

αἰτίας οὐκ οὔσας, Causas falsas.) [illegible] Veluti cum Diopithem soluere pacem ait bello gerendo: Phocenses sacrilegos esse: Alios iniuriam facere Pharsaliis.

τὰ μὲν, Rem quidem.) [illegible] Conclusio exordij.

ἔτι δὲ χρὴ, Oportere autem.) [illegible] Ingressus capitis facultatis.

τοὺς θεοὺς, Deos.) [illegible]

Cum ostendere nequeat suppetere copias ad Deos confugit, defensores Atheniensium, ob odium Philippi. Deinde quia non constabat, num odissent Philippum Dij, subiungit periuria, eoque confirmat, Deos semper talibus infestos esse.

τὴν περινθίων, Perinthiorū.) [illegible] Perinthus vrbs Thraciæ, quæ nunc Heraclea dicitur, non procul Byzantio dissita. Quare statim his Byzantium adiunxit.

ὑποπτεύεται, Suspect⁹ est.) [illegible]

[illegible]. Cum viderentur amici Philippi esse Thebani, suspicionis nomine visus est: que bellum in animis parturire solet.

[illegible], Nicæam.) [illegible]. Sciendũ, hãc multum distare a Thebis. In Pylis enim sita est, Thebanis, vt colonia, coniuncta.

[illegible], Occupans.) [illegible] ἡ λέξις. Loquitur vt de tyranno.

ὦ ἄ. Que Athenienses.) [illegible]. Peroratio.

IN ENARRATIONEM

suasionis de ordinanda Republ.

[illegible], Aedis posticum.) ἐν τῇ ἀκροπόλει [illegible]. In arce locus, vbi pecunia publica reponebatur, & tributa post ædem Mineruæ.

[illegible], Clientibus.) [illegible]. Penestæ apud Thessalos nominabantur, vt apud Lacedæmonios Helotes. Vocantur & Thessalicetæ, clientes, serui, mercenarij.

[illegible], Pestes.) [illegible] Dignos interitu. [illegible], Consentaneos.) [illegible]. Consimiles.

[illegible], Rempubl. gessistis.) [illegible]. Continenter præfuissis.

[illegible], Existimatæ.) [illegible]. De qua iudicium factum est.

[illegible], Vobis sic affectis.) [illegible]. Initium capitum.

[illegible], Orbam dotatam.) [illegible]. Quæ rem omnem familiarem obtinet: tametsi nondum elocata fuerit.

[illegible] In Colonia abituris.) [illegible]. Colonis. [illegible], Societatibus demptis.) [illegible]. Publicis.

IN ENARRATIONEM

orationis de Rhodiorum libertate.

Sequentes numeri ad Vlpiani nostri editionem sunt relati.

[illegible], tulit.) [illegible], &c. Ac ne aduersariam quidem esse.] Alia obiectio ab eius facultate, &c.

[illegible], affecti iniuria visitatum est.) [illegible], &c. Quando incertum.] Terret temeritate & obscuritate &c.

IN ENARRATIONEM

orationis de Corona.

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀ. &c. Primum quidẽ, Athenienses, &c.) [illegible]. Comprehensione cõstat exordiũ, ob nominũ cõduplicationẽ: sumptũ a beneuolẽtia, vt ab reo. Aliter. Primum exordiũ habet oprationem, & partitione introductũ beneuolentiam captat: cũ de beneuolẽtia & petitione coronæ tota causa est. Sciendum aũt est, approbationem nõ esse additã ab oratore: vt ostẽderet, cõstare de sua in rempub. beneuolẽtia. Persevero.] Atticè, pro semper habeo. Et erga rempub & erga vos omnes. Potest fortasse aliquis, &c.

[illegible] Deinde quod est.) [illegible], &c. Scilicet precor. Idẽ est cũ, &c. [illegible], curare.) [illegible] verò hic idẽ valet quod coniunctio [illegible] ne denuo quæstio fiat, cur cũ μὲν posuerit, nõ subiecerit [illegible], sermones.) [illegible]. Insistant.] Eam vobis dent mentem.

[illegible], instituti.) [illegible]. Sed leges.] Scilicet in consilium adhibeatis. [illegible], discrimine.) [illegible], &c. Plures meæ res hic aguntur, quàm Aeschinis. Etiam hoc, &c.

[illegible], qua indigeat.) [illegible]. Aliter. Dicere voluit, corona. Sed quia id odiosum erat, dictionem ad ciuitatis beneuolentiã retulit. Reũ peragere.] Aschini non vincere. Causam.] Accusationẽ. [illegible], ambiens.) [illegible]. Volupe.] Quod est iucundũ. Reliquum mihi.] S. datũ est. [illegible], potero. [illegible]. Hoc.] Videri arrogantem. Acta.] Res meas gestas.

Habere.] Posse refutare criminationes.

Ob quæ.] Quorum gratia.

Honorari.] Honore affici.

Ad ea quæ.] Priuatim scilicet.

Gesti.] Scilicet publicè.

Accessero.] Quidam hoc verbum, &c.

[illegible], alienum.) [illegible].

[illegible].

[illegible] Dicere.] Laudare. Operā igitur dabo.]Redditio.S. vt de me ipse dicā. Moderatissime.] Modice.quam,particula superuacua est. Acceptū referri.]Imputari debet. Tale certum.]Actione cōtumeliosa aduersus me instituta.

[illegible] partitur.) [illegible] Confessuros.]Similia dicturos. Nihilo minore]Sed pl' mea interesse, quam Ctesiphontis. Omniū.] Rerū scilicet. Est autē approbatio exordij. Cui.]Cuipiam. Maxime.]Est molestū. Humanitate.] Priuari scilicet. De his.]Quę dixi scilicet. Est autem redditio. [illegible] misericordiā venatur. [illegible] Aequè.]Ac audistis accusatorem meum.

[illegible] comparas?) [illegible] Iustè.]Secundum leges.

[illegible] nominato.) [illegible]

Popularis.]Aequalitatē populi amans: aequabilis: idem sentiens quod populus.

[illegible] Aliter. Hoc nō est totius orationis, sed capitis exordiū. Probaturus. n. se non esse maleuolū, nū ab re denuo beneuolētiā captat: vt persuadeat iudicib. se hac esse fretū. Cōmunem.]* De qualitate.

[illegible] Scribitur & [illegible] Atticè.

[illegible] oratores.) [illegible] Aliter. Epiphanius & Genethlius aiūt, hoc quartum esse exordium: quòd ea sex in hac oratione insint, terna ad ipsum autorem, & totidē ad Ctesiphontem relata.

[illegible] petit.) [illegible] Quemadmodum initio.]Exordij. Sciendum iisdē vsum esse verbis & argumētis in exordiis. Solet enim orator iis quæ firma sunt, crebrò vti. Antè.]Coram. Titam. Redditio.] E re fore.]Profuturum. Impellere.] Eam in vestris animis opinionem excitare.

[illegible] fecerit.) [illegible] Neque vero hoc est exordiū, vt quidā opinantur: sed obiectionis refutatio. Id quod & in Aristocrateæ procemio fecit. Sed secundū quosdā hoc est quintum exordiū. Senatusconsulti.]Sic appellatur quod Senatus decreuit, priusquā ad populum referatur. Sic autem vocat decretum Ctesiphōtis, quod iam probatum erat in Senatu, qui laudarat Demosthenem vt dignū qui coronaretur.

Non minora.]priora. Rationem.]examinationem. Cætera.]quæ ad me attinent.

Externis sermonib.]ignominiosis & cōtumeliosis in me. Offensē.]alienius. Caussa.]accusatione. Quod igitur ad cōuicia & priuata.] Approbatio exordij: Aliter. Hic ad iusti caput accedit. Ipsa verba indicant, &c. [illegible] indicare.) [illegible] Priuatarū.]mearum. Insectās.] conuicians. Supra modum.] præclarè, excellenter. Isto.]Æschine. Melioribus.]parentibus scilicet. Mediocribus.* paucis, humilibus. Meos.]parentes.

[illegible] certum.) [illegible] Fingebat.] mentiebatur. Ostendistis.]declarastis.

[illegible] dixit.) [illegible] Exhibete.]præstate. Infestus.]maleuolus. Incallidum.] simplex. Conuersum iri.]Contra me scilicet. Sunt attoniti.]Insanio, à Typhone dæmone: aut à fumo caliginem inducente.

[illegible] fert.) [illegible]

[illegible]

Insulta-

Insultationis.] Contumeliæ, cõuicij: propterea quod in põpis, salibus & conuiciis alij alios incessabant. Aliter. [illegible], derisionis vitæ. Iam enim cognouimus, in põpa quosdã personatos, curribus vehẽtes, alios derisisse per festiuitatis licentiã. Vnde prouerbiũ: De plaustro me insectatus est.

Effusè.] [illegible] per diphthongum, impudentiam: per [illegible] (quod & melius est) vehementiam & multitudinẽ significat.

ibid. [illegible] placuerit.] [illegible], &c. Siquidem audire volueritis. Atque omnes, &c. [illegible], crimina quidem. [illegible], &c. Sextum procemium. In his, &c.

[illegible], obtrectatoris.] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Aliter. Ad alterũ iustũ transit, quod attingit rempublicã, statimq; auget iniurias, & exaggerat oratione. Huius aũt.] Hic est secunda propositio. Prima: Ac crimina quidẽ. Altera: Huius verò causæ. Imperium.] insultum. Ac accusationum quidem.] Translatio a tempore. Criminationum.] reprehensionum. Neque insultandi ergo.] Non requiritur scilicet insultas. Rectè habens.] Verũ est. Ciuile.] populare. Quanta.] qualia. Cum affectu hæc dixit. In ipsa.] iuxta, in propinquo. Si delatione ad Senatum.] Altera translatio à modo. Hic apertius, &c.

[illegible] a tempore petitas.] [illegible]

[illegible] In iudicium.] Ad vos me adducere debuit, vt de me iudiciũ fieret.

Me verò siquidẽ.] Figura est epanastrophe: quæ fit, cum prioris membri finis, alterum membrũ inchoat. Est aũt vnum ex ornamentis: hoc est, nequiq; me reum peragere. Quidni delinquentem.] Exceptio à modo. Cur, cum me grauiora commisisse scias, de minorib. nunc accusas? Sciendum aũt est, multas esse in hac oratione exceptiones. Nam quidã ex enarratorib. affirmant, se numerasse exceptiones, & reperisse septuagintaduas. Mulctas.] supplicia.

His.] legitimis pœnis. [illegible] demõstrata esset, & perspicua. Argumenta.] efficaces rationes, demõstrationes. Cõgestas.] coarceruatas. Simulat.] falso accusat, mentitur. Hypocrisis enim est etiam poësis, a veritate aliena. Aliter. Aut de arte, &c.

[illegible], Ctesiphontem hunc.] [illegible]

[illegible] Huncce.] Ctesiphõtẽ. Ac causæ quidẽ.] Translatio à persona. Opponit.] prætexit, causatur. Ad hanc.] Accusationem.

Statũ.] dignitatem, honorem. Inter nos ipsos.] Seorsim, nõ admissis plurib. Demus.] Cum dicendum esset, Dedidit, Demus: non quasi & ipse Demosthenes malũ Ctesiphonti dare vellet: sed quasi alĩ de vtroque & ipse & Æschines hoc diceret.

[illegible] accedit.] [illegible] Aliter. Hactenus producta sunt omnia, quæ ad exordiũ referuntur. Nũc ad caput ipsũ accedit. Narrationẽ enim hæc oratio prorsus non habet. Ex his quæ dixi. Verè.] reuera.

[illegible], excutere.] [illegible] Ipsa.] negocia mutatim persequi. Imponens.] tanquam onerans.

Perinde.] æquè.

[illegible], consilio.] [illegible], &c. Figura per reuersionem. Et hanc, &c.

[illegible], apud Græcos.] [illegible] &c. Aliter. Putarunt quidam, locũ hunc esse narrationẽ: cum non sit. Vnde verò id constat? quia obiectiones & argumẽtationes inserit: quæ nõ habet narratio.

Propter me.] non de meo consilio. Rempublicam gerebam.] Publica negotia tractabam. Dum tunc.] Dum, ex superuacaneo accedit tantum propter membrum.

Sic affecti.] His animis eratis. Quamuis eos non agere iusta videretis.] Centura. Ne videatur, &c.

[illegible], immoderatius.) [illegible]

[illegible]

Confusa.) [illegible] Insultare.] gaudere malis. Irascētes.] vos Athenienses. Non moderatè vsi erāt.] Sed vastarant. Diffidebant.] voluntatibus seiuncti erant. Per illos.] Lacedæmonios.

Incerta.] Multa. Parabat.] ad bellum se instruebat. Ad bellum.] aduersus Lacedæmonios. Graues.] ob insolentiam Leuctricæ victoriæ, profligatis Lacedæmoniis.

Vrbes.] Athenæ & Thebæ nimirum.

Auxilia.] contra Lacedęmonios. Adiutauit.] opem tulit. Operam nauabant.] adiutabant, socij & auxiliares erant. Dicēdum autem fuisset, [illegible]. Nā actiua vox [illegible], de conceptu mulieris, & de comprehensione fugitiui dicitur.

Ob hæc.] quæ dixit.

[illegible], crimine.) [illegible]

[illegible]

[illegible] In ipsa.] pace. Pro veritate.] ad ostendendam veritatem. Nihil ad me.] nō me attingunt: non meo impulsu facta sūt.

Cum scripsisset.] decreto facto.

Hagnusius.] a municipio. Tuus Æschine.] Auersio. Suffragati.] patrocinati. Nusquam.] S. defendi. Obstiterim.] prohibuerim. Pręsens.] Astans scilicet. Debacchabare.] cum querimonia vociferabaris.

Percensuisti.] narrasti. Philippo.] gratia Philippi.

[illegible], abrogandam.) [illegible] Testificari.] docere.

[illegible], fraude agere.) [illegible] Coniuncti.] cūm de eorum seditionibus constaret.

[illegible], improbè fecissent.) [illegible] Simul.] eodem tēpore. Eurybati.] improbi. Ab eo qui à Crœso missus ad conducendum peregrinum militem, vt tradit Ephorus, ad Cyrum postea defecit.

[illegible], ambiguum.) [illegible]

[illegible] Prime.] quę initiō facta est. Hic denuò.] Hoc scilicet tempore, quo pax facta est. Ex his rebus.] rebus certò cognoscetis. Qui Philippo omnia.] qui commodum Philippi spectabat.

Scripsi.] decretum scilicet: quo autor fui soluendi quām primùm. Audirēt.] cognoscerent. Iusiurādum.] debitum. Isti verò.] Æschines cum suis. Id verò quorsum pertinebat.] vt isti decretis meo nō obtemperarent. Destitistis.] omisistis instructionē.

Moliebatur.] Magna cura, studio, solicitudine in hoc incumbebat. Constanter.] citra mutationem. Prospiciens.] Antequam fierent, animo cernens & reputans.

Hoc scribo.] quod scilicet iubebat soluere. Cauillabatur.] pro nihilo putabat.

[illegible], liceat.) [illegible] Efficeretur.] dominaretur.

Reliquis.] cæteris. Decretum.] meū scilicet: quo iubebantur legati vestri quàm primùm conuenire Philippum.

[illegible], adducendi.) [illegible] Scribere.] Criminatus est Æschines oratorem per hæc, vt Philip-

Philippi ſtudioſũ, quòd & de illius legatis ſcripſerit, eis poteſtatẽ dãdam cõuenien-di populi, & ſedes in ſpectaculo aſſignan-di gratis oſtendit, congreſſum eſſe neceſ-ſariũ: id quod ad ſpectaculũ attineat, vile.

Venerant.] * dicat. Spectaculum.] locum ſpectandi. Aſſignare.] dare. Architectum.] qui theatri præfectus dicitur.

* [illegible] [illegible], impenſam.) ἄλλως. * [illegible]

[illegible] Aliter.] * Obolum dabant ſpe-ctatores, vt iam cognouimus. Itaque duo-bus legatis Antipatro & Parmenioni duo dandi fuerunt oboli, ſinguli vtrique, non bini. Nota verbum [illegible], & apud Thucy-didem & hic pro [illegible] ſpectare, capi. Vi-diſſent.] ſpectaſſent. Niſi hoc ſcriptum fuiſ-ſet.] Decretum noſtrum, vt gratuitò ſpe-ctarent legati. Quemadmodum illi. Ae-ſchines cum ſuis. [illegible] Martij. Præ-ſidente.] rerum potiente. Miſſis.] cum mi-ſiſſet. Confeſſas.] manifeſtas.

Conuenta.] pactiones. Confecta fue-runt.] conſummata. Decreta.] conſtituta. Audierint.] cognorint. Promiſſis.] pactis & conuentis. Scripſiſſet.] decreuiſſet.

[illegible], conſuleret. [illegible] &c. Parum.] nihil prorſus. Curantes boni legati, &c. [illegible], de-berent.) [illegible]

[illegible] &c. [illegible] Acuta ante penultima, quia fit à [illegible]. Exturbatis.] euerſis. Quũ vis li-ceret.] cùm intra decẽ dies fieri poſſet. Ce-piſſet.] expugnaſſet. Nobis præſentibus.] * Hoc eſt, ſi attigiſſet, iureiurando cũ aſtrin-xiſſemus. Fruſtratus eſſet.] excidiſſet. Fur-tum quidem Philippi.] Fraus. Conſolatur, calamitates, &c.

[illegible], nominãdo) [illegible]

[illegible] * [illegible] Corruptela.] Immutatio * abundantium ſyllabarum.

[illegible], Diſſentire. [illegible] Aliter. Tria tempora complexus eſt, quaſi dicat, Immoriar eo-rum inimicitiis. Pepigit.] conuenit. [illegible] recedamus. [illegible] &c. In Pho-cenſes inſtructa.] Contra Phocenſes para-ta. Extra cauſam.] accuſationem, Senatuſ-conſultum. Quod ipſe propter ſuam, &c.

[illegible], victoriæ.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

Simul hoc.]Eodem tempore.

Necessitudines.]amicitias. Sententia est: Non ex eo amicitiam existere, si quis dicat, se amare alterum: sed rebus ipsis coniungi amicos, cum vtrisque conducit eadem. Aliter. Necessitudines appellat amicitias, & rerum veritatem.

Verba.]inimicitias scilicet & amicitiam Philippi. Nominans.]nomine vocans.

Vaecordia.]stupore. Toruitate.]crudelitate. Audiebant ipsum.]Aeschinem.

Quae suberat.] Occultam, non manifestam. Non multo.]paulo post. Maemacterionis.]Augusti 21. Abeuntis.] deficientis, id est, in extrema mensis decuria.

Commento.] * Extra id quod contingit, occasione, causa. Regione.]agris.

Pernoctare.] dormire noctu [illegible Greek] enim dicitur, qui in lectum venit.

Ne diem.] Ne scilicet vel interdiu castella relinquant, vel noctu inde discedat.

Reus esto.] Accusetur instar proditoris.

Impossibile.] Imbecillitas corporis.

Deferre.]deportare, quod antea [illegible Greek] dixit. Sibi subiecerunt.] qui Phocidem subegerunt. Adiungebatur.]obtemperabat nobis. Direptis.]captis.

Sese opponentes.] violantes, in contrarium conuertentes. Antevecteris.]nihil proficietis. Dictis.]verbis. Abripuit illos.]decepit, fefellit, Thebanis & Thessalis seruitute oppressis. Fidei.]Vt crediderunt et Thebani & Thessali. Arua illorum.] Fruens praediis illorum, quasi dicat, Mercedem actae contra Thebanos fabulae agrum illorum accepit. Thebanorum te miseret.] quasi dicat: Ne deplora Thebas, Aeschine, vnde ditatus es. Qui statim exposcebat.] Post excidium Thebarum, Alexandro etiam Athenas aggresso, ad supplicium ab eo postulabat. Sed enim incidi.]Inuitum se ad hoc venisse significat.

Statim.] paulo post. Negocijs.] molestijs. Sublati.] deleti erant. Si quis aliquid aliud vellet dicere.] Extra ea nomina, quibus Philippus appellabatur seruator, amicus & bene meritus, & id genus alia. Subuerentes.] clam videntes, suspicantes, metuentes. Ducebatis.]amabatis.

Quodam modo.]obscure, ex obliquo.

Multo ante.] longo tempore. Obambulans.]circumiens. Figura vero orationis est, vna sententia per elocutionem in plura membra extensa, & facta spiritus. Illyrios & Triballos.] Gentes vicinae Macedoniae. Sibi subiiciebat.]subigebat.

Pessum ibant.] muneribus accipiendis corrupti erant. Quorum vnus.]eorum qui ad Philippum ibant. Instruebat.]parabat. Sentiebant.] ij qui corrumpebantur.

Nihil ad me.]non ego in culpa sum: me non attingit. Testificabar.]docebam.

Et quocunque missus, &c.

[illegible Greek], compos fieret.) [illegible Greek] *

[illegible Greek]

Qui in repub. † Magistratibus, qui suggestum tenent, & publica negocia administrant. Priuatis autem.] qui nullos gerebant magistratus. Largitiones captantibus.]munera accipientibus.

Cum singuli putarent.] Magistratus & priuati. Tutos futuros.] se fore extra periculum. Inhiabant.]Munera captabant.

[illegible Greek], enarrando.] [illegible Greek] Venalia.] Cum homines proditores vendidissent.

[illegible Greek], insultare.) [illegible Greek]

Hactenus.] Figura repetitionis per membra, quod & comparis genus est: Hactenus, hactenus, hactenus. Abiecti.]expulsi.

E quibus.]proditorum negocijs.

[illegible Greek], constat.) [illegible Greek]

His.]proditoribus.

[illegible Greek], periisset.) [illegible Greek] Ac de rebus illis.]Hucusque sunt tres spiritus. Quare ex tribus spiritibus compositione perfectus vigor extitit sententiis constans.

[illegible Greek], molestam.) [illegible Greek]

[illegible Greek]

δὲ τὸ τῆς ἑωλοκρασίας αὐτῷ τῆς ἀθλιότητος οὕτως· ἐν ταῖς πανηγύρεσι συνῆσαν πολλοὶ μετ' ἀλλήλων συμπιεσόμενοι· καὶ ἔμενον πολλάκις πίνοντες ἕως τῆς ἄλλης ἡμέρας. ὡς ποτ' ἐν πανηγύρει. εἰ δέ τις πρῶτος μεθυσθεὶς καταδάρθοι, καὶ οἶνον τὸ ποτήριον αὐτῷ, τὸ ἑξῆς οἱ λοιποὶ συμπόται λαβόντες τοῦτο, ἐξέχεον κατὰ τῆς ἐκείνου κεφαλῆς ὥσπερ ὀνειδίζοντες, ὅτι οὐκ ἠδύνατο μιμεῖσθαι αὐτούς. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν ἐκείνου τοῦ γινομένου καὶ ἑώλου γινομένου, τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὧν αὐτῷ ἐπεχώρησεν ὁ αἰσχίνης, ὅτι παλαιὰ ἀυτὰ κατηγορεῖ. καταχεάμενος.] ὑπὸ δηλοῖ τὸ ἐπιφέρειν δὲ τῇ τροπῇ τῆς ἑωλοκρασίας. ὡς.] ἑωλοκρασίαν.

ἀπολύσασθαι.] ἐξελθεῖν. παρακινῆσαι διὰ ἀγνοιαν [illegible] μισθωτός.] πολλαὶ περὶ τούτου φέρεται ἐξηγήσεις· οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν, ὅτι ἐκὼν ἐβαρβάρισεν εἰς τὸ μισθωτός. ἵνα ὥσπερ τῶν δικαστῶν βουλομένων διορθώσασθαι αὐτό, αὐτὸς κακούργως τὴν διόρθωσιν ὡς ὁμολογίας δέξηται καὶ εἴπῃ, ὅτι ἀκούεις ἃ λέγουσιν, ὅτι μισθωτόν σε καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μένανδρος ὁ κωμικὸς καὶ τοὺς αὐτοῦ φίλους παρεῖναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ χαριζόμενοι τῷ δημοσθένει, εἶτ' ἐπερωτήσαντι αὐτοῖς, τοῦτο ἀποκρίνασθαι, ὅτι μισθωτός ἐστιν ὁ αἰσχίνης καὶ αὐτὴν τὴν ὀλίγων φωνὴν ὥσπερ ἀποκρίνεσθαι ἔδοξεν παντὸς τοῦ δικαστηρίου. γενέθλιος δὲ φησιν ὡς ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς ῥήτορσι, καὶ μάλιστα τῷ δημοσθένει, τὰ ἀμφίβολα ὡς ὁμολογούμενα λαμβάνειν. ἄλλως τινὲς εἰρήκασιν ὅτι, &c.

Tanquam sentinam.] Perspicuum est, nomen τῆς ἑωλοκρασίας factum à diluto & hesterno vino. Cuius rei apud Athenienses ea ratio fuit. In solennibus ludis conueniebant multi compotaturi; sæpéque vsque in posterum diem vna permanebát in festiuitate. Quòd si quis factus ebrius obdormiscebat, relicto poculo suo postridie reliqui compotores, id capiti illius infundebant: quasi deridentes, quòd sese imitari non potuisset. Rectè igitur hac trãslatione vsus est, de rebus obsoletis, quas illi Aeschines obiecit. Effudisset.] Permanet in tropo heolocrasiæ. Quam.] heolocrasiam. Eluere.] repellere. Interturbati.] Obiter & ipsi molestia estis affecti.

Mercenarius.] Multæ huius nominis extant enarrationes. Nam alij dicunt, eum de industria barbarismum fecisse: vt, si iudices eum corrigere vellent, ipse callidè correctionem pro confessione arriperet, diceretque: Audisne quid dicant? vt te mercenarium appellent? Alij dicunt, Menandrum comicum, & alios eius amicos, qui adessent in iudicio, in gratiam Demosthenis, interrogatos hoc respondisse, cum surrexissent, ac dixisse, Mercenarius est Aeschines; & hanc paucorum vocem, vt totius concilij responsam, eum amplexum esse. Genethlius verò ait, moris esse oratorij, Demosthenici præsertim: controuersa pro confessis accipere. Aliter. Quidam dixerant, oratorem, &c.

πράξεων, gestarum.) γραφῆς αὐτῆς.] ἐν τούτῳ δὲ λαβεῖν αὐτὴν τῷ μέρει, ἀλλ' οὐ περὶ μόνης αὐτῆς τῆς γραφῆς ὥσπερ δέον ἦν καὶ αὐτῷ τῷ ποιητῇ, ὅταν λέγῃ, τὸ δ' ἴσως δ' αὐτὸς περὶ ἴσων [illegible] ἄμυνα αὐτὸ τὸ γένος. [illegible] ὑποβολιμαίου [illegible] ψηφίζεσθαι. διαστολάς.] ἐν αἷς διαστολαῖς [illegible] λέγειν.

καταβάλλεσθαι.] [illegible] μὴ ἀπαγορεύειν.] [illegible] τῷ θεάτρῳ. ἐν πυκνί.] ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν αὐτῇ. κλητῆρας.] οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην.

Accusatione ipsa.] Hic accipiendum est pro sola: quasi diceret, se de sola actione dicturum: vt & apud poetam est: Ipse inter prauos Diomedes bella ciebat. pro solus.

Decreta.] Corona à senatu decreta.

Elaphebolionis.] Nouembris.

Bacchanalibus.] Quibus introducebantur homines, qui nouas tragœdias recitarent. Summittere.] introducere.

Non proclamare.] non permittentibus legibus: cum proclamandum quidem esset: sed corona in theatro non danda.

In pnyce. Pnyx concio, à frequentia virorum, qui ibi conueniunt. Viatores.] Qui testimonium dicunt ei, qui aliquem in ius vocat.

πάντων, ipsis.) τῶν κατηγοριῶν, δι' ὧν, &c. accusationibus: dum sequor, &c.

πεφεύγειν, confugere.) γράψας.] ψηφισάμενος τὸ [illegible]

Scripsisse.] Decreuisse Ctesiphontem.

ἐπαγγέλλεται, pollicetur.) πάντα τὰ κατα-φορὰν. ἀπλῶς.] ἀφελῶς. πέπρακται.] πολιτεύεται. Huic.] Ctesiphonti.

Simpliciter.] sine curiositate.

Acta.] in repub. gesta sunt.

διέξειμι, recenseo.) [illegible] καὶ χωρίζειν τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ τῆς γραφῆς καὶ τῆς κατηγορίας, ἧς νῦν κατηγορούμενον.

γραφῆς.] τὸ ψήφισμα τῶν [illegible] προκειμένων [illegible]

ἀποδείξεις.] τὰς [illegible]

ἃ μὲν οὖν.] [illegible]

Suspendere.] Procul amouere, & separare ab hac aduersus me instituta actione

Scripti.] Senatusconsulti. Institutorum.] rerum propositarum. Probationes.] quibus demonstro, me quicquid fecerim, studio reipub. fecisse.

Ac quæ.] Figura per reticentiam.

βέλτιστον, viderit.) [illegible]

[illegible] Obtinuit.] subegit. Horum.] Factorum ante meum accessum ad rempub. quæ me non attingunt.

[illegible], præsentiam.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] &c.

Prohibitus est.] Philippus. Prærogatiua.] commoditas. Prouentum proditorum.] Tropicè dixit [illegible] enim de frumento & aliis fructibus quotannis prouenientibus dicitur. Mansit autem in tropo, cum dixerit, crescente malo. Nactus.] Philippus. Male habentes.] Simile est illi, vrbes laborabant. Affecit.] effecit res Græcorum. Istis.] proditoribus. Serpente.] Iam orto & constituto. Significat enim [illegible] plura, denseri, vigere, restitui, commendari alicui. Nam qui hic.] Græcorum causa agenda. Vtrum eam oportebat.] Auersio. & figura per interrogationem. Confidit, &c.

[illegible], fortuna.) [illegible]

Animos.] elationem.] Dignitatem.] honorem. Præsto esse.] Adiutores esse Philippo ad occupandũ Græciæ principatũ.

[illegible], detestanda sit.) [illegible]

[illegible] Sed & his.] Iis qui adiutarunt & dissimularunt. Discesserunt.] maiores calamitates acceperunt. Ocium egisset.] quieuisset. Libertatem.] Suas leges vrbibus eripiebat. Respub.] Democratias. Dicere.] decernere, aut concionari. Temporis.] vitæ, vsque ad illum diẽ.

[illegible], sumptuũ.) [illegible]

[illegible]

Oculum elisum.] effossum. Iam cognouimus idem esse oculum Methonæ: claiculam in Illyriis: crus & manum apud Scythas. Mutilatum.] læsum. In animum inducere.] cogitare. Verbis.] comitibus, & deliberationibus de republica.

Monimenta.] imagines. Ignauiam.] timiditatẽ. Vltro.] Sponte pollicentes, nos.

[illegible], magnanimitatem.) [illegible]

[illegible] Scribebam.] decernebam. Rempublicam gerebam.] publica negocia tractabam. Pydnam.] Quæ nunc Cythros.

Potydæam. Quæ nunc Betira. Peparethi.] Insula * iuxta Ægæum mare ante Thessaliam: quam vastauit Alcimus, Philippi nauarchus. Hosce.] Athenienses.

[illegible], præcidendam.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] De his.] quæ fecerunt post iusiurandum. Intercipiens.] sibi vendicans.

Arcem.] castellum ab hostibus factum, vnde erumpentes, vrbem vexant, quam oppugnant. Aggrediens.] quæ fecit post iusiurandum. Effodiens.] fodiendo euertens.

tens. Auferens.]tollens è medio.

Exules restituens.]Pulsos ab Atheniensibus in patriam reducens. Mysorum prædam.] Ad Troiam nauigantes Græci, Mysiæ appulerunt: quam Troiam esse rati, populati sunt. Telephus autem, princeps tum Mysiæ, cum sagittis multos confecisset, & ipse ab Achille in femore vulneratus est: consultoque oraculo, cum responsum accepisset, se non aliter curatum iri, quam si vulneris autor ei fecisset medicinam: sumpto mendici habitu, ne agnosceretur, in Græciam abiit, Achillémque adiit, tanquam pauper, ab eo remedium petens. Nam & medicinam callebat Achilles, vt à Chirone educatus. Ita curatus, referendæ gratiæ ergò, se ducem Græcis ad Troiam fore professus est. Prouerbium de iis dicitur, qui malè tractantur, aut de iis (vt quidam volunt) qui per iniuriam perdunturi vt & Mysia tum à Græcis primùm vastata est, deinde etiam per Telephi absentiam à vicinis & latronibus.

ἐπισωρεύσας, coaceruatis.) [illegible]

[illegible]

[illegible] Opprimentem.]in seruitutem redigentem. Deinceps.] ordine, alia post alia. Boedromionis.]Iunij. Detulerunt.] indicarunt. In concione.]Indicta concio dicitur, quæ cogitur ob rem aliquam vrgentem. Nam statæ quidem conciones ternæ fuerunt singulis mensibus. Indicta verò & finita non fuit. Qui misit.] Philippus. Missus.] Amyntas.

[illegible], excludat.) [illegible]

[illegible]

[illegible] Boedromionis.] Iunij. Supputarunt.Pecuniæ rationem inierunt. Recita ipsam epistolam Philippi.] Selymbriam obsidebat Philippus Thraciæ vrbem. Cum autem Athenienses naues, ex Hellesponto frumentum sibi allaturas, misissent, nauarcho Laomedonte: Philippus eas non frumentatum aduenisse ratus, sed auxiliatum Selymbrianis: eas vna cum nauarcho detinet, literis ad Athenienses datis: quibus expostulat de auxiliis Selymbrianis missis, qui fœdere comprehensæ non sint, & de fide fracta minitans, se pro virili vlturum eos, ne sibi facessere negocium desinerent. Sed profectis ad se legatis Atheniensium, & nauigia restituit, & nauarchum missum fecit. Nunc igitur Demosthenes, culpante ipsum Aeschine, vt qui bellum concitârit: callide rem tractat, negans, se fecisse bellum, quòd Philippus eius res in literis non meminerit: quamuis ipse is esset, qui Athenienses ad oppugnandum Philippum inflammasset, cum diceret, Philippum re ipsa iam olim gerere bellum: nunc verò per literas profiteri, itaque irritaret Athenienses. Quæ ita se habere, quiuis, lecta oratione ad Philippi epistolam, cognoscet, atque oratoris versutiam deprehendet. Studentem.] F. studentibus. Præsidibus. Tribunis plebis.

Nusquam Demosthenem.] Eo nititur, quòd suum nomen nusquam sit positum. Nam Philippus quidem de eo nominatim non scripsit, sed obscurè illum cum factione ipsius designat. Scripsi.] decreui.

Se insinuabat.] tanquam de prædone loquitur. In Eubœam.] Legationem sci-

licet. Exitum.] ipsam expeditionem.

Legationem.] pro expeditione.

Et Erettriensem.] expeditionem. Expeditiones.] Nauticas copias dicit, & classis profectionem. Quibus autoribus.] per quos. Qui iniuriis afficiebantur.] a Philippo. Restitit.] extitit, consecutum est.

Incautis.] qui neglexissent.

Accidit.] euenit.

[illegible], largitionum.) [illegible]

[illegible]

Ea esse.] oppidula esse contra vos. Et omniũ minimè tu.] hoc est, tu cũ primis.

Diuerterunt.] destiterunt. Procurabas.] administer & procurator eorum eras.

[illegible], cohæreantur.) [illegible] Eorũ.] quæ in legatione egerant.

[illegible], solet.) [illegible]

[illegible] Irrisionem.] speciem ironiæ. Siue rectè se habeant.] vtilia sint. Siue aliter.] noxia.

[illegible], cudentius.) [illegible] Non ambigitur.] [illegible] Vnum verbum est, de me planè constat.

Confecta.] ad exitum deducta esse.

In Thracia.] Locum designat.

[illegible], offenderant.) [illegible] Obsidionem.] pilas, vallum.

[illegible], sumpsit.) [illegible]

Abalienari.] a vobis.

[illegible], affirmat.) [illegible]

Cognoscendum est.] vobis scilicet.

Bellum ortum.] contra nos.

[illegible], proditoribus.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Quæ ipsis proposita sunt.] Seruitus scilicet. S.C.] decretum. Instante.] hoc tempore. Euersione.] excidio.

Incendente.] vrente & vastante.

Conseruauit.] eripuit nos. Reposuit.] in pristinum locum restituit.

Affinitatem.] eam coniunctionem, quæ est inter eos, qui connubiis deuinciuntur: germanam, synceram, quasi populares nostri essent. Præconio.] publicè proclamandam coronam. Sciant.] intelligant.

Gratiam.] remunerationem. Statuunt.] consecrant: quasi in deorum numerum referunt Athenienses. Institutum meum, & gerendę ratio reipub. Consilium meum & acta in repub. Obserua vt eos, &c.

[illegible], non sit.) [illegible]

[illegible] Obsidens.] quia noluerunt cum eo vos oppugnare.

Vnde.] ob supplicationes Byzantiorum, neglectis erratis.

[illegible], imperatores.) [illegible] Præterquam propter me.] non nisi mea causa.

[illegible], orator.) [illegible]

Obiecit.] Aeschines scilicet.

[illegible], loquitur.) [illegible]

[illegible], &c. Hoc.] fuisse falsas.

Vsus sum.] pro, vsus fueram. Vti.] adiutare eos. Sub vobis.] vestris temporibus, ista ætate. Ex quæ paucis.] scilicet verbis.

Auditorem minus, &c.

[illegible], imitationem.) [illegible] Reliqua.] ea quæ restant.

[illegible], Non vrbs, non mœnia.)

[illegible], &c.

Nam Lacedæmonij ad Aegospotamon eorum naues ceperant per Lysandrum, & mœnia diruerant. Detrahit autem vrbi, &c.

[illegible], imputarit.) [illegible] Hoc.] meminisse iniuriarum. Bene meritis.] non hostibus.

[illegible], videatur.) [illegible] Rectè.] iustè atque vtiliter.

[illegible], occultarit.) [illegible] Conclusis.] si se concluserit. Bonos.] fortes.

[illegible], recipit.) [illegible] Honestis.] rebus præclaris.

[illegible], aggerem.) [illegible] &c. Victoriam in conspectu habentes. Hæc nato, &c.

[illegible], neutris reddiderunt.) [illegible] &c. sed tenuerunt ipsũ, donec Philippus, &c.

[illegible], a Thebanis.) [illegible]

[illegible]

[illegible] τῆς πόλεως τριηράρχους, ἀλλὰ τοὺς ἐθελοντὰς τριηράρχειν. τοὺς ἑκόντας.] τοὺς βουλομένους. καὶ τὴν πόλιν.] τὴν πόλιν. [illegible] ἐθελονταί.] Voluntariis.] Cum non delegisset ciuitas trierarchos: sed qui volebant, ipsi trierarchi fierent.

Insulam.] Eubœam. Oppidorum.] Eubœæ. Ipsis qui peccarunt.] Eubœensibus.

[illegible], fidem habuissent.) [illegible] [illegible] Exitus.] expeditiones. Cum spectassem.] cogitassem. Cum deliberarent.] de salute Byzantiorum. Quid iubere debui?] Quo incitarer Autoritatem, &c.

[illegible], importationem.] [illegible] Βυζαντίοις. [illegible] Seruari.] Byzantios. Non licebat.] non dabatur potestas.

[illegible], reprimat.] [illegible] Consequentia.] Ea quæ cum suprà dictis cohærebant.

[illegible], redactum iri.) [illegible] Naues.] classem. Impensarum.] sumptuum. Rem.] ea quæ supersunt ipsis.

μεταλλάξας, conuersa.) [illegible] [illegible] Apparatus.] instructiones bellicas.

Postulatus.] Violatarum legum reus factus. Sacramento.] delatione, simulatione, prætextu. Est enim ὑπωμοσία, dilatio iudicij. συνωμοσία verò est, inire consilia contra aliquos, & iureiurando adigi inter sese, ne à peruerso proposito desistant, priusquam id ad exitum deductum fuerit.

Cunctarer.] differrem. Obire munera.] conferre tributum. Vsuram.] quod deberetur. Numerare.] soluere, dare.

Duarum.] nauium. Secundum meam.] vt mihi videtur. Priore.] lege. Collationes.] compositiones. Decreuit.] comprobauit. ἐπιχειροτονία est constitutio Senatus.

ἐμιμεῖτο, imitatur.) [illegible]

[illegible] Collationum.] contributionum. Pluribus.] decem talentis. Aestimata.] censa fuerit. Supputationes.] rationes.

Ministerium.] munus publicum.

[illegible], vocabantur.) [illegible] Præuaricari.] cedere diuitum postulatis. Postulatus.] accusatus. Experientiam.] sensum vtilitatis. Per omne bellum.] totius belli tempore.

[illegible], honorem.) [illegible]

[illegible] Classiariorum.] præfecti nauigationum. ἀποστολεῖς, magistratus nomen apud Athenienses, cuius munus erat curare copias nauales, & maturum abitum. Neque ibi hæsit.] in portu, non instructa. Egentibus.] pauperibus. Copiosos.] diuites.

[illegible], tolerantiam.) [illegible] Necessaria.] vtilia.

[illegible] inuidiam.) [illegible] verò obtrectatorem, querulum dicit.

[illegible], institutum.) [illegible] &c. Aliter. Hactenus de repub. Hic verò accedit ad legem de iis qui rationes nondum reddiderunt, latam non multo post ad acta publica rediturus.

Rationes.] probationes. Contra quas factum sit decretum.] Adulterinas leges, quas adduxit Aeschines. Cum annotarit, &c.

[illegible], factum.) [illegible] &c.

[illegible] &c.

Consequi.] intelligere plerasque earum

ex illis. Simpliciter.] citra curiositatem.

Verùm quæ.] Legitimum hoc soluit scripto & sententia. Nam cum ille neget, legem permittere, vt quisquam non relatis rationibus coronetur: hîc sententia vtitur, cum dicat: Ab eo qui publicam pecuniam tractet, legem rationes postulare: non ab eo, qui de suo sumptus fecerit.

Cum recepisset.] esset pollicitus.

Istos.] sycophantas & largitores.

Contuli.] largitus sum. Laudauit eum, inquit, Senatus.] Hoc sub persona Aeschinis dicitur, Senatum à Ctesiphonte deceptum, laudasse eum, & coronasse reum. Aliter. Sic à Senatu, &c.

οὐδὲ ὅτε, inquit, fuisti.) [illegible] &c. Et hoc sub persona Aeschinis. Hoc si conuentum, &c.

συναύξων, amplificans.) [illegible].] ἀθηναίους. ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν.] ὁ στρατηγὸς τῶν ὁπλιτῶν. ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων.] ὁ τοῦ ἱππικοῦ ἐπιστάτης.

Incolis.] Atheniensibus. Armatorum.] qui præest legionibus.

Equitum.] magister equitum.

οὐδεμίαν ἦρξα, gessi magistratum?) [illegible] ἄλλως καὶ τὴν λύσιν, &c. Non & hoc Aeschines obiicit: sed orator ipse proponit fretus abstinentia sua. Aliter. & solutionem, &c.

μεμψάμενον, reprehendere.) γέγραφα.] [illegible] Accusasti.] Sic & Plato in Eutyphrone: Diem scilicet quispiam tibi dixit.

τί κεκράγοι, vociferetur.) κατὰ συγγραφήν.] [illegible]

E syngrapha.] ex mandato: veluti si statuario formulam quampiam præscripsisses, velle te statuam iis esse manibus, iis pedibus, tali item capite. Quam si talem non accepisses, querereris de opifice.

ἀνατρέπειν, euertere.) προπηλακίζειν.] ὑβρίζειν, λοιδορεῖν. Insultare.] contumeliis afficere, conuiciari.

ἐναργὴς, constet.) [illegible]

[illegible]

ἐνταῦθα.] ἐπὶ μόνης.

Reliquisti.] omisisti. Rationibus.] [illegible] de iis quæ publicè alicui commissa fuerunt. γραφὴ violatarum legum: κρίσις de crimine. Innocens.] indemnis. Reipub. autem vel plus.] Ob id, inquit, quòd coronam accepi, quod publicè actum est, existimationem reipub. agi necesse est, vel plus vel minus, hoc est, vel ex parte, vel omnino. Hic.] in pugna.

ἐγκλείσαντα, custodit.) [illegible] *

* [illegible]

ἐπειδὴ.] [illegible] Quærunt quidam, vbi sit redditio huius membri? Nihil enim subiecit ad Posteaquam. Hoc multi defendere sunt aggressi, &, penè dixerim, omnes * errarunt. Quidam enim dixerunt, per traiectionem verborum esse legendum: alij dictionem peruerterunt, dum coniunctionibus immutandis redditionem efficere studuerunt. Nos verò dicimus, Hermogenem in libro de formis, cum in huius membri expositionem incidisset, sic id soluisse, præ iracundia Demosthenem nihil subiunxisse. Aliter. Hoc membrum non habet redditionem. Nam ira inflammatus Orator, id cum multa interposuisset, reliquit. Id quod & Hermogenes in huius loci enarratione testatur.

Suffragium.] de corona.

ἀπευχόμενον, abhorrentem.) τίς ἄν.] [illegible] ἄρχει.] ἀρχὴν ποιεῖ. αἰακός.] [illegible] Quis cum sit.] homo scilicet nihili. Incipit.] initium facit.

Aeacus.] Hi tres ob iustitiam fuêre celebres.

τετριμμένος, victitans.) [illegible] ὄλεθρος γραμματεύς, &c. homo vilis & nequam. Scriba perditus, &c.

ἀναγνωσόμενον, recitandum.) γραμματεύς.] ὁ γραμμάτων [illegible] φύλαξ. ἐπαχθεῖς.] ὀδυνηρούς. περιελθεῖν.] καταλαβεῖν. Scriba.] & literarum * autor, & decretorum custos. Grauia.] odiosa.

Conquirere.] cogere, capere.

ἐξενήνοχεν, protulerit.) [illegible].] [illegible]

[illegible] ἀπελευθέρων.] [illegible] συκοφαντίας.] [illegible]. Inuocantem.] vociferantem.

Cognitio.] ſcientia, noticia antiquitatis.

Deſtitutis.] eruditione carentibus.

Vendicantibus.] aſſumentibus.

ἐγκαταλείπω, pertinet.) [illegible]

πρὸ ἔργου.] [illegible]

Quod autem dicit, huiuſmodi eſt: Cùm mihi non deſit copia multa contra te dicendi: ſed potius ea abundem: hoc me penè inopem conſilij facit, quòd ignoro, quænam de multis priore loco ponam.

Apud Elpiam.] Is Elpias vilis fuit literator apud Athenienſes, miniſtro vtens Aeſchinis patre. Theſeo.] ſacello Theſei.

[illegible], appellat.) [illegible]

[illegible]

Aliter. Modiolos vocat compedes; lignum autem, ſiue cui Trones inter ambulandum innitatur, & in quo acquieſcat, ſine quo poſſit coniungere pedes ſuos.

Cliſio.] porticu. Loci autem nomen eſt.

ἀμαθέστατον, indoctiſſimum.) [illegible]

[illegible]

Educauit.] ad integram ætatem prouexit. A præclaro quæſtu.] per diſſimulationem. Loquitur enim de vita meretricia.

[illegible], ſubiecit.) [illegible]

[illegible]

Execrat.] Vt proditorem eum dicat. Hos autem populus per præconem deteſtatur.

Serò enim tandem.] Primùm Serò accipiendum eſt vt à narrante. Alterum per interrogationem & admirationem, quòd oblitus ſit dicere, Heri certè quidem primum hoc eſt ſerò.

Et duas ſyllabas.] Vnam nomini patris, alteram nomini matris. Empuſam.] Ex eo quòd omnia turpiter & nefariè faceret. Talis enim fuit vetus illa Empuſa.

Propter hos.] ciues. Adeò non.] non modò non. Contra hos geris.] Agis & moliris omnia aduerſus eos.

τὰ νεώρια, incenſurum.) [illegible]

Naualia.] Loca in quæ naues ſubducuntur. Vbi cœpiſſet.] cum obtinuiſſet.

[illegible], facinoris.) [illegible]

Conſtituiſſet.] iudicaſſet in conuentu populi.

[illegible], recuperauit.) [illegible]

Negocio animaduerſis.] re intellecta.

βεβαιοῖ, confirmat.) [illegible]

[illegible] Iſti.] Aeſchini. Delegiſſe.] deſignaſſe vos. Autorem.] Senatum Areopagiticum.

βωμόν, aram.) [illegible]

Delatum eſt.] contigit.

[illegible], patrocinio.) [illegible]

[illegible]

[illegible], &c. Heroum filios.] ob clarionem ſatus ſuis adhuc in repub. Neque enim ſimile.] S. eſt iis, quorum me inſimulat. Tanquam dedecore affecturus remp.] Probrum illaturum ciuitati. Inuertit autem orator, &c.

[illegible], contra vos.) [illegible], &c.

Verba cientis inſtar torrentis. Conſidera & hic, &c.

Ea quæ ſequuntur huius Orationis Scholia, in Heruagiana & Aldina editione deſiderantur: ac noua editione Lutetiana acceſſerunt.

[illegible] Non ſufficiebat.] [illegible] non ſatis erat. [illegible]

Congrediens.] conueniens.

[illegible] Captus.] deprehenſus eſt. [illegible]

Congrediebatur.] conueniebat.

[illegible] Relata.] publicata ſunt. [illegible]

Hecatombæonis.] Aprilis.

[illegible] Sic ferè habens.] vt dicturus ſum. [illegible] Subſeruiens.] Mercenarius cū eſſet.

[illegible]

Non reponuntur hæc.] Non accuratæ memoriæ traditur hæc apud vos negocia.

οὐδ' ὡς προσῆκεν.] [illegible] Nec quam decebat.] Iram geretis aduersus istum.

φαύλου.] κακοῦ. Improbo.] malo.

αὐτοῦ.] τοῦ αἰσχίνου. Ipsi.] Aeschini.

ἀπολώλει.] [illegible]. Spoliatæ.] direptæ erant. ἄνθρωπος.] ὁ φίλιππος.

Homo.] Philippus.

ὁ βάσκανος.] ὁ φθονερός. Obtrectator.] inuidus. [illegible]. A me, cum posset tunc.] pro, me.

ταῦθ' ἕτερα.] τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. Hæc alia.] mea decreta. τούτων.] τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων.

Horum.] meorum decretorum. [illegible] οὐδ' ἔγραφεν.] ἀλλ' [illegible] ἔγραφε δὲ [illegible]. Sicut nec scribebat.] Dicebat ille quidem, sed non scribebat plura iis quæ dixi.

[illegible] Facinora addidit.] præter superiora cōmisit. [illegible] Eluas.] expurges.

[illegible] Acta.] contra Amphissenses. [illegible]

Voco autem.] imploro.

[illegible] Negocium attingentem.] Pylagoram factum. [illegible] Fructus expertem.] priuatum. [illegible] Quid ergo?] Cui igitur imprecatus sum?

[illegible] Contendi.] Tanta contentione inficias iui, asseueraui.

ἐν τῷ μητρῴῳ.] [illegible] In publico.] Sædificio, in quo publica monimenta reponebantur.

ἐξ ὧν ταῦτ'.] [illegible] E quibus ea.] quorum Aeschinem accuso.

ὑποληφθῇ.] δοξάσῃ. Existimetur.] putetur. [illegible] ἀμφίσσα πόλις τῆς λοκρίδος· ἐλάτεια δὲ, μεγίστη πόλις τῆς φωκίδος.

Amphissæ.] Vrbs est Locridis: Elatea verò maxima vrbs Phocidis.

ᾑρέθη.] [illegible]. Citatus.] delectus. [illegible] τοῦ φιλίππου [illegible].

Instruxit.] vnà cum Philippo scilicet.

ἐκ παρακλήσεως.] [illegible] Adhortatione.] incitatus ab Aeschine. αἰτίαν.] μέμψιν. Crimen.] reprehensionem. [illegible] ἀρχὴ τῶν πραγμάτων.

Quæ autem natura.] principium negociorum. [illegible]

Concinnata.] dolo acta. [illegible]. Compositum.] subornatum.

[illegible] Noticiam.] cognitionem. [illegible] Ignauè.] effœminatè. αὐτοῦ.] τοῦ φιλίππου. Ipsi.] Philippo.

ἐκ τῆς χώρας.] [illegible]. E regione.] ipsius. [illegible]. Egebat,] opus erat.

[illegible] Permittentibus.] transitum dantibus. αὐτῷ.] τῷ φιλίππῳ. Ipsi.] Philippo.

τῷ πολέμῳ κρατοῦντι.] [illegible] πόλεμον, νικῶντι. Bello superiori.] propitio Marte rem gerenti, vincenti.

[illegible] Quædam intercipere.] fraude interuertere. [illegible] λέγω.

Vt bene.] quàm aptè dico.

αὐτούς.] τοὺς θηβαίους. Ipsos.] Thebanos.

[illegible] Requisituros.] opus ipsis fore. [illegible] τοῖς ἀθηναίοις. Autor erat.] suadebat Atheniensibus. [illegible] Insimulaturos,] suspectum fore. ὁ τοῦτο ποιῶν.] [illegible]. Id qui faceret.] autor esset.

[illegible] Facilè celaturum.] clam fore. [illegible] Designatus.] creatus.

[illegible] Præconio.] proclamatus est. [illegible]

Dignitatem.] honorem. [illegible] τῷ ἀπόλλωνι. Consecratus sit.] dedicatus Apollini. [illegible]

Composuisset.] finxisset. [illegible] Hieromnemona.] Sic appellabantur, qui autoritate ferendi suffragij præditi, ad Amphictyonum concilium mittebantur.

[illegible] Culpabat.] querebatur. [illegible] Illinc.] ob eam causam quæ dicetur. τῆς πόλεως.] [illegible]. Vrbis.] Cirrhææ. [illegible] Confecisse.] egisse.

[illegible] Citauit.] in iudicium arcessiuit, vt viator. sic enim appellantur, qui reis iudicium denunciant. [illegible] Per causam.] accusandi.

[illegible] Obambulantibus.] circumeuntibus. [illegible] Ex his.] ab vno initio, causa vna.

[illegible] Turbatum.] per tumultum actum est.

κόττυφος.] [illegible] Cottyphus.] Hieromnemon Thessalus siue Arcas fuit, qui omnia pro Philippo agebat.

[illegible] τῶν ἀμφικτυόνων. Vt verò alij.] Amphictyonum. [illegible]

Postridie.] sesto die post illa.

[illegible]

Instru-

Instructi.] ij qui dolum instruxerant.

εἰλήφεσαν.] εἶχον ἀπὸ τῶν πραγμάτων. Acceperant.] habebant ab ipsis rebus.

ἡγεμών.] ὁ Φίλιππος δηλονότι. Dux.] Philippus. διαλαβεῖν.] περικυκλῶσαι. Disterminare.] circundare.

τῷ λοιπῷ.] χρόνῳ. Reliquo.] tempore.

ἐαρινῆς.] ἐν τῇ πυλαίᾳ τῇ ἀθροισθείσῃ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Verno.] conuentu in Pylis, veris tempore habito.

πυλαίας.] [illegible] Pylææ.] Ab haruspicibus media iecoris amplitudo Pylæa dicitur.

κατανεμόμενοι.] διανειμάμενοι ἑαυτοῖς τὴν γῆν. Partiti.] agro inter sese distributo.

βοσκήματα νέμουσι.] κατατρίβουσι τῇ νομῇ τῶν βοσκημάτων. Pecudes pascere.] pecudum pastione conterere.

πλημμελούμενοι.] ἀδικούμενοι. Lædi.] iniuriis affici. αὐτόν.] τὸν Φίλιππον. Ipsum.] Philippum.

ἐπιλαχὼν.] [illegible] ὁ Αἰσχίνης. Legatione functus.] Pytagoras fuit Aeschines.

ἀπεκρύπτετο.] [illegible] Occultabat.] clàm & in occulto habebat.

τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ.] συμμάχων. Eorum qui erant in societate.] sociorum.

πλημμελοῦσι.] ἀδικοῦσι. Delinquant.] iniustè agant. λεηλατοῦσι.] σφετερίζουσι. Prædas agant.] vastent.

ἀμυνάσθαι.] κολάσαι. Vlcisci.] punire.

παραβαίνοντες.] ἀσεβεῖς. Violatores.] impij. συναντᾶτε.] [illegible] Occurrite.] conuenite nos. ἐπισιτισμόν.] ἐφόδια. Commeatum.] viaticum.

τοὺς δὲ μὴ συναντήσαντας.] τοὺς μὴ συνελθόντας, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. Qui verò non occurrerint.] Qui ad nos non venerint, eos communiter puniemus congregati. συμπαρασκευάσαντος.] [illegible] Qui vnà instruxerit.] operam nauârit illi. παρ' ἑκάστοις.] [illegible] Apud singulos.] populos scilicet.

ἀνίεμαι.] ἀναβάλλομαι. Vereor.] differo.

ἀλιτήριον.] [illegible] Sceleratum.] corruptorem. ὁπωσποτέ.] [illegible] Quomodocunque.] id cunque ociosum est.

περὶ τῆς ἀληθείας.] [illegible] Præ veritate neglecta.

ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα.] ἐγὼ ἐπόνησα ὑπὲρ ὑμῶν. Ego quidem facta.] Ego laboraui pro vobis. τῶν τὰ Φιλίππου πραττόντων.] τῶν φιλιππιζόντων δηλονότι. Eorum qui Philippi negocium agebant.] Philippi studiosorum scilicet.

παρ' ἑκατέροις.] παρ' ὑμῖν καὶ Θηβαίοις. Apud vtrosque.] vos scilicet & Thebanos. οὐδὲ καθ' ἕν.] οὐδόλως. Ne vna quidem in re.] nihil prorsus. [illegible] Id non fieret.] vt cresceret Philippus.

γνώμας.] [illegible] Sententiæ.] decreti.

πρᾶξαι.] [illegible] Agere.] adiutare.

φιλίαν.] τοῦ Φιλίππου. Amicitiam.] Philippi.

τῶν ἄλλων.] τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Aliarum.] ciuilium rerum. τούτου μὲν.] τοῦ Αἰσχίνου. Istius quidem.] Aeschinis.

συνέκρουον.] εἰς στάσιν [illegible] Committebant.] in seditionem conijciebant.

ἀναλαβεῖν.] εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν [illegible] Recuperare.] in priorem restituere locum.

προήγαγον.] ηὔξησαν εἰς τέλος καὶ ἀκμὴν, προήγαγον τὸ δεινόν. Perduxerunt.] penitùs auxerunt malum vehementius & atrocius effecerunt.

ἐλαφηβολιῶνος.] * [illegible] Elaphebolione.] * Septembris vigesimaquarta.

ἃς μὲν κατέλαβε.] [illegible] Quasdam occupauit.] obtinuit. τῶν ἀστυγειτόνων.] τῶν πλησιοχώρων. Et suburbanis.] finitimis.

εἰς τὴν Ἀττικήν.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Contra Atticam.] aduersus Athenienses.

ἐπιβάλλεται.] ἐπέρχεται, * ἁρπάζει. Aggreditur.] inuadit, occupat. πίστεις.] συνθήκας. Fidem.] pactiones.

διαλέγονται.] ὁμιλήσουσι. Agant.] loquantur.

παροξυνοῦσι.] [illegible] Hortentur.] extimulent. χρόνον.] [illegible] Tempus.] constitutum S.

ἀνοχάς.] [illegible] Inducias.] belli ex compacto ocium & intermissionem.

θαργηλιῶνος.] [illegible] Thargelionis.] Aprilis. μουνυχιῶνος.] [illegible] Munichionis.] Ianuarij trigesimo.

γνώμη.] [illegible] Sententia.] dicenda. ἐπιβάλλεται.] ἐπιχειρεῖ. Suscipit.] aggreditur. κατασκευάσαι.] ποιῆσαι. Construere.] facere.

αἵρεσιν.] σκοπόν. Sectam.] propositum.

βέλτιον δέ.] καλόν, συμφέρον. Melius.] præclarum, vtile. παρακρουόμενοι.] [illegible] Circumuenti.] violati.

τοῖς παρακαλουμένοις.] πράγμασι δηλονότι. Iis quæ rogantur.] rebus scilicet.

ἀπομεμισθωμένα.] [illegible] Redditæ mihi sunt.] accepi. προσφέρονται.] [illegible] Exhibent.] honorem habent.

συγκαταθέτους.] [illegible] Approbatores.] assensores, suffragatores sententiæ illius.

κατὰ πολλά.] κατὰ πολύ. Multifariam.] multis modis. [illegible]

Erga nos bono esse animo.]fauete mihi. αἱρεῖν.]κομίζειν. Laturos.]accepturos.
ῥοπήν.]βοήθειαν. Momentum.]auxilium.
προθέσεως.]προαιρέσεως. Propositi.] instituti. ψηφίσματα]τοῖς προγεγραμμένοις. Decretis.] supra dictis. συμπνευσάντων.] ὁμονοησάντων. Conspirantis.]consensuris.
κατείληφεν.]ὁ Φίλιππος. Occupauit.]Philippus. εἶργον.]ἐκώλυον. Repellebant.] prohibebant.
ἐνεπίμπρασαν.] κατέκαιον.] Incendebant.]cremabant. χρηματίσαι.] ἤγουν ἐξ ὁμιλίας ἀποφήνασθαι τὰ δόξαντα. Respondere.]per colloquium declarare decreta.
καθῆστο.]μετέωρος ἦν ἀκούσεσθαι τὸ βουλευθέν. Assederat.]suspenso animo quid decretum esset,expectabat.
ὡς εἰσῆλθεν.]εἰς τὸ βουλευτήριον. Vt ingressus est.]in curiam. ῥητόρων.]δημηγόρων.
Oratorum.]doctorum populi.
ἐρησθέν.]βουλευθησόμενον. Dicturum.] consulturum. παρελθών.]εἰς τὸ μέσον. Progredi.] in medium. δωροδοκίας.]χορηγίας. Largitiones.]aedilitates. συλλελογισμένον.] ἐνθυμηθέντα. Meditatum.] qui cogitationem suscepisset.
ὀρθῶς.] ἀπταιστῶς. Rectè.]citra errorem.
ἐξετάσειε.]ὡς ἀκριβῶς ἐπισταθείη. Examinasset.]accuratè cognosset.
οὐδὲν μᾶλλον.]οὐδ' ὅλως. Nihilo magis.] nemo prorsus. ἐγνώσθη.] γνωρίσθη. Scitutum.]cognitarum. ὅ μου ἀκούετε.]λέγοντος. Quae me audite.]S.dicentem.
ἐξηταζόμην.] ἐφαινόμην. Praesto eram.] conspiciebat.
φίλων ὠνίων.]προέσθαι κατὰ τὴν ἀρχήν. Fidorum Philippo.]Adaequatum initio. πλησίον.]τῶν Θηβαίων. Prope.]Thebanos.
παραστήσας.] πρὸ ὀφθαλμῶν ἀγαγὼν. Adductis.]cum ante oculos adduxisset.
ἐπῆραι.]παροξῦναι. Extollere.]incitare.
ἐν τῷ παρόντι.]καιρῷ δηλονότι. In praesenti.]tempore scilicet. εἴ τι.]δηλονότι τοῦ πολέμου. Si quid.]Belli scilicet.
ἀμφότεροι.]ὁ, τε Φίλιππος καὶ οἱ Θηβαῖοι.
Vtrique.]Philippus & Thebani.
ἐφεστῶτα.] ἐπικείμενον. Instantem imminentem. ἀνεῖναι.]ἀφεῖναι ἀνεῖναι. Remittere.]relaxare. μεταθεῖναι.]μετακινῆσαι.
Mutare.]mouere.
περὶ τῆς ὁμονοίας.] περὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πόλεως. De iure.]de concordia ciuitatis.
εἰδόσι.]νοοῦσι. Scientibus.]intelligentibus. ἐκεῖσε βαδίζειν.]εἰς τὰς Θήβας. Illuc ire.] Thebas. διῳκημένοις.]διεσκευασμένοις. Perfuncti.]re administrata. σχήματος.] μετὰ τιμῆς ἀξίας. Specie.]honore & dignitate.
κατασχεῖν.]τὸ τυχεῖν τοῦ ζητήματος τούτου. Obtinere.]voti huius compotes fieri.

οὐκ ἔγραψα.]κλιμακωτὸν σχῆμα. Non scripsi.]Gradationis figura.
διεξῆλθον.]ἐπέρανα. Percurri.]confeci.
ἁπλῶς.]ἀμερίμνως. Simpliciter.] absque solicitudine. ἐμὲ θῶ.]ὀνομάσω θέσθαι.
Esse ponam.]nomen faciam.
βάταλον.] αὐλητήν. ἔστι ὄνομα αὐλητοῦ. Batalum.]augatorem.Nomen est tibicinis.
κρεσφόντην.] ἀφ' Ἡρακλέους ἦν ὁ κρεσφόντης.
Cresphontem.]Herculis posteritate fuit Cresphontes. ἐγὼ βάταλος.]ὡς σύ με.
Ego Batalus.]vt tu me appellas.
ὑστεραίας.]τῇ πατρίδι. Vrbis.]patriae.
σκιροφοριῶνος.) μηνὸς. Scirophorione.) Mens. ὑπεριδεῖν.)ἀμελῆσαι. Despectis.)neglectis. ὅρκια.)ἤγουν τὸ τηρεῖν τοὺς ὅρκους.
Iura.)conseruandi iurisiurandi.
προκαταλαμβάνει.)δουλοῖ. Intercipit.)seruitute opprimit. ἐπιτηδείους.)ἁρμόζοντας.
Conuenientes.)idoneas.
αἰχμαλώτους.)αἰχμαλώτους. Subactos.)bello captos. οὐδέν.) κατ' οὐδέν. Nihil.)nulla re. τῷ παρόντι.)καιρῷ. Hoc tempore.
προάγει.)προάγεται. Procedit.)pergit.
φρουρὰς εἰσάγει.) εἰς τινὰς τὰ ἑαυτοῦ φρούρια εἰσάγει. Alias praesidus occupat.)in quasdam sua praesidia introducit.
πολιτείας.)δημοκρατίας.
Respublicas.)statum popularem.
κατασκάπτει.)ἀφανίζει. Euertit.)excindit.
ἐπὶ τοὺς τάφους.) ἐπὶ τὸ κατασκάπτειν τάφους καὶ ἱερά. Contra sacra.) ad effodienda sepulchra & templa.
ἀφ' ἑαυτοῦ.)παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐλπίδα.
Insperato.)praeter spem suam.
πλημμελεῖν.)ἁμαρτάνειν. Delinqui.)peccare. τοῖς θεοῖς.)ἤγουν τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς, ὡς Ἀθηνᾶ καὶ τοῖς ἑξῆς. Dijs.)S.indigetibus,vt sunt Minerua,& reliqui.
ἐντὸς πυλῶν.)εἰς τὰς θερμοπύλας. Intra Pylas.)ad Thermopylas. τῆς ἐκείνων.) τῶν Θηβαίων. Illorum.)Thebanorum.
εἰδώς.)ὁ δῆμος. Sciens.)populus.
τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις.) ὅρα ὅτι Θηβαῖοι ἐλέγοντο εἶναι ἀπόγονοι Ἡρακλέους, ὡς ἐν Θήβαις ἐγεννήθη. Herculis posteris.) Vide vt Thebani glorientur, se Herculis esse posteros, quasi is apud ipsos esset natus.
ἀποστήσεται.)στερήσεται. Recedet.)destituet.
συνθήσει.) συνθήσονται. Pacisci.)conuenire. αὕτη.)κατὰ ἀφαίρεσιν ἀπόφασιν. Haec.) Nota per remotionem. τὰ πρὸ τούτων.) τὸν καιρὸν τὰ πρότερα. Ante haec.)tempora,prius.
ὑπὸ τούτων.)τῶν διεφθαρμένων. Ab istis.)corruptis. ἄλλων.) πραγμάτων. Alijs.) rebus. ἀποφαίνεται.) καθαρῶς. Declarat.)puté.
ὁ μὲν γάρ.)σύμβουλος δηλαδή. Nam is quidem.)consiliarius S.

γνώμην

γνώμην.] λογισμὸν, βουλήν. Sententiam.] consilium, rationem. σιγῶν.] ὁ συκοφάντης. Qui tacuit.] calumniator.

δύσκολον.] δυστυχὲς ἀπὸ τύχης. Difficile.] à fortuna, infortunatum. βασκαίνει.] μέμφεται. Obtrectat.] reprehendit.

φροντίζοντος ἀνδρὸς.] τὸ ἄριστον συμβούλευμα. Soliciti hominis.] optimum consilium.

βέλτιον.] φρονιμώτερον. Melius.] prudentius.

ὅλως.] καθολικῶς. Omnino.] in vniuersú.

ἑώρακεν.] εἶδεν. Vidit.] animaduertit.

συνήνεγκεν.] ὠφέλησεν. Contulit.] profuit.

ὃς.] ὁ νοήσας. Quam.] qui animaduertit.

ἐνῆν.] δυνατὸν ἦν. Quæ inerant.] fieri poterant. οὐ τότε.] ἔδειξας δηλονότι.

Non tunc.] ostendisti scilicet.

τουτουσὶ.] τοὺς ἀθηναίους. Istos.] Athenienses. τὸ παρὸν.] τὸ ἐνεστώς. Præsens.] instans.

τότε τοίνυν.] κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν. Tum igitur.] illo tempore. πέρας.] ἡ ἔκβασις τοῦ πράγματος. Finis.] euentus rei.

κρατῆσαι.] νικῆσαι. Superare.] vincere.

τῷ θεῷ.] * ἡ τοῦ δυναμένου θεοῦ. Deo.] Potentiæ, Dei scilicet: κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν.] [illegible]

Humano consilio.] quam rationem homo inire potest. ἐπεποιήμην.] ἔπραξα.

Institui.] ordinaui.

σκηπτὸς.] κεραυνός. Insectum.] fulmen.

μείζων γέγονε.] ἔγωγε ἐξεταζόμενος. Maior factus est.] superauit. κατεσκεύασε ταῦτα.] ἀπηρτίσατο. Instruxit.] perfecit.

χειμῶνι χρησαμένων.] δυστυχῶς πραχθέντων. Tempestate vsum.] re malè gesta.

ἐκείνη τῶν πάντων.] κυρία δηλονότι.

Illa omnium.] S. domina est.

εἵμαρτο πρᾶξαι.] πεπρωμένον ἦν δυστυχῆσαι δηλαδή. Decretum erat agi.] In fatis erat, vt calamitatem subirent.

ὧν οὐδ' εἰ.] [illegible] Quam ob rem.] ne Thebani concordia nobiscum coniungerentur. ἀφεῖντο.] ἀφείθησαν. Redierunt.] redactæ sunt. νῦν μὲν.] τὸ νῦν ἐνταῦθα τμῆμα χρόνου δηλοῖ, καὶ ἔστιν ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος.

Nunc quidem.] τὸ Nunc, temporis partem hic significat, deque præterito dicitur.

θεοῦ τινὸς εὐνοίᾳ.] [illegible] Numinis alicuius fauor.] Diis fauentibus hæc societas securitatem nobis peperit.

κατηγορῶν.] [illegible] Accusas.] exceptio. ἐπεὶ.] [illegible]

Nam.] Figura complexio.

ἄλλων.] πραγμάτων δηλονότι.

Aliarum.] rerum scilicet.

ὀκνήσας.] ἔγωγε φοβηθεὶς τὸν κατ' ἐμὲ κίνδυνον. Cunctatus.] metuens periculum, in quo ego versor.

μετὰ λογισμοῦ.] [illegible] Ratione inita.] cura adhibita. τούτοις.] τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἐμοῦ δηλαδή. His.] quæ dicta sunt à me scilicet.

χρήσιμον.] χρειώδης. Conducibile.] vtile.

[illegible]] [illegible]

Restabat, vt in eo gloriaretur.] Si clades Græcorum tandem illi comparatæ erat.

συνενήνοχεν.] ὠφέλησαν καὶ λυσιτελεῖς ἐγένοντο οἱ τῆς δυστυχίας καιροί. Profuerunt.] Calamitosa tempora vtilitatem & emolumentum allatura erant.

πολιτεύῃ.] ἴδιον βασκανίας. Rempub. capessis.] Proprium inuidentiæ.

ὥσπερ τὰ ῥήγματα.] [illegible] κατ' ἀναφοράν. Vt ruptura.] Nota figuram compar per conuersionem.

οἷον οὐκ ἔδει.] πρᾶγμα ἀπόβλητον. Qualem non oportebat.] rem nimiam.

ἔκκειται.] ἐπιβουλεύουσι δηλονότι. Proposita sunt.] Vt insultes scilicet. δοκῇ.] τὸ ἀποτυχεῖν δηλαδή. Videatur.] frustrari scilicet.

περιεστάναι.] ἐν ᾧ δ' ἐν καιρῷ λέγω ἐγώ. Præesse.] Quo ego tempore dico.

ταύτης.] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. Huius.] principatus S. αἰτίαν.] μέμψιν. Crimen.] reprehensionem.

προεῖτο ἀκονιτί.] [illegible] βίας. Amisisset citra puluerem.] destitisset sine certamine & vi.

μὴ γὰρ τῆς πόλεως.] οὐ γὰρ κατέπτυσεν τῆς πόλεως δηλαδή. Nec enim rempub.] conspuisset scilicet.

ἐπέπεσον.] εἰς δυστυχίαν δηλονότι. Inciderant.] in calamitatem scilicet.

πάτρια.] τὰ ἔθη. Patria.] instituta.

ἔμφυτα.] φυσικά. Insita.] naturalia.

σεμνά.] σεβάσμια. Honesta.] veneranda.

εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες.] [illegible] Triremes, ingressi.] Innuit bellum Persicum.

τὸ ζῆν.] τὸ ζῆν ἀσφαλῶς. Hoc facere.] in tuto viuere. τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ.] ἔγωγε χάριν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός. Patri & matri.] gratia patris & matris.

αὐτόματον.] φυσικόν. Spóte veniété.] naturalé. προήγαγον.] [illegible] Produxi.] pronocaui. ἐπιτιμήσειέ μοι.] [illegible] Obiurgaret me.] Quiuis me reprohéderet. τὸ φρόνημα.] τὴν προαίρεσιν. Animos.] institutum. ἐφ' ἑκάστου.] πράγματος δηλονότι.

In singulis.] rebus scilicet.

μετεῖναι.] μετουσίαν ἔχειν. Interesse.] participem esse. πικρῶς ἔχειν.] [illegible]

Indignari.] vtroci esse animo.

τὸ παρὸν.] τὸ ἐνεστώς. Præsens.] instans.

ἡμάρτανον.] ἀπεπέσθη τοῦ ὀρθῶς ἔχειν ὡς πειθαρχοῦντας ἐμοὶ δηλονότι. Aberrasse.] non tenuisse rectum cursum, mihi obsecutos.

πάθοιτ.] ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δηλαδή. Perpessi esse.] scil. a me scilicet. ἀγνωμοσύνη.] ἤγουν ἀδικία. Iniquitate.] iniuria.

δημοσίοις μνήμασι.] ἤγουν κοινοταφίοις. Publicis monimentis.] communibus sepulchris. κρατήσαντας μόνους.] ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ποιοῦντας ἐκεῖσε δηλαδὴ πάντας. Victores solos.] Sed eos etiam vtique, qui nihil illic fecerunt.

γραμματοκύφων.] ὑπογραμματεύς. Obstipeliterator.] incurvus scriba.

προσῆκε.] χρεία ἦν. Requirebat.] opus erat. καθ' ἡμέραν βίον.] δεῖ κρίνειν ἐκείνας δηλαδή. Quotidianæ vitæ.] iudicandi sunt scilicet.

συμβόλαια.] τὰ κοινὰ συναλλάγματα.

Contractus.] res contractæ.

κοινὰς προαιρέσεις.] δεῖ κρίνειν δηλονότι. Communes voluntates.] iudicandæ sunt scilicet. ἀξιώματα.] φρονήματα. Dignitates.] animos. συμβόλου.] σημεῖον ἐφόρουν, σημεῖόν τι, ὅπερ ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχον οἱ κριταί.

Symbolo.] signo, quod in capite gestabant iudices. τὸ φρόνημα.] τὸ διανόημα.

Affectus.] sensus.

δημόσια.] πράγματα δηλονότι. Publica.] negocia S. ἐκείνων.] τῶν προγόνων δηλαδή.

Illorum.] maiorum scilicet.

προσήκειν.] χρεὼν εἶναι. Decere.] fas esse.

ἃ παρέλιπον.] παρέδραμον. Quæ prætermisi.] omisi. συμμάχων.] τοῦ Φιλίππου δηλονότι.

Sociorum.] Philippi scilicet.

τύχην.] φάσιν δηλαδή. Fortunam.] ait scilicet. οὐδενός.] οὐδὲν ὑμῖν προξενοῦν ἀγαθόν.

Nullius.] Nullum vobis procurare bonum. αὐτός.] καὶ τὸν αἴσχιστον, τοῦτον ὃς ἐμὰς συμβουλὰς καὶ τὸν αἰσχίνην ἀλυσιτελεῖς φησι.

Ipsi.] autore Aeschine, qui meæ consilia inutilia esse asserit.

ἐπειδὴ τοίνυν.] μέχρι τούτου ἀπολείπεις ἔχει καὶ τὰς ἐπιστολὰς, καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς μάρτυρας. Postea quam igitur.] Hactenus neque literæ, neque decreta, neque testes desunt. πρότεροι.] ἡμῶν δηλαδή. Priores.] nobis scilicet. ἐκείνους.] τοὺς Φιλίππου πρέσβεις.

Illos.] Philippi legatos.

ἀπηχθάνεσθε.] ἀντεπολεμεῖτε. Egistis.] aduersati estis. διδόντας.] δίοδον διδόντας. Permittentes.] transitum dantes.

συνεμβαλόντας.] συστρατεύσαντας, καθ' ὑμῶν καὶ τοῦ Φιλίππου. Vnà facta irruptione.] militantes cum Philippo contra vos.

ἔφασαν.] ἔλεγον δηλαδὴ ὅτι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν συμβουλεύουσιν Ἀθηναῖοι οἱ ἀνοητότατοι, ὅσα παραινοῦσιν τὰ βοσκήματα ὑμῶν. Dicebant.] aiebant, ob ea quæ vobis suadent Athenienses, diripientur pecudes vestræ.

καθ' ἕκαστα.] ἤγουν κατὰ μέρος. Singulatim.] per partes.

ἀντὶ παντός.] ἀντὶ τῆς ζωῆς μου ἠρεσκόμην τὸ λεπτολογῆσαι αὐτὰ καθ' ἕκαστον. Omnibus rebus.] Vitæ meæ anteponerem exquisitam singularum rerum commemorationem.

κατακλυσμόν.] κατάχυσιν· ὡς γὰρ κατακλυσμὸς συνῆρπασεν ὁ Φίλιππος πάντα ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα.

Diluuium.] effusionem. Nam inundationis instar omnia Philippus à nobis abripuit.

καὶ ταῦτα.] καὶ τὸ πεῖσαι ἡμᾶς. Post hæc.] cum persuasisset nobis.

οἰκείως.] συγγενικῶς. Familiariter.] instar cognatorum. δέχεσθαι.] καθ' ὃ εἰσεδέξαντο τὸν στρατὸν εἴσω τῆς πόλεως. Admittere.] cum exercitum intra portas receperunt.

ἐφ' ὑμῖν.] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ.

In vobis.] in potestate vestra.

κατά γε ὑμᾶς.] καὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην.

Secundum vos quidem.] ex sententia vestra.

συμπαρατεταγμένοι.] καὶ συμπαρατάξεως πεποιηκότες τὰς μάχας. In procinctu.] Signis collatis, commisso prælio.

τὸν κόσμον.] τῶν ὅπλων δηλαδή. Ornatu.] armorum scilicet. τὰς παρασκευάς.] συντάξεις δηλονότι. Apparatu.] ordine.

πόμπας.] πανηγύρεις. Pompæ.] solennes ludi.

καὶ ἔγωγε.] σχῆμα ἐπιλύσεως. Ac ego quidem.] Figura complexio.

ζῆλον.] μακαρισμόν. Prædicatione.] gratulatione. δυσμενεῖς.] φθονερούς, ἐχθρούς δηλαδή. Hostiliter.] inuidos & infestos.

ἐξητάζετο.] συνεθεωρεῖτο. Præsto erat.] conspiciebatur. ὀμωμοκότας.] δικαστάς. Iuratos.] iudices. παρεστήσατο.] παρεστήσατο ἡμῖν. Eo rediderat.] eo redacti eramus.

οὗτοι.] οἱ περὶ τὸν αἰσχίνην. Isti.] Aescinis factio. ἐπὶ τούτοις.] ἕνεκα τῶν συμβάντων.

Ob hæc.] propter euentum.

ἡ ἐμὴ συνήθεια.] ἤγουν ἡ πολλὴ μετὰ τοῦ δημηγορεῖν καὶ τοῦ ψηφίζεσθαι, ἐξ ὧν ἀπατηθέντες καὶ ἐπταικότες ἐς οὕτως με διαβάλλει λέγων.

Assiduitas mea.] ad fastidium vsque concionandi & decernendi, qua vos & in errores inducti, & in calamitates coniecti estis, vt iste me criminatur.

εὐδόξου.] διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς γλώττης. Clari.] Ob dicendi vim.

πρεσβεύων.] πρεσβευτὴς γενόμενος. Legationem obiens.] legatum agens.

μετάστασιν.] μεταβολὴν τῆς ἀληθείας. Receptum.] mutationem veritatis.

διδόναι.] ἐμαυτῷ δηλαδή. Dare.] Mihi ipsi scilicet. εἶναι.] ἐδόκει δηλονότι. Esse.] videbatur scilicet.

πόνων.]

τούτων.] τῶν λόγων δηλαδή. Horum.]ſermonum ſcilicet. τῇ πόλει.] κατὰ τῆς πόλεως.
Reipublicæ.]contra rempublicam.
ἐπαιρόμενος.]ἐπαίρων. Se efferens.]extollens. τούτοις.] τῶν δικαστῶν.
Horum.]iudicum.
ἀποπεφευγυῖαν.] ἔχουσαν ἔξω τῆς κατηγορίας γεγενημένην. Abſoluta.]crimine liberata.
γραφεῖσαν.]κατηγορηθεῖσαν. γραφεῖσαν.]accuſata. τῷ γραψαμένῳ.] τῷ διώνδᾳ. Accuſatori.]Diondæ. γράφοντα.]περὶ ἐμοῦ δηλονότι.
Scribentem.]de me ſcilicet.
τὸν δ'.]τὸν κτησιφῶντα. Hunc.]Cteſiphontem. γνώσεις.] ἃς ἀναψηφίσασθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς.
Cognitiones.]Senatu autore factæ.
τοῦτον αὐτόν.] τὸν αἰσχίνην. Iſtum ipſum.] Aeſchinem. ἐκείνων.] τῶν ψηφισμάτων.
Illorum.]decretorum.
γραψάντων.] ψηφισαμένων. Scripſiſſent.] decreuiſſent.
οὗτ[os].]ὁ κτησιφῶν. Hic.]Creſiphon.
πεπραγμένων.] ὑπὲρ τῶν ἀρίστων πολιτευμάτων τῶν ἀρίστων τῶν πολιτῶν.
Geſtarum.]rerum bene & ex vſu publico adminiſtratarum.
τούτων.] ὧν εἶπον. Horum.] quorum dixi.
ἐκλεξαμένων.] χωρίσαντα. Selecta.]ſeparata. μετενηνεγμένα.]μεταβιβάσαντα. Tranſlata.] remota. μετατεθέντα.] μετὰ πολὺν χρόνον ἐπαγαγών. Tranſpoſita.]longo tempore elapſo adducta in medium.
τὰ πράγματα.] τὰ κατηγορηθέντα αὐτῷ τούτων. Negocia.]ab iſto in crimen vocata.
ἐξελέγχειν φυγόν.] τοῦ ἐγγὺς τῶν πραγμάτων ἐξελέγχειν φυγών. Detrectata pugna.] Cum res in propinquo eſſent, coarguere eas non recuſes.
ῥητόρων.]δημηγόρων. Oratorum.]concionatorum. λόγων.] προσφορικῶν δηλονότι.
Sermonum.]orationum.
ὑπερβάλλουσαν.] πυνθάνεσθε περὶ ἐμοῦ μὲν ὑπολαμβάνειν μεγάλα, περὶ δὲ τούτου μικρά.
Attuliſtis.] De me quidem præclare, de iſto verò ſecus ſentientes.
μεταπεῖσαι.] τὰς ὑπολήψεις, τούτων, ἐμοῦ μὲν λέγοντος περὶ τῆς πατρίδος, τούτου δὲ ὑπὲρ Φιλίππου.
Deducere à ſententia.] qua ſtatuitis, me patriæ, iſtum Philippi cauſam agere.
τὴν δόξαν.] περὶ ἑκατέρου ὑπόληψιν.
Sententiam.]exiſtimationem vtriuſque.
πραγμάτων.] χρημάτων. Negociorum.]rerum. λογισμός.]ψηφισμός. Conſideratio.] ratio. βραχέων.]ῥημάτων. Paucis.]verbis.
ἑπτακόσια στάδια.[μίλια μη'.
Septingenta ſtadia.]milliaria. 48.
ἀνταφελεῖν.] ἀντιπεριελεῖν. Viciſſim auferre.]ex æquo tollere.
φιλανθρωπίας.] τοῦτο ἐλέγετο φιλανθρωπευόμενον πρὸς ἡμᾶς ἐκεῖνον, ὅτι παρ' αὐτοῦ περὶ ἐκείνου ἐζητοῦμεν τις. Humanitatis.]quia ſe nobis humanum præbebat, in eo quod ab illo poſtulabamus.
περιβαλλόμενος.] μηχανώμενος προσελθεῖν περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. Moliens.]ad reliqua negocia ſeſe parans.
γέγονεν.] ἔσχον αὔξησιν ἐπίδοσιν. Facta ſunt.] incremento aucta ſunt.
ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων.] ἀλλ' ἔξω τοῦ δέοντος ἐκίνησαν. Sed in ipſis rebus.] alieno tempore mouerunt.
ἐσκόπει.] ἀνεζήτει ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν ἐμέ. Spectabat.] conſiderabat, qui in me volebat inquirere.
ἐπιστὰς ἐγώ.] ἐπιστάτης γενόμενος τῶν πραγμάτων. Ego ingreſſus.] cura negociorum ſuſcepta.
πέφευγας.] τὸ τὰ πράγματα ἐξετάζειν. Fugiſti.]inquiſitionem rerum.
δικαίως.]μετρίως. Iuſte.]moderatè.
σύνταξιν.]συνέδριον. Ordinem.]cœtum.
παρεξελογισμένα.]παρεσπασμένα.
Exhauſta.] in fraudem inducta. (Elegit παρεξηλογισμένα à παρεξήγγελα, pro παρεξελογισμένα,ſed ineptè.)
οἰκείους.]ἐγχωρίους. Domeſticos.]noſtrates. ἀποδεδώκεσαν.]ἐπεποιήκεσαν.
Reddiderant.]effecerant.
ἐγγυτέρω.] τοῦ δηλαδή. Propiores.]vt eſſent ſcilicet. ἐγγὺς.] περὶ τὸν φίλιππον.
Iſti.]Philippici.
ἐπράττετο.] ἐκεῖνος. Agebat.]ille.
προλέγων.] τὸν πόλεμον. Prædicens.]bellum. φεύγων.] κατηγορούμενος. Reus.]accuſatus. ἁπλῶς.] καθολικῶς εἰπεῖν.
Simpliciter.]vt vniuersè dicam.
τοῦτον.] τὸν φίλιππον. Iſtum.]Philippum.
περιεγένοντο.] κρείττονες ἐγένοντο. Superarent.]ſuperiores eſſent.
τὴν πρόφασιν.] ἥτις τὴν τυχοῦσαν πρόφασιν.
Quamuis.]quamcunque cauſam.
ἐξ ὧν.] ὅσαν δηλονότι. Ex iis.]quæ dicebant ſcilicet. συντέλειαν.] συνεισφοράν.
Contributionem.] tributi conferendi ſocietatem.
εἰ δὲ λέγεις.] ὅτι δίκαιον ἦν * ἐκείνους ὡς τὴν * αὐτὴν καὶ ἐκείνοις ἡμᾶς παθεῖν. Quod ſi dicis.] iuſtum fuiſſe, vt eodem illi modo quo nos inſtruerentur.
ἐλαττοῦσθαι.]ἐλάττον ἔχειν ἑαυτόν. Iniquè ſecum agi.] deteriore ſe conditione eſſe.
τί γὰρ νῦν λέγεις.] διαφωνεῖται ἡ ἀνάγνωσις. ἄλλοι γὰρ ἀναγινώσκονται, ἐγὼ μὲν ἐν τῷ λέγεις μετατιθέντες, καὶ ἄλλοι ἐν μέσῳ τοῦ πράττειν τιθέμενοι. Quid enim nunc dicis.] Diſſenſio eſt de lectione. Nam alibi poſt dicis, alibi poſt agere, interpungitur.
ἐξῆν.] δυνατὸν ἦν εἰπεῖν. Licebat.]

poterat dici. [illegible]] [illegible]

Additurus.] daturus illis. [illegible]] [illegible] Paratus.] Philippus.

[illegible]] [illegible] Argutante.] Si de iure subtiliter disputassem.

[illegible]] ἀφ' ἡμῶν. Discessissent.] à nobis, [illegible]] [illegible]

Deditos.] à me traditos fuisse.

[illegible]] ὑφ' ὑμῶν. Repulsos esse.] à vobis. [illegible]] [illegible] Vicinuum.] finitimum. [illegible]] [illegible] Obtrectatorem.] reprehensorem. [illegible]] [illegible] * [illegible]

Cynædus.] inuerecundus & impudens Aeschines.* Acris est constructio, mollis, effœminatus, detestandus.

[illegible]] [illegible] Ab initio.] ex quo accessit ad rempub.

[illegible]] [illegible] Ingenuum.] liberum. [illegible]] [illegible]

Tragicus simius.] domo & à seipso habens simij mores. [illegible]] [illegible]

Laborantibus.] ægrotantibus.

[illegible]] [illegible] Consueta.] quæ de more defunctis tribuuntur.

[illegible]] [illegible] Exultas.] insolescis. [illegible]] [illegible]

Meorum.] actorum in republ. scilicet. [illegible]]* [illegible]

Considerate.] ea quæ dicentur scilicet.

[illegible]] [illegible] Oratione.] mea scilicet. [illegible]] [illegible]

Subigebat.] ille scilicet.

[illegible]] [illegible] Molliciem.] socordiam. * [illegible]] [illegible] * Verbis.] cùm dominus esset.

[illegible]] [illegible] Sinister.] indoctus.

[illegible]] [illegible] Non recuso.] non renuo. [illegible]] [illegible] Quæ igitur ista sunt.] quorum mihi referendæ sunt rationes.

[illegible]] [illegible] Cessationes.] moras.

[illegible]] [illegible] Necessaria.] naturalia. [illegible]] [illegible] Minima.] paucissima. [illegible]] [illegible] Adhortari.] concitare. [illegible]] [illegible] Pro mea parte.] quantum ad me attinet.

[illegible]] [illegible] Quibus.] per quæ instrumenta. [illegible]] [illegible]

Dare.] S. pecuniam.

[illegible]] [illegible]

Corrumpere.] oratoribus largiri.

ὁ λόγος.] [illegible] Ratio.] defensio. [illegible]] [illegible] Accepta.] pecunia.

κατ' ἐμέ.] [illegible] Quantum in me.] pro viribus meis.

[illegible]] [illegible] Ementem.] dona offerentem.

τοῦτον.] [illegible] Hunc.] Ctesiphontem. [illegible]] [illegible]

Meas sententias.] decreta mea.

[illegible]] [illegible] Custodiæ.] tuendæ vrbis. [illegible]] [illegible]

Frumentatorem.] emptorem frumenti. [illegible]] [illegible] Conspirantibus.] congregatis.

[illegible]] [illegible] Causas.] accusationes. [illegible]] [illegible] Per sese.] suapte persona. [illegible]] [illegible]

Intentatum.] inausum.

[illegible]] [illegible] Religiosè.] rectè, iustè. [illegible]] [illegible] Absoluebatis me.] calculos reiecistis propter me: vestris suffragiis innocentiam meam comprobastis.

[illegible]] [illegible] Nonne is qui populum.] Repetitio per membra.

[illegible]] [illegible] * [illegible] Nullius criminis fuisse reum.] Prorsus non esse accusatum,* idem est quod nunquam fuisse reum.

[illegible]] [illegible]

Eone magis.] nihilo magis.

[illegible]] [illegible] Reus factus.] accusatus. [illegible]] [illegible] Istum.] Aeschinem. [illegible]] [illegible]

Me accusauit.] Aeschines.

[illegible]] [illegible] Iniquitatem.] inopiam iudicij. [illegible]] [illegible] Fortunam obiicit.] fortuitos casus in criminis loco ponit.

[illegible]] [illegible] Spectate.] expēdite. [illegible]] [illegible] Humanius.] naturæ humanæ congruenter.

[illegible]] [illegible] Obtinet.] vincit.

[illegible]] [illegible]

Impingere.] offendere.

[illegible]] [illegible] Partem cepisse.] S. & nobis portio tributa est calamitatis. [illegible]] [illegible]

Peculiarem fortunam.] singularem calamitatem.

[illegible]] [illegible] Existimo autem.] Simile est illi: Vt mihi persuadeo, omnino rectè.

[illegible]] [illegible] Potiorem.] robustiorem. [illegible]] [illegible]

Frigus.] stuporem.

[illegible]

[illegible] ἐξεγείρει. Exagitat.] aperte insultat.

χαλεπού.] [illegible]. Difficilis.] vrgentis. [illegible] Quæ incitant.] quæ fieri poterant.

ὑπηρξεν.] [illegible]. Contigit.] Datum est.

τὰ συμφέροντα.] [illegible]. Conuenientia.] idonea. τοῖς.] [illegible]. His.] iis quæ iam ante contigerant.

[illegible] Destitus.] expertem esse. χρήσιμον.] [illegible]. Vtilem.] conducibilem. [illegible] Ad rempubl. accessi.] publica negocia attigi.

[illegible]

Inimicos.] tibi similes Æschine.

[illegible]

Visus sum.] talem vitam sortitus sum.

[illegible] Vir grauis.] Ironicè.

[illegible] Deipnens.] abstiens, incedans. [illegible]

Pædagogum.] scholam.

[illegible] Verrens.] purgans.

[illegible] Succingens.] pelle hinnuli indutus, discerpens hinnulos occulta quadã ratione. Alij, quasi initiator pelle hinnuli indutus initiandos succingeret.

[illegible] Proluens.] cyaterem tenens. [illegible]

Purgans.] abstergens.

[illegible]

Clarissime.] ita noctu solebas facere.

[illegible]

Cœtus ducens.] præiens confluenti multitudini, ob initia & honorem deorum: histrionem agens.

[illegible] Euæ Sabæ.] Bacchica quędam locutio, lingua Phrygum, vt ita bene se habeãt initiati. vnde Bacchus Sabazius.

[illegible] Hederifer.] redimitus hedera.

[illegible]

Lichnophorus.] apud custodes honoratus. [illegible] Placentas.] Buccæ erant vino madefactæ, quas faciebant, panib. in patina confractis, & lente inspersa.

[illegible] Nouicia.] Farina recens molita.

[illegible] Inscriptus.] in album relatus. [illegible]

[illegible] Curtis.] tablinis, publicis ædificiis, vbi tabulæ publicæ reponebantur.

[illegible]

Suspiriosis.] dignis magnis suspiriis.

[illegible] Tertias agitabas.] sæpe vincebas.

[illegible] Vindemiator.] qui poma & fructus emit.

[illegible] Ab his.] grauiter gementibus histrionibus.

[illegible] Certabatis.] Ad alios Athenienses hoc dicit. [illegible] Internecinum.] irreconciliabile.

[illegible] Desperatum.] perpetuum. [illegible] A quibus.] spectatoribus.

[illegible] Prætermittens.] Ego, quia hæc, pauper cum esset, faciebat.

[illegible] Occurrit tibi.] in mentem venit.

[illegible] Ob quam.] rempubl. [illegible] Conscius eras.] ob iniurias, quas faciebas. [illegible] Conspectus visus es.

[illegible] E regione.] iuxta se posita.

[illegible]

Initiabas.] Bacchi arcana docebas.

[illegible]

Scriptitabas.] vilis scriba eras.

[illegible] In concionibus versabar.] cõsilij particeps eram.

[illegible] Probor.] dignus iudicor.

[illegible] Liquet.] confessione omnium declaratum est, me culpa vacare. [illegible] Illud facere.] calumniari.

[illegible]

Tertianum.] vt omnium histrionum vilissimum, in tertio ordine reponens. Sumptum hoc est à Sophocle, qui primus vsus est tribus actoribus, & eo qui tertianus dicitur. [illegible] Liberaui.] redemi captos ab hostibus.

[illegible] Elocaui.] dotis partem contuli.

[illegible]

Existimor.] quæ de me est opinio.

[illegible] Omnium.] malorum scilicet. [illegible]

Fortunam communem.]calamitatem.

αἰτίαν.] [illegible] Causam.] quæ fuit scilicet.

*[illegible]

*Tota pars.] calamitatis à vobis erat scilicet. [illegible] Præstò.] aderatis [illegible] Spei.]causa scilicet. [illegible] Successus.]gratulationis. [illegible] Definita.]Distincta,separata.

[illegible] Deliquit aliquis,]ab officio decessit.

οὕτως.] [illegible] Ita.]sic habentem scilicet. τοῖς ἄλλοις.] [illegible] Aliis.]quos dixit. [illegible] Simpliciter.] citra curiositatem.

[illegible] Decipiam.] ipsos scilicet. [illegible] Callidum.]improbum. [illegible] Præstigiatorem.] impostorem.

ἐν τοῖς κοινοῖς.] [illegible] In communibus.]rebus scilicet.

[illegible] Conspicuam.] apparentem.

[illegible] adversatus est. ἀλλὰ μάλιστα.] [illegible] Sed maximè.] potissimum fuerit,illa naturæ non inesse.

[illegible] Vehementem.] iracundum. [illegible] Periclitatur.]in periculum venit aliquid publicum.

ἐν τούτοις.] [illegible] In his.]irascendum est. [illegible] Instructum.] ipsum Æschinem esse artificẽ, qui instruxerit ista. [illegible] Boni.] hominis scilicet.

[illegible] Vitium.]*vituperationẽ. [illegible]

Vociferationis.] vocis & claritatis exercitationem. [illegible] Cum populo.]qua populus.

[illegible] Non eadem.]non eadem cogitat.

[illegible] Visum.]ministerium.

[illegible] Horũ.] magistratuũ. [illegible] Ducis.]existimas. [illegible]

Adiurans.]iureiurando affirmans.

ἀλλ' ἐμέ.] [illegible] Sed me.]dixisti scilicet. [illegible] Horum.] quæ suprà dicta sunt.

[illegible]

Hospitium.]susceptionem.

[illegible] Oblita fuit.]ciuitas scilicet. [illegible] Dicturum.]laudes recitaturum.

[illegible] Illos.]defunctos.

[illegible] Vota facere.] diis gratiam habere. Pæan enim est canticum grati animi. [illegible]

Autorum.]quorum omnis potestas est.

ἐπὶ τὰς ταφάς.] [illegible] Ad sepulturas.] ad sepeliendum. ἄλλως πως.] [illegible]

Alio quopiam modo.]dixissem scilicet.

[illegible] Sed cum esset faciendũ.] Sed & illi comprobarunt plebiscitum.

[illegible]

Silicernium.]funebre conuiuium, quod ob defunctos celebratur.

παρ' ἐμοί.] [illegible] Apud me,]domi meæ. [illegible] Intererat.] referebat. δημοσίᾳ.] [illegible] Publicè.] consensu populi. [illegible] pugnam. [illegible] Aduersariorum.] hostium. [illegible] Reiecerunt.]dissiparunt.

[illegible] Confligantes.] pugnantes. [illegible] Virtutis.]ergò. [illegible]

Terrore.]metu quo afficiebantur pro patria. [illegible] Sequestrẽ.]arbitrum. [illegible] Est.]proprium scilicet. [illegible] Sententiam.] institutum. [illegible]

Resonans.]ampla voce.

[illegible] Proferebat.]vt apparebat. [illegible] Et si nihil aliud.]*Scilicet curat leges & rempub.

[illegible] Omnium.]malorum. [illegible] Negocia.]molestias. [illegible] Instituti.]voluptatis. [illegible]

Increpo.]obiurgo vt mentitum.

[illegible]

Philippismũ.] vt qui faciat cũ Philippo. [illegible] Singuli.]proditorum. [illegible] Fecerunt.] suos cives. [illegible] Polluti.]homicidæ.

[illegible]

Propinatores.]proditores.

[illegible]

Græcis.]maioribus Græcorum.

[illegible] Euersis.]destructis. [illegible] Cœtus.] multitudinis ciuium.

[illegible] Nugari.]multa verba facere. [illegible] Impulit.]incitauit. [illegible] Perduxit.] eò redegit. [illegible]

Incorrupti.]abstinentis.

[illegible]

Mei similium.]mei ordinis.

*[illegible] *[illegible] *[illegible]

[illegible] Præfectus.]cum præfuisset. [illegible] Mœniam confectionem.fossæ repurgationem.

[illegible] Pono.]repuro.

[illegible] Neque ob hæc.]instaurata mœnia & fossas laudi mihi duco:sed alia mea acta.

[illegible] Obieci.]quasi vallum opposui Atticæ.

[illegible] Rationibus.]consiliis. [illegible]

Apparatibus.]instructione armatorem.

[illegible] Fortuna.] per fortunam succubuerunt.

[illegible] Probationes.] me non esse superatum.

[illegible] Finitimos.] Atticæ vicinos.

[illegible]

Per pacata.]per terras amicorum.

[illegible] Vtilitas.]imbecillitas.

[illegible]

Nocuit.]*perdidit,corrupit.

[illegible] Extra controuersiam.]certò. [illegible] Curare.]diligentiam adhibere.

[illegible] Obtrectare.]inuidere.

[illegible]

Ocium agere.]decet bonum ciuem.

[illegible] Exulceratam.]dolosâ.

[illegible] Simpliciter.]citra curiositatem. [illegible]

Humana.]euenta scilicet.

[illegible] Glomerat.]connectit.

[illegible] Vno spiritu.]non interrupto. [illegible] Meditationis.]studij eloquentiæ. [illegible] Locos communes.] introductiones.

[illegible] Demonstratis.]manifestis. [illegible] Superiorib.]antiquis. [illegible]

Non quotuscunque.] nullo prorsus numero. [illegible] Actoris.] ministri. [illegible] Peregrinorum.] sociorum. [illegible] Instauratio.] refectio. [illegible] Largiebantur.]pecuniam conferebant.

[illegible] Dignitatem.] ob honorem reipub.

[illegible] Ducibus classium.] iis qui præsunt rebus nauaIibus.

[illegible] Eiidam.]Eiiciam.

[illegible] Horum.]ciuium.

[illegible] Familiarem.] nunc vnà viuentem. [illegible]

Subeit aliqua.]illis inuidia.

[illegible] In iudicio versor.] fit de me iudicium.

[illegible] Spector.] comparor. [illegible]

Ob priorum beneficia.] Accusare propter illorum magnitudinem: ea quæ nos in rempub.conferimus, præ illis contemnere. [illegible]

Eleuantes.]criminantes.

[illegible] Viuentes.] hoc tempore.

[illegible] Cedo nemini.]primas nemini cōcedo. [illegible] Æquali.]pari.

[illegible] In communi.] in medio. [illegible] Gerebantur.] administrabantur.

[illegible] Mercedem accipere.]corrumpi muneribus.

[illegible] Infirmus.]De mendicitate vsurpatur.

[illegible] Moderatum ciuem.] æqualitatis reipub.amantem.

[illegible] Minima cum inuidia.]reprehensione.

[illegible] Germani.] generosi animi.

[illegible] Huius.]beneuolentiæ.

[illegible] Natura.]hominis.

[illegible] Alia.]fortuna.

[illegible] Hanc.] beneuolentiam. [illegible] Apud me permansisse.] Charitas est penes nos.

[illegible] Nam ab initio.]gestæ à me reipub.

[illegible] Istis.]Philippi studiosis. [illegible]

Permaneat.]Prosperitas inimicorum.

[illegible] dignos interitu. [illegible], qui ante mortis suæ tempus interit.

IN ENARRATIONEM ORATIONIS De falsa legatione.

[illegible],deprecationes.) [illegible]

[illegible] Hanc.] propositam. Ambitus,aduocatio,intercessio,adhortatio. Facta sit.] à reo scilicet.

Sensisse.]animaduertisse. Modo.] paulo ante. Negocium facessentes.] nō rure fretos,sed molestiam exhibentes:obturbationem & iniuriam appellat adhortationem: vt ostendat,à iudicibus repudiatas esse deprecationes,vt iniustas.

[illegible],accusentur.) [illegible] Hæc.] vt conuincatur reus. Certamina.] causæ. Temporum.] præteritorum,cùm res gestæ sunt.

[illegible],quæruntur.) [illegible] Orationem.]defensionem.

[illegible],Æschinis.) [illegible]

Sciendum porrò est, quantum caput in præparatione positum, in primis cum absoluere,argumētationum vires adhibēdo.

[illegible],habeant.) [illegible] De quibus quidem.] conuenit legato.

[illegible] prodiderit.) [illegible] Diffiniit.]distinxit,separauit.

[illegible],Athenienses.) [illegible]

[illegible]

Improbum.]mendacem. Dimittite.] ne condemnate. Etsi autem multa & atrocia possum obiicere.] Sentētia propositionis aditum præbens Absoluta enim præparatione,accedit ad propositionem. Innuit autem fortasse,ebrietatem,&c.

[illegible],subiicit.) [illegible] Commonefacere.]vobis in memoriam redigere. Concionari.] liberè dicendum esse.

[illegible],Atheniensium.) [illegible] &c.

Narratio approbata , vt quæ criminibus confirmetur: qua de causa est breuis & ciuilis.Hæc est constitutio,&c.

[illegible],Isocratis.) [illegible]

Coactitos.] qui coegissent. Præclaros.] Non est ironicum, sed verè accipiendum. Nam deinceps ironiam subiunget.

[illegible],definientem.) [illegible]

[illegible]

Ciuitatem regente.] Rempubl.gerente, solicito de publicis negotiis.

Exemplum.]cum specimen præbuisset.

[illegible],laudarunt.) [illegible]

[illegible] Distractoris.]venditoris.

Credidissent.] pro certo haberent : , qui Philippo bene cupiebant. Opinionem.] existimationem.

[illegible],habeat.) [illegible] Pacificebatur.]hortabatur,vt sibi assentiret.

[illegible],proditorem.) [illegible]

Optimè.]fortissimè,eloquentissimè.

Oportere.]necesse esse.

[illegible],pertinet.) [illegible]

[illegible]

Breuem.]compendiosam. Moderatam.] æquam, humanam. Patrocinantes decreto.]defendentes scitum. Agente.]contendente. Hæc mea.

[illegible],Græcos.) [illegible]

[illegible]

Miser.]calamitosis. Contriuit.] ignauè negligentérque consumpsit.

[illegible],comprehensionis propriū.) [illegible] Rationes.] examinationes,inquisitiones.

[illegible],sontibus.) [illegible]

[illegible] Amittere.] destituere. Suspensos.] pendentes. In extremum.]interitum.

Venit.]congregatus est. Primus.] in primaria oratione.

[illegible],memoria.) [illegible]

Longissimè.]prorsus omnino.

Vt omnes.] vt suauibus verbis subactos tanquam captiuos abduceret.

[illegible],declarat.) [illegible]

[illegible] Supputabat.] conüciebat,existimabat , rationem inibat , numerúmque definiebat. Actorum.]legationis, vt qua fretus esset.

[illegible],aiebat.) [illegible]

[illegible] Per sese.]solus.

Exiguntur.]quæruntur.

[illegible],proscripsisse.) [illegible] &c. Promisisse,pollicitos,se daturos esse. Si qua ciuitas,&c.

[illegible]

ἀνελεῖν, è medio.) [illegible] vt sibi grauem, proclamat, se pecun. &c.

χρόνοι, tempora.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Receperat.] pollicitus fuerat.

Probatus.] probus habitus ob illa.

Orator optimus.] persuadendi artificio præditus. Vir admirandus.] laudandus ob animum.

[illegible] loci.) [illegible]

Explodebant.] insectabantur. Subsannabant.] illudebant cum dissimulatione.

[illegible], obiurgationem.) [illegible]

Secunda.] minora. Subiectis.] propositis.

Turba.] obturbabant & inuidebant.

ἀντιλέγεις, aduersatus es.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

Euestigio.] statim à legatione.

Cuius dixi.] quod non statim docui ista, sed post. Vt munita.] cauta & prouida præ cæteris fuerit, à fronte pugnans.

Bene.] vtiliter. Ob veritatem.] Aeschinis S. Ob sordes.] poteris esse factum.

Distraxisse.] vendidisse.

[illegible], probabilia.) [illegible]

Quemadmodum.] qua ratione Phocenses vobis eripuerint.

πόλιν, vrbem.) [illegible] &c. Existimatur.] digna habetur. Quid enim vrbis autoritas, &c.

λόγους, Æschinis.) [illegible] Denunciationem.] mandatum aut postulationem. Prohibitus.] vt pridem.

Istos.] legatos.

[illegible], occidi iussit.) [illegible] &c. Condemnauit, supplicio dignum iudicauit. Inuenit, &c.

[illegible], vocarentur.) [illegible]

[illegible]

Atrocia.] terribilia. Eludenti.] elapso, dimisso.

χρῶμα, color.) [illegible]

[illegible]

Præsentia.] cùm in vrbe esset.

His.] legatis. Antè nunciasse.] opem esse ferendam Phocensibus.

φίλιππος, Philippum.) [illegible]

Apertè.] magna voce. Reconciliarent.] in gratiam reducerent.

ἀναγκαῖος, necessarius.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ne gry quidem.] scribit scilicet pro, nihil prorsus. Considerans.] Philippus: cum scripsisset, se cogitare, qua ratione gratum faceret Atheniensibus.

Soluere.] accepto precio reddere.

Inscribere.] non soluere Alenses.

Quod porro maximum est.] Præcisio hæc figura dicitur, pro, audite ex me.

Denunciasse.] postulasse.

Amittere.] destituere.

[illegible], essuriebas?) [illegible]

Iste.] Æschines.

[illegible], luxurias.) [illegible]

Et vnde mentiretur.

[illegible] Vobis autem asperè.) [illegible] &c. Videbatur enim quodammodo inuidere secundis rebus ciuitatis, vt qui ne expectationem quidem bonorum toleraret. Videbatur, &c.

[illegible], diceret.) [illegible] Succensentibus.] mihi, quod dixissem, me non expectare, Vide, inquit, ne tum ista, & reliqua.

λόγοι, comprolatam.) [illegible] Post hæc.] post scommata.

[illegible], concinnasset.) [illegible]

Ambas manus.] De vnoquoque Phocensium loquitur. Fausta.] Quæcunque (inquit) Philocrates scripsit de Philippo.

[illegible], labefactet.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Tempora.] Non illa Thracensia nunc dicit, quibus res illic perierunt, sed Phocensia. Sublatis.] corruptis. Tunc.] eo tempore. Isti.] Æschini. Minimè.] nequaquam.

Sed vt.] Resolutio translatiua.

Ipsum.] Philippum. Vlciscerentur.] propulsarent. Nixi.] freti. Vocant nos.

Iamiam.] Celeritatem hac voce notat: Incitabat, inquit, nos literis suis Philippus ad exeundum: cùm te aduersaretur.

Suffragari.] cogere.

ὁ φίλιππος, (cripsisset.) [illegible]

[illegible] Horum.] quæ renunciauit. His igitur.] quæ Philippus sentiebat.

[illegible], potuisse.) [illegible]

[illegible]

Ibi.] apud Phocenses. Quos opem laturos.] nos. His quod.] iis qui sic opinabantur. Quamobrem ista omnia.] Sciendum est, cum multos adhibere colores: cum & multa signa sint: sed hæc quidem ex parte: verùm illud grauius est, quod ad crimen deceptionis Phocensium attinet.

[illegible], accepisse.) [illegible]

[illegible]. Elaphebolionis.] Decembris. Scirophorionis.] Martij. Ab hac igitur.] A decimosexto Martij quinque diebus elapsis, audierunt hæc Phocenses.

Hanc.] vigesimam.

[illegible], actum.) [illegible] Quintam.] Nam 23. fiebat fœdus. λόγων, Phocensium.) [illegible]

[illegible]

Fúditus.] penitùs, à fundo factum aduerbium. Per istos.] Æschinem & Philocratem. Ipsos.] Phocenses.

[illegible], autor.) [illegible] φίλιππος.

Illum quidem.] Philippum.

[illegible], vetuit.) [illegible]

Isti scilicet.] Æschini.

[illegible], delinquentes.) [illegible]

Tempore.] fiet scilicet. Patrium.] est vsitatum & proprium.

[illegible], perorationem.) [illegible]

[illegible] Isti.] Phocenses. Excidio.] vrbis.

[illegible], Demosthenes.) [illegible]

[illegible] &c.

Lapidatione facta.] cum lapidibus obruissent. Et commisisse vt.] Phocenses scilicet. Necesse fuit.] contigit.

Cum tanta eius res ageretur. vel, Cum tantum interesset. Multum enim inter vos & illum interest, &c.

[illegible], valetudo.) [illegible]

[illegible]

[illegible] &c. Rursus.] Vota facit. Illis.] diis.

Et genus.] eius. nequaquam.] dimittite.

In eam porrò impudentiam.] initium alterius probationis, contra ea quæ ab aduersario opponuntur. Hactenus producta est narratio: sequitur nunc confirmatio. Aliter. Trāspositio causæ per oppositionem. Pertinet autem ad translationem. Notabis autem, huius capitis meminisse Hermogenem, tomo 3. inuentionis, vbi sic ait: Nam nec Demosthenem puduit vna sæpius vti argumentatione: ac aliquando vertere, aliquando vertere, aliquando mutare: vt in oratione falsæ legationis, figura translationis quater vsus est. Aliter. Sciendum, cum absolutis, &c.

[illegible], viribus.) [illegible] Ne igitur.] Alia mutatio eiusdem argumentationis.

[illegible], vocat.) [illegible] Se insinuaturos.] Se amicitiam Lacedæmoniorum sibi per vos conciliaturos.

[illegible], à Philippo.) [illegible] &c.

Quod si pro Phocensibus.] Alia oppositio causæ per oppositionem, est autem antistatica. Aliter. Antistaticū est caput, &c.

[illegible], loquitur.) [illegible]

[illegible] &c.

Deinde nunc in maiori.] Hoc ait propter obiectionem illam: At pro Phocensibus

sibus habetis Chersonesum. Ac primum soluit * dicendo: Habuimus eam etiam saluis Phocensibus. Deinde: Ne Chersonesum quidem tutò tenemus, perditis Phocensibus. Quàm tunc.] cum incolumes essent Phocenses. In ipsam.] Chersonesum. Priusquam horum aliquid, &c.

[illegible], est positum.) [illegible] Ne igitur hæc dicere.] Ad superiora refertur constructio, &c. [illegible], supra dixit.) [illegible] &c.

Quod si non adsint Phocenses.] Si Phocenses non adsint in referendis rationibus ad suffragandum Demostheni, & ad dicendum testimonium contra Æschinem. Iam seorsim, &c.

[illegible], tolletur.) [illegible]

Phocensium bello.] vt significet bellum terra marique.

[illegible], in Pylas.) [illegible] Et inanes.] Cum non tantum publicam pecuniam tunc insumpserint, sed etiam de priuatis opibus tributum contulerint.

[illegible], augebat.) [illegible]

Admiranda.] In bonam partem hoc accipitur. Scholion. Decretum Diophanti, de re diuina facienda ob profligatum Philippum. Decretum Callisthenis, de vasis in vrbem ex agro transferendis, ob Philippi grassationes in Phocide.

[illegible], potentioribus.) [illegible] Pacem scilicet. Aut enim, &c. [illegible], excusare.) [illegible]

[illegible]

[illegible] Et qui mercede.] Innuit Philocratem. Et post hæc.] Tertium caput præparationis. Isti.] Æschini.

Secuti.] cum Aristodemo successissent.

Omnia perdiderunt.] vt deciperent vos: vel, decipiendo vos. Magno.] malo, aut furore.

[illegible], rebus.) [illegible] Immedicabile.] Solutio coloris ad pollicitationes pertinentis.

[illegible], constabit.) [illegible] Ego verò Athenienses.] Deest probabilis defensio.

[illegible], efficiat.) [illegible] Sin frustratus fuerit.] * De eo quòd non audeat illum iudicem dicere, fefellit me in decretis suis.

[illegible], fecerit?) [illegible] hoc tractat.

[illegible], voluisse.) [illegible]

Considerate igitur.] Hic demonstratiuè incipiunt ea quæ sunt à summo ad imum: vel, à principio ad finem, signa.

[illegible], accusandi.) [illegible]

Ego vero illos.] Iste verò priuatim læsus, accusat.

[illegible], nolunt.) [illegible] Ter.] superat, O terque quaterque beati.

[illegible], prodens.) [illegible] Meministis.] Cum gestu legendum.

[illegible], studet.) [illegible] Frumentator.] frumentum vendens. Lignator.] ligna vehens.

Aurum.] quod accepit in Macedonia à Philippo, nummulis Atticis commutauit: vt eos ipsis Athenis posset consumere.

[illegible], fuit.) [illegible] Si solus Philocrates.] Solum Philocratem autorem esse talium malorum, aliumque neminem.

[illegible], pronunciet.) [illegible] Nam ille quidem rationes retulerat.] Ego Demosthenes. * Sed neque tu, neque Philocrates. Alius non aderat.] nunc ex legatis Hippocles.

[illegible], filium.) [illegible] Isti verò.] Æschini. [illegible], recedit à vobis.) [illegible] Argumentorum postulatio per oppositionem.

[illegible], deliores?) [illegible] &c. Nam qui nouas causas. * Actis periodus, pars spiritus, vt qui auersione vtatur, & asseueratione: eo quòd accusarit Timarchum, hominem senem, vt impudicum. Nouas.] Insolita enim fuit, &c.

[illegible], actor.) [illegible]

[illegible]. Aliter. Obtines.] vincis. non pecuṃ [illegible], sed circumflexum [illegible] legendum.

[illegible], manserit.) [illegible]

Videtur.] apparet.

[illegible], necesse fuit.) [illegible] &c. Et finem habuit conductio.] Quasi sponsore Æschine, &c.

[illegible], excusauit.) [illegible]. Poculum.] calix, quem ex amicitia porrigebant amicis. Publicum.] domicilium scilicet.

αἰσχίνης Æschines.) [illegible]

Vendentibus.] a factione & aduocatis Æschinis.

[illegible], collocata est.) [illegible]

[illegible]

[illegible]. Nam si pace.] Solutio per primã formam inuectionis. Verùm.] Altera solutio per secundam formam inuectionis.

Dixi ego.] quasi ementiente me ea quæ dixeram. Vt fors tulerit.* Ex eo quod ista non habeant certum ordinem.

[illegible], audire.) [illegible]

Audiuit Philippus.

[illegible], aduersario.) [illegible]. Amici & hospites.] Eadem vis est vtriusque verbi. Contendamus ergo.] Hæc sunt, quæ in sua oratione Æschines maliciosa contraposita vocat.

[illegible], socium.) [illegible]

Triginta minas.] Dimidium talentum donauit Philocrati.

[illegible], succubuit.) [illegible]. In quodam libro post *Fiebant, scripta sunt hæc: Nunc vrbs suis bonis cessit, iste verò pecuniam accepit. Sed non existimo, ea germana esse Demosth.

[illegible], eripuerant.) [illegible]

[illegible] &c.

Ad Hedyleum.] Hedyleũ, locus aut mõs est Bœotiæ. Aliter. Hedyleum, locus aut mons est Bœotiæ, longitudine 45. stadiorum, triplici appellatum nomine: quâ pertinet ad fluuios, Hedileum: in medio, Acontium, quasi hastile dicas: quâ supra Orchomenum situm est, Hormisium, ab appellendo fortasse.

[illegible], soluit.) [illegible]

Aliter Propositum huius loci est, ostendere, ex decreto Philocratis, & Æschinis suffragatione, ad hunc modum perdidisse Phocenses: ob eámque rem & Æschinem cepisse pecuniam. Quæ verò ab Æschine infertur recriminatio, in præsentia quidẽ celatur, sed statim deinceps soluitur: Posteaquam enim pax & reliqua.* Per hoc enim incipit soluere, vt diximus, recriminationem: atque id ipsum ad Æschineæ corruptelę probationem refert. Vult enim nõ tantùm Thracẽse crimen refellere, sed & in Æschinem idem regerere: vt qui de industria & Thraciam & Cersoblepten tradiderit Philippo.

[illegible], dixerit.) [illegible] soluerant, enauigarant [illegible].

[illegible], Phocensibus.) [illegible]. Aliter. Duo hoc loco demonstrantur: vnum, per Demosth. non esse factum, vt periret Cersobleptes: alterum, per Æschinem, cæterósque legatos, de industria perditum esse Cersoblepten, ac per insidias.

ὀργὴν, iracundiam.) [illegible] &c. Aliter. Nunc in summa colligit, & capita enumerat eorum quæ antè dicta sunt: vt ostendat, hanc partem ad superiora pertinere: nec per sese esse quæstionem. Communis enim peroratio rerum communionem probat. Non enim Phoc. &c.

[illegible], facere.) [illegible]. Aliter. Hoc caput illud est, quod Æschinis defensio-

fensionem maximè continet.

[illegible],consist.) [illegible] Aliter. Absolutis iam capitib. & probationibus, transit ad oppositionem hanc, quæ perorationis vicē prębet: estque valde consentanea, & cognata iā dictæ alteri oppositioni peroratoriæ. Nā in ea quidē dicebat istius fuisse cōdemnationem initium Philippi inimicitiarum: hic verò cōsequenter, eum non bene factum, neq; quicquā collaturum esse in populum, si legatos condēnauerimus. [illegible],prohibebat.) [illegible] Nec infudit post hæc aquam.] hoc est: Nemo mihi post hæc dicendi potestatē, meiq; defendendi. Nō licebit mihi refutare obiecta crimina.

[illegible], vilitatē.) [illegible] Aliter. Digressionem absoluit. Peroratio aūt eorum, quę in confirmatione posita sūt, hinc incipit. Nam & illud est perorationū propriū, vt aduocati repudientur: quod facit nūc. Peroratio porrò habet hoc cū digressione cōmune, quòd in vtrisq; Oratori propositū est, aut criminationē conficere, aut cōmendationē morum & vitæ illorū, de quib. agitur. Sed hoc differunt, q̄ digressio examinationē cōtinet nō eius vitæ, de qua fit iudiciū, sed superiori tēpore actæ: peroratio verò eorum, quę in iudicio versantur, exaggerationem cōplectitur, & eorū quæ ad iudicationem pertinent. [illegible], refutāda.) [illegible] Nullū habes testē.] Cū illa nullo testimonio comprobare posses, ob quæ Timarchū in iudiciū adduxeras. Recitabas.] S. istos Hesiodi versus. [illegible], esset.) [illegible] Aliter. Tholus, locus in quo cœnabant senatores.

[illegible], fecerunt.) [illegible] Texit.] Thema verbi [illegible], est [illegible] vel [illegible]. Adeò nō.] nō modo non. [illegible], larua.) [illegible] Vocabulū sumptū est è tertio genere acrimoniæ verborū. [illegible], caue.) [illegible] Agitabat.] instruebat, machinabatur: trāslatio sumpta est à dēfato lacte.

[illegible], incurrat.) [illegible] &c. [Reliqua vide in nostro Vlpiano, vsque ad [illegible] &c. Quia enim multa dicta sunt, & multas partes habet oratio, variasque implicationes, multas item exaggerationes: vnde rerum sæpe existere solet obscuritas: propterea coactus est rerū maximè necessariarum denuò facere mētionem. Sic aūt incipit: Qui vero sese collocauit. Hoc enim simile est illi propositionis initio: Est autem iste, qui primus Atheniensium sensérit. & reliqua. Si quid autem, &c. [Vide in nostro Vlp. vsque ad talibus locis.] Quis ille, qui prolixas & præclaras illas orationes pro concione habuerit.] Et prolixitatem orationis illius deridet: & recitatione decreti Miltiadis & Themistoclis ostendit, Æschinem initiū fuisse osorem Philippi. Nam si postulauit, vt ciuitas Miltiadis cursum imitaretur, & Themistoclis strategemata, & decretorum quæ illi scripserunt, populum aduersus Barbaros incitantes, mentionem fecit: satis ita sentire se declarauit. Laudat porrò, non vt virtutem illius prædicet: sed vt ea prædicatione manifestius illum conuincat. Nam eum, qui contra hæc rempublicam gerit, quis non oderit vt corruptum?

Quin & adolescentũ iusiurandum, in æde Agrauli iurari solitum, Æschinẽ legisse ait: cuius Pandrosus & Herse sorores fuerũt.* Sacerdos aũt fuit Atheniẽsium Agraulos, vt ait Philochorus. [illegible], oratione.) [illegible] &c. Vtinã & Phocẽses viderem conseruatos, & Thebanos reipsa extorres factos. Nunc autem, quos &c.

[illegible], perdidisti.) [illegible]

Quos verò verbo dissipasti. Iis suis manibus Phocenses ipsa re exciderunt.

[illegible], spectârit.) [illegible] Neque verò in cæteris solum.] De cæteris locutus, quid cõsecuturi sint causa probè disceptata: quid, si secus fecerint: his denique causam hanc conclusit.

IN ENARRATIONEM Leptineæ.

[illegible], patrocinaturũ.) [illegible] &c. Hæc oratio duo genera habet, deliberatiuum & iudiciale: fortassis & demonstratiuum. Est autem deuterologia. Omnis porrò secundo loco, &c.

[illegible], dum quosdã [illegible] &c. Interposita censura sua, scripti &c.

[illegible], dicente alio. [illegible] &c. Qua de causa, si maximè non aliqui, sed omnes indigni essent eadem. [Per concessionem, &c. [illegible], priuetur.) [illegible] Nã dum.] Conuersa circumscriptio.

[illegible], accusasset.) [illegible] Quid ergo vetat?] Solutio per cõcessionem ex cõparatione.

[illegible], interrogationem.) [illegible] &c.

Deinde euertit, vt & absurdi aliquid habeat interrogatio quod tamen, &c.

[illegible], obiectionis.) [illegible] Aliter. Cum abundè per superiora & oppositionem Leptinæ conuellerit: & ortum obiectionis vtilem inuenerit: & per hæc suæ legationi viam muniuerit: hic ad primam oppositionem redit. Noua aũt ratione contra solos indignos sententiam absoluit. [illegible], constat.) [illegible] &c. Neque enim per se honestum.] Neque per se, &c.

[illegible], accedere.) [illegible] Hanc igitur.] existimationem scilicet.

[illegible], exempli.) [illegible] Morẽ.] voluntatẽ vestrarũ.

[illegible], collocare.) [illegible]

Munera publica.] Soluit ratione cõcessionis, id est collatione, seu cõpensatione, vel exæquatione. [illegible], militaria.) [illegible] Iste.] Leptinæ scilicet.

[illegible], habeat.) [illegible]

Multos.] immunes scilicet.

[illegible], triginta.) [illegible]

Sed scimus.] Alius modus solutionis, & figura *simulationis vsus est.

[illegible], effugiat.) [illegible] Trierarchias.] Ad has enim conferebant omnes, Nouemuiris exceptis.

[illegible], altera.) [illegible] Aliter. Aliam oppositionem attingit, quæ ad idem caput refertur, ac constat ex re minime per comparationem.

[illegible], posse.) [illegible] expressit.] perspicuè dixit.

[illegible], iudices.) [illegible] &c. Videtur legitimi capitis esse. verũ non est, sed potius vtilis. Sumitur aũt argumentũ ab eo quod deest, aut ab indistincto. Aliter. Hoc quidẽ, &c.

[illegible], accessio.) [illegible] Aliter. Theudosia, locus est Bospori.

[illegible], aditu.) [illegible] Aliter. Templum, locus est circa Hellespontum, qui sic appellatur: eo quod Minyæ templum deorum condiderunt, cum aureum vellus peterent.

[illegible], excogitata.) [illegible]

Pollicitus.] cum ita faciẽdũ esse censuisset: ac potius vltrò, non rogatus, sua spõte.

[illegible], honore.) [illegible]

Horum.] infortuniorum.

[illegible], posuit.) [illegible] Nunc præfatur, aliam partem aggressurus, orationem de ciuibus.

[illegible], acceperunt.) [illegible] Prætores.] magistratus, qui à Lacedæmoniis in prouincias redigebãtur.

[illegible], extructa.) [illegible] de integro erexit, Persico exercitu victor.

ἄλλων, aliorum.) περὶ δὲ ἡγεμονίας ἐποίησε.] [illegible] Effecit vt de principatu.]Hic primus in causa fuit, vt denuò de imperio & principatu contenderemus.

ἐκείνους, illos.) τότ' ἐτιμήθη] ἐδοξάσθη. Tum honoratus est.]in gloria fuit.

ἀτέλειαν, eripiāt.) ἄλλως. [illegible] Aliter. Figura transitionis admiratione digna est. Quia n. non per cōprehensionem, neq; accuratè exorsus est, amouit suspicionē, ne videretur gratię causa Chabriæ filium defendere. Est aūt morata sentētia, cum res ipsa absurditatem coarguat, si post tot & tanta merita immunitatem eripiant. Atque etiā illud obseruandum est, quod vbiq; filium patris adiungit nomini, & patris rebus gestis probandi ergo vtitur. μεταβαλλεῖτε, mutatę essent.) ὑφ' ὑμῶν.] ἀφῃρημένην. ὑπὸ πολλῶν.] ἐχθρῶν. πολλά.] ἀφῃρημένα. Vobis.]ereptum. A multis.]hostibus. Multa.]erepta.

[illegible], occubuit.) ἐγὼ μὲν οὖν.] [illegible] Ego quidem.]Figura ecōtrariō commenticia. Propter hanc]mortem ab eo oppetitā. Venit.]Chabrias. Ea re.]cautione S. [illegible]]adde, [illegible]]iubebat.) [illegible] Huius.]nostrę legis.

ἐναντίας, contrariæ.) ψηφισμάτων.] [illegible] Decretis.] Nota ea quæ de legib. & decretis dicuntur.

ἐπωνύμων, illustri loco.) ἄλλως. ἐπώνυμοι ἥρωες, [illegible] Aliter. Eponymi, heroes, vnde cognomina sunt decem tribuum: vt Erechtheus, Pandion, & cæteri.

βελτίω, meliorem.) ἄλλως. [illegible] Aliter. Omnia.] fecimus scilicet.

παρῃρημένη, deliquisset.) [illegible]

Quare contrariā.] Recitata lex est, quæ iubet postulari eum, qui legem ferat antiquis contrariam.

κολάζεσθαι, puniretur.) [illegible] Obrogatam.]a nobis scilicet.
Voluerit.]is qui obrogat.

ἐδωρήσαντο, donarunt.) τούτοις.] [illegible] Lysimacho. His.]qui scilicet dederunt Lysimacho.

ἀρχαιοτάτοις, antiquissimis.) ἀλλὰ κατὰ τίνας.] [illegible] Sed secundum quas.] Aut. n. lege aut decreto, vt progressus dicet, immunitates dabant Athenienses.

ἀνάξιόν εἶναι, indignus esse.) ἐκείνοις.] [illegible] Illis.]qui digni existimati sunt.

τῶν ἱερῶν, sacrorum.) [illegible] Iniquum igitur.] Solutio per inuersionem. [illegible] [Verba à nostro Vlpiano nonnihil variant: sententia est eadem.] [illegible] Hominis.]nomine scilicet.

νόμων, legibus.) [illegible] Non autem esse.]Solutio ex diuisiōne.

λειτουργίας, sumptus.) [illegible] Vt autem sciatis.]Eos non sacrorum, sed popularium munerum habere immunitatem. τὸ πάντων, ridiculum est.) [illegible]

Addidisti.]Cum dixeris, neminem immunem esse oportere, præter Harmodianos & Aristogitonios, qui sacrorum immunitatem non habent.

ἀτέλειαν, immunitatem.) [illegible] Cum hæc.] Solutio per initiatia.

[illegible], pliisti.) ἄλλως. πρόξενος, [illegible] Aliter. Proxenus qui alienæ ciuitatis hominem suscipit, & curat, vt aditum habeat ad populū. οὐχ ὅτι πρόξενος, &c. Non quia hospes.) [illegible]

Corruptus locus, quare versio sic emendanda.]Non quia hospes erat Lycidas, propterea immunis erat. Nam esse hospitem & immunem, differt. Verùm non hoc dico, hospites seu procuratores eo munere fuisse indignos. Nam & procuratores aliqui erant immunes: sed sine decretis accepisse id neminem.

νόμον, violari.) ἄλλως. [illegible]

Aliter. Peroratio, quia in multas partes diuidit orationē: primùm in qualitatē vrbis:

deinde ab indecoro & turpi, & cæteris.

[illegible], consecutus est.) ἄλλως. [illegible] Aliter. Negant retinendum ei munus, nisi ea fecerit, ob quod est consecutus.

[illegible], gratiam.) [illegible] Remuneratur.] Eos à quibus beneficium accepit S.

[illegible], fugienda est.) [illegible] Qui ipse adhuc sit.] Leptines. Transit à persona secunda ad primam.

[illegible], orator.) [illegible] Isti verò.] Leptinæ.

[illegible], personarum.) ἄλλως. [illegible] Aliter. Delectus idonei ædilis, quem agunt nonnulli de præbitoribus qui quādo sumptus subministrare debeant, definiri volunt. [illegible], faciendo. [illegible] ἄλλως [illegible] &c. [illegible] à nominatiuo [illegible] penacuto apud poëtas & vsu communi. [illegible] ad ipsas aras obtruncarunt, pro, manus lauantes. Aliter. [illegible] non aquā, &c.

[illegible], nobiscum.) [illegible] Vocibus expectare & sperare, varie vtitur. Humana.] Cogitandum est, res humanas esse mutabiles.

[illegible], dicendo.) [illegible] &c. Quod ne vobis accidat.] Nunc igitur hæc superare. Nec enim decet, &c.

IN MIDIANÆ ENARrationem.

[illegible] &c.) [illegible] reposci debitum etiam manu iubet.) vetabat manu reposci debitum.

[illegible], est publica.) [illegible] Quæ fiant.] pecuniæ scilicet.

[illegible], inciscaturum.) [illegible] ἄλλως [illegible] &c. Finitimum caput. Aliter. Propriè est hæc, &c.

[illegible], ratiocinatione.) Adde, ἀλλὰ [illegible] Contraria definitio accusatoris.

[illegible], colligit.) ἄλλως [illegible] Aliter. Ratiocinatio: non tantū contumeliosum, sed & impium esse Midiam. est enim definitio duplex per cōprehensionem. [illegible], festiuitate.) [illegible] Sic igitur.] Cōfirmatio impietatis à tempore. [illegible], cōplecteretur.) [illegible]

Hoc verò est.] Confirmatio cōtrariæ definitionis à summo ad imum. [illegible], iudicandam.) [illegible]

Quòd si satis esset.] Epanaphora est figura, cùm integra dictio in vtroque mēbro initio ponitur: ac pertinet ad diligentiā & elegantiā. [illegible], contumelia.) [illegible] Est aūt oppositio venīā petens. [illegible], ducendos.) [illegible] oraculum redditum à vate datum.

[illegible], Mercuriales.) [illegible] præteriistis. [illegible], coget.) [illegible] Sed si quidem vocarit.] De accessendo in iudicium loquitur.

[illegible], sensit.) [illegible] &c. Cum dixerit, euenisse vt non animaduerterit, diem præteriisse, subiecit refutationem, &c. [illegible], vadimonium.) [illegible] Et hoc ei condonastis.] Apparet enim, eum rem vniuersam instruxisse. [illegible], opinionem.) ἄλλως [illegible] &c. Aliter in idem. Nam si, &c.

[illegible], morosum.) [illegible] Criminatur.] Hic nunquam testium postulationem absoluit. Testatur enim & deos, & populum, & senatum Areopagiticum, eum permisisse sibi, vt Eumenidibus sacrificaret: aduersarium autem, quod ab eo ista facere nunquam prohibitus fuerit.

[illegible], intuetur.) [illegible] Post hæc autem omnia.] Coacernit omnia, per quæ publicum fiat crimen.

[illegible], vocamus.) ἄλλως [illegible] Aliter. Cymbium genus est galeę aut poculi, oblongū & angustum, & figura nauigio consimile, quæ cymba vocatur. Herodianus verò vsum huius nominis citans in opere vniuersali, inquit, Rorantia, & cymbia, & phialas. [illegible], potuerit.)

[illegible].] [illegible]

τὰς

[illegible] Sacrificulũ.) inspectorem victimarum, ne improbæ & inutilę essent. Boonen verò, emptorem boum ad festa.

[illegible], &c. & humilitati, &c.) Locus paulo confusior, sic fortasse distinguẽdus: [illegible]. Ac humilitati habitus, anteactam Midiæ vitam multo superbiorẽ: & pristinam superbiam isti summissioni opposuit.

[illegible], non sunt.) [illegible]. Quæ & dicere reformidet.] Vide artem, &c. [illegible], vitam.) [illegible] &c. Obscura hęc omnem vitam. Ad, &c. [illegible], sodales.) [illegible]. [illegible] &c. Est enim vna quidem.] Iã nunc accedit ad cõfirmationem, & caput legitimũ.

Lex est, inquit.] Hic obiectio, &c.

[illegible], factum.) [illegible]. Aliter. Est quidem velut a consuetudine sumpta obiectio. Sed & ipsa satis exagitata est. Nam dicere, prorsus quemuis senatum sic accepisse, fidẽ abrogat orationi: &, nulli vnquam factum esse senatusconsultũ. Superlatio. n. incredulitatem gignit auditoribus. Solutio aũt cõparat consuetudinẽ legi, & scriptum plus valere moribus ostendit.

[illegible], translata.) [illegible].

citis eruum fuisse venale.] Per hoc extremam penuriã significat. Orobus. n. est hordei genus vilissimi, quo vescuntur & saginantur boues. [illegible], Herodotũ.) [illegible].

Aliter. Aduersus ea quidem quæ à Demosthene proponũtur, nullã rationem habet oppositio: sed pro Androtione extra probationes antè dictas introducta est: captiosa & ipsa non minus quàm superiores. Vide enim vt per eam Androtion cõfitetur, faciendas esse triremes, & senatum inuitum incidisse in calamitatẽ, scelere cuiusdam.

Rẽ per infortunium.] Rursus hoc orator oppositioni adiecit: vt ex ea solutionẽ cõfirmat, dicẽdo: Num ignoratis, rerum bene gestarum, non infortuniorũ esse coronas? Solutio facta est, & quàuis falsa, nihilominus translatiua. [illegible], maleficium.) [illegible]. Iã vero nec aliũ.) Quarta vtitur solutione per inuersionẽ: quę nihilominus & ipsa translatiua est. [illegible], obnoxium.) [illegible], &c. ac rursus euẽtu vtitur. qui est ad vtilitatem referendus.

Dicere porro instituit.] Tertia hæc lex est, quæ infamem facit Androtionẽ vt impudicum: quam ille per translationem euertere conatur. Aliter. Propositio, &c.

[illegible], &c. [illegible], &c. per quæ ostendit, vbique accusare licere. Aut cõiecturas, &c. [illegible], emergebat.) [illegible] &c.

Fortassis autem ascẽdet, & patrocinabitur senatui Philippus.] Hoc emphasin, &c.

[illegible], ostendit.) [illegible]. Magistratu, qui forte euenerat, abrogato.] Per decretum erepto magistratu sorte mandato.

[illegible], &c. qua tum, &c.) [illegible] autoritate maxima præditus. Quæstũ faciebat.] Hoc & pudẽdum & odiosum est. Nam [illegible] apud Demosth. & cæteros ob res malas & iniustas mercedem accipere significat. [illegible], superauit.) [illegible], &c. At tectum ad vicinos.] Tectum, superior pars ædium.

[illegible], retulit.) [illegible]. In ciuiũ quemuis.] Innuit, Androtionẽ haud ferre quenquam impudicũ, aut vllã meretricem, ob æmulationem eiusdem artificij.

[illegible], vocaretur.) [illegible]. Ego verò vobis Athenienses.] Probatio per inductionem: non ob exactionem tributorum, sed propter improbitatem &

contumeliam, inuisum esse Androtionem

[illegible], fugisse.) [illegible]] [illegible] [illegible]] conspectus es. [illegible], eloquens.) [illegible]] [illegible]. Surripiunt.] furantur.

[illegible], decuit.) [illegible]] [illegible] Nouit vnum.] Hæc vera causa est quam reliquit.

[illegible], contumelia affecit.) [illegible] [illegible] Publicum.] Sic enim appellat, qui est quæstionib. obnoxius. Vnde etiam seruum vocat.

Modiolis.] [illegible] est foramē rotæ, in quo vertitur axis. Donum] præmiū rei gestæ. Nam, vt belli præsidem, donis honorabit Atheniensium vrbem. Propter illum.] Timocratem aduocatum. Reo enim aderat.

Non vascula duo.] Amphotisci sunt vasa, instar sextariorū. [illegible] verò, aureæ phialæ.

IN ARISTOCRATEÆ enarrationem.

[illegible], considerare.) [illegible]] [illegible], &c. Nec venit in mentem. Equidem testor omnes deos.] Cum aliquo modo, &c.

[illegible], vtilis.) [illegible]] [illegible].

Contra hos.] in hostes. [illegible], leges.) [illegible]. Neque enim ciuibus natis honestum est, quicquam contra eas agere.

[illegible], agat.) [illegible] Ad sese.] vt infra, ad Seuthos.

[illegible], videatur.) [illegible]

Iniustas afferens manus.) in rixa cædere priorem, inferre, non propulsare iniuriam.

[illegible], facit.) [illegible] Aliter. Quia imperatores adulterātes vlcisci, difficile est: abrogato imperio priuatū etiā eum facit.

[illegible], iusti.) [illegible]

[illegible]] mercede conducturo.

[illegible]] non locat Timotheū.

[illegible], videatur.) [illegible] Siue quocunque nomine.] Reticētia. Dicere voluit vęcordiā, aut simile quid. Sed non est ausus alieno tempore libertate vti. [illegible]] traiecturos esse.

[illegible], amicus erit.) [illegible] Siquidem ei visum fuerit.] hoc est, [illegible] nostram amicitiam expetit.

[illegible], dona.) [illegible]

Et mora cæcidit Iphicrates.] [illegible], inquit Andromachus, est ordo militaris apud Lacedæmonios, ita dictus à [illegible] diuido, de parte multitudinis, vt [illegible] à [illegible]. Est autem acies virorum vel 500. vel 700. vel 900.

Aliter. Singulæ moræ vrbanæ habent vnum polemarchum, manipularios quaternos, quinquagenarios octo, enomotarchas sedecim.

IN ENARRATIONEM Timocrateæ.

[illegible], concionem.) [illegible]] [illegible]] [illegible]

Id quod vicit.] Cum demonstratione per dissimulationem. Coitione facta.] cum contra vos conspirassent. Nihil casu.] fortuito, sed magna cum calliditate.

[illegible], oratorum.) [illegible]

Aliter. [illegible] vocabatur quoddam Atheniense prætorium, in quo Vndecimuiri iudicabant.

[illegible], legibus.) [illegible]

Et non ferre.] Nam ita contra leges ferre, dicendum est non ferre.

[illegible], ea re pollebat.) [illegible] Aliter. Qui inuitus honesti aliquid agit, non laudatur. Neque enim ob id vir bonus dicitur. Nam sine consilio & voluntate, nulla virtus est. Nemo verò inuitus agens, sua sponte agit. Timocrates tamen, qui de industria legem incommodam & iniquam rogauit, si quid inuitus in ea rectè scripsit, vt non laude, at venia dignus iudicetur.

[illegible]

[illegible], dixisset.) [illegible]] [illegible], [illegible]. At hercule.] Interrogatiue hoc accipiendum est, &c.

[illegible], spoliandos.) [illegible]. Aliter, Harmostes præsidij Decelici præfectus.

[illegible], vel repudiare.) [illegible]] [illegible].

Ac eam solam dicuntur.] Admodum probabilis & iusta fuit ea lex. Nam cum charus ille oculus, homini loco duorum esset: illum si amisisset, duos amisisse videbatur.

[illegible], absolutorij.) [illegible]] [illegible].

Imparati.] non habentes, dum detinerentur aduocatum.

[illegible], meditatum.) [illegible]] [illegible].

Reperit igitur hoc.] Potatur enim legislatio ipsa per sese abrogationi legum præstare: tametsi nonnunquam inter legumlatores & abrogatores nihil interest: vt ostendunt violatarum legum actiones. Proinde qui pro repub. leges ferunt, eisq; conducibiles & consentaneas: soli reuera leges ferunt. Tamen ipsa legislatio per sese est abrogatione potior.

[illegible], Non igitur.) [illegible]] [illegible].

Vobis ipsis indulgete.] indignationi & iræ alacriter cedere & obsequi.

Hæc solum.] In his solum. Potest autẽ & cum & sine interrogatione legi, ironicè.

[illegible], contra leges.) [illegible]] [illegible]. Ne in vna quidem.] nullo modo.

[illegible], prostituti.) [illegible]] [illegible]. Vos tolerabatis.] Iudices alloquitur.

[illegible], iubent.) [illegible]] [illegible].

Quam plurimos.] est docere quàm plurimos, iniuriam facere vobis.

IN ORATIONVM DEMOSTHENIS LOCA QVAEDAM ANNOTATIONES, EX GVLIELMI BVDÆI ET DES. ERASMI ROTERODAMI,

aliorúmque Eruditorum lucubrationibus, per studiosum quendam diligenter collectæ.

IN PRIMAM OLYNTH.

ΑΛΛΑ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν.) Id est, Sed vestræ etiam esse fortunæ existimo, vt nonnullis ex tempore quoque succurrant animo, quæ dicenda sunt in rem vestrã. Leuiter allusisse videtur ad Atheniensium δυσβουλίας, hoc est, læua, stultáque cõsilia quod vitium ipsis [illegible], hoc est vernaculum fuisse ex fabula constat, qua quæ illi malè constituissent, Mineruam in bonos exitus vertere solitam proditum est. quo etiam Aristophanes allusit in Vespis, [illegible], id est, Vlula nostras ante pugnam peruolarat copias. Vide prouerbium Erasmi, Atheniensium inconsulta temeritas.

[illegible] id est, ducerem, arbitrarer. Id enim præter alia significat νομίζω, vt ἡγεῖσθαι. Sic Aristoteles in τ. Politicῶn, [illegible]. Bud.

δέδοικα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.) Id est, Vereor Athenienses, ne quemadmodũ ij, qui contrahũt æs alienum, facilè magnis vsuris ad breue tempus diuites sunt, paulo pòst etiã à principali summa excutiuntur: itidem & nos, si diutius videamur negligentes, cunctáque ad voluptatẽ quærentes, paulò pòst in necessitatẽ veniamus, vt nobis multa etiam acerba sint faciẽda, quæ nequaquam voluerimus, dẽq; hoc ipso loco periclitemur. Explicuit eleganter Metaphorã, qua Latini vorsurã soluere dicũt, pro eo quod est, sic è præsentibus malis extricare te, vt aliis grauioribus impediare. Eras.

ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν.) Id est, paulo pòst etiam auitis bonis cedunt fœneratoribus. ἀρχαῖα hoc loco appellat τὰ [illegible], vt alibi [illegible], non sortem vsurarum, vnde fructus & redditus manat, quod tamen etiam ἀρχαῖον significat. Bud.

δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων.) Id est, breuiter opus est pecuniis, neque citra has quicquam eorum, quæ facienda sunt, confici potest. Alludit ad prouerbium, Pecuniæ obediunt omnia. Vide Erasm.

ἥξει καὶ τὰ τῶν Θετταλῶν, &c.) Id est, accedunt ad hæc res Thessalorum, quæ profectò cũctis quoque mortalibus natura, sempérque infidę fuerunt. Vide prouerbium, Thessalorum commentum.

τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, &c.) Id est, felicitas enim & rerum successus, qui contigerit immerenti, stultis vesaniæ causã prębere solet. Eleganter notauit, quod prouerbio dicitur, Asinus apud Cumanos, de his quib. honos aliquis præter meritũ additus à fortuna, tumorẽ & insolẽtiam, ita vt ferè fit, conciliat. cui cõgruit illud ex Æschylo, [illegible]. Graue põdus amens, rebus vtens prosperis. Eras.

δοκεῖ πολλάκις εἶναι τὸ φυλάξαι τἀγαθά.) Nudas enthymematis propositiones cõiũxit, prorsus dialecticorum more, vt sæpe alias in hunc modũ. Successus seu secundæ res fatuant imperitos: Ergo difficilius est retinere parta bona, quàm parare. Vbi si addas maiorẽ, erit absolutus syllogismus, & ratio consequentiæ perspici poterit. Fatui bona parta non norũt retinere. Secunda fortuna infatuat animos, Igitur secũda fortuna efficit, ne parta bona retinere sciamus. Philip. in Dial.

ἐπίσης συναράμενοι τὰ πράγματα.) Id est, [illegible], simul cum aliis suscipere, in commune consulere de opprimendo Philippo in articulo. Vel, vt interpres, [illegible], fortunæ sese danti instare. Prior tamen interpretatio ex vsu est autorum Bud.

καὶ πρεσβευομένους ἐφ' ἃ δεῖ.) Legationes dimittentes, quo opus est. πρεσβεύομαι καὶ διαπρεσβεύομαι, legationem mitto. Thucyd. καὶ οὐκ ἐπρεσβεύοντο. Iam inde legatos mittere desierunt. Bud.

IN II. OLYNTH.

Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγεῖται, &c.] Syllogismo colligit Philippi regnum, quia partum scelere, non esse diuturnum. Initio enim ponitur conclusio, non posse esse diuturnum Philippi imperium. Deinde sequitur maior, quæ est mirificè tractata, & amplificata circumstantiis & causis quòd non maneant in officio illi, qui vi continentur, sed ad primam occasionem, ac leuem offensionem dissolui talia fœdera. Addita ratio est, quia regnum periuriis & fraude partum non sit diuturnum, sed aliquando floreat, dum spes est armis ac vi posse effici ea quæ suscipiuntur, sed tempore collabitur. Accedit similitudo, Vt ædificiorum fundamenta oportet firma esse, ita & causas negociorum oportet iustas esse. Maiorem sequitur minor, paucissimis verbis. Res Philippi non habent se hoc modo, &c. Atque hic videre est quantum accedat lucis huiusmodi locis scriptorum, si quis ad hunc modum ad præcepta Dialectices reuocet. Philip. Melanch. in Dialect.

ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν] ἀπὸ τοῦ [illegible] καὶ [illegible]. Metaphoricè dixit pro eo quod est, omnia retrò agit, & rerum processum interpellat & abrumpit. Sic Lucian. ἀνεχαιτίζετο [illegible] dixit. Vide Bud. in Comment.

ἐπισκοτεῖν καὶ συσκιάζειν.] Id est, tegere, præumbrare, caligine offundere & inuoluere. Tacitus. fama, in quantum præumbrante Imperatoris vestigio datur, clarus. δόξῃ δὲ λαμπρός, ὅσον γε [illegible] τῆς [illegible] ἔξω [illegible]. Cic. de Off. Tanta vis est honestatis, vt speciem vtilitatis obscuret, ὡς τὸ χρῆμα τοῦ χρησίμου συσκιάζειν. Bud.

IN III. OLYNTH.

Οὔτε ἐκεῖνος ἐθάρρει τούτους, οὔθ' οὗτοι ἐκεῖνον.] Id est, neque aggredi eos Philippus audebat, neque ipsi Philippum. Iungitur enim θαῤῥεῖν καὶ θαρσεῖν cum accusatiuo, pro non vereor, ire contrà audeo. Bud.

ὅλως δ' οὔτ' ἀφελὼν, οὔτε προσθεὶς πλὴν μικρῶν, &c.] Ad summam nec addens nec demens, præter pauca, immunitatis tantam licentia sublata, in eundem ordinem ciuitatem redegi, æqua vt conditione capiant, militent, iudicent, id denique faciant, quod quisque per ætatem facere potest. Ex hoc Demosthenis loco satis apparet, apud Athenienses etiam, sicut apud Romanos, iudicandi necessarium fuisse munus, vt militandi. De quo plura vide in posteriorib. Annotationib. Bud. in Pādect.

IN PHILIP. I.

Καὶ οὐχ οἷόν τε ἀγαπᾶν ἔχων ἃ κατέστραπται, &c.] Neque verò potest iis vrbibus acquiescere, quas tam ditioni suæ subegit, sed latius, latiúsque in dies suarum expeditionum ambitum circumscribens, cunctantes vos, ignauéque sedentes tanquam indagine cingit. Translatio est ἀπὸ τῆς κυνηγεσίας. Siquidem indago propriè est, quod Græcis περιστοιχισμὸς dicitur, id est, ἡ διὰ δικτύων καὶ στοίχων κύκλωσις.

PHILIP. II.

Ὅτε [illegible] ἀγαπῶσιν αὐτοῖς.] Contentos fore præsenti rerum statu. ἀγαπῶ cum datiuo, & Atticè per accusatiuum, acquiesco, contentus sum, vt ἀγαπῶ τοῖς διαιτηταῖς, acquiesco arbitrorum sententia. ἀγαπῶ τὴν κρίσιν [illegible], hoc est, prouocare nolo. Isocrat. [illegible] ἀλλ' [illegible]. Ita vt qui ab eis desciuerant, non iam acquiescerent in libertate, nisi etiam finitimis imperarent.

PHILIP. III.

Οἱ ἀναβαλλόμενοι ἡμᾶς, &c.] Id est, quibus remorantur nos & differre cogunt. nam & actiua voce dicitur ἀναβάλλω, pro eo quod est, εἰς ἀναβολὰς ἐμβάλλω, id est, remoror, protraho, prolationibus implico.

καὶ τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον.] Hoc est, struentem, molientem, machinantem. idem est enim ferè σκευωρεῖσθαι quod σκευάζομαι, & σκευώρημα καὶ σκευωρία, huiusmodi molitio, & fraudulenta rerum machinatio. Cicero σκευωρεῖσθαι telam texere dicit lib. 3. de Oratore. & Interpres Demosth. illud σκευωρούμενον interpretatur [illegible]. Sic Plaut. in Bacchidib. Exorsa hæc tela non male est omnino mihi. Demosth. alibi, ἀλλὰ [illegible] σκευώρημα ὅλον, id est, molimen fraudulentum, & captiosum. Item alibi ἀπηλλαγμένου μου τῆς [illegible] σκευωρίας, cum ego absolutus essem ab eorum calumniosis actionibus, & quadruplatoris persecutionibus.

ἀλλ' ὅμως οὐδ' ὑμῖν, [illegible], &c. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ.] Hæc verba nihil aliud significant, quàm geminatam negationem. nam illæ duæ dictiones πολλοῦ δεῖ, ornatus gratia ponuntur atque idiomatis, vt eandem habeat vim οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, quod apud Latinos, imò multum abest, vt ita se res habeant, vel, nihil inquam rei est vt ita fiat, quemadmodum & [illegible]. οὐ γὰρ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, neque enim illorum loco hæc nobis obtigerunt, multúmque abest vt ita sit, &c. ne-

que retulerit, si in hoc sermone οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, negationem auferas, vt pro Ctesiphonte, οὐδὲ γ' ἐπίδειξιν ἐγὼ τοῖς λεγομένοις φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Verum de hoc alibi fortè plura.

καὶ πολὺ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς μείζων, καὶ προσήκουσαν εἰς τὴν αὐτοῦ δυναστείαν ὑμῶν.] Budæus legit, καὶ προσήκουσαν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτοῦ ταυτὴν ὑμῶν. Quod verò sequitur ἀσελγαίνειν, pro insolescere, & supra modum efferri dixit, & plus æquo audere. Similiter vsus etiam est Thucidydes.

ὁ φίλιππος ἐκ ἐπιπολάζει οὐχ ἅπαξ εἶπον, εἰς ἐπιπολάζει.] Id est, quibus emersit. ἐπιπολάζειν enim dicuntur, qui ex obscuro emergunt, & ex ignotis nobiles & illustres euadunt, eadem videlicet ratione, qua etiam ἐπιπολάζοντα dicunt, pro manifestis & in promptu positis. Fab. lib. 7. hæc velut innatantia videbunt. & ἐπιπόλαια, quæ non intus latent, sed per summa apparent.

ἀλλ' ὥσπερ περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ γιγνόμενος.] Hominem veris (de Philippo loquens) indies maiorem fieri ipsi neglectim, sinimus, vnusquisque se id temporis vtique lucrifacere censens, quo tempore alius opibus euertitur, nec vt mea quidem fert opinio, in commune consulens, nec id agens potissimum, quo Græcorum vires incolumes seruentur. Neminem enim nostrûm fugit, quod tanquam circuitus quidam, aut impetus vel febris, vel cuiusuis alterius noxæ in vrbem repetentis, hoc malum aduentat, eique etiam imminet, vnde longissimè abscessisse nunc videtur, &c. Eleganter καταβολὴν, pro accessione & impetu febris posuit, quemadmodum & Galenus in pri. ad Glauco. ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς ... ἡμέρας ... καταβολὴ γίνεται, &c. Vocabulum est per metaphoram ductum, ab eorum similitudine quibus statis diebus in orbem redeuntibus certas summas pecuniarum dependere solenne est, vt sunt αἱ καταβολαὶ τῶν πληρωμάτων.

τοὺς ἀγωνοθέτας ἐφεστῶτας εἶναι, ...] Id est, arbitros futuros & præsides, vt præsint certaminibus, & omnia moderentur ac regant. ... hinc ἀγωνοθέτης numen, id est, agonum præsides & iudices, οἱ περὶ ἀγῶνας ... , vt inquit Eustathius.

... ἄτιμος ἔστω.] ἄτιμον vocat, quem Latini intestabilem, vt Horatius, pro detestabili. & Plin. lib. 30. de arte magica, proinde persuasum sit eam intestabilem, irritam, inanem esse, &c. Vt autem intelligamus duplicem fuisse ἀτιμίαν, hoc est, minorem & maiorem, subdit Demosthenes, τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἣν ἄν τις ... τὴν ἀτιμίαν. τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τῶν Ἀθηναίων κοινῶν ... μεθέξειν ἔμελλεν; Et rursus verba legis de cædibus latæ referens, ἀτιμός φησι τεθνάτω. τοῦτο δὲ λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι. καθαροὶ autem dicebantur, qui ob cædem perpetratam impiatas manus habere non censebantur, qui etiam ἀναγνεῖς atque ὅσιοι appellabantur. Verba legis Solonis apud Andocidem extant, ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα ποιήσαντα, ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγής: quæ verba Orator interpretans, καθαρὸς ἔστω τὰς χεῖρας, inquit. Plura Budæus in Comment.

ἀλλ' ὥσπερ ... οὐδεὶς πώποτε ... ῥῆξαι φωνήν.] ῥήγνυμι φωνὴν καὶ τὸ φθέγγομαι. Aristophanes ῥῆξον φωνὴν ... χαίρειν, loquere. Vergil. Aeneid. 2. Composito rumpit vocem, & me destinat aræ. Significat autem post silentium loqui, & quasi vocem exire gestientem edere & emittere, hoc est sinere vt erumpat. Et vox ipsa ἀπορρήγνυσθαι dicitur, hoc est, erumpere, quod etiam ῥήγνυσθαι vocatur. Aristophanes, ... ῥήγνυνται τὰ κύματα, rumpunt meatus.

καὶ ἐξωπλισμένοι πρὸς τὸ τεῖχος.] Notandum hic, medios aoristos primos, licet plerunque significationem habeant actiuam, tamen etiam passiuam habere sæpe inueni, ita hic ἐξοπλισάμενοι dixit pro ἐξοπλισθέντες, armati & instructi ad oppugnationem. Significat autem præter alia ὁπλίζω, armis contego, & ὅπλον, armatura, ὁπλοθήκη, armamentariũ, ὁπλοφόροι, calones & lixæ. καὶ ὁπλοφόρος ... & ἐξοπλισμένος ..., sub armis existens, vt Cæsar dixit, & quasi accinctus.

καὶ τοῦ ... ὑπὸ ... οὐκ ἐρῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι.] Id est, sed pudore confusus sum. Est enim δυσωποῦμαι, ... , pudore vehementer afficior. καὶ δυσωπία, verecundatio & vehemẽs oris confusio. Plura de hoc verbo Budæus in Comment.

PHILIP. IV.

Ἀλλ' ὥσπερ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἤ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον ἐοίκαμεν ἀνθρώποις.] Id est, similes videmur his, qui Mandragoram biberunt, aut aliud simile pharmacum. Inest autem somnifica vis mandragoræ, adeo vt enecet etiam largiore potu, teste Plinio lib. 25. cap. 13. Vnde qui cessant in officio, dormitántque, multam bibisse Mandragoram dicuntur. Eras.

οὐδ' ὅσον βούλεται τοὺς αὐτοῦ χρησμούς.] Eandem sententiam in Oratione περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ, sic extulit, ὅσους βούλεται τοὺς ἑαυτοῦ χρησμοὺς ... οὐδὲ πολλοῦ δεῖ ... ταῦτα ...

Proinde

Proinde hoc agit præcipuè Philippus, ne status popularis libertate frui vobis liceat. Quam libertatem temporibus suis, occasionibúsque rerum commodè gerendarum imminere ille minimè vult. id inquam vt velit longè abest. Vbi solum illud colon, [illegible] omisit. De quo suprà nonnihil dictum est Budæus.

[illegible]] Id est, quæcunque struit, molitur. Significat enim [illegible] præter notam significationem satagere circa aliquid & occupari. Cic. pertractare appellat, id est, omnia tentare. Sic alibi Demosthenes, [illegible], id est, omni ope efficere contendebat, laborabat, agebat vt efficeret.

[illegible]. Budæus legit [illegible], hoc est, quæstori suo eunucho rex successorem misit. [illegible] enim dicitur, cui successor mittitur, qui reuocatur è prouincia. & ita legit interpres, [illegible]. In impressis, legitur, [illegible], non magno errore. Sunt enim [illegible], qui de medio tolluntur, & qui sic reuocantur è prouinciis. Herod. lib. 3. [illegible] hoc est, rapi ad se iubebat abrogato imperio, &c.

[illegible]] Id est, merito fortuna auxit annuos reipub. redditus. Est enim [illegible] sermo approbantis rei euentum, frequens apud autores. Greg. [illegible], quod vt decuit & debuit concurrit. Eandem habet vim [illegible]. Idem in eadem, [illegible]. Plato [illegible] dixit in Philebo, [illegible], &c.

[illegible]] Id est, desciuistis & degenerastis ab instituto maiorum, & proposito politico, tuendi principatus scilicet inter Græcos virtutibus bellicis. Significat enim [illegible], hoc est, propositum & institutum, & [illegible]. Arist. Polit. 6. [illegible], id est, scopus, quem etiam ipse [illegible] appellat.

[illegible], ad finem.

O[illegible]] Id est, An non igitur stultum ac vehementer miserum, singulas aduersus singulas ita commissas, de rebus propriis, ac maximè necessariis, cum vniuersis de vmbra Delphica nunc de pugnare. Alludit ad prouerbium, De asini vmbra, cuius fabulam Plutarchus in Demosthenis vita recenset, in hoc tantum à Demosthene dissentiens, quod hic Delphos, Megaram ille conductum ait. Plura Erasm. Chiliad.

[illegible]

A[illegible]] Subauditur [illegible], an eos potius admissuros in vrbem Byzantios existimatis, aut illi vrbem tradituros? passiua voce vsus est verbo [illegible], cuius verbi formationem vide in Budæi Commentariis.

[illegible]] Ita nihil causæ est, quin ipsi perituri sint. Sanè quidem nihil. Quippe homines insaniunt, summâque sunt dementia præditi: prorsus quidem illi. sed tamen Reipublicæ interest, incolumes eos seruari. Vel sic, Quidni perituri sint homines summa insania præditi? hoc est, [illegible] Seruit enim confessioni [illegible], quæ tamen secum affert causam facti. & vim quandam interrogationis obtinet hic sermo. quanquam alibi etiam anthypophoris accommodetur, ita vt responsioni congruat, de quo in oratione [illegible] nonnihil dicetur, præsertim vbi cum ἀλλὰ iungitur. Idem alibi, [illegible], id est, at enim ipsæ literæ obscuro quodam loco, temeréque positæ sunt. atque ita omnino referre licebit, at, & at enim latinè, quod Liuius penè ad verbum, At herculè dixit. Budæus.

[illegible]] Iisdem verbis vsus est & in quarta Philipp. vbi quæ ad hunc locum attinent, reperire licet.

[illegible]] Id est, non simulare, hoc est, dissimulare. sic Aeschines [illegible], quod si verba hæc vestra audire se dissimulet. Simile est huic [illegible], pro indignum censeo, &c.

[illegible]] Vos autem ignauia & socordia rem transmisistis, languore & desidia affecti fuistis. Opponitur enim verbum [illegible], quod est, intentare, obniti, contendere, &c.

[illegible]

DEmosthenes cum ante tēpus actionum Philippicarum videret populum Atheniensem omni ordine solutum, theatris tantum & spectaculis intentum, pecunias publicas partiri, nec pacis, nec belli tempora institutáque dignoscentem, orationem habuit, quæ περὶ συντάξεως dicitur, id est, de ordinatione ac constitutione ciuitatis. Cuius orationis scopus is fuit, vt populus Atheniensis in certos ordines redigeretur, id est, in milites, qui hoplitæ, id est, armati vel grauis armaturæ dicebantur, & in equites, & in alios, qui extra hos ordines erant. Bud. de Asse lib. 5. atque huc nonnihil facient, quæ in Orationem de symmoriis annotata sunt. Porro à verbo συντάττω, id est, eiusdem ordinis sum & notæ, & classis, atque eadem dignitate præditus, σύνταξις huiusmodi descriptionem & in classes distributionem significat, quemadmodum & σύνταγμα, vt idem Demosth. paulo pòst, [illegible], &c.

[illegible]] Id est, numerus est tantum, vt, Nos numerus sumus, & fruges consumere nati. vel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloque numero. Sic etiam Plato προσθήκην & προσθήκη pro additamento & accessione siue appendice posuit, quemadmodum & [illegible], &c.

περὶ συμμοριῶν.

ΠΕρὶ συμμοριῶν inscribitur hæc Oratio, quasi dicas, de decuriis munera obeuntium. id quod ita intelligetur, si summam & velut argumentum orationis huius colligamus. Est autem eiusmodi. Cum rex Persarum expeditionem in Græcos, & præcipuè in Athenienses facturus diceretur, populus Atheniensium tumultuari cœpit, quasique ducem quærere, qui Atheniensium exercitu instructus obuiam vltro Persis in Lydiam procederet. Quod cum Demosth. temerarium esse videret, nec tamen apertè damnare & dissuadere auderet, censere cœpit prius de apparatu belli cogitandum, & quonam modo suppetere copiæ bellicæ propulsando tanto bello possent. Itaque ex ditioribus vrbis centum decurias duodenûm hominum describendas censuit, quas symmorias appellat: hic ordo Trierarchæ appellantur, id est, triremium præfecti quasi nauarchi. quanquam symmorias tantum viginti facit, sexagenûm hominum, quas rursus in quinas partes duodenûm hominum distribuit. sic enim inquit, [illegible] [illegible]. Ex his mille & ducentis existimo classes viginti faciẽdas eo modo quo nunc factæ sunt, sexagena corpora vnamquamque habentem. Earúmque singulas diuidẽdas in quinas decurias censeo duodenûm hominum, ita vt ditissimo cuique egentissimi in decuriis ordinandis coniungantur. Ita autem constitutis classibus, id est, symmoriis, & diuisis decuriis, trecentas naues triremes faciendas esse censet, & rursus eas in viginti partes tribuit singulas denûm quingenûm nauium. Ita vt ex primo, secundo, & tertio centario, cuilibet classi quinæ distribuantur, & sic vnaquæque classis singulis decuriis ternas rursus tribuat. Hac constitutione classium triremium, trierarchiarumque facta. Quoniam vero, inquit, census eorum sex millium est talentorum, oportet & facultates quoque certo ordine ac formula constitui, & in singulas decurias sexagena talenta tribui, vt singulæ classes quinquies sexagena talenta sortiantur. Id quod his verbis ab eo dicitur, [illegible]. Hoc autem ideo statuit, vt si leuius bellum instet, centum nauibus tantum res geratur, & sexagenis in singulas decurias talentis impensa suppeditetur, & duodeni trierarchi sint. sin grauiore bello ducentis nauibus opus sit, tricena in singulas decurias talenta impensam conferant, & sena sint corpora trierarchiæ munus obeúntia. quod si grauissimo bello premantur, singulæ decuriæ ad vicena talenta, & quaterna corpora contrahantur. [illegible]. Hoc facto armamenta nauium æstimandā primum censet, quæ qualiáque nauibus commoda aut necessaria sint, eadem ratione in classes ac decurias tribuenda, omniáque sortito experiri, vt cum rei gerendæ tempus venerit, quam quisque nauem sortitus sit, eam instructam in tempore rectè præstet. Verùm Demosthenes vniuersam huius constitutionis (quam ipse syntaxim vocat) rationem in tres summarias partes diuidit: in trierarchos enim & eorum facultates, & in triremes primā partem statuit. Secundam in facultates omnium diuitum & pauperum ciuitatem habitantium,

bitantium, à quibus sumptus suppeditari oportet. Tertiam partem delegat classiario militi, & loco, id est, armamentario & nauali. Prima pars explicata est, tertiam hoc modo prosequitur. Decem tribus erant Athenis, vnicuique igitur tribui tricenas naues assignat, decies enim tricenæ fiunt in summa trecentæ. Has rursus tricenas trifariam diuidit, id est, in ter denas. tribus enim apud Athenienses in treis partes diuidantur, quæ Trittyes ab ipsis appellantur, quasi tertiæ tribuum partes, nos quia verbum latinum nõ habemus, Trientes nunc dicemus. Vnicuique igitur trienti denas naues implendas tribuit, cum belli gerendi tempus fuerit, tum vnicuique tribui tricenas stationes nauiũ construendas assignat in Pyræeo portu Atheniensiũ, vt singulæ stationes singulas trireme(s) capiant, & distributionem parem in trientes, vt supra facit, sortitoque etiam omnia vult transigi, vt decem tribus decem loca sortiantur tricenis stationibus faciendis, & trierarchi sortito in loca & stationes distribuantur. Hæc munera Telem Liturgię & Isphoræ à Græcis appellantur. Quę verba nullo discrimine ab Oratore vsurpantur in Oratione quæ περὶ ἀτελείας, quasi apud Leptinen, nunc contra Leptinem inscribitur. Ab his minoribus præstationibus immunes erant trierarchi classici ciues, hoc est primæ classis munifices. Sic enim inquit ille in proximè dicta Oratione, [illegible] atqui ditissimi cum semper in munere trierarchiæ occupati sint, a theatralibus præstationibus immunes sunt. Quorum autem facultates infra censum sunt, ij cum necessariam immunitatem habent, ne hoc quidem munus obibant. Munera autem publica vno nomine Liturgiæ dicuntur. Quorum genera sunt Choregia, id est, præstatio suppeditando choro ornamenta liberalium ludorum tempore & Panathenæorum. Hestiasis, id est, Conuiuatio seu epulum tributim exhiberi solitum. Gymnasiarchia oleum palestræ suppeditabat priuato sumptu. Isphora dicebatur collatio ad stipendia militum. Restat pars secunda apparatus, id est, collatio vniuersæ ciuitatis ad stipendia militum. Hanc partem Demosthenes perstrinxit oratoriè. Videbat enim gratiosam esse orationem ad populum non posse, quæ populi facultates exhauriret. Cum ergo videret immani collatione opus esse, maioréque facultatum parte, quàm vt tũc populus nondum aduentu hostis perterritus, ferre posset, si à se taxaretur, nec minorem dicere vellet, id est, eam quæ populo tolerabilis esse tunc potuisset, tandem seipsum oratoriè interrogans & vicissim respondens ita inquit: [illegible] Quodnam igitur est hoc vectigal? id quod nunc quidem non est, tunc autem futurum est? Equidem simile quid ænigmati dicere hic non dubitem. Ecquid hanc ciuitatem omnem, ô viri Athenienses, cernitis? In hac ego ipsa, parum abest quin dicam tantum pecuniarum esse, quantum in aliis omnibus ciuitatibus atque qui eas possident, huiusmodi mentem habent, vt si Oratores omnes terrere eos volentes, Regem venturum dicant, atque etiam aduentantem, quódque hæc aliter habere se nequeant, ad hæc si cum ipsis orationem habentibus futurum ita prædicant totidem fatidici, ne sic quidem pecunias ostẽsuros esse palam, aut professuros eas, nedum ad collationem daturos. Quod si ea quæ nunc verbotenus terrifica iactitur, reapse geri senserint, nullus vsque adeo stultus est, quin & prolixè dare, & in primis conferre velit. Ecquem enim esse credimus, qui bona sua cuncta perdere tandem malit, quàm fortunarum suarum partem pro capite, ac reliquis suis fortunis in medium afferre? Deinde sensim progrediens, quasique obrepens tenaci auaritiæ: Neque enim nunc, inquit, inquirendum modum collationis puto, qui melius in re præsenti statuetur. Quippe si inire nunc rationem eius velimus, & ex præsenti sensu animorum taxare, in risum res abibit. Sed ineamus sanè. Sit aliquis qui dicat, centesimam se collaturum, nempe sexaginta talenta is dixerit, age quinquagesimam quispiam dicet? hic duplum dictæ summæ dixerit. & quid hoc est ad mille & ducentos camelos, qui vehere pecunias Regi ab istis dictitantur? Sed videamus porro. Vultis igitur, vt duodecimam conferamus, quinquaginta scilicet talenta: at neque id

ferre possitis, neque si statim deponatis, idonea sit pecunia, quæ tanto bello satis esse possit. οἴσετε γὰρ τί; τὸ ἑκατοστὸν πρῶτον; ἑξήκοντα τάλαντα ἐστί· ἀλλὰ πεντηκοστὸν τὸ διπλοῦν. εἴκοσιν ἔχετε καὶ ἑκατόν. καὶ τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ἑξακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, αἳ βασιλεῖ τὰ χρήματ' ἄγειν φασὶν αὐτοῖς; ἀλλὰ δὴ, βούλεσθε δωδέκατον ἡμᾶς εἰσενεγκεῖν, πεντακόσια τάλαντα; ἀλλ' οὔτ' ἂν ὑπομείναιτε, οὔτ' εἴ τι εἰσενέγκαιτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. Hæc est ferè summa eius Orationis, cuius sensus non facilè cuilibet explicabilis, memorabilis tamen mihi visus est, propter collectionem singulari inuento expeditam. Ex prædictis autem apparet totius ciuitatis censum sex millibus talentûm æstimatum à Demosthene. Sexaginta enim talẽta centesima pars est sex millium, & quingenta duodecima. quare quod diximus de talentis sex millibus in classes & centurias diuisis, non de censu tantum mille ac ducentorum trierarchorum intelligendum Demosthenem, his verbis significat, de diuisione supradicta loquens, ἐπειδὰν δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα ὑπάρχῃ, κελεύω ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας ἑξακισχιλίων ταλάντων, ἵν' ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα, διελεῖν τοῦτο, καὶ ποιῆσαι καθ' ἑξήκοντα ταλάντων ἑκατὸν μέρη. Cùm verò hæc ita constituta fuerint, autor ero vobis, vt censum regionis, qui sex millium est talentûm, diuidentes centum partes faciatis sexagenûm talentûm, vt vobis quoque pecuniæ certa formula cõstitutæ sint, regionem agrum Atticum significans, qui in censu Atheniẽsium erat. In enarrationibus Demosthenis, quæ incerto autore circumferuntur, ita legimus, τὴν δὲ οὐσίαν τῶν χιλίων καὶ διακοσίων τριηράρχων τιμᾶσθαί φησι ταλάντων ἑξακισχιλίων. Bona autem mille & ducentorum trierarchorum censa esse dicit talentis sex millibus. Hac ratione singuli quinis talentis censi erant, id est, ternis millibus aureorum nostrorum, quæ millies ac ducenties multiplicata, tricies sexies centena millia aureorum coronatorum fiunt. Harpocration autem in Lexico decem oratorum, οὐχ ἅπαν φησὶ τὸ πλῆθος διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ συμβάλλεσθαι τῇ πόλει δυνάμενοι. Non omnis, inquit, multitudo Athenis in symmorias distribuebatur, sed diuites solùm, & qui conferre ciuitati pecunias poterant. Quare Demosthenes, inquit ille, cum mille & ducentos dixit in Oratione de symmoriis habita, ditissimos significauit. Symmoritæ autem dicebantur qui eiusdem classis erant, vt tribules qui eiusdem tribus. Huiusmodi autem diuisio populi facta fuit post tempora Solonis, sublata illa formula triplicis census quingenariorum equitum & zeugariorum. Suidas, Trierarchia, inquit, munus est sumptuosum. Oportebat enim naues habere paratas, & omni parte ad bellum instructas, eorum sumptu qui hoc munus gerebant. Diuites ergo eos fuisse intelligamus, qui quinûm talentûm redditu censi, munera trierarchiæ obire cogebantur: quòd conuenire videtur cum eo, quod de quingenariis & tricenariis dictum est. Hæc ex lib. 5. de Asse.

ἐν οἷς μὲν δοκοῦσι μάλιστα παρεσκευάσθαι.] Ex hoc loco satis liquet, iungi etiam ὁ μὲν, cum vim habet ἀντὶ τοῦ ... τοῦ παρακειμένου, quod tamen Theodorus Gaza negauit. Demosthenes περὶ παραπρεσβείας ἀλλὰ ταῦτα ταῦθ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων μὲν ἐπλανήθη.

καὶ μετὰ ταῦτα τὸ πρᾶγμα αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσποιεῖσθαι ἠγάσατο.] αὐτὸς ἕκαστος dixit, hoc est, singuli & vnusquisque. Sic etiam Thucydides in secundo, καὶ αὐτὸς ἕκαστος εἴτε ἰδιώτης εἴτε ... τι ἂν εἰκὸς. Similiter etiam πᾶς τις dicitur pro vnoquoque, καὶ πᾶς ἕκαστος, quemadmodum πᾶς ὅς pro quiuis & quicunque, cum verbo iunctum, quanquam singuli etiam dicuntur οἱ καθ' ἕκαστον, καὶ ὁ καθ' ἕκαστον, quemadmodum τὸ καθ' ἕκαστον, & τὰ καθ' ἕκαστον, singula. Sic etiam αἱ καθ' ἑκάστην, singulæ.

ἑκατὸν ἔχων καὶ εἴκοσι.] Proponunt etiam Græci inferiorem numerum plerunque supra viginti: & vice versa supra centum, vt Latini solent facere, siquidem addetur copula, vt Laurentius docuit in tertio, cuius exemplum hic est satis luculẽtum. Athen. ἔγραψε γὰρ καὶ παραδειπνοῦντα εἰς πρὸς ταῖς τεσσαράκοντα. Idem, ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς ταῖς εἴκοσι, quod Latini dicunt primo & vicesimo libro. Secus verò sine copula, vt idem, ἐν τῇ τριακοστῇ, δευτέρᾳ, tricesimosecundo vel altero libro. Et, ἐν τῇ τριακοστῇ ἑβδόμῃ. Demosthenes πέντε καὶ εἴκοσι ἀρχὰς. Xenophon, ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη. Cicero in Catone, Vno & octogesimo anno, quod Gaza πρώτῳ καὶ ὀγδοηκοστῷ ἔτει dixit. Ac vbi Cicero, centum & septem compleuit annos, ipse, ἑπτὰ καὶ ἑκατὸν ἔτη διαβιοὺς, vertit. Hoc tamen non est perpetuum. Aeschines περὶ παραπρεσβείας ἔτη γὰρ ἐν Θηβαίοις ... καὶ πεντήκοντα. Sic Tranquil. in Aug. Obiit in cubiculo eodem quo pater Octauius septuagesimo & sexto ætatis anno, diebus quinque & triginta minus. Idem in Nerone, Obiit trigesimo & secundo ætatis anno. Contrà in Galba, Obiit tertio & septuagesimo ætatis anno. Et in Tiberio, Octauo & septuagesimo. Rursus in Othone, Tricesimo & octauo ætatis anno, nonagesimo & quinto imperij die.

rij die. Varro etiam octoginta & vna non semel dixit, Cicero pro Cluentio, triginta & duo dixit. Quod verò ante millenarium etiam minor numerus ponatur, exéplo erit quod mox hic apud Demosthenem sequitur, [illegible] &c. Idem, [illegible]. Sed & ante centenarium quoque minorem numerum posuit idem, his verbis, [illegible]. Hæc & plura in comment. Budæus.

[illegible]] [illegible] hic idem quod [illegible] significat. Alibi idem est quod [illegible], id est, lacessere, item principium & originem esse, & priores partes occupare, etiam in bonam partem. Item, præesse, & imperium habere, vnde [illegible] priuata nomine, peculiarique dicebatur [illegible], à cuius nomine fasti perscribebantur, vt à Consulum Romæ. Is [illegible] ita præerat iudicibus, iudiciorúmque moderator erat, vt Romæ Prætor. Demosthenes [illegible]. Et sententias iudicum numerabat, vt patet ex Has [illegible], &c.

[illegible]

A[illegible]] [illegible] præter id quod licere, contingere, euenire, &c. significat, iungitur etiam cum aliis verbis, vt [illegible] & [illegible], quemadmodum etiam hoc loco videre est. Græci enim, præsertim Attici, sunt [illegible], sæpius tamen [illegible] vtuntur cum participio, quàm [illegible].

[illegible]] Id est, qui harum rerum transactor & summus administer fuit. Sicsuprà in tertia Philippica, [illegible]. Translatio ab iis qui publicè in Prytaneo alebantur. Aristoph. [illegible] id est, consultetis, consilia agitetis, & de pace agatis. [illegible] ideo dictum, [illegible].

[illegible]] Id est, ad hodiernum vsque diem. Sic Cicero Philip. 4. hodierno die dixit pro hodie, quemadmodum Græci [illegible]. Dinarch. [illegible].

[illegible]] Passiua voce vsus est verbo [illegible], id est, [illegible], admiserunt. Sunt enim non pauca eius generis, quæ vel Atticorum more dicuntur, vel autoritate constant, vt [illegible] pro [illegible], vt hoc loco [illegible]. Atque his plura, quæ collegit Bud. in Comment.

[illegible]

Δ[illegible]] Eleganter vsus est verbo [illegible], quod est in acie stare. Vnde [illegible] dicitur, qui contra eum in acie stat, & ei ex aduerso stat. Idem Demosthenes [illegible]. Est etiam [illegible] opponere se vt repugnaturum, &c.

[illegible]] Id est, proiicere, & condonare, vel euertendam obiicere, quod ipsum [illegible] quoque dicitur. Idem, [illegible].

[illegible]] Attica est locutio, [illegible]. Cui similis est illa Lys. [illegible]. Thucydides, [illegible].

[illegible]

Π[illegible]] Subiicitur huic mox, [illegible] &c. Vbi obseruandum tertium membrum non semper addi, quemadmodum & Latini primum & deinde dicunt, neque tertium addunt. Cicero pro Cluentio: Primum vt id iniquissimum esse confitear, huiusmodi est, vt commentatis eis opus sit legibus, non vt iis quæ sunt non pareamus. Deinde quis vnquam Senator hoc accusauit?

[illegible]] Latini præiudicium vocant, quod Græci [illegible], & verbū [illegible], quo in Oratione [illegible] etiam, & alibi vtitur. Dicitur verò etiam vt hoc loco, [illegible], quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur.

[illegible]] Id est, iste autem tantum est ocij nactus, & tantum quietis habet ab aliis negociis, vt ei abundè vacet me accusare, nedum periude vt ego, in hoc ipse certamine capite & fortunis periclitatur. Quibus verbis significat Aeschinem id certamen sponte excitasse, nulla officij necessitate pulsum.

Idem alibi, οἱ δ' ἐν ἐξουσίας περιουσίᾳ, ἀδικοῦντες περὶ ὧν ἔχουσι τὸ ἀκούειν, id eſt, qui autem in bonorum facultatúmque copia praue agunt, excuſare egeſtatem non poſſunt, cui ipſi ob ſecus admiſſa poſtulantur.

τὸ προσταχθῶν τοῦ δήμου καὶ λόγου τυχεῖν.] λόγου τυχεῖν dicuntur, quibus dicendi poteſtas facta eſt, id eſt, τὸν ἀκρόασιν ἀπολαβεῖν. Idem κατ' ἀριστοκρατίας, καὶ τὸ τῶν λόγων τυχεῖν ἀδικοῦσι ἔλαβον τινές.

οὐδ' ἐν ἐχθρίας τάξει καὶ φθόνου ποιῶν τοῦτο.] Neque verò ita hoc facere, vt calumniæ & inuidiæ ſpeciem accuſator præ ſe ferat, rectum & politicum eſt. Sic alibi, ἐν ἐχθροῦ τάξει, pro hoſtili affectu, habitúque dixit, & κατ' ἀριστοκράτους, ἐν δωρεᾶς τάξει, muneris vice & loco.

παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα.] Id eſt, protinus admiſſis delictis, de quo etiam περὶ παραπρεσβείας.

εἰ γὰρ εἶδε με γράφοντα ἢ λέγοντα παράνομα, ἢ παρανενομηκότα, &c. οὐδὲ γεγραμμένα παρανόμως.] Si me vidiſſet rogationem ad populum ferentem legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgantem. Eſt enim παρανόμως γεγραμμένα, idem quod κατὰ γνώμην τὸ παράνομον γεγραφέναι.

πόλεμος συνίστατο ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπράττετο.] Id eſt, bella inter eos committebat & ciebat. Id enim συγκρούειν ſignificat colli dere, & in conflictum impellere, quemadmodum & ταράττειν.

ὅπως αὖ ὁρκίζοιμι αὐτόν.] Id eſt, vt ipſe alibi, ἵνα αὖ ὅρκον παρ' αὐτοῦ λάβοιμι. Eſt enim ὁρκοῦν, cauere ab aliquo iureiurando, quod etiam ὁρκίζειν dicitur. Vnde ὁρκωταί, legati qui ad exigendum iuſiurandum mittuntur.

καὶ τὴν ὅλως αὐτὸν ἐπεξάγοντας.] Et nihilo ſecius infeſto exercitu in me eũtes. Id enim ἐπεξάγω ſignificat, exercitum in hoſtes duco.

καὶ τὸ κακὸν οὐχὶ πάσχοντες.] ὁ αὐτὸς πάσχειν dixit, & nihil non mali patientibus. Sic idem alibi, ἀξιώματος δὲ πόλεων, καὶ πολλὰ ἀδικοῦντες ἡμῶν, καὶ ἡ τύχη παρόντας, καὶ τῶν ὑπάρχοντα.

προσκαλεῖν οὐδένα ποτὲ γράφειν παραγράφειν παρανόμως.] Diem dixit Cteſiphonti, vel reum poſtulauit, quòd legem perperam tuliſſe diceret, vel, ob rogationem aduerſus legum interdicta promulgatam. Id enim eſt ἐπὶ γραφὴν ἀπάγειν παρανόμων, deferre aliquem & poſtulare.

Μυσῶν λεία.] Prouerbium eſt Myſorum præda, de quo Eraſ. quod quidem in loco ſcioli deprauarunt pro Myſorum, miſerorum, in tranſlatione Leonardi Aretini. Eraſ.

βουλῆς γνώμην προβουλεύσας καὶ ἐπαινῶν ἐξενε-

νεγμένας.] De conſilij ſententia conſultum agitatum eſt ſuper iis, de quibus προεδρεύοντες retulerant ad curiam, quæ in concione populi prius agitata fuerant. Eſt enim χρηματίζειν, vt opinor, ὑπὸ τῶν χρηματίζειν παραγγέλλειν, pro eo quod eſt, actui rerum operam dare, & commentari de ſumma Reipublicæ, vel, de rebus ad eam pertinẽtibus. Idem alibi καὶ πρὸ ἐκκλησίας χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι, ὅπως ὁ δῆμος ἂν κυρῶσῃ; id eſt, antequam Senatus conſuleretur, & rogaretur, ſententias, & decretum fieret, &c.

περὶ τῆς τῶν πλοίων κομιδῆς.] Id eſt, de recuperandis nauibus. ἀνακομίζεσθαι enim eſt πάλιν κομίζεσθαι, id eſt, recuperare, & ἀνακομιδή, recuperatio.

εἰ τὸ προξενεῖν αὐτῶν.] Obiicit Aeſchini, quòd legatos quoſdã Philippi hoſpitio ſuſceperit, & quòd hoſpitij iure cũ eis certaxerit. Genitiuo iũgitur προξενεῖ. Vnde πρόξενοι, publici hoſpites, & quibus publicè hoc munus delegatum erat, vt legatos ciuitatem honoris cauſa hoſpitio ſuſciperent, vt inquit Interpres Demoſthenis. & πρόξενοι ſunt πόλεων, οἱ δημοσίᾳ ὑποδεχόμενοι ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι. & προξενία, huiuſcemodi hoſpitij neceſſitudo & priuata & publica. ita enim περὶ παραπρεσβείας vtitur.

τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν.] Id eſt, eam tribum, cuius tum erat imperium. πρυτανεύειν, regere & moderari, adminiſtrare & condere ſignificat, & pro imperio conſtituere, deducto verbo à quinquagenaria claſſe, quæ in dies quinque & triginta imperij ſummam Athenis obtinebat, πρυτάνεις que vocabantur.

τὰς θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους.] προσόδους dixit, quas Latini ſupplicationes vocant, & ad altaria puluinariáque deorum & obſecrationes. Inde προσόδια μέλη dicta ſunt, quę in huiuſcemodi obſecrationibus canebantur, & quæ in pompis deorum. Athen. lib. 6. per ο μικρὸν verò ſcribi debet, licet aliquando προσῴδιον legatur.

εἶτ' ἐγὼ τεθεαμένος ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις.] Ita ego, qui vidiſſem ciuitatem in tot ſalibúſque libentem feciſſe, vt pro aliorum commodis certamina periculáque ſuſciperet, qui tum ipſam hortari, quid autor ipſi eſſe debui, vt faceret, cum pro ea quodammodo iniretur conſultatio? ſcilicet cenſere debui, vt ita ad animum reuocaretis, quæ ſecus in ſe admiſſa eſſe meminerat, offenſo animo cum illis ageret, qui tum ſaluti ſuæ ſubſidium ab ea poſtulabant: velamentáque cauſſificando quæreret, quibus omnia commoda ſpecioſè proderemus? Vbi obſeruandum eſt, τὸ δεῖ, cum interrogationi ſeruit, vim ironiæ habere.

bere. Sequitur enim, καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως; & reliqua. At quis me merito non interimisset? Eodem autem pacto vtitur & in Oratione πρὸς Λεπτίνην. & alibi. Est etiam hæc vox τὸ δ' ἀλλὰ accommodata anthypophoris, ita vt responsioni congruat, vt infrà hac eadem Oratione, καί φησιν, ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φεύγειν· καὶ τὸ δ' εὐτυχές. At enim, inquit, pulchrū illud Cephali, hoc est, pulchra illa laus Cephali, causam nunquam dixisse, & quidem etiam fortunatum. Seruit tamen & confessioni, quæ causam facti secum afferat. de quo in oratione περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ dictum est. Sed & cum ἀλλὰ & γὰρ iunctum, anthypophoricum est, vt at, & at enim, Latinè. Quod Liuius penè ad verbū. At hercule, dixit: vt infrà etiam in hac eadem, τὸ δ' ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα, &c. At ego iniquè vel perperam magistratu functus sum. Itáne verò, cum tute adesses eo tempore, cum ego apud rationales rationem gesti magistratus reposcebar, tu me eo nomine nō postulasti? vel, nō crimina mihi obiecisti coram ratiociniorū præfectis, à quibus rationem gestæ administrationis reposcebar? Plura vide in Comment. Bud.

καὶ γραφεὶς, τὴν αἰτίαν ταύτην παρ' ὑμῖν εἰπὼν ἀπέφυγον.] Et postulatus, causam hanc rogationis perperam latæ, apud vos dixi, & tandem absolutus sum. Quod εἰσιέναι περὶ γραφῆς dicunt, pro postulari, & causam dicere, per accusatiuum extulit, vt etiam alibi in eadem, καί μοι λέγε τὸ ψήφισμα καθ' ὃ ἀπέφυγον τὴν γραφὴν, id est, rogationem, propter quam postulatus sum.

ὅτε μὲν λέγειν μοι μὴ θεῖναι τὸν νόμον, εἰ δὲ μή, καταβαλόντα με ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ.] Primùm quidē, vt ne legē illam ferrē. sin minus, certè vt ne perferrem, sed prorogari rē sinerē, & in aliud tēpus reiici. Est.n. ὑπωμοσία, dilatio, quæ iureiurando postulatur, & impetratur, hoc est, σώματος ἀσθένεια, dilatio propter sonticum morbum, aut aliam legitimam causam impetrata, & ὑπόμνυσθαι verbum, τὸ ὑποτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου.

καὶ ἀπέλυσε με περιγενόμενον γραφὴν ψευδῶν.] Verba sunt psephismatis, quo Demosthenes absolutus est sycophantarum mulcta, quæ plerunque erat quingentarum drachmarum, siquidem quintam partem sententiarum non tulissent.

τοὺς τριηράρχους αἱρεῖσθαι ἐπὶ τῆς τριήρους, &c.] Verba sunt legis, qua lata se rē trierarchicam præclarè cōstituisse gloriatur. Trierarchos elegi in singulas triremes pro modo census, qui sc. denis talentis cēsi essent. Quòd si pluris in censu factitando æstimatæ eorum essent facultates, pro portione quoque collationis & muneris obeūdi necessitatem esse, vsq. ad nauigia terna in singulos, & eorū remigiū. eadē etiā ratione obseruanda in iis, quorum cēsus minor esset classico, id est, denûm talētûm, ita vt plures in idem munus contributi legitimū & classicū cēsū æquarēt, & singulas triremes expedirēt. Ea autē lege promulgata factū esse Demosthenes gloriatur, vt qui prius seni deni trierarchiæ munus obibant, ij singuli binas trierarchias obirēt: quod mirum est, ὃ δυοῖν ἐφαίνετο τριήραρχος ὁ τῶν μὲν ἓξ καὶ δέκα τῶν πρότερον συντελῶν. Et ea lege ita subleuatos inopes esse ait, vt diuites ad iustum collationis modū adacti sint, quod ipse τὰ γεγενημένα appellat, idq. reipsa & euētu patuisse, vtpote cū imperatis triremib' nemo eorū qui ad munera redacti erāt, aut munus detrectarit oblato supplice libello magistratib', aut in vincula ductus sit, aut nauis vlla instrumēto defecta in portu relicta sit. ante hāc autē trierarchiæ cōstitutionē sæpe variata est ratio ei' muneris, id quod ex Oratione περὶ συμμοριῶν satis liquet.

πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποστόλων γιγνομένων, &c.] Omnin. eius belli tēpore, quo omnes classium nauigationes mea lege profectæ sint, nullus apud vos trierarchus libellum supplicem ob id porrigendū duxit, quòd iniuria ea lege affectus esset. nullus in asylum portus vestri confugit, ibique ad aram Dianæ sedit. nullus denique à magistratibus rei nauticæ curatoribus & iudicibus vinctus est propter parēdi contumaciam. quo loco ἀποστολεῖς vocat magistratus rei nauticæ iurisdictionē habētes, qui trierarchis iura reddebāt. Et rurs', ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη προσαγγελλομένων πρός τε τοὺς ἀποστολέας, ὃ πρὸς τοὺς τῶν νεωρίων ἐπιμελητάς, ὅτι γὰρ εἰσῆγον τὰς δίκας εἰς τὸ δικαστήριον περὶ τῶν σκευῶν, eorum enim erat tum cognitio controuersiarum de armamentis nauium.

περὶ τῶν παραγεγραμμένων.] Ita vocat leges perperā latas aut scriptas. De verbo autem παραγράφειν in Orat. πρὸς Λεπτίνην plura.

ἀλλὰ μὴν σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς.] σπερμολόγον dici nugatorem, loquacem, vaniloquum, blateratorem, & vt Plautus loqui solet, qui libens verba funditat, ex Athen. lib. 8. & Actis Apostolorum cap. 17. abundè liquet. Hinc verbum σπερμολογῶ, nugor, & verba loquaciter fundo & deblatero. Porrò autem περίτριμμα ἀγορᾶς Aeschinem vocat, quasi contritum, καὶ κατατετριμμένον ἐν τῇ ἀγορᾷ, hoc est, ἀναίσχυντον συκοφάντην. Aristophan. νεφελ. θρασύς, ψευδῶν συγκολλητής, εὑρησιεπής, περίτριμμα δικῶν. Sic enim περίτριμμα, quasi περι-

περιϊαμβεῖον dixit, & ἀφέσεις δὲ περιϊαμβεῖον. vt alibi. φίλτατα, αὐτὶ τῆ περιϊαμβεῖον, λέγει φθόνος βίαιος κρύπτων, πανταχοῦ, αὐτὶ τῆ περιϊαμβεῖῳ ἐν λόγοις. Hoc fortasse exprimere voluit Quint. in 10. cum inquit, Præcipuéque velut attrita quotidiano actu forensi ingenia, optimè rerum talium blanditia reparantur, &c.

ὅτι τοῦ δήμου ποτὲ χειροτονήσαντος αὐτὸν σύνδικον.] Aeschinem dicit, vt pro Delio sacro diceret apud Amphictyonas, hoc est, vt cōmuni causę Gręcię Atheniēsium nomine patrocinaretur, ab Atheniēsib' σύνδικον esse creatū. σύνδικοι autē dicūtur qui a singulis vrbib' mittūtur patroni ad causam vni' prouincię tuendā. vnde συνδικεῖν verbū idē quod συνηγορεῖν, ac si syndicari verbum fingas pro defendere, & patrocinium præstare. Indéque factum, vt syndici ciuitatum appellati sint, aduocati & defensores iuris publici, quasi in causam publicam communiter incūbentes, quos hodie Deputatos vocāt. Plura in Oratione περὶ Ἀτελείας.

οὐδαμοῦ δὲ λέγειν ἐπιτρέπων.] Atqui tū nulli alij dicendi locus vacuus erat. Nulli certè tum dicēdi locū iste nō præripiebat. Vbi obseruandū οὐδαμοῦ παραπεμπόμενος prolatū, cum negatione implicitā aliam cōiunctionem habere, vt εἶχεν. Idem in eadem (οὐδαμοῦ ἄπονοις ἀφῆκας.] tales quidem illas, quales nemo dicendo assequi possit. Lucian. ἐν Θεῶν ἐκκλησίᾳ ὁ φιλόσοφος οὗτος ἐκεῖνος, οὐδαμῶς ἄλλος, profectò ipse est, non alius.

τίς οὖν ἐκάλεσέ σε εἰς ἐμέ.] Quis igitur in ius vocauit nos? id enim est καλεῖσθαι. vt in Oratione περὶ Τιμοκράτους quoque annotatum est, pro quo τοῦ προσκαλεῖσθαι actiua voce vtitur in Orat. κατὰ Μειδίου.

βοῶσιν ὑμᾶς οἱ συνεργοὶ καὶ συνεστῶτες.] συνεργοὺς vocat astipulatores, & συνεπαινοῦντας, hoc est, collaudatores.

καὶ τὸν ἐκείνου χειροτονήσαντος ἡ βουλὴ τῆς προβουλεύσεως, νῦν ὁ δῆμος αὐτοῦ κατὰ τί.] προβουλεῦσαι. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res cōsulēdo, cēsendóq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogād' erat, cui' erat sc. summa potestas, vt Romæ. & προβουλεύματα sunt curiæ quędā decreta, quę ideo ad plebē deferebātur cōcionatū, in cōcionéq; populi promulgabātur, vt populi psephismate cōfirmarētur. & suprà in eadē hac Oratione προβουλεύματα appellat prœmia sibi per curiā, consiliumq; decreta, his verbis, οἱ ἄθλιοι καὶ τὰ τῶν προβεβουλευμένων, ὡς πολλοὶ ἐξ ἐκείνου διὰ τούτων διαφόρων δίκας ... γεγράφασι. Et προβουλευτὸν dicitur curia, quę sic cōsilijs suis populo prospicit, ne quid perperam ab eo decernatur, aut aliás incommodo afficiatur, vnde quærendæ vitæ perinde vacare nequeat.

καὶ πρότερον τὰ τῆς Ἑλλάδος ἀτυχήματα ἐνδείκνυσθαι αὐτῆς.] αὐτὶ τῆ, ἅπερ ἐνδεικνύοιτο ἐν τοῖς ἀτυχήμασι. quæuis n. verba hæc ἐνδείκνυμαι, ἐπιτρέπω, ἐναποφαίνομαι, ἐπαγγέλλομαι, ἀπεργάζομαι, & similia, implicitam habent loci certi reique significationem, cum ipsa actione vel passione (quæ quidem significatio interdum non primore attentione se promit legentibus) tamen nonnunquam pro simplicibus ponuntur, licet vberiorem significationem habeant.

ἐπεὶ ὅσον γ' ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς πάλαι ἂν ἀπολώλατε.] Nam quatum in vobis fuit, iamdiu periissetis. ἐφ' enim ἀττικῶς in hac significatione cum accusatiuo cōstrui solet, vt ὅσον cum genitiuo. Idē in hac ἐφ' alibi καὶ ἐφ' πρὸς πολλοὺς πάντας καὶ τοὺς ἀποστερεῖν, &c. αὐτὶ τῆ ἐφ' τῶν πολλῶν. Inde illud Hesiodi in Ergis in principio, ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε. Terentius à se dixit: narrat vt virgo integra etiam tum siet à se, παρ' ἑαυτοῦ.

εἴπερ ὁ δεῖξας, ὁ προγράψας, ὁ τῶν ἀδικημάτων οὐδένα λόγον ἔχων.] λόγον ἔχειν, est rationem habere, quemadmodum & ὑπολογίζεσθαι, quod idem significat, vt in hac eadem Oratione supra, ὑπὲρ ὧν ἐπιστεύθησαν, ἐν οἷς οὐδένα ὑπελογίσασθε, id est, iniuriarum præteritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fidei vestræ permissæ sunt, hoc est, iniurias non reputantes. dicitur & ὑπόλογον ποιεῖσθαι. Et, ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι, &c, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, floccifacere.

τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἄν σου, μὴ γὰρ τὴν πόλιν γε, μηδ' ἐμέ.] Quis non despuisset in caput tuum, absit enim, vt id vel in ciuitatem, vel in me ominari mihi contingat. Verbum acerbum, quod rectà ferebatur in Athenienses; ipse in aduersarium detorsit. quod παρ' ὑπόνοιαν dictum est. Est enim figurata locutio, cum aliud dicitur, quàm audiens expectabat. vt illud est Aristoph. in Pluto, φορούμενος ἐν χρυσῷ καὶ ἐν ἀκάνθαις ...

εἰ ὅπου δυστυχοῦντες ἐτύχετε ἀλλ' οὖν ἔξω ἐτέθη ἂν ὁ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἀξίως τοῦτο ποιεῖν.] αὐτὶ τῆ καὶ ἀξίως ... quemadmodum enim optatiuo indicatiui loco vtuntur Græci, ita viceuersa. Idem inferius, ἔδει δὲ συντομωτέρως ὅπως κομισθήσεται προσειδέναι, oportebat prouidere, quomodo frumentum conueheretur. Per indicatiuum enim Græci multa dicunt, quæ nos per coniunctiuum dicimus. Cuius rei complura exempla vide in Comment. Budæi.

ὦ κατάρατε καὶ γραμματοκύφων.] γραμματοκύφωνα vocat Aeschinem contumeliose, quoniam scriba erat, αὐτὶ τῆ, ἐν τῷ γράφειν κεκυφότα.

[illegible].] Atqui si hoc commisissem, iure ab ipsis morte affectus fuissem. μέντ᾽ ἂν autem ex μέν τοι καὶ ἂν compositum est.

τὸ δὲ οὖν κεφάλαιον.] id est, summa autem hæc est, vel, quod autem summatim dici potest, vt ad summam autem dicam. κεφάλαιον pro firmamento & capite causæ ponitur, & quod Latinè in summa, & ad summam dicimus, Græci ἐν κεφαλαίῳ, [illegible] dicunt.

[illegible].] Id est, qui fieri potest, vt nũ ipse indigno, facto se alliget, atq. adeò nefario? [illegible] n. cum dicebat, & [illegible], significabant impiũ, nefarium, scelestum, sicut cõtrà ὅσιον, sanctum, [illegible], innocentem, & nullo scelere contaminatum.

[illegible] &c.] Proinde nos tũ in sacrificiis eram⁹ toti atque in supplicationib⁹. Thebani aũt in eo, vt sese à vobis seruatos ducerent & agnoscerẽt. adeóq; res in cõtrarium circũactæ sunt, vt qui ex istorũ reb. gestis eò redacti erant, alieni vt præsidij egẽtes esse viderentur, idem ipsi vt aliis suppetias vltro mitterent, ex quo etiq. auscultare consil. is meis cœpistis. Vbi obseruãdũ quod [illegible] dixit, idẽ esse quod [illegible]. Et [illegible]. Cæterũ de particulis [illegible], &c. quia hic plura dicere nullus est locus, & copiose de his Bud. in Comment. disseruit, eò studiosiũs relegamus.

[illegible].] Impulsis & productis, siue prouectis. ita enim dicitur [illegible] procedo. Vide Comment. Budæi.

[illegible].] Relinquebat sibi vnusquisq. simul fungẽdi officij facilitatẽ, simul si quid secus accidisset. criminis relationem. [illegible] relatio criminis est, & [illegible], referre & reiicere crimẽ in aliũ, vt solẽt qui excusant. Aliter tamẽ accipitur paulò inferi⁹, [illegible], nempe quòd huic aduersus illos, & aduersus iudiciorũ cognitiones recusare criminationẽ multipliciter licet. Primùm enim dicet præiudicia in illorum absolutione facta, deinde quòd huic non licet accusare Ctesiphõtem, qui prius illis negocium nullum exhibuerit, qui eadem tum tulerunt, quæ hic nũc tulit, & quòd legibus nõ liceat iam huiuscemodi res criminari. hic [illegible] pro recusare ponitur, hoc est, exceptione crimen summouere & reiicere.

[illegible].] Toto tempore belli. Ita Græci accusatiuis vtuntur, non significantibus temporis spacium.

[illegible].] Quod est apud Isocratem [illegible] pro eo quod est, non in his positũ est rerũ momentũ, non hæc ad rem magnopere pertinent, Demosthenes hic pleno sermone dixit. Cicero in Oratore ita vertit, Itaque se purgans Demosthenes, negat in eo positas esse fortunas Græciæ. Tale est illud Luciani in tertio: Nõ põdera rerum, nõ momẽta sumus. quod autem mox sequitur, [illegible], notandum ἀλλὰ [illegible] interrogatiuũ pro nũquid igitur, sed nunquid poni, quẽadmodũ ἆρα [illegible]. Cùm verò non est interrogatiuũ, vt hoc loco, pro non autem, non item sic non potius, sicut etiam [illegible].

[illegible].] [illegible] est, qui liberã habet plenámq. rei cõstituendæ potestatem. Vnde [illegible] apud Plutarchum. Vide Comment. Budæi.

[illegible].] Multa n. huiuscemodi variis ex occasionibus fiebãt. Vbi notanda dicendi formula, [illegible], quod temerè est, & sine iudicio, vt idem alibi, [illegible], prout fortuna tulerit, prout euenerit. Ita in hac etiã suprà, [illegible]. Neq. verò vnus erat quorũlibet hominum, sed ex eorum numero, quos populus deuouere solet, diris q. exsecrationibus prosequi. Idem alibi. [illegible]. At enim ipsæ literæ obscuro quodam loco, temeréque positæ sunt, &c.

[illegible].] Aeschinẽ Tragicũ simiam vocat, quòd cum esset nequissimus, splẽdidis verbis probũ ciuem ageret. Eras.

[illegible].] [illegible] dixit [illegible] quemadmodum & [illegible] ponunt. Lysiaς [illegible], hoc est, [illegible], hunc & illum.

[illegible].] Est in hisce verbis [illegible], id est, solœcismi similitudinem præ se ferens. A secũda enim persona singularis numeri ad secundam pluralis transiit. Sed illa verba [illegible], & reliqua, per apostrophen à persona iudicũ ad Aeschinẽ dicta sunt per pa-

renthesim. Est etiam apud eundem parenthesis, sed προσθέσεως καὶ διηγήσεως, huiusce modi infrà in eadē hac Oratione, ἀγαθῇ (οὐκ ἔχεις) τύχῃ συνδειπνοῦντός, ὃ ἐμαυτὸν φαύλας κατηγορεῖς. Egregiā verò tutè credo fortunā ade ptus, meā fortunā vt calamitosam accusas. vel, bona tu ipse sc. fortuna vitā hactenus egisti, qui meā vt despicādā exprobres. Sic quædā sūmi Oratores è vulgi sermone in scripta sua politissima trāsferenda esse duxerūt, quę quidē populari esse vellēt: quale etiā apud Latinos est, quoad eius fieri potest, & in præsentiarū, quo & Tacit', & Vlpianus vsi sunt post M. Catonē. Idē Demosthenes suprà, πάνυ γὰρ ἀκριβῶς (οὐχ ὅπως) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ ταῦτα τὰ βήματα ἀλλὰ μὴ ταυτὶ δεῖ-[illegible], ἐγώ, &c.

πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ.] Id est, improbitatem. sic ἀγνώμων κριτὴς, iniquus iudex est Xenophonti.

τὴν ὅλως τῶν πάντων ἀνθρώπων τύχην ἣ κοινῇ ἐπέχει.] Id est, τὰ πάντα κρατοῦσαν, τῶν πάντων κρατοῦσαν, qua homines feruntur & aguntur. Est enim ἐπέχειν τὸ κρατεῖν, obtineo pro potestate, & regio imperio.

τὸ δὲ προσκεκρουκέναι, καὶ μὴ πάνθ' ὡς ἐβουλόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι, &c.] Quòd autem nostra ciuitas aliqui felix in paucis inceptis offendit, nec omnia nobis ex animi sententia successerunt, in eo ego verò ratam quandam partem, ad vósque pertinentem tulisse existimo communis aliorum mortalium fortunæ. vbi τὸ ἐπιβάλλον μέρος dixit pro eo quod est, τὸ καθῆκον μέρος. ἐπιβάλλει enim τὸ ἐφάπτεσθαι τοῦ προσήκοντος, vt ἐπιβάλλει μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, pertinet ad me.

ὡς ἐμαυτὸν δοκῶ. νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν.] Vt mihi ipse videor. existimo autem & vobis quoq. me videri rectè id reputare, censerique δοκεῖν.n. dicitur, quod inter multos conuenit, & communiter placet. Isocrat. περὶ οὗ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, quod cōstat inter multos, de quo conuenit.

καί μοι πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς μου ψυχρότητα καταγνῷ μηδείς.] Me per deos immortales nullus ineptum esse iudicet, nullus ita hoc quod dicturus sum excipiat, vt frigidum & absurdum. id.n. ψυχρὸν καὶ ψυχρότης dicitur, quemadmodum Latinis frigus & frigidū, id est, absurdum, nec plausu excipiendum, cui facetum & plausibile opponitur. hinc ψυχρολόγοι, qui ineptis & futilibus, & absurdis verbis vti solent, & ψυχρολογεῖν, frigida verba, ineptáque & scurrilia fundere. Obseruandus verò & hic dicendi modus, καταγινώσκω σου τάδε, hoc de te, iudico & existimo. ex quo fit vt & sic dicant, καταγινώσκω σου ἀμαθίαν, ὃ κακίαν, ὃ φθόνον, & similia, pro iudicio imperitum, &c.

χρημάτων εἰσφορᾶς, εἰσφέρω.] Id est, in publicum pro modo census conferre. id enim εἰσφέρειν significat, tributum pendo, quod Plinius in Panegyr. Græcorum more inferre tributum dixit. Plutarchus, ὥστε παύσασθαι τὸν δῆμον εἰσφέροντα, ita vt populus tributum pendere desierit & εἰσφορὰ tributum & collatio. Dicitur tamen & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatim hominibus collatis. Idem Demosthenes in eadem hac, τοῖς, πάντοτε τῶν ἀδυνάτων εἰσφέρειν καὶ πάντα ὑπομένειν.

ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον.] Aeschini obiicit, quòd noctu ministrans initiandis, abstersο luto iussit eos dicere, ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον, id est, euasi mala, sum nactus meliora. Significat autem ab iis dici solere, qui initiabantur, cum peractis initiis, quibus agitabatur ante mysteria, iam ad honorem initiationis admitterentur. Eras.

καὶ κιττοφόρος.] κιττοφόρος, id est, Piciferum dicit Aeschinem ab aniculis cōpellatum, quemadmodum & λικνοφόρον, quod picas & vānos capite baiularet. Nam his in mysteriis Bacchanalibus vtebātur, quod ea auis sacra sit Baccho, & Vannus in omnib. mysteriis adhibebatur. Vnde Vergil. Et mystica Vānus Iacchi. quadrat in hominē infimum, & despicatissimæ sortis. Eras.

ὅπη δή ποθ' ὡς καὶ ὁπωσδήποτε ὁπωσοῦν.] Hoc est, καθ' ὅντινα δή τινα τρόπον, quouis modo, quomodocunque. Dicitur & ὁπωσοῦν, & ὁπωσδηποτοῦν, & ὁπωσοῦν, & ὁπωσοῦν, & ὁπωσδήποτε, & ὁπωσοῦν, & ὅπῃ δή, ὅπῃ οὖν, &c. De quibus omnibus & aliis copiosè in Comment. Bud.

οὐ καταισχύνας μὲν δὴ οὐδὲν τῆς προϋπαρξάσης τῆς τύχης.] Id est, nihil dedecorasti eorū quę tibi antea cōtigerāt, quę anterior fortuna tua tulerat. hoc est, τῶν προϋπαρξάντων σοι, vel, τῶν πρότερον ὑπαρξάντων σοι.

ἀλλὰ γὰρ πρὸς ἃ τῆς πενίας ἀπολογηθεὶς ἄν τις, περὶ τούτων τῶν ἰδίων σοι βεβιωμένων κατηγορήσω. Verūenimuerò, cūm hæc mihi prætermittēda esse cēseā, quorū paupertas tua deprecari crimē quorūdā opinione posset, ad propria iam crimina mētis tuæ, morúmq. tuorum veniā. Hic ἀλλὰ γὰρ simpliciter pro sed.n ponitur. Interdū autem ipsum ἀλλὰ vicissim percunctationi & respōsioni seruit, vt in hac eadem suprà, τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. id est, quàm tandem ob causam eos euocaretis? at pax iam erat omnibus an ad bellum potius? at ipsi de pace in consilium iam ibatis. Hoc ita Cicero expressit in Verrem: Cognitorem ascribit Sthenio, quem,

cognatum

cognatum aliquem aut propinquum: non, Thermistiú aliquē honestum hominē ac nobilē: nec id quidem ad Siculú, in quo aliquis splēdor, dignitasq. esset minime, &c.

λαγὼ βίον ἔζης δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν.] Id est, leporis viuebas vitā, timens ac tremens, ac semper expectās vt vapulares. Prouerbium est, de quo Eras.

ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι.] Ob conscientiam scelerum. Dicunt enim συνειδὼς ἁμαρτήματα αὑτῷ, quod Fab. imitatus est in tertio de instit. Or. Sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti.

ἐξέπιπτες.] Explodebaris. ἐκπίπτω ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλομαι, eiicior, expellor. Idem alibi, αὐτοὶ δὲ τῶν ἔργων πάντων ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἐξέπεσον, eiecti sunt.

τριταγωνιστὴς ὢν ... καὶ ... τριταγωνιστεῖν.] Notādum δευτεραγωνιστάς, scenicos, siue histriones dictos, qui secundas partes agebāt, τριταγωνιστὰς verò, qui tertias & vltimas. id quod probrosè Demosth. Aeschini obiicit. Vtraq. verò hac voce, & verbo etiam τριταγωνιστεῖν, & δευτεραγωνιστεῖν alibi vtitur, vt in Oratione περὶ παραπρεσβείας. Et in hac περὶ στεφ. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν.

καὶ ταῦτα εἰδώς, ὅτι καὶ οἱ σύμπαντες, μέρος γε ..., τῆς βλασφημίας ..., καὶ ...] Præsertim cum scias huius tuę maledicentiæ, si non summam, saltem partem quandam ad vniuersos pertinere, ad te quoque in primis. Quod dixit μέρος γε, Cicero diceret, partem certè quandam. De γε autem particula vide Comment. Bud.

πῶς οὐκ ἀδικεῖς, καὶ ... &c.] Id est, Nónne tu improb' es? Ita n. Græci per hanc particulam quibusdam interrogationibus vtuntur, quæ non perinde Latinis vsitatæ sunt. Idem, πῶς ... Et rursus, πῶς ... quis n. inficias ire potest? Plinius in epistolis: Constanter inquis, & fortiter, quidni? ... πῶς γὰρ οὔ; Horat. Qui nescit versus, tamen audet fingere, quidni? Idem Demosth. suprà in hac eadem, οὐκ ... πῶς γάρ; qui enim fieri posset?

ἐν οἷς τῶν ὅλων τις κίνδυνος ἦν τῇ πόλει.] Cum ab aliquo periculum impendet, quæ ad summam rerum pertinent. Ita enim κινδυνεύομαι dicitur, vt κινδυνεύω, non eadem tamen significatione. Idem, ἐν οἷς ἂν τὰ μέγιστα κινδυνεύηται τῇ πόλει.

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς.] Id est, non eadem ancora nititur qua vulgus hominum. significans illum nouis, minimēque vulgaribus præsidiis niti. Suid. admonet esse prouerbium, & subaudiēdum ancoram. Eras. Vide prouerbium, Duabus ancoris fultus. Item, Non vulgari ancora.

μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα.] Id est, nihil te Philippi gratia dicere, cum quo nihil esset negocij, a quo nihil sperares. dicitur & οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς σε, nihil est mihi tecum negocij. Idem, ὅτι πρὸς σὲ μηδέν ἐστί σοι πρᾶγμα λυπεῖσθαι, &c.

ἐπεὶ φέρε, εἰ τοῦτο δοθείη παρ' ὑμῶν.] Quòd si mihi à vobis hoc daretur, vt vos mea causa vsq. adeò restituissetis imperio, in Græcorū perniciē crescenti. vel, quippe si mihi hoc tribueretur. Ita. n. hic verti potest τὸ ἐπεί. Sic Cic. in 3. Tuscul. Quòd si tales nos natura genuisset, vt eā ipsā intueri & perspicere: & reliqua. ἐπεὶ εἰ τοιούτους ἡμᾶς ἡ φύσις ἔφυσε.

ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες, &c.] De proditorib. patriæ loquēs, ἀλάστορας vocat, hoc est, depopulatores, pestes, & interneciones. Sic. n. dicitur ἀλάστωρ, vt ἀλιτήριος. Athen. lib. 12. ... ἀλάστωρ, hoc est, pernicies, pestis, internecio, populator totius Siciliæ. Sequitur autem, ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, id est, imperij & finiū patriæ circūcisiores, qui laceram patriam & mutilam flagitiosa proditione reddiderunt. ἀκρωτηριάζειν. Est enim ἀκρωτηριάζειν ἡ ... τὰ ἄκρα τέμνειν.

ὁ μέγιστον δὲ τεταγμένος τῶν κατ' ἐμαυτὸν πολιτευομένων.] Id est, curæ & administrationi præfectus, & summā curā habens & potestatem ... καὶ βουλεύειν τῇ πόλει.

οὐ γὰρ ἀξιῶ ... τῇ πόλει.] Neque ex hoc maximè cēseri me velī inter ea quę ego in publicū cōtuli. Neq. hoc nomine maximè censeri me de republica meritum volo, vt quidem sunt reliquę meę actiones. neque eo nomine in primis mihi placeo. Hoc imitari eadē loquēdi forma Latini nō possūt.

ταῦτα προυβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς.] His ego propugnaculis circūmuniui Atticū agrū. προβάλλομαι, propugnaculum oppono, velamentū & integumētū obtēdo & circūdo. Vnde προβλητής? ὁ ... προβάλλων ἑαυτὸν, propugnator, protector, &c.

μισθαρνοῦντα δὲ τοῖς καιροῖς, καὶ ... τῶν ἐχθρῶν ... δουλεύοντας.] Seruire temporib. hostium & occasionib. gerendæ rei contra patriam, quod proditoris est facinus. Quid porrò sit seruire, & quàm variè Græci dicant seruire tempori, vide in Comment. Budæi.

ὁ ... καὶ συνείρειν ..., τοῦτο ... καὶ ...] συνείρειν τὸν λόγον, est continuare sermonē, oratione continua vti. De iis dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Et συνείρειν ... inquit Xenophō: quod Quintilian' lib. secundo cōnectere dixit, & alibi

continuare verba vocat, Cicero autem declamare appellat, in Oratione pro Planco, & Roscio Amerino.

[illegible]] Id est, propter legẽ quam abrogasti. de [illegible] autẽ particula, & similibus, alibi dictum est.

[illegible] pro audaci & strenui spiritus homine actiq; posuit: quemadmodum & [illegible], audax facinus, instãtia, & egregium, strenuumq; factũ dicitur. Quod autem sequitur [illegible], cũ oporteret, vel oportebat: notandum quod [illegible], plerunq. quidem cũ subiunctiuo construitur, vt, [illegible]. Interdum vero & optatiuo, sed tũ demum, cùm res preterita narratur. Sic supra in secunda [illegible]. Id quod etiam in [illegible] & [illegible] obseruatum inuenimus [illegible] vt supra in eadem hac [illegible] (Sic enim per optatiuum in omnibus libris legitur, & manuscriptis & typographicis, quasi vero si quis ea probra quibus ipse præditus est, alteri ipse prior obiecerit, vel prior, occupasset alteri obiicere, vel, de altero dicere occupasset, quæ sibi inesse vitia nosset, continuo ita futurum sit, vt alteri insint ipsa, nec qui hæc audiuerint non ipsũ æstimaturi sint, quinam homo ille sit, qui hæc protulerit. Vbi figura Attica, accusatiuo, pro genitiuo vsus est, &c. Notandum etiam quod [illegible] hoc loco dixit pro continuo & protinus, hoc est, ideo. Est autem [illegible].

[illegible].] Aeschinem tragicum Theocrinẽ vocat. Fuit autẽ in primus Tragœdiarũ actor, deinde calũniator & sycophãta. Vtitur & Hieronym⁹ in epist. ad Furiã, de Viduitate: Vbicũq. viderẽt Christianũ, statĩ illud de triuio [illegible]. Eras.

[illegible].] Ne tũ quidẽ cũ istos calumniatores sceleratissimos homines, tãquã feras in me bestias protruderent & adurgerent, charitatẽ ciuilẽ patriámq. destitui aut prodidi. [illegible], est incitare in eũ & irritare, stimulare & impellere, vt hoc loco, vnde [illegible] impressio ruẽtis aciei, impetúsq; militũ cuneatim incurrentium.

[illegible].] Videte per deos immortales, videte inquam, ne sic annuatis, vel dij prohibeant Est enim [illegible]. Synesi. [illegible]. Absit, vt hoc facias, vir mihi amicissime. Vide Comment. Bud.

[illegible].] Id est, sola inuidia impulsus, nullius criminis reum in iudicium protrahens, vel, neque te pudet iudicium nunc mihi dictare atque constituere, non criminis alicuius, sed liuoris & inuidiæ. Non enim ob indignitatem rerũ malè gestarũ, aut rogationis contra quam dicebat perlatæ, sed ob inuidiã coronæ Demosthenĩ preconio delatæ stimulabatur. Dicitur itaq. [illegible], pro eo quod est iudiciũ rei constituere, vt Cicero loquitur, & rei actionem dare, vel litẽ intẽdere, dictare iudiciũ, quẽadmodũ & [illegible], de quo tamen alibi. & [illegible], litem vel crimen, vel dicam impingere, & diem dicere, hoc est, deferre, postulare criminis, vt in hac eadẽ, [illegible] dixit. & alibi, [illegible] falsum crimen intendere. Porro [illegible] esse aiunt de rebus perperam factis, [illegible] de legibus perperam latis. Vnde in eadẽ hac supra, [illegible].

[illegible]. Cũ autẽ mihi perorando anteuertisset (quippe præscriptionis instãtiã ipsi, nõ rectę cõtrouersiæ, in iudiciũ deduxeramus, vel propterea quod super præscriptione iudiciũ erat cõstitutum, nõ super causę capite,) & hęc ipse cum legisset, &c. Ex quibus verbis intelligimus, in exceptionis & translationis cõtrouersia, priores esse partes in dicẽdo eius vnde petitur, id est, rei. Notandum præterea [illegible], esse rectam intẽtionis depulsionem, iustam & plenam recusationem, quod fit, cũ is qui in iudicium vocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summotoria vtitur, ne litis excipiẽdæ diuerticulo. & [illegible], recta via pedẽ cõferre cũ actore, actionémq; ipsi & intentionẽ plena recusatione propulsare, nõ exceptione aliqua reiectrice, aut iudicij declinatrice, experiũdi iuris potestatẽ auferre, certaménq. detrectare, id quod fit, cũ re⁹ trãslatione vtitur, aut iudicij, aut personę, aut tẽporis, aut alia prescriptione nititur magis quàm causę iusticia & ęquitate. Quas exceptiones qui trãsmutandas esse ducit, & cõtrouersię statũ in sũma causę ponit, vt firmitudine iuris fret⁹, is [illegible] dicitur, quasi pede collato, & recto certamine cõfligere, collatis causę firmamentis, quasi signis, ambigere & litigare, rectã causę caput petere. Idẽ Demosthenes [illegible]

[illegible]

[Greek] ...

[Greek]] Verba sunt scribæ recitantis testificata. ac si diceret: Aiunt hi se affuisse, cũ Phormio Apollodoro denunciaret. Si Apollodorus negaret id esse exemplũ testamenti Pasionis, quod Phormio in Echinum intulisset, per se iã nõ stare quo minus si Apollodorus tabulas aperiret, inspiceretq; quas Amphib apud arbitrũ promiserat, Apollodorũ autẽ ipsũ inspicere noluisse, hoc est, cum Phormio obtulit se aperturũ tabulas, aut aperiẽdas daturũ. Vt. n. alibi etiã dictũ est, [Greek] est denunciationis genus, cũ partes extra iudiciũ diẽ cõstituũt ex cõposito, vel alter alteri diẽ dicit ad aliquẽ actũ iudicio procul agẽdũ: vt fit, verbi gratia, cum exhibitoria est petitio ad instrumẽtũ exscribẽdũ. Echinus autem est capsula, intra quam claudebatur instrumentum litis, & ea quæ in acta proferri erant, vel (vt erat tum mos in priuatis litibus agitãdis) apud sequestrem depositum, quoad palam in iudicium proferrentur ad sentẽtiam ferendam. Itaq; [Greek] dicebant pro eo quod est, apud acta proferre. Idem in eadem, [Greek] &c.

[Greek]

INterpres Demosthenis in ea Oratione, quæ de falsa legatione inscribitur, i. [Greek] Contendentibus, inquit, Atheniensibus cum Megareis de Salamine insula, Solon Atheniensis Homericis versibus causam suam iudicib. approbasse dicitur, versum commentatitium Homericis versibus intercalando. Cum. n. Homerus dixisset, [Greek], id est, vt Lapus ex Plutarcho vertit, Bis senis Salamine Aiax cum nauibus ibat. addidit Solon hunc versum: Cecropidũ quo castra locat posuere phalanges, [Greek]. Hoc modo docuit Salamina omni memoria Atheniensium fuisse, sicq; disceptatoribus Lacedæmoniis Salamina Megareis abiudicata. Meminit Fab. lib. 5. Bud. in Pandect.

[Greek]] Etiamsi rationes iam administratæ reipublicæ reposciti fuerint, iterũ tamen iterũmque reddere rationem offerentes & paratos. Ita enim & Platoni de republica [Greek], palam offerre & proferre in medium significat, quemadmodum hoc loco etiã Demostheni. Porrò [Greek] est, aut dicẽdę causę, aut rationis reddẽdæ necessitas sine præscriptione aut temporis, aut personæ, aut rei iã iudicatæ & finitæ. Ita autem etiã [Greek], & [Greek], & [Greek] dicũt, vt [Greek], & [Greek]. Vnde statim subiungitur, [Greek], & [Greek] pro eodem dixit.

[Greek]] Age illa concessa sint, age iam veniamus ad temporum rationẽ, quæramúsq; cur reddenda sit eorũ ratio, si preterit eorũ in tẽpore gerendarũ occasio legatorũ culpa. Vbi obseruãdũ, cũ [Greek] iunctũ, [Greek] esse, vt Latinis, quod si etiã, pro quo Cicero, Porrò autem dicere solet, quomodo & Terentius, Porro autẽ Geta ferietur alio munere, vbi hera pepererit, porrò autem alio, vbi erit puer natus.

[Greek]] Quicquid postea fecerit, seruare denuò non poterit, vel nullo pactõ denuò seruare poterit. Sic dicitur etiam, [Greek], quicquid euenerit, [Greek], quicquid accidisset.

[Greek]] Quod institutum secutus sit, qui ad locum reipub. gerendæ capessierit. [Greek] enim præter cætera, officium & munus significat.

[Greek]] [Greek] metaphoricè dixit, quasi optionem & secũdas partes negocij suscepti tractantem, quasi secundariũ proditorẽ. Siquidẽ [Greek] sunt scenici, qui secundas partes fabulæ agũt, vt [Greek] qui tertias. Quod autem dixit, [Greek] hoc significat, ad consiliũ & curiã referẽs, cum populo agens. Idẽ [Greek].

[Greek]] Hoc est, hoc agente me & laborante, [Greek]. est enim [Greek] contendere & laborare vt aliquid fiat, quod etiã agere Latinè dicitur.

[Greek]] Docuisse se dixit, præsens pro præterito, Attico more. Idem alibi, [Greek]. cui simile est illud Ciceronis in Oratore: Sed ego idem qui in illo sermone nostro, qui est expositus in Bruto, multum tribuerim Latinis, vel vt hortarer alios, vel quod amarẽ meos, recordor longẽ omnib. vnũ anteferre Demosthenẽ. Et in pri. de Orat. Memini dici mihi ludorũ Romanorũ dieb. L. Crassum, quasi colligendi sui causa se in Tusculanum contulisse.

[illegible] χρήματα [illegible] Θηβαίων [illegible]κηρυξάμενος.] Et ea propter Thebanos pecuniæ quandam summam edicto pronunciasse, ei dandam qui eum interfecisset. In quo sermone subintelligimus [illegible], vt sit [illegible] quod autem Græci dicunt [illegible] χρήματα [illegible], Curtius significare voluit, cum licitari hostium capita dixit. Vide Comment. Bud.

οὐ γὰρ εἰ φαύλοις [illegible] ὑμεῖς.] Neque enim quod vos sæpe hominum despicabilium opera soletis vti in rebus vestris publicè administrandis, idcirco quoque despicabilia sunt ea quæ nobis committenda exteri credendáque duxerunt, multúmque abest, vt ita res se habeat. Idem in eadem, οὐ γὰρ ταῦτα [illegible], οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. Neque enim illorum loco hæc nobis obtigerunt, multúmque abest vt ita sit. Idem in eadem, pro [illegible] πολλοῦ δεῖ [illegible] dixit.

[illegible].] Id est, hoc egisse, vt Philippus imparatos opprimeret. vt enim [illegible] significat sistere ad iudicium, ita [illegible] est sistere aliquem, &c. vt præsto sit, vel præsens, facere, & vt inter negocium tractandum adueniat, etiam vt interdum importunus adsit, & tractantes, agentesque opprimat.

[illegible].] De infinitiui natura, quòd non modo accusatiuum, sed etiam ante se nominatiuum poscat apud Græcos, vel in contextu orationis existentem, vel subauditum, vide Comment. Bud. & in Orat. [illegible]

[illegible].] Cum autem vos ægre, asperéque hæc tulissetis, quòd dixissem me ne ea quidem sperare. Ita facite, inquam, ô viri Athenienses, vt si quid horum fiat quod vobis promittitur vt istos collaudetis, & honoribus afficiatis, & coronis donetis, in me autem nihil horum conferatis. At verò si quid in contrarium cesserit, videte etiam, vt illis succenseatis, non mihi, qui rem totam ad me nihil pertinere contestatus sum. Idem, [illegible]. Nihil igitur de rebus bellicis dixeris, quę minimè ad rem quæ agitur, attinent. Conuenit autem & indicatiuo & subiunctiuo [illegible].

[illegible].] Ac si diceret, ad me verò harum rerum vel præmij, vel offensionis nihil pertinere volo, idque contestor. Dicunt enim [illegible], [illegible]. Hoc est, non sum particeps, non communico consilia cum aliis, nolo implicari.

ὑπαγορεύων γὰρ ὑμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὰς [illegible].] Id est, cum enim scribæ officio fungeretur, ipse apud vos (ad iudices loquens) recitanti præconi legis huius verba præibat. Id enim à Latinis præire dicitur, quod Græcis est [illegible]. Plinius in epistolis de pseudochristianis quibusdam loquens: Cum præeunte me, inquit, deos appellarent, & imagini tuæ, quam propter hoc iusseram cum simulachris numinum afferri, thure ac vino supplicarent præeunte me dixit, id est, verba præloquente. Liuius lib. 8. de Decio deuouente se: Agedum, inquit, pontifex pop. Rom. præi verba quibus me pro legionibus deuoueam. Bud. in Pandect.

[illegible].] Hoc est, [illegible], sibi concilient. [illegible] idem fermè est quod [illegible].

[illegible].] Non igitur hic pœnas ideo non pendet impostura in perniciem vestram admissæ, quod & Lacedæmoniis & Phocensibus Philippus imposuit, neque enim id æquum est. Vbi videre est, duas negationes geminatas affirmare interdum, vt apud Latinos quoque. Idem alibi, [illegible], &c. Iubente autem illo dicere, atque huiusmodi aliquid iactabundè, iuuenilique ferocia pollicente nihil non se facturum. Hoc enim significat [illegible] vnce passiue prolatum.

[illegible].] Quid igitur prodest Chersonesum superesse, & esse incolumem, quam impunè à Philippo diripi possit, cum primùm illi commodum atque etiam visum fuerit? quam variè [illegible] vocabulum accipiatur, vide in Comment. Bud.

[illegible].] Vsus est verbo [illegible], id est, tumultuari, pro in tumultu esse, & quasi tumultum decernere. id fermè quod lingua vernacula dicimus emoueri, aut etiam mussitari, quod verbum à mutiendo, id est, mussando deductum est. Populus enim multa in huiusmodi consternatione summissim dicere solet, quæ apertè non audet. Vide Annot. in Pandect.

[illegible].] [illegible], est animo beneuolo accipere aliquid, & gratiam habere, cui opponitur, [illegible].

[illegible].] Sin ei conatus non successerit,

ceſſerit, hæc atque illa cauſabitur: atqui id iniquum eſt, at id iure fieri non poteſt. ἀλλὰ poſteriore loco cum interrogationem excipit, ſignificat atqui & profectò. Idem Demoſthenes alibi, [illegible] certè id turpe eſt. Cic. pro lege Manil. Quid verò tam inauditum, quàm equitem Rom. triumphare? at eam quoque rem pop. Rom. non modo vidit, ſed etiam ſtudio omni viſendum putauit. Interdum ἀλλὰ τί δή, pro ἀλλὰ [illegible], vel pro τί δ' ἀλλά dicitur, vt infra in hac eadem, [illegible] at enim fortaſſe.

[illegible]) Iam verò ſi probare non poſſemus. Idem alibi, [illegible]. Atque etiam, vt opinor, hoc dicturi ſunt. Sic οὐ μέντοι, neque verò. Idem in eadem, [illegible] &c. Neque verò ex his tantum manifeſtum eſt &c.

[illegible]) Verùm quænam eſt iſta tua æ communitas? quæ tanta huius prouidentia, pro Philocrate. Accipitur enim pro verum, & pro ſed καὶ μήν, & ſerutt [illegible]. Quod autem mox ſubdit, [illegible] &c. Cicero pro Roſcio ad verbum ſic tranſtulit: Nónne ſupercilia illa penitus raſa olere malitiam, & clamitare calliditatem videntur.

[illegible]) Vt ὅτι, vel [illegible], vel [illegible] ſæpe abundat, ita ſæpe etiam deeſt, præſertim vbi locus cauſam habet à præterito. quanquam hîc quoque deeſt, cum de futuro dixerit. habet autem vim optatiuam. Neque enim te vt imperitum negabis habere, quod reſpondeas, quod dici poterat ὅτι [illegible] enim [illegible] eſt. Vide Comment. Bud.

[illegible]) Autores ſunt Suidas, & interpretes huc loci, apud Athenienſes [illegible] dictam eſſe [illegible], id eſt, legitimam concionem, quę ſixa ſtatáque erat concio, & ter in menſe habebatur. [illegible] autem, id eſt, conuocatam ſiue indictam, [illegible], quæ repentè noua quadam de cauſa fiebat. Sic etiam apud Romanos Senatus habebatur aut legitimus, aut indictus. Legitimus quidem, ſtatis diebus. Tranquillus in Aug. Sanxit, inquit, ne plus quàm bis in menſe legitimus Senatus ageretur, ſcilicet Calēdis & Idibus, &c. Edictus autem vel indictus erat, qui ob negocia incidentia repentè incidebatur. Idem in Caſ. Poſtquam Senatus idibus Martiis in Pompeij curiam edictus eſt, &c. Capitol. in Gord. Non legitimo, inquit, ſed indicto Senatus die conſul iam domi conuentus cum prętoribus, ædilibus, & tribunis in curiam venit. Ex Annotationibus Bud. in Pandect.

[illegible]) At furore id agitari eſſet, [illegible] ex [illegible] & [illegible] cōponitur, pro at vel atqui. Vide Comment. Bud.

[illegible]) In comitatem, benignitatémque compoſitus. id enim [illegible] vocant Græci. Vnde philanthropia non modo humanitatem, id eſt, morum clementiam, ac benignitatem ſignificat, ſed etiam liberalitatem, [illegible] & [illegible], pro benignè dato, ac liberali facinore, benignitatiſque pleno. Sic Latini benignè facere dicunt. Cicero pro Plancio: Docet grātiorum etiã tribubus Plancium, quòd multis benignè fecerit, pro multis ſpoponderit.

[illegible]) Proinde ille erat ipſe commodis pacis captatorius, commodis pacis inſeruiturus, hoc eſt, longè magis intererat eius pacem coire & componere, quàm veſtra. Eſt enim modus loquendi per participium cum articulo, et idem [illegible]. Et ſerutte eſt additum eſſe & nomen colere, vt etiam alibi dictum eſt. Vide [illegible], & ſcenæ ſeruit apud Ciceronem, &c.

[illegible]) Id eſt, quod iam antea omnes concionum dies conſumpti eſſent. id enim hoc loco [illegible] ſignificat. Vtitur paulò aliter Iſocrates in Panegyrico.

[illegible]) Cum eſſem tum Senator, id eſt, [illegible], rogationem tuli, cum populus rem Senatui permiſiſſet, vt primo quoque tempore legati proficiſcerentur. [illegible] enim [illegible], ſignificat dare autoritatem & poteſtatem. Dicitur etiam [illegible]. Eſt enim [illegible], legatus qui cum poteſtate mittitur. Idem in eadem, [illegible].

[illegible]) Id eſt, operam ſuam illi venditantes, & in adulationem effuſi, ſeſe illi commendare atque inſinuare cupientes, & veluti lenocinantes omnibus obſequiis. Quibus verbis aut ſimilibus reſpondens Æſchin. [illegible] ita inquit, [illegible]

[illegible], sed operam Alexandro venditans propter odium, quo ipse Demosthenem prosequitur. Ergo [illegible] Greci dicunt, quod venditare se alicui Latini, hoc est, per assentationem operã suam vltro spondere, quasique venalem ostentare. Cicero ad Atticum, Quomodo autem se venditant Cæsari?

[illegible]) Xenia Demosthenes appellat dona quæ à Philippo rege legatis Atheniensium donabãtur. Lautia ea à Romanis vocabantur. Volens autem Philippus legatos Atheniensium corrumpere donis, xenia splendidissima eis mittebat. quod Demosthenes vnus ipse legatorum cauere volens, orare cœpit Philippum, vt iis xeniis captiuos Atheniensium redemptos legatis dono mitteret, vnde [illegible], inquit, [illegible]. Propterea falsæ, peruersęque legationis Æschinem collegarum insimulans, xeniorum cũ obtentu corruptum esse à Philippo donis ingentibus dicit. [illegible]. Xeniorum inquit, prætextus à Philippo quæsitus est. Hoc est autem, vt arbitror, quod Vlpianus significare his verbis voluit, Sed nec xenia producenda sunt ad munerum qualitatem, hoc est, munusculorum prætextu quæsito non sunt aucupanda munera, quæ sumptu onerare prouinciales possint. Vide Annot. in Pandect. vbi plura etiam de xeniis & lautiis, &c.

[illegible]) Postquam autem ego suadere cœpi Philippo, vt ea quæ sub xeniorum nomine ipse in istos largiebatur, in redimendis captiuis consumeret, nec contra ille quippiam honestè dicere poterat, nec vero illud causari & respondere, At hic & ille iam habent, nec vllo iam pacto vitare eam impensam, tum demum spopondit ille quidem, sed rem in Panathenęa reiecit, quo tempore se missurum ait. [illegible] pro hic & ille dixit. Sic [illegible].

[illegible]) At credo isti præstantiores se, quàm ipse me præbui. at isti credo in ea re me superauerunt. Ita enim & Latinis Credo alicubi ironicũ est, sicut Græcis [illegible]. Cicero de natura Deorum, de latronibus & sacrilegis loquens, Credo aut hos mortis timor terret, aut hos religionis.

[illegible]) Ostendere volens Demosthenes quàm difficilis res esset, & quàm impedita, rem populi suffragio decernẽdam conficere & exequi [illegible], ita inquit, [illegible], &c. ad est, Apud vos autem rem ipsam curiæ innotescere moris est, déque ea re Senatusconsultum fieri, idque tum demum, cum aut de mittendis legatis vestris, aut audiendis aliorum, concionis edicta proscripta sunt, non item semper. Deinde concione aduocata (id quod tum solenne est fieri, cum præscriptus legum congruit è re nata) oratoribus videndum est, vt cum consilia sanè vtilia commodáque Respublicę in medium attulerint, dicendi quoque facultate iis præualeant, qui è diametro in medium allatis pugnantia, vel imprudentia ipsi lapsi, vel ducti improbitate, tueantur. [illegible] enim dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendóque in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius erat scilicet summa potestas, vt Romæ. De hoc verò dictum nobis etiam est [illegible].

[illegible], &c.) [illegible] Demostheni [illegible], hoc est, tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre, & hoc loco, & alibi dicitur.

[illegible]) Vt intelligatis Æschinem in impostura vobis factitanda, etiam verbum illud, quod frigidè & scurriliter dici solet, ad satietatem vsque, exuperasse. Sic enim interpretandum arbitror, τὸ ψυχρὸν hoc loco. Vnde [illegible] dicuntur, qui ineptis & frigidis & absurdis verbis vti solent. Et [illegible] verbum, frigida verba ineptáque & scurrilia fundere. Sic Cicero in Brut. Quare tibicen dixerit discipulo sanè frigenti ad populum, Mihi cane & Musis, frigenti dixit, [illegible] Idem Demosthenes [illegible], nullus ita hoc quod dicturus sum excipiat vt frigidum & absurdum.

[illegible]) Quid autem de Demosthene dicere quisquam dignè poterit, qui legationis socium accusare non vereatur? prorsus quidem ipse seu velim, seu nolim. quippe per totam illam legationem insidiis huiuscemodi à te petitus. vel sic, Accuso ego verò siue velim, siue nolim, qui in ea legatione perpetuis à te insidiis petitus sim. est enim anthypophoris accommodata hæc vox [illegible], ita vt responsioni congruat, vt [illegible] etiam dictum est. addita quoque γὰρ particula, [illegible] est, vt at & at enim Latinè, & interrogationibus conuenit, vt in eadem

hac

hac Oratione, τὸ δ' ἐν ὑμῖν γὰρ ἐστὶν δι' ἐκείνων ἔσονται ἀγῶνα [illegible] τινὰ ἐν τῇ πόλει [illegible], δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. At enim iuuenes nostri ob illud iudiciú, illámque animaduersionem, ad frugem morum meliorem redigentur. atqui & ab hoc quoque magistratus emendabuntur, quorum sub manu reipublicæ summa periclitatur.

[illegible] συσκηνοῦντα pro sodali dixit, vel cótubernali. Vtrunq; enim significat, vt apud Platonem in Sympos. [illegible] συσκηνοῦν, in contubernio esse, sodalitati vti, & συσκηνία, sodalitas.

καί τι καὶ [illegible] οὐ [illegible]) Atque adeo iuuenili instantia pollicente, vbi καὶ geminatur, quod sæpe fit Attico more. Et in eadem paulò inferius, ὡς δ' [illegible], vt autem res iam procedere cœpit, & illi incalescere, accumbere iubent mulierem, atque adeo canere.

ἔξω δ' αὐτοὺς ὄντα.) Pro mente alienata dixit, & velut [illegible]. Quod autem sequitur καὶ τὴν [illegible], &c. id est, Huius super mensam & vinum petulantia. id enim παροινεῖν vocant Græci, quod nos bacchari & debacchari, hoc est, per vinum & petulantia iniuria & probro afficere.

[illegible]) Negatio, vt alibi [illegible], ita contra hoc loco desideratur. dici enim plenius poterat, [illegible] vt apud eundem alibi, [illegible], Quarum rerum gratia nullum nó certamen maiores nostri susceperunt. Sic etiam apud Ciceronem desiderari negatio videtur interdum, vt in Pandectas annotatum est.

οὐ μὴν ἀλλ' [illegible]) Enimuerò, at verò, Quanquam enim negationis speciem præfert οὐ μὴν ἀλλὰ, tamen affirmationis vim habet. Idem alibi, οὐ μὴν ἀλλ' [illegible].

[illegible]) Obseruandum hoc loco, cum μὲν σφόδρα [illegible] scribitur καί, hoc est, cum significat atque adeò, vel etiam tunc & optatiuo & indicatiuo iungi. Sic Aristophanes, [illegible]. Idem Demosth. in eadem, [illegible] Hæc sunt quę accuso, quæ vos in memoriam vestram reuocate. nam pacem æquam, iustámque ego laudarem, cuiusque autores probos viros atque integros corona donandos censuissem. Cum autem significat & ἵνα, quod si, vel sin, vel etsi, subiunctiuum poscit. Idem in eadem, [illegible]. verò, indicatiuo iúgitur, vt in eadem, καὶ εἰ ταῦτα [illegible], &c. & si in eo omnia hæc essent.

[illegible]) Subintelligitur τὸ [illegible]. Et [illegible], est postulari & causam dicere. [illegible] autem τὸν Δία significat [illegible], subire personam Iouis, & Iouem agere, vt idem in eadem, [illegible].

[illegible]) Cum accusatiuo dixit [illegible], pro decedere via, non tamen honoris causa, vt cum alicui occurrere nolumus. Cæsar, Quibus ita interdictum est, iis omnes decedunt, aditum sermonémque defugiunt, [illegible]. Aristophanes, ἀλλ' [illegible], id est, oculis alto auersis trásmittebant me, paululum via decedentes.

ὅτι οὐδεὶς [illegible]) Quia nemo reus sciturus est, quis vestrûm sibi gratiam contulerit. vbi etiam αὐτὸ dicere poterat, hoc est, quis vestrûm ipsi suffragio suo indulserit. [illegible] enim χαρίζεσθαι cum dico, hoc intelligi volo, ipsum animo suo obsequi. atq; ita composita pronomina pro simplicibus, & simplicia pro compositis accipiuntur.

οἱ θεοὶ δ' [illegible] τὸ δαιμόνιον.) Post deos, τὸ δαιμόνιον, vt maius numen dixit. Cum enim τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον dicebant, deum supremum, diuinitatémque mundi moderatricem intelligebant. Sed & philosophi deos cum dicebant, numina vulgi opinione cósecrata significabant, Dei verò appellatione vnum intelligi, supremúmque numen dignum esse censebant, cuius imperio & potestate omnia administrarentur. id cùm Macrobius docuit, tum verò Plato in epistolis. Plura Bud. in Comment.

ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ ἄδηλον χάριν [illegible]) Id est, quàm ab istis occultam & incertam gratiam inire, à reo scilicet absoluto, & ab eius amicis, qui ignorabunt damnantes & absoluentes. passiua voce vsus est verbo [illegible], quo Lucianus quoque pro rependere gratiam, & paria facere sæpe vtitur. Idem Demosthenes alibi, [illegible], existimans à muliere gratiam se initurum, hoc

est, [illegible] Latinè collocare gratiam dicitur.

[illegible] ἀλλ' [illegible].) Vt poterat quidem, sed tamen in hac vrbe viuebat. ἀλλ' [illegible] dixit, vel ἀλλ' ὅμως potius, ac si diceret, [illegible]. Cicero, at certè, eodem modo vsus est, sed interpositis aliis verbis inter at & certè, vt adderet gratiam, vt pro Marcello: Itaque illam tuam præclarissimam vocem inuitus audiui, satis te diu vel naturę vixisse, vel gloriæ. satis, si ita vis, fortasse naturæ, addo etiam, si placet, gloriæ. at id quod maximum est, patriæ certè parum. [illegible] vel, ὅμως [illegible]. Dicitur & ἀλλ' ὅμως, & ὅμως δ' οὖν. Idem Demosthenes in eadem, [illegible].

[illegible].) Id est, oberres, obambules, expatieris per vrbem. Hoc enim [illegible] significat in compositione in quibusdā verbis Synes. Theophilo, de vagis sacerdotibus compēdia sua sacerdotiorum commutatione sectantib. [illegible]. Porrò autem [illegible] hoc loco apud Demosthenem, [illegible] intelligo, id est, adulterinam comam, quā Latini vno verbo galericulum appellant, Tranquillus etiam capillamentum. dicitur Græcè quoque [illegible], à quo [illegible], & verbum [illegible], pro impostura & imponere, quo Demosthenes identidem vti solet.

[illegible].) Vt qui omnium arbiter fuerim & spectator, vt comes legationis. Sic in epistola ad Athenienses cum exularet, [illegible].

[illegible].) Id est, honestis appellationibus rem sceleratam & pudendam velantes, & prętexentes. est enim [illegible] rem odiosam specioso nomine appellare, aut minus inuidioso, hoc est, [illegible]. Sic Vergil. Coniugium vocat, hoc prætexit nomine culpam, [illegible].

[illegible].) Cùm verò fateantur, nimirum ad supplicium par est vt rapiantur. Id enim [illegible] significat, vt [illegible]. etiam, [illegible] dixit.

[illegible].) Id est, decem talentis damnari. Idem, [illegible], ab arbitris damnatus est. Et rursum alibi, [illegible], atque in hac controuersia de vi damnatus, non se damnatum, sed me esse contendit. damnati enim dicuntur οἱ [illegible] & οἱ [illegible].

[illegible].) Quanto igitur tempore concionari licuit Timarcho multo. At omni eo tempore Æschines in vrbe fuit, nec vnquam conquestus est, quòd Timarchus publicè concionaretur. [illegible] & λέγειν pro eodem dixit, hoc est, oratoriè loqui, concionari.

σημεῖον δ', [illegible], &c.) Huius rei argumentum est. Nam σημεῖον δὲ cum dicunt, hoc significant, huius rei quam dico signū est & argumentum, & sine verbi substantiui, vt alias adiectione dicitur. Idē in eadem inferius, ἀλλ' [illegible]. σημεῖον δ', [illegible], &c. Simile est [illegible] δ', & [illegible] δ'.

εἰ δὲ μὴ, [illegible].) Hoc loco εἰ δὲ μὴ significat, εἰ δὲ μὴ [illegible], quid si non pareat. sin minus enim & alioqui significat.

[illegible].) Vel hic aliquid subaudiendum, vel [illegible] ponitur & [illegible]. Idem in eadem, [illegible]. Et rursus in eadem, [illegible]. σημεῖον δ', [illegible], &c. Eius autem quod dico argumentum est quod sequitur. Simile est [illegible] δ', quod pro eodem ponitur.

[illegible].) Id est, insidiis petere, imminere per insidias & captare. Idem [illegible], pro molior enim & capto, & insidiis aggredior, & negocium captiosum, insidiosumque adorno, dicitur passiua tantum voce. Nam [illegible] actiua voce est colligere in fasciculum, vel in vnam sarcinam connectere, vt idem suprà in eadem: [illegible].

[illegible].) [illegible] est ambitus, & preces amicorum pro eis causam dicentibus. Idem infrà in eadem, [illegible], &c.

[illegible].) [illegible], in iudicium & in locum editum scandere faciet, vt sint conspicui coronæ populari, hoc est, [illegible].

[illegible].) Id est, in statione erant imminentes in occasionem & transitum [illegible]. Est enim [illegible] etiam, nauibus insidere, & obsidere portum.

[illegible].) Hoc est, histrioni-

ftrionica actione vos capturum, & ita demulfurum, vt damnari à vobis non poffit, ἀντὶ τῆς ὑποκριτικῆς φωνῆς καὶ ἐπιδεξίως ἡμᾶς ἐξαπατήσαντα.

ἐγὼ μὲν παρελθὼν ἐξωμοσάμην εὐθέως.) ἐξωμόσασθαι cum iureiurando aliquid excufare, aut detrectare & recufare, de quo verbo fatis alibi dictum eft, ex cuius imitatione Cicero eiurare iniquum iudicem dixit, vt annotatur in Pandect.

τὴν ἀπολογίαν ἀεὶ προτείνοντες.) προτείνεσθαι hoc loco pro palam offerre & proferre in medium dixit. Sic Plato de repub. ἐάν τις αὐτῇ ἔχῃ εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἡδονὴν προτείνουσι ποιήσεως προτεινόμενος ἀπολογεῖται.

οὔκουν οὐδὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πολιτεύεσθαι, &c.) οὔκουν hoc loco, pro non igitur, accipitur, quafi οὐκ οὖν geminata negatione, hoc eft, neutiquam igitur, minimè verò.

οὐδὲ γὰρ τῶν χρόνων ἴσον ἐστ' ἀδίκημα ἐν ὀλιγαρχίᾳ παραλιπεῖν, καὶ οὐδὲ πολὺ ἄλλου δεῖ.) Neque verò par eft delictum in Oligarchia, aut regno, rerum gerendarum occafiones eximere, & in veftra ciuitate quæ Democratia regitur, neque propè hoc crimen ab illo abeft, neque parum inter hoc & illud intereft. vbi negatio quidem vim fuam feruat, quæ in illo fuperiore ornatus tantum caufa ponitur atque idiomatis.

πρὸς Λεπτίνην.

O Λόγος ἐπιγέγραπται πρὸς Λεπτίνην cur dicatur potius quàm κατὰ Λεπτίνου, docet Libanius, ideo fcilicet, quia ex formula τῶν τοῦ νομοθετῶν χρόνος poft annum accufari legiflatores non poterant. quare ad eum potius, quàm contra eum legem ab eo latam accufat poft annum, quafique apud eum. ἐπειδὴ τῆς παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίνει καὶ ἡμεῖς ὁ νόμος γράψας, ἐφαίνετο ἤδη ἀκίνδυνος ὁ Λεπτίνης, Bud.

ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα.) Sed fcilicet hoc dicturus eft. vel, at fortaffe ad hæc ipfe obiecturus eft. Interdum enim ἀλλά τι δή, pro ἀλλὰ γὰρ ἴσως, vel pro τί δ' ἀλλά dicitur, id quod etiam alibi περὶ τοῦ admonuimus.

ἄρτι τοὺς ἄρτους ἐκ ἡμίσεος τοῦ χρόνου.) τοὺς ἡμίσεας, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἡμίσεις dixit, vt Xenophon, καὶ ἕκαστος διέτυχεν τοῦ ἄρτου, ἡμίσεος τοῦ ἐκάστου. fingulis dimidiatum panem. quod idem in primo ἐκάστου τοῦ ἄρτου ἡμίσειαν dixit.

Καὶ ταῦτα οὐ μικρᾶς ζημίας ἀξιωθεὶς μὴ λαχεῖν.) Et præfertim mulctę non contemnendæ damnandam, id eft, ignominia atque infamia notandam. Sequitur enim, οὐ γὰρ εἰ μὴ χρήματα ἀπέδωκε μόνον ἀπεστερεῖτο, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν, περὶ ἧς μᾶλλον σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων. Vbi etiam obferuandum τοὺς ἀλόντας & ἑαλωκότας dici damnatos. Idem alibi, καὶ

ἐκεῖνον ἐξελέγχειν αὐτὸν αὐτὸς ὑπὸ τούτων οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖται φησὶν, ἀλλ' ἐμέ. Atque in hac controuerfia de vi damnatus, non fe damnatum, fed me effe contendit.

οὐδὲ γὰρ εἰ πάνυ χρηστὸς ἐστιν, ὦ ἄνδρες, ἔστω γε ἕνεκα ἐμοῦ, βελτίων ἐστὶ τῆς πόλεως τὸ ἦθος.) Neque enim fi vir bonus eft (fit enim fanè per me) ideo melior eft ipfa ciuitate. id enim ἕνεκα hoc loco fignificat, ficut etiã apud Xenophontem in tertio παιδείας, ἀλλ' ἐξέσται γε ὑμῖν ὅσον ἕνεκα τοῦ παρεῖναι αὐτὸν, τὰ ἡμέτερα πάντα τίθεσθαι, fed quantum ad eum attinet, licebit nobis omnia è re noftra conftituere. Id quod etiam per διά præpofitionem dicitur. Idem alibi καὶ. ὅσον διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλειτε. Nam quantum in vobis fuit, iamdiu periiffetis, &c.

τῇ μὲν γὰρ χρείᾳ τῇ τῶν εὑρισκομένων τὰς δωρεάς.) εὑρισκομένους τὰς δωρεὰς vocat eos qui promerentur, & qui adipifcuntur & obtinent. Et paulo poft, τὰς παρὰ τῶν δήμων δωρεὰς εὑρίσκοντας. βελτίους εὑρόντα inuenictis & reperietis, dixit. Etenim inquit, fi vtilitatem eorũ fpecteris, qui liberalitates impetrant, aut quoquo modo adipifcuntur, tyranni maximopere honeftare munificentia poffunt, vt qui confeftim locupletare poffint quem vifum fuerit. Eft autem εὑρίσκω proprie λαβεῖν παρά ἐν τινι ὅθεν ἡ εὐεργεσία ἢ τίμησις, id eft, mereri. femper autẽ hoc verbum paffiua voce profertur, cum impetrare & mereri fignificat & adipifci.

ἔτι δὲ τοῦτο σύντομοι εἰσὶν αὐτοῖς λόγοι τινὲς ἦσαν.) Ellipfis eft in id genus locutione, hoc eft, κατά τι ἀκούσεως, vel ἐν τοῖς. cuiufmodi multa collegit in Comment. Bud.

διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν τῷ νόμῳ ἐξαιρέτως αὐτό.) Nominatim cautum effe. Eft enim cauere nominatim & excipere, τὸ ἐξαίρετον ἐξαιρεῖσθαι. Idem alibi, μηδένα ἁπλῶς εἶναι διείρηκεν ὁ νόμος, lege cautum eft. Quod verò fequitur, καὶ διαιρεῖσθαι δὲ ὅπου ἁπλῶς γέγραπται, &c. διαιρεῖσθαι etiam legi fortaffe poteft, vt apud Platonem in Phædro, οὐδέπω τὴν μέλλουσαν διαιρεῖσθαι τέχνην μανικὴν ἀφεῖναι μὲν δεῖ ταύτης ὁδὸν διαιρεῖσθαι, diuidere via & arte. διαιρεῖσθαι autem pro διαιρεῖσθαι dixit.

καὶ τοὺς ἐκ τῆς περὶ τοῦ σιτοφύλακος ἐπιμελείας, &c.) Sitonæ apud Athenienfes curatores erant commendo frumento, condendóque præfecti, qui Latinè frumentatores dicuntur, οἱ τὸν σῖτον ἀγοράζοντες καὶ ἀποτιθέμενοι. erãt etiam qui σιτοφύλακες dicebantur, quafi frumenti afferuandi curam gerentes, vt Demofthenes hoc loco, de Leucone rege Bofphori loquẽs: Ab eo, inquit, quotannis frumenti ad 1400. medimnum, id quod ex tabulis & fcriptura fitophylacum videre quiuis poteft, &c. Idem munus

ab aliis [illegible] dicitur,& curatores ipsi σιτώναι, Latine frumenti coactores. Dispensatores autem ipsi annonæ publicæ [illegible] vocantur. Hæc munera instituta erant in iis ciuitatibus quæ frumento importato vtebantur, vt Athenis, vnde Demosthenes ibidem, [illegible] ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα.

[illegible].) Si pœnituerit capti consilij. est enim [illegible], cum mutatur consilium.

[illegible].) Quid si quis nos roget, quid tandem per deos immortales respondebimus? quod nonnulli credo, qui immunitatem ciuitatis beneficio consecuti fuerant, indigni eo beneficio erant. Qua voce ostendit turpem futuram responsionem. vel, nempe quod nonnulli. sed ita, vt pronunciatione adiuuetur. Subdit enim statim, [illegible], &c. Vbi obseruandum, quod [illegible] interrogationi seruit, quæ vim habet ironiæ, vt [illegible] etiam dictum est. Sic Cicero de natura Deorum, Quarum tandem voluptatum? nempe ad corpus pertinentium. nullam enim aliam nouistis.

[illegible].) Vt qui legatos mittunt dicuntur [illegible], sic [illegible] dicitur, [illegible].

[illegible].) Admiserunt, [illegible]. tradunt enim hoc modo formari à [illegible], [illegible] per syncopen, & versione [illegible] in [illegible], vnde [illegible], vt [illegible], & [illegible], vt [illegible] Aristoph. [illegible]. Idem, [illegible], nam cum causæ orari cœptæ fuerint iam neminem admittemus intro. Passiuè Demosthenes [illegible] vsus est.

[illegible].) [illegible] etiam & [illegible], sicut [illegible] & [illegible] partim significant, & cùm, & tum, & simul geminatum. Sequitur enim [illegible], &c. Id est, simul enim Thasios, simul Archebion iniuria afficeritis.

[illegible].) Protinus reuocatas & abrogatas. significat enim interdum [illegible] continuò & protinus, hoc est, ideo. de quo tamen & [illegible] dictum est.

[illegible].) Dicto audientes esse assuefacit. [illegible] enim, sicut audio Latinis, etiam significat obtempero & ausculto alicui.

[illegible].) Demosthenes ille famigeratus Orator, Romanæ eloquentię, id est, Ciceronianæ exemplar, vt iudicare possunt, qui orationes vtriusque non oscitanter legerunt, in ea Oratione quæ [illegible] inscribitur, Solonem commemorat inter alia cum legibus suis hoc quoque instituisse, cùm lex aliqua rogatione ad populum ferretur, vt à legislatore primùm recitaretur, deinde vt in loco maximè celebri conspicuóque proscriberetur ad tertiam concionem vsque (non aliter atque Romæ leges trinundino die promulgari solitas esse Macrobio referente legimus) inde scribæ vt daretur palam pro concione legenda, vt si quid cuiquam non placeret, id in mediũ proferret, & si ea tum quoque populo placuisset, ita demum nomothetis daretur postremùm exploranda, qui vti eam probassẽt improbassentve ita proferretur antiquaretúrve. Hi autem nomothetæ ex iudicum numero deligebantur, vt eam operam populo iurati ipsi nauarẽt. Sed operæprecium mihi visum est locum ex Oratione eius Latinè vt potero vertere, quò res tota melius intelligi possit. Cũ igitur Demosthenes in illo iudicio legem Solonis scribæ legendam dedisset (vt tum moris erat in iudiciis factitari, & fuit postea in Romanis) & ille recitasset, ita tum ipse subiecit. Intellexistis ne igitur viri Athenienses, quam rectè atque ordine leges promulgandas Solon instituerit? Iam primùm apud vos & quidem iuratos, vtpote apud quos alia quoque & constitui, & rata haberi solent, deinde qui legem tulisset antiquæ legi contrariam, hunc abrogandę antiquæ legis causas expromere prius voluit, tum demum suam nouámque rogationem proferre in medium hanc cum illa componentem. Hoc ideo, vt vna tãtum, vnóque de negocio lex esset, ne quando vulgus indoctum legum contrariarum dissidentia conturbaretur. Ita enim demum legum peritissimis spem præcidi posse ratus est negocium facessendi populari simplicitati, cum æquabilis facultas omnibus esset & legendi, & perdiscendi plana & dilucida iura. [illegible]. His Demosthenis verbis satis illa Ciceronis congruunt de facilitate perdiscendi iuris. Plura vide in Annotat. in Pandect.

[illegible].) Ferre ad populum Græci [illegible] dicunt, quasi afferre in medium. Nam ferre ad populum legislator tum dicitur, cùm legem in medium profert, vnde legis-

lator dicitur: atque hinc παρεισφέρειν legem legi contrariam ferre, quod tum dicebatur, quum legem aliquam abrogari volebant, vt hoc loco, vbi multa de ferendis legibus dicit Budæus in Pandect.

[illegible]) Ne sit hoc in causa, vt imperiti & populares homines deteriore conditione viuant, quàm Oratores qui legum omnium peritiam habuerint. [illegible] opponitur [illegible], quod & [illegible] dicitur, promouere, proficere.

[illegible]) [illegible] dicitur hospitij necessitudo & priuata, & publica, vt [illegible] abundè dictum est.

[illegible]) Non sic autem in ea lege quam hic contra leges iam latas tulit. est enim [illegible], legi latæ legem contrariam ferre, & vt Festus inquit, legem legi abrogare. quod etiam [illegible] dicitur, hoc est, [illegible], quasi legem cum lege, & rogationem cum rogatione componere, vt [illegible], & alia, de quibus alibi. Idem in eadem supra [illegible]. Proinde quod Cicero ad Atticum scribens libro tertio ita inquit. Quod per legem Clod. à promulgare, abrogare, derogare, obrogare, sine fraude sua non liceat, Græcè sic dici potest, [illegible].

[illegible]) Dixit enim fallendi vestri gratia hanc obrogatam esse legem: & cum sea lex illa antiquata fuerit, hanc minimè pro latum iri. Nam vt [illegible] dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc est, [illegible], sic [illegible], hoc est, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere, quam dico esse præstantiorem, vt scilicet eius contentione illa prius lata & rogata abrogetur. Sic enim dicitur [illegible], vt [illegible], de quo alibi. Subdit ergo, [illegible] & [illegible], eundem esse his verbis significat. Idem [illegible], [illegible] pro [illegible] posuit his verbis, [illegible].

[illegible]) Huic succensens, illum indignum esse dictitans. de ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα pro hic & ille, [illegible] & in pri. contra Philippum, dictum est.

[illegible]) Vnam autem quæ alias complectitur, eam memorabo. Vbi ἔχειν ornatus magis causa quàm significationis ponitur. Sunt enim eiusdem generis [illegible] ἔχω pro [illegible], & [illegible] ἔχω pro [illegible], complector. Sic Aristid. [illegible] ἔχει, id est, [illegible], in deorum cœtum adoptauit. Neq; dissimile est illud Sallustianum, Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiũt. Curtius: Meleagri temeritatem armis vltum ire decreuerat, id est, vlcisci, &c.

[illegible]) Vt enim aliquis in eam, quæ Gerusia dicitur cooptatus est, si modò eum se quẽ decet præstiterit, ita dominus est multitudinis. Siquidem apud eos virtutis præmiũ est reipublicæ gubernacula cum similibus suis pro potestate tenere. γερουσία, vt Demosthenis Interpres inquit, magistratus apud Lacedæmonios, ad quem ij demum euadunt, qui integritate vitæ & veneranda senectute cæteris præstare videntur. apud hos enim qui amplissimum magistratum gerunt, vt sunt, sic etiam appellantur senes. Nam quod Senatus Romæ, hoc fermè fuit γερουσία Spartæ, id est, Lacedæmone, ipsa quoque à senibus dicta, qui Græcè γέροντες dicuntur. De qua Cicero in Catone: Consilium, inquit, ratio, & sententia nisi essent in senibus, non summum consilium maiores nostri Senatum appellassent. Aristoteles lib. 2. Politicon, Gerusiam apud Lacedæmonios virtutis præmium esse ait. Vide plura in Annotationibus Bud. in Pandect.

[illegible]) [illegible] enim & [illegible] etiam aduerbialiter ponuntur, pro præterea & [illegible]. Plato lib. 5. de Repub. [illegible], &c.

[illegible]) Et irascimini, si quis maiores vestros ita fecisse negat. Indè ὄ φημι, pro dico non, hoc est, nego. Sic Cicero nego, pro dico non, solitus est dicere, vt pro Cluentio, Nego rem esse vllam in quenquam illorum obiectam, quæ Fidiculanio obiecta nõ sit. Ita autem implicitè orationem construere solet Demosthenes ad venustatem sermonis conciliandam, vt in eadem mox infrà, [illegible]; vbi implicitum est μηδεὶς, cum duabus dictionibus quæ natura cohærent hoc modo, [illegible]. Idem, [illegible], &c. si quis tuendi populorum status causa, mortem obierit.

Et rursus in eadem, οὐκ οὐκ αἰσχυνόμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῆς τοιούτου τύχης, εἰ μηδ' ἡμῖν πεπονθότες ταῦτα μηδενὸς αἴτιοι, ἀχαριστοῦμεν φανούμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλεῖν; recta enim structura erat, οὐκ αἰσχυνούμεθα εἰ περὶ τῆς τύχης τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς ἀφαιρούμενοι φανούμεθα τὴν δωρεάν.

οὐκ ἐνεχθεὶς αὐτῷ ἄλλος οὐδεὶς, οὐ πεπείσμαι.) ἐνεχθεὶς dixit ἀντὶ τοῦ προβληθεὶς χορηγὸς. Est enim φέρειν etiam creare & designare.

ἐν τούτῳ ἴσως δυσπόριστος ἐγένετο.) Hoc loco Interpres, δυσπόριστος, inquit, ἀντὶ τοῦ ἀξιοπιστηρος, οἷον εἰς ἔλατος ἑλκοντες, ἀφελάντες, οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. Quæ interpretatio parum mihi probata est. Lysias Apol. δῆμον κατηλιξ. καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκούσαμεν, τὰ ἐν αὐτῷ κατηγορούμενα, διὰ βραχέων ἀπολογήσομαι δυσπορίστω τὰ πράγματα, καὶ ἀφαλείσθαι τὴν ἀπολογίαν τῆς κατηγορίας. Duobus his locis δυσπόριστος significare puto ambage verborum qua de re agitur implicantes, quasique rem in longum tractim ducentes ac subducentes, cardinem causæ non attingentes, iudicum mentes alio alióque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Quod satis intelligendum datur ex eo quod ἀφαλείσθαι τῆς κατηγορίας dixit. significat enim patronum non rectà ad cardinem causæ venientem, & pedem conferentem, sed velut ludificantem, frustrantémque & tergiuersantem.

ὡς μεγάλως ὤν μικροῦ ἐν τινὸς ἦν ἑκάστοτε.) τίς ἀντὶ τοῦ μέγας, hoc est, οὐ τῶν πολλῶν εἷς, non vnus quiuis. Sic Cicero ad Atticum, Fac vt omnia ad me perscribas, méque vt facis, velis esse aliquem. quoniam qui fui, & qui esse potui, iam esse non possum, id est, velis esse me non prorsus obscurum & deiectum. Vtitur eadem dicendi formula κατὰ μειδίου, & alibi.

δεῖ τοίνυν διδάξαι αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τἀδικήματα τιμωρούμενοι.) Eos quoque docere oportet recenti adhuc scelus admissorum memoria, pœna affectos esse. Siquidem illa locutio, παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, hoc est, protinus admissis delictis, inde est quod παρὰ τὸ δεῖπνον etiã dicunt, super cœnam, & cœnæ tempore. Isocrat. οὐκοῦν γὰρ ἀλλογνωμονήσαντες παρὰ δὲ τὸν πόλεμον ἐστρατευμένους, belli tempore & militiæ. Interpres tamen Demosth. hoc loco παρ' αὐτὰ τἀδικήματα κολάζειν significare existimauit πρὸς τὸ μέγεθος καὶ ἴσχος τῶν ἀδικημάτων φύσεως, hoc est, pro modo delictorum, & pœna admisso adæquata: quod mihi non placuit. Iurisperiti dicunt, adhuc fragrantibus delictis. Dicitur & παραχρῆμα eadem ratione pro confestim, & παραυτίκα, & παρ' αὐτό, & παραυτόθεν, quasi iam inde ex illa hora. Dicitur & παρ' αὐτὸν τὸν χρόνον. Idem in eadem, πάντες μὲν γὰρ εἰσιν ἴσως ἄξιοι χάριν ἀπολαμβάνειν οἱ προῦπάρχοντες τοῦ παντὸς ὑμᾶς εὖ, μάλιστα δ' οἱ παρὰ τὰς χρείας: nam cùm omnes vltro de vobis bene merentes, digni sunt vtique, quibus cũ paria faciatis, tum verò ij maximè, qui in ipsis temporibus vestris difficultatibúsque id fecerunt. Synes. αὐτὰς καὶ ταύτας παρὰ τὸν χρησιν ἰσχύειν εὖ τι τυγχάνοι συμβάσει, vnoquoque tempore. Idem, ἀλλ' ἐὰν εὐτυχία παρὰ τὸν χρεῖον εὐτυχεῖν. Refert autẽ quo quicque in loco feliciter cedat. vel sic, at verò locus ipse refert ad felicitatis cumulum.

περὶ γενναίου ἀγῶνος νικῆσαι περὶ στεφανίτης.) Annotãdum hic, quod Pollux lib. 3. de vocab. rerum ad Commodum Cæsarem scripsit, Agonum quosdam Stephanitas & Phyllinas, qui sacri dicuntur, appellatos, quorum præmia in corona & frondibus erant. quosdam Thematicos dictos, quasi positítios, qui etiã argyritæ dicebantur, ab argenteo, pecuniarioque præmio. Vide Annot. Bud. in Pandect.

ἔχων τῆς ἡ τοῦ νόμου συνδίκου.) Syndici dicuntur, qui in eandem causam incumbũt, vel, qui eandem causam defendunt, hoc est, ciuitatum aduocati & defẽsores iuris publici, quasi in causam publicam communiter incumbentes. Vnde Demosthenes lege sancitum Athenis refert, ne cui iterũ syndicum fieri liceret, creatique à populo, idque ideo, ne syndicia, id est, syndici mun⁹ ob publicam vtilitatem inuentum, verteretur in quæstum, cõpendiúmque priuatũ. Hoc nomine vocari possunt, quos hodie Deputatos nostri appellant. συνδικεῖν est ab eadem causa dicere, & patrocinium suum in causam cõmunem afferre. Idem in eadem mox infrà, γενομένου νόμου μὴ συνδικεῖν, νόμον ἡ αὐτοῖς παραβαίνειν ἐτέρων, id est, hanc rogationem istos communi tueri patrocinio, legem autem contrariam & antiquiorem ob eam abrogare.

κατὰ μειδίου.

DEmosthenes pugno cæsus in theatro à media Atheniensũ prædiuite, eum ad populum accusauit. Tunc enim ab illo pulsatus est Demosthenes, cum Dionysia agerentur, qui ludi erant in honorem Liberi patris instituti, curatórque ludorum erat cũ aliis delectus Demosthenes, quos choragos appellabant, eam iniuriam, atque id crimen cùm magnopere exaggerare vellet orator, aliquot hominum exempla recensens, qui ob huiuscemodi facinora in fraudem capitalem inciderant, & ab iniuriam passis cæsi erant, ita inquit, οὐ γὰρ ὁ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργήν, &c. Vt autem res melius intelligatur, vno aut altero versu locum aliis repetitum, traducam hoc modo,

modo, ac sesquiuersu producam. Nouerũt hoc multi, Euæona Laodamantis fratrem inter epulas, in conuentuque publico obtruncatũ à Bœoto, vnicum ob colaphũ inflictum. neq; verò vnica plaga irę impetum illi, sed ignominia ciuit. neque cædi ingenuis graue est, tametsi est ipsum graue. id enimuerò demum graue est, ad contumeliam cædi. Siquidem multa facere, ô viri Athenienses, existimari potest qui aliũ cædit, quorum partem, ne is quidem qui verberibus afficitur, indicare satis sermone atque effari possit, ipsa perpetrandæ rei specie, obtutu truculento, vocis atrocitate, adde cùm sugilandi animo, cùm inimicum se profitendo, denique quum pugnis, & quum in malam cædit. Atqui hæc promouent, hæc inquam emouent de mentis suæ statu homines contumeliæ atque sugilationis insolentes. His commemorandis, ô viri Athenienses, nemo est qui rei atrocitatem animis audientium oculisque repræsentare queat, prout quidem est iniuria re ipsa conspicua omnib. numeris euidentiæ, iis qui rei spectatores fuerunt, ipsique adeo iniuriam perpesso. Quorum verborum oratoris hęc sententia est, ea quę rei adiuncta dicuntur (à Quintiliano etiam complexus causarum & circumstantię nomine appellantur, vt Græci appellant περίστασιν) esse huiusmodi, vt magna ex parte animo magis concipi, quàm verbo enunciari possint. Citatur autem hic locus à Iureconsulto in Cap. Aut facta. §. qualitate ritæ. ff. de pœnis. Vbi cum Iureconsultus ea amplificationis argumenta, quæ à circumstantia ducuntur, in septem modos digessferit, qualitatis exemplum à Demosthene potissimum ducendum esse censuit, qui in qualitate & æstimatione iniuriæ, facinoris perpetrati speciem (quod schema ipse vocat) animaduertendam esse duxit, hoc est, habitum & affectum corporis, animiq; tam pulsantis quàm vapulantis, & quãdam veluti actionem atque repręsentationẽ improbitatis eius qui cædebat atq; impotentis animi, contráque fœdi ac pudẽdi aspectus eius qui vapulabat exhibitionẽ, animo obuersari iudicum oportere, vt pœnã pro dignitate rei statuant. In qualitate etiã ponit, truces minacésque oculos pulsantis in eum qui pulsatur, cum vociferatione in desæuientis, territantisque eum qui violẽtiæ cedit. Quæ omnia accidere verisimile est, cum sugilandi animo id fit, id est, notã, ignominiámque inurẽdi homini integræ famæ intemeratique pudoris, quum inimicum se profitetur qui pulsat, iniuriámq; ita accipi vult, tanquam ab inimico offendique cupido illatam, cũ plaga [illegible] igitur non expansa manu, sed in pugnum cõtracta, quo ictus sit nocentior & grauior, postremò cum in eam partem corporis de industria plaga incumbit, quo atrocissima nota corpus multari potest, sugillatáque ea pars esse ac diu manere conspicua, indéque facies dehonestari. Hoc enim significat ἐπὶ κόρρης, id est, κατὰ τῆς σιαγόνος πατάξας, Atticorum lingua loquentibus. quod Interpres ignarus pupillam transtulit, quasi κόρης Demosthenes scripsisset. Hæc sunt, inquit Demosthenes, quæ homines iniuriis non assuctos animi impotentes faciunt, id est, quæ patientiam quantumuis prudenti excutiunt. Quintilianus in sexto, de concitãdis affectibus loquens, Atrocitas, inquit, crescit ex his, quid factum sit, à quo, in quẽ, quo animo, quo tempore, quo loco, quo modo, quæ omnia infinitos anfractus habent. Et paulum infrà, Plurimum tamen, inquit, affert atrocitatis modus, si grauiter, si contumeliosè, vt Demosthenes ex parte percussi corporis, ex vultu ferientis, ex habitu inuidiam Midiæ quærit. Idem alibi, Namque in hoc eloquentiæ vis est, vt iudicem non ad id tantum compellat, in quod ipse à rei natura ducetur, sed aut, qui non est, aut maiorem quàm est, faciat affectum. Hæc est illa, quæ Δείνωσις vocatur, rebus indignis, asperis, inuidiosis addens vim oratio, qua virtute præter alios plurimum Demosthenes valuit. Hæc & plura in Annotationibus posterioribus in Pandect. Budæus. Quin & Alciatus eundem locum exponit Dispunctionum libro secundo, cap. 16.

χειροτονεῖν τοὺς [illegible] περὶ ὧν ἄν τις ἀδικοίη περὶ τὴν ἑορτήν.) χειροτονεῖν hoc loco pro referre ad populum positum est. Et χειροτονεῖσθαι huiusmodi actio dicitur. alibi verò pro ius reddere, & rebus explicandis constituendisque vacare, dixit.

ἀλλὰ καὶ τὸ διδάσκαλον [illegible] μου.) Budęus legit [illegible] τὸ χορῷ. Est enim [illegible] χορῷ [illegible]

δύο ταῦτα ὥσπερ εἰ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτοῦ [illegible] ἐποίησεν.) Hæc duo facinora flagitiosis, audacibúsque factis addidit. Significat [illegible] voce passiua prolatum significat præter alia temerè & confidenter aliquid audere. Alibi tamen aliter, vt infrà in eadem, [illegible], id est, nec strenuus liberalitate in rẽpubl. vsus est, id est, non obtulit se [illegible], vt ego feci.

[illegible])

ἀσελγαίνειν est petulanter & improbè agere, & per petulantiam quempiã pulsare & conuiciari. ἀσελγαίνεσθαι verò, huiusmodi iniuriam, vel contumeliam pati, quod etiam ἐνασελγαίνεσθαι vocatur. & contumeliæ ipsæ τὰ ἐνασελγαινόμενα, καὶ τὰ ἐνασελγημένα καὶ ἀσελγήματα, dicuntur. Vnde in orationis huius argumento Libanius vel alius interpres ita inquit, [illegible] nomenque huiuſ vrbe Scigo dictum inquit, in qua viri erant omnes probi.

[illegible]) Si eum non criminali iudicio aggressus essé, sed ciuili. vel, quòd si ego illi statim diem nõ dixissem, ob temeratã ludorum celebritatem, sed priuatum iudiciũ iniuriarũ intẽdissem, obiectum vtique illico mihi foret, nõ esse quod quererer verisimile, quippe si id verum esset, oportuisse hominẽ in re præsenti postulatum, quando ea iniuria ad populum pertineret, cũ in munere publico fungendo iniuriam passus essem. Porrò verbum προβάλλεσθαι de iis dicitur, qui criminosè agunt, vt etiam [illegible], hoc est, deferre, postulare, arcessere, insimulare.

[illegible] &c.) Attici per præteritum sæpe loquũtur de futuro, vt hoc loco etiam videre est. Ne aũt, inquit, in posterum quisquã huiusmodi petulantia vti ausit, quis non videt hoc præstaturum, si vt quisq; conuictus ac damnatus iniuriarum fuerit, ita pœnam legitimam luerit. De futuro enim loquens, participio præteriti temporis vsus est. Latini sic quodammodo loqui videntur, cum per futurum subiunctiui efferunt quod dicũt, quod ipsum à præterito formatur. Exempla vide in Comment. Budæi.

[illegible]) Clementia dignos censuerũt. Est enim αἴδεσις venia & misericordia, & personæ periclitãtis respectus & tuitio, vltionis animaduersionisque remissio. Lege autem licebat, cędis non voluntarię crimẽ euadere, si is qui cædis reus erat, quendam ex consanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiam adducere: cuiusmodi exorata placabilitas αἴδεσις vocabatur.

[illegible]) Ad horum verborum intelligentiam scire oportet, quòd pecuniæ damnato tempus rei iudicatæ faciẽdę pręstituebatur, quo elapso, si iudicatum nõ faciebat, is secundum quem iudicatum fuerat, in possessionem bonorũ damnati mittebatur. Qui si inde vi expelleretur, iudiciũ iam non priuatum, sed publicum esse incipiebat, hoc est, ἐξούλης δίκη, quæ actio erat pœnalis, cõtra vim inferentem, cumulabaturq; iudiciũ priuatum iudicio publico. Erat enim ἐξούλη siue ἐξούλης δίκη, interdictum vnde vi, & iudiciũ de vi, vel quasi vis publicæ iudiciũ, non quòd publicũ per se crimẽ esset, sed quòd mulcta in publicum cõmittebatur: vt fit hodie, quum ex disceptationib. priuatis enascitur actio procuratori regis, cuius dãnatio & mulcta cedit in fiscum. ἐξούλη verò [illegible] dicitur, quod est possessione eiicere, quo verbo [illegible] etiam vtitur. Inde illud à Demosthene dictum hoc loco, [illegible], &c. Quãnã enim de causa si quis debitor est ob rẽ iudicatam, & nõ soluerit, lex iudicium de vi non iam priuatum esse voluit, sed in eum animaduertẽdum esse mulcta iussit in publicum cessura? Et inferius sibi respondẽs, [illegible], quoniam quæcunque vis violenter facit, communes ex eo iniurias legislator esse censuit, adductũ que eos perpetratas, ad quos res ipsa non pertinebat. Porrò autem [illegible] dicitur, qui rei iudicatæ debitor est, qui si non soluebat intra terminum rei iudicatæ, nec patiebatur bona sua possideri, tũc erat res ei etiã cum republica, non tantum cum creditore. Vt si quis hodie pignus prætorium vi auferat, de vi tenebitur.

[illegible]) Nihil enim vetat. Siquidem [illegible] etiam [illegible]. Aristoph. [illegible]. potest tamen etiam significare melius, [illegible], vt nihil melius quàm verba legis audire, &c.

[illegible]) Et qui nihil remisit conatus, quo minus contumeliosus esset. Est autem ὑφίεσθαι vires remittere, hoc est, nõ acriter, nõ omni conatu agere, & consultò vinci, parique cedere. quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, vt qui gratificandi gratia & obsequendi contentionem remittunt.

[illegible]) Hæc permouẽt homines, hæc extra se erumpere faciunt, hoc est, mente alienari & furere. Est enim ἐξίστημι [illegible], mente emoueo & alieno, in furorẽ & mẽtis alienationem ago. quod Cicero pro Cæcinna sic extulit, Periculo mortis iniecto, formidine animũ perterritum loco sæpe & certo de statu dimouet. Ita hic Demosthenes [illegible], hoc est, [illegible]. quem locũ in tra-

in tractatu de Pœnis citatum à Iureconſ. Budæus etiam in Annotationibus in Pandect. interpretatur.

[illegible Greek]) Hoc loco παριστάναι actiua voce significat animo repræſentare alicuius rei imaginem & quaſi in rem præſẽtem perducere, quẽadmodum παρίσταται animo obuerſari, animum ſubire, in mentem venire. alibi autẽ in eadẽ παραστῆσαι dixit pro commouere & ciere, [illegible Greek].

[illegible Greek], &c.) Cum primum tutelæ experiri cum tutorib. meis cœpiſſem adhuc adoleſcentulus exiſtens. De λιποταξίου δίκην alibi dictum eſt. In cauſis capitalib. poſtulare ſignificat & accuſare, vt in eadem infra, [illegible Greek], &c. Ego verò iudices è diuerſo interpretãdam exiſtimo, vt ſi hunc reum miſſum faciam, viri boni officium deſeruiſſe videar, mihique metipſe cędis iudicium dictauiſſe. neque enim mihi, ſi hoc in me admitterem, cauſa ſupereſſet, cur vitam propagarem. Idem, [illegible Greek] ἔρημον. Cum autem iniuriarum cũ eo maledicta expertus eſſem, indicta cauſa dñaui, hoc eſt, cum ille ad iudiciam non aſſuiſſet. Vnde ἐρημοδικεῖν, & ἐρήμην δίκην, dicta, de quo alibi in Annot.

[illegible Greek].) Tũ demum, inquit, iſte ſuo cum fratre me oppreſſit in articulo, quum ego tutoribus meis tutelæ iudicium dictauiſſem. Die enim vadimonij appetente, iam iamque iudicibus mihi vacaturis, aſſilientes iſti, introque irruentes in ædes meas, antidoſim mihi trierarchiæ impingunt. Et nomen ei quidẽ rei ille accommodabat, erãtque Thraſiloch⁹, qui me antidoſi prouocabat, quum omnia re ipſa ab iſto agerentur. Quin & oſtia cubiculorum tãquam iam ſua facta, eiuſmodi conditione lata, concidere cœperunt. Hoc etiam appellatur, [illegible Greek]; loco ſui ſubſtituere locupletiorem. Atque hic verbum ἀντιδόσεως accuſatiuo iunxit munus ſignificante. Plura περὶ ἀντιδόσεως vide in Comment Budæi, & in Oratione πρὸς Φαίνιππον, vbi autorem eius fuiſſe Solonem legiſlatorem oſtendit.

[illegible Greek], &c. Verba ſunt teſtium. κυρίας autẽ pro die ſtato à lege poſuit. Vnde ἀπαντᾶν πρὸς τὴν κυρίαν, & ἀπαντᾶν πρὸς τὴν δίκην, obire diem vadimonij, & adeſſe ad iudicium die vadimonij. κυρία enim dicitur dies vadimonij, vel dies legitimus & ſtatus. Idem paulum infrà, καὶ τὴν [illegible Greek] loco κυρίας γνώσεις dixit, id eſt, ratam iudicis cognitionem. ἄκυρος verò irritum. Et cognitionem quidem, inquit, [illegible Greek], tametſi [illegible Greek], id eſt, nullam Stratonis in ius vocatione inſtitutam, ratã ipſe ſibi fecit ſua fraude. Vadimoniũ verò, id eſt, diem iudicio ſiſtẽdi quo mihi erat obſtrictus, irritum facit & antiquandum, cum ad iudicium non adfuerit, cum id vadimonium non obierit, cum iudicio ſiſtendi ſponſionem non præſtiterit, &, vt Ciceronis verbo loquar, cum ipſe non ſtiterit, ſciens & prudens ſe rectè atque ordine in iudicium vocatum eſſe. Dicuntur à Budæo in Commentariis, quę ad huius loci expoſitionem attinent, vbi verbum ἐρημοδικεῖν enarrat. Eſt enim locus ille orationis ſubobſcurus. Porrò κυρία ἡμέρα dicitur quaſi rata & fixa, ad quam qui non adfuerit, moram purgare nequit, vt quidẽ ius erat conſtitutum apud antiquos & Græcos & Romanos. Erat enim deſerti vadimonij pœna ignominia, vt mox ex hac ipſa Oratione κατὰ Μειδίου liquet his verbis, [illegible Greek], &c. [illegible Greek]. Bona enim poſſidebãtur eius, qui in eremodicium incidiſſet. Cicero pro Quintio, Ergo hercule cuius bona ex edicto poſſidentur, huius omnis fama & exiſtimatio cum bonis ſimul poſſidetur: & quæ eo loco ſequuntur, pulchrè huc facientia. Vt autem ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν κυρίαν, & ἐπὶ τὴν δίκην pro occurrere ad vadimonij diem dicunt, quo Tranquil. in Calig. vſus eſt, & Demoſthenes in hac Oratione identidem vtitur: ita etiam [illegible Greek] τὴν δίκην, pro vadimonium deſerere, quod non niſi iuſtiſſima cauſa & maximè ſontica fiebat, & ἐρήμην δίκην, vadimonium deſertum, vnde vno verbo eremodicium dicitur, vt in Pandectis à Budæo annotatũ eſt. Sed & huc pertinet, quod τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diem vadimonij in acta referre dicunt, & Demoſtheni familiare eſt τῆς κυρίας ἐνστάσης, appetente die vadimonij. Item paulò ſuperius, [illegible Greek], quod ſignificat ſecundum præſentem de abſente, vel contra abſentẽ nunciare. quod forenſi noſtro vobabulo, dare defectum dicitur, [illegible Greek]. Sequitur ergo poſt ſupradicta orationis huius verba, [illegible Greek], &c. Hic Strato qui nobis arbiter erat cõtrouerſiæ, quũ aliquãdo veniſſet dies vadimonij (omnia autem iã prætererant quæ leges litigatorib.

inditaret, dilationum postulationes, exceptiones, multiq; iam erat reliquū) primum orare me instituit, vt arbitriū prorogarem & sustinerem, deinde vt in crastinū reiicerem, postremò, quum ego diutius rē prolatari nō permitterem, nec iste ad iudicium sisteret, & iam ad serum horæ statę ventum esset, Strato arbitrium contra hunc pronūciauit. ἀναβολαὶ sunt dilationes. ὑπωμοσίαι sūt dilationes quæ iureiurando postulātur, & impetrantur, hoc est, ἔνορκοι ἀναβολαί, dilationes propter sonticum morbum, aut aliam legitimam causam impetratæ. Et ὑπόμνυσθαι verbum, τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Plura in Comment. Bud.

τούτου ἀποδιῃτησαμένου ἀπεληλυθὼς, καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν.) Id est, [illegible]. Est. n. μεταγράφειν arbitrium inducere, & circūducere, hoc est, sententiam arbitrorum antiquare, quod ἀποδιαιτήσασθαι τὴν δίαιταν Demosthenes vocat.

Ἐ νῦν εἷς ἀθηναίων [illegible].) Et nunc vnus ille Atheniēsium, ob id quod Media ab ipso deserti arbitrij iudicatus est, omnib. ciuitatis iuribus mulctat' est, & semel ignominia affectus. Vbi notidum, quòd ἡ ἀτιμία grauioris supplicij instar erat, duoq; erant eius genera. Idē in eadem, [illegible]. ἄτιμοι enim velut fortunis omnibus euersi, ciuilia iura non retinebant. Quin & si quispiā ἄτιμόν τινα violabat, lege ille agere ob verbera non poterat. licebat etiam [illegible] impunè interfici, vt præsidij legum exortes. id quod ex Libanij declamatione pro Halirrhodio liquet, vt fuerint ἄτιμοι dicti, [illegible]. His non dissimiles fuerūt quos Latini intestabiles vocabāt. vt Horatius in Sermonibus: Intestabilis & sacer esto. De quo suprà etiā nōnihil in Philippicā 3. E regione verò ἐπίτιμος est, nulla ignominia preditus, hoc est, integri nominis, integrę conditionis & famæ. & ἐπιτιμία, status ciuis iustus atq; integer. & ἐπίτιμα quæ in iuris legúmq; præsidio sunt, sicut contra ἄτιμα, in quæ cuiuis volenti inuadere licitū est atque diripere, vt [illegible] etiam dicerat. Et in eadē hac [illegible] paulū infrà, [illegible] &c. de arbitro loquens, qui Mediæ fraude, indicta causa damnatus erat, ob idq; infamia notatus. Quòd si ille, inquit, cōtra legū interdicta quinquaginta drachmas accipere in animū induxisset, mercedem circunducti arbitrij, ipse qui nunc ignominiosa sentētia mulctatus est, æquo iure vobiscum, atque integra fama viueret.

ἀλλ' ἐξῆν τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐκείνῳ αὐτῷ δίκην.) At licebat illi iudiciū resortiri, sentētiámque arbitri nullam esse, & irritā defendere, mecúmque litē negociúmq; instituere, quocum ab initio fuerat, quod ille facere non voluit. Est enim ἀντιλαχεῖν, vicissim litem intendere, actori & victori quæstionem referre, quod iuris studiosi hodie reconuenire dicunt. Vide quæ huc attinent περὶ ἀντιλήξεως in Cōment. Bud. Porrò autē hoc loco etiam ἡ μὴ οὖσα dicitur iudicium nullum, vt latini Iurisconsulti loquuntur: quemadmodum & testamentum nullum, pro irrito & lege abrogato, apud Ciceronē in pręt. vrbana: Minutius quidam mortuus est, eius testamentū erat nullum, lege hæreditas ad gentem Minutiā veniebat. Cæterùm τῇ μὴ οὔσῃ δίκῃ similem esse τὴν ἄκυρον, & fortasse eandem, [illegible] dictum est.

καὶ μένειν [illegible].) Verba sunt legis compromissorum, vbi nō [illegible], sed [illegible] legendum censet Budæus. Quod autem mox subiungitur, ἀλλὰ ἔστω τὰ κριθέντα ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κύρια, notādum quod his verbis, ἔστω κύρια τὰ κριθέντα, significabāt, se nolle ad aliud maius iudicium prouocare. καὶ τὰ δόξαντα [illegible] κύρια, hoc est, Et quod arbitri statuerint, id semel ius ratúmque esto, [illegible].) Atque his verbis intelligimus etiā nō licuisse à compromissario arbitro prouocare. Erat etiam aut moris, aut instituti legitimique iuris, vt arbitrorum sententiā οἱ ἄρχοντες subsignarent, quo magis in rem iudicatam transiret, & executionem iudicati pareret, vt ab Interprete etiam annotatum est, [illegible] &c. offenditque eos conclaui suo excūtes sub noctem scilicet, Stratonémque ipsum arbitrum sortito datum iam profectum, cum vadimonij deserti nomine secundum me pronunciasset: [illegible]. Et quidem nihil veritus est Medias primùm suadere arbitro arbitrium illud damnatorium, vt in absolutorium verteret, magistratibúsque ipsis vt arbitrium iam ab ipsis subscriptum circumducerent, & in diuersum mutarent, ob idque quinquaginta illis drachmas promittere. Cæterùm ἄρχοντες qui fuerint, non ita planè constat. Suidas

das nouem fuisse autor est, & inter eos numerat Thesmothetas, rectè, vt opinor, cum idem sentire videatur enarrator Demosthenis. Quippe qui ἄρχοντας etiam θεσμοθέτας appellat. Sed vnus erat princeps collegij & præfectus, qui ἡγεμὼν & πρόεδρος vocabatur Athenis, [illegible] Demosthenes in eadem hac, [illegible], id est, [illegible], vt alibi dixit. Quemadmodum autem Romæ Prætor iudicib. præerat, atque ideo quæstionis iudex est, & quæsitor, vt in Pandect. annotatum est: ita hic ἀρχὴ Athenis ταῖς δικαστικαῖς [illegible] præsidebat, vt alibi diximus. Idem in eadem, [illegible], neq; ille calumniosus delator ad iudiciū affuit, cuius mihi diem dixerat. Plura in Comment. Bud.

[illegible].) Id est, [illegible], deiect' est, & decidit

[illegible]. Liberos. n. suos producet lacrymabundos, seu plorabit, eorumque misericordia seipsum supplicio eximi deprecabitur, siue a vobis seruabit: hoc est, eorūmque lacrymis sese condonari postulabit. id. n. est [illegible], in medium producere & excitare, quod etiā [illegible] dicitur. ἐξαιτεῖσθαι autem [illegible] est noxæ & periculo reos eximere, ex reis eximere, rei pœnam deprecari gratia vel autoritate. hinc dicta ἐξαίτησις.

[illegible].) Nec verò hactenus negociū procedit, nec tamen hic res insistit, sed porro progreditur. de [illegible], vide Bud. in Comment.

[illegible].) Neq; enim ille calumniator ad diem affuit percunctationis solennis, vt rogaretur à magistratu. quod perinde valet ac si diceret, accusationem pro derelicto habuit, cuius rei mulcta erat ignominiæ nota. erat. n. simile aliquid iurisiurandi de calumnia. Erat autem in causis capitalibus ἀνάκρισις, cum delato nomine rei receptoque accusator interrogabatur à magistratu, an omnino constituisset accusationem prosequi, reūmque peragere, an testes aut testimonia exhiberi postularet, & alia eodem pertinentia. idque ἀνακρίνειν à percunctando dicebatur. Ex Annotationibus posterioribus in Pandect. de quo verbo plura etiam in Comment. Bud.

[illegible].) Ex hoc loco satis patet, morem illum proponendi programmatis Athenis etiam fuisse. [illegible] men ius significat expositū esse & proscriptum, & in Orat. [illegible] satis annotatū est; [illegible]. hoc est, reos, qui pendentes Latinis dicuntur. Plura vide in Annot. in Pandect.

[illegible].) Sed cum planum fecero hęc eum cōmisisse, qua tandem venia dignos erit? Vbi [illegible]. Id Cicero per at expressit in Verr. actione vlt. At quemadmodum ipse sese induit priore actione id est, quomodo sese indicauit ipse & prodidit: [illegible] Vide Comment. Bud.

[illegible].) Hoc in loco [illegible], nō tā perscribere significat & excipere, quam accusationem transcribere & transferre, vel Demosthenē præterea accusare, & in eum, prętermisso alio, accusationem criminis intendere. Plura in Commentariis Bud. vbi etiam [illegible] ex Quintiliano.

[illegible]) Sic qui me cædis crimine reum facere instituit, cum ego à curia sacrificulus tertius designatus sum è numero omni ciuium, vt sacrum pro populo Deabus venerādis facerem (sic enim Eumenidas appellabant) nulla intercessione obsistit quo minus sacrificium auspicarer. Purgare se vult Demosthenes suspicione conscientiæ cædis, quam ei inimici obiecerat. Summa autē fuit cura antiquis vindicandarum cædium. In curia enim Areopagitarum sacrum fiebat Eumenidibus quas σεμνὰς θεὰς vocant, bene ominandi gratia. eas enim existimari volebant eius esse curiæ præsides, in qua sicarij iudicabatur, tanquam vindices, vltricésque hominum nocatorum. Quibus sacrificuli ob id tres erant instituti, id est, ἱεροποιοί. Notandum præterea, quod in Areopago cædes consultæ iudicabantur, id est, [illegible], non autem [illegible]. Plura vide in Annotationibus poster Pandect.

[illegible].) Hoc scelus nullo scelere superari potest. opponitur enim [illegible]. De quo etiam [illegible].

[illegible].) Postremò deus ipse, cuius ludis peragendis ego choragus designatus fueram, simul fas ipsum cuique maiestas & numē, quodcunque est illud tandem, mecum vtique contumelia affecta sunt. nā [illegible] singulariter etiam vt [illegible] dicatur id quod fas appellamus, id est, numen metuendum & reuerendum. Idem alibi, [illegible], pro nec deos nec fas dixit.

[illegible].) Si ab eo auferrentur eius diuitię, & publicarentur, modestius deinde ageret. vel, quod si bonorum publicatione mulctaretur. Siquidem Græcis [illegible] interdum perinde valet, vt nobis, quod si. De quo amplius [illegible], & in Comment. Bud. Porro [illegible] passiuè sic dicitur, vt [illegible].

[illegible].) Quod si purgat improbus, & iniuriarum illator esse, vilior & contemptibilior erit homine apud vos abiectissimo. Est.n. [illegible] idem quod [illegible], pro quo etiam [illegible] dixit in eadem infra, [illegible]; At enim, dicet aliquis, confide, iam securus esto similis iniuriæ. Quid igitur, si idem iterum admittat, túnc-ne iram vestram exercebitis in eum, quem vos nunc impune abire sineritis?

[illegible].) Id est, quidam eo ingenio præditi sunt, vt cupide suam operã diuitibus venditent, sese aduocatos & fautores illis adiungant, testimonióque suo illos adiuuent. De verbo [illegible] vide Comment. Bud.

[illegible].) Atque ego quidem illo tempore trierarchus esse cœpi, statim atque è pueris excessi, túmq; bini eramus trierarchi, omné sumptum ex priuatis familiis suppeditabamus, ita vt nauium apparatum supplementúmq; ipsi præberem'. Et paulo inferius, [illegible] &c. Tum demum aũt Midias trierarchiam attigit, cum primùm mille ac ducẽtos collatores constituistis, à quibus isti talentum exigentes, talẽto trierarchias obeundas locant. [illegible]. Tum supplementa & armamenta respublica præbet. Verba sunt Oratoris, eleuare cõtendentis munus trierarchiæ, quod Midias & diuites nonnulli graue esse sibi iactabant, tanquam vniuersi muneris redemptoribus præbitoribúsque eo se nomine populo Atheniensi imputãtes. Ex quibus verbis intelligimus, illos mille ac ducentos talenta singula pensitare solitos, id quod etiam alibi dictum est. Vide plura lib. 5. de Asse.

[illegible].) Id est, tantidem locant præbendas naues & instruendas, quantũ ab ipsis exigunt, ita fit, vt nihil de suo impendant. Est itaque [illegible], faciendum loco. Idem [illegible], locauit conductori Pasioni certa mercede vendẽ. [illegible] verò conduco significat, vt [illegible].

[illegible].) Id est, improbè & insolẽter in medio foro populum summouet, ac turba comitũ sibi viam aperit. hoc est, [illegible], hoc est, cubito propulsat obuios, & subnixis alis incedit, vt Plautus: Subnixis alis me inferam, atque amicibor gloriosè. Est itaque [illegible] inter alia, improbè ingredior, & obuios summoueo.

[illegible].) Hũc equitum pręfectũ creauistis, qui ne in transuectione quidem, quę per forum fieri solet, equo vehi potest. Transuectionem enim apud T. Liuium, Suetonium, & Valerium, pro equitũ probatione dici, quod à Græcis, vt hoc loco [illegible] appellatur à Bud. in L. secũdam, de in ius vocando, annotatum est. Similem aũt legem fuisse apud Athenienses, testis est idẽ Demosthenes in eadem Oratione: qui etiã legis verba ponit, cuius Euagorã latorem fuisse dicit, Ne scilicet in pompa Liberi patris prehendi aliquem, aut pignora capi eius liceret. Transuectionem hodie mõstram vocamus, quũ equites solenniter recensentur. Hæc, & plura Budæus in Pandectis.

[illegible], &c.) Id est, [illegible]. Est enim [illegible], vinco iudicio, reum perago: quod de actore tantùm dicitur.

[illegible].) Vos autem iudices Smicroni mulctam talẽtorum decem irrogastis, & totidem aliorum Scitoni, ob id quòd rogationem quandam iniquam, & legibus aduersam promulgasset, quam pœnã nec eius liberi, nec amici, nec cognationis aduocationísque eius intercessio supplex, & misericordiam implorans deprecari potuerũt. Hinc satis apparet magnas fuisse apud Athenienses maleficiorum mulctas, vnde suam etiam seueritatem Romana iura mutuarunt. Vide plura lib. 5. de Asse.

[illegible].) Videte obsecro, ne faciatis. Siquidẽ [illegible]. De quo [illegible]. Ponitur tamen etiam [illegible], pro dij auertant, dij meliora, vt in hac eadem mox infra, [illegible]. Pro quo etiam [illegible] dicitur. Plura in Comment. Bud.

[illegible].) Ita vt etiã eos, quib. cũ nihil tibi rei est, dolere contigerit. Dicitur.n. ita Grecè etiã [illegible], vt Latinè, est mihi cũ eo negotiũ.

[illegible]

[illegible] &c.) Ecquis est enim hominum, qui præiudicio populi damnatus violatæ quoque religionis, non eam ob rem publico caruisset, domique delitescens, modestum se ciuem exhibuisset, si non omne postea tempus certè quidem quoad in reatu fuisset, & vsque ad iudicium quod dixit [illegible], idem est quod alibi, ἀλλ' ὅγε, καὶ ἀλλὰ, Cicero quidem certè extulit de Natura deorum, Debebant quidem illi omnes bonos efficere, siquidem hominum generi consulebant: sin id minus, bonis quidem certè consulere debebant.

[illegible] &c.) Nonnulli copiosi patrimonij prærogatiua sese aliquos esse existimantes, in medium prodibunt pro isto deprecatores, &c, vt Interpres inquit, [illegible], vt diuitiarum fructũ existimationem sibi deberi censentes & postulantes. [illegible] autem Græcis [illegible] accipitur, hoc est [illegible], nõ vnus quiuis: id quod etiam [illegible] annotauimus. Sic Luc. in Act. Apost. cap. 5. [illegible]

[illegible] &c. [illegible]) De infinitiui natura quod nõ modo accusatiuum, sed etiã ante se nominatiuũ poscat apud Græcos, vel in contextu orationis existentem, vel subauditũ, vide Cõment. Bud. cuius rei exemplum hic etiam est: vtroque enim casu in eadem sententia vsus est, vbi vel [illegible] subaudiendum, vt sit [illegible], & [illegible], vel, ab accusatiuo præcedente infinitiuum ad rectum transiit, ex natura verbi substitiui. quale est illud Ciceronis ad Qu. fratrem libro 3. Multa sunt quæ ego nescire malo, quàm cum aliquo periculo fieri certior. Similius tamen Græco illud Lucani, Tutũmque putauit, Iam bonus esse socer. Plura vide in Comment.

[illegible]

Libani⁹ qui argumenta orationum Demosthenis cõposuisse creditur, in eam orationem quæ [illegible] inscribitur, duo Athenis consilia fuisse tradit, quas [illegible] appellant. Vnum perpetuum, quod de cædibus iudicabat, & huiusmodi rebus, in eo loco qui Areopagus dicitur, quasi vicus Martis. Alterum quotannis immutabile, quod rempublicam constituebat, & Quingentenarium vocabatur. Tres autem erãt inter hęc duo differentiæ, quarum prima secundaque iam dictæ. Tertia, quod Quingentenarium, certo ac statuto numero hominum constabat, Areopagiticum verò non item. Magistratus enim illi qui Nouemuiri dicebãtur, aut etiã [illegible], idest, [illegible] prout alij alio modo tradũt, in Areopagi consilium quotannis adoptari solebant, proptereáque Areopagitæ certo numero circumscribi non poterant. Thesmothetarum autem magistratus apud Athenienses annuus erat. Hi antequam ad magistratum illum assumerentur, de omni retrorsus vita acta causam dicere solebant; &, vt ita dicã, de moribus, actionibúsque suis in disquisitionem vocari, iudiciorúmque aleã subire. Quòd si ne sit quidem vllam dedecoris labem perpetua innocentia contraxisse videbãtur, tum demum ad magistratum illum Thesmosiæ assumebãtur. Deinde anno vertente magistrat⁹ gesti denuò causam dicentes, si tum quoque innocentes vsquequaque apparuissent, ad Areopagiticum cõsilium cõscribebantur. Areopagiticum verò, inquit, interdum in summo reip. discrimine ad administrationem reip. euocabitur. Plura de Areopago & Areopagitis vide in Annotationibus in Pandect. vnde hæc transcripsimus.

[illegible]) Verba sunt accusantis rogationem Androtionis, qui quum esset [illegible], tulerat vt curia corona donaretur, ob id quod ipse eã commodè consuluisse populo Atheniensi diceret, populúsque eam rogationem iussit. Primùm, inquit, huius autor suasórque [illegible] princeps Senatus præsidésque populum in suffragium miserunt, atque vnumquemque suffragio suo censere permiserunt, rectè nécne curia éque republica cõsuluisse videretur, eóque nomine coronã meruisse. Qui si nec petẽdũ id à populo existimabant, nec dignam curiam quæ eo præmio donaretur, de eo vtique populum rogare non oportebat ab initio. [illegible] ergo [illegible] dicebant, pro eo quod est populum in suffragia mittere, hoc est, rogationem, vel rem de qua cõsulitur, populi suffragiis permittere. Hoc [illegible] Plutarch⁹ in Graccho dixit. Atque huc pertinent, quæ de duplici curia Atheniensium, vna Areopagitarum, altera Quingenaria, [illegible] à Budæo referuntur in Comment. vbi ea requiret diligens Lector, siquidem ad innumera Demosthenis loca adprimè faciunt.

[illegible]) Deinde tãquã quiduis ei liceret facere. Synopẽ & Phænostratem mulierculas quidẽ prostãtes pignoratur, sed quæ nullã collationẽ deberẽt. [illegible], nõ modò [illegible] significat, hoc est, pignora capere, quod prætor iubere solet, sed etiam

[illegible] est, pignori opponere. Quod autem dicit, ὡς ἐπιτρέψαι [illegible] ἑαυτῷ [illegible], tanquam sibiipsi quicquid libet, liceat: ἑαυτῷ pro αὐτῷ positum est, id quod apud alios etiam scriptores reperitur, quemadmodum e diuerso relatiuum pro reciproco. Vtriusque exempla vide in Comment. Bud.

αὐτὸς δ' [illegible] ἀγῶνος [illegible] προαγῶνας [illegible] ἑαυτῷ [illegible].) Id est, huius certaminis prolusiones sibi prestruens ad populum. Apud Græcos προαγῶνες preludia pugnæ dicebantur, vt excursiones ad prælium lacessendum. προαγῶνες etiam vocabantur orationes vel altercationes quæ habebantur apud Thesmothetas, quæ erant preiudicia ad causas. Thesmothetarum enim erat iudicia constituere & actionem dare, id est, τὸ εἰσάγειν τὰς δίκας, vt tradit Interpres Demosth. ἐν τῷ περὶ [illegible] Plutarch. in Pomp. [illegible] δίκας [illegible] ἐπ' ὀλίγαι [illegible]. Ex Annotat. posterioribus in Pandect. vbi plura.

[illegible].) Vnusquisque futurus erat antigraphus eorũ quæ in publicũ conferebantur. Obseruatores enim tribunorum ærariorum, quos nunc Cõtrarotulatores dicũt, ἀντιγραφεῖς dicebantur à Græcis, actáque eorum ἀντίγραφα, quasi cõscripta. nos antigrapharios appellare possumus. Cicero custodes appellat in Oratione pro L. Agraria contra Rullum, & de reditu suo, & Vlpianus lib. 5. de administ. tutorum. Plura in Annotat. in Pandect. prioribus.

Κατ' Ἀριστοκράτους.

EX Orationis huius argumento à Libanio scripto intelligimus, Charidemum quendam socialis exercitus ducem, de populo Atheniensi egregiè meritum esse, ob idque ciuitate donatum. de quo etiam huiuscemodi rogatio lata est, factũmque plebiscitum autore Aristocrate, ἐάν τις [illegible] ἀγώγιμος ἔστω [illegible] [illegible] τῆς [illegible] : Qui Charidemũ occiderit, eum in nexum abducere ius esto, ex omni loco, vrbe, agro, populo Atheniensi fœderato & socio. Qui autem huiuscemodi necis perpetratorẽ in nexũ abducentem prohibuerit, ipsumue, abductum vi exemerit, seu ciuis, seu priuatus, fœderis iure careto. Hoc priuilegium vt iniquum & aduersus leges latũ Euthycles Demosthenis verbis accusauit, ob id quod Charidemum eo honore indignum esse diceret. Erat n. id psephisma velut quoddam satellitium publice Charidemo decretum. Et hoc quidem loco ἀγώγιμος (de quo etiam περὶ [illegible] dictus est is, in quem manus iniectionis & prehensionis ius est iis, ad quos iniuria pertinet, etiã indicta causa, id quod vt perperam factum Demosthenes accusauit, vel Euthycles potius cui oratio scripta est ab Oratore, ἀλλ' [illegible], inquit, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἐπιτηδεύματος [illegible]. Ex eo more lex addictorum, nexorúmque manauit ad Romanos, cuius multa mentio apud Liuium. Ex Bud. Comment.

συμβέβηκε γὰρ ἐκ τούτου [illegible] [illegible] [illegible] θεραπεύειν.) Inde cõtigit, vt tres illi reges inter se hostes essẽt, vos autem vt ipsi colerent & obseruarent. Id enim significat θεραπεύειν.

Ἔστι δ' [illegible] αὐτοῖς, τὰ [illegible] [illegible].) Res ipsa indicat ex cõposito factum esse & structum quod dico. Est enim [illegible] fraus, commẽtum, molimentum subdolum, actus commentitius & falsus. Dicitur & [illegible] ab eodem in Oratione [illegible]. quanquam & in bonam partem accipitur.

ἐάν τις τινὰ τῶν [illegible] [illegible], ὧν τὰ χρήματα [illegible], &c.) Si quis quempiam eorum qui propter cædẽ in exilium abierunt, duntaxat quorum bona lege non notata sunt, vltra fines Atticos persequatur, aut fert, aut agit, æqua mulcta plectitur, atque si infra fines nostros id patrauerit. [illegible] vocat lege non notata, hoc est, quæ in tutis legumque præsidio sunt, sicut contra ἄγωγα dicuntur, in quæ cuiuis volenti inuadere licitum est, atque diripere, vt etiam alibi dictum est. Sicut [illegible], vir integræ conditionis ac famæ. Porrò ἄγειν καὶ φέρειν idem est quod populari & expilare, quod Liuius de bello Macedon. Latinè sic transtulit: Tum demum fracta pertinacia est, vt ferri agique res suas viderunt. Idem Demosthenes explanans illa legis verba suprà citata, ἐάν τις τινὰ τῶν ἀνδροφόνων, &c. lex, inquit, ad eos pertinet, qui ob cædem non voluntariam solum verterunt. τοὺς [illegible], τοὺς [illegible], ἀλλὰ μὴ [illegible], καὶ τοὺς [illegible] τὰ χρήματα [illegible], [illegible] τὰ [illegible]. Qui tandem id planum fiet? nempe tum ex eo quod eorum quempiam dixit, qui finibus egressi sunt, tũ quia definiuit quorum quidem bona integra conditione manserunt, ac sine legis nota. Nam qui ob consultum homicidium vrbe excesserunt, eorum vtique bona publicata sunt, id est, lege publicari iussa sunt.

καὶ [illegible] [illegible] τῶν [illegible].) Extorrem esse quoad vsquequõ exorarit gentilium mortui. dictum est alibi,

bi, tam exorantem quàm exoratum αἰδέσασθαι Græcis dici.

οὐ γὰρ ἐν ἀνδραπόδου τάξει τὰ τούτων μεταδώσει τις.] Id est, monetis vice & loco. id enim τάξις significat Græcis. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco eius haberi, in Pandect. Et pro eodem, ἐν μέρει dixit in hac eadem, οὐ τίθεμαι ἐν ἀδικήματος μέρει, id est, non sceleris loco duco.

οὐ γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω.] Non enim si quid vnquam contra leges factum est, idque tu es imitatus, ideirco te conuenit pœna liberari. Nã vt si quis eorum damnatus esset, tu hęc nó scripsisses: ita damnatus si tu fueris, non scribet alius. Citat hunc locum Quintilianus libro 5. cap. 14. vbi optimum esse enthymematis genus dicit, cum proposito dissimili, vel contrario, ratio subiungitur, quale etiam hoc Demosthenis est. Citatur etiam sæpe hic locus aduersus eos, qui se vitiosa consuetudine defendi putant. Philippus Melanchthon Dialect. lib. 3.

καταῤῥάξει δ' εἰς τὴν θάλατταν, ἀπωλείας ἔχων καὶ φθοράς τινας.] Hoc loco & actiuè & passiuè accipi potest verbum καταῤῥάξει, prout distinxeris, vel ante ἀπωλείας accusatiuum, vel post eum. Sic erumpo agmen. Liuius: Occursantes per obliqua montani, erupto medio agmine viam insedere. Hinc καταῤῥάκτης, locus abruptus, & præceps in flumine, vnde aqua ruit potius quàm fluit, vt cataractes Nili apud Strabonem lib. vlt.

ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἐκ προσαγωγῆς ὑμῖν φίλον, καὶ ὅσον ἄν, &c.] Itáne verò quem videtis vobis amicum sensim fieri, & prout increscere opes vestras arbitratur, ita vos beneuolentia complectentem, & reliqua. ἐκ προσαγωγῆς ergo aliquid fieri dicitur, cum accessione fit sensim crescente.

τῷ δὲ φεύγοντι, τὸ μετὰ τὸν πρότερον ἐξεῖναι εἰπόντα λόγον μεταστῆναι. Reo autem licet cùm primam orationem habuerit, solum vertere, id quod vetare nec accusatoris, nec iudicum potestas est. Licebat enim reis post primam actionem exilium sibi consciscere ante iudicium peractum, idque appellabant exilij causa solum vertere, μεταναστῆναι, μεταχωρῆσαι. Liuius de Decemuiris loquẽs, Bona Claudij Oppijque, qui ante diem iudicij vitam in vinclis finierant, tribuni publicauere. Collegæ eorum exilij causa solum verterunt, bona publicata sunt. Vnde liquet hoc etiam Romanis, vt cætera, ex Græcorum legibus translatum esse. Ex Annotationibus in Pandect.

ἐάν τις λίθον ἢ ξύλον ἢ σίδηρον ἢ τι τοιοῦτον ἐμπεσὸν πατάξῃ, &c. Quòd si vel lapidem, vel fustẽ, vel quiduis aliud inanimatum, quod cædis causam præbuisse dicatur, scelestum est causa à domino indicta damnare atque auferre: profectò longe scelestius est, hominem insontem quidem illum, si casus ita tulerit, sed tamen (vt sontem nunc esse faciamus) hominem, eandem fortè nobiscum humanitatis conditionem sortitum, sine iudicio atque indefensum temerè ob huiuscemodi causam dedititium facere. ὅπου γε pro multò magis dixit, quẽadmodum & alibi ὅπου sine γε. Lys. καὶ γὰρ εἰ ἀγώγιμος ἀπέδοτο, ὅπου ἀγώγιμος γε δημοσίᾳ ἀποδοῖτο. Idem Demosthenes in eadem inferius. εἰ περὶ τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἀληλωκότων [illegible] ὅπως μήτε κολάζεσθαι [illegible] ὅπου γε τῶν ἀλόντων [illegible] ἀκρίτως [illegible] περὶ ἄλλου [illegible].] Hic nimirum, vtique, & profectò significat, hoc est, ὅπως γε. & longe vtique grauissimum est de homine nec damnato, nec conuicto, huiuscemodi legem ferre. Quæ significatio proximè ad superiorem accedit, hoc sensu: Si enim tantopere cautum est de manifestis cędis, atque etiam damnatis, vt pro sontes criminibus iudicio legitimè constituto causæ dictione non careant: profectò causa est hæc, quamobrem perquàm iniquum esse censeam, id de hominibus integræ famæ sancire, vt indicta causa accusatoribus tanquam dedititij tradantur ad supplicium.

ἐπὶ τριηραρχίας.

Κἂν πολέμου ὄντος [illegible].] Cum interim procliuius sit quosdam priuatim colere, quàm iura vestra tueri & defensitare. Est enim [illegible], ut [illegible] etiam dictum est.

ψήφισμα [illegible] Ἀριστοφῶν [illegible]. Aristophon tulit ad populum, populusque sciuit, quæsitores residuarum pecuniarum creari, apud quos, vt quisque quempiam nouerit quippiam residuæ habere pecuniæ, aut sacræ, aut publicæ, ita deferre primo quoque tempore debeat. ὅσια ergo quidam intelligunt publica, non tamen sacra, & rectè, vt ex hoc loco apparet. Et alibi, τὰ ἱερὰ διοικεῖν καὶ τὰ ὅσια intellexit administrationem sacrarum publicarúmque rerum.

[illegible] ὑμᾶς μὲν [illegible] τριηράρχους [illegible].] Censuit ille, vos quidem de illa pecunia Trierarchos appellare debere, & cum ipsis experiri. Ipsis autem Trierarchis eo nomine subsidiariam esse in eos petitionem, ad quos pecunia peruenit.

Quod si vera de re controuersia suboriatur, iudicium inter eos ita constituere, vt qui in eo iudicio victus fuerit, in eum mulcta dicatur reipub. Est autem ἀναφορὰ ius referendæ quæstionis aduersus alium quempiam, quàm quocum iudicium prius agitatum est. Recursum saluum forensis turba vocat, id est, ius referendi controuersiam non victori, sed alii. Interpres Demosthenis eo in loco διαδικασίας nomen certæ actionis esse dicit, quod mihi non satis probabile visum est. Demosthenes διαδικασίαν & ἐπιδικασίαν pro eodé accepit περὶ κλήρου. hoc est, pro petitione hereditatis, & bonorum possessione petita. Bud.

τοὺς δὲ νομοθέτας ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον.] Id est, δικαστικόν. nam vt ἡλιάζεσθαι non solum apricari significat, sed etiam ἐν τῇ ἡλιαίᾳ δικάζειν (ἡλιαία γὰρ τὸ μέγιστον δικαστήριον ἐκαλεῖτο, quod sic dictum est, quia sub dio apricantes iudices solebant) ita ἡλιαστὴς ἀντὶ τοῦ δικαστοῦ, & ἡλιαστικὸς ὁ δικαστικός. Erat autem maximum iudicium Athenis, vt subsellia Romæ. In eo enim iudicia publica exercebantur. Idem infrà in eadem, καθιστῆναι ἐπὶ τοὺς ὅρκους τῶν δικαστῶν, ἡλιάζονται, id est, inter iudices magni iudicij sedeat, &c.

καὶ ποιεῖν περὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐπίκουρων διαχειροτονίας.] Leges hanc disceptationem arbitratus nostri fecerunt, vtrum lex noua ferenda sit, an iam latæ sufficiant. Hoc loco διαχειροτονία est diiudicatio, & διάκρισις τῆς ἐν πλήθει γινομένης χειροτονίας. Et in eadem, χειροτονεῖν τοὺς νομοθέτας dixit pro ψηφίζεσθαι, verba legis recitans, ὁπότεροι δ' ἂν τῶν νόμων χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τούτους κυρίους εἶναι, veram legem probarent.

ἴστε οὖν ὅτι πάντα συνεσκευάκασι.] Id est, omnia ex composito fecerunt, atque de industria. Sic Aeschin. περὶ τῆς παραπρεσβείας συνεσκευάσαμεν καὶ τά τε. ita inter nos comparauimus & constituimus.

καὶ ἑαυτοῦ ἀπαλλάξῃ τοῦ νῦν ἐπιόντος.] Id est, καὶ διαλύσῃς τὸ ἐγκαλούμενον καὶ κατηγορουμ. Est enim ἀπαλλάττω placo, & munere corrumpo.

καὶ εἴ τις τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ.] Verba sunt legis, ex quibus verbi προστιμᾶν vsus & constructio facile est percipere. Quod si quis, inquit legislator, eorum qui reliqua, aut æs alienum quouis modo contraxerunt, aut pecuniæ damnati sunt, aut legis sanctione, aut plebiscito nexu mulctatus est, aut posthac ea de causa nexum inibit, licere ipsi aut cuiuis eius nomine prædes dare atque expromissores reipublicæ eius summæ quam debet. Est igitur προστιμᾶν mulctare, cum datiuo & accusatiuo, cuius exempla Budæus adducit in Comment. & hinc ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, apud eundem alibi. καὶ τίμημα ἐπάγειν ὅτι χρὴ πάσχειν ἢ ἀποτῖσαι, hoc est, & actionem pœnarum intendere ad id quod pendere eum oportet.

περὶ τῶν τὰ μισθώματα μισθουμένων, καὶ τῶν ἐγγυωμένων τὰς πράξεις.] Id est, redempturas facientium, vel, qui spondent opera perfectum iri, quæ redemptores conduxerunt facienda. De verbo μισθοῦμαι, conduco faciendum, vt redemptor, & conduco vectigalia, item ἐγγυῶμαι, vide Comment. Bud. Idem Demosthenes alibi, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἔργων, ἢ ἄλλος μισθωτὴς ἀναδεξάμενος. Et aliquantulum infrà in eadem, καὶ εἰ τινες ὀφλήκασι χρήματα, καὶ ἐκ τοῦ προστιμωμένου αὐτοῖς, ἐγγυητὰς καταστήσαι, καὶ τὸ τούτου εἰργμένους εἶναι τῆς ἀτιμίας αὐτοῖς, huius lege negabitur illis, vel cum sponsorum fide extra vincula esse, hoc est, ἐκτὸς τῶν ἐγγυητῶν ἀφεῖσθαι καὶ ἀπηλλάχθαι.

εἶναι αὐτῷ ἢ ἄλλῳ.] Licere illi aut alij eius nomine, hoc est, ἐξεῖναι. Quod Cicero vt alia plurima Græcorum, imitatus est pro P. Sextio. Quem enim deprecari esset, quum omnes essent sordidati?

ἀποφαίνει δὴ τί, &c.] Crimini dat aduersario, quod τὸ ὀφειλόμενον, ἀντὶ τοῦ τὸ χρεώμενον scripserat, ac si diceret, Quid tandem autem hoc atque illud interest: nempe quod si iste legislator scripsisset, sponsorem dare debitorem publicum, qui solutum iri expromitteret litis æstimationem iustam, quantúmque ius æquúmque foret, his verbis eas quoque leges comprehendisset, quibus legibus nomina publica, decupla interdum dupla fiunt. accusat enim Orator legem vt perperam ac captiosè latam, in fraudémque reipub. Vbi notandum τὸ χρεώμενον ἀργύριον ἀποτίνειν esse, quod Latini rectè restituere dicunt. Liuius: Quodque quòque oportebit, rectè restituito. Et rectè præstare Vlpian. rectè dare Cicero ad Atticum. Cæterùm τίμημα etiam hoc loco significare potest αὐτὸ τὸ προστιμηθὲν διὰ τὴν ὑπερημερίαν, hoc est, quod mulctæ nomine propter moram soluendi irrogatum est. Dicebant enim, ἕως ἂν ἀποδῷ ὁ ὀφείλων ἀργύριον, κρατεῖν τῶν χρημάτων ἁπάντων τὸν δανείσαντα, quoadusque probam pecuniam reddiderit debitor, fœneratorem in possessione esse bonorum omnium, vel, pignora omnia obtinere debitoris creditorem. χρημάτων enim appellatione tam mobilia seséque mouentia, quàm immobilia continentur, quemadmodum apud Ciceronem & Iurecons. pecuniæ vocabulo hæc omnia comprehenduntur. Fortunæ enim hominum χρήματα sic Græcè dicuntur ab vtilita-

vtilitate, vt Latinè bona & facultates. Ex Comment. Budæi.

[Greek illegible].] Id est, eas vtique leges comprehendisset, secundum quas leges damnatio interdum in decuplum, interdum in duplū fit. Cæterum [Greek illegible] cum dicebant, hoc significabant iudicatum quod ius poposcerit, æquitásque fuaserit. In hæc autem verba concipiebant eam satisdationem, qua iudicatum folui dicitur.

[Greek illegible].] Id est, eos qui imminente expeditione munus suum detractant. Est enim [Greek], munere meo perperam fungor, vices meas non obeo.

[Greek illegible].] Eum vndecimuiri in vincula conijciunto, atque ad iudicium sistunto, ibi quæ volet accusato, quibus quidem lege licerat. Erant autem οἱ ἕνδεκα Vndecimuiri capitales Athenis, vt Romæ Triumuiri, de quibus in Annotat. dictum est. Quòd si superioribus verbis adijciantur hæc, [Greek illegible]: significabitur, ipse autem reus è vinculis causam dicito. De [Greek] verò & [Greek] dictum est paulo superius.

[Greek illegible].] Vsque eò turpibus probris hominem induit & impleuit. Aeschines [Greek illegible], atque hinc dictum esse illud Ciceronis videtur in Acad. In idipsum se induit quod timebat: hoc est, eo quod vitare cupiebat, reuolutus est.

[Greek illegible].] Id est, qui peregrinitatis damnati sunt & conuicti. ita enim Græcis [Greek] dicitur, vt [Greek illegible], huius te sceleris conuinco. pro quo, verbo [Greek] vtitur [Greek].

[Greek illegible], &c.] His verbis significat, secundum actorem propemodum esse iudicatum, qui litem capitali supplicio reo æstimauerat. Reum verò quanquam grandi pecunia litem sibi ipsum æstimantem, quasi deprecabundū, tamen calculis aut sententiis paucis ab eo abfuisse, vt damnatione ignominiosa plecteretur. [Greek] ergo reus dicitur, qui cum inficiando non sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. attenuare vulgò vocant, & per extenuationem respondere. Quid autem sit litem æstimare, & litis æstimatio, in Pandectis annotatum est.

[Greek illegible] [Greek]. Fieri non potest quin, vel, vt non hæc multitudo seruiat his belluis. De [Greek] rio & raro tamen huius verbi vsu, vide multa in Bud. Comment.

[Greek illegible].] [Greek illegible] dixit. [Greek] enim & neutrorum verborum, & actiuorum significationem habet, de quo vide Comment.

[Greek illegible].

Ex hac oratione & Libanij argumento intelligere licet, Græcis [Greek illegible], id est, ex ære expunctos dici, quos Latini ex ærariis exemptos vocabant, quemadmodum & hi in ærarios relatos vocant, quos ille [Greek illegible]. de quibus vide lectu digna non pauca in Annotat. priorib. in Pandect. de Censorib.

[Greek illegible].] Vos igitur huiuscemodi instituto transmittentes rectè atque ordine iudicare par est, Eunomiam illam iuris amantissimam, vrbium regnorúmque columen in primis colentes. Simul inexorabilem illam, augustámque Dicen, quam Orpheus ipse qui sacratissimarum nobis cæremoniarum autor fuit, assessitantem Iouis solio, humanos omnes actus perlustrare ocelisuit. Hanc quasi vos omnes (sese quisque) intueri putantes, sic oportet censere iudicis, idque etiam cauendum quid eidem pudendum admittat, cuius gentilis est vnusquisque vestrûm, iudicandi locum quocunque tempore sortitus, si modo iusti & honesti, vtilitatisque politicæ rationem vsquequaque habuerit. Eleganter duas iudiciorum præsides facit, Dicen & Eunomiam. De Dice verò dea, quæ Latinis iustitia est, Hesiodus in Ergis:

ἡ δέ τε, inquit, παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Et quæ sequuntur.

Eius verò imaginem ex Chrysippi Stoici libris Aul. Gel. transcripsit libro decimotertio. & Homerus Iliad. 16. huius deæ vim esse ingentem ait cuius etiam indignationem in iudiciis spretæ, magnis terrarum cladibus expiari solere. dicitur eadem etiam [Greek]. Cæterùm Demosthenes hic iudices iuris & iustitiæ gentiles, id est, cognomines propterea appellat, quòd à Dice Dicastæ, vt à iure Iudices dicuntur. Est autem Eunomia, siue [Greek], recta iuris legúmque constitutio. Vnde [Greek] populi dicuntur, qui recta legum, institutorúmque ratione vtuntur, cui opposita est Dysnomia, peruersa iuris, legúmque con-

inferio, quam Hesiodus Aten, id est, offensionis & noxæ contubernalem appellat, [illegible] ἀλλήλοισι. Bud. in Annotationibus prior. in Pandect. de iustitia.

καὶ τοῦτ' ἐστὶν ᾧ πάντας προσήκει πείθεσθαι.] Lex est, cui omnes homines obtemperare conuenit, cùm ob alia multa, tum vel eo maximè, quod Lex omnis, inuentum quidem ac munus deorum est, decretum verò prudentum hominum. ad hæc flagitiorum consultorum, inconsultorumque emendatio, conspirantis denique ciuitatis conuentum, ad cuius præscriptum omnes in ciuitate agentes, vitam instituere par est. Plura de lege ex Aristotele, Cicerone, &c. Bud. in Annotat. prioribus in Pandect. Ad hoc autem, quod dicit ἐπισκοπεῖσθαι τῷ [illegible], alludit Græcum illud elegans distichon in ficarium:

Λήθεις με κλέπτων ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ἔστι γὰρ ὁ Δίκης ὀφθαλμὸς πάντα τὰ γιγνόμενα.

Me spelis tanquam nemo conspexerit atqui
Iustitiæ ipse oculus omnia facta videt.

Fit huius loci Demosth. mentio in Digest. L. 11. de Legib. plura Alciat. lib. 2. Prætermissorum.

τοὺς δὲ καταπτύστους καὶ τοὺς ἐξαγίστους] ἐξαγίστους vocat sceleratos ac diros, qui etiam ἐναγεῖς, καὶ ἀλιτήριοι, καὶ ἀνίεροι, καὶ τὰ ὅμοια, ἀλιτήριοί τε καὶ παλαμναῖοι, id est, execrabiles, deuoti manibus, impuri, & sacri, sanguinarij, sicarij, conscelerati. Aeschines κατὰ Κτησιφ. καὶ Δημάδης ὁ καὶ ἐξάγιστος καὶ ἐναγὴς ὀνοματογράφος, id est, sceleratus ac dirus portus.

κατ' Ἀφόβου α.

IN hac oratione circumuentum se esse Demosthenes à tribus tutoribus dicit, & bona sua fraude eorum suppressa & interuersa, quæ illi pauca à patre relicta esse dicebant, ipse verò ad quatuordecim talenta fuisse contenderat. Statim igitur post narrationem ita inquit, τὸ δὲ πλῆθος τῆς οὐσίας ὅτι τοσοῦτον ἦν καταλειφθὲν, &c. Quòd verò tantæ facultates à patre meo relictæ, maximi mihi testes iidem ipsi facti sunt. siquidem in classibus ordinandis ipsi pro me professi sunt, vt in vicenas quinas minas quingenas ipsi drachmas conferrent, quantum scilicet conferebat Timotheus Cononis, & ij qui maximos tunc census possidebant. His verbis Orator huiusmodi facere enthymema videtur. Cum nomine meo tutores ipsi mei in classes diuitum relati, & tantum conferre professi sint, quantum qui plurimum planum fit me quoque diuitem ab eis æstimatum.

Deinde recitatis testimoniis ita subdit Δῆλον μὲν τοίνυν καὶ ἐκ τούτων ἐστὶ τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας. πεντεκαίδεκα ταλάντων γὰρ τρία τάλαντα τίμημα ταύτην ἠξίουν εἰσφέρειν τὴν εἰσφοράν. Id est, Manifesta est igitur per ea quæ audistis relictarum mihi fortunarum copia, siquidem quindecim talentorum censum tria talenta, collationem pro me profitendam censuerunt. Ex duobus his locis collatis intelligendum relinquitur, quod Demosthenes de sex millibus talentum dixit, de mille ac ducentis dixisse. & quod illi quinis talentis censi in capita dicuntur, exæquatis tenuiorum cum copiosorum fortunis, ita intelligendum, vt quinta tantum parte bonorum censi essent, vt Demosthenes facultates suas quindecim talentûm fuisse ex eo argumentatur, quòd tutorum professione pupillari nomine facta, tribus talentis census sit. Qua ratione & ditissimi cuiusque substantia censebatur, ea lege vt hactenus conferre teneretur, si ratio ita posceret belli administrandi. Hoc est enim quod dixit, in vicenas quinas minas, quingenas drachmas conferre, hoc est, quintum quenque denarium, vt more nostro loquar. Vigintiquinque enim minæ duo milia & quingentas drachmas valent, sic fit vt sex milia talentûm ad triginta milia crescant: ne temerarium sit quod Demosthenes dixit, de pecuniarum copia, quæ Athenis erant, & intelligimus communem plebem esse inopem. quod confirmari & certius constitui ex oratione eius pro Ctesiphonte potest, in qua se rem trierarchicam lege lata præclarè constituisse gloriatur, vt in eandem annotatum est, eo loco vbi ait, καὶ [illegible] τὴν φύσιν, &c. Budæus libro quinto de Asse.

καὶ τὰ μέγιστα κατεσκευάσθαι τίμημα ἐνέγραψεν.] τίμημα dixit αὐτὸ τὸ τιμώμενον. Est autem τίμημα census. vnde τιμᾶν, ὃ δὴ τιμήματα dicunt, hoc est, classes. Circa finem autem huius primæ κατ' Ἀφόβου, vbi dicit, ἐὰν γὰρ ἀποφύγῃ με οὗτος, ὃ μὴ γένοιτο, τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. καὶ τοῦτο μὲν ἐὰν καταψηφίσησθε τίμημα, &c. τίμημα appellat litis æstimationem hoc est, decem talenta quæ à tutore petebat, tantùm enim fuisse tutelæ suæ censum aiebat, hoc est, tanti se censum sub tutoribus. cuius sexta pars ἐπωβελία ab eo dicitur, hoc est, centum minæ. decem enim talenta sexcentas minas continent. quod verbum etiam libro quinto de Asse interpretatum est in mentione census Demosthenis facultatum. quem locum si cui adire vacet, superiora verba Oratoris facilè intellexerit. Est enim ἐπω-

βελία

βελία sexta pars æstimationis litis, pœna calumniosi actoris in iudiciis ignominiosis. Vbi autem legitur, ἐὰν τούτου μὲν ἐκ τῆς καταψηφίσησθε τιμήσαντες, fortasse τούτου legendum in genitiuo, hoc sensu: quòd si hunc in æstimationem litis damnaueritis, non ex sua pecunia iudicatum facturus est, sed ex mea, quam ipse domum suam auexit. Et cum mihi minor sit census eius summæ sexta parte, non modò paternis bonis euersus, sed præterea ignominia notatus ero propter famosum iudicium, & ob id quod facere iudicatum non potero. Vbi rursum προσατιμωθήσομαι dixit à προσατιμοῦσθαι verbo, quod est, præter cætera incommoda, infamia etiam notari, vnde ἄτιμοι ignominia notæ dicuntur. Sequitur autem, τὰ μὲν ἐνεργὰ αὐτῶν, τὰ δ' ὅπως ἦν ἀργά. Vbi notandum ἐνεργὰ χρήματα dici, sicut & ἀνενεργὰ ἀργά, quæ compendium nullum vsurarum afferunt, hoc est, ἀργὰ καὶ ἀνεργαζόμενα. contra verò χρήματα ἐνεργὰ, quæ sinolæ fœnúsque pensitantes pecuniæ, Latinis pecunia fœnore occupata. est enim ἔργον lucrum, vt in hac eadem, τὸ δ' ἔργον τούτων τῶν χρημάτων τετταράκοντα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου. hoc est, quæstus & vsura, & τόκος, vt suprà dixerat. & rursus καὶ πότερα δεῖ ... ἀπολέσθαι αὐτὸν τὸν λόγον ... τῶν ἐπιτρόπων ... ἀπολαβεῖν καὶ ... τῶν χρημάτων; An potius æquum esse contenderet, sortem vsurásque legitimas à tutoribus se accipere?

οὐ γὰρ διδόντες τούτῳ σῖτον τῇ μητρί] σῖτος est annua pensitatio ad alimentum viduarum & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, vel à viris vxoribus repudiatis. cuius rei exemplum est in oratione κατὰ Νεαίρας, vbi & de προικὸς dicitur. Meminit Harpocration. hinc σίτου δίκη appellatur rei vxoriæ actio.

τὴν μὲν τοι προῖκα ταύτην τὸν ... ὅτι ἔχει λαβών.] Verùm iste dotem huiuscemodi pacto habuit. quare cum matrem meam vxorem non duxerit, lege quidem iubente debet dotem cum vsuris nouenûm obolûm restituere. Sed fac drachmales tantum vsuras eum debere. has si cum sorte aliquis supputauerit, duodecim annorum spacio tria largè talenta inueniet. Ait patrem suum Demosthenem Aphobo, quẽ tutorem sibi dederat, in testamento octoginta minas reliquisse dotis nomine, vt vxorem suam Demosthenis matrem, vxorem duceret: quas cum ille accepisset, matrem tamen vxorem non habuit, vnde debere eum dicit dotem cum vsuris restituere. Summam ergo exactè colligere volens, largè vel prolixè tria talenta dixit, pro tribus talentis & quadrante, nouem autem obolos pro sesquidrachma posuit, qua ratione sesquicentesima vsura procederet, quam ipse, vt omnino aduersario defensionis ansam præcideret, ad centesimam retraxit. Plura libro 1. de Asse, vbi copiosè etiam de vsura centesima.

καὶ σκέψασθε τοίνυν ὅσον ἀργύριον αὐτοί, &c.] Considerate igitur quantam isti pecuniã ex lectariis fabris interuenerunt. Primùm pro sorte quadraginta minas pono, deinde per quæstum decennij eorum opificij duo talenta, siquidem duodenas minas quotannis accipiebant eius mercedis nomine, quam serui meruerunt. Quibus verbis enumerat fraudes tutorum suorum, & ostendere vult, tribus propemodum talentis vno nomine se ab eis circumscriptum. atq. hinc apparet, decies duodenas minas duo talenta valere. qua ratione sexaginta minæ centenariæ talentũm Atticũm faciunt. Eodem pertinet locus superior, cum de vsuris centesimis loqueretur. His enim exemplis & aliis permultis huius orationis, planum fit, quicquid aliqui scripserint de mina Attica, minam tamen Atticam semper centenariam intelligi, & huiusmodi minas sexaginta talentũm efficere. Demosthenes enim non modò Athenis & ad Athenienses orationem illam habuit, sed etiam Atticissimè locutus est, vt infrà in eadem hac oratione, ὅστις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων καὶ τρισχιλίων, τούτῳ μὲν τρία τάλαντα καὶ δισχιλίας προῖκα δέδωκε, &c. Vbi argumentatur ex verbis testamenti patris sui, hoc pacto. qui enim ex quatuor talentis & tribus millibus, his quidem tria talenta & bis millena doti dedit, illi verò septuaginta minarum vsumfructum reliquit, nimirum hunc clarum est apud omnes non à tenuibus fortunis ea legata decerpsisse, sed à summa altero tanto maiore atque eo etiam pleniore quàm mihi reliquerat. Quam autem summam his verbis Orator intellexerit, ex narratione eius orationis suprà non longè à principio apparet, his verbis, Θηριππίδῃ μὲν ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι τοσοῦτον χρόνον, ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθῶ, &c. Et illi quidem (hoc est Therippidæ) vsumfructum ex bonis meis septuaginta minarum dedit, quoad ego inter viros censerer: id est, quoad tutelæ meæ factus essem. Demophontem autem voluit apud se sororem meam habere cum duobus talentis. Huic autem ipsi, qui cum ego, matrem meam vxorem ducẽdam cum dote octoginta minarum reliquit. Ex quibus verbis intelligimus duo talenta octoginta mi-

nas, & septuaginta, id est, centum & quinquaginta minas, tantum valere quantum quatuor talenta & ter millenas. vbi subintelligendum drachmas, vt ex Græco apparet, propter quod millenas pro mille transtuli. Sic fit, vt talentum sexaginta sit minarum, & mina centum drachmarum. minam enim Atticam ad centum drachmas auxisse Solonem, Plutarchus in eius vita tradidit. vtque vbi Græci millia dicant ex sua persona, drachmarum semper intelligere debeamus. Quod eò pertinet, quod legitur apud Plutarchum in Pompeio, de vectigalibus Rom. imperij, & in Antonio, de decies sestertio. Quàm multus autem Demosthenes in eo loquendi modo fuerit, licet ex eadem oratione perlecta intelligere, cuius loca vertere necesse nunc non habui. Hactenus Bud. de Asse lib. 3.

τούτων τοίνυν τῶν χρημάτων ὅσα πλέον ἢ πλαγ...] Id est, ... Est autem verbum ad rationes tutelares pertinens τὸ ἀποφαίνειν. Idem, ... in rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. ... pro eodem posuit. Et rursus, ... nullum quæstum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. ... vel vt alibi, ἀπέγραψε. Vnde τῶν ὄντων ἀπόφασις ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, adnotatio est bonorum, & commentarius, & recensio, indéxque eorum quæ reperta sunt. Iurisconsulti inuentarium vocant, & repertorium, quod ἀπογραφὴ propriè dicitur.

ἡ τὸ ἀρχαῖον ...] τὸ ἀρχαῖον appellat τὰ κεφάλαια, id est, sortem, & caput vnde fructus & redditus manat, eámque accessionem ἔργον & πρόσοδον, & ἐπικαρπίαν vocat. Sic etiam accipitur in princ. Olynth. significat etiam sortem vsurarum. & in eadem hac Demosthenes, κεφάλαιον addidit, τὸ μὲν ἀρχαῖον κεφαλαίου τέτταρα τάλαντα, &c. Lysias tamen sine additamento dixit, vt Isocrates, & ipse Demosthenes κατ᾽ ... quare fit, vt quodammodo suspicer illud verbum κεφαλαίου è margine in paginam irrepsisse ignorantia librariorum, vt fit interdum.

ἐξὸν αὐτοῖς εἰ καὶ μισθοῦν τὸν οἶκον ἐβούλοντο, ἀπὸ μὲν τούτων τῶν προσιόντων.] Cum interim facilè esset è reditibus, siue ab his obuentibus patrimonij nostri, ita vt nihil è sorte absumerent, & vos alere, & munera ciuilia agnoscere, & quæ inde superfuissent, in rem suam vertere. Est enim προσιέναι etiam quotannis redire & obuenire, vnde πρόσοδος & προσιόντα ... At προσποιεῖσθαι sibi quærere est. ... autem ἐᾶν ... significat loco non mouere, non attingere.

καὶ τοι πῶς οὐ δεινόν ...] Atqui non acerbum mihi esse non potest, quod cum reliquorum ciuium domus talentares & ditalentares tutoribus oblocantibus duplo triplóque copiosiores factæ sunt, ita vt dignæ tandem viderentur, quæ muneribus, publicis obeundis adscriberentur, mea autem domus quæ olim trierarchiæ muneri assueuerat & collationibus pensitandis, nunc ne tantulam quidem collationem ferre poterit istorum impudentia. οἶκος, id est, domum Oratores Græci pro vniuersis facultatibus & censu accipere solent. quem loquendi morem lingua Francorum refert. Verùm ex his verbis intelligimus & trierarchiam, & collationem iisdem capitibus incubuisse, ac ignominiosum fuisse munera ista dispendiosa non obire. Huc etiam pertinet, quod ex hac & altera in eundem oratione colligere possumus, quædam esse bona, quæ in censum non venirent, quæ ἀτελῆ, id est, immunia à Græcis appellantur. Quod autem de locatione domum Demosthenes dixit, de omnibus instructis intelligendum est, vt diximus, vt de officinis cum seruis opificibus ex libro quinto de Asse. Quod autem dicit, ... ὑπερβολὰς εἰπεῖν, id est, à quo superari isti possunt dicendi facultate, notanda locutio, οὐδεμίαν λείπει ὑπερβολήν. Lucian. ... ὑπερβολὴν ... quid reliquit sibi quo sceleratior fieri posset. ὑπερβάλλω enim τὸ ὑπερέχω καὶ ὑπερβαίνω, excello & supero, ὅθεν ὑπερβολή, quæ ἐλλείψει opponitur. Plura vide in Comment. Budæi.

Κατ᾽ ἀφόβου β.

Ὅτι ἀποκέκρυπται τὴν οὐσίαν.] Id est, ... ἀποκρύπτω enim καὶ ἀποκρύπτομαι, celo, condo, occulo, hoc est, ...

... λόγους ...] Ex hoc loco satis apparet, ἀποφέρειν λόγον καὶ λόγους de priuatis etiam rationibus dici, cum debitor cum creditore, tutor cum pupillo rationes subducit. alibi, vt ... rationes ad ærarium referre significat.

τί δ᾽ αὖ ...] Quò igitur

igitur me vertam, si vos aliter de iis iudicaueritis? id est, nisi actione tutelæ, qua nunc expertus sum, vicero: an erit mihi vitæ subsidium in bonis & fortunis, quæ in creditum subiecta sunt & supposita? at illa iam eorum sunt creditorum quibus obnoxia data sunt. Supra autem dixerat, [illegible]. atque hic notandum [illegible] esse pignori opponere, [illegible]. [illegible] autem pignori datum accipere, [illegible]. Et [illegible], id est, pignus. Sic Latinè pignero & pigneror dicit. quorum alterũ debitoris, alterum fœneratoris est.

[illegible]

A[illegible]] Id est, tanti enim damnauerunt, quanti litem æstimaueram, quantámque in libello intentionis scripseram. Significat enim [illegible] præter cætera etiam scriptam actionem intendere, libello actionis genus edere.

[illegible], &c.] Iam verò si rei veritatem reperiri experiuisset, seruum me vtique exhibere torquendum postulasset, qui testificationes ipsas scripserat? vt si dedissem, veritate per tormenta comperta, nec ius ego in hac causa, nec æquum postulare viderer, qui scilicet [illegible] agerem. Vbi alterum [illegible], alterum est [illegible]. notandum etiam [illegible] coniunctionem cum indicatiuo iunctam esse, [illegible]. [illegible] præterea [illegible] est exposcere seruum ad quæstionem, cui [illegible], id est, offerre & dedere, respondet.

[illegible]] Ad hæc mea mater in me sororémque meam, quos solos liberos habet, quorúmque gratia vitam viduam traducere sustinuit, iusiurandum concipere non recusauit, eiúsque rei causa, nos in medium produxit atque iudicium. est enim [illegible], iurare, fidem dare, hoc est, [illegible], in capita liberorum iurare. id quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita se sacrare caput eius diis inferis, deuouerétque significantes, si peierarent.

[illegible]]Nunc verò cum à me contendisset & imperasset, vt Archinno & Draconitidæ arbitris disceptationem controuersię permitteremus, postea compromissum soluit, quippe qui ex ipsis compromissariis audiuisset, se si iurati arbitrari cogerentur, sententiam non secundum eum laturos. [illegible] compromissum vocat. [illegible] enim est compromissum pacisci, hoc est, vnum aut plures causę disceptatores facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Arbitri autem, id est, [illegible], iudices erant, per singulas tribus lecti numero quatuor & quadraginta. Moris autem erat, vt inquit Demosth. Interpres, in locum certum arbitros conuenire, copiámque sui facere & præbere cuiuis queribundo, vt si ipsi sordidè vel ambitiosè, vel offenso animo arbitrio abusi essent. in promptu responderent ei, qui se ab eis damno affectum esse conquereretur. [illegible], id dicitur, & [illegible], in omnésque magistratus valebat. Cicero rationem vitæ & magistratus gesti, aut curationis acta reposci, Latinè vocat [illegible], id est, acta sua probare magistratibus & populo, syndicare vernacula lingua dicitur. Verùm quoniam [illegible] minora negocia administrabant, ideo ab iis [illegible] incipiebant. Erant autem annui iudices [illegible]. Sunt qui tradant [illegible] iudices quosdam fuisse, ad quos homines litigaturi controuersiarum suarum disceptationem ex compacto deferebant, apud ordinarios iudices ambigere nolentes. Huiusmodi autem arbitros sexagenarios aut paulò minus esse oportebat, à quibus ii, qui iudices dicuntur, appellabantur, si sententia videbatur iniqua. Quoniam autem ab iis autoribus, quos legere mihi cõtigit, hoc non satis liquidè traditur, id addam, quod sentio. [illegible] enim duorum generum fuisse, ex Demosthenis lectione collegi, hoc est, [illegible], ad quos litigaturi disceptationem controuersiarum conferebant, [illegible], vt hoc loco Demosthenes: & ab huiusmodi compromisso vel arbitrio recedere licebat, duntaxat re integra: id quod [illegible] vel [illegible] dicebatur. Alterum genus arbitrorum, [illegible] appellabant, qui non electione litigantium, sed sortito arbitrandi potestatem habebant, & ii erant annui magistratus, [illegible], vt supra dictum est. Et vt Romæ ex decuriis Prætor iudices iudiciorum publicorum sortiebatur, ita Athenis ex decuriis tribuum arbitri sorte dabantur ad causas priuatas diiudicandas. Vnde post illa verba, [illegible]. statim subdit, [illegible], &c. [illegible]

δίκην τὴν ἐρήμην ὤφλησεν, i. Ad arbitrum igitur fortè datum, quum venisset, nec diluere obiecta posset, damnatus est ab arbitro. Iudices porrò ad quos ipse ab arbitris prouocauerat, cùm causam cognouissent, eadem ipsi quoque cum arbitris compromissariis istius amicis, cum ipsisque forte dato arbitro pronuntiarunt, vel, cum arbitro atque eius amicis, vt compromissariis censuerunt, litémque homini talentis decem æstimauerunt. Atque hinc intelligitur Aphobum vnum ex tutoribus decem talentis damnatum tutelæ iudicio, quanti scilicet Orator litem illam in intentione libellari æstimaret. Quæ verba leguntur corruptissimè in libris quidem impressis, sed ea nos sic emendanda affirmamus: Quoniam igitur litem talentis decem, id est, minis sexcentis æstimarat, ἐν τῷ ἐγκλήματι τῆς δίκης, id est, in libello intentæ actionis, ideo centum se minis, id est mille aureis nostris periclitari cum infamię nota dixit, quæ sexta pars est æstimationis litis. Cæterùm Plutarchus diuitem patrem Demosthenis fuisse dicit, & in copia bonorum septem annos natum filium Demosthenem reliquisse, Ὀρφανὸς δ' ὁ Δημοσθένης ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἑπταέτης ἐν εὐπορίᾳ, μικρὸν γὰρ ἀπέδει τὸ σύμπαν τίμημα τῆς οὐσίας πεντεκαίδεκα ταλάντων, ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἠδικήθη. Relictus autem à patre Demosthenes septennis in abundanti patrimonio, (vt quod omnibus supputatis paulò minus quindecim talentis æstimaretur) à tutoribus per iniuriam fortunis euersus est, cùm partem bonorum eius in rem suam verterent, partem per incuriam perderent, ita vt ne præceptoribus quidem eius mercedem docendi soluerent. Quindecim talenta nouem millia aureorum nostrorum valent. Ita quæ summa Romæ post spoliatum orbem, à Romanis, Aesopi patinam æquare non potuisset, Athenis diuitiarum nomine censebatur. Ex commentariis Budæi, & lib. 5. de Asse.

Hactenus collectis in Demosthenem Annotationibus, amice Lector, quantum in præsentia licet, vtere ac fruere. Nam & aliarum quæ in reliquas Orationes pertinent edendarum occasionem nobis fore propediem, superis bene fortunantibus speramus, vnà cum Harpocrationis Lexico, & locorum quorundam varia lectione, ad vetustiss. exemplaris collationem à D. Petro Danesio, Ioannis Sphyractis industria nobis & impetrata, & (quanquam id quidem serius, extrema quippe iam manu imposita operi) transmissa. Interim autem ignosces, arbitror, non immeritò nobis: qui si quid hîc est delicti, committere ausi sumus, magnorum etiam in literis virorum exemplo freti, quibus imperfecta edere nostro ferè seculo peculiare est.

CASTIGATIONES AC DIVERSAE LECTIONES IN ORATIONES DEMOSTHENIS, PER VINCENTIVM OBSOPOEVM, VETVSTISSIMI

cuiusdam exemplaris subsidio collectæ.

LECTORI OBSOPOEVS.

Fac prius ista legas, quàm nondum cognita damnes,
Si quis amice tuo pectore candor inest.
Respuit iste liber lectorem naris obesæ,
Et qui Cecropij non tenet ora fori.
Si Graiam lecto linguam Demosthene calles,
Iudicium istius te penes esto libri.
Sin minus, hinc abeas, ne te ceu pictor Apelles
Sutorem à tabula iussit abire sua.
Est argumentum naturæ grande malignæ,
Spernere, quæ crasso non capis ingenio.

CLARISSIMO VIRO HIERONYMO PAVMGARTNERO, PATRICIO AC SENATORI NORIMBERGENSI, VINCENTIVS OBSOPOEVS S.D.

VENIT nuper in manus meas admirandæ vetustatis exemplar aliquot ora-
tionum Demosthenis, Hieronyme vir clarissime. Quod cùm cœpissem
cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato discrepare com-
peri. Eos ego locos subnotandos putaui, inque publicam studiosorum vti-
litatem inuulgandos. Quanquam verò his solus priuatim frui potuissem,
aut in occulto seruare tacitus: tamen cùm ab inuidentiæ morbo naturâ abhorream, &
candidas Musarum ianuas esse oporteat, ferre non potui, vt prouerbiali conuicio, canis
in præsepi dicerer. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non statim
pronunciaturus, vtra sit rectior, nisi in locis apertè mendosis: verùm eius iudicij censu-
ram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temerè non ausim sumere, vt ea de re
iudicium faciam. Nemini verò hic meus labor proderit, nisi cui Demosthenes domi
fuerit. In tenui labor est, fateor: sed tenuis non gloria, si quibus in locis Demosthenem
aut correxerimus, aut illi pristinum nitorem huius vetusti exemplaris subsidio restitue-
rimus. Non attollam hic verbis quicquam, non sunt ista meæ industriæ, sed diligentiæ,
quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cùm in
authore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam secus positam, aut su-
peruacuam inuenerint, Dij boni quos protinus triumphos, quas gloriationes profe-
runt? quàm insolenter sibi placent, nimirum se solos acutissimè perspexisse, quod homi-
nes alioqui oculatissimos fugerit. Estque ob vnam atque alteram dictiunculam proti-
nus totus autor emendatior habendus, & ad vetustissima exemplaria restitutus creden-
dus. Quid autem mendarum & errarorum hodie hoc mendacio in scriptoribus quoti-
die in lucem prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeò solenne & vsu re-
ceptum est, omnium librorum titulis addere: Ad vetustissima exemplaria restitutus, &
ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in Latino quopiam, neque
tantæ classis authore, inuento vno atque altero verbulo rectiore & emendatiore, excla-
mare, Repperi, non quod pueri clamitant in faba se repperisse: cur mihi non idem li-
ceat in Demosthene, authore tanto, támque eximio? Quanquam quid nos reppereri-
mus, verbis iactantioribus opus non est: res ipsa indicabit. Atque vtinam integrum e-
xemplar nobis ablatum fuisset, vt ad eum modum omnes orationes inter se collatas
emendare potuissemus, non permutassem opes meas cum Crœsi aut Crassi diuitiis. Sed
enim quæ nobis reperta sunt, ea aliis candidè impertiemus: rogaturi Lectores, vt hæc,
qualiacunque sint, boni consulant, & his nobiscum vtantur, & si quid rectius istis ipsi a-
liquando inuenerint, nobis vicissim benignè communicent. Tibi verò, Hieronyme or-
natissime, hoc quicquid est opusculi, nominatim dedico, cùm Demosthenis amatori
summo, tum lectori diligentissimo, & imitatori fœlicissimo. Neque enim antiquitate
generis solùm, sed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, & vtrius-
que literaturæ peritissimus. Accipe itaque libellum hunc studij in te mei monumen-
tum & pignus, quod tibi amicitiæ nostræ quondam initæ, & condiscipulatus nostri
memoriam refricet. Ornatissimos atque eruditissimos viros Andream Osiandrum, Do-
minicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venatorium, Ioachimum Ca-
merarium, Michaëlem Rotingium, D. Christophorum Kolerum, Erasmum Ebnerum,
M. Hieronymum Schallerum, præterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Æscula-
pium, & reliquos literarij sodalitij proceres, meis verbis communiter saluta. Tu verò
cum primis bene vale. Onoltzpachij, mense Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

CLA-

CLARISSIMO VIRO, HIERONYMO PAVMGARTNERO, HIERO. F. CONSVLI NORIMBERGENSI HIERO. VVOLFIVS S.D.

FORTES creari fortibus & bonis, etsi non semper id fieri videamus, Horatio facilius concedi potest: quàm humanis & doctis humanos & doctos. Plerumque enim paterna freti gloria, discendi laborem fugiunt, & literas & literatos contemnentes: & fastum ac despicientiam aliorum laude sibi ducunt. In quorum vtroque quantopere errent & peccent, nemini est obscurum. Tu vero, Consul ornatissime, contrariam viam ingressus, ad paternæ virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem sic te composuisti: vt pater omni laude cumulatus, & illustri gloria per Christiani nominis orbem celebris in te reuixisse videatur. Habet inclyta respublica Norimbergensis alterum ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriæ amantem, senatorem grauem, consulem prudentem, & disertum. habent homines docti & ingeniosi adolescentes patronum & Mecœnatem: recognoscunt ciues tui prænomen & nomen idem: eandem staturæ proceritatem & formæ dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus desiderium illius leniunt & consolantur. Fuit & mihi abhinc triennium, cum Norimbergæ in ædibus Christophori Fabij Iulij I.C. viri optimi & humanissimi, veteris amici mei, ædibus vnà pranderemus, & conspectus tuus iis de causis, quas exposui periucundus: & multò gratior comitas orationis: qua me vltrò ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etsi ego meam tenuitatem esse imparem, facilè video: tamen αἱ καθ' ὑπεροχὴν φιλίαι sic locum habere possunt, si cum iis etiam φιλανθρωπίας ὑπεροχὴ coniungatur: quæ in Deo opt. max. tanta est & tam admiranda, vt eius cogitatione mens humana extra sese quodammodo rapta penitus obstupescat, & illa abysso diuinæ bonitatis absorbeatur. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi.

> *Omnia quod superat miracula*, CHRISTVS IESVS
> *Tum voluit nasci, cùm* DEVS *esset*, HOMO.

Facit igitur ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου ὑπεροχὴ, vt τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν μου, non fraudi, sed laudi mihi fore sperem: vicissimque eandem obseruantiam tuæ quoque præstantiæ polliceor, qua patrem tuum ab ineunte ætate vsque ad obitum sum prosecutus. Nam cum illi puer etiamnum à Sebaldo Heideno præceptore meo amantissimo, nescio quo ingenij & studij cuiusdam singularis nomine cõmendatus fuissem: & tum bene de me sentire cœpit, & de adulto, dum reipub. vestræ inseruirem, præsens & absens bene mereri non destitit. Itaque vt viuentem colueram: ita etiam defuncti memoriam versiculis non tam bonis, quàm bono animo scriptis, (Nam me perpetuò cum morbis molestisque laboribus conflictantem & Apollo & Musæ omnes destituerunt) te præsertim hortatore, celebrandam esse duxi: quos ideo ad te mitto, vt in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autori intelligendo seruiente, quem & pater & filius magnificiunt, mentio vtriusque si minus honorifica, at ab animo grato & memori profecta, extaret. Vale. Augustæ Vindelicorum, Calendis Decembris. Anno M.D.LXIX.

ΙΕΡΩΝΥΜΩ ΠΑΜΓΑΡΤΝΗΡΩ, ΕΝ ΤΗ ΤΗΣ ΝΩΡΙΚΙΑΣ ΠΟΛΕΙ ΥΠΑΤΕΥΣΑΝ-

τι, [illegible]

[illegible]

[illegible]

Ξ. [illegible]
Ι. [illegible]
Ι. [illegible]
Ι. [illegible]
Ξ. [illegible]
[illegible]
Ι. [illegible]
[illegible]
Ξ. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

IN ORATIONES OLYNTHIACAS CASTIGATIONES.

PRINCIPIO in Olynthiacis & Philippicis non ita multa discrepare comperi. Nam quæ ipse Aldus adiectis asteriscis annotauit, diuersitatem lectionum indicans, ea cum nostri exemplaris lectione ferè consentiunt. Quarum ergo orationum diuersitas iam antè ab Aldo demonstrata est, eam minimè annotare visum est: ne in re ante acta supervacuè occupati, Lectoribus pro thesauro carbones offeramus. Nam multam operæ & studij in re prius facta ponere, & superuacuum habetur, & stolidum. Cæterùm quæ nos animaduertimus, ea fere sunt.

Primùm in argumento Libanij primæ Olynthiacæ, vbi Aldus habet versu decimo, [illegible]; legendum est, Olynthiis. Nam Potidæam, quæ sub initium ad Atheniensium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam Olynthiis sociis suis concesserat: vt ex argumento liquet.

Deinde infrà versu 14. [illegible], &c. nostrum habebat, [illegible], pacti erant: haud dubiè rectius.

Mox versu 19. [illegible] nostrum legebat, [illegible] permutatis nonnihil verbis. Sed hunc locum non eram adscripturus, nisi semel lectorem monere in animo esset, me data opera ab eiusmodi annotandis abstinuisse, quod infiniti propemodum se obtulerint: cùm non ita magni referat, quo ordine verba sint disposita, modò lectio consentiat: tametsi alia sit alia concinnior & modulatior. Veluti rursus versu 31. [illegible] nostrum habebat, [illegible] quod certè sonat suauius, & cadit numerosius.

Rursum versu 33. vbi Aldus legit, [illegible]; nostrum sic habebat, [illegible]. Eò vero hæc peruasit licentia, vt non pro locis solum conducendis sumerent, &c.

Rursum versu à fine quinto [illegible] nostrum [illegible], &c.

Mox versu sequenti, vbi Aldus sic habet, [illegible], &c. nostrum sic: [illegible]

[illegible] Licet Aldina lectio sit paulo succinctior, tamen nec posterior reiicienda.

Postremo versu à fine quarto [illegible], nostrum [illegible], &c.

IN PRIMAM OLYNthicam.

In exordio [illegible], non vno in loco in antiquo exemplari comperi tantum simpliciter scriptum [illegible]. Quamuis non magni istæ minutiæ faciendæ sint, quas si omnes colligere & annotare voluissem: multas sanè paginas compleuissem. Sicut eadem facie linea seu versu à fine quinto vbi in Aldino legitur, [illegible], nostrum habuit, [illegible]. Et versu vltimo [illegible], nostrum [illegible] habebat, altero articulorum omisso. Cæterum harum minutiarum non parum omisimus, ne lectori essemus tædio. Sicut & eiusmodi locos multos sciens præterij [illegible], pro [illegible] & [illegible] pro [illegible] & [illegible] pro [illegible] & [illegible] pro [illegible] qui omnes coniunctim apud Aldum efferuntur, in nostro distinctim.

Mox facie secunda versu nono, vbi in Aldino legitur, [illegible], nostrum habebat, [illegible], quod magis videtur Atticum & Demosthenicum.

Rursum linea 21. vbi Aldinum exemplar [illegible] habet, in nostro legitur [illegible]. Quæ lectio videtur esse emendatior [illegible]. Mox linea à fine octaua [illegible], nostrum [illegible] habet.

Deinde paginæ tertiæ versu tertio vbi Aldus habet [illegible], nostrum adhuc dictionem & vt mihi videtur non ociosam adiectam habebat, ad hunc modũ, [illegible]. Vos non culpam merentibus, sed oratoribus, qui postremi de rebus consiliũ adduxerint, succensetis.

Linea octaua [illegible], in antiquo erat [illegible].

Linea 13. [illegible], in antiquo [illegible] erat.

Linea 16. [illegible], nostrum antiquum [illegible] habet.

Mox sequenti linea [illegible], in nostro [illegible], &c. quod prolatu est mollius.

Porro linea 22. [illegible]. in nostro [illegible], quæ sententia si vnquã fuit vera, certè hoc seculo omnium est verissima. Siquidem [illegible].

Paulo pòst linea 34. [illegible], nostrum [illegible] habuit, necessaria & eleganti prioris articuli repetitione. Sicut aliàs sæpe apud Demosthenem in similibus exemplis cernere est.

Rursum sequenti linea [illegible], in nostro [illegible], quantum ad sensum attinet nullo discrimine.

Postremo linea à fine quinta [illegible], in nostro erat [illegible].

Deinde eiusdem paginæ facie secunda versu 6. [illegible], in antiquo non erat [illegible].

Postremo à fine primæ orationis linea vbi legitur [illegible], nostrum habebat [illegible].

IN SECVNDAM OLYNthicam.

In secũda Olynthiaca nihil ferè diuersitatis cõperi, præter ea quæ ab Aldo stellulis indicata sint. In argumẽto Libanij penè fine pro [illegible], in nostro [illegible], eodẽ tamẽ sensu manente scriptũ inueni.

Deinde facie quinta linea à fine 18. pro [illegible] in nostro [illegible] reperi. Et in fine orationis pro [illegible], [illegible] erat. Cætera cum Aldino concordabant.

IN TERTIAM Olynthicam.

In argumento Libanij tertiæ Olynthiacę versu primo pro [illegible], nostrum habebat [illegible] modico sanè discrimine.

Circa versum 2. pro [illegible], nostrum [illegible] habebat.

Rursum vers. sequenti pro [illegible], nostrum [illegible] legit. Eodem versu pro [illegible], in nostro legebatur [illegible], haud dubiè melius & rectius. Et paulo pòst, pro [illegible]. Eodem versu [illegible], in nostro erat [illegible], præcidit, quod profectò magis quadrare videtur sententiæ. Nusquam enim deridet Athenienses Demosthenes, sed quum nihil actum sit, indicat, ne in vtramuis aurem quasi superato Philippo dormiant, etsi nõnihil misso Olynthiis auxilio expedierint.

Mox versu à fine sexto pro [illegible], sic in nostro scriptum reperi, [illegible], &c.

Porrò in ipsa oratione facie nona vers. à fine 14. pro [illegible], quæ tamen idem significant, habebam. Et paulo superius pro [illegible], & infrà pro [illegible], literis numeris notatus erat, vt in aliis quoque locis, nempe, ξ & ς. Sed ea quoque in aliis non imprudens præterij.

Deinceps facie vndecima circa vers. 15. pro [illegible], nostrum habebat [illegible]. Eodem versu vbi in Aldino legitur [illegible], in nostro sic legebatur, [illegible], adiecta coniunctione καί, nec superfluè.

Eadem facie circa vers. 30. pro [illegible], antiquum habebat [illegible]. Deinde circa vers. à fine septimum pro [illegible], in nostro [illegible], erat.

Circa versum penultimum pro [illegible], in nostro [illegible] legebatur.

Versu vltimo pro καὶ τοῖς ἰδίοις, in nostro erat καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις.

Facie duodecima versu 24. pro [illegible], lege [illegible], haud dubiè librariorum errore deprauatum.

Mox versu 33. vbi etiam ab Aldo adiecta est stellula, neque tamen alia lectio indicata, pro [illegible] in antiquo [illegible] repperi.

Eodem versu pro [illegible], in vetusto exemplari habebatur [illegible].

IN PRIMAM PHILIPpicam Demosthenis.

In argumento Libanij primæ Philippicæ versu 4. vbi Aldus habet [illegible], &c. in nostro [illegible] haud dubiè emendatius legitur.

Mox vers. 8. pro [illegible] τῆς βοηθείας. in nostro erat [illegible]. vtrum rectius, doctiores iudicent.

In ipsa oratione facie 14. versu 15. pro [illegible], erat [illegible].

Facie 15. vers. 24. pro [illegible], erat [illegible].

Versu 28. pro [illegible], in nostro erat [illegible].

Versu eiusdem faciei à fine septimo, vbi Aldinum habet [illegible], in antiquo [illegible] ascriptum non vidi.

Facie 16. vers. 5. pro [illegible], in nostro [illegible] erat.

Vers. 10. pro [illegible], erat [illegible].

Versu 24. pro [illegible], legebatur in nostro [illegible].

In fine eiusdem faciei vers. 5. pro [illegible], in nostro legitur [illegible] quæ germana lectio esse videtur.

Facie 17. vers. 22. pro [illegible], erat [illegible].

Versu deinceps 24. post hæc verba, [illegible], erat in nostro vice tituli, [illegible]. Præterea in margine hęc verba annotata reperi, [illegible].

Deinde versu à fine 15. eiusdem faciei vbi legitur [illegible] βοηθείας [illegible]. Hoc in loco quanquam nostrum exemplar cum Aldino concordarit, tamen alia manu & illa perantiqua ascriptum comperi [illegible]. Quæ mihi profectò germana lectio esse videtur, si quis verborum sensum paulò attentius legerit. Arguit enim Demosthenes ciues suos ignauiæ, proponens Philippi vigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendæ captantis. Oportere itaque ista considerantes, non præstigiatoris rem agere, [illegible], vt mox sequitur. Facilis autem fuit lapsus à [illegible] in βοηθείας, nominum affinitate, veluti in aliis authoribus idem non raro accidisse vidimus. Alioqui si βοηθείας legendum sit, tam Demosthenes planè pugnantia diceret, cum summo apparatu bellum aduersus Philippum gerendum suadeat.

Facie 18. vers. 1. pro [illegible], nostrũ habebat [illegible]. Eodẽ versu pro [illegible] legẽdũ est, quod est promontoriũ & port⁹ nomẽ Eubϕæ. Mox paulo inferi⁹ versu 9. pro [illegible], [illegible]. Rursus vers. 16. pro [illegible], in nostro [illegible] scriptum legebatur.

Vers. 22. pro [illegible], in nostro [illegible]. Quãuis [illegible] in aliis quoq. legi Ald⁹ indicarit. Quãm n. huc quadret [illegible], nõ video. Tẽp⁹ quod reb⁹ agẽdis, inquit, ipertiẽdũ erat, apparãdo cõsumitis. Atqui negociorũ occasio & opportunitas vestram tarditatẽ & socordiã nõ expectant. Vers. 34. pro [illegible], in nostro sic ordinata erant verba, [illegible]. Sequẽti vers. pro [illegible], lege [illegible], librariorũ incuria haud dubie deprauatum.

Eadẽ facie vers. à fine tertio pro [illegible], omnino sicut nostrum habuit, [illegible] legendũ est. Reprehendit eorũ incuriam, quod nullã rerum agendarũ curam suscipiant, nisi vbi aliquid factum esse audierint, &c. neq. vsquã in tota oratione pecunia-

pecuniarum mentionem fecisse videtur.

Deinceps facie 19. vers. septimo pro μὴ τι λογίζεται, nostrum exemplar habebat μὴ τι ὀργίζεται magno sanè discrimine, licet posterius ego putem esse conuenientius, vt ex verbis Demosthenis apte potest colligi. Demiror autem neminem vestrûm neque cogitare neque indignari, videntem principium belli puniendi Philippi gratia sumptum esse, finem verò eò tendere ne ipsi malè affligamur.

Vers. sequenti pro ὑπὲρ τοῦ [illegible] ἐλίπεσαν, in nostro ὑπὲρ τοῦ [illegible] fuit.

Vers. 27. pro ῥᾳδίως ἐνδέδωκεν, legendum opinor ἐκδέδωκε, licet exemplaria consenserint.

Rursum sequenti vers. pro ψηφίζεσθε, ψηφίζεσθαι rectius legitur. Et mox eodem versu pro χρῆν περιστέλλειν περιστελεῖν lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanij vers. 9. pro ἀπεκωλύθη, in nostro erat ἀπηχθάνθη. Et mox vers. 17. pro ἄλλοις δὲ ἄλλας προσάπτει αἰτίας. πάντας δὲ, nostrum ἄλλοις δὲ ἄλλας προσάπτει αἰτίας. πάντες δὲ, &c. scriptum exhibebat, cæteris concordantibus.

In ipsa oratione vers. 22. facie item 21 pro ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες, in nostro ἐγὼ μὲν γὰρ ὦ ἄνδρες, erat.

Vers. 26. pro μετὰ τοῦ περιπλεῖν, erat περιπλέειν. Rursum infrà vers. à fine 9. pro τοῦ [illegible], erat in nostro γινώσκειν.

Tandem verso folio facie 22. vers. 22. καὶ δι' ὑμᾶς λυθῶσι, legendum est, καὶ δι' ὑμᾶς λυθεῖεν.

Vers. 32. pro ἔπειτα [illegible], antiquum habebat [illegible].

Versu à fine nono lege ὅτι καὶ [illegible].
Facie 23. vers. 1. pro ἐχθροὺς [illegible] ἐχθροτέρους. Aldus quoque ἐχθροὺς legi indicat.

Vers. 3. pro [illegible] αὐτὸς fuit αὐ. Mox pro ἔμελλεν αὐτοῦ erat ἔμελλε. Et infrà pro [illegible] erat [illegible]. Et pro [illegible], [illegible].

IN SECVNDAM PHILippicam.

In argumento Libanij in secũdam Philippicam vers. 3. pro [illegible] εἰς πόλεμον, habebatur πρὸς πόλεμον.
Vers. 7. pro καὶ περὶ [illegible] erat καὶ αὐτὸς εἶπεν.
Postremo vers. 11. pro οὐδὲ γὰρ [illegible], in antiquo οὐδὲ γὰρ [illegible], non mediocri sanè discrimine, quod haudquaquam obesæ naris lector perfacilè animaduertet.

In ipsa oratione facie 25. vers. 21. pro ἐπανορθωθέντα haud dubiè, ἐπανορθωθήσεται legendum est.

Mox facie sequenti vers. 1. pro πρότερον ἑαυτοῦ, antiquum habebat πρότερον αὐτοῦ.

Vers. 5. pro [illegible] lege [illegible].
Vers. 21. pro μετεχείας, lege μετοχείας, & hoc vt pennurum librarij & correctoris culpa & vicio.

Eodem loco vers. 25. pro ἀλλ᾽ ἀπὸ [illegible] ἀξιοῦσι, antiquus codex habebat ἀλλὰ καὶ [illegible], &c.

Vers. 30. pro ὡς [illegible] τυχεῖν, nostrum habebat τυχεῖν.

Versu à fine 7. vbi in Aldino quoque stellula est apposita, pro [illegible], in nostro erat [illegible], &c. proculdubio rectius, si verborum sensum penitius introspexeris. Eiusdem faciei versu vltimo lege [illegible].

Rursum facie 27. vers. 5. pro μὴ [illegible] φθάσῃ πάντας, in antiquo paulò aliter legitur, μὴ φθάσῃ πάντας [illegible]. Eodem loco versu 5. pro [illegible] τούτῳ, erat τούτοις.

Versu 11. pro οὐ πάντες οἱ [illegible], antiquum [illegible] πάντες, &c. scriptum exhibebat.

Versu 24. pro ἀπεδέχθη, in antiquo ἀπεδέξατο scriptum fuit.

Versu 35. pro καὶ πολλοὺς [illegible] λόγους αὐτοῦ τοῦ [illegible], in antiquo καὶ πολλοὺς [illegible] λόγους καὶ αὐτοῦ τοῦ [illegible], &c. pulchra & necessaria repetione coniunctionis legitur, καὶ αὐτοῦ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] ἡμῶν, &c.

Eiusdem orationis facie vltima versu 8. pro οὐδὲ [illegible] ὡς ἐγὼ, legendum videtur οὐδὲ [illegible] καὶ [illegible], ὡς ἐγὼ μὲν, &c. alterius exemplaris testimonio.

Vers. 24. pro καὶ τὴν [illegible], in antiquo [illegible] legitur. Et mox versu sequenti [illegible] ἀπολαύοντα, erat ἀπολελαυκότα, non multo sanè discrimine. Rursum versu sequenti pro οὐχ ὡς καὶ [illegible], erat [illegible]. Iterum versu proximo lege ἕως οὐκ ἔτι μέλλει.

Ad extremum ab eo loco versu 2. pro [illegible] καὶ [illegible] ὑμᾶς [illegible], in antiquo meliori & rectiori structura & ordine [illegible] ὑμᾶς καὶ [illegible] scriptum legitur, cæteris consentientibus.

IN ORATIONEM QVÆ de Haleneso inscribitur.

In argumẽto Libanij versu 14. vbi Aldin' codex habet [illegible] ἔχειν, nostrũ antiquũ habebat, [illegible] ἔχειν, &c.

In ipsa oratione facie 30. vers. 18. pro λιμένα λήψεσθαι, emẽda λῆνι. Eadẽ facie versu à fine 8. pro [illegible], corrige [illegible]. Facie proxima vers. 18. pro ἀμφισβητοῦσι suppone ἀμφισβητοῦσι. Facie 31. versu 18. pro καὶ τοὺς [illegible]-

λεις,nostrum antiquum habet,καὶ εἰς τὰς πόλεις,addita præpositione.

Rursus eadem facie versu à fine 12. vbi Aldinum habet ἀξιῶ παρανοοῦν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, in nostro est ἀξιῶ παρανοοῦν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, aperta menda,sed librariorum culpa,vt pleraque cætera commissa.Siquidem quid ἀξιῶ παρανοοῦν τὴν εἰρήνην sit,vel literis græcis leuiter imbutis liquere puto, & ita legendum,præsertim sequente participio simili λύων. Cæteris vt tumultuariè perlustranti visum est, nō dissentientibus.

IN ORATIONEM QVÆ de his, qui in Cherroneso fuêre,habita est.

In argumento Libanij vers. 11.pro ἐπολέμει χερρονησίταις,erat ἐπολέμουν, mutato saltem tempore. Vers. 13. pro εἶναι φασὶν ἀδικεῖσθαι,in vetusto habebatur εἶχε φασὶν ἀδικεῖσθαι.Vers. 18. pro ἐν ἀσφαλείᾳ γενέσθαι,erat ἐν ἀσφαλεῖ, sensu non discrepante.

In oratione facie 36. versu à fine 10. pro ὡς διοπείθους κατηγορεῖν, nostrum ὡς διοπείθους &c.habuit.

Facie. 37. vers. 2. pro δὲ οὐ τὰ πράγματα πράγματα, antiquum πράττοντα πράγματα Habuit. Et versu à fine 18.pro αὐτῆς stellula notato αὐτοῖ,ad hunc modum.

Facie 39. versu 18. pro ὧν νυνὶ περιέχεται χωρίων,legendum videtur περιέχετε.

Vers. vltimo pro ἃ πολλὰ ἥμιστ' αἰσθάνοιτο, ἥμιστ' ἂν αἰσθάνοιτο lege.

Facie 41.versu 22. pro καὶ πεζοῖς ὀλίγοις ἐκβαλεῖν,antiquum τὰ καὶ πεζοῖς ἐκβαλεῖν,adiecto articulo τὰ habuit.

Versu 25.pro τί γάρ τι, πάντα καὶ γὰρ τί, legendum indicat.

Versu à fine 7. οὐδ᾽ ἡμεῖς ταῦτ' ἀληθείας ποιεῖ lege.

Facie sequenti vers.6. pro οὐδὲν πολιτεύομεν,antiquum,οὐδὲν πεπολιτεύμεθα habuit. Deinde vers. 15. vbi corruptissimè legitur ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὁ φύσις,antiquum ἐπ' ἐκεῖνον μὲν ὁ φύσις habuit.

Versu 23. ὅταν ὁ κίνδυνος, lege ὅταν. & versu à fine 4.παραυτὰ pro παραυτίκα,omnibus ferè librariorū incuria deprauatis.

SEQVITVR IN TERtiam Philippicam.

In tertia Philippica facie 44. vers.8. pro ἐβούλεσθε οἱ παρόντες, in antiquo παρόντες scriptum inuenimus.

Mox vers. 10. vbi Aldinum legit πολλὰ μὲν οὖν ὅσοις τὰ ὅπλα, nostrum πολλὰ μὲν οὖν ὅσοις ἐστὶν τὰ ὅπλα.

Deinceps versu 15. pro οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς ἐῶντα ἔχειν, nostrum οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς εἰσιόντας δεῖν ἔχειν, vtrobique dictionem non ociosam adiectam habuit.

Facie proxima vers.11.pro αὐτῆς, αὐτοῖς.

Facie 46. vers.5. pro καὶ τί ταῦτα καὶ τί, ταῦτα περιΐδω.

Facie 47. vers.14. pro βραχέων ῥημάτων βραχέος λόγου reperi.

Facie 49.vers.31. pro ὑπερδιαβαίνει, ὑπερδιαβαίνοι,proculdubio rectius.

Versu à fine quarto loco περιίδη, antiquum περιίδωμεν legit.

Facie 50. vers.26.lege ἀκούοντες δὲ πάντες τὰ πολλὰ,&c.

Facie 51.vers.7.pro ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι καὶ δικαίως καὶ καθαρῶς habuit.

Versu 16. vbi Aldinum habet ἀλλ' ὅσ' ἂν ἔμελλον συστήσεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ,&c.in nostro antiquo plura verba aderant ad hunc modum,ἀλλ' ὅσ' ἂν ἔμελλον συστήσεσθαι πολλὰ δὲ ὡς περιέστη ἀνάγκη καὶ, &c. quæ necessaria esse ad verborum sensum, vel semidoctus intelligit.

In fine eiusdem facie versu 2. pro ἄλλη, ἄλλα, emenda librariorum vicium.

Sequenti facie versu 2.pro ἵν' ἐὰν μὴ σπεύσητε, legendum videtur, ἵν' ἐὰν μὲν σπεύσητε,&c.

Versu 12. pro ἀλλὰ τῆς μὲν ἐν χερρονήσῳ, legendum est ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν χερρονήσῳ χρήματ' ἐπιτίλλει,&c.

Versu à fine 5. hæc verba omnia εἰ βούλεται ἀδίκημ' ἂν πάλαι ὑπὲρ τῶν ἀδικεῖν ὑμᾶς αὐτὸς ποιεῖν ἐθέλειν, ἀλλ' οὐχ ὁρῶ,in vetusto exemplari defuêre. Et tantum in tertiam Philippicam.

IN IV. PHILIPPICAM.

In argumento Libanij statim initio,pro καὶ ἔστι τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει, nostrum καὶ ἔστι ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει habuit.

In oratione facie 54. vers. 8. pro ἐν' οὐδεὶ πάντων,nostrum οὐδεὶ πάντων habuit.

Facie 56. versu 29.pro ἐστὶ ἀλαζόνες, in nostro erat ἀδάμαντος, eodem penè sensu. Idem quoque Aldus indicauit, sed non apposito asterisco.

Versu 38. pro καὶ τὸν βάρβαρον, in nostro ὁ δὲ βάρβαρος. Versu mox sequente pro ἐγὼ γὰρ, ὅσον ἰδίᾳ μὲν μὲν,&c. in nostro adiectam adhuc dictiunculam τοῦ reperi, ad hunc modum, ἐγὼ γὰρ ὅσον ἰδίᾳ τοῦ τὸ μὲν,&c.

Facie 57. versu 5. pro ἐπιδεῖν, καταδεῖν scriptum legi. Reliqua quæ annotata sunt ab Aldo stellulis siue asteriscis, cum nostro consentiebant.

Eadem facie versu à fine 8. pro καταδοῦλεύεσθαι,emēda & suppone μεταβάλλεσθαι, & hoc librariorum incuria deprauatum.

Facie

Facie 58. versu 28. pro ἢ τοῖς ὅπως, in nostro ὡ τοῖς ὅπως, &c. erat.

Facie 59. versu 24. pro ἀγαθόν τι ἅπαντας, in nostro ...... ἀγαθῶν, &c. scriptum reperi.

Facie 61. versu 4. pro ἀσφαλὲς τι τοῦ αὐτοῦ, &c. in nostro ἀσφαλὲς τι μὴ τοῦ αὐτοῦ, &c. reperi, addito adhuc aduerbio μή.

IN EAM QVÆ EST CONtra Philippi epistolam.

In epistola Philippi versu 2. pro προσβείας ...... antiquũ ...... habebat. Eadem facie versu vltimo pro ...... αἰχμαλώτων, in antiquo ...... τῶν αἰχμαλώτων legi.

Facie 65. versu 2. pro ἢ τὸ ...... καὶ τὸ ......

Versu 7. vbi corruptè legitur in Aldino καὶ αὐτοὶ ...... ποιοῦντες, in antiquo sic emendatum reperi, καὶ αὐτοὶ ...... ποιοῦντες. Atque ita legendum esse, antecedentia verba satis confirmant. Qui verò hoc graue esse non possit, quod ea quorum gratia alios sic odio habuistis, nunc ipsi facere videmini. Quinetiam particula εἰ sic legi cogit.

Facie 66. versu 5. vbi Aldus habet ...... ἀποδέδωκε, nostrum ...... fures habuit.

Versu 7. pro ......, emenda ......

Facie 67. versu 4. pro εἰ ...... τοῖς ἄλλοις, antiquum ...... ἄλλοις legit.

Versu 8. sic legendum, ... τῶν αἰχμαλώτων ...... ἀνδριάντα ...... χρυσοῦν ......, statuam auream erexit.

IN EAM QVÆ συνταξεως inscribitur.

Facie 68. versu 12. pro ......, ... reperi.

Versu 24. vbi Aldus legit, λαμβάνειν ὑμᾶς ...... ἔστιν, comperi deesse verbum ad hunc modum, ... ὑμᾶς ...... ἔστιν ......, planè ad sensum verborum necessariũ.

Facie 69. versu 1. pro ...., ... reperi.

Facie 70. versu à fine 6. pro ...., nostrum ...... habuit. Paulò superius versu 15. pro ......, emenda ......

Facie 71. versu 3. pro μεγάλων οἴκων καὶ ......, nostrum seu antiquum exemplar μεγάλας καὶ τιμίων οἴκους habuit.

Versu 13. pro ...., nostrum proculdubio rectius ...... legit. Iubet enim Athenienses considerare facta maiorum, & conferre cum suis ipsorum.

Vers. 31. pro ...., in nostro ...... legi.

IN EAM CVIVS TITVlus est περὶ τῶν συμμοριῶν.

In argumento Libanij versu 2. sic scriptũ reperi, ὁ μὲν τῶν ...... καὶ ...... &c. Versu deinceps 4. ...... legendum est. In fine pro τῶν ......, in antiquo ...... reperi, non magni discriminis aut momenti diuersitate.

In ipsa oratione facie 73. versu à fine 9. pro ...., ego ...... scriptum reperi.

Versu à fine 5. pro δόξας ἀξίας λαβεῖν, δόξας ἀξίας λαβεῖν legendum.

Facie 74. versu à fine 18. pro ...., nostrum ...... habuit. Et mox infrà versu 3. pro ...., in fœminino genere nostrum legit.

Facie 75. versu à fine 14. pro ἢ ...., antiquum ...... exhibuit.

Facie 77. versu 12. pro ὅτι ......, in antiquo ...... legi.

IN EAM QVÆ EST DE Rhodiorum libertate.

Facie 79. vers. 16 pro ......, in nostro ...... erat.

Facie 80. versu à fine 18. pro ὅτι ἰδίᾳ ξένος, nostrum ...... vnica dictione habuit.

Facie 81. versu 18. à principio pro καὶ ......, nostrum ....

Facie 82. versu à fine 11. vbi Aldus legit ...., in nostro sic scriptum reperi, ..., quę lectio mihi magis arridet. Cæterum quam pro Megalopolitanis dixit, nusquam discrepare comperi. Sed neque in illa quę de fœderibus cum Alexandro initis dicta est, quicquam quod alicuius momenti esset inueni, nisi facie 89. versu 11. pro ...., ... in nostro erat. Et versu 28. pro ......, ... emenda: cæteris cum Aldino concordantibus.

IN ORATIONEM CONtra Æschinem pro causa Ctesiphontis.

In argumento Libanij versu 4. pro ......, in antiquo erat ...... Versu 9. pro ...... τὰ ......, scriptum fuit, ... Versu 22. pro ...., ..., in accusatiuo, quæ recta videtur lectio. Deinde versu sequenti pro ......, antiquum habuit ...... Postremo prope calcem argumenti pro ...., &c. legendum est ...., &c.

In ipsa oratione facie 94. versu 4. pro ......, legendum & emendandum ......, & mox versu 6. pro τοῖς ἔξωθεν, simpliciter τοῖς ἔξω reperi. Eadem facie versu à fine 4. vbi Aldus legit τοὺς ...., in antiquo τοὺς non legitur.

Facie 95. versu 20. pro αὐτὸς ......,

in nostro erat αὐτοῖς, in datiuo. Mox infra versu à fine 8. lege [illegible]. Versu à fine 3. pro [illegible] nostrum habuit.

Facie 97. versu 5. pro [illegible], antiquum habet [illegible]. Versu deinde 19. pro [illegible], erat [illegible], sutauit pacem. Versu à fine nono pro [illegible], emenda [illegible].

Facie 98. in fine [illegible] pro [illegible], antiquum [illegible] scriptum habuit.

In epistola Philippi versu 4. vbi Aldinū habet [illegible], in nostro plura verba legi, [illegible], scilicet [illegible]. Deinde versu 8. pro [illegible], erat adhuc additum sic, [illegible].

Facie 99. versu à fine 8. pro [illegible], erat [illegible], & rectè. Versu vltimo deest articulus ὁ, sic enim ibi legēdū, [illegible].

Facie 100. versu 6. pro [illegible], nostrum [illegible] habuit. Eadem facie versu à fine 8. vbi Aldus habet [illegible], in antiquo [illegible] non aderat. Versu à fine 5. pro [illegible], in antiquo [illegible], nisi fallor rectius habuit. Versu à fine 3. pro κλέπτεις, κλέπτης, licet vtrumque significet viatores, & vtrunque rectè legi potest.

Facie 101. versu 17. pro [illegible] in genitiuo scriptum inueni.

Facie 102. versu 9. pro ἀπ' ἐξ αὐτῆς, in nostro ἐφ' ἐξ αὐτῆς, mutata præpositione.

Versu à fine 9. eiusdem faciei, quem locum Aldus quoque asterisco notauit, sic in antiquo legi, [illegible].

Facie 103. [illegible], versu 4. pro [illegible], in nostro fuit [illegible], magno sanè discrimine. Mox in eodem versu 9. pro [illegible] in antiquo legi.

Facie 104. versu 9. vbi Aldus asteriscum apposuit, & [illegible] quoque lego indicauit, nostrum [illegible] habuit.

Facie 105. versu 12. pro [illegible], nostrum [illegible], &c. scriptum habuit.

Versu 21. vbi in Aldino legitur [illegible], in nostro verba sic collocata erant, [illegible].

Versu 26. pro [illegible], in antiquo [illegible] erat. & vers. 29. pro [illegible]. & versu 31. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Præterea versu 37. defuit articulus τῶν, vbi sic legendum est, [illegible], &c.

Facie 106. versu 7. [illegible] apertissima mēda est librariorum incuria commissa, vbi pro [illegible], proculdubio sicut nostrum exemplar habuit, [illegible], legendum est. id quod docti pro germana lectione facilè agnoscent. Vsurpant enim Latini authores hanc vocem, vt Vergil. in nono:

Si qua tuis vnquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, siqua ipse meis venatibus auxi,
Suspendive tholo, &c. [illegible].

Facie 107. versu 4. pro [illegible], in nostro [illegible], & videntur duæ dictiones in vnam conflatæ, aut contra.

Hoc loco mihi temperare nequeo, quin & hac oratione pulcherrimam sententiam his annotatiunculis inseram, quam omnium oculis obuersari subinde par erat, [illegible] inquit, [illegible]. Hanc nos exercendi styli gratia sic latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo fine terit vitam
Claudit, fatalis sæua ministra poli.
Quamuis se clausum quis muris seruet aheneis,
Mors tamen ex illis in caua busta trahit.
Fortes ergo viros claris incumbere factis
Semper & ingenti mente vacare decet.
Nec rerum ambiguè euentum sperare secūdū,
Nutet in incertum sors malefida licet.
Sed quæcunque Deus conanti cœlitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.

Eadem facie versu à fine 16. sic antiquum habet, [illegible], & non [illegible], & proximo versu pro [illegible], [illegible], ac deinceps pro [illegible], saltem [illegible] simpliciter. Item versu à fine 3. sic [illegible], &c. non addita dictione [illegible].

Facie 108. in psephismate versu 5. pro [illegible], nostrum [illegible] habuit.

Versu à fine 15. in antiquo [illegible] nō erat.

Facie 109. versu 11. pro [illegible], simpliciter [illegible] legebatur, quanquam Aldus indicarit [illegible] quoque inueniri.

Versu 13. in Aldino verbum deest, sic enim legendum est, [illegible], id quod vel mediocriter docti intelligēt.

Versu 25. pro [illegible], in nostro [illegible] legi. Versu 31. pro [illegible], in antiquo [illegible]. & proximo versu pro [illegible], legēdum est [illegible], id quod syntaxis requirit. Charidemus coronabatur.

Facie 110. versu 3. pro [illegible], nostrum sic habuit, [illegible]

[illegible]

[illegible] atque haud scio, an nō multo emendatius. Versu 13. [illegible] in antiquo non reperi.

Facie 111. versu 1. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. versu à fine 20. pro [illegible], nostrum [illegible] habuit. & mox versu 2. vbi legitur [illegible] in antiquo non erat. Deinde versu 5. pro [illegible] erat, sicut legendum est. Versu à facie 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] scriptum reperi. & versu 5. pro [illegible], [illegible] in accusatiuo.

Facie 112. versu 2. pro [illegible], in antiquo [illegible]. & mox versu proximo pro [illegible], simpliciter [illegible] reperi.

Versu 6 & 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. Versu 14. pro [illegible], emenda [illegible]. Versu 17. pro [illegible], in nostro numero multitudinis [illegible] positum legi.

Facie 113. versu 3. pro [illegible]. Et infra post adductos testes, versu 2. vbi Demosthenes iterum loquitur, [illegible], in nostro [illegible] &c. erat.

Facie 114. versu 12. [illegible], nostrum [illegible] habebat.

Facie sequenti in dogmate seu decreto Amphictyonum, pro [illegible], antiquum [illegible], quæ germana lectio est: facilis autem fuit lapsus, & [illegible] in [illegible] literarum affinitate. In proximo decreto versu primo ex [illegible], fac [illegible], deprauatum à librariis.

Facie 116. versu 10. post Philippi epistolam, vbi [illegible] &c. Aldinū habet, manifestus error est, cum legēdum sit vetusti exemplaris testimonio [illegible], quod etiam verborum sensus requirit. ait enim multis tenebris veritatem Atheniensibus esse obscuratam. fortasse nonnulli codices habuere [illegible], quæ lectio esset tolerabilis: prior, multis tenebris inuolutam veritatem, &c.

Facie 117. in fine primi [illegible], pro [illegible], legendum [illegible].

Facie 119. versu 9. pro [illegible]. & versu 21 pro [illegible]. & mox versu sequenti pro [illegible], in antiquo [illegible] scriptum reperi.

Facie 120. versu 4. [illegible], legendum [illegible], violentia & crudelitate.

Facie 121. versu à fine 10. pro [illegible].

Facie 122. versu 7. pro [illegible], antiquum [illegible] habuit. Mox versu 16 pro [illegible], emendatius legitur [illegible].

Versu 21. pro [illegible], in antiquo [illegible], &c. Deinde versu 24. pro [illegible], [illegible] emendandum & legendum.

Facie 124. post [illegible] versu 5. pro [illegible], in nostro [illegible] reperi. Deinde infrà post Thebanorum responsū versu 8. pro [illegible], simpliciter in genitiuo in antiquo codice [illegible] scriptum legi.

Facie 125. versu à fine 6. pro [illegible], [illegible].

Facie 126. versu 4. pro [illegible], [illegible].

Facie 127. versu à fine 14. pro [illegible]. & pro [illegible], lege [illegible].

Facie 128. versu 3. [illegible], in antiquo legitur. Versu 21. sic in eodem verba ordinata erant, [illegible], quæ cum Aldina lectione conferre potes.

Facie 129. versu 1. pro [illegible], nostrum [illegible] paulo diuersius erat.

Versu tertio pro [illegible], erat [illegible].

Versu 8. pro [illegible], nostrum [illegible] habuit. & versu 16. pro [illegible]. & versu 23. pro [illegible], in nostro [illegible] non aderat. Præterea versu 32. pro [illegible], in nostro erat [illegible], haud dubie rectius. Item versu à fine octauo pro [illegible], adiecto articulo. Et versu penultimo pro [illegible], [illegible] in plurali numero.

Facie 130. versu 14. pro [illegible], in nostro [illegible]. Et mox versu sequenti in his verbis, [illegible] &c. in antiquo [illegible] non aderant. Et item versu 18. pro [illegible], in antiquo [illegible] scriptum reperi, quæ [illegible] vocant. Versu 21. pro [illegible].

Facie 131. versu 11. pro [illegible], in antiquo [illegible], ve totum sic legatur, [illegible] &c.

Versu à fine 11. pro [illegible], in antiquo. Et mox pro [illegible] scriptum reperi.

Facie 132. versu 20. pro [illegible], erat [illegible] &c. & infra pro [illegible].

Facie 133. versu 29. sic in antiquo legitur, [illegible], cum in Aldo [illegible] desit.

Facie 134. versu 20. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Paulò inferius, pro [illegible]. & mox pro [illegible], quæ quanquam sint pro-

pria nomina, tamen præstat & in his habere lectionem certam & emendatam.

Facie 135. versu primo pro ἅπαντας ad εἰρήνην ψυχὴν, in nostro ἅπαντας ad ψυχὴν scriptum erat. Versu 8. loco, μέχρι τῆς ἐμαυτοῦ φωνῆς, in antiquo, μέχρι ἂν ἐμαυτοῦ φωνῆς. Et versu 20 pro παρακινδυνεύων, παρακινῶν. Versu 25. ὑμῶν ociosum esse videtur vetusti exemplaris testimonio.

Versu 29. pro οὐδὲ παρελθόντα, παρελθεῖν reperi. & mox vers. 32. pro [illegible], [illegible].

Versu penultimo in antiquo codice, ὦ γῆ καὶ θεοί, exclamatio non aderat, atque haud video quàm hoc loco valde sit necessaria.

Facie 136. versu 24. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Versu 27. locus ab Aldo asterisco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, sic in vetusto legitur, ὡς ἐπίσης [illegible], quod sequitur, nusquam vidi. Mox pro πῶς βέλτιον nostro, πῶς βέλτιον, haud dubie rectius, quanquam & Aldi lectio defendi possit. & mox [illegible], legendum est [illegible].

Facie 137. versu 4. pro [illegible] καὶ ὅσοι ἐν τῇ πόλει [illegible], in antiquo sic collocata hæc verba reperi, [illegible] &c. Et pro [illegible], [illegible]. Et mox pro [illegible]. Et sequenti versu, [illegible], in his verbis [illegible] non aderat, neque mox [illegible] aderat, vbi legitur in Aldo [illegible].

Postremo versu à fine 12. pro [illegible], adiecta præpositione εἰς antiquum habuit. Et mox pro [illegible].

IN ORATIONEM QVÆ est de falsa legatione quoque contra Æschinem.

Hanc orationem varietate priori cōfert in oratore suo Cicero, in qua facie 143. versu 7. pro [illegible], in nostro antiquo [illegible] reperi.

Versu 12. pro [illegible]. Et versu 25. pro [illegible]. Et postea versu 27. pro [illegible], emenda [illegible].

Facie sequenti versu 18. pro [illegible], [illegible]. & versu à fine 7. pro [illegible], erat [illegible].

Facie 145. versu 14. pro καὶ [illegible] τὰ ψηφίσματα, in antiquo καὶ [illegible] τὰ ψηφίσματα scriptum inueni.

Facie 146. versu 26. pro [illegible]. & versu à fine 6. pro [illegible], [illegible] vetus exemplar habuit.

Proxima facie versu penultimo, pro [illegible] in nostro inueni.

Facie 148. versu à fine 12. pro [illegible], quam ego veram lectionem esse puto. est enim referendum ad sequens participium [illegible] aspere, acerbe ferentibus vobis, &c. procliuis autem lapsus librarij fuit ex [illegible] vnica omissa litera ρ.

Facie 149. versu 2. pro [illegible]. Eadem facie post citatas epistolas vers. 7. pro καὶ τὸ ψήφισμα, in nostro καὶ τὸ [illegible] ψήφισμα, adiecta adhuc particula [illegible]. Eodem versu pro [illegible]. Et versu à fine 7. iterum pro [illegible] scriptum reperi.

Facie 850. versu à fine 13. pro [illegible], in nostro [illegible] erat, atque ita legendum esse superiora & antecedentia verba confirmant.

Facie 151. vers. 8. pro [illegible], in nostro [illegible]. & mox versu 11. pro [illegible], [illegible] in plurali numero inueni.

Versu proximo pro [illegible]. & infrà versu 17. pro [illegible] legendum, spectat enim præcedentem genitiuum [illegible].

Vers. 26. pro [illegible].

Facie 153. versu 9. pro [illegible]. & mox versu sequenti pro [illegible]. Versu 12. in [illegible] ociosum esse videtur.

Versu 18. pro [illegible]. Versu à fine 17. pro [illegible]. Et versu à fine 8. pro [illegible] scriptum inueni.

Facie 154. versu 5. pro [illegible], nostrum [illegible]. & versu 6. pro [illegible], in masculino genere. & versu 8. pro [illegible]. & versu proximo pro [illegible] habuit. Deinde versu 15. pro [illegible]. & versu 22. pro [illegible]. Et versu 24. pro [illegible]. Præterea versu à fine sexto pro [illegible]. & versu sequenti pro [illegible], mutato numero, in quo quidem nonnunquam multum momenti positum est. Et rursum sequenti versu mutato numero pro [illegible] in antiquo erat.

Facie 155. vers. 23 pro [illegible]. & infrà versu à fine 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] &c. haud ociosa dictione addita scriptū inueni. Et vers. vltimo pro [illegible], in nostro [illegible] erat. Quem locum quanquam Aldus annotarit asterisco, neque tamen aliam lectionem indicauit, sicut in multis aliis eūdem fecisse comperi.

Facie 156. versu 14. pro [illegible], nostrū [illegible] habuit. Et versu 19. pro [illegible].

Facie

Facie 157. versu primo pro αὐθ' ἵνα λαμβάνῃ, in nostro ὅπως ἵνα λαμβάνῃ. Et vers. 22. pro ἀξίωσιν, ἀξιοῦται. Et versu à fine 7. pro [illegible], [illegible], multo sanè discrimine. & versu à fine 4. pro ὑπισχνεῖτο, ὑπέσχετο scriptum fuit.

Facie 158. versu 6. pro καὶ μικρῶν ὑπηρεσίαν ἐπαινέσας, in antiquo καὶ μικρῶν ὑπηρεσίαν ἐλπίσας. & versu 31. pro ὥστε πάντα τὰ ἄλλα, ὥστε πάντα ταῦτα. & versu sequenti pro καὶ παίδων [illegible], interposito articulo fuit.

Facie 159. versu 12. pro ὥστε ποιοῦντα [illegible], in antiquo ὥστε ποιοῦντα [illegible], nonnullo sanè discrimine legitur. Et vers. à fine 12. pro ὑμῶν μᾶλλον ἐν τῷ [illegible], nostrũ adhuc dictionem habuit additam ad hũc modum, [illegible] μᾶλλον ἐν τῷ [illegible], &c. Et versu à fine 8. pro ὡς αὖ τύχῃ, ὡς αὖ τύχῃ in nostro fuit.

Facie 160. versu 8. pro καὶ πάντας [illegible], antiquum [illegible] habuit. Et vers. 11. pro ἔλθοι πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ἔλθοι ὡς αὐτὸν, quod Atticum est, & magis Demosthenicam, licet verborum sensus idem sit. Et versu 16. pro ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔπινεν αὐτοῖς, in nostro προὔπινεν reperi, argentea & aurea vasa propinauit illis. Quamuis & Aldi lectio non incommodè locum suum tueri possit.

Facie 161. versu post [illegible] pro [illegible]. Versu 10. pro [illegible]. Et versu 35. pro [illegible], &c. Vers. 35. pro [illegible]. & versu à fine 5. pro [illegible], sensu non discrepante. sed eiusmodi minutiarum non paucas consultò prætermisimus.

Facie 162. versu 6. pro [illegible], nostrum ἰδίας habuit. Versu post [illegible] primo pro [illegible], &c.

Facie 163. versu 15. pro ὥστε τυχεῖν τῆς εἰρήνης, ὡς τύχῃ τῆς εἰρήνης.

Versu 20. pro [illegible].
Eadem facie post [illegible] versu 2. pro [illegible], haud dubiè emendatius [illegible] legitur. Versu à fine 6. pro [illegible], in nostro [illegible] reperi. Vers. penultimo pro [illegible], nostra lectio [illegible] habuit.

Facie 165. vers. 8. pro συμμάχους [illegible], [illegible] emendatius legitur.

Versu à fine 7. pro [illegible], [illegible].

Facie 166. versu 16. pro σφόδρα [illegible], in nostro duobus verbis [illegible] scriptum erat.

Facie 167. versu 2. pro [illegible], [illegible]. Versu 16. pro [illegible], in antiquo codice [illegible]. & versu 27. pro [illegible], [illegible]. Et versu à fine 6. pro τὸ ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου, τὸ ἀδελφὸν τὸ Φιλίππου. hic versu à fine tertio τὸν υἱὸν τὸν [illegible], & non τὸν [illegible].

Facie 168. versu 1. in antiquo exemplari hac structura verba ordinata inueni, [illegible].

Deinde post [illegible] versu 5. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 169. versu 9. pro [illegible], in nostro [illegible] legi, quæ germana lectio cognoscitur animaduertenti sequentia. Ab eo loco versu 14. pro [illegible]. Et iterum sex versus descende, pro [illegible], scias me in antiquo reperisse [illegible].

Facie 170. versu 17. pro [illegible], [illegible]. & versu 9. pro [illegible], [illegible]. & versu 22. pro [illegible], [illegible] & mox pro [illegible] ὑμῶν, in antiquo [illegible] ὑμῶν, in plurali numero scriptum fuit.

Facie 171. versu 22. pro [illegible], in antiquo vtraque verba in infinitum posita inueni, sic, [illegible]. Et mox eodẽ versu pro [illegible] &c. [illegible] &c. Et iterũ versu proximo pro [illegible], vt totus iste locus sic legendus sit, [illegible].

Facie 172. versu 16. pro [illegible], [illegible]. Vers. 30. pro [illegible], [illegible]. Versu 33. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Et quidem meo iudicio emẽdatius legitur. Versu à fine 9. pro [illegible], in eodem [illegible] legi.

Facie proxima versu 1. pro [illegible], [illegible].

Facie 174. versu 3. pro [illegible] legendum esse quis nõ videt? Versu 11. [illegible], in nostro [illegible] in plurali, sicut duo recti præcedentes videntur exigere. Consimiliter versu 14. iudicandum est de [illegible], vbi item in antiquo [illegible] legitur.

In iambicis Sophoclis secundus versus vt sibi constet pedibus, sic legendus est, [illegible].

Facie 175. vers. 1. pro [illegible], in antiquo longè secus, nempe sic, [illegible] legebatur.

Facie 176. versiculus numero 22. in antiquo sic legitur, [illegible]. tuum est videre Lector, vtram tu sequi malis. Versu à fine 5. pro [illegible].

Facie 177. versu 7 sic legendum est, [illegible]

πολλῶν γὰρ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὁ τοῦ ἱερωτάτου τοῖς ὑπ' ἐλλήνων ἐξηλεῖτο. In Aldo ὄντων abeſt, quod abeſſe non poteſt.

Verſu 7. pro χθὲς καὶ πρώην χθὲς ὁ πρώην. verſu 27. pro ταῦτα δὲ ταῦτα πρῶτον, ταῦτα εἰπὼν ἀγγελία. & eodem verſu pro ταῦτα ἐν τῷ δήμῳ, ταῦτα ἐν τῷ δήμῳ. Verſu à fine 3. pro ἔχοντα, ἔχοντος, numero multitudinis.

Facie 178. verſu. pro οἱ δὲ πολλοὶ, in antiquo οἱ δὲ ἄλλοι. Verſu 9. pro ἔχει ὑπουργίαν, ἔχει ὑπουργίας. Verſ. 11. pro τῷ ἡγεμόνι, ἡγουμένων. Deinde poſt ψήφισμα verſu 6. pro κύριος γένηται γένηται, ac mox verſu ſequenti pro ὁμοίως, ὁμῶς. Verſu à fine 7. pro ἀρίμων, quod proprium nomen eſt, ἀρίμνων.

Facie 179. verſu 2. pro ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιᾶς. Deinde infra verſu à fine 9. pro τὸ τοίνυν τὸ πάντων ἀσεβέστατον ἔτι τοῦτο, τί τοίνυν ἀσεβέστατον ἔτι τι ὄντων.

Facie 180. verſu 1. pro καὶ ἀλέξανδρον πεφιλοτιμῆσθαι, haud dubiè librariorum incuria deprauatum. Verſu 8. pro ὁμολογοῦσιν, ὁμολογῶν.

Verſu 11. pro πειραιεὺς, πειραιέως legendum. Eodem verſu iſta verba καὶ πάλιν πρώην θρασύβουλον ἐκεῖνον, τὸν θρασυβούλου τοῦ δημοτικοῦ υἱὸν καὶ ἀπὸ φυλῆς κατεληλυθότος, in antiquo ſic ſcripta & ordinata reperi, καὶ πάλιν πρώην θρασύβουλον τὸν δημοτικὸν καὶ τὸν ἀπὸ φυλῆς κατεληλυθότος. Et verſu decimoquarto pro ἐγκατασκεύην, ἐγκατασκευάσαι. & infra pro ἀπολωλεκότα, ἀπολωλότα, ſenſu non variante. Item verſ. 25. pro τῆς χειρὸς, τὴς χεῖρα, ſine dubio emendatius. Et verſu à fine 9. pro ἑαυτὸ, αὐτῶν.

Facie 181 verſu 9. pro κεχειροτονηκότες, κεχειροτονηκότας, mutatis & transpoſitis literis.

Verſu à fine 11. pro τοῦ δὲ βοηθεῖν πάντα, in antiquo βοηθεῖν, in tertia quoque perſona ponebatur. Verſu à fine tertio pro ἐκεῖνον δὲ, ἐκείνους erat.

Facie 183. verſu 10. pro ἀρχαίων, ἀρχόντων. Verſu à fine 12. in antiquo addita coniunctione ἐ, ſic emendarè legitur, ὅτε δὲ ἐπὶ πολλοῖς ἐν τῇ πόλει καὶ δυνατοῖς, &c. Deinde verſ. à fine 10. pro τοῦτ' ἐκεῖνο πρεσβευτικὸν, τοῦτ' ἐκεῖνο πρεσβευτικῶς. Poſtremo verſu à fine 3. pro καὶ τοὺς ἀδικηκότας μάλιστα, καὶ τοὺς ἀδικηκότας τὰ μέγιστα, &c.

Facie 184. verſ. 5. pro τοὺς ἀδικηκότας, antiquum exemplar ἀδικηκότας habuit. Deinde verſu à fine 8. pro ὅπως ἔτι πρεσβεύσειν, ὅπως πρώην πρεσβεύσειν.

Verſu à fine 4. pro ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυμεῖ.

Facie 185. verſu 3. pro ἡ πόλις ἐν αὐτῇ, ἐν ᾗ πόλει ταῦτα. Verſu 6. in Aldino exemplari deeſt coniunctio καὶ, vbi ſic legẽdum eſt, ὁ αὐτὸς αὐτὸν καὶ ψήφισμα καὶ ἐπιεικῆ, &c. Verſu 24. pro ἐ τοῦτο τὸ πρὸ ἄλλων, καὶ τοῦτο τὸ πρὸ ἄλλων. Verſu à fine 10. pro τοὺς τοῦτ', τοῦτ'. Verſu à fine 8. pro κατακλυσθεὶς, κατακλυσθέντος participium.

Facie 186. verſu 3. pro αὐτὴ μὲν τὴν θαυμαστὴν ἐπιζωφύρας, in vetuſto plura erant addita, nec abs re vt opinor, ad hunc modum, αὐτὴ μὲν τὴν θαυμαστὴν καὶ περίβλεπτον ἐπιζωφύρας. Verſu 15. pro γεγονότες μεγαλοδόξους, γενόμενοι. Verſu 24. pro παντὸς τοῦ βουλομένου παντὸς, erat παντί. Verſu à fine 7. pro κατηγορίαν ἀγαπᾶν, in antiquo κατηγορίαν αὐτῇ κατασκευάζειν. Verſu à fine 4. pro τὸ τοὺς διορίζοντας, ὁ σφόδρα ἐχορίζετο, modico ſane diſcrimine.

Facie 187. verſu 16. pro πάντων γὰρ τούτων ἔστι τῶν ἐπιπλεόντων, ἄξια ἐπὶ, &c. in antiquo ſic legi pro ἔστιν γὰρ οὐδὲν ἔστι τῶν καὶ πλεόντων ὄντων, ἄξια ἐπὶ, vbi in Aldo omiſſa erat neceſſaria dictio ὄντων. Verſu 21. pro ἀλλ' ὡς οὐ σὺ πρώτως, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αἴτιος εἶ. Verſu deinde 23. pro μηδὲ περιέχει, μηδ' ὡς περιέχει. Verſu 27. pro παντελῶς, παντελῆ. Verſu à fine 10. pro εἰ δὲ πάντες οἱ τῶν, εἰ δὲ πάντες οἱ αὐτῶν, omiſſa particula εἰ, quæ in antiquo non aderat. Verſu vltimo pro δεῖξαι ἐπεδείχθη, ἐδείχθη.

Facie 188. verſu quinto pro παρέχουσι, παρέχοις. Et verſu à fine eius orationis quarto, pro εὐδαίμονες, εὐδαίμων ſingulariter. Et tantum in hanc orationem.

SEQVITVR IN ORAtionem contra Leptinem, quam Cicero omnium ſubtiliſſimam eſſe iudicat.

In ea ergo oratione facie 191. verſ. 9. omnium primum pro τῷ ἀδικοῦντι, τῷ ἀδικεῖν in antiquo exemplari erat. Deinde verſ. 13. vbi in Aldino ſic legitur, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι ὑμᾶς, τὸ δίκαιον ὑμῖν ἐξεῖναι, in noſtro ſecus. nempe ſic, μηδὲ τὸ ἐξεῖναι δικαίως ὑμῖν τὸ δίκαιον. Verſu 15. pro οὕτω καὶ τὸν δῆμον, οὕτω καὶ τὸν δῆμον. Et iterum verſu 18. pro ἀλλὰ τοῦτο οὕτως ἔχειν τὸν νόμον, in antiquo ἀλλὰ τοῦτο οὕτως ἔχειν τὸν νόμον. Verſu 30. pro ὁ δὲ τὸ παντελῶς ἀφελεῖν, ὁ δὲ τὸ παντελῶς ἀφελεῖν.

Verſu 32. pro ὁ πεισθεὶς ποιεῖν, πεισθεὶς ποιεῖν. Verſu à fine 7. pro κατασκευάσαντος ποιεῖ, κατασκευασάμενοι ἐπὶ.

Verſu à fine quarto pro ὅταν παντελῶς πλεῖον μᾶλλον, παντελῶς πλεῖον μᾶλλον.

Facie 192. verſ. à fine 14. pro τῶν ὑμῶν ἀκολουθούντων, τῶν ὑμῖν ἀκολουθοῦντων.

Facie 193. verſu 5. pro ἐς πάντας πολιτείας, τὰς ἀπὸ πολιτείας. Mox verſu 6. pro αἱ ἀτελείας, αἱ ἐξεῖναι. Verſu 12. pro τὰς εὐεργεσίας, εὐεργεσίας haud dubiè legendum eſt. Verſu 22. pro μὴ ἔστιν τῷ ἔτι, τοῦτο τῷ ἔτι.

Verſu 30. pro τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργοῦντες ὑμῶν, in antiquo omiſſa dictione ὑμῶν, ſic legi, τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργοῦντες, non ἐγκυκλίους.

Verſu 34. pro εἰ πάρα ἢ πόλις ἦ, ὅπου ἡ πόλις ἦ.

Verſu à fine 8. pro ἔχοντες αὐτῷ ἀτέλειαν, in noſtro

nostro erat ἀνάλωσιν. Et versu à fine 4. pro μηδὲ ποιοῦ ὑπάρξειν τῇ πόλει, μηδὲ ποιοῦ ὑπάρχειν τῇ πόλει.

Facie 194. versu 1. κατιδεῖς, in antiquo scriptum non reperi, tu Lector expende num adesse oporteat.

Versu 2. pro οὐδὲ τὸν λόγον αὐτοῖς τοῦτον λειπέτω, τοῦτο erat non τοῦτον. Versu 10. pro ἀδικοῦν ἀξιούμενον, erat ἀξιούμενοι. Proximo versu pro εἰς μέσον ὑμῶν, εἰς [illegible] ὑμῶν, lectione multū variāte.

Versu 14. pro εἰς ταῦτα ὑπάρξει, quis non videt legendum ὑπάρχειν? Versu post νόμος 6. pro ὁ λοιπὸς [illegible], in antiquo [illegible].

Et mox versu 9. pro [illegible] τῶν ὠφελειῶν, legebatur [illegible], mutato tempore.

Versu à fine 2. pro [illegible] λελειτουργηκότων, τοὺς ἄλλους [illegible] λελειτουργηκότας τοῖς ἄρχουσι [illegible], &c.

Facie 195. versu 2. pro [illegible] περιττὰ [illegible] περιττοῖς, in datiuo. Versu 18. pro ὑμῶν δὲ [illegible] παρ' ἑαυτοῦ, ὑμῶν δὲ [illegible] παρ' ἑαυτοῦ. Eadem facie post ψήφισμα versu 5. pro [illegible] τὰς [illegible], [illegible] ἀλλά τι τὰς [illegible]. Deinde versu 12. Aldus, γράψει [illegible] ψήφισμα. Antiquum γράψει [illegible] τὸ ψήφισμα, &c. Versu à fine 8. Aldus, [illegible] ἀξίους χάριτος. Antiquum [illegible] ἀξίους χάριτος.

Versu à fine quinto, Aldus, ὁ λειτουργῶν [illegible]. Antiquum ὁ λειτουργῶν [illegible] τοίνυν, addito adhuc verbo.

Facie 196. versu 1. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible] habuit.

Versu 7. pro μᾶλλον, emenda & pone μηδὲ [illegible]. Versu 16. Aldus, μηδὲν ἀδικεῖν ἔξεστιν. Antiquum nostrum μηδὲν [illegible] ἔξεστιν, nihil metuere, & nullius egere: multo sanè discrimine. Versu à fine 5. ὅτι [illegible] νόμον, emendandum est in ὅτι [illegible] νόμου.

Facie 197. versu 12. Aldus, ἂν [illegible] μου [illegible]. Antiquum ἂν [illegible] μου [illegible].

Facie 198. versu 9. Aldus, καὶ [illegible]. Antiquum καὶ [illegible], verbis propemodum idem significātibus.

Facie 199. versu 4. Aldus, τίς [illegible]. Antiquum τίς [illegible].

Facie 200. versu 2. Aldus, [illegible]. Antiquum τοῦτο [illegible].

Eadem facie post [illegible] versu 1. vbi Aldus legit, [illegible] ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Antiquum, ὦ ἄνδρες δικασταὶ habuit, sicut in aliis quoque locis consimilibus. Ab eo loco versu 4. Aldus, καὶ [illegible]. Antiquum καὶ εἰ [illegible], adiecta adhuc particula εἰ.

Versu à fine 2. Aldus, ἀλλὰ τὰς [illegible] χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων [illegible]. Antiquum multo correctius sic habuit, ἀλλὰ τὰς πάλαι χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων [illegible]. Atqui veterum factorū gratiam nouis offensis antepofuerunt, καινῶν deprauatissimè legitur pro [illegible].

Versu eiusdem faciei vltimo, Aldus, καὶ τῶν [illegible]. Antiquum magis Demosthenice, licet sensu verborum non discordante, [illegible] habet.

Facie 201. versu 24. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible], addita adhuc particula [illegible] non prorsus ociosa.

Versu 26. Aldus, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν [illegible]. Antiquum [illegible]. Ab eo loco versu 5. Aldus, [illegible] ὑμῶν. Antiquum [illegible] ἐν ὑμῖν, &c.

Facie 202. versu 6. vbi Aldus legit, [illegible], [illegible] ὅπως ἔτυχε. Antiquum [illegible] ὅπως ἔτυχεν. Eadem facie post primum νόμος versu 12. pro καὶ [illegible] τοῦτον νόμον, καὶ [illegible] τοῦτον νόμον.

Versu à fine 6. pro τὰς [illegible] ὁ δῆμος, τὰς [illegible] ὅσας ὁ δῆμος, &c.

Facie 203. versu 13. in καὶ [illegible], καὶ abundare & superfluum esse videtur.

Versu 14. & 15. pro ἄλλοι τινὲς, in antiquo [illegible]. & pro [illegible], [illegible] reperi, sed videtur mihi Aldi lectio paulo conuenientior. Versu 21. Aldus, [illegible] ἑαυτοῦ. Antiq. [illegible] ἑαυτοῦ legit.

Versu 24. pro ὅτῳ [illegible].

Et versu proximo pro [illegible], τοὺς [illegible]. Et infra versu à fine 9. καί του καὶ παρ' [illegible], παρ' [illegible] in nostro reperi.

Facie 204. versu 1. Aldus, ἄλλαι δέ τινες παρ' [illegible] ὁ δῆμος. Antiquum ἄλλαι δέ τινες παρ' [illegible] ὁ δῆμος. Quis autem non videt ita legendum esse?

Versu 9. pro ὅτι τοὺς [illegible] ὅτι τοὺς [illegible], &c.

Versu 17. pro [illegible], in antiquo [illegible] lectum est.

Versu 20. Aldus, [illegible], &c. Antiquum [illegible] habuit. Et ita rectè legi videtur probare dictio sequens [illegible], &c. mores & consuetudines. Quanquam nec Aldi lectio improbari possit, leges & consuetudines.

Versu à fine 13. pro τοὺς ὑμᾶς [illegible], in antiquo [illegible] reperi.

Versu à fine 9. pro [illegible] ἔχοντα, [illegible] ἔχοντα in antiquo scriptum vidi.

Facie 205. versu post ψήφισμα secundo, pro [illegible] ὑμεῖς [illegible], in antiquo ὥσπερ ὑμεῖς [illegible]. Ab eo loco pro [illegible].

Deinceps rursum ab eo loco versu 8. pro

[illegible], in antiquo [illegible], &c. legi.

Facie 206. versu 22. pro [illegible] [illegible].

Versu 25. pro [illegible], in antiquo mutato tempore [illegible] scriptum inueni. Versu post [illegible] 2. pro [illegible]. Ab eo loco versu 5. pro [illegible] [illegible].

Versu à fine antepenultimo pro [illegible], [illegible], si quis hæc quoque ad rem pertinere arbitratur.

Facie 207. versu 1. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible], &c. Vers. 3. Ald. [illegible]. Antiquum [illegible].

Versu 7. pro [illegible].

Versu 14. pro [illegible] scribe [illegible].

Versu 15. pro [illegible], legendum est [illegible].

Versu à fine 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] in accusatiuo reperi.

Et versu vltimo, pro [illegible], erat [illegible].

Facie 208. versu 2. vbi Aldus habet, [illegible]. Antiquum [illegible], &c. negatiuè habuit.

Versu 9. pro [illegible], in antiquo tantum [illegible] probra fugienda. Versu proximo, Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible] in datiuo habuit.

Versu 15. Aldus, [illegible]. Antiquũ sic, [illegible].

Versu 32. pro [illegible], in antiquo [illegible] erat.

Versu 35. pro [illegible].

Versu à fine 8. pro [illegible], accentu mutato & transposito.

Versu vltimo, pro [illegible], legendum & emendandum est [illegible] persuasus à te.

Facie 209. versu 17. pro [illegible], repetita coniunctione καὶ.

Versu 33. pro [illegible], legendum est [illegible].

Ab eo loco versu 4. pro [illegible], & supra [illegible] antiquum habuit licet Aldus adhuc aliam lectionem indicarit, [illegible], &c. Vers. penultimo, pro [illegible], &c.

Facie 210. versu 6. iterum pro [illegible]. Eadem facie, versu à fine 15. Aldus, [illegible]. Antiquum addita adhuc dictione sic habuit, [illegible], quæ germana lectio est.

Versu à fine 10. pro [illegible].

Facie 212. versu à fine 4. pro [illegible].

Versu 12. pro [illegible].

Versu à fine 8. pro [illegible], & pro [illegible]. Et hæc sunt quæ in hãc orationem varantia reperi, tuum erit candide lector eligere, vtram lectionem sequi malis, quod me lubente feceris.

IN ORATIONEM contra Midiam.

Facie 215. pro [illegible].

Et versu à fine 8. pro, [illegible].

Facie 216. versu 3. pro [illegible] erat.

Versu à fine 12. pro [illegible] in accusatiuo.

Facie 217. versu secundo, [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 218. versu 6. pro [illegible], erat [illegible], sed mihi Aldi lectio magis probatur.

Versu 8. pro [illegible], &c.

Et mox infrà [illegible], tu scribe [illegible].

Versu 19. pro [illegible], &c. [illegible], &c. Versu 21. pro [illegible]. Antiquum [illegible] habuit.

Versu 24. pro [illegible].

Versu à fine 2. pro [illegible] haud multo discrimine.

Facie 219. versu 5. pro [illegible]. Versu 31. pro [illegible].

Versu vltimo, pro [illegible], omnino vt antiquum habet legendum est, [illegible].

Facie 220. versu 29. pro [illegible].

Facie 221. versu 28. pro [illegible], in antiquo erat [illegible].

Versu à fine 80. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible].

Facie 222. versu 6. pro [illegible], in antiquo [illegible], nullo defectu indicato.

Versu eiusdem faciei 18. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible].

Facie 225. versu à fine octauo deest quoque verbum sic enim in antiquo legi, [illegible]. Atque ita legendum esse verborum sensus requirit.

Fa-

Facie 224. versu 15. pro [illegible], [illegible].

Facie 225. versu 7. pro [illegible]. Vers. 16. pro [illegible], in antiquo emendatius sic [illegible].

Vers. 29. pro [illegible], [illegible].

Facie 226. versu 19. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible], &c.

Versu vltimo pro [illegible], [illegible] legendum est, à librariis sicut cætera multa deprauatum.

Facie 227. versu 2. pro [illegible], &c. Versu 3. pro [illegible], in antiquo [illegible] fuit.

Versu 6. pro [illegible], erat [illegible]. Versu 11. legendum est [illegible].

Versu 15. vbi Aldus legit, [illegible]. Antiquũ [illegible].

Deinde vers. 22. [illegible], &c. Aldus habet. Antiquum autem [illegible], &c. haud dubiè rectius.

Versu 34. pro [illegible], in nostro simpliciter [illegible] erat, tametsi Aldi lectio mihi non displiceat.

Versu à fine 2. pro [illegible], in antiquo [illegible], &c.

Facie 228. versu 1. in antiquo ἀλλὰ [illegible], &c.

Versu 12. pro [illegible], &c.

Versu 19 pro [illegible], &c. [illegible].

Et mox versu 23. pro [illegible]. Et vers. 28. pro [illegible].

Facie 229. versu 1. pro [illegible], in antiquo est [illegible].

Et versu 8. pro [illegible]. Et versu 19. pro [illegible], in antiquo erat [illegible] verbis idē significantib. Et mox versu 22. pro [illegible]. Versu 28. in nostro antiquo sic legi, [illegible]. In Aldo [illegible] deest. Vers. à fine 9. pro [illegible], in antiquo sic, [illegible]. Et versu à fine 5. pro [illegible], in nostro pro [illegible] scriptum inueni.

Facie 230. versu 6. pro [illegible] erat [illegible]. Deinceps versu 10. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. Versu 10. pro [illegible].

Vers. 24. in nostro sic legitur, [illegible], &c. vbi Aldus, [illegible] habet, quàm aptè nō video. Et mox versu sequenti pro [illegible].

Vers. à fine 12. pro [illegible], in antiquo [illegible] erat.

Facie 231. versu 7. pro [illegible].

Vers. 29. pro [illegible], in antiquo erat [illegible].

Versu 31. pro [illegible], erat [illegible]. Versu antepenultimo sic legi in antiquo, [illegible], repetito articulo.

Facie 232. versu 11. pro [illegible], in nostro [illegible] erat.

Versu 15 pro [illegible]. Sequenti versu pro [illegible].

Facie 233. versu 5. pro [illegible], &c. Versu 20. pro [illegible]. Versu 28. [illegible], erat [illegible]. Versu penultimo, vbi Aldus legit [illegible], in antiquo [illegible], &c.

Facie 234. versu 32. vbi Aldus habet [illegible]. Nunc vicissim animaduerte, quam lectionem in antiquo exemplari repertam, non in vno loco emendatiorem: [illegible], &c.

Versu à fine 8. pro [illegible].

Et versu penultimo pro [illegible]. Antiquum habuit [illegible].

Facie 235. vers. 15. pro [illegible], in antiquo erat [illegible]. Versu 21. [illegible].

Versu 30. pro [illegible]. Et versu 34. pro [illegible].

Versu 36. [illegible], emenda & scribe [illegible].

Facie 236. versu à fine 10. [illegible], in nostro [illegible].

Et versu à fine 5 pro [illegible].

Facie 237. versu 1. Aldus, [illegible]. Antiquum [illegible]. Versu 6. pro [illegible]. Versu à fine 9. pro [illegible]. Sequenti versu pro [illegible].

Et

Verſu à fine 6. Aldus, καὶ ταῦτα πάντα ἴσασιν οἱ ... ἀλλὰ μόνον ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω. Antiquũ καὶ ταῦτα τῶν ... πάντες ἴσασιν οἱ ..., καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, &c.

Facie 238. verſu 10. pro ζημιοῦσι, in antiquo erat κολάζουσι.

Verſu 25. pro πολλάκις γὰρ πρὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα, πολλὰ γὰρ πρὸς τὸ τὸ σῶμα, &c.

Verſu à fine 13. pro πολλὰ δ' ἐνάντια εἶναι ὅτι πάντες, in antiquo πολλὰ δ' ἐνάντια εἶναι ὅτι πάντες, &c.

Facie 239. verſu 12. pro οὐχὶ πάντα κρίσει, in antiquo haud dubiè rectius, οὐχὶ ..., &c. Verſ. 19. pro τὸ ἱερὸν ... in antiquo τὸ ἱερὸν ... . Verſu 7. pro ... in antiquo ....

Facie 240. verſu 7. καὶ οὐκ ἂν ..., in antiquo .... Verſu 14. pro ... τοῦ πλοῦ ... . Antiquum ... τοῦ πλοῦ ....

Verſu 24. pro ... . Antiquum ... legendum indicat, ſicut coniugatio quoque requirit. Verſu 26. Aldus, καὶ ... Antiquum καὶ ... ἂν πάντες ..., &c.

Verſu à fine 4. pro ..., antiquum ... habuit, quæ recta lectio eſt.

Facie 241. verſu à fine 10. pro ..., in antiquo ... reperi, licèt priori lectioni magis accedam.

Facie 242. verſu 3. pro ..., erat ..., ſed melior Aldi lectio.

Verſu 26. pro ταῦτα γὰρ ... ταῦτα γὰρ ..., &c.

Verſu 29. pro ..., ...

Verſu 34. pro ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφερόντων, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφερόντων.

Facie 243. verſu 7. pro δίκαια ταῦτα καὶ ... καὶ δίκαια ταῦτα καὶ ..., &c.

Verſ. 14. pro ..., in antiquo ... erat.

Verſu 18. pro ... .

Verſu 24. pro ..., in antiquo ....

Verſu 28. pro ... . Verſu proximo ... in antiquo exemplari ... erat.

Verſu à fine 2. pro ἀλλὰ ..., in antiquo ἀλλὰ ....

Facie 244. verſu 5. pro μή τι λειτουργίας, ..., in antiquo μή τι λειτουργίας ..., &c.

Verſ. 8. Aldus, ... Antiquum noſtrum longè emendatius ſic, ... Atque ita legendum eſſe, vel qui leniter in Demoſthene verſatus eſt, haud difficulter intelligit.

IN ORATIONEM CONTRA ANDROTIONEM.

Facie 248. verſu 18. pro ... τῶν ψήφων, ... τῶν ψήφων. Et proximo verſu lege ... . Verſu 33. pro ..., in antiquo ... erat. Verſu à fine 6. pro ..., erat ....

Facie 249. verſ. 10. pro ..., erat ..., ſed magis accedo lectioni Aldinæ. Verſu 26. pro ..., in noſtro erat ....

Verſu 29. pro ... γὰρ ... . Verſu à fine 9. pro ..., erat ..., tametſi Aldinum verbum melius quadret ſententiæ.

Facie 250. verſu 8. Aldus, εἰ γὰρ πάντα ... . Antiquum ... mutato tempore habuit.

Facie 252. verſu 17. pro ... . Verſu 22. pro ..., &c. eſt enim primum ... ſuperuacuum, cuius loco legendum eſt ....

Verſu vltimo ſic habet antiquum καὶ τῶν ..., &c.

Facie 253. verſu 31. pro ..., ... antiquum habet.

Ab eo loco verſu 2. pro ..., antiquum habebat ....

Verſu à fine 8. pro ..., in antiquo erat adiecta adhuc particula ... ad finẽ.

Facie 254. verſ. 10. pro ... in antiquo ..., &c. Sequenti verſu pro ..., erat ....

Facie 255. verſu 10. pro ..., deeſt articulus ..., &c. Sed ab eiuſmodi annotidis penè infinitis prudens abſtinui, licèt non mediocris ſermonis vis in articulis ſita ſit. Verſ. ſequẽti pro ... antiquũ habuit.

Verſu 21. vbi Aldus legit, ..., legendum eſt, ...

Verſu 24. pro ..., lege ... . Verſu 35. pro ..., antiquum habebat ..., ſed non magni refert quomodo legantur propria, niſi ſi qua ad memorabilem aliquam hiſtoriam pertinuerint.

Facie 256. verſu 15. pro ... antiquum habet.

Verſu 32. vbi Aldus ſic legit, ..., ὦ ἄνδρες ..., τί ... ὑμῖν ... ; ... . Antiquum ad hunc modum ... ὦ ἄνδρες ..., τί ... ὑμῖν ..., &c.

Cæte-

Cetera omnia non habentur in antiquo, quæ in Aldino leguntur interposita.

Eadē facie versu à fine 10. pro ἀλλὰ [illegible], antiquum ἀλλὰ [illegible] habuit, aliquo sanè discrimine.

Facie 257. versu 6. Aldus καὶ γὰρ ἱερόσυλα καὶ κλοπῆ καὶ [illegible]. Antiquū sic, καὶ γὰρ ἱερόσυλα, καὶ [illegible], καὶ κλοπῆ, καὶ [illegible]. Et solet ferè iungere Demosthenes hæc crimina ἱεροσυλίαν καὶ ἀσέβειαν, sacrilegium & impietatem: nemo enim sacrilegus, qui non idem sit impius.

Versu 16. pro [illegible], [illegible] mutato genere.

Versu 24. [illegible] hęc duo verba in antiquo non aderant.

Versu 28. pro [illegible] in antiquo erat [illegible], ὡς distinctim & duabus dictionibus, quam bene nō video, neque enim expendi sententiam, sed tantum obiter annotaui, nam mihi properandum fuit. Atq; equidem ea properantia in caussa fuit mihi, innumeros penè eiusmodi locos transiliendi & intermittendi.

SEQVITVR IN ORATIOnem contra Aristocratem.

Facie 261. versu 4. in antiquo sic legitur [illegible]. Ita paratè meipsum offerre.

Versu 16. pro [illegible], [illegible] erat, sed videtur meo iudicio Aldi lectio potior.

Versu 26. Aldus καὶ αὐτὸς [illegible]. Antiquum καὶ αὐτὸς [illegible]. Versu 34. pro [illegible] ἐγὼ φημι. [illegible] ἐγὼ φημι. Vers. vltimo pro καὶ τὸ ἀδίκημα ὃ φημι [illegible], in antiquo καὶ τὸ ἀδίκημα [illegible].

Facie 262. versu, pro [illegible] scribe & emenda [illegible] deprauatum à librariis.

Versu à fine 15. pro [illegible], in antiquo erat [illegible].

Ab eo loco versu 4. pro [illegible], in antiquo hæc verba sic reperi, [illegible] τοῦ δ' ἐπὶ [illegible] ἀρχήν, &c.

Facie 263. versu 12. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Versu 18. pro καὶ [illegible], in antiquo καὶ [illegible], &c. Versu 25. pro [illegible], erat [illegible].

Facie 264. versu 5. Aldus [illegible] ἱεροσυλῶν, ἐάν τις [illegible]. Antiquum sic, [illegible] ἐάν τις [illegible]. ἐάν τις [illegible]. haud dubiè non malè aut ociosè.

Versu 19. pro καὶ [illegible], antiquum [illegible] habuit.

Facie 265. vers. vltimo pro [illegible], in antiquo vnica dictio [illegible] erat.

Facie 266. versu 4. pro μετ' [illegible], in antiquo erat [illegible]. Versu post id [illegible] 14. pro [illegible] emenda [illegible].

Facie 267. vers. 16. pro [illegible]. Iam enim supra legem citauerat.

Versu à fine 3. pro [illegible], [illegible].

Facie 268. versu post [illegible], pro [illegible] &c. [illegible] &c.

Facie 269. vers. 5. pro [illegible] emenda [illegible]. Versu 12. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. Versu 16. pro [illegible] &c.

Versu 26. pro [illegible] nunc fuit [illegible].

Versu à fine 7. pro [illegible], erat [illegible]. Versu à fine 5. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 270. vers. 2. vbi Aldus legit [illegible]. Antiquū sic habet, [illegible]. Versu 9. pro [illegible], nostrum [illegible] habuit.

Versu 16. pro [illegible], [illegible] in antiquo erat.

Versu 23. pro [illegible], [illegible].

Facie 271. versu 2. pro [illegible], in nostro [illegible]. Versu 7. pro [illegible], in nostro [illegible].

Versu decimo pro [illegible], [illegible] magis Demosthenicè.

Versu denique 17. hæc verba [illegible] in antiquo non legi, si quid hoc quoque ad rem pertinet.

Versu 21. pro [illegible]. Et versu 27. pro [illegible].

Facie 272. versu 2. pro [illegible], erat [illegible]. Versu à fine 5. pro [illegible].

Facie 273. vers. 7. pro [illegible] reperi. Et versu 20. pro [illegible].

Versu à fine 10. pro [illegible], erat [illegible]. Et versu à fine quarto pro [illegible], in nostro [illegible].

Facie 274. versu 9. pro [illegible]. Versu 12. pro [illegible].

Versu à fine 11. Aldina lectio ab antiqua nostra longè lateque discrepat, sic enim habet Aldus, [illegible] hactenus Aldus, nunc nostram quoque accipe, [illegible]

[illegible] ceteris quæ intericcta sunt omissis, tui iudicij est & optionis, lector, eligere, vtram sequi malis, nos cum bona fide vtramque adduximus. Mihi tamen Aldi lectio videtur intricatior & impeditior, vt nostra multo apertior.

Facie 275. versu 2. pro [illegible], in nostro [illegible] legitur.

Versu 8 pro [illegible], in nostro antiquo [illegible].

Versu a fine 5. pro [illegible], non ocioso articulo [illegible] addito.

Facie 276. versu 7. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 10. pro [illegible] erat [illegible].

Versu 14. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 277. versu 10. pro [illegible]. Vers. a fine 8. pro [illegible], in antiquo [illegible] plane ordine contrario.

Facie 278. versu 7. pro [illegible].

Versu a fine 1. pro [illegible] erat [illegible], verbis idem significantibus, nisi quod alterum est plenius.

Facie 279. versu 8. pro [illegible], &c.

Versu 19. pro [illegible]. In antiquo [illegible] reperi, succinctius vt ego existimo, & elegantius.

Eadem facie versu à fine 15. pro [illegible], in antiquo [illegible], sicut paulo superius erat. Versu a fine 8. pro [illegible] semper contraria facientes.

Facie 280. versu 21. pro [illegible]. Versu 30. pro [illegible]. Versu penultimo pro [illegible].

Eiusdem versu pro [illegible] lege [illegible] librariorum vitio deprauato.

Facie 281. versu 7 pro [illegible].

Versu 24. pro [illegible], in antiquo [illegible] reperi. Versu sequenti pro [illegible]. Versu a fine 5. pro [illegible], in nostro erat [illegible], sensu non discrepante.

Facie 283. versu 8. pro [illegible], in antiquo [illegible] haud dubie perfectius & emendatius. Deinde post [illegible]. Versu 6. pro [illegible], in antiquo [illegible], iterata [illegible] coniunctione.

Facie 284. versu 14. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 286. versu 22. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 287. versu 20. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Versu 27. pro [illegible], &c. Versu vltimo pro [illegible], in antiquo emendatè sic legendum [illegible], homines nequaquam liberos, sed perniciosos.

Facie 289. versu 16. pro [illegible], in antiquo erat [illegible].

Facie 290. versu 1. pro [illegible].

IN ORATIONEM CONtra Timocratem.

Facie 293. versu 17. Aldus [illegible]. Antiquum [illegible]. Ab eo loco versu 3. pro [illegible], in antiquo [illegible] decrat. Sæpe enim [illegible] cum datiuo simpliciter ponitur. Versu à fine 10. pro [illegible] scribendum est [illegible].

Et versu à fine 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] lege.

Facie 294. versu 11. pro [illegible]. Et mox versu 14. pro [illegible]. Versu eiusdem faciei à fine 8. pro [illegible] erat [illegible].

Facie 295. versu 9. pro [illegible], &c. [illegible].

Versu 14. Aldus [illegible]. Antiquum [illegible] habuit.

Versu post [illegible] 33. pro [illegible], antiquum [illegible] habuit.

Eiusdem faciei versu vltimo pro [illegible], in antiquo multo clarius [illegible].

Facie 296. versu 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. Vers. 9. vbi Ald. habet [illegible], in antiquo sic, & vt reor meli[illegible] [illegible]

[illegible]. Et mox versu sequenti pro [illegible], [illegible]. In antiquo [illegible], [illegible], &c. vtrobique dictione apud Aldum deficiente.

Facie 297. versu 12. pro [illegible], [illegible].

Versu à fine 14. pro [illegible], &c. in antiquo erat [illegible], & mihi videtur emendate.

Versu à fine 11. pro [illegible], in antiquo sic, [illegible] quę mihi quoque germana lectio esse videtur.

Facie 298. versu 10. pro [illegible], in nostro erat [illegible].

Versu à fine 9. pro [illegible], in antiquo [illegible].

Facie 299. versu 2. pro [illegible], antiquum [illegible] bis posita, & non otiose.

Eodem versu idem exemplar sic legit [illegible], vbi Aldus [illegible] habet.

Versu 9. deest in Aldo articulus [illegible], vbi sic legendum est, [illegible]. Et supra quod subterfugeram pro [illegible], [illegible] legendum indicat. In lege deinceps citata in fine penè pro [illegible] emendandum.

Versu à fine 10. legendū est [illegible]. Et vers. vltim. pro [illegible] erat [illegible].

Facie 300. versu [illegible] legendum est [illegible].

Versu à fine 12. pro [illegible], &c. [illegible], &c.

Facie 301. vers. à fine vltimo lege [illegible], arbitror omnes vos nequaquam inficiari.

Facie 302. versu 1. pro [illegible], in antiquo [illegible]. Deinde versu 4. vbi Aldus sic legit, [illegible], plura verba in antiquo reperi, sic enim is locus habet, [illegible], &c. Deinde post [illegible] versu 9. pro [illegible], antiquum [illegible] habuit. Versu à fine 10. pro [illegible], [illegible] singulariter.

Facie 303. versu 1. pro [illegible].

Et versu 3. pro [illegible]. Et mox versu 5. pro [illegible] haud dubiè [illegible] legendum est.

Versu 20. pro [illegible] scribe [illegible] librariorum menda.

Versu 22. pro [illegible] erat [illegible], sensu non variante.

Versu 25. pro [illegible]. Et iterum sequenti versu in antiquo [illegible], &c. reperi.

Versu 28. pro [illegible] erat [illegible], &c. Versu 32. pro [illegible] erat in antiquo [illegible]. Et versu à fine 7. pro [illegible].

Facie 304. versu 11. pro [illegible], erat [illegible] in antiquo.

Facie 305. versu 6. pro [illegible], in antiquo negatiuè [illegible] reperi. Versu deinde 23. pro [illegible]. Antiquum [illegible].

Versu à fine 5. pro [illegible] lege [illegible].

Facie 306. versu 4. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi. Versu 8. pro [illegible], erat [illegible].

Facie 307. versu 9. pro [illegible], in nostro [illegible] scriptum inueni.

Deinde versu post [illegible] 8. pro [illegible]. Versu à fine 4. pro [illegible].

Facie 308. versu 21. pro [illegible], in nostro [illegible], verbis idem significantibus.

Versu 31. [illegible], in nostro sic [illegible].

Versu à fine 7. pro [illegible], in antiquo [illegible] scriptum est. Et ita quoque legendum esse praecedentia verba confirmant. Quoniam multitudinem vituperant, quod ipsis singulis sit conscia.

Versu sequenti vbi Aldus habet [illegible]. Antiquum [illegible].

Versu penultimo pro [illegible] erat.

Facie 309. versu 10. [illegible], &c. lege. Versu 17 pro [illegible] erat [illegible].

Versu 24. pro [illegible], omnino legendum est vetusti exemplaris testimonio [illegible].

Facie 310. versu 20. pro [illegible] erat [illegible].

Vide hoc loco memorabile Locrorum de rogandis legibus institutum, dignum quod aureis literis scribatur. Cur autē grauarer illud ascribere, cùm sit & pulchrum, & scitu dignum. [illegible]

[illegible] Hæc pro excludendo faſtidio & ſatietate lectionis depellenda inſerere libuit. Et ſane animus erat, eiuſmodi locos plures inſerendi, ſed propetandi ſtudio coactus ſum de ſententia diſcedere.

Eadem facie verſu à fine 4. pro [illegible] erat [illegible] &c.

Facie 311. verſu poſt [illegible] pro [illegible] ſolet enim plurimum ſic loqui Demoſthenes.

Facie 312. verſu 30. vbi Aldus legit [illegible] &c. in antiquo ſic legeris, [illegible] &c. prioribus verbis in Aldino exemplari prorſus deficientibus.

Verſu à fine 9. pro [illegible] erat, &c. Verſu ab eo loco ſecundo pro [illegible] erat [illegible].

Verſu à fine 4. pro [illegible] erat [illegible].

Facie 313. verſu 18. in his verbis [illegible] &c. [illegible] in antiquo non aderat, atque haud ſcio an adeſſe oporteat.

Verſu 20. pro [illegible] in antiquo erat [illegible].

Verſu deinceps ſequenti pro [illegible] erat [illegible].

Eadem facie verſu 27. pro [illegible] antiquum [illegible] habebat.

Verſu 34. [illegible] in antiquo [illegible].

Facie 314. verſu 2. pro [illegible] in antiquo [illegible] fuit.

Verſu 18. [illegible] Antiquum pro [illegible] habuit. Verſu à fine 9. pro [illegible] erat [illegible].

Facie 315. verſu 12. pro [illegible] erat [illegible]. Verſ. 20 pro [illegible] &c.

Facie 316. verſu 13. pro [illegible] antiquum habuit. Verſu 29. pro [illegible]

Verſu 26. antiquum exemplar ſic habet [illegible] (non vt Aldus [illegible]) [illegible]. Verſu 34. pro [illegible].

Verſu à fine 3. pro [illegible].

Facie 317. verſu 3. pro [illegible] antiquum [illegible] habuit.

Verſu 12. pro [illegible] &c. [illegible] &c.

Facie 318. verſu 21. pro [illegible] antiquum [illegible] habuit.

Eodemque verſ. pro [illegible] in accuſatiuo.

IN ORATIONEM PRImam contra Ariſtogitonem.

Verſu 1. [illegible] Verſu 7. pro [illegible] in antiquo [illegible].

Verſu 10. pro [illegible] &c. In antiquo [illegible] &c. nec vero ocioſum eſt [illegible] præcedentia & ſequentia reſpicienti.

Verſu 17. pro [illegible]. Verſu 22. pro [illegible].

Verſu à fine 4. pro [illegible].

Facie 2. (eſt autẽ attendendus nouus numerus) verſu 14. pro [illegible] &c. Verſu 25. pro [illegible] in antiquo erat [illegible] in futuro.

Verſu 30. antiquum [illegible] apud Aldum in datiuo participium cum articulo.

Verſu 38. pro [illegible] Antiquum [illegible].

Facie 3. verſu 6. pro [illegible] &c. [illegible] &c.

Verſu 9. pro [illegible] Antiquum [illegible].

Verſu 18. pro [illegible] Antiquum [illegible] &c. nihil nouum, neque ſuperuacuum. Atque ita legendum eſſe probant verba ſequentia, ſed quod omnes vos mecum iuſta teneris.

Verſu 22. Aldus [illegible] Antiquum [illegible]. Et hæc ſane lectio plenior eſt, & melior.

Verſu à fine 9. pro [illegible] &c. Antiquum multo emendatius ſic legit [illegible] &c.

Verſu

Versu à fine 6. vbi Aldus habet κοσμεῖται καὶ σώζεται ἡ συμπᾶσα πόλις, &c. Antiquum κοσμεῖται δὲ σώζεται, οὕτω φυλάττουσι.

Facie 4. vers. 6. pro καὶ οὐδεὶς οὐδενὶ τῶν ἀδικημάτων, &c. καὶ οὐδεὶς ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἀδικημάτων, &c.

Versu 21. pro κατεκλείσθης σου τῆς παρρησίας, in antiquo κατεκλεισθῆς σου τῆς ἐξουσίας. Sequenti mox vers. pro ἀλλ' ἀπάσας ὀφλήσειν, in antiquo ἀλλ' ἀπάσας καὶ πλείους ὀφλήσειν, quam veram lectionem esse mihi haudquaquam ambiguum est.

Versu 25. Antiquum exemplar sic habuit ἐν χερσὶν ὡς μαθητὴς ἐπειδὰν παραστῇ τῷ [illegible] ὑπὸ αὐτῆς [illegible] χερσὶ, &c. Quam lectionem cum Aldina conferens vtra melior sit mox videbis. Versu 31. pro ὁ τῶν ξενικῶν τι μικρόν. Antiquum ὁ τῶν πάντων τοῖς μικρόν.

Facie 5. vers. 2. pro ἀλιτήριος μιαρός αὐθέντης μιαρός homo scelestus, atque ita legendum esse sequentia abundè probant, & tota ista actio.

Versu 25. pro καὶ ἐξεβάλλον, in antiquo est etiã ἐξέβαλλον ἀμφοῖν. Versu 32. pro περὶ τῶν [illegible] τὰ γὰρ περὶ πάντων [illegible] γὰρ, &c. Et mox sequẽti vers. pro ὁμοίως, in antiquo ὅμως est.

Et iterũ versu proximo pro καὶ τῶν συναδέλφων, [illegible] scriptum reperi.

Facie 6. vers. 3. Aldus quidem sic legit ἵνα γὰρ τῶν [illegible] ἀρχαῖαί τι κοινὸν [illegible] ἰδιώτας ὡς [illegible]. Antiquũ autem ad hunc modum, ἵνα γὰρ τῶν [illegible] ἀρχαῖαί τι κοινὸν ποιῶν τι, ἐλέγχει ὅσοι εἰσὶ ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας [illegible], cetera non aderant. Estque horum verborum sensus. Rhetoribus Aristogitonem accusandis adeò non exhibuisse negocium, vt de illis decreta quoque scripsisse deprehensus sit, tantum autem homines priuatos vexasse. Aldina lectio hoc loco multũ confusa est, nam eadem verba post sequuntur, sed ordine præpostero. Porrò ciues de repub. benemeritos decretis honorari solitos apud Athenienses quis ignorat? Totus ergo iste locus sic mihi ordinandus videtur: ἵνα γὰρ τῶν [illegible] ἀρχαῖαί τι κοινὸν ποιῶν τι, ἐλέγχει ὅσοι τοὺς ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας [illegible] [illegible] ἀλλ' ἰδιώτας πολλοὺς, [illegible].

Eadem facie vers. 11. pro εἰς [illegible] ἀργύριον, in antiquo εἰς [illegible] ἀργύριον. Vers. sequenti pro ἔστι γὰρ [illegible] τοῦτο [illegible], in antiquo erat [illegible]. Vers. 19. pro γέγονε nostrum exẽplar habuit γεγονός.

Versu 29. in his verbis τὰς ἐλάσσονας οὐ μόνον [illegible] εἴδησαν. οὐ in antiquo non aderat.

Versu 31. pro λέγει erat χαίρειν. Iterum sequenti pro [illegible] καὶ ταυτὶ ποιεῖ, in antiquo τὸ αὐτὸ erat. Versu 34. Antiquum sic habet ἵνα μὴ πολλὰ καὶ βλάσφημα [illegible] λέγει δὲ [illegible] ξάνη. Versu 37. pro τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων καὶ φρονοῦντων, erat [illegible].

Facie 7. versu 15. pro ὑμεῖς τὰ μέγιστα [illegible], ὑμεῖς τὰ μέγιστα, &c. Versu 26. pro [illegible] τὴν ψυχὴν [illegible], erat τῇ ψυχῇ.

Versu 29. pro ὄφις ἢ σκορπίος erat ἔχις ἢ σκορπίος, vipera aut scorpio.

Versu 31. pro [illegible] erat εἰς [illegible]. Versu 34. pro [illegible] χρόνον εἰς ᾅδου, erat ἐν ᾅδου χρόνον nullo fermè discrimine.

Versu 39. pro [illegible] erat [illegible].

Versu a fine 3. vbi Aldus legit πρὸς μὲν γὰρ τὴν τῆς πατρίδος [illegible], &c. Antiquum sic habuit πρὸς μὲν γὰρ τὴν τῆς πατρίδος ἐν τῇ [illegible], &c.

Facie 8. versu 1. Aldus [illegible] τὰ χρήματα [illegible] τῶν [illegible] καὶ τὴν ἀλήθειαν [illegible]. Antiquum [illegible] τὰ χρήματα [illegible] τὴν μαρτυρίαν [illegible] δὲ τὴν ἀλήθειαν [illegible].

Versu 7. pro [illegible] ὄνομα, Ζωβίας scriptum erat, quo nomine statim infra eadem muliercula iterum nominatur.

Vers. 17. pro [illegible] Antiquum [illegible].

Versu 19. Aldus sic [illegible]. Attende iam vicissim nostri exemplaris lectionem. [illegible] τῆς Ζωβίας [illegible]. Vides quàm multa hoc loco desint in Aldo, tum quàm perspicua hæc sit lectio.

Versu post τὸ μαρτυρίαν 6. pro [illegible] καὶ [illegible] erat [illegible] καὶ [illegible]. Vers. 11. pro [illegible] erat [illegible] καὶ [illegible].

Versu a fine 4. totum illum locum in antiquo sic scriptum reperi [illegible]. Et versu vltimo pro [illegible] erat [illegible].

Facie 9. versu secundo pro καὶ [illegible] ὢν erat [illegible] ὤν. Et versu proximo pro ἐγὼ μὲν [illegible]. In antiquo ἐγὼ [illegible]. Versu 13. pro ἐγὼ μὲν γὰρ [illegible] καὶ θεοὺς [illegible], &c. In antiquo ἐγὼ μὲν γὰρ [illegible] καὶ θεοὺς [illegible].

Versu 22. pro [illegible].

Facie 10. versu 11. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 15. pro [illegible] erat [illegible].

Versu 17. pro [illegible] καὶ [illegible], [illegible] καὶ [illegible], &c.

Versu proximo pro ἃ οὐ βούλονται, ἃ ποιεῖ [illegible]. Versu 21. pro ἄλλοις [illegible] ἄλλοις [illegible] οὗτος. Sequenti versu pro λυσσᾶν, λυσσᾶν.

Facie 11. versu 11. pro [illegible] [illegible].

Versu 14. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 18. sic legendum [illegible].

Versu 23. ἀλλὰ καὶ [illegible], &c.

Versu 25. [illegible] Antiquum habuit.

Versu 35. pro [illegible]. Antiquum [illegible], &c.

Facie 12. versu 2. pro [illegible]. Versu 12. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 15. [illegible]. In antiquo [illegible].

Versu 20. pro [illegible]. Antiquum [illegible], &c. habuit.

Facie 13. versu primo pro [illegible]. Antiquum emendatius sic [illegible], vno adhuc addito finem dicendi faciam.

Versu secundo pro [illegible], [illegible] in antiquo scriptum erat.

Deinde versu 12. pro [illegible], [illegible] erat. Et versu 16. pro [illegible] legendum est [illegible].

Postremo pro [illegible]. In antiquo vehementius sic [illegible]. peruenit enim peruenit ad omnes huius improbitas. Facere autem eam repetitionem ad epitasin obscurum opinor esse nemini.

IN ORATIONEM SEcundam contra Aristogitonem.

Quanquam hanc orationem multi negent esse Demosthenis, quod in ea nihil dignum sit Demosthenis eloquentia, de qua meum non est pronunciare, aut iudicium facere, tamen cum multis in locis apud Aldum corruptissimè excusa legatur: nolui illam qualemcunque præterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens & diligenter annotaui, inque medium contuli. Sic enim de Græcis scriptoribus sentio, nullius orationes sine aliquo fructu legi posse, ideoque nullas respuendas. Quæ igitur in hanc orationem annotauimus, ea ferè sunt.

Primùm facie 14. versu 1. pro [illegible]. In antiquo [illegible], &c.

Versu 11. hæc verba [illegible] in vetusto exemplari non erant. Versu 14. pro [illegible], &c.

Versu 27. Antiquum sic legit [illegible] (vbi Aldus habet [illegible]) [illegible].

Versu 29. pro [illegible], antiquum [illegible] habet. Versu 33. Antiquũ sic [illegible]. Et versu sequenti pro [illegible], participiis idem significantibus.

Versu à fine 9. Antiquum [illegible]. Versu sequenti [illegible], &c.

Facie 15. versu 7. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 13. pro [illegible] erat [illegible].

Versu 22. pro [illegible] erat [illegible]. Versu 23. pro [illegible], &c.

Versu 26. lege, [illegible]. Versu 29. [illegible]. Versu à fine 3. pro [illegible] in antiquo erat.

Versu penultimo Aldus [illegible]. Antiquum [illegible].

Facie 16. versu 6. [illegible] in fine abundat, éstque planè ociosum. Versu 8. in Antiquo [illegible], &c. Versu 16. ἀλλὰ καὶ [illegible] lege. Et mox 18. [illegible], in antiquo [illegible] erat. Versu 22. pro [illegible] erat [illegible].

Eadem facie, versu 28. Antiquum sic legit [illegible]. Cum hac si lubet confer Aldinam, & videbis quanto hæc sit potior & emendatior. Deinde vers. 32. pro [illegible] erat [illegible]. Versu à fine 7. Antiquum sic legit [illegible]. nam [illegible] quod sequitur in antiquo nõ erat.

Versu à fine tertio, vbi Aldus corruptissimè & imperfectissimè habet, [illegible] in nostro antiquo hic locus sic legitur, [illegible].

Facie 17. versu primo pro [illegible] ac deinceps eodem versu [illegible], &c. antiquum habuit.

Versu 3. sic [illegible], &c. in antiquo erat.

Versu 6. sic καὶ τῆς [illegible] καὶ τῆς [illegible]

τοῖς

[illegible] Versu 12. pro [illegible], [illegible]. Et in fine pro [illegible] erat [illegible], more Attico.

IN ORATIONEM CONtra Neæram.

[illegible]

Hoc loco iterum alius numerus tibi est animaduertendus, qui nostra cum Aldino exemplari conferre in animo habes. Igitur Facie 228. versu 11. pro [illegible], sicut etiam alibi.

Versu 22. pro [illegible], in antiquo [illegible] legi.

Versu 31. pro [illegible], erat [illegible]. Et versu sequēti iterum pro [illegible], erat [illegible]. Versu 34. in antiquo plura verba sunt, quæ Aldus non habet, nempe sic, [illegible]

Præterea versu 36. pro [illegible] in antiquo [illegible]

Facie 229. versu 10. lege [illegible]. Et versu 16. pro [illegible]. Versu 23. pro [illegible] antiquum habuit.

Versu 25. pro [illegible] omisso aduerbio [illegible].

Et versu 27. pro [illegible] erat [illegible].

Et versu à fine 10. [illegible] lege.

Facie 230. in lege citata versu primo pro [illegible] erat [illegible]. & mox secundo pro [illegible].

Versu 18. pro [illegible].

Versu à fine 3. pro [illegible]. Et vltimo versu pro [illegible] legendum esse [illegible], certum est, librariorum imperitia deprauatum.

Facie 231. versu 7. pro [illegible].

Versu 18. [illegible], in antiquo [illegible] mercede conductam. Versu 20. pro [illegible] erat [illegible].

Versu à fine 11. pro [illegible]. Et versu à fine 3. pro [illegible] &c.

Facie 232. versu 5. pro [illegible], erat [illegible]. Versu à fine 14. [illegible] lege, & sequenti pro [illegible].

Facie 233. versu 18 pro [illegible].

Facie 234. versu 4. pro [illegible] &c. versu 14. pro [illegible].

Versu à fine 7. pro [illegible]. Antiquum [illegible]. Versu vltimo pro [illegible], in antiquo [illegible] pro [illegible] erat.

Facie 235. versu à fine 11. pro [illegible] erat [illegible]. versu 8. pro [illegible].

Facie 236. versu 16. pro [illegible], erat [illegible]. Post citatos testes versu primo pro [illegible] erat [illegible]. versu sequenti [illegible] emenda & scribe [illegible].

Versu 22. [illegible] Antiquum habet. Versu 27. [illegible]. In Aldo [illegible] deest. versu à fine 6. pro [illegible] erat [illegible].

Facie 237 versu 1. pro [illegible], erat [illegible].

Eiusdem faciei versu 9 pro [illegible].

Facie 238. versu 4. pro [illegible]. versu 14. pro [illegible]. versu à fine 11. iterum pro [illegible]. Et pro [illegible] pro [illegible], in antiquo erat [illegible]. Et iterum versu à fine tertio pro [illegible] reperi.

Facie 239. versu primo in [illegible] in antiquo non legi. versu nono [illegible] geminato articulo.

Facie 240. versu à fine 16. in his verbis [illegible] in antiquo non fuit.

Facie 241. versu 2. pro [illegible]. versu 8. pro [illegible].

Versu 13. pro [illegible], &c.

Versu à fine 12. [illegible] &c. in antiquo erat.

Facie 243. versu 12. pro [illegible] erat.

Versu sequenti pro [illegible] erat [illegible].

versu 29. pro [illegible] in nostro [illegible].

Facie 244. versu 8. pro [illegible] τῆς θυσίας, in nostro erat [illegible].

Facie 245. versu 9. Antiquum sic habet [illegible], &c.

IN ORATIONEM
Funebrem.

Facie 246. versu primo pro [illegible]. versu 10. pro [illegible]. versu 29. [illegible] τὸν λόγον, [illegible] antiquum exemplar habet. Deinde versu à fine 15. pro [illegible].

Facie 247. versu primo [illegible] in antiquo erat.

versu 3. pro [illegible]. versu 28. pro [illegible]. Antiquum [illegible].

versu 9. à fine pro [illegible], in antiquo [illegible]. versu 21. pro [illegible], erat [illegible].

versu 29. pro [illegible] in datiuo. versu 32. [illegible] &c. nonnulli [illegible]. nonnulli [illegible] &c. legunt.

Facie 249. versu primo pro [illegible]. versu 7. pro [illegible]. Sequenti versu [illegible] sic habet antiquum. Et iterum sequenti pro [illegible] ita legendum est [illegible].

versu 18. pro [illegible] est [illegible].

versu 27. pro [illegible].

versu à fine 12. pro [illegible]. Sequenti versu pro [illegible] erat [illegible]. Et mox pro [illegible] erat [illegible]. Et iterum pro [illegible].

Facie 250. versu 15. pro [illegible].

versu 16. pro [illegible], omnino legendum est [illegible]. Loquitur enim de alendis pueris atque etiam parentibus eorum qui in bello occiderant, sicut mox sequitur [illegible].

IN ORATIONEM
Amatoriam.

Facie 251. versu 11. legendum est, [illegible] & non ἄλλος.

versu 14. pro [illegible] τὸν λόγον. Antiquum habebat, [illegible] τὸν λόγον. versu 28. pro [illegible].

Facie 252. versu 7. [illegible], &c. legendum est.

versu 9. pro [illegible], in antiquo [illegible]. versu 29. [illegible] &c. in antiquo sic, [illegible].

versu 37. pro [illegible] &c. in antiquo, [illegible].

versu à fine 3. pro [illegible], legendum [illegible], Si dicendi facultate pulchritudinis tuæ laudes queam assequi.

Facie 253. versu 17. pro [illegible], legendum, [illegible] &c. versu 21. pro [illegible], erat [illegible]. versu 32. pro [illegible], erat [illegible].

versu 27. pro [illegible], erat [illegible].

Facie 254. vers. 4. pro [illegible], in antiquo, [illegible].

versu 18. pro [illegible]. Antiquum, [illegible] &c.

Facie 255. versu 4. pro [illegible], [illegible] legendum.

versu 26. pro [illegible], in antiquo [illegible] scriptum erat.

Facie 256. versu 12. pro [illegible], &c. [illegible], &c.

versu 21. pro [illegible], in antiquo, [illegible], &c.

versu 25. Antiquum sic, [illegible] &c. Multæ eiusmodi particulæ & monosyllabæ dictiones in Aldino exemplari desiderantur, quæ certè sine insigni interdum defectu & sermonis iniuria abesse non possunt. Et quæ omissæ nonnunquam multum tenebrarum doctis quoque lectoribus offundunt.

versu 28. pro [illegible], in nostro erat [illegible].

versu à fine 10. pro [illegible], legendum est.

Facie 257. versu 2. [illegible], legendum est, [illegible].

Hasce non paucorum locorum castigationes, & lectionum diuersitates non omnino respuendas, bone lector candido animo suscipias. Quas si rusticè & ineleganter collegimus, cogites velim nullam Epidixin hic nos conscribere voluisse, sed ipsam rem quam nudissimè proponere. Denique hoc genus scriptionis non multum

tum ornatum accipit, vel iuxta tritum illum vulgi sermone versiculum, Ornatu res ipsa negat, contenta doceri.

Post summatarum editionem Bolzangi Empachers Turicensis, I.C. viri humaniss. & ingenio, doctrina & candore singulari, quasi postliminio nactus Graecum Ulpiani librum, Feliciana editione illis, damna Piotrem Bibliotheca mihi operam navaret, diutius ut prelo omnia suspicit [illegible] quaedam hoc distribuenda esse duxi. Inter quae si quae forte occurrerint etiam in variis lectionibus notata, veniam det lector festinationi quae me omnia inter se conferre passa non est, cum unius tantum diecula spatium haberem. [illegible]

In argumento Libanii.

[illegible]

α. ὀλ.

[illegible] Hoc noto, quod librarii saepe vocales post apostrophus scribere videntur. Sic [illegible]

[illegible] F. [illegible] S. [illegible]

[illegible] Sed nihilo minus dispositi in imperfectum, ad nonnullis contentum.

β. ὀλ.

[illegible] omisso.

[illegible] cum aspiratione.

[illegible]

γ. ὀλ. Argumento.

[illegible] Hoc malo quam [illegible]

[illegible] Alii [illegible]

[illegible] Hoc melius quam [illegible]

[illegible] F. [illegible] vel, [illegible]

γ. ὀλ.

[illegible] F. [illegible]

α. φιλ. Argumento.

[illegible]

α. φιλ.

[illegible] M. [illegible]

περὶ εἰρήνης Argumento.

[illegible] F. [illegible]

περὶ εἰρήνης.

[illegible] M. [illegible]

β. φιλ. Argumento.

[illegible]

β. φιλ.

[illegible]

ἀλόννησος.

[illegible] Argumento.

[illegible]

γ. φιλ.

[illegible] Sed in [illegible]

δ. φιλ.

[illegible]

[illegible] per αι diph. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] F. [illegible] vel, [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] F. [illegible] aut [illegible]

[illegible] Argumento II.

[illegible]

[illegible] S. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] F. [illegible] vel [illegible]

[illegible] Argumento.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

κατὰ μειδίου Argumento II.

[illegible] F. τιμήσει.

κατὰ μειδίου.

[illegible]

κατ' ἀριστοκράτους. Argumento II.

[illegible]

κατ' ἀριστοκράτους.

[illegible]

κατὰ τιμοκράτους. Argumento II.

[illegible]

κατὰ τιμοκράτους.

[illegible] F. [illegible]

κατ' ἀριστογείτονος.

[illegible]

β.

[illegible]

κατ' ἀφόβου α.

[illegible] F. [illegible]

β.

[illegible]

γ.

[illegible]

κατ' ὀνήτορος Argumento.

[illegible]

κατ' ὀνήτορος α.

[illegible]

β.

[illegible]

πρὸς ζηνόθεμιν. Argumento.

[illegible]

πρὸς ἀπατούριον. Argumento.

[illegible]

πρὸς φαίνιππον.

[illegible]

πρὸς λάκριτον. Argumento.

[illegible]

ὑπὲρ φορμίωνος.

[illegible]

πρὸς λεωχάρην.

[illegible]

κατὰ στεφάνου α.

[illegible]

β.

[illegible]

κατ' εὐέργου.

τοὺς διαιτητὰς ἐξ[?]εστιν εἶναι· ἀλλὰ ἐκ τῆς βουλῆς.
ἔτι δὲ καὶ ἀπόντα βουλευθῆναι.

κατ' Ὀλυμπιοδώρου. Argumento.
καὶ πλείω τὸ ἔχειν, ὀνόματι Λυσιθείδης χρῆ].

πρὸς Πολυκλέα.
ἢ μετὰ ἐπὶ τὰς. - ἡ δὲ ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.

ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Argumento.
τὴν ναῦν κατέλιπον.

πρὸς Κάλλιππον. Argumento.
πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς νόμους λογισθεῖσαν ἀπελέγετο. ὑπὸ φόνου ὁμώνυμος Λυκίδης, ὁ δὲ Λυσιθείδης οὐχ ὁμώνυμος.

κατὰ Νικοστράτου.
ἐκ ἀποδόντα. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν. μαρτυρία. διότι πως.

πρὸς Καλλικλέα. Argumento.
ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου διωκόμενος.

πρὸς Καλλ.
οὕτω διαπληκτίζεσθαι.
ἀποκλείσθαι.] ἀποκυλισθῆναι, ἀποκλεισθῆναι.

κατὰ Διονυσοδώρου. Argumento.
ἔστι ὀφείλων, ἀθλίως ἐν χρόνῳ διὰ τοῦτον συλλέγειν κοινὰ ταῦτα.

πρὸς Εὐβουλίδην. Argumento.
αἱ δὲ ἐπιστολαί.] Caue legas ἀξιώσεσι.

κατὰ Νεαίρας.
καὶ ὅτι ἀπέδωκε τῷ ἑταίρῳ ἀλλὰ ἐσφάλη ἡ χρεία, καὶ λοιπά.
οὔτ' αὐτὸς ταῦτα ἀμφισβητῶν.

Atque hæc ex annotationibus meis in Felicianum codicem, confectis ante annos 22. quo tempore maior fuit ingenij mei vigor, & felicior industria quàm nunc est. Quòd si quædam ex his vel in ipso autore correcta, vel in annotationes aut varias lectiones relata sunt: ignoscat æquus lector & solicitudini & festinationi meæ. Nam superuacua tolli facilius possunt, quàm addi necessaria: neque mihi fuit lucubrationes has, per fidelem tabellarium mittendi occasio, qualis rarò se offert, negligenda.

Augustæ 3. Nonas Dec.

Anno 1569.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFII IN DEMOSTHENICAS ORATIONES: IN QVIBVS EA OMNIA diligenter perscripta sunt, quæ in codicibus hactenus editis aut deprauata aut prætermissa fuerunt, ex Lutetiano codice correcta atque addita.

IN ARGVMENTVM LIbanii primæ Olynthiacæ.

Οἱ ἄλλοι ὅτε [illegible]] Hoc malo quàm [illegible].

[illegible] εἰς [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

ἡ πόλις αὐτῶν.] αὐτῶν. [illegible].] [illegible].

[illegible].] Inepta lectio & absurda, ne ab octo quidem manuscriptis codicibus correcta. Tu lege cum Feliciano, [illegible]: & vide annotationes nostras: cuius editioni ne ideo parum tribuas, quod impressa est: sed quia priusquam imprimeretur, à Feliciano & aliis viris doctis multi manuscripti codices, plures fortasse quàm octo, inter sese collati fuerunt, magni & illorum operam æstimato, & coniecturas nostras οὐκ [illegible], in optimam partem accipito.

[illegible].] [illegible] iuxta forum. [illegible].] Hoc verum, quia & phrasi Græcæ & sensui consentaneum. [illegible], mutilum: [illegible], alienum.

[illegible].] [illegible]. [illegible].] rectius quàm [illegible]. nisi legas [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible], καὶ [illegible].

IN I. OLYNTHIACAM.

Quia commentarios Vlpiani & annotationes nostras, ab ipso autore seiungi placuit: seorsum Vlpianicas emendationes describere visum est iisque addere scholiorum interpretationem. Nihil igitur hîc expectabis præter Demosthenicas varietates lectionis.

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. Hæc voces permutantur, vt stulti laboris sit ea notare. Vtrum cuique loco melius conueniat, quiuis non obesæ naris facilè animaduertet. Multa etiam ex iis præterea marginibus ascripta, quæ vel olim & ab aliis & à me notata esse recordor, vel nihil ad rem facere potosse tamen, vt malim curiosior quàm negligentior haberi.

[illegible].] [illegible].] [illegible] rectius: quia vitatur ἡ [illegible] τῶν [illegible], ad quam cauendam, apostrophos adhibitas à scriptoribus, librarii negligentes, vocales sæpe scribunt. Quod & ipsum semel admonuisse satis esto.

[illegible].] Nostri [illegible]. [illegible].] [illegible]. nec articulos vel additos vel reiectos notabo, nisi vbi operæ precium esse videbitur.

καθ' [illegible].] καθ' [illegible]. Malim [illegible] aut καθ' [illegible]: nisi nec illud absurdum.

[illegible].] [illegible] pro [illegible]. [illegible].] [illegible].] [illegible].] [illegible]. Legi possit & [illegible].

[illegible].] Et distinctionum magna est varietas, quam acuti lectoris iudicio committo. Quid autem ego probarim, docebit mea conuersio: nisi typographi aut correctores (vt plerunque solent) re non pari diligentia & iudicio expensa, distinctiones meas mutarint. Hoc tamen sciat lector, codicem Lutetianum plurimis in locis aut indistinctum, aut malè distinctum esse.

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] καὶ [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

πρᾶγμ. ταῦτα λαμβάνειν.

λέγουσι δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ ἄλλοι πόροις.] λέγουσι δέ τινες καὶ ἄλλους πόρους.

διαφορεῖτε.] διέφθειτε.

ἀλλ' ὡς ἔοικεν ἅπαντα τότ' ἔλπιζε.] ἔλπιζε τότε, ὅτι αὐξήσειν τὴν πόλιν, καὶ περιέσεσθαι ἅπαντα τὰ πράγματα ὡς ἔοικεν, τουτέστι, ἐκ τῆς ἀρχῆς περιβαλεῖς.

τότε δὲ] ταῦτα δὲ. Permutantur & hæ particulæ crebrò, vt & modi ac tempora verborum: vt, ὀλιγωρήσητε, ὀλιγωρήσετε, ὀλιγωρεῖτε, ὀλιγωρῆτε. Quæ cùm parui momenti sint, aut rectè a quouis cogitari possint: semel & hac molestia defungar.

ἂν δὲ ὑμεῖς.] ἂν δὲ. ὑποτεταγμένοι.] ὑποτεταγμένοι. εἰς τοῦτο.] ἐς τοῦτο. πρὸς ἄλλους ἅπαντας.] πάντας. ὑπὸ μὲν γὰρ ἂν μὲν. οὐκ ἄλλως.] εἰ μὴ λαμβάνειν τι αὐτῷ.

λαμβάνειν, ἀνελεῖν.] οὐδεὶς Μ. πολεμεῖν.] πολεμεῖν. ἀδυνατώτατος.] ἀδυνατώτατος. ζημιωθέντα δὲ, περὶ τούτου.] καὶ περὶ τοῦ ὅ ὅθεν.

ἢ ἐλάττω ζημίας.] ζημία. συνειδόντας.] συνειδότας. τῶν πολλῶν, ὅτι] ἔ. ἱμαντωσίαν.] ἱμαντωσίαν, metaphora non Demosthenica, sed ἀπειρία βιβλιογράφου. τῷ συντεθειμένον.] συντεθειμένον.

In II. Olynthiacam.

ὀλυνθιακὸς Β.] ὀλυνθιακὸς β. φανερὰν ἡγούμενον.] φανεράν.

ἑαυτῷ] αὐτῷ.

ἐμοὶ δὲ περὶ τὴν.] περὶ ἐκείνου. ἀπαιτεῖ.] ἐπιτάττει. περὶ τούτων.] περὶ τούτων. αὐτὸς.

οὐδὲ ἀναγκάζειν.] ἀναγκάζειν. ὅσα τοιοῦτον.] ὅσα τοιοῦτον. οὐδὲ εἰς. τὰ πράγματα αὐτά.] αὐτά.

καὶ τὰ τε θρυλούμενα παρ' ὑμῖν κατασκευάσαι.] κατασκευάσαι. περὶ μὲν πραγμάτων.] πράγματα. πολλοὶ πολεμοῦσι.] πολεμοῦσι. τῶν λοιπῶν τις εἴποι ἄν.] Fel. rectius τις εἴποι.

καὶ βραχὺ.] καὶ συντόμως χρόνον. ὡς πάνυ.] πάνυ. ἰσχυρότατα.] ἰσχυρότατα. ἐν μὲν προσθήκῃ μέρει] ἐν μὲν προσθήκῃ μερίς ἐστί τις.

αὐτὸς πάντ' ἐξητασμένα.] αὐτὸ τοῦτ' ἐξητασμένα πάντα. τῶν ὑπαρχόντων συμμάχων.] συμμάχων μᾶλλον δὲ. ὅλον.] τὸ ὅλον. πρὸς ἅπαντ' ἔχει. αὐτῷ.] ὅλως. θαυμαστὸν δὲ.] θαυμαστὸν δὲ, εἰ αὐτὸς, ἀλλ' ὅμως, ποιοῦντες.

ὅπερ νυνί.] ὅπερ καὶ νυνί. ἠπίστησαν ἀγαθόν.] πιστεύοντες. αὐτοῦ οὐδ.] αὐτοῦ μὲν οὐδ' ὁπότερ' ἀξιώσαντες.] ἀξιοῦντες. ἐποίησαν.] ἐποίησαν.

ἰδίοις δ' ἀγνοοῦσιν.] ἰδίᾳ δ'.

τούτους ἀπείποι.] τούτους. ἔχειν φίλους.] ἔχειν. ὑπὸ τούτων] τούτων.

αἱ ξυμπάσαι.] τὰ ξυμπάσας. ὅτι δὲ.] ὅτι δὲ ταῦτα. τὸ βούλεσθαι.] βούλεσθαι. ἀξιῶ καὶ λέγω δὴ.] ἀξιῶ καὶ δὲ τούτων κεφάλαιον.

ἐφ' ὧν.] ἐφ' ὧν. τοῖς παροῦσι.] παροῦσι.

In tertiæ Olynthiacæ argumentum Libanij.

αὐξανομένης.] αὐξανομένου ἐπὶ τοσοῦτον τοῦ φιλίππου. ὁ δὲ δημοσθένης διδάσκει.] διδάσκει τοίνυν ὁ δημοσθένης. ὀλιγωρήσαντας καὶ διὰ τοῦτο. ἐπιτιμᾶται.] Rectius Pel. ἐπιτιμᾶται.

In III. Olynthiacam.

πρὸς τοὺς λόγους.] εἰς τούς.

χαλεπώτατον.] χαλεπώτερον. αὐ.] εἰδ. εἰς πᾶν.] εἰς πᾶσαν.

γεγονυιῶν.] γεγενημένων. μόνον.] μᾶλλον. περὶ γνώμην.] περὶ γνώμην.

ἐβοηθήσαμεν.] ἐβοηθήσατε & ἐψηφίσασθε.

οὔτε φιλ.] οὔτε μὲν γὰρ φίλιππος.

βοηθεῖν.] βοηθεῖν. ὅπως.] ὅπως. ἀξιόχρεως.] ἀξιοχρεώτερος.

ὁ αὐτὸς ἂν γράψειεν.] γράφῃ. ὑπάρχει.] ὑπάρχει. ἀμφοτέρας.] ἀμφότερα. εἰ πολεμήσομεν, ἔσται.] εἰ πολεμήσαιμεν, ὅπως ἔσται.

ἐθέλουσι δ' ἕως.] ἕως ἄν.

ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.] ἐν λόγῳ. συμφορώτερα.] συμφορώτερα. τοὺς στρατευομένους] στρατιώτας. ἀφήρηται.] ἀφήρηται. οἱ περιόντες.] οἱ περιόντες.

ἑαυτοῦ.] τοῦ ἑαυτοῦ.

καὶ πεζῇ.] πεζοί. τοὺς κοινοὺς καὶ τὰ.] καὶ ἐν τοῖς. ἴδιον.] ἴδιον.

τὸ γιγνόμενον.] τὸ γιγνόμενον. ἀλλὰ τί.] ἀλλὰ καὶ τί κοινόν. τὸν τῶν χρημάτων τῶν νῦν. τῶν χρημάτων τῶν νῦν τὰ νῦν. ὁμοίως καί.] ἐκ.

ἐκ τοῦ πλουσιωτέρου.] πλουσιώτερον. ὁ δῆμος ἐκεῖνος.] καὶ δῆμος.

χρήματα τι.] καὶ συμβάλλεσθαι.] ὑπάρχοντα.

ἀλλ' ὑμεῖς γ'.] ἀλλ' ὑμεῖς γε. τὴν τοῦ ἐπαίνου.] εἰς τοῦ ἐπαίνου ὁ παραχθείς. λαμβάνων.] χρήματα. ὁ χρὴ περιποιεῖσθαι.] περιποιεῖν.

πολλῷ μεγάλην.] μεγάλην. ὅσον παρὰ.] ὅσον. πεποιήκασι.] ποιοῦσι. καὶ καλόν.] καὶ καλὸν καὶ μεγάλην ἀποδεῖξαι.

In primæ Philippicæ argumentum.

πρὸς τὰς τῶν ἐπιτηδείων.] πρὸς τὰς ἐπιτηδείας χρείας.

In I. Philippicam.

προὐτέθη.] προὐτέθη. τότ' ἂν αὐτός.] καὶ αὐτός. περὶ τῶν.] περὶ.

οὐδέν.] οὐδέν. βουλεύεσθαι. χρεῖα.] βουλεύεσθαι χρεῖα τῶν.

συμβουλεύσαιτε.] συμβουλεύσαιτε. ἀπολελοίπει τὴν πόλιν.] ἀπολελοίπει τὴν πόλιν.

ἔρημος ὢν.] ἔρημον ὄντα τότε συμ. ἐκ τούτου.] παρόντα αὐ.

ταύτῃ.] ταύτῃ. ὁμοίως.] ὅπως.

μέρος ἐπὶ τούτων.] τούτοις. παραχρῆμα.] παραχρῆμα. ὑπὲρ τῶν πραγμάτων.] πραγμάτων. ὕβριν.] τὸ δ' αὖ ὕβριν.

ἀμυνεῖσθαι.] Adde, καὶ βαδιεῖσθαι. ὑπάρξει.] ὑπάρξει.

βούλεσθε.] εἰ βούλεσθε, δύνασθε. ἐθέλοντες.] ἐθέλοντας. αὖ ἄνθρωπ.] αὖ, τῶν πραγμάτων ἀνθρώπων. πάρεστι τοῖς.] ὅσοις.

τῆς προειρημένης.] τῆς ἀπορ. αὐξανόμενος.] αὐξανόμενος.

ϑῆναι. διέξιασιν ὑμῶς.] F.A. διέξιασιν ὄντες ὑμῶν. ἀφύλακτοι.] ἀφυλάκτους.

παρασκευάσασθαι.] παρεσκευάσθαι.

ἀλλ' ἡ τῆς πόλεως ἕξει.] ἕξει. τοῦ δ' ε.] ἔτι τὸ πόλεων δὴ.] δή. λησάσαι.] λησάμενοι. χρῆσθαι.] χρήσασθαι. ἐκπέμψαντα.] πέμψαντα. ἔτ' ἤ.] ἐῶ.

μετὰ.] ποιεῖ. λαμβάνειν.] λαβεῖν. κἀγὼ συνειδῶσιν.] ἐγὼ vel ἐγὼ δή. διαδικάσθαι.] διωκάσθαι.

προλαμβάνειν.] προσλ. ἐπιχειρεῖ.] ἐπιχειρεῖ inepte, nisi τὸ συλλήξεως remoueatur.

ὅτι περὶ πολέμου.] ἐν τῷ. γεγενημένοι.] γενόμενοι.

πέρσην.] πόρου.

πρὸς τούτω.] τούτοις. ἔχετ' ἄγων.] ἔχειν.

γεωργός.] γεωργοί. αἱ προσθῆκαι. ἐπιμελησόμενοι.] ἐπιμελησόμενοι. προσῆσαν.] προσῇσαν.

περί τι.] περί που pro περί τινος rectius.

καὶ τῆς.] καὶ τῇ πόνου παρασκευῇ.

οὐ μόνον.] οὐκ ἀπαιδεύτοις καὶ ῥαθυμίᾳ.] καὶ ἀδικούσας. ἐπ' αὐτῷ.] ὑπ' αὐτῷ.

εἰς τοῦθ.] εἰς τοσοῦτον ὕβρεως.

τῶν προτιθεμένων.] προτιθεμένων.

ἐν ἄστει.] εἰς ἄστυ. ἐάν ἐν.] ἐὰν δ' ἐν τῇ πόλει.

ἄλλοθί που.] ἐὰν δ' ἄλλοθί που. βεβουλεῦσθαι.] βουλεύεσθαι δ' οὐδὲν αὐτοῖς συμφέρει.

οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων.] περὶ τῶν πραγμάτων. hoc probo. ἀεὶ πη.] πη. ἑαυτοῦ ἀπηνέχθη.] ὑμῶν αὐτῶν ἀπ' μὲν λαβεῖν.] ὀργίζεται.

περὶ τοῦ.] ὑπὲρ. καὶ τοῖς περὶ.] ὑπὸ. Sed præpositiones toties permutantur, vt posthac non nisi necessaria sim annotaturus.

ἐκβεβλῆσθαι.] ἐμβεβλῆσθαι. τοῦ.] τοῦ δή. οἱ δὲ σύμμαχοι.] Ἕλληνες. ἔπειτα.] ἐπεῖτα. ῥᾳδίως, ἐκδίδωσι.] ἐκδιδόασι. τὸ καὶ γάρ.] τὸ ἐχθρὸν.

οὐ μὴ ἀκούειν.] οὐ γὰρ ἀκούειν. παρεῖναι ὁρᾶτε.] δεῖ ὁρᾶν. rectè ad γὰρ refertur, non ad ἄρα.

ἔχοντες.] ἔχοντα.

ANNOTATIONES IN Argumentum orationis de pace.

ἀποκαλεῖσθαι.] ἀποκαλεῖσθαι. καλλίστους.] καλλίστου.

In ipsam orationem.

τὸ συμφέρον πάντας.] ἅπαντας. ἀμφίβια.] ἀμφισβήτησιν. δι' ὧν.] ἐξ ὧν.

καὶ περὶ αὐτοῦ.] αὐτῷ. ἐγὼ γάρ.] μὴ γάρ.

εἴρηται.] εἰρήκατε.

ἐνδέχεσθαι.] ἐνδέχεσθαι. ἀκούετε.] ἀκούσαντα.

φθάσαι.] γενέσθαι.

τὰ ἐκεῖ.] ταῦτα. προσήκοντας.] προσήκοντας. διωκεῖν.] Sic lege περὶ τὸ διοικεῖν, non διοικεῖν περὶ τὸ διοικεῖν.

νομίζω δέ.] νομίζω τὸ λέγ. ὥσπερ εἰς.] ὥσπερ ἐπὶ ξυνθήκην. ἀκούση.] ἀκούσαι. ἐβουλόμην ἔχειν.] εἶχε. προσῆσαν.] προσῇσαν.

βοηθήσοντες.] βοηθήσοντας. ἄν καί.] ἄν καί.

ὅτε.] ὅτε. κεκομίσθαι.] ἔχειν καὶ κεκομίσθαι. ψηφίσασθαι.] ψηφίσασθε. ὑπερβάλλων.] ὑπερβάλλων. χρήματα τοῦ.] χρήματα τοῦ. ποῦ.] ποῦ.

In Philippicæ secundæ argumentum.

εἰς.] πρὸς πόλεμον. καὶ περὶ πίστιν.] περὶ πίστιν. ἐπαγγελλόμενον, ψευδόμενον.] ἐπαγγελλόμενον, ψευδόμενον. ὑπισχνεῖσθαι.] ὑπισχνεῖσθαι φησίν. πρεσβείαν.] πρεσβείαν.

In secundam Philippicam.

ἀεί τινες.] ἀεί τινες ὑμῶν. οὐδὲ ἦν γε.] οὐδὲν ἧττον.

γάρ τοι νῦν, συμβουλεύειν, χαλεπώτερον ἐστί.] ἴσως ὅτι ὁ μέλλων ἔπος.

εἰ παρών τις, τούτων.] F. περὶ τούτων aut post τούτων μὲν ἀφέντες interpungendum, vt iungas, ἀκούοντες καὶ γράφειν καὶ συμβουλεύειν ὑπὲρ τῶν.

αἱ πράξεις, αἱ λέγει.] S. αὐτὰς ἔχειν. Sed quid si τὰς πράξεις, τοὺς λόγους, vt consentiant verba cum συμβαίνειν ἔχειν. πάντας.] πάντας ὑμᾶς.

προετίθει ἑαυτοῦ.] αὐτόν. τῶν λοιπῶν.] τῶν ἄλλων. τὴν πόλιν.] χώραν. προεῖδεν.] προεῖδεν. ἀρχὴν εὗρεν.] εὗρεν. διηγησόμενος ἀξιῶ.] διηγήσομαι. λαμβάνειν ἀμφισβητεῖν.] λαμβάνειν ἀμφισβητεῖν. Supra pro ἑαυτοὺς videtur legendum aut παρ' αὑτοῖς, aut αὐτοὺς ὑμᾶς ἔχοντες.

πρότερον.] πρότερον. τοῖς ταυτὰ βουλομένοις πάντα.] Rectius Fel. τοῖς ταυτὰ βουλομένοις πάσιν. βουλομένους.] βουλομένους. ἐπαίνους.] ἐπαίνους. ἀνεῖχον.] πολεῖς. ἀποδεῖξαι.] ἀποδεῖξαι. ἐξετάζειν.] ἐξετάζειν.

ἤδη τοῦτο.] ταῦτα.

ὅπερ δεῖξαι.] ὅπερ. ἐγγόνοις.] ἐκγόνοις. κυρίων.] κυρίων, ἃ καὶ τοῦ. τὸ γὰρ πρᾶγμα.] τὸ γὰρ πρᾶγμα ἐγὼ πρεσβεύων. πάντα ἐγώ.] πάντες.

τὴν πρεσβείαν.] τὴν αἰτίαν. μή τι περί.] μηκέτι περί.

αἱ ἐν τῇ πόλει.] αἱ ἐν τῇ πόλει.

In argumentum orationis de Halonneso.

παρέδωκε.] ἀπέδωκε. τοῦ δὲ ἐδέξατο.] τὸ δέ. τὸ νομίζεται.] τὸ νομίζειν ἐν.

In ipsam orationem.

ἀξιοῦντες λέγειν.] λέγειν. τοῦτο κατάλ.] τοῦτο ἀπεχθάνομαι, καταλλαγῆναι.

ἐξετάζεσθαι.] ἐξετάζεσθαι. ἐξεγείρεσθαι.] ἐξεγείρεσθαι, εἴτε περὶ τῶν. προσλαβεῖν.] προσλαβεῖν. ἐπὶ συμμάχους.] συμμάχους.

περὶ τοῦ.] περὶ τῆς ἀποδόσεως. καινοτομοῦντας.] καινοτομοῦντας.

ἐπανορθούμενον.] ἐπανορθούμενον.

ἀποστείλαντι.] ἀποστείλαντι.

εἰ παρὰ θεοῖς αὐτοῦ.] αὐτοῦ. φέρειν κατασχεῖν.] κατασχεῖν.

ἐκπέμψαι.] ἐκπέμψαι. οὕτω καὶ ἔγραψε.] ἔγραψε καὶ ὑπέδειξε.

ἐψηφίσθη.] ἐψηφίσασθε. τὸ ποιεῖν αὐτοῦ.] αὐτοῦ. ἀφελεῖν.] ἀφεῖσθαι.

φερόμενος μή.] τὸ παρ' ἡμῶν εἶναι.

φρουρᾶς.] φρουρᾶς. βιαζόμενος.] εἰσβιαζόμενος. καὶ τοῖς.] καὶ τοῖς ἡμέραις.

ἄξιον ἀγοράζ.] εἶναι. περιοικοῦντας.] κατοικοῦντας. περὶ μικροῦ.] μικρῶν. ἀληθῆς λέγουσιν.] ἀληθῶς. κατασκευάσειν.] κατασκευάσαι.

περὶ πάντων πλ.] περὶ πάντων. δέ καὶ ὅτι.] ἴσταται δέ ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς.] ὑμῖν. δόξαν καὶ μὴ.] δόξαι τε καὶ. καὶ πάσης καὶ τοι.] ἀλλά καὶ. οὐ ἔχουσιν.] Aut hæc abesse malim, vt inculcata è superioribus, aut addi aliquid, οὐ ἔχουσιν γε, vt appareat ironia.

In argumentum Chersonesitanæ orationis.

τῶν ἐν Χερρονήσῳ.] Quidam addunt, στρατιωτῶν. ἀποικίας.] ἀποικίαις. Χερρονησῖται.] Χερρονησιῶται. ἐπολέμουν.] ἐπολέμησαν. καὶ ὡς ἀπεστάλκει.] ὡς καὶ ἦν. ἀδικεῖσθαι.] ἀδικηθῆναι. ἐπιμεθῆναι καὶ.] ἐπιμεθῆναι ἐφ' ἡσυχίαν. καὶ ἔξω. ἐν ἀσφαλείᾳ.] ἀσφαλῶς.

In ipsum orationem.

ἀπαντας.] ἀπαντας, ὁ αὐτ. παρὰ μικρὸν ἀπέχουσι.] Si οἱ δὲ ἀπέχοντες κατηγοροῦντες. Sed quid si ἐπιχειροῦσι, ὅσοι τῆς ἀληθείας. Sic habet Fel. καὶ εὖ ποιοῦσι.] M. ἐῶν, vt pendeat a verbo ἡγοῦμαι quod sequitur. ἐφ' ὑμᾶς οὐδέν.] ἐφ' ὑμᾶς ὑπέρ τι δεῖ. [illegible]

κατηγορίας.] τῆς. εἴ τι ποιοῦσιν.] ὅ τι ἂν δ. ἐπὶ πᾶσι δίκαιοις.] δικαίως. τὰ συμβάντα.] συμβάντα. ἐφ' οἷς ἂν ἦθα.] ἐφ' ὧν. αἰτίας ὥσπερ.] F. ὥσπερ. μὴ οὐκ.] μὴ οὐδ' οὐκ.

ἐκεῖθεν.] ἐκεῖθεν. κακοδαιμονοῦσι.] M. κακοδαιμονεῖν, παρὰ τὸ κακοδαιμονεῖν per ω. non per ει. ἐκ ἐπιτομῆς.] [illegible] ἐπ.] ἐν. βουλόμεθα αὐτοί.] αὐτοῖς.] κατασκευάζειν.] παρασκευάζειν. ταῦτ' ἂν εἶναι.] ταῦτ' ἂν.

οὐκ ἔχω τί λέγω.] ὁ λέγειν. πολεμοῦμεν μὲν.] τί μὲν. λαμβάνετε.] λαμβάνοντε.

οὐκ ἔστι πολέμειν.] οὐκ ἔσται.

παρέχετε.] παρέχετε. ταῦτα μέν.] ταῦτα πάντα δ' οἷς ἐν.] οἷον μὲν ἐν δίκᾳ. ἐπὶ τούτου.] τούτῳ. προσέδωκε.] προσδοκᾶν. περὶ τούτων.] τούτου. δικαιολογεῖν.] δικαιολογῆσαι καὶ λαθεῖν. ὡς πολλά.] ἢ pro ὡς.

πόλιν κατασκευάζεται.] παρασκ. ἀμύνεται.] ἀμυνεῖται. ἐργάζεται.] ἀγωνιεῖται Fel. μέλλειν.] μέλλει. περὶ.] παρὰ Fel. συμμάχων.] συμμάχους. ἢ συμμάχους. καὶ ταμίας δημοσίους.] ταμίας δ δ'. πειθόμεθα.] π. τῶν πραγμάτων.] τῶν γεγενημένων. ἡμῖν, τοῦτο.] μὴ τι. ὅ, τι βούλεται.] ὅ, τι καὶ β.

γενέσθαι.] γίνεσθαι. καὶ περὶ τούτων.] τούτου.

τί ποτε ἐστιν.] τί ποτε ἐστιν τὸ πρᾶγμα. προσῆκεν.] προσήκει. ὥσπερ.] ὡς προσβεβλήκει.

τὴν πόλιν τῶν.] τὴν πόλιν τῶν κεχρημένων. μονονουχὶ.] μονονουχὶ πεπεισθέντες. τὰ ἀπόλλυμαι.] τῶν ἀποδ. ἀπολώλεκε.] παρείληφε. τὰ γὰρ τοι.] καὶ γὰρ τοι. παρελθεῖν.] προσελθεῖν. ἀμείνω.] ἀμείνους.

προαιρεῖσθαι.] αἱρεῖται. παιδοποιεῖν.] ποιοῦντα. πολιτεύομαι.] πεπολίτευμαι. ἐφ' ἐκεῖνο.] F. ἐκεῖνα μέν & ἐπὶ ταῦτα δέ.

In tertiam Philippicam.

οὐκ ἂν ἡγοῦμαι.] ἡγούμην.

ἐπειδὴ.] ἐπειδὴ αὐτὰ ἐξετασθῶσιν. ἀκούω.] ἀκούσω. αἴτια δὲ τῆς παρρησίας.] τῶν ἐν πᾶσιν.

τῆς πράγμασι.] τῇ πόλει. ἀμυνούμεθα.] ἀμυνούμεθα. βουλεύεσθαι.] βουλεύσεσθαι.

παρ' ἑαυτοῦ.] ἑαυτῷ. οὐδεὶς πω.] δέ πω.

ἐξέβαλλεν.] ἐξέβαλεν.

καὶ τοι τοσαῦτα.] καὶ τοιαῦτα. ἐπὶ μικροῦ.] μικροῖς τισι, αὐτ' ἐπὶ μείζοσι. οὐ πολλοῦ.] ἐγὼ.] οὐ πολεμοῦν ὑμῖν. ἐγὼ. ἐπὶ Θρᾴκην.] τὰ ἐν Θρᾴκῃ ἐπιόντα. καὶ κατασκευάζοντα.] παρασκευάζοντα.] καὶ δὴ.] καὶ δή. συμβουλεύει.] συμβουλεύειν φημὶ ἐγὼ δεῖν ἑκάστῳ. τοῦ στρατηγοῦ.] στρατιώτας. βουλεύσθαι.] βουλεύσασθαι. τῶν ἄλλων ἀεί.] τῶν ἄλλων, ἀεὶ βούλεσθε πάσχειν. μὴ δὲ.] μὴ οὐδ'.

περὶ αὐτοῦ εἰ.] περὶ αὐτόν. ἐξελεῖν.] ἐξελέσθαι τι παιδί. ἐπεκεχείρηθα.] ἐπικεχειρήκαθα. ἥττον.] ἥττονα ἔχειν. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος.] Alterutrum abundat. ἀπῆλθον.] ἀπῆλθον. παρέρχεται.] ἐπιπέφευγε. ἐβουλεύοντο.] ἐβουλεύσαντο. Sæpe præsentia pro aoristis scribi videntur, omisso σ per incuriam. Quare & huius mutationis hic finis esto.

ἐν οὐσίᾳ πολλῇ.] ἐν οὐσίᾳ. πόλεις ἀπηρχεῖτο.] πόλεις Ἑλληνίδας ἀνῄρηκεν, præterquam quòd Græcas vrbes euertit.

ὥσπερ, ὥστε.] ὥσπερ. συγχωρεῖ μέν.] μὲν μή.

βλέπει μὲν.] ἀποβλέπουσι.

οὐδ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ.] καθ' αὑτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

πεπονθέναι τι.] πάσχειν τι.

ἀλλ' ὅ τι.] ἀλλ' ὅτι. φρόνησις.] φθονῆσαι. κατασκευάς.] παρασκευάς. τῶν ἄλλων.] ἐν αὐτοῖς ἀεί.] τοὺς ἀεὶ δεῖ. ἀριθμόν.] ἀριθμός.

ταῦτ'.] ταῦτ' ἐγένετο. ἐπέγραψαν.] ἐπιγράφειν. ὑπὲρ ἁπάντων.] ὑπὲρ καὶ πάντας.

ὀργίζεσθε.] ὀργίζεσθε. ἐπὶ τοιούτους.] πλεονεκτεῖ, ἠλίθιοι. οἱ οὐδείς.] οἱ οὐδεὶς αὐτοῖς. οἱ πολιτικοὺς.] οἱ καὶ πολιτικούς. ἐξαρπάσθαι.] παρὰ τὸ ἐξαρπάσαι. Sed malim ἐξαρπᾶσθαι, παρὰ τὸ ἐξαρπάσασθαι. οὐδὲν ἐξαρθῆναι.] οὐδὲ ἐπ' ἐξαίρειν.

μὴ προσέλθῃ.] προσελθεῖν. M. προσελθεῖν, παρὰ τὸ προσελθεῖν ἀορίστου β.

μὴ κινδυνεύῃ.] κινδυνεύει.

δεῖ ταῦτα.] ταῦτα χρή. μισθοῖσι.] μισθοῦσθαι.

τύχη τις.] τύχῃ τινὶ ἐν κοινῷ αἰτίας. ἀκροᾶσθαι.] ἀκούειν. ἐβουλεύσαντο.] ἐβουλεύοντο. Sæpe ω & ο, id est, indicatiui & subiunctiui permutantur. & hoc notatum esse sit iam satis. Paulo antè lege, τῶν τῷ δήμῳ.

μᾶλλον δὲ πάντα.] τὰ πάντα.

διεσκευασμένοι.] διεσκευασμένοι.

καὶ παρ' ὑμῖν.] & παρ' ὑμῖν πῶς δεῖ.

βουλομένους ἐσεσθαι.] ἔσται. ταῦτ' ἔλεγον. οὐδ'.] ἐστιν ἔλεγον, καὶ ἥττον οὐδὲν ὅ τι εἰς ἀνάγκην [illegible] Hæc dicebant, minimeque molesti erant. illi verò coniuncta cũ odiis, per quæ. παρέστιν. ἀλλ'.] παρέστιν ἑαυτούς ἀλλ'. μὴ ἀπαιτεῖν ὑμᾶς.] & ὑμᾶς. M. οὐδὲ τι, [illegible]

Ff

[illegible], vbi, cogitatione suscepta, vos omni ope destitutos esse videritis.

[illegible]

[illegible] vel [illegible]

In argumentum Philippicæ quartæ.

[illegible]

In ipsam orationem.

[illegible] vel [illegible]

[illegible] quod plurimum valet, maximique momenti est.

[illegible] Est oscitantis librarij [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] ob ipsum.

[illegible]

[illegible] Aut hoc [illegible] redundat, aut prius tollendum.

[illegible] M. [illegible] ac potius, [illegible]

[illegible]

[illegible] Sed tum prius [illegible] expungendum.

[illegible] Quid si [illegible]

In orationem ad Philippi epistolam.

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

προειπὼν.] προειπὼν & παραλιπεῖν. τῶν παρ' ὑμῶν, ἡμῖν. λαμβάνοντες.] λαμβάνειν νομίζοντες.
οὐδὲν θαυμαστὸν.] δ' ἐστὶν.
τὰ πάντα.] τὰ τὰ πάντα. τῶν κοινῶν.] δημοσίων.
κατὰ τοὺς.] ἐν ταῖς πολιτείαις.

In epistolam Philippi.

ἀριστείας.] ἀριστείας. γὰρ ὑπαρχόντων,] ὄντων.
ὅτι τὴν ἰδίαν.] F. ὅτι παρὰ τὴν ἰδίαν ἐβιάσαντο, vel, ὥσπερ ἦν δίκαιον. ἐξῆν.] ἐξῆν.
πείσαντα.] πείσαντα in margine ascriptum inepte, εἶναι τὴν πείσαντα λέγει, cum haud dubie sit loci nomen.
καί τι.] καί τοι τὸ παραμενεῖν.
αὐτοῖς φανερῶς.] αὐτοῖς φανερῶς ποιοῦντες.
ἐν τῷ πράγματι.] ἐν τῷ. συμμαχίας.] συμμαχίας. εἰς μακεδονίαν.] ἐν μακεδονίᾳ.
τοὺς περὶ ἐμέ.] τοὺς περὶ ἐμέ. συμμαχίας.] συμμαχίας. F. ὑπ' ἐμοῦ συμμαχίας. καὶ [illegible]] [illegible] [illegible] στρατιῶν.] [illegible] τῶν.
ὅπως εἶχε.] ὅπως εἶχε. οὐκ [illegible]] [illegible]. Tum supra lege [illegible] αὐτοῖς.
ἀποδιδόναι.] ἀποδόσθαι.
ἐπιστεῖλαι.] ἐπιστεῖλαι.
τὴν δὲ πανουργίαν ἀκριβῶς εἰδότες καί τι.] F. τὴν δὲ πανουργίαν [illegible] ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι τὴν [illegible].
ἐπί.] ἐμοῦ πείσαντα. παρὰ τῶν [illegible]] [illegible] τῶν παρ' [illegible].
εἰς τοῦτο δέ.] εἰς τοῦτο.
ἐξαγγέλλειν.] F. ἐξαγγέλλοντος περὶ ἀπάντων ὅτι πολεμεῖν αὐτοῖς.
περιστάντι.] πόλιν αὐτοῦ περιστάντι.
ἀνασωθέντι.] [illegible].
ὑφ'.] ἐφ' ἡμῶν ὄντα πάντας. ἐπιπέμψαι.] ἐπιπέμψαι.

In Libanij argumentum.

αὐτοῖς.] τὸ αὐτοῖς καί. ἑλλήνων.] ἑλληνικῶν. τῶν παλαιῶν.] παρὰ sed addendum τοῖς παλαιοῖς.

In orationem de ordinanda Republica.

οὐ βλέψαι.] οὐδὲν βλέψαι.
ἅμα τι δέ.] ἅμα τι δέ [illegible].
μὴ τοῦθ' ὥσπερ.] μὴ ὥσπερ.] μὴ ὥσπερ, vel, μὴ τοιοῦτο ὥσπερ. καὶ φίλους.] καὶ τοὺς φίλους.
αὐτόν.] καὶ αὐτὸν γὰρ. λόγος τινά.] λόγος [illegible]. [illegible] δέ. ἐπιπέμπουσιν.] ἐπιπέμπουσιν. [illegible].] [illegible]. ἐρημίας.] ἐρημίας.
ὅ μὴ τοῦτον, ἄν.] aut ἂν abundat, aut τὸ μὴ legendum.
ἐπαίνους.] ἐπαίνους. ὑμᾶς, ἐπειδή.] ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπειδή. εἰς χρείαν αὐτῶν ἦλθε.] αὐτῶν εἰς χρείαν [illegible]. ὅτε.] ἐάν ὅτε. ἰδίαν, λέγοντες.] ἰδίαν τι λέγοντες. ὑφαιρούμενοι, θανάτου.] ὑφαιρούμενοι τι θανάτου. τὰ αὐτά.] τοιαῦτα. ἐπανορθοῦν.] ἐπανορθοῦν. ἄλλος, τι.] εἶναι. καθ' ἑκάστην.] μὲν. εἴπωσιν.] εὔνους εἴπωσιν. [illegible].] [illegible].
ἄλλου τινός.] τινός. [illegible].] [illegible].
αἰτίαν εἶναι.] αἰτίαν εἶναι. ἀκούσαντες τῶν τι δοκεῖ. κρείττους γενέσθαι.] γενέσθαι [illegible].

ἄπαντες ὁρᾶτε.] ὁρᾶτε πάντες.
ἀλλ' ὅ τι.] ἀλλ' ὅ, τι βούλεσθε. [illegible].] τὰ [illegible]. ἀκόλουθον ἄν.] εἰς. τῶν ἑλληνικῶν.] ἑλληνικῶν. τοῦτο.] περὶ τούτου καὶ ὅ μέν. [illegible] βουλόμενος.] βουλόμενος. φαῦλον.] φλαῦρον.
τοὺς [illegible].] [illegible].

In Libanij argumentum.

καὶ εἰς τόν.] τὸ τόν. [illegible].] [illegible].
λειτουργοῦντες.] λειτουργεῖν.

In orationem de Classibus.

ἐπιχειροῦντες.] ἐπιθυμοῦντες. ἐρμηνεύειν.] ἐρμηνεύειν. παραλείπεσθαι.] παραλείπεσθαι. παρασκευάζεσθαι.] παρασκευάζεσθαι.
καὶ [illegible].] [illegible]. λέγεται.] λυθήσεται.
[illegible] ταῦτα.] ταῦτα.
[illegible] αὐτοῦ.] [illegible] αὐτοῖς. [illegible].] [illegible].
[illegible].] [illegible]. εἰ μέν.] εἰ μέν τι ἐν πρὸς [illegible]. [illegible].] [illegible]. vel, [illegible]. καὶ ἡμῖν περὶ.] καὶ ἡμῖν περὶ τῶν περὶ τῶν. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible] ταύτῃ [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. ἕτερος ἦν.] ἕτερος μὲν ἦν.
[illegible].] [illegible]. ἑτέρας.] ἄλλας. [illegible].] [illegible] γε. [illegible] ὑμῶν.] ὑμῶν. [illegible].] F. A. [illegible]. ὅπως ἂν [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].
ψηφίσασθαι.] ψηφίζεσθαι. τὰς γράμματα.] ὁ μέν. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible] ταῦτα. [illegible].] [illegible]. ὡς [illegible].] [illegible]. εἰ καὶ [illegible].] [illegible] εἰ [illegible].
λέγω.] λέξω. [illegible].] [illegible].
τὸ δὲ [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. φανεῖσθαι.] φανεῖσθαι.
φοβεῖν.] φοβεῖσθαι. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. F. [illegible]. [illegible].] [illegible].
[illegible].] τὴν [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].
μηδ' ἐν πάσιν.] [illegible]. [illegible].] [illegible] τι. τοὺς [illegible].] [illegible].
μισθοφορεῖν.] μισθοφορεῖν.
[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].
ἑλληνικῶν.] ἑλλήνων.
[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].
εἰ δὲ μή γε.] εἰ δὲ μή γε.
[illegible] τοῦτον.] [illegible].
[illegible].] [illegible].
[illegible].] [illegible]. φοβούμεθα.] φοβούμεθα.
ἀλλὰ μή.] ἀλλά.
ἡμᾶς [illegible].] ἡμᾶς [illegible].
[illegible].] [illegible]. [illegible].] μὲν [illegible].
εἰ μή.] εἰ μὴ μέν.
ὀλιγάκις.] ὀλίγους. [illegible].] ὡς γε ποτε, [illegible] περὶ τὸ τῶν ἑλλήνων.
τῶν [illegible].] τὰ τῶν [illegible].
[illegible].] [illegible]. [illegible].] ταῦτα.
[illegible].] [illegible].

IN LIBANII ARGV-
mentum.

[illegible]

In orationem de libertate
Rhodiorum.

[illegible]] τὸ διδάξαι. [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀπαγγέλλειν [illegible]

[illegible]

[illegible] βασιλέως [illegible]

[illegible]

[illegible] Neque a ministris regiis, neque ab ipso rege.

[illegible] Sed legendum cum Fel. [illegible] vt intelligas [illegible] quam satis constat à Lacedæmoniis subactam, etsi eosdem & Conon, Regis Persarum opibus, principatu euertit.

[illegible]

[illegible] Sed tot sunt permutationes auritorum & præsentium, simplicium & compositorum, singularium & pluralium: vt veniam petam si non omnia annotaro.

[illegible] Malim, [illegible]

[illegible]

In argumentum.

[illegible]

In orationem Megalopolitanam.

[illegible]

[illegible]] Ferri potest, si sic ordines: [illegible] At hæc quidem eorum sunt, qui hos denuo socios aliorum efficere student.

[illegible]

In orationem de Alexandreo fœdere.

[illegible]] [illegible], vel, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In Libanii argumentum.

[illegible]

[illegible] pro [illegible] lege [illegible] deleta præpositione, nisi arguari placeat [illegible] pro [illegible]

[illegible]

In alterum argumentum.

[illegible]

In orationem de Corona.

[illegible]

[illegible] sic habet & Fel. [illegible]

[illegible] Vtrò præteriit. [illegible]

[illegible] cum populo Atheniensium. [illegible]

[illegible] Sed tum [illegible] delendum, [illegible]

[illegible] Tum legendum [illegible] omisso [illegible]

[illegible] alterutrum retinendum, non vtrunque.

[illegible]

[illegible] Sambuci codex, [illegible]

[illegible] Sed tum [illegible] delendum erit.

[illegible]

τῶν δὲ. ἀφικνούμενοι,) ἀφικόμενοι. τάνων.) [illegible] περὶ τὸ βῆμα. κτ. ἡγεμόνος.] Fel. ἡγέμονος. [illegible] ἐπιμέλειας.] ἐπεμέλεσεν. ἐπιστάτης.] [illegible] ἢ γέλωτα ἤ.] ἔγελωτα ἢ ὄ.

[illegible] οὐκ ἐκ λόγου.] οὐκ ἔτ' ἐκ λόγου.

[illegible] Βυζαντίων.] τῶν Βυζαντίων [illegible], καὶ περὶ τῶν [illegible].

περὶ Βυζαντίων.] περὶ τῶν Βυζαντίων. ἐκ τῆς γῆς.] ἐκ πάσης γῆς. F. [illegible], & [illegible]. Fel. [illegible] γῆς. περὶ ὅσων.] Fel. περὶ [illegible]. περὶ τῆς.] [illegible] τῆς περὶ τὰ ἱερὰ Fel.

[illegible]] M. [illegible] τὰς λειτουργίας.

[illegible]] Lege ὑπὸ ι subscripto, [illegible]. Sunt enim genitiui Dorici.

[illegible]. Fel. [illegible]. M. [illegible] στρατόν, ὧν ἐστράτευται.] Fel. [illegible], recte si etiam ὧν ἐστράτευται legas. [illegible]] [illegible].

ἐκ τῆς Φιλίππου.] S. βίας ἐγένετο. Alij ἐκ τοῦ. [illegible]] [illegible]. κοινῇ.] ἐν κοινῷ.

[illegible]

[illegible] καὶ παιδὸς [illegible].

τῶν [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] καὶ [illegible]. τῶν [illegible]] Fel. τῶν [illegible], recte ab [illegible].

[illegible]] [illegible] Fel. [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. M. [illegible]. [illegible]] [illegible].

ἡ μικρά.] καὶ μικρά. [illegible] τὸν.] ἐν τῷ.

εἰ πρός.] εἰ ἐγὼ πρός. [illegible]] [illegible]. F. [illegible]. [illegible]] [illegible].

καθ' ὅ.] καθ' ὅ τι αἱ [illegible].

τὸ μέρος.] τὸ [illegible] μέρος. τοῖς [illegible] ὑμῶν.] ὑμῶν. [illegible]] [illegible]. τὰ λειτουργιῶν.] Lego τῶν λειτουργιῶν [illegible].

[illegible]] [illegible].

ἀριστά τι.] ἀριστά γε. [illegible]] [illegible] vel [illegible].

οὔτ' αὐτός.] οὔτε F. [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. ἐπὶ [illegible].] ἐπὶ τῷ [illegible].

[illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], vel [illegible].

τὸ ἐπὶ τῆς [illegible].] F. [illegible].

φιλανθρώπῳ.] φιλανθρώπῳ.

ψήφισμα.] [illegible] ψήφισμα. [illegible]] πρὸς τὸν [illegible]. καὶ [illegible]] [illegible].

οὐ δυνάσθαι.] οὐ δυνάμενοι. [illegible].] [illegible].

[illegible]] πρὸς τὸ [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] ψηφίσματα.

οὐδενὸς καί.] οὐδενὸς [illegible] [illegible] (Fel. [illegible].) καὶ [illegible]. [illegible]] [illegible].

καὶ τότε.] καὶ [illegible] ἐκ τ. [illegible]. τοῦ [illegible].] [illegible] ταυτί.

ἱερῷ.] ἱερῷ δὲ [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] τῆς [illegible]. Alij [illegible].

ἀπ' αὐτοῦ δεῖ.] ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ δεῖ.] [illegible] ὦ. μαθόντας.] ἀλλὰ καὶ μαθόντας. καὶ ὑπ' αἰτίας.] καὶ ὑπὸ τῆς αἰτίας. μάρτυρας.] μαρτυρίαν.

τὸ μὲν τοίνυν.] [illegible]. [illegible]] [illegible] καὶ [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] πλεῖστάκις ἢ πολλάκις, quid si [illegible];

τῶν ὑμῶν.] παρ' ὑμῶν. F. παρ' ὑμῶν τῶν [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] ἐν τῷ [illegible]. εἰς μέσον.] εἰς τὸ μέσον. οὐδὲ.] οὐδὲν [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], καί.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], vtrunque ineptum.* πρὸς [illegible].] πρὸς [illegible].

[illegible]] [illegible].

οὐδέν.] οὐδὲν δὲ [illegible]. [illegible]] [illegible].

ταῦτα δὲ τῶν.] ταῦτα.

[illegible]] πρὸς τοὺς [illegible].

[illegible]] [illegible]. ἐκ τούτων.] ἐκ τούτου. [illegible].] [illegible]. quid si [illegible];

[illegible]] [illegible] δύναμιν.

[illegible] Θηβαῖοι.] [illegible] οἱ Θηβαῖοι. Statim et hoc viderunt Thebani.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] sed tum [illegible] delendum. [illegible]] καὶ [illegible] καὶ [illegible] Ἀμφικτυόνων, & assessoribus & concilio Amphictyonum.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

πολύ τι.] πολύ τι. ἀκούετε.] ἀκούσατέ μου.

[illegible]] [illegible].

ἀμφοτέρων.] παρ' ἀμφοτέρους.

[illegible]] [illegible].

[illegible]] ὡς [illegible] καὶ [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] F. etiam [illegible], aut [illegible], [illegible].

[illegible]] [illegible].

ἀγγέλλων.] ἀπαγγέλλων. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible].

τῆς πάσης [illegible].] τῆς πάσης [illegible].

Θηβαίων.] τῶν Θηβαίων. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. ψήφισμα.] ψήφισμα μοι.

[illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] Θηβαίοις.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

τὸ [illegible].] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. ἀνδρες.] ὦ ἄνδρες.

[illegible] περιλέγῃ,] τὸ περιλέγῃ. [illegible] F. [illegible] ὅτι καὶ ζῆς.

[illegible]

[illegible] τῆς πόλεως γε. [illegible]

[illegible] ἐπείποτε. [illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible] ὡς ἔχει,] ὡς ἄρα ἔχει.

[illegible] λαβόντα,] ἀναλαβόντα.

[illegible] ὅτων.] [illegible]

χρῆσθαι αὐτοῖς,] αὐτοῖς. [illegible]

[illegible] φιλίππου.

[illegible] αὐτοῖς. οὐκ ἄριστα,] οὐκ ἄξια.

[illegible] αὐτοῖς,] αὐτοῖς. [illegible]

[illegible] φιλίππου, [illegible]

[illegible] ἀληθείας,] τῆς ἀληθ.

καὶ λόγων,] λόγον. [illegible]

[illegible]

συνεισβαλεῖν,] συνεισβαλεῖν.

[illegible]

[illegible] Adde [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] mihil ad sensum: quid si [illegible] φιλίππου. τῆς πόλεως [illegible]

ἑκάστης,] [illegible] ἡμέραν, singulis ferè diebus. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] περὶ πολλοῦ,] [illegible] ποιουμένου.

[illegible] τοῦτο. [illegible] non [illegible] Requiro aliam lectionem, sed non inuenio.

[illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible]

[illegible]

In Libanii argumentum.

[illegible]

In anonymi argumentum.

[illegible]

In orationem de ementita legatione.

[illegible]

[illegible] simulque conabar. [illegible]

[illegible]

φησί.] φάσι. εἴπωμεν.] μυθεῖσθαι. τοῖς παρ' ἐκεί-νου τούτων ἕνεκα.] τῶν ἐκείνου ἕνεκεν. F. ὡς παρ' ἐκείνου τ. ο. ἐξηλέγχθη.] ἐξηλέγχθης. ἀπάσης.] ἁπάσας.

ἠρεσκευάζετο.] παρεσκευάζετο. αὐτοῦ.] αὐτοῦ τοῦτο.

ἐξ ἐπιστολῆς.] ἐπιστολή.

καὶ κατέλιπε.] ἵνα καταλίπῃ. κατέμεινα.] κατέμεινα. τοὺς ὑπισχνούμενος.] ὑπισχνεῖτο.

αὐτά.] ταῦτα γίνεσθαι. ὑπισχνούμενος ἀκούσας.] ἀκούσαντα. ἐπεξῆλθεν.] ἐξῆλθεν.

ἐπέστελλε.] ἐπέστειλε, ἐπέστελλον. καὶ τί.] τί, τὰ.

ὑπηρέτει.] ὑπηρέτησεν. ἐψηφίσασθε.] ἐψηφί-σασθε. ψηφίσασθαι.] ψηφίσασθαι.

ἐπὶ οἴκοι.] οἴκοι. ἀπώλεσαν.] ἀπολωλέκασι. αὐτός.] αὐτός. αὐτοῦ. ἄλλου τῶν πραγμάτων.] ἄλλου τῶν πάντων. οὐδέ.] οὐδὲ ἐπιτελεῖν.

τί τί.] εἶτα οἷα. προσῆλθεν.] εἰσπροσῆλθεν.

ὁ.] οὐ καὶ. F. εἰ δή ἀδικοῦσιν.] τί δή ἀδικοῦσι, οἱ τοῖς. λέγει.] λέγω τὴν. ποιήσειν.] ποιεῖν.

ὅτι δή τοῦτο.] ὅτι δή καὶ αὐτοί.

ὥστε τις.] ὥσπερ τις, vel ὡς ἄν τις, vel ὡς φησί τις. ἐξ εἰρήνης.] μετὰ. ὑπισχνοῦνται.] ὑπισχνούμενοι. ψηφίσαι.] ἐψηφίσατο.

ποιῆσαι.] ποιῆσαι. παρασκευάσασθαι.] παρασκευάσασθαι. προσήκειν.] προσήκει.

προσλαβών.] προσλαβεῖν. αὐτοῖς.] αὐτοῖς βοᾷ.

ἑκάστῳ τοῖς.] ἑκάστῳ τοῖς. εἰσί.] εἶναι πρεσβείας. τὸ μέγιστον.] τίς. ἐν τούτῳ.] ἐν τούτῳ.

μεταπέμψασθαι.] χρῆναι. ἐξεργάσασθαι.] ἐξειργάσθαι. κατηγορούμενον αὐτοῦ.] M. αὐτοῦ.

τῶν πραγμάτων.] πραγμάτων. ξενικόν.] ἐξητάσαι. κἀκεῖνοι.] γέγονε ὑμῶν.

πρὸς δὲ ταῦτα.] πρὸς δὲ ταῦτα.

ὑπερβαλέσθαι.] ὑπερβάλλειν.

ἐκ τούτου.] τούτου. ὑπάρχει.] ὑπάρξει.

ἐξ αὐτοῦ.] ἀφ' ἑαυτοῦ.

περὶ τούτων γε.] τούτου. αὐτοῖς ἀφεῖσθαι.] Aut τὸ αὐτὸς redundat, αὐτὰς ἀφεῖσθαι, aut αὐτοὺς ἀφεῖσθαι, vel ἀφεῖσθαι legendum. παρέχεσθαι.] παρέχεσθαι.

παραπέμψαι.] πέμψαι. τὴν εἰρήνην.] M. τὴν εἰρήνην. λέγουσιν.] λέγουσι.

ἐπὶ τοῦ πολέμου.] ἐν τῷ πολέμῳ.

καὶ τοιαῦτα.] Adde, καὶ τοσαῦτα ἐψεύσατο. Tanta & talia mendacia dixit.

ἐξελθεῖν.] ἐκεῖ ἐξελθεῖν. ὑπάρχει.] ὑπάρχειν.

ἐπισκεψώμεθα.] Alij addunt τὴν εἰρήνην [quod scholion videtur] alij ἐπισκεψώμεθα. γράφει αὐτοὺς ἔχειν.] M. αὐτοῖς. L. τοῖς εἰρήνης γράφει ἔχειν. προσάγει.] προσαγαγεῖν. οὕτω πεπραγμένα.] ταῦτα vel αὐτοῦ. ἀπελθεῖν.] προσελθεῖν.

τοῖς πᾶσιν οὐδέ.] αὐτῶν, οὐδέ. ἀγνοίας.] τινὰ ἄγνοιαν.

τοῖς πολλοῖς.] τοῖς λοιποῖς. ὁ δ' ἐκεῖθεν ἥκων.] ὑπισχνούμενος φιλίππου.] ὑπισχνούμενος Φιλίππου. ἀκούσας.] M. ὁ δ' ἐκεῖθεν ὑπολαμβάνων κρίνεται. μισθωτὸς ἐκείνου.] Φιλίππου.

πολλοὶ ἐμοί.] ὑμεῖς δέ.

πρὸς ἐκείνους μετ' αὐτοῦ.] αὐτῶν lege. ἐπαύσατο.] ἐπαύσατο. πολέμους.] καὶ περὶ ἐκείνου. F. v-trunque iungendum, καὶ περὶ ἐκείνου, πολεμοῦντα γε δή. μικρὸν ἕως.] ἐκεῖ.

καὶ τηλικοῦτος.] τοιοῦτος.

τῶν πρεσβειῶν.] συμπρεσβευτῶν. τὰ πράγματα αὐτοῦ.] τὰ πεπραγμένα αὐτῷ.

ταῦτα καὶ.] ταῦτα γὰρ καὶ. ἀφίσταται ἀφίεται.] ἀφίεται. παρ' ὑμῖν.] ὑμῶν. ἀπαγγείλαντα.] ἀπαγγεί-λαντ'. ὑπισχνεῖτο.] ὑπέσχετο.

ψηφισθείη.] ὅτι ψηφισθείη. ὑμῶν.] αὐτῶν. μόνον. καὶ τηλικαῦτα.] τοιαῦτα. ταῦτα.] τοῦτ' ἀκούσαντες. ὁ δ' αὐτός.] ὁ παρὰ αὐτοῦ καὶ ὁ αὐτός.

πάντα τἄλλα.] ἅπαντα ταῦτα. πέμψαι.] ἀποπέμψαι. συστρατεύεσθαι.] Si ἀπόπεμψαι τὸ ἀποπέμψαι est: malim συστρατεύεσθαι per α. cũ passim per ω scribi videam. ἐκεῖ.] ἐκεῖσε ἐλθεῖν δεῖ.

ὁ τοιοῦτος.] τοιοῦτον. ἀδικημάτων.] πεπραγ-μένων. πρὸς τὸν αὐτοῦ.] αὐτοῖς, αὐτοῦ.

τί ποιήσας.] πεποιηκότες. ἀπεστάλκασι.] ἀπεστάλκατε, alij ἀποστέλλετε.

ἀντείπε.] εἶπε. ἐν ὑμῖν.] παρ' ὑμῖν. εἶτα.] ὅ, τι. ἐστιν καὶ αὐτοῦ.] καὶ ἐπ' αὐτοῦ.

ἔγραψε.] ὑπέγραψε. αὐτός.] αὐτή.

βουλεύεται.] βούλεται.

ἐλθεῖν.] ἥκειν. τὴν φιλανθρωπίαν.] φιλίαν.

προσθέντα.] προσθέντα. πρᾶγμα.] πράγματος ὅλου.] τοῦ ὅλου. F. φιλίαν.

τῷ πολέμῳ.] τὸ τοῦ πολ. καὶ χρηστοῦ.] καλοῦ.

δεῖ.] δέον.

ἐγίγνετο ἂν πάνυ.] Post ἐγίγνετο notatus est * quasi desit aliquid,

ἐν τούτῳ.] τοσαῦτα, vel ἐν τούτοις ἀπολέσθαι αὐτοῦ. ἐξηκοστόν.] ἑξακοσίων. οὐκ ἦν, οὐκ.] οὐκ ἦν οὐδέν, οὐδέ. πάρεστι.] M. τί. φησί τῆς πολιτείας γὰρ ταῦτα. Hic videntur complura deesse. ἐπιλέγων.] ὑπολαβόντων. αὐτῷ ὁ.] M. αὐτοῦ τοῦ φιλ. τῶν ἐκείνου.] τὸ τί videtur περιττόν, cùm μέλλει antecedat. τούτου.] ἐκείνου ταῦτα ἀπαγγέλλει. εἰδότας.] ἰδόντας.

ἀκούσας.] ἀκούσας. συνεπεξῆλθεν.] συνεξῆλθεν καὶ συνεπεξῆλθον.

καθεῖλε.] καθεῖλε.

ὅσα παρ.] ὅσα οὐδὲ παρὰ μηδ' ἄλλως.

μάρτυρας.] ἴσασιν. ὅτι.] ὡς ὄντα.

οὔτε πεζῇ.] οὐ πεζῇ. ὅπου.] οὐδαμοῦ ὅπου δεῖ τούτους βαδίζειν. ὅπου.] καὶ τί τὸ δεῖ μου.

τῶν ὑμετέρων.] τῶν ὑμετέρων. ἐπολέμει.] ἀπόλλυσθαι, ἔχουσι τὸ πρᾶγμα, est scholion.

πηγαῖς.] πηγαῖς. F. πηγάς. ἐξεπέμψατο.] ἐξέπεμψε.

λαβεῖν.] λέγει. οὐ.] οὐδὲ βαδίζειν. αὐτοῖς δή.] ἐξαιτήσαντες δή. τοῖς ἰδίοις.] τοὺς ἐξαπατηθέντας. ἰδόντες.] ἰδόντες. τῶν πραγμάτων.] A. λέγει.

ἐπίσης.] πάσης.

ἀπέγραψε.] ἐπέγραψε. ἐπιψηφίσαι.] ἀπόψηφι-σαι. φανερῶς.] προφανῶς.

συνεχώρησε.] συνεχώρησε.

ἀπαρχής.] ἐξ ἀρχῆς. παντελῶς.] παντελῶς, ἀπ' ἀρχῆς. κατέλαβε.] καταλαμβάνειν. ἐβούλεσθε.] ἐβούλεσθε. ἀπολωλέναι.] ἀπολέσαι.

φυγαδεύσω,

[illegible] Aut [illegible] aut aliquid deest, aut leg. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] Scholion additur, [illegible] circulus.

[illegible] vel [illegible]

[illegible] si imperativo, docet data. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] F. A [illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] malim abesse.

[illegible] F. [illegible] vel [illegible]

[illegible] F. [illegible] M. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

In Libanij argumentum.

[illegible] F. [illegible]

In alterum argumentum.

[illegible]

vel [illegible]. [illegible]

[illegible]

In orationem Leptineam.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In Libanij argumentum.

[illegible]

In alterum argumentum.

[illegible]

[illegible] Adde, [illegible]. Exordium ducitur ab aduersario, ipsaque oratio vno genere iudiciali constat, cuius & finis est iustum, & confirmatio ex eodem petitur.

In orationem Midianam.

[illegible], vel [illegible].

[illegible] F [illegible] M [illegible].

[illegible] M [illegible].

[illegible] vel [illegible] eodem ferè sensu.

[illegible] F [illegible].

[illegible] vel [illegible]. Si [illegible] aut [illegible] placet. pro [illegible] legendum erit [illegible].

[illegible] vel [illegible]. Scholion est, non varia lectio, vt & complura alia,

non suo posita loco. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] καί τι.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], vel [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] M. [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible] { [illegible] / [illegible] }

[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible], ineptè. F. [illegible], vt sit Scholion. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. F. [illegible]. Sed tú pro [illegible] legetur [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] vel [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] subauscultantem. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible], æquum esse.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] Fortasse [illegible].
[illegible]] [illegible] abundat. ταῦτα,] ταῦτα [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] ineptè.
[illegible]] [illegible] ineptè. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] Fortasse [illegible] vel [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible], vt sit [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] alij codices non habent, & turbat sententiam & constructionem: neque etiam placet, [illegible], hisce moribus: quod commodius diceretur, [illegible], aut aliquid simile.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] Adde, [illegible], Ego sanè existimo.
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] recto omittitur.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] Malim inuerso ordine, [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], vel [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In Libanij argumentum.

[illegible]] [illegible] legendum, docet sententia, contra fidem & consensum quatuordecim codicum: sex, quibus ego vsus sum: octo, quibus Marcellinus: cuius superstitiosam penè diligentiam probo: humanitatem etiam, dum essem Lutetiæ, amaui. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In alterum.

[illegible]] F. [illegible], modo statuat diem 14. horarum. [illegible]] F. [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In orationem contra Androtionem.

εἴσεται,] εἰδῆς. [illegible]

[illegible]

ἐν Βραχεῖ,] Βραχεῖ. [illegible] F. [illegible] sicut postea sequitur, [illegible]

[illegible] κωλύειν,] κωλύει. [illegible]

[illegible]

[illegible] τί μᾶλλον,] αἰτεῖ, τί μᾶλλον.

[illegible]

[illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ecce heroicum hemistichium. [illegible] M. [illegible] M. [illegible] vel [illegible] & sic habet Fel.

[illegible] F. [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] &c.

[illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible] Lege [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible] M. [illegible] etsi præstat abesse [illegible]

[illegible] Ego malim [illegible] quàm [illegible] prætermittit. [illegible]

[illegible] Sed tum legendum [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

[illegible]

In argumentum alterum, quod non extat in aliis codicibus: estque parum emendatum.

[illegible] F. [illegible] F. [illegible] M. [illegible] F. [illegible]

[illegible] * * * [illegible] F. [illegible] Nisi placeat magis, [illegible] F. [illegible] F. [illegible] etsi malim inversum ordinem, hoc modo: [illegible]

ALTERVM ARGVMENTVM, VERSVM, VT LICUIT, è depravato codice.

Eubœa insula est, è regione Atticæ, protensa per Bœotiam & Phocidem usque ad Aphetas, Thessaliæ locum. Scimus autem oppida Eubœæ esse multa: inter quæ & Oreus est, unde patrium nomen Orites. Ex eo oppido fuit Charidemus oriundus, peregrini exercitus pro defensione Atheniensium & sociorum ductor: gener Cotyis & imperator, Thracum regis: qui aliquando Chersonesũ, cùm esset Atheniensium, occuparat: ac moriens regni successorem Cersobleptem ea conditione reliquerat, ut id cum Berysade & Amadoco fratribus partiretur. Ducem porrò Cersobleptes habebat affinem Charidemum: Berysades Athenodorum quendam, genere Atheniensem ex Alcyecensi municipio. Amadocus verò duos, Simonem & Bianorem. Singuli porrò reges Atheniensibus gratificari cupiebant, ut eos ad opem sibi ferendam paratos haberent: autoréq; Charidemo, Chersonesum communiter Atheniensibus dederunt. Quare cognita, hi illum, ut bene de se meritum, aurea corona & civitate donarunt. Qui, ut amicis suis, per Aristomachum quendam significavit, si vita sua, dempto insidiarum metu, per illos in tuto collocaretur, se Amphipolim, Philippo ademptam, illis velle restituere. Igitur Aristocrates quidam, Atheniensis orator decretum huiusmodi scripsit: Qui Charidemum interfecerit, ad supplicium rapiuntor. Interfectorem verò qui asseruerint, sive publicè sive privatim, Atheniensium fœdere excluduntor. Cæterùm Euthycles quidam, * Thriasius municeps, ei decreto intercessit, ut malo, ut iniquo, ut inutili, ut indigno homini scripto. Is auro dato, acceptáque hac à Demosthene oratione, accusat Aristocratem. sed quia videbat orator, simplicem quidem causam valere legitimo: sed eo laborare, quòd in decernendis præmiis plerunque non tam dignitatis accipientium, quàm utilitatis rationem ducere soleant: præsertim si clari duces sint, & reipublicæ benefaciant: qualis sit Charidemus, Cersobleptæ & dux & sororius, ob restitutum Chersonesum, grati animi ergò delectus imperator Atheniensium: aliud argumentum excogitavit: quo intertexendo perturbat auditorem, cùm dicit: Scriptum esse decretum * in fraudem Chersonesi, fundi reipublicæ. Itaque Demosthenes huius mentionem interserit, ut suspicionem iniiciat audito-

auditori, vtrunque, tam Cersobleptem quàm Charidemum, munus hoc impetrare studere, illius prouinciæ denuò eripiendæ ergo: quorum cupiditati hoc decreto callidè suffragetur Aristocrates: vt neuter regum, metu reipublicæ, manus afferat Charidemo. Atque hæc de argumento.

In Aristocrateam orationem.

Ἐλθεῖν ὑπὸ μεθήμαςι,] τὸ ὑπὸ notatū est signis quæ indicant vocem μη, in quadam codice, vt suspicamur, esse prætermissam. etsi autem ὑπὸ μεθημᾶς, ἀμφότερον videtur: tamen quia constructio eam vocem requirit, & sententiæ magis seruiendum est, quàm auribus: retinendam esse censeo. Et quia mediocri etiam homini facilius est animaduertere, quid abundet, quàm vel ingeniosissimo diuinare quid desideretur: non temerè vllū verbum loco moui, notis illis T brachiis compunctum, nisi vel constructionem vel sententiam perturbare videretur: quamuis haud me falleret multas voculas, ad explendas elegantes ellipses inculcatas à grammaticis, fortassis rudis lectoris consultoris, è scholiys in contextum irrepsisse. Sed nec illud ignoro, facilius & sæpius à librarijs omitti necessaria quàm inculcari aliena.

τὰ πεπραγματευμένα,] πραγματευόμενα, vel, πεπραγματευμένα. τὸ πεῖθον,] τὸ πάντα, vel τὸ ζητοῦν.

βεβαιοτέραν,] βεβαιοτέραν. προγεγενημένων.] προγεγενημένα: nec malè conuenit cum προγεγενημένοις. εἰ πρόσθεν αὐτῷ,] ὅτι περὶ ἐκ. εἰ Fortassis hæc coniungenda sunt, ὅ ἐστι ἔτος ἐκ, εἰ πρόσθεν αὐτῷ, ἐκ τε. Eius porro rei ea erat ratio: primum si quis, &c.

ἐπιτωλεμότης πρὸς ὑμᾶς,] ἐπιτωλεμότης πρὸς ὑμᾶς ἐστι δι' ὃ γῆν. τοῦ βουλεύματος,] M. βουλεύματος. τοῦ πολέμου τι,] τοῦ τι πολέμου.

χαρισαμένου,] κεχαρισμένου τῷ φίλῳ.

κατεσκευασμένους,] κατεσκευασμένων. quod toties loco prioris scribitur, vt posthac non sim annotaturus.

συγκατεσκευάκασιν αὐθέντης,) συγκατεσκευάκασιν αὐθέντην. ὑφ' ἑαυτοῦ,] ὑφ' αὐτοῦ.

ἀληθεῖ,] καὶ ἀληθεῖ.

πράττειν,] πράττεσθαι ineptum. πραχθησομένων ferri potest.

ὡς χρ,] ὡς ἐπὶ ineptè. ἐπαίνου,] ἐπαίνων.

ἐδρέθη,] ηὑρέθη. δέχεσθαι ὡς,] δέχεσθαι ὡς.

ὅσοι περὶ φόνου,] Etiam Felicius addidit τῷ ἀφρονι.

ὡς ἐν τῷ ἀξίῳ ἀγορεύειν,] ἀπαγορεύειν. M. ἀπαγορεύειν. εἰσάγει δ',] F. εἰσάγει.

λέγω,] λέγω δὲ τὶς καὶ οὐ τὸν τὸ πεπονθότος,] Lege ὧ cum aspiratione & circumflexo. Nam hi apices mutati, totam peruertunt sententiam.

ἐφορίας,] ἐφορίας. F. ἀγορᾶς καὶ ἐφορίας, vt postea. ἄξει ταῦτα,] ἄξει τοῦτο. ἀδικήμασι,] ἀδικήμασιν.

αἰτίας,] ζητούντας διαβατικῶς. ἡ τυχὴν,] ἡ τῆ τυχὴ. διὰ λόγον,] διὰ ἐξελέγξαι.

περὶ ὅσων,] ὅσων. ποίους,] ζητοῦσι τινὰ ἐπισταμένη.

μὴ δεῖ οὐδαμοῦ,] μηδαμῶς.

οὐδεὶς καὶ κωλύσει,] οὐδεὶς ἄλλος κωλύσει.

τὸν εἴργειν,] τὸ ἀπάγειν ἐλαύνειν. ἐξ εἰς ἐξείναι,] ἔξεστι. F ἐξεῖναι. ἀπαλλάττειν,] ἀπαλλάττοι rectius.

ἀδυνάτου ἐκ,] F. ἐκ τῆς δ. ὅτι τούτων τινὰ,] τινὰ τῶν. ἀπηνεστέρως,] ἀπηνέστερος.

ἐπὶ ἀδικεῖν,] ἀδικεῖν. ἔστι,] ἔστι τινὰ.

ἀνηρήσεται,] ἀνηρήσεται. ταῦτα,] ταῦτα. & hæ voces sæpissimè permutantur. ἀναξιοπαθεῖν,] ἀναμάρτητος. προσθεῖναι,] προσθεῖναι. ἐπισυνηγμένου.] ἀπὸ. τοῦτο κωλύει,] Ante κωλύει positum ὁ νόμος, videtur esse scholion.

ὁ ζητούμενος,] ζητούμενος. ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπὶ,] τις.

οἱ ἄλλοι,] οἱ ἄλλοι ἀδικοῦσιν. ἐν ᾧ παρόντι,] διαφέρει.

ἀπελθεῖν, τὸ τί,] F el. pro οὐ καὶ τὸ προστάττειν. ὁπόσου,] ὁπόσου.

διαιτᾶσθαι γὰρ μετ' ἀλλὰ ἀξιοῦσι τῷ,] Hunc locum imitatus est Cicero in Miloniana. Itaque hoc, Iudices, non sine causa, fictis fabulis doctissimi homines prodiderunt, &c.

ἐξεῖναι,] ἐξεῖναι vel ἔξεστι. παρεσχηκότος, τὸ τί αὐτῷ,] παρεσχηκότος τοῦτο τοῦ ἐπιτηδείως.

ἀναγκαῖον,] ἀναγκαῖον.

ὅπως,] ὅπως cum acuto, nisi fortè ω diphthōgi sit eadem ratio quæ ὡς & ὧν: quod ego me legere apud grammaticos non recordor.

τῷ ἐμβαλλ.] M. τῷ ἐμβαλόντι ἀπὸ β.

ἐπιβουλεύοντι,] ἐπιβουλεύει.

φανερὸν ὑπῆρχε,] ἀπὸ τοῦ εἰδέναι. ἐν τρίτων,] ἐν τῷ τρίτῳ ἔστι. σκοπεῖτε,] σκοπεῖτε. φέρε δὴ,] φέρε.

ἐπὶ νῦν,] Fel. ἐ. Ego sic lego: φέρε γὰρ εἰπεῖν κατὰ τὸ νόμον ἀνῃρηται αὐθέντης νόμου κείται, τὸν φεύγοντα ὀνομάζει. τὸν ἐλαύνειν,] Lege ἐλαύνειν.

καὶ τὸ ἐν διμίας,] pro tribus π lego τῷ, quod idem valet, quod ἀξίου τῷ, vel ἄξιος τε. quia sequitur καὶ τοῦτο εἶναι, id est, ἀξίου τοῦτο.

μόνη ὁμοίως,] Adde, μόνη νόμου, neque lege.

ὑφ' ὑμῶν,] ὑπὸ τῶν ὑμῶν. ἀξίου ταῦτα,] ἀξίου τὸ ταῦτα. ἐξελέγξαι,] ἐξελέγξομαι. ἐξελήλεγκται, ἐξελέγχεται. Sed vsitatius est ἐξελήλεγκται κατ' ἀντιθετικόν.

καθ' ὃν ἀδικεῖ,] καθ' ὃν ἀδικεῖ.

ὡς ἀγαπῶν τοῦ ὑμᾶς,] Lego ὡς τὸν ἀγαπῶντα τοῦθ' ὑμῶν, vel κατ' ἀντιθετικόν, ὡς τὸν ἀγαπῶντα τοῦθ' ὑμᾶς, καὶ προστιθέντας.

ἐκείνου,] ἐκείνου ὅπως. ὁ πολίτης,] ὁ πόλις ἡ ἰδιώτης, nisi fortè αἱ ἰδιῶται πολῖται non sunt.

ταυτὶ,] ταύτη. κατὰ ἐκείνους ἀδικήσεσθαι,] ἀδικήσεται. ἂν διωκοθέντα,] M. διωκοθέντα, μὴ. Verba vtique sic ordinanda sunt, ἂν μὲν πείσωσι, διωχθέντα, id est, ἐὰν διωχθῇ.

φθάσῃ μὲν ὁ νόμος,] φθάσαι αὐτὸν βλάπτοντα καὶ θανατοῦν παρελθόντα, μὲν νόμος ἡμῖν. καὶ πράττεσθαι,] M τὸ ἐναντία πράττεσθαι ἐκείνων συμφέρον, ἐ ἐμοῦ, πῶς. ὁ ἐξελέγξαι,] ἐξελέγξαι.

[illegible] rectius. [illegible]
[illegible]
[illegible] perperam.
[illegible] M. [illegible], præsertim cùm ista nobis fraudi futura sint.
[illegible] Coniunge, [illegible] &c. [illegible]
[illegible] Scilicet [illegible]. Sin [illegible] scilicet [illegible].
[illegible]
[illegible] F. [illegible]
[illegible] Fortasse iussit scribam, fidei faciendæ ergò, literas ostendere. Sed dubito de lectione F. [illegible]
[illegible] clam profectus.
[illegible] non placet. [illegible] Iam moras nectentibus. M. [illegible], fastidientibus, fastum præ se ferentibus. [illegible]
[illegible] F. [illegible]
[illegible] Posterior hæc lectio magis mihi probatur: etsi nec vsitata quicquam absurdi habet, nisi quòd [illegible] languet. [illegible]
[illegible] ineptè. [illegible] In eo elaborant, id agunt vt absumant.
[illegible]

In Libanii argumentum.

[illegible] Malim [illegible]

In alterum.

[illegible]

In Timocrateam orationem.

[illegible] rectius.
[illegible]
[illegible] Alii ineptè [illegible]
[illegible] vel [illegible]
[illegible] Alias [illegible] vel [illegible] vt [illegible] excludantur.
[illegible] F. [illegible] aut [illegible]
[illegible] In repetitione legis adde: [illegible] F. [illegible]
[illegible] Videntur deesse coniunctiones [illegible] vt & supra.
[illegible] non placet.
[illegible] M. [illegible]
[illegible] non placet.
[illegible] abesse potest.
[illegible] non placet.
[illegible] vel [illegible]
[illegible] magis placet.
[illegible] magis placet.
[illegible] abesse potest.
[illegible] Haud scio an aliud verbum desideretur: neque [illegible] neque [illegible] placet. [illegible]
[illegible] Potest etiam legi [illegible] per c. [illegible]
[illegible] M. [illegible] per [illegible] quàm [illegible]
[illegible] N. [illegible]

[illegible]] [illegible] magis placet.

[illegible]

[illegible]] τι τῆς πόλεως.

[illegible]]M. [illegible], ob verbum [illegible]: omnia usitatiora quàm [illegible] Latina constructione.

[illegible]] [illegible], vel [illegible]. [illegible]]λύσει.

[illegible]]M. [illegible] nisi fortè significet, cum non aliud habere patrimonium, nisi carcerem & vincula.

[illegible]] ἀλλ' οὐκ [illegible]]M. [illegible], quia sequitur ἔμελλεν.

[illegible]

[illegible]] [illegible]], vel [illegible].

[illegible]] [illegible], vel [illegible]. Videtur esse nominatiuus [illegible], vnde [illegible].

[illegible]

[illegible]] [illegible] perperam. [illegible]

[illegible]] [illegible]]Lego [illegible].

[illegible]

[illegible]] [illegible], ac potius [illegible].

[illegible]]M. [illegible], irritum nullum. [illegible]

[illegible]] [illegible], abesse potest.

[illegible]] [illegible] rectius abesse videtur. [illegible]

In Aristogitoniæ argumentum.

[illegible]]Fel. [illegible]

In Aristogitoniam priorem.

[illegible]]F.A. [illegible]

[illegible]]M. [illegible]

[illegible]] [illegible] perperam.

[illegible]] [illegible], vel [illegible].

[illegible]]M. [illegible]

[illegible]]F. [illegible]

[illegible]] [illegible] rectius.

[illegible]] [illegible] absurdiss. [illegible] calamitates & supplicia. Ali) [illegible]

In alteram Aristogitoniam.

[illegible]

[illegible] ne vnus rerum potiretur.
[illegible] vel [illegible]

In argumentum.

[illegible] Forsan scriptum fuit [illegible].
[illegible] ab [illegible], perperam. [illegible] ab [illegible] recte.
[illegible] vel [illegible]
Aut [illegible] abundare, aut [illegible] legendum esse videtur.
[illegible] magis placet vt addatur [illegible].
[illegible] Scilicet [illegible], scilicet [illegible].
[illegible] Pro [illegible] F. [illegible]
[illegible] & ipse protinus non declarat quæ relicta sit, nec.
[illegible] Atque etiam in rationibus, quas ipse retulit, tantum fruatur: prætereáque testamentum deleuit & reliqua.
[illegible] F. [illegible]
[illegible] Inclusa hæc sunt, vt superuacua, vt F. [illegible]
[illegible] Animaduerti olim, decsse aliquid quod hæc editio supplet. [illegible] Vtrunque dubito, tum quemadmodum hanc elocem: tum cætera vnde administrem.

In alteram contra Aphobum orationem.

[illegible] vel [illegible], vt sit datiuus. [illegible] vtrunque falsum. [illegible] legendum.
[illegible] F. [illegible]
[illegible] Composita voce legendum, [illegible], vt [illegible]. Ecce hic quatuordecim codices mutos & consentientes: cum mendum sit manifestum: in aliis minutiis ac potius ineptiis, & [illegible] loquaces & controuersos. [illegible]
[illegible] perperam, vt & in superiore.

In orationem contra Aphobum de falso testimonio.

[illegible] Sed tum suprà legendum [illegible].
[illegible] F. [illegible], vt est in prima contra Aphobum. Trium enim tantùm tutorum fit mentio.
[illegible] rectè omittitur, non addito certo numero.
[illegible] M. [illegible]

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible], ὡς οὐκ εἰδότας.
τὸ πρᾶγμα.] [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible], vel, ἀλλὰ καὶ [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible].
[illegible]] [illegible]. vel τῇ [illegible] [illegible].
λόγον [illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible], nisi patet in filij locum successerit in tutela.
[illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible], vel potius [illegible], quos appellauit.

In argumentum.

[illegible]] [illegible]. Diuinaram, [illegible].

In orationem contra Onetorem priorem.

[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. diuinaram: [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] F. [illegible].
[illegible]] F. [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible], καὶ [illegible].
[illegible]] [illegible], diuinaram, [illegible].
[illegible]] [illegible], vel [illegible]. F. [illegible]. Supra enim dixit, [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] M. [illegible], scilicet [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible] legendum, ab [illegible].
[illegible]] [illegible].

In posteriorem.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

[illegible]] F. [illegible], scilicet [illegible].
[illegible]] F. [illegible].
[illegible]] [illegible].

In exceptionem aduersus Zenothemidem.

[illegible]] Si referatur ad [illegible], dicere apud vos. Sin [illegible], ad [illegible]: ad quod & τὸ [illegible] referri potest, vt significet, Zenothemidem multa in se commisisse.
[illegible]] [illegible]. Sed τὸ [illegible] abundabit, si [illegible] pro [illegible] legas, vt, [illegible] sit initium [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] Hæc abesse possunt.
[illegible]] Possit & [illegible] legi.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] F. [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In argumentum.

[illegible]] [illegible] legendum potius quam [illegible].

In exceptionem contra Apaturium.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. Legi etiam possit [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. Lege [illegible]. [illegible]] [illegible].

In orationem aduersus Phormionem.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] Fortassis Thraciæ rex Bosporum non tenuit. In Aristocratea quidem [illegible] tertius Thraciæ rex nominatur. [illegible]] Huc referri potest [illegible]. Sin [illegible] (quod magis placet) [illegible]. Diuinaram [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] minor hæc calamitas. λ. τ.
τὸ φασὶ.] M. [illegible] scilicet ὁ φορμίων.
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible]

[illegible]] F. [illegible]

[illegible]] [illegible] legendum, [illegible], vel [illegible].

[illegible]] M. [illegible]

[illegible]] F. [illegible] nititur, fictus est. [illegible]] [illegible], vel [illegible].

[illegible]

In argumentum.

[illegible]] F. [illegible] alij [illegible], alij [illegible].

In orationem aduersus Lacriti exceptionem.

[illegible]

In exceptionem pro Phormione.

[illegible]] M. [illegible]

[illegible]] F. [illegible]

[illegible]] F. [illegible]

[illegible]] [illegible]. Fortasse non diuersa lectio est, sed additamentum, vt legas: [illegible].

Ex aedibus intra annos circiter 20.

[illegible]] F. [illegible] scilicet [illegible].

[illegible]] [illegible], neutrum placet.

[illegible]] [illegible] Scholion in fine additum est.

[illegible]

In orationem aduersus Pantaenetum.

[illegible]] vel [illegible], vel [illegible]] [illegible], qui alium vna secum introduxerint. In Philippicis est, [illegible]. Recipere intra moenia.

[illegible]] [illegible], quod non puto dici, etsi [illegible] vsitatum est.

In exceptionem aduersus Nausimachum.

[illegible]] [illegible]. Vnica vocula [illegible] scripta, cum duo verba sint, hunc locum obscurarunt. Qua diuisa, nihil opus est assumentis scholij. Tu lege retentis autoris verbis: [illegible], scilicet, [illegible] vel, [illegible]. Ait multa esse ob quae actio non detur: quorum vnum sint ea, quę acta transactáque sint, aequè ratum ac caetera.

[illegible]] [illegible], contra nos qui missi facti sumus. Sin [illegible], ad accusatores referantur, quibus satisfactum est. [illegible]

[illegible]] M. [illegible] scilicet [illegible].

[illegible]] [illegible], contractum ex [illegible].

[illegible]] M. [illegible]

In orationem aduersus Boeotum, de nomine.

[illegible]] [illegible]. Permutantur & haec toties, vt non sit operępretium saepius annotare. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] λειτουργεῖν.] λειτουργίαν.
συμβαίνει.] συμβαίνει. [illegible]] ὁ μὲν [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] τῆς πολιτείας, vel, τῆς πόλεως [illegible]. [illegible]] [illegible] F. [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] πρὸς θεῶν. ἀλλὰ καὶ πάλιν.] ἀλλὰ καὶ πάλιν. [illegible] βούλονται.
[illegible]] [illegible].

In orationem contra Bœotum de materna dote.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. συμβεβλημένος. F. [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] M. [illegible].
[illegible]] F [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] M. [illegible]. πρὸς τοὺς ἄλλους.] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible] M [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].

In argumentum.

[illegible]] Et constructio & sententia inepta. Ex oratione autem apparet, legendum esse: [illegible], & Polyeucto & sociis. [illegible] F. [illegible].

In orationem aduersus Spudiam.

[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] Fortasse [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. Accurate enim meditatus es, vt hos doceres. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In orationem aduersus Phænippum.

[illegible]] F [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible] F [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In orationem aduersus Macartatum.

[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. & hæc permutantur sæpe. [illegible]] F [illegible].
[illegible]] [illegible] vel [illegible].
[illegible]] [illegible], vel, [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible].
[illegible]] Margini ascriptum est, [illegible] quo scholio fruatur qui volet.
[illegible]] Interponitur huic versui superne [illegible].
[illegible]] [illegible] F. [illegible]. [illegible]] In margine: [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. Vtrunque verum. Fuit enim & nepos è filia, & filius adoptiuus: si modò filium adoptare mortuus potest.
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].

In argumentum.

[illegible]] M. [illegible]. [illegible]] Ex oratione apparet, [illegible], esse legendum. Ecce & hic omnes codices muti.
[illegible]] F. [illegible], vel [illegible], vel [illegible]. [illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] F. [illegible]. [illegible]] F. [illegible]. [illegible]] F. [illegible], sic. [illegible].
[illegible]] [illegible].
[illegible]] [illegible]. [illegible]] M. [illegible]. [illegible]] F [illegible], vel [illegible]

[illegible]] Salebrosus locus de quo vide coniecturas meas in annotationibus. In margine hæc ascripta sunt: [illegible] Tunc enim, scilicet Leostratus spe ex sponso in hæreditatem agebat contra nos, cùm Leochares nondum testatus esset, se pro mancipe inscriptum esse.

[illegible] Aliter. Neque enim, scilicet Leostratus neque sacramento contenderat.

[illegible] Se nunc esse inscriptum. [illegible]

[illegible] In priore præpositione fit nulla mutatio.

[illegible] Sed oportet viuente patre, ea quæ ab illo facta sunt, testificari. Vtcunque legas, in eodem hæremus luto.

[illegible] Solon ait, eis esse factionem testamenti. [illegible]

Annotationes in actionem falsi testimonij contra Stephanum.

[illegible] Anaceum carcer fuit, in quem conijciebant improbos seruos.

In alteram aduersus Stephanum.

[illegible]

In orationem contra Euergum & Mnesibulum testes.

[illegible] per iniuriam reum peregisse: verumetiam & iudices, & senatum quingentorum vna decepisse.

[illegible] vel [illegible] F.

[illegible]

In orationem contra Olympiodorum.

[illegible]] Scholion, [illegible] Sanchyphantæ, qui plicant mulieribus reticula.

[illegible]

In orationem aduersus Timotheum.

[illegible] F. [illegible] M. [illegible]

[illegible]

[illegible] F. [illegible] est scholion.

In orationem contra Polyclem.

[illegible]

Obscura discrimen [illegible]

[illegible]

ἐν τῷ δείγματι.] Scholion, δεῖγμα τόπος τις ἐστὶν ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζοντο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικοὶ δὲ ἔθος τοῖς τόποις καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων. ἔστι δὲ κυρίως δείγματα, τὰ ἐξ ἑκάστου τῶν πωλουμένων δεικνύμενα. Digma locus est in Atheniensi mercatu, in quem specimina ferebantur, sic appellatus. Attici autem moris est, locis facere nomina a rebus quæ ibi geruntur. Specimina porro propriè sunt ea, quæ de singulis rebus venalibus monstrantur.

[illegible] F. [illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

Fortasse sic restituendus est hic locus: [illegible] Inuadebant prædium cum exisset annus: nisi ipsis & sors & vsuræ secundum tabulas redderentur.

[illegible]

In orationem de corona trierarchica.

[illegible] vt & ego restitui olim. [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] vt & ego.

[illegible] M. [illegible]

[illegible]

In orationem contra Callippum.

[illegible]

[illegible] Neutrum placet, [illegible] probo.

[illegible] F. [illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

In orationem aduersus Nicostratum.

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

In orationem contra Cononem.

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

Θεώσοδοι.] Θεωσοδία.

τοὺς Βραυρωνόθεν.] Scholion [illegible]. Brauron locus est Atticæ, in quo Bacchanalia agitabantur, & ebrij multa scorta rapiebant.

ὁ religiosum.

[illegible] F. [illegible] vsitatius quidem est hoc.

[illegible]

In argumentum.

[illegible] vel [illegible]

[illegible] vel [illegible]

In orationem aduersus Calliclem.

[illegible]

[illegible]

In argumentum.

[illegible]

In orationem contra Dionysodorum.

[illegible] F. [illegible] Enumeratio eorum quæ dicta sunt. [illegible] F. [illegible]

In argumentum.

[illegible] hoc est, nutrix & altrix fuit. [illegible] verò significat mercenarias operas facere.

In appellationem contra Eubulidem.

[illegible] M. [illegible] Diuinaui, [illegible] vel [illegible] Sed & nulla necessitudine coniunctum, & à genere & à ciuitate alienum, à participatione rei familiaris exclusissent. Sed erat, vt. [illegible] vel [illegible]

[illegible] Scholion. [illegible] Gamelia donum est, quod ob nuptias curialibus datur: vel, mulierum ad curiales introductio. [illegible] M. [illegible] vel [illegible] Legendum esse, [illegible] vel cæcus viderit. & tamen hic nihil vident 8. codices. ac potius 15. Augustano etiam annumerato. Nam & cæteri omnes in manifesto errore consentiunt.

[illegible] Scholion. [illegible]

Vniuersis] tribubus, scilicet [illegible] Recte sic scribitur. Significat enim verbum effodiendo debere. Thucydides lib. 1. At elegiacum illud Lacedæmonij tum statim è tripode execuerunt.

[illegible] Ferri potest, si pro [illegible] legas [illegible]. Sin [illegible], rectè [illegible] substituitur.

[illegible] Possit & [illegible] legi. [illegible] Scholion. [illegible] Sic sepulchra appellantur, eò quod mortuis terra ingeritur. [illegible] patrueles duo: deinde alterius fratris filij.

In delationem aduersus Theocrinem.

[illegible] F. [illegible] Supra [illegible] F [illegible] Imperfecta enim est alioqui constructio, delato Micone præuaricat' est. [illegible] Scholion, [illegible] quicquam curaret.] non prorsus negligeret. [illegible] Scholion.

Fecit.] S. vt loco mouerentur.

Ipsorum.] magistratuum.

[illegible]

δίκας ὀχλεῖ. Scholion. Multis aliis.) Actionibus, accusationibus.

ἄλλος οὐδείς.] ἄλλος δ᾽ οὐδείς.

συνδεκαδίζοντας.] συνδεκατίζοντας, συνδικάζοντας, συνδεκατίζοντας, τουτέστι ἅμα τῶν δεκάτων ἑστιωμένους. συνδεκατίζοντας.] Scholion hoc est, eidem decimarum conuiuio interesse.

κακολογεῖν.] λόγοις τραχέσιν ἢ κακῶς λέγοντας. Scholion, conuiciari, maledicere.

τοίνυν ἔγραψε.] τοίνυν τὰ δίκαια, ἔγραψε.

γράψαντ᾽.] γράψαντ᾽ αὖ.

τοῦτον ἀπολογούμενον.] κατὰ τοῦτον ἀπολογῇ.

μικρόν.] μικρὸν πλεῖον ἀξιοῦντες. F. μάλιστα.

τοίνυν.] τοίνυν. εἶναι.] ἦν.

πέπεικα.] πέπεικε.

κακὸν τι.] κακόν τι. οὐδὲ καί.] οὐδ᾽, ὦ ἄνδρες δικασταί, καί.

In orationem contra Neæram.

τῶν.] τῷ ἀθηναίων. ἀπολ.] ὁ ἀπολλόδωρος.

ψηφισμάτων.] ἀντιγραψάμενος τὸ ψήφισμα, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν, ὡς οὐ δεῖ ταῖς χρήμασι τούτοις στρατιωτικοῖς χρῆσθαι, ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν, ἐάν που. Latis enim suffragiis, nemo refragatus est, qui eam pecuniam in militiæ vsum conuertendam esse negaret: sed etiam nunc, si quando sermo incidit.

οὐδεὶς ἀντέχει.] F. ἀντέλεγε.

ἀλλὰ τοὺς δικαστάς.] καὶ δημοκρατουμένους δεῖ ὀργίζεσθαι τοῖς. Liberos populos irasci non decet iis, qui.

ἐπὶ ἐξαπατῆσαι.] ἐπὶ τὸν δῆμον.

ἀφιδναῖος.] ὡς ἀφιδνεῖς, ἐστι δ᾽ ἄφιδνα δῆμος ἀττικῆς λεοντίδος φυλῆς. Scholion. Aphidnam: quod est municipium Atticæ, Leontiæ tribus. παρακαλέσας.] παρακαλούμενος.

τὸ παλλάδιον φόνου.] ἐπὶ παλλαδίῳ φόνου.

ἐπιτελεῖν.] ἐπιτελεῖν ἐν τ.

ἀπράγμων.] ἀπραγμόνως, ineptissime.

ἐπιδείξαι.] ἀκριβῶς ἐπιδείξαι. μικρὸν παιδίον.] μικρὸν παιδίον. ὑπὸ.] ὑπὸ τῶν π.

καὶ ποιεῖται.] τὸ καθίστασθαι καὶ ποιεῖται.

μετακαθισταμένην.] μετακαθισταμένην.

κατὰ προστασίας.] F. κατὰ τὴν ἐκείνων προστασίας, vt est in Timocratea.

ὑπάρχει.] τις ὑπάρχει.

ἀργυρίου.] ἀργύριον, vel ἀργυρίου.

Ξενοκλείδην.] Ξενοκλείδην.

τὰ ἐν τῇ.] τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας. εἰς οἰκίδιον.] τὸ οἰκίδιον. τῷ.] τῶν τὰ ἐπιτήδεια. αὐτῶν.] αὐτῶν παρεῖδον. ἀπελθεῖν.] ἀπελθεῖν.

ἀπολωλεκότων αὐτῶν.] αὐτῷ. ἀρχαιότερ.] F. αὐτῷ ἀρχαιότερον. ὡς.] εἰς τὸν λιμένα.

ἀσθενείας.] ἀσθενείας. χρυσίον.] καὶ χρυσίον.

εἶνας.] αὐταῖς οὔσας.

ἐξαιτούμενος.] ἐξαιτοῦντας εἶδεν, ὅτι. vel, τὸ μὲν πρῶτον ἠγανάκτησεν, ὅτι. initio grauiter conquestus est, se.

ἀθηναίοις ὄντα.] ἀθηναίῳ ὄντι.

ἐστι δίκαιον.] ἐστι δὲ δίκαιον.

ἔστησ᾽ αὐτῇ.] ἐπειδὴ δὲ αὐ.

πολλὰ μὲν.] ἐπιστεύσατο.] πολλὰ μὲν ἐξουσίας καὶ ἀφορμὴν ἐπιπίπτειν τοῦ ἐπιχειρήματος ἐξαίφνης ἐπεχείρησεν: ne orbus decederet, potestas ei data est, & iusta oblata occasio subito adoptauit. βοηθοῦν.] βοηθῆσαι. διαθήκας.] διαθῆκας. παραλαβών.] ἀναλαβών, vel ἀναλαβών.

ὑποδεξαμένου.] ἐπιδεξαμένου, vel ἀποδεξαμένου.

τὸν διαμαρτυρίαν.] τὴν διαμαρτυρίαν.

γράψασθαι.] γράψασθαι.

καθέζονται.] καθίζονται. αὐτοί.] αὐτοῖ ἀθηναῖοι.

ἔστω.] ἔστω αὐ. ἐπιλύσαι.] ἐπιλύσας.

τῆς γνώμης.] γνώμας, vel γνώμης.

τῇ θεσμῷ.] θεῶν. εἶς ἐστι.] εἰς αὐτὰς αὐ.

κυρίοις.] F. κύριος. βούλονται πολιτῶν.] πολιτῶν εἶ. vel βούλονται ψηφίσασθαι πολίτην.

δῆμος.] δῆμοί γ᾽. τῶν.] τὸν ἀθηναίων.

μικροῖς.] εἰς μικροὺς.

Δᾶος.] Δᾶος. ἐγχειρεῖν.] ἐγχειρεῖν.

ὑποκλέπτας.] ὑποκλέπτας.

μήτε.] μήτε ἔλθη. μηδαμῶς.] μηδαμῶς.

ἀδικουμένων.] ἀδικουμένων.

ἀπό.] ἀπὸ τοῦ ὄντος. αὐτόν.] αὐτὸν μόνον.

καὶ τις.] καὶ εἴ τις βοηθεῖ.

ἀποψηφισαμένους.] ἀποψηφισαμένους τούτους. vel ἀποψηφισαμένους αὐτὸν. ἀποψηφίσασθε.] ἀποψηφίσασθε. ἐπιδείκνυται τοίνυν.] F. ἐπιδείξεται τοίνυν.

ὀφειλόμενον.] ὀφειλομένου. παραβαθέντα.] παραβαίνεται. ἄλλως.] ἄλλως. ἐν τῷ αὐτῷ.] αὐτῷ.

ἀλῷα.] ἀλῷα, ἑορτὴ ἀττική. Scholion Haloa, festum Atticum. Fortassis a tritura frumenti dictum. ἅλως enim area, ἀπολοάω trituro. τῶν ἱερῶν.] ἱερῶν.

τοῦτο.] τοῦτον ἔπραξεν. ὡς ἔστι.] οὕτω ὡς ἔστι.

παρακαταθήκην.] παρακαλουμένης.

στροβίλιον.] στροβίλιον. F στροβίλιον, a nuce pinea. τῆς.] τῆς παιδός. F. ὅπως τε καὶ τὴν παῖδα.

μαθεῖν.] λαθεῖν.

In funebrem orationem.

ἐν τοῖς ἀξίοις.] ἐνομίζον τὴν τρόπον τῶν ἀξίως.

ὅμως μὲν τοι ἐξαπατηθῆναι.] ὅμοιος μέντοι ἀπηλλάχθαι. ἐνθυμοῦ.] ἐνθυμούμενοι.

τῶν λεγομένων.] τῶν λόγων.

καὶ λαμπρᾶς.] καὶ λαμπρᾶς.

κωλύσαι.] κωλύσαι. τοῖς χρήμασι.] τῶν χρημάτων. ἐπινεῖται τάξει.] τάξει.

δι᾽ ὧν ὑπαρχει αὐτοῖς.] δυνάμεις αὐτοῖς ἃ καὶ προϋπάρχειν καὶ μᾶλλον ἐπελθεῖν δέη.

ἀκριβέστερον τοῦτο.] ἀφανίστερον ταῦτα.

τὰς ἀρετὰς.] προσηκόντως. F. προσήκειν.

προσηκούσας ἀκούουσι.] ἀηδεῖς, ἐνοχλεῖν καὶ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας. Scholion: hoc est, odiosa & molesta sunt audientibus.

ἀμφοτέρους.] οὐδ᾽ ἀμφοτέρους.

προειδόντα.] προειδόντο, inepte.

συμμίξαντες.] ὁμοίως.

[illegible] Possit & legi, [illegible]

[illegible] vel, [illegible] F. [illegible]

[illegible] ineptè, [illegible] placet.

[illegible] F. [illegible], inficias iuit.

[illegible]

In amatoriam orationem.

[illegible] Μουσαρχοῦ. [illegible]

[illegible] vel [illegible] F. [illegible]

[illegible] Vtrum rectius sit, diuinet Apollo. Nam codicum paria ferè sunt testimonia. Si tamen [illegible] significat: videtur & [illegible] per ι simplex, [illegible] significare. [illegible] verò per ει diphthongum, [illegible]

[illegible] vel [illegible]

[illegible] Scholion: hoc est, conspicua, illustria, prompta.

[illegible] vel, [illegible]

[illegible]

In procemia concionalia.

[illegible] Cætera non consentiunt cum Philippica oratione.

[illegible] Olynthiacæ tertiæ exordium. Verùm pauca quædam hinc illuc translata sunt.

[illegible] Olynthiacæ primæ exordium, sed habet discriminis aliquid.

[illegible] Sed tum suprà [illegible] delendum.

[illegible] Qui à vobis dicere prohibentur partim velle aliquid meditati, tacent. Ita fit, vt iis tacentibus, eo quod cogitarunt vtiliter, primemini. alij, omissis iis quæ sentiunt & præmeditati sunt vtilia vobis: coguntur ea suadere, quæ factu vobis sunt iucunda.

[illegible]

[illegible] Illi ad quos pertinent actiones, actionum domini constituuntur.

[illegible] Se bene sentire de republica.

[illegible]

πρὸς κατεδύσας.] τῶν κατεδύσαν πεπόνθασιν αὐτοῖς.

τοῖς δόξασι.] τοῖς ἐψηφισμένοις. πρὸς ταῦτα δὲ ταῦτα τῷ ῥήματι, ἀντερεῖτε. Iis quæ decreta sunt. Hæc autem iungês verbo, contradicent.

εἰ δὲ πέμπει.] εἰ δὲ φασί τις ὑμῶν.

ἧττον ἔχει ταῦτα.] ἧττον ἀδικοῦντας τοὺς ἐκ πολλοῦ προηρημένους.

ἐπειδὴ οὐκ ἐθέλετε.] τὰ ἑπόμενα μικρόν τι παρηλλαγμένα ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ πρώτου τῶν Φιλιππικῶν λόγων ἐστί. Ea quæ sequuntur, paululum mutata, sunt ex primæ Philippicæ exordio.

ἀλλ' ἐπεὶ.] ἀλλ' ἐγὼ προπετῶς

ἐγκωμιάζοντι.] καθίζεσθαι. Ego κάθημαι.

καθῆστο ταῦτα.] ἐπαίνεσα.

ἀείδετε.] ἀεὶ εἴρητο.

εὖ ἐστι.] οὕτω γὰρ τὰ πράγματα.

καινὰ ἔχει.] ἔχει τῶν ὑμῶν.

ὑμᾶς κατηγορήσουσι.] ὑμᾶς κατηγορήσουσιν ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευσάμενοι.

πολλοὶ μὲν ὄντες.] πολλοὶ μὲν, ὄντες οὐ πολλοί, περιγίγνονται. Cum multi non sint, multos vincunt.

ὅσοι λέγουσιν.] εἴπει ὑμᾶς.

συγκρύψαι.] συγκρύψαι, vel συγκρύψαται.

ἐν ταῖς.] ἐν χειροτονίᾳ.

τὰ δὲ πρακτέον.] οὐ δεκτέον λόγους. Hoc est agendum.] non admittendæ sunt orationes.

τοῖς αὐτοῖς.] ἐκεῖ κόλακας.

ὧν οἱ πολλοὶ τῶν παρ' ὑμῶν.] ὧν στρατηγῶν, τῶν ἐκπλεόντων παρ' ὑμῶν. Quorum plerique.] Quorum ducum luna soluentium.

τούτους.] ἀκούω καὶ ὑμετέρους φίλους ὄντας πάσχειν τὰ ποιοῦντα. Illos. Scilicet vestros amicos. Fortasse οὗτοι abundat.

πειθομαι λέγειν. ὅπου ἐστὶ πειθομένους.] ἐοὶ πειθόμενον λέγειν ὅπου ἐστί, πᾶσιν ἐστίν.

ἐστί.] ἔργον τῶν ἔργων.

ταῦτ'.] ταῦτα ἐμπείσουσι.

οὐ γὰρ ἴσος πόνος.] τὰ ὅμοια ἐπιβλέπειν.

τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι. καὶ τὰ λοιπά. Neque enim par labor. Alludit ad illud Hesiodi:

> Virtutem sudore dij voluêre parari
> Aetherni.—& reliqua.

τὰ μὲν προστιθέντα.] προσόντα.

ἔστι μὲν οὖν χαλεπόν.] ἐν τισι τῶν ἀντιγράφοις τεταγμένοις τὰ ἑπόμενα κεχώρισται τῶν προηγουμένων οὐκ ὀρθῶς. μέρος γάρ ἐστι τοῦ προοιμίου ἔστιν μὲν οὖν ὦ ἄ. ἀ. Ac difficile quidem est.] In quibusdam expressis exemplis ea quæ sequuntur, non rectè separata sunt ab antecedentibus. Pars enim exordij est: Quæ quidem Athenienses.

ὅτι μηδέν.] μηδὲν ἐθέλοντ.

τὰ δ' ἄλλα.] κἂν τὸν θάτερον πλειοῦ οὐκ ἐν καιροῦ.

τὴν ἴσην ἔχειν.] ἴσον. προήχθησαν.] προήχθησαν ὑμῶν ἀποσπασθεῖσι.] ἀφανισθεῖσι. ἀπαλλάξας.] ἀπαλλαγεὶς ἡμύνατο.] ταῦτα κεῖται ἐν τῷ ὀλυνθιακῷ τρίτῳ, οὐ πάνυ πόρρω τοῦ τέλους. Omnino insitat.] Hæc extant Olynthiaca tertia, non longè admodum à fine.

καὶ ὑμῶν.] καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

σπουδαῖοι.] οἱ ἄδικοι καὶ πονηροί. Assidui isti.] Iniusti & improbi.

προσιέναι.] προσιέναι.

In epistolam primam.

ἄρχομαι δέ.] δή. εἰρῆσθαι.] εἰρέσθαι vel εἰρέσεται. ἀναγκαίους καί.] ἀναγκαίους τοῖς συνεστηκόσι, τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἀκούσαι προσῆκον.

λέγεσθαι.] λελέχθαι.

καταλειφθῆναι.] καταλειφθεῖσαι.

προπιεθείς.] ἤγουν προδοθείς, παρὰ τὸ προπίνειν. Propinatus.] Hoc est proditus, à præbibendo.

τέλεια.] ἐστὶν αἱ μοι. εὐτυχεῖ.] εὐτύχει.

πρός τε.] πρὸς δὲ ἐγχειρίσαι.

καὶ τοῦ ὅπως μὴ ψεύσηται.] καὶ ὁρᾶν ὅπως μὴ ψεύσηται τοῦτο, ὃ ἂν ὑπόσχηται, ἢ ἐξαπατηθῆναι, ὡς ἐξαπατηθείς, ὁ πεισθεὶς ἐξῆν τὰ προστεταγμένα. Ac in eo ne fallat.] & videat, ne fallat in eo, quod promiserit, aut tergiuersetur, cum dicat, se deceptum esse, aut fraude inductum vt obtemperaret.

μηδὲ πεισθείς.] μὴ δὲ πεισθεὶς τοῦτον μηδέν.

ψηφίσασθε.] F. ψηφίζονται.

In secundam.

ἂν βουλόμενοι.] ἐπὶ. ἐπλήρωσα.] ἐπληρώθη.

πρόσοδος.] προσόδοι.

καθ' ὑμᾶς.] καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

ἐστί.] ἐστί δίκαιον. εἰ δέ.] αὐτὶ τῷ εἰ δὲ ἕνεκα.

ἐν.] ἐν ἑνί. ἐπιδέδειχε.] ἐπιδέδειχε.

ἐξεταζόμενος.] ἐξηριθμημένος, ἐξεταζόμενος. Perspectus.] Numeratus, præstò fuisse.

ἐφ' οἷς.] τῶν ἐφ' οἷς. ἐφείλου.] ἐφείλον ἀποδοῦναι.

λαθεῖν.] λαθεῖν. ἀπαλλαγείς.] ἐγὼ ἀπελθεῖν.

ἀγαθῶν.] ἐγὼ ἀγαθοῦ.

εὐνοίας.] τῆς εὐνοίας.* ἀλλ' οὐδ'.] ἀλλ' οὐδ' οὐδὲ παρασώσαι.

In tertiam.

περὶ τοῦ.] περὶ Λυκούργου.

οὐ γὰρ εἰ καὶ τοιοῦτον.] τοιοῦτον, οὐ γὰρ ἂν ἐκρίνατε τι δίκαιον εἶναι, μὴ τοιοῦτον ἐκρίνατε καὶ ὑμῖν. Neque enim talem.] hoc est, Nec enim iudicasseris aliquid esse iustum, nisi & vobis talis esse, visus fuisset.

ὁ λόγος καὶ φθόνῳ.] εἰ λόγῳ καὶ οὐ φθόνῳ γέγονεν. Quod si consultò.] non ex inuidia contigit.

τι κατηγορεῖ.] τι ὑμῶν κατηγορεῖ.

σωθείς.] τῆς σωθείς. τῆς ἀτυχήματος.] F. τῆς ἀτυχήματος. ἀδικεῖσθαι.] ἀδικεῖσθαι, τὸ ποιεῖν.

πεισθέντος.] πεισθέντι χρῆσθαι.

ἐπαινοῦνται.] ἐπαινοῦνται. ἔθος.] ἔθος.

ἐστι.] ἐστί γε τῶν νόμων.

ὥσπερ.] ὥσπερ ζῶντος. Μετὰ περὶ ζῶντος.

ὑπειληφα.] ὑπειληφώς.

ὅσοις μὲν παρὰ τοῖς.] Lege, ὅσοις μὲν τοῖς παρ' ἐκείνοις ἀπειργασμένοις. καὶ ὑφ'.] καὶ τοῖς ὑφ' ὑμ.

ἄλλοις ποιεῖ.] F. ἄλλον ποιεῖ. βέλτιον.] ἐᾶσαι.

αὐξήσασθαι.] αὐξῆσαι. Neutrum placet.

ἀμύνειν.] ἀμύνας. ἐγχειρήσαντες.] ἐγχειρήσαντα.

ἐγκάθετος.] δόλιος, ἐπίβουλος, dolosus, insidiator. πράττειν ἔχειν.] ἔχοντα vel ἔχειν.

μὲν.] ἀπ' αὐτοῦ ὑμῶν μὲν. ἐν μὲν.] τῇ μὲν οὖν.

οὐ γὰρ.] μὴ γὰρ. εἰ δὲ παρ' αὐτοῖς.] εἰ δ' ἐπ' αὐτοῖς.

In quartam.

[illegible].] ἐν ταύτῃ τοῖς. μὲν ταύτας αἰτίας.] μὲν ἄλλας ταύτας αἰτίας. ἐν δόξῃ ὄντες.] ἐν δόξῃ ὄντων.

ταύτῃ.] τὰ ταύτῃ συμφέροντα.

In quintam.

ἐμαυτόν.] κατ' ἐμαυτόν.

ἃ δὲ ὑπολαμβάνω.] ἅπερ δὲ ὑπολαμβάνω παρακινεῖν.

πάντ'.] πάντ' ἔσθ' ἅ τις. ἐν βουλευτηρίοις.] βουλευτηρίοις.

In sextam.

εἶναι.] εἶπε. εἰς κεφαλήν. ὡς.] ὡς βούλονται.

DIVER-

DIVERSAE LECTIONES EX AVGVSTANAE REIPVBLICAE BIBLIOTHECÆ CODICE VETVSTISSIMO INDVSTRIA M. SIMONIS Fabricij Marcopibertani, Franci, diligenter obseruatæ.

In primam Olynthiacam.

ΑΠΟΤΡΙΨΩΜΕΘΑ.] [illegible], est scholion.

[illegible]] [illegible]. Est & hoc scholion, quam vocem posthac sic ꝗ notabo.

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]. Creberrima est hæc optatiuorum & subiunctiuorum permutatio. Plerunque tamen [illegible], in hoc codice iunguntur subiunctiuo.

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]. & hanc permutationem primæ & secundæ personæ semel notasse sit satis.

[illegible]] [illegible] perperam.

[illegible]] [illegible]. Atque hæc ex prima curiosius annotata sunt: in reliquis necessaria tantùm ascribemus.

In secundam.

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

In argumentum tertiæ.

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible] F. [illegible]

[illegible]] [illegible]

In tertiam.

[illegible]] [illegible], & mox [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible], & hæc tempora frequentissimè permutantur.

[illegible]] [illegible]

In Philippicam I.

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible]] [illegible], & mox, [illegible]

[illegible]] [illegible]

[illegible] αὐτὸν παραμένειν.

ἐξεπλήττε ἄν τις.] ἐξεπλάγη ἄν τις.

[illegible]

παρὰ τῶν στρατηγῶν.] [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀποχρῆσαι [illegible]

[illegible]

ἐπεπείσμην.] πέπεισμαι. Sed tum legendum: [illegible]

In orationem de Pace.

[illegible] perperam.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In secundam Philippicam.

[illegible]

[illegible] & hæc tempora crebro permutantur.

τὰ βελτίστα [illegible]

[illegible]

[illegible]

συμβάλλειν.] συμβάλλεσθαι, non placet.

[illegible]

[illegible]

In orationem de Haloneso.

[illegible]

[illegible]

Sed crebras istas enallagas notare vix operæpretium est: nisi fortè vetustissimi huius codicis, & (vt apparet) accuratè scripti, curiosius lector ἐπίστασιν requirat.

[illegible]

[illegible] & hæ voces sæpe permutantur.

ἀμφισβητεῖσθαι.] [illegible]

[illegible] ἄλλα.

[illegible]

[illegible]

μὴ μόνος.] μόνον. Possit & μόνοις legi. [illegible] βιαζόμενος. [illegible]

[illegible] ἔσονται, ineptè.

[illegible] Adiice. [illegible]

[illegible]

In Chersonesitanam.

[illegible] Hæc, vt & alia, noto propter diuersos accentus.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Sed tum & cætera futura in præsentia mutanda erunt. [illegible]

[illegible] & ζ sæpe permutantur.

[illegible]

In tertiam Philippicam.

[illegible] & hæ particulæ sæpissimè permutantur.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Sed tum superius [illegible] delendum.

[illegible] perperam.

[illegible] Articulos plerunque librariorum incuria præteriri, docet hic codex.

[illegible] Videtur esse scholion.

[illegible] Sed tum leg. [illegible] non placet. [illegible]

In quartam Philippicam.

[illegible] Est & hæc frequentissima permutatio. [illegible] Sed postea pro [illegible] leg. [illegible]

[illegible] & hæc crebro permutantur.

[illegible] perperam.

[illegible] non placet.

[illegible]

In orationem ad Philippi epistolam.

[illegible] Est & imperfecti [illegible] crebra permutatio.

[illegible] sæpe sic scribitur, sed perperam. [illegible]

pro exercitu (etsi postremum propriè castra significat) στρατεία, expeditio, profectio in militiam.

[illegible] perperam.

[illegible]

[illegible]

[illegible] non placet, ob αἰ. [illegible]

[illegible]

[illegible] ἔτι δὲ τὸ [illegible], videtur assumentum scholiastæ.

[illegible] & præsentia & aoristi sæpe permutantur.

[illegible]

In orationem suasoriam, siue de ordinanda Republica.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible] & hæc crebro permutantur.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] talia, quorum alterum altero pueriliter declaratum, posthac prætermittam. Nam alibi pro πῶς reponit ὅπως. & sic in aliis plurimis: vt alios librarius verba autoris, alius scholia descripsisse videatur: quæ inuicem discernere, sæpe difficile est.

[illegible]

[illegible] Frequenter hic codex communes ἀορίστους pro Atticis habet.

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

In orationem de Classibus.

[illegible] Sæpe habet hic codex præsentia pro ἀορίστοις & futuris.

[illegible] videtur [illegible]

[illegible] Lego [illegible]

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible] perperam.

[illegible] P. [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] F. A. [illegible] aut [illegible]

[illegible]

In orationem de Rhodiorum libertate.

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] non placet. quia [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible] M. [illegible] sublatum esset: quia sequitur [illegible] aut pro [illegible] leg. [illegible]

[illegible] Cùm igitur è nemine quicquam eorum quæ fieri oportet, audieritis.

[illegible]

[illegible]

In orationem Megalopolitanam.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In orationem de Alexandreo fœdere.

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible]

ῥᾳδίως.] ῥᾳδίως. μόνον.] μόνον ἀθάνατος.

ἀφῃρέθη.] [illegible] ἀφῃρέθη.

[illegible].] [illegible]. [illegible].] μετὰ πλείονος [illegible]. μακρά.] μακρὰ [illegible].

πλεονεκτεῖσθαι.] πλεονεκτεῖσθαι. [illegible].] [illegible] ἐξέσται. [illegible].] [illegible]. χρῆσθαι.] τῇ πόλει χρῆσθαι. χρῆσθαι.] χρήσασθαι.

[illegible].] [illegible]. ὑπεσχημένων.] [illegible].

In orationem de Corona.

θεοῖς.] τοῖς θεοῖς εὔχομαι.

εὔνοιαν χρήσασθαι.] χρῆσθαι. & hæc crebro permutantur.

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

ἐξῆν αὐτῷ.] ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι τούτοις χρῆσθαι κατ᾽ ἐμοῦ. Atque his licuit ei omnibus vti contra me.

καὶ τοῖς.] καὶ περὶ τοὺς ἄλλους. ἅπαντας ἔλλειπε [illegible]. [illegible].] [illegible] καὶ περὶ ἀλλήλους [illegible]. [illegible].] [illegible].

ταυτὶ [illegible].] ταῦτα πάντα [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] ὡς ἐπλήμμελει. τῶν ἄλλων [illegible].] τῶν ἄλλων [illegible] μου.

ἐν πᾶσιν [illegible].] [illegible].

ὅτι [illegible].] [illegible]. Lego, πῶς πίστις.

[illegible].] τὸν [illegible] [illegible]. irrepsit huc è superioribus.

[illegible].] [illegible]. τὸ κύριον.] τὸ κύριον.

περὶ [illegible].] περὶ τὸν [illegible].

ἀδικημάτων.] ἀδικημάτων [illegible], [illegible]. οὐ τῷ φιλίππῳ.] οὐ τῷ τοῦ φιλίππου.

[illegible].] [illegible]. ταῦτα [illegible]. [illegible] κατασκευασθέν. μέχρι δέ.] [illegible] [illegible] non placet. [illegible].] [illegible].

μὴ [illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible], [illegible] τὸν [illegible]. [illegible].

ὑμῶν [illegible].] [illegible].

περὶ τοῦ.] περὶ τοῦ [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible] perperam.

[illegible].] [illegible]. τῶν ἀδυνάτων.] τὸ ἀδυνάτου. [illegible].] [illegible].

ἐπαγγέλλεται.] ἐπαγγέλλεται. αὐτοῦ.] αὐτοῦ τοῦ [illegible]. [illegible].] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible].

ὑπανεύοντα.] [illegible]. [illegible].] [illegible].

τοῖς μὲν [illegible] ὅλως.] [illegible] ὅλως.

[illegible].] [illegible] non placet.

ῥήματα.] [illegible] τοῖς ῥήμασι. μᾶλλον.] μᾶλλον [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. ταῦτα [illegible].] [illegible] φιλίππου [illegible].] [illegible]. τὴν γραφὴν αὐτοῦ.] ταύτην. non placet.

καὶ [illegible].] [illegible] καὶ [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible] οὐδὲν [illegible] [illegible]. τῷ μὲν [illegible].] τὸ μὲν [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible].

[illegible].] [illegible].

εἴτε καὶ μή.] εἴτε μή. ὁ [illegible] [illegible].] ὁ [illegible] ἐμοὶ [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible] ὁ [illegible] καὶ.

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible] μὲν ἐν [illegible] τοῦ χρόνου, μάχην τοὺς δὲ [illegible].

[illegible].] καὶ [illegible] καὶ [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

τοῦ λοιποῦ.] τὸ λοιπὸν [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

τὴν [illegible].] [illegible].

καὶ [illegible].] καὶ τὸ [illegible]. [illegible].] [illegible], [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

φιλίππου καί.] [illegible] καὶ μὴν.

ὡς [illegible].] ὡς [illegible].

ἡ βουλὴ [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible]. ὅτι οὐ.] ὅτι οὐδὲ [illegible] ὁ [illegible] [illegible]. [illegible].] [illegible]. Νικολάου.] Νικολάου.

[illegible].] [illegible]. τῆς ἐκ τῆς.] τῆς ἐκκλησίας. [illegible].] [illegible] perperam.

[illegible].] [illegible].

τοῦ φιλίππου.] τοῦ φιλ. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

μηδὲν ἀλλ᾽.] μηδὲν ὑμεῖς ἀλλ᾽ ἔργῳ.

ἐν πάσῃ τῇ πόλει, Adde, λέγε καὶ [illegible] τῶν [illegible] στεφάνους. Recita & Cherronesitarum coronas.

[illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible].

τὰς συμβουλάς.] τὰς βουλὰς οὔσας, τὰ ἐμέλλον.

[illegible].] [illegible]. F. [illegible]. [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible] ὑμεῖς, ἀλλ᾽ ἐγώ.

[illegible].] εἰς τὸν ἀγῶνα.

[illegible].] [illegible].

[illegible] καί.] [illegible].

[illegible].] [illegible].

καὶ [illegible].] [illegible] μέγιστόν γε.

καὶ [illegible].] [illegible].

[illegible].] [illegible]. οὐ δυνάσθαι.] [illegible] ἡ βουλή.] [illegible] ἡ βουλή.

[illegible].] [illegible]. Sed hæc appendix requirit participium, cuiusmodi sit [illegible].

[illegible].] M. [illegible].

[illegible]

ἔπειτα τοιαῦτα.] ἔστι ἐν τοιαύτῃ.

[illegible]

ἀκούετ'.] ἀκούετε τ' αὐτοῦ λέγ. [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀλλ' ὡς ἐ.] ἀλλὰ [illegible] ταῦτα, [illegible] λέγω, ὡς ὁ [illegible].

[illegible] ἀπὸ τῆς ἀρχ.] ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, [illegible] πολλὰ [illegible].

[illegible] μάρτυρες. [illegible] μέλλοντος.] [illegible]

[illegible] inepte. [illegible] ἐλλ-[illegible]

[illegible] ἀπὸ ποίας.] ἐπὶ ποίας ἀρχῆς.

[illegible] Θηβαῖοι; [illegible] ὑμῶν. Statim vt hoc viderunt Thebani. [illegible] λέγε.

τὰ φιλίππου [illegible]

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible] & hæc crebro permutantur.

[illegible]

[illegible] cósque surgere & dicere iubens.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

τὸ χρηματίζεσθαι, χρηματίζεσθαι. non placet.
δύσερις τις εἶ,] δύσερις εἶ σύ τις ὡς ἐμοί.
θεραπεύσαιτο, θεραπεύσαιτο. κατελιδάς,] καρπίδας. ἐπιλείψει,] ἐπιλείψει με.
τοῖς στρατηγοῖς,] τοῖς στρατηγοῖς ἄλλοις.
μέχρι δὲ τοῦ] μέχρι τοῦ ἵππος, οὔτε φυλάττων.
διεφθαρμένος,] διεφθαρμένος ὑπὸ ἁπλῶς παντελῶς.
ἐπὶ τὸ,] ἐπὶ ἐμὲ τὸ ἐμόν.
πάνυ μικρὸν,] πάνυ τι σμικρόν.
πάντα ὑμῖν,] πάντα ἅπαντα.
ἔχειν,] ἔσχον ἐμοί. λέγομεν,] λέγομεν. περὶ τούτων βουλ.] περὶ τούτων προβεβλημένων, βουλευόμενοι.
ὡς σοι,] ὅσοι. ὑμεῖς ἁπλῶς,] ἁπλῶς ὑμεῖς.
ἐπιλαβέσθαι,] ἐπιλαβέσθαι ὑμεῖς ἐπὶ καιρῷ.
ἐρεῖτε,] ἐρεῖτε. ἐπ' ἐκείνῳ,] ἐπ' ἐκείνῳ δὲ ὁ πᾶσιν.
εἰς,] εἰς ἃ ἐπείσατε. χρώμενος δὲ,] χρώμενος.
εἰ μηδὲν τούτων,] τούτων. ὅτι,] ὅτε γε ὅτι ἐκεῖνος δῆλα. ἐκεῖνό τι,] ἐκ τούτων ἐκεῖνό τι δεῖν.
περὶ ἐμαυτοῦ,] περὶ τοῖς περὶ ἐμαυτοῦ.
ὅ τι πᾶ,] ὅτι πᾶ βούλει.
μετ' αὐτίας,] ἃ μετ' αὐτίας.
τὸ πρὸ τοῦ,] ἄλλως. non placet.
οἱ ἀφικνούμενοι,] οἱ δεικνύμενοι.
καθ' αὑτὸν,] καθ' αὑτόν.
παρ' ἑτέρων,] παρὰ προτέρων γεγ.
καὶ τὴν πόλιν,] καὶ σφάλλειν τὴν πόλιν.
προσέξειν,] καὶ προσέξειν. τὰ δ' ὑμέτερα,] τὰ δ' ὑμέτερα καὶ. ὅπως,] διὰ τὸ ὑπηρέτην.
ἀφικόμενοι,] μάλιστα, φασὶ δεῖν.

In orationem falsæ legationis.

περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγοι.] Adde, κατ' αἰσχίνου.
μετὰ ταῦτα,] ἐπειδὴ τῷ χρόνῳ. τούτων δὴ,] τούτων ἐκπέπεισθε. καὶ ἰδίας,] τοῖς ἰδίας.
τῇ πρεσβείᾳ,] πρεσβεία. γεγόνασιν παρὰ τοὺς χρόνους. ὡς περ,] ὥσπερ.
προῖεσθαι,] ἐπὶ προῖεσθαι. ἐπὶ τοῖς,] τοῖς περὶ τοὺς ἐμούς. παρακαλεῖν,] παρακαλεῖν. γεγενημένων ὅτι,] γεγ. καὶ λεγόντων ὅτι. μέν τι καὶ,] μέν τι τὰ καὶ ἄλλα. καλῶς εἶχε,] ἔχει τὰ πράγματα.
εἰ δὲ,] δὲ. οὐδὲ,] οὐ πάντα ταῦτα.
εἶναι,] πρὸς τὸ πάθος. ἐκεῖνο ἐστὶ,] ἐστὶν εἰ.
δόξαι,] δόξαι. ὅ, τι δόξειε,] δόξη. ἔτι χρόνον,] χρόνον. περὶ ἄλλης,] ἄλλης. τοῖς,] τοῖς παρ' ἐκείνου τούτων ἐνόντων. καὶ τοῦ,] καὶ τοῦ δὲ μόνον.
ὅτι ἔγραφον μὲν,] ἔγραφον δὲ. αὐτὸς δὲ,] ἃ αὐτὸς. ἐπὶ,] οὕτω τὸ γράφειν. καθ' αὐτὸ,] ἵνα καθ' αὐτὸ ἄρα ἀπαιτεῖν τι. ἴδια καὶ,] ἴδια, παρακαλοῦσι δὲ τὴν πόλιν. ἐντεῦθεν,] ταῦτ' ἐστὶ.
τὰς δίκας,] καὶ τούτους.
ἀποφῆναι,] οὐχ ὑφήγησε, χρηματίζεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα. ἐπιμελείας,] μὲν ἐπιμελείας.
γέγραφε,] γράφας μετὰ ταῦτα. παραγγέλλων,] παρὰ καλῶς. κατηγορεῖν,] ἐπὶ. ἐπιχειρεῖν,] ἐπιχειρεῖν. ἄπαντα,] ἅπαντα, ἅπαντας. ὑπάρχειν,] ὑπάρχει τοῖς ἀποστάσεσι. ἐκεῖ μὲν δι' ὅτι,] δι' ὅτι.
ἀπαγγέλλουσιν,] ἀπαγγέλλουσιν.
συμμαχία αὐτοῖς καὶ,] συμμαχία πάντων.
τί πεπόνθασι τι,] οὐκ πεπόνθασι, οὐκ ἐπ' αὐτῶν.
προεῖσθαι,] προεῖσθαι.

ἐκεῖνος,] ἐκεῖνος γενέσθαι.
εἶχε δὲ ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς,] εἶχε δὲ.
ὅμως ταῦθ' ἀφεῖσαν,] ἀφεῖσαν. οἱ δ' ἀλλοτρίων,] ἀλλοτρίων οἱ τοῖς. τὸν λοιπὸν βίον,] χρόνον.
λέγει,] λέγει τὴν αὐτοῦ. εἰ δ' ἔτι,] εἰ δ' ἀποσταίη.
πεπόνθε,] πέπονθε, παθὼν ὑπὲρ ὑμῶν. ἀλλ' ἀν,] ἀν.
ὡς γὰρ ὑμεῖς,] ὑμεῖς. ὅ, τι,] ὅ, τι δεῖ.
εἰρημένον δὲ,] καὶ δεῖ ταῦτα.
περὶ ἐκείνου,] περὶ ἐκείνου ἐστίν.
αἰσθανόμενοι,] αἰσθανόμενοι μετὰ τοῦ πλήθους.
ἤδη,] μετὰ τὴν εἰρήνην.
αὐτὸ,] καὶ αὐτὸν ἀδικοῦντα.
αὐτοὶ,] μὴ αὐτοὶ γράψαι. οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀργυρίου,] οἱ δ' ὅ, τι ποιοῦσι δι' ἀργύριον. Qui nihil non pecuniæ causa.
ἀλλ' οἱ,] ἀλλὰ δουλεύειν καὶ τελευτᾶν τῷ φόβῳ θηβαίων.
μεθ' ἡμέρας,] χρόνον. non placet.
ἐπὶ,] ἐπὶ προσβολὰς. πάνθ' ὅσπερ πεπραγμένα,] πάντα ἃ πεπολίτευται. ἐκεῖνος δεῖσθαι,] ὑπερ τοῦ χρῆναι. μήτ' ἄξια,] μήτ' ἄξια.
τὰ πεπραγμένα,] τὰ πάντα πεπραγμένα. λέγει. τοῦ πόνου,] πόνων ἀπήλαυσε.
μείζων,] μείζω πολλῷ. ὑπῆρχε,] ὑπῆρξεν ἐν ταῖς. τούτων τι,] τούτων περὶ τί.
ἐπὶ τοῦ πολέμου,] ἐν τῷ πολ.
πλεονεκτεῖν,] καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ πολλῶν.
δεξάμενοι,] ὑποδεξάμενοι. ἐπιδημήσαντα,] ἀδικεῖν. ἀλλὰ τοῦτο γε,] ἀλλὰ τὸ τὴν γε χρεία.
οὕτω,] οὕτω τὰ πράγματα.
διηγεῖσθαι,] περὶ διηγεῖσθαι.
οὐδεὶς ἰδίᾳ,] οὐδεὶς οὐδὲν ἰδίᾳ. ἐκεῖνο,] ἐχθρῶν λόγου. ὅμως,] ὅμως πρεσβεύοντας.
πᾶς ἀεὶ,] καὶ Μ. πᾶς ἀεὶ ἐπιτηδεύματα.
ὅ τι ἂν,] ὅ τι ἂν καὶ περὶ τοῦ. velitis & reliquum adde,] πλεονεκτεῖ.
δῆλον,] δῆλον αὐτὸς ἐστίν. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ,] τὸ πεπραγμένον αὐτῶν.
ταῦτα καὶ,] ταῦτα γὰρ μετ' αὐτοῦ.
τίς περὶ,] τίς, ὡς, ἄλλα περὶ.
ἄπιστοι,] ἄπιστα, ἀλλ', ἔστι,] ὡς ἐν τῇ πολ.
χρήματα,] χρήματα δ' ἐστί.
ὅπως γένηται,] ὅπως γένοιτο. ὅπως εἰσέλθῃ,] ἐπειδὰν εἰσέλθῃ ἐν τῇ χώρᾳ. ἐκεῖ δὲ τοῦτ' ἐστίν,] ἐπειδὴ ἰδίᾳ παρ' ἐκείνου θέλει.
ὅλως,] ὅλως περὶ τῷ. ἐπὶ πολλοῖς,] ἐπὶ δ' ἀπόστασιν. ἐπάγειν,] ἀπάγειν φωνεῖν. increpe.
χρήματα,] χρήματα. καὶ μὴ οὕτω. ἐκεῖ,] ἐκεῖ ἐπιδεικνύναι.
οἱ συμπρεσβεύσαντες,] οἱ συμπρεσβεύσαντες καὶ προδόντες χρήματα.
ἀξιοῦμεν ὑμῖν,] ὑμῖν. ἐκεῖνο,] ἐκεῖνο.
μᾶλλον,] οὕτω μᾶλλον ἐν τῷ νῦν.
προσέξετε ἐν ὑμῖν,] παρ' ὑμῖν οὕτω καὶ διεκπεσόντας, ὅ τι ἄν. ἐπειδὰν δὲ ἀκούσῃ,] ἀκούσῃ.
ζητεῖν,] ζητεῖ. βουλεύεται,] βούλεται.
ἐλθεῖν ὡς αὐτὸν,] ὡς πρὸς αὐτόν.
δι' ἐλαυνόντος,] ἐλαύνοντος.
ἀνάγκη,] ἀνάγκας προσαχθεῖς.

ἐγέγραπτο, [illegible]] ἐγέγραπτο.

[illegible]

[illegible]] ἀπὸ [illegible]

ὑπολείπεται,] ἀπολείπεται.

[illegible]

τοῖς [illegible]] τοῖς μελλήσουσι.

[illegible] πόλεως,] ἄλλης πόλεως.

[illegible]

[illegible]] [illegible] non placet.

[illegible]

[illegible]] [illegible] perperam, nisi addatur [illegible]

[illegible]] τὸ non placet.

[illegible] perperam.

[illegible] non placet.

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible]] adde [illegible]

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible] & hæc sæpe permutantur.

[illegible] crebêrrima permutatio.

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] non placet.

[illegible] perperam.

[illegible] inepte. [illegible]

In Leptineam.

[illegible] apage. [illegible]

[illegible]

[illegible] Neutrum placet: sententia postulat, [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] quia sequitur [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In orationem Midianam.

[illegible] Sed [illegible] tum erit omittendum. [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] hoc est, [illegible] inscriptio [illegible]

[illegible] P. [illegible]

[illegible] M. [illegible]

[illegible] F. [illegible]

[illegible] perperam. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] κυμβία.] κυμβία.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] οὔτ' ἔσται.] οὔτ' ἐστὶν οὔτ' ἔσται, nec esse, nec futurum esse.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] τῇ πόλει. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] perperam. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

In orationem Androtionianam.

[illegible]

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In Aristocratem.

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

ἀδίκως.] ἀδίκως. προσγράψαι.] προσγράψας τὰ δὲ ὅλως, ἀφείλετο τῶν. καὶ τά.] καὶ αὐτὰ ὑπὲρ αὐτ.

μὴ τὰ ψηφίσματα. μὴ ψήφισμα.

παρ᾽ ἐμοῦ ὑμῶν.] παρ᾽ ἐμοῦ. διηγήσασθαι.] διηγήσασθαι. διὰ φόνον.] ἐπὶ φόνον. διεξιέναι.] διεξιέναι ἡμᾶς τοὺς προσήκοντας] καθ᾽ ἕκαστα διδόντα. ἔξεστι.] δίκαιον ἐξ. παρὰ σοῦ τοῦτο. τὸ δὲ.] παρὰ τοῦ τούτου τοῦ διηγουμένου. ἀπεστερημένους.] ἐπηρεασμένους. ἀδικεῖται τις.] τινα. τό.] τὸ ἀδικήματα. καὶ τό.] καὶ τὸ παρασκευάσαντα. οὐδ᾽ ἄν.] οὐδ᾽. λογιζέσθω.] λογιζέσθαι.

παραδείγματος.] ὥσπερ παράδειγμα. διεξιόντας.] διεξιόντας οἱ προσπλασθῆναι. ἔστι.] ἔστιν ἐστι. τοῦ δὲ.] ἔστι δὲ τὸ ἄλλο παράδειγμα (δείκνυσι γὰρ οὕτως) καὶ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον ὡς κεῖται, τὸν ἐλέγχοντα δίκαιον εἶναι ὑποσχεῖν. τί τὸ τοῖς. τῷ τῷ τῷ. δήμου κυρ.] δήμου, τὸν νόμον κυριώτερον.

τῶν πραγ.] τῶν ὑμῶν ὑπαρχόντων. βούλεται.] βούλεσθαι χρή. ἐν τῷ.] λέγω ἐν τῷ ψηφ. ψηφίσματι. καθ᾽ ἕν.] καθ᾽ ἕν ἐστι μάλιστα.

καὶ.] καὶ καλῶς οἱ δικάσαντες. αὐτοῦ.] αὐτό.

ἀξιοῦν με διδάσκειν.] διηγῆσαι, perperam.

καὶ περὶ νόμους διεξιέναι.] διδάσκειν, inepte.

διδάσκω.] δίδωμι.

εἶπες ἔσεσθαι.] εἶπες αὐτόν, perperam.

ἂν ὑμεῖς ὑμῶν.] εἰ ὑμεῖς βούλεσθε καὶ θαυμαστὸν παρεῖναι, ἂν ὑμεῖς ὁ μὲν αὐτὸς ἀκούειν ψηφ.

συνοίσεται.] συνοίσει. ποτέ.] ποτε καὶ τοῦτο.

ἀφαιρούμενα.] ἀφαιρούμενα. ὅπως ἂν.] ὅπως οἱ βουλόμενοι. ἐξέβαλον.] τοῦτο ἐξέβαλον. ἐπιλάβοιντο τῆς πόλεως.] τὴν πόλιν, non placet.

βουλεύεται.] τὸ ἔθ. βουλεύσαιτο.] ἐὰν βουλ.

ἔκδοτον ἔστ.] ἔκδοτον αὐτὸν ἔστ. προσάγοντες.] προσαγαγόντες. ἄχρι τοῦ] τοῦτο μᾶλλον τῶν δικῶν.] τὴν δικὴν ὑπερβάλλοντας.

οἱ μὲν μαρτυροῦντες.] μαρτυροῦντες οἱ μὲν δ᾽ καί.

εἰς τὸν ὄντα.] ὄντα. non placet.

θαυμαστόν.] θαυμαστὸν. χρείαν παραβάλλοντας.] χρείαν παραβαλόντας.

ἀδικεῖσθαι.] ἀδικεῖσθαι. non placet.

ἀποστερεῖσθαι.] ἀποστερεῖν μᾶλλον.

ὁ μὲν γὰρ.] ὁ μὲν γε. ἐπεπράχθη.] ἀπεπράχθη, perperam. οὐχ.] γὰρ οὐχ ὁρῶ. αἰσχυνοῦντί τω καί.

πολλῷ δὴ τῷ μέν.] πολλῷ τῷ μὲν γὰρ οἰκείου.

δίκαιον εἶναι.] διδόν. γεωργοῦ.] γεωργοῦντος.

ἐμποδών.] ἐμποδίζει. ἡδὺ μὲν τῷ ἔστιν.] ἡδὺ μὲν ἀνθρώπων. πολεμοῦσιν εἴλετο.] προείλετο. ἐκείνων.] ἐξεῖναι.

ὅ τι περὶ τῆς.] ὅπως θ᾽ ὅσα ἐπέπρακτο.

οὐ πολεμοῦσιν.] πολεμοῦσι. τί.] τί, τι ἐργάσασθαι.

τοῦ δ᾽ ὁμοιοῦ.] τοῦ δ᾽ οὐδὲ τοιοῦ.

εἴτε πῶς.] εἴτε δὲ πῶς.

ἀποτρέψαντες παρ᾽ ὑμῶν.] ὑμῖν. ἐξελέγχειν παρ᾽ ἐμοῦ.] ἐξελ. τὸ πρᾶγμα. M. παρ᾽ ἐμοῦ τὸ πρ.

παρέχειν.] παρέχειν τὴν ἀσφ.

δεῖν.] δεῖν οἱ δεῖν.

ὑπερηκοντισμένοι.] ὑπερηκοντισμένος ποιεῖσθαι.

ἐπιδείξας ἐπιτρέψας.] Adde, λέγω.

γάρ που.] γὰρ δήπου.

οὐχ ὑποδείξαντα.] οὐ προσεπιδείξαντα.

ἐν οὐδέν.] ἐν ὡς οὐδέν.

ὑφ᾽ ὑμῶν οὐδενός.] ἂν οὐδενός.

ἐνέχεσθαι ἔφασαν.] ὑμῶν πολλάκις.

τῶν αὐτῶν.] αὐτῶν.

τούτους καθ.] τούτους λαβεῖν καὶ παραδοῦναι.

ἐξὸν δὲ μόνοις ψῆφον διδόναι γέγραπται.] ἐξὸν δὲ μόνοις ψῆφον διδόναι γέγραπται. ἂν ἀρχῇ.] ἂν ἀρχῇ.

καθ᾽ ἕν.] κατ᾽ ἄρ. ἔχειν.] ἔχειν τοὺς ξένους.

ψήφισμα.] ψηφίσματα. καθ᾽ ἃ.] τὴν καθ᾽ ἃ.

λέγε καὶ τόν.] Hæc clausula omissa est.

ἐγχειρήσαι.] ἐγχειρήσειν. μέχρι.] μέχρι ξένων.

καταλύσαι] καταλύσας καὶ ἀπαλλάξας τοὺς δύο τὰς ἀρχάς, πᾶσαν ὁρ.

ἔχει.] ἔχει δ᾽ ὁρμητήριον. προσκαλοῦμαι.] προσκαλοῦμαι δεῖ. τοῦτον ἀκούσας.] ἀκοῦσαι.

ἀξιώσαι.] ὑμεῖς ἀξιώσαι. ταυτόν.] ταὐτὸ ἂν ἦν. ἀξιώσαι.] ἰσαι.

οὔτε τοῦτο.] οὔτε οὐ τοῦτο μόνον δεῖ, ἢ ἀκούσαι.

δίκαια εἶ.] δίκαια, τὴν ψῆφον. ἐὰν τις.] εἰ ἐάν τις. ἀποδώσ.] ἀποδιδόναι. ὁμοίου.] οὐδὲν τοιοῦ αἰτίαν. ἐπιγνώναι.] ἐπιγνώσθαι. ὅτε μὴ αὐτοῦ γράψας.] ὑπογράψας.

In Timocrateam.

καὶ παρακρούσεις λόγος.] Adde, ἀπέχειν.

βραχέα.] ἐν βραχέα τὰ μέρη. εἰπεῖν ὑμῖν.] ἐν ὑμῖν. γέγονε.] ἔγωγε τὰ χρήματα.

θορυβοῦντες.] βοῶντες. ὑπομεῖναι ποτέ.] τὸν κίνδυνον ἐν τῷ αὐτῷ. συναγωνιεῖσθαι μέλλει.] καὶ συναγωνιεῖσθαι.

τῶν γὰρ.] τὸ μὲν γὰρ χρημάτων ἀφαιρεθῆναι καταθέσθαι ὅσα. ἔτι πάντες.] ἔτι πάντα τὸν αὐτὸν νόμον τεθῆναι. μὲν οὖν ὅπερ.] M. πρότερον μὲν οὖν ὅπερ. καὶ τουτί.] κατ᾽ αὐτό. F. τὸ αὐτὸ.

ἐπιχειροτονία.] ἐπιχειροτονίαν.] τῶν ἀρχ.

μὴ νομίσωσιν.] νομίσωσι.

ὀφείλειν τῷ.] ὀφείλοντα, perperam.

τὸ δήμου.] τὸ δῆμον τοὺς νόμους, οὐχ ὡς ὁ δῆμος, vt populus designet.

παρεχόμενος.] ἐπιτρέψας. ἐκδοῦ.] προσδοῦ.

καθῆσθαι.] καθῆσθαι, perperam. vt & mox καταστήσασθαι. καθίζειν.] καθιζ.

μὲν τῶν.] μὲν δὴ τῶν. ἕτερον ψήφισμα.] ἕτερα νόμου νόμον τοῦ ἐναντίον εἶναι. τοὺς οὐκ ὄντας.] νόμους. οὐκ ἔστι νόμον ἐναντίον.] οὐκ ἔστι τὸ ἐναντίον.

χρήματα.] χρημάτων καταχρήσασθαι. νόμον.] ὅστις νόμον. κἂν ἐντὸς.] κἂν τοῦτ᾽ ἂν. τὸ βέλτιον.] βέλτιον ἀντίον. ἐναντίον.] ἐναντίον detestandum.

ἐφ᾽ οἷς.] ἐφ᾽ ᾧ κατέστησε. ὅλως.] ὅλως μὲν γὰρ ἔστιν ἅπασαν. ὑπὸ βουλευτῶν.] ὑπὸ βουλ. προσγέγραπται.] προσγέγραπται. μὲν τῶν.] μὲν τοι τῶν.

ἂν τιθῇ.] ἐπιθῇ. ἐπί.] πρὸς τοὺς ἐκ.

συντάξει.] συντάξεσι. διαμαρτάνω τῶν.] διὰ μιᾶς τῶν ἀθλοθετῶν. ψηφ. δεῖ.] ψηφ. αὐτὸς γράψαι ἐν τοῖς. ὁ μὲν ποιῶν, ἐπιβουλεύουσιν,] ὁ μὲν ποιῶν, ἐπιβουλεύουσιν. ὁ,] ὃ ὁ βουλ. ἄφελον,] ἀφελεῖν ἐκαστέω. ἀφαιρεῖν,] ἀφαιρεῖν. ἄφελον.] ἀφελοῦν.

πόλει,] τῇ πόλει χρείας.

ὅπου δ᾽,] ὅπου δ᾽ ὅσα ἐπί.

φάσκοντα, ἐπιδείξαντα,] φάσκοντα, ἐπιδείξαντα.

καὶ τοι τί.] καὶ τοι γε τί. πεδί,] ὡς πεδί, ψηφ.

φανεῖται.] φαίνεται τῇ γραφῇ τῇ ἐν.
κύριος τιμῇ.] ὁ τιμῶν τὸ. τοὺς τῶν ἄλλων.] τοὺς ἄλλους. εἰσάγει.] εἰσαγαγεῖν. ἐὰν δέ τις.] ἐὰν δέ ἀργυρίου. ἐπιστείη τοίνυν.] ἐπιστείη ὅτι τὰ αὐτὰ γεγραμμένα. τοίνυν. τὸ.] μετὰ τὸ πλῆθος.
κεκαινούργηκεν.] κεκαινουργημένον. τούτου.] τοῦτο ἐπειδὴ. θατέρου.] θατέρου. μικροῦ δεῖν.] δι' ἐκ. αὐτό.] αὐτὸν τὸ περὶ πολλοῦ. ὁμολογήσθαι.] ὁμολογεῖσθαι. ὑμῶν.] ὑμῶν νόμον.
ἀπολογήσεσθαι.] ὑμῶν ἐκ. ἔχει.] μὴ ἔχει.
ἀνδάνει.] ἀνδάνειν. non placet. ἐξῆς.] ἐφεξῆς.
γεγράφηκε τοιαύτην.] αὐτήν. διαλέγεται τῶν ἀπολογίας.] διὸ τῆς ἀπολογίας τῶν ἀρ.
οὐδ'.] οὐδὲν [illegible]. νόμον.] νόμον. ἀπήρυξε καὶ χ.] ἀπήρυξε καὶ [illegible].
τὸν δῆμον.] τῶν δημοσίων. γνώστε.] γνώμας.
κύριος ψηφίσθαι.] κύριος νομῇ ψηφίζεσθαι.
αὐ ἀρχῇ.] ἀρχῇ τῷ διδασκαλίῳ. οὐχί.] οὐ δήπου.
μεῖον.] μεῖον τοῦ. ἀφαιρεῖται.] ἀφαιρεῖν. καὶ δή.] [illegible]. [illegible] τὸν γράφοντα. καὶ.] [illegible].
ὅτε.] ὅτε ἀφῆκεν. ἀπαλλάξεσθαι.] ἀπαλλάξεσθε. ὡς.] ὡς καθίστασθαι. ὅπου.] ὅπου καὶ οὐκ ἐστί. ὑμῖν.] ὑμῖν περί. ἔργον. ἀπαιτεῖ.] [illegible] λέγει. [illegible].
πεζοὶ.] πεζικοί. γίνεται.] γίνεται. διοικεῖσθαι.] [illegible].
ἀλλὰ μὴν εἰ φαίνεται.] καὶ μὴν εἰ φανῆ.
τοὺς μὴ τιθέντας.] τοὺς τιθέντας μὴ ἢ κυρία δεῖν ἡ βουλὴ, καὶ τὰ διαγράψαντας ἀλλὰ ψηφίσασθαι.
τοῖς.] καὶ τοὺς ἀπεσχῆσθαι. καὶ ἐν.] καὶ ἔστι γεγραμμένον. τίμησιν.] τῶν τῆς. δεσμοῦ.] δεσμόν. ἐπεί.] ἐπεί. ἄνωθεν.] δι' ἄνωθεν πάντες. τῶν.] τῆς τῶν ἐγγυητῶν.
ἀπεψηφίσαντο.] ἀπεψηφίσαντο οὐδὲν ὅτι καὶ γρ. ἐπεὶ γρ. τεμαχίσαντες.] ἐπεὶ δικαίως δ' ἂν.] [illegible] δικαίως ἄν. τῶν νόμων.] ὅπως ψηφίσαντες. ἀληθείας.] ἀληθῶς τὴν ἀρχήν. ὅπως μηδὲν πείσονται.] πείσονται. τῶν οὐχ.] τῶν. φαίνεται τοίνυν οὐχ ὅπως ἀσφαλῶς κεκαινουργήσθαι, ἀσφαλῶς. ἐπί τῶν.] ἐπί τι τῶν. οὐδὲν τῶν ἐν. ἐπιτίμιον.] δι' ἐπιτίμιον.
καὶ πολλοστημόριον.] καὶ πολλ. ὅσιος.] ὅσιος τινος. καχρῆσθαι.] χρῆσθαι. ὅπου χρή.] τί χρὴ παθεῖν.
τοῖς λοιποῖς.] λοιποῖς ἑκάστοις.] [illegible]. αὐτοῖς.] ἐν ἑαυτοῖς. διελάσαι.] διεχρήσατο. [illegible] δεῖξον τι.] [illegible] τι, θαυμαστὸν ἐλέγχον.
τοιοῦτ'.] τοιοῦτον ὁ πότερον. οὕτω δ' ὅπως.] ὅπως οὕτω. ἀπὸ τοῦ ἐξετασθ.] ἐξετάσεις. καὶ ἐν.] καὶ τῇ τούτων. διδάξει.] διδάξειν. αἴσχιστα.] αἴσχιστα.
[illegible].] [illegible]. διωκομένῳ.] ἀθῷον ἀπελθεῖν ἔμελλεν. οὐ τοῦτο.] οὐκ, μᾶλλον αὐτοῦ. εἰ καί.] εἰ οὕτω χρηστοῦ πρὸς ὑμᾶς, τοσούτοις ὄντι.
οἶκοι.] οἰκεῖον τὸ ἀφορμῇ. μηδενός.] μηδενός. οὐδείς.] οὐδείς γ' ἀδικηθεῖς.
δίκαια τῶν.] δίκαια τῶν τοῦ θεοῦ.
δίκην τέλεον ἀρχεῖον.] ἀρχεῖον.
ἔχω γ'.] ἐγὼ μὴν οἶμαι.
ὑπείρου.] ὑπὲρ τῶν. κομισθῆναι] κομισθῆναι. &c. κομισθεῖν.
πάλαι.] πάλαι. ὑβρίζει.] ὑβρίζει.
ὑβρίζοντας ὑμᾶς.] ὑβρ. ἐπὶ τῷ.

τοιοῦτον καὶ φαῦλον.] [illegible] φαῦλον. absurdissime.
παράδειγμα.] τὸ παράδειγμα. δεσμούς.] ὁ δεσμὸς τῶν.] τῶν ἀδικούντων. παραβῆναι.] ἐπαραβαίνει. παραβαίνειν.] παραβαίνοντες. καὶ ἄλλα.] καὶ ὅτι τὰ βούλονται.
οὐδέν.] οὐδέν τι ἀκούειν δεῖ. καὶ τὰ ἀπογράφοντες.] εἶτα τούτου περὶ λέγων, ἀπογράφοντας, [illegible]. ὅτι.] ὡς οὐδὲν αὐτοῦ. τούτου.] τούτου αὐτὸς ἐκεῖνο. οἱ μαρτυροῦντες.] μαρτυροῦντες. γεγονότες μὴ παρέσεσθαι ἀγῶνα.] γενομένους ἀγῶνα παρεῖναι.
οὐκ.] οὐ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἃ δεῖ γενέσθαι.
ἐγ'.] ἐγὼ ἐπὶ τοῖς. θέλει.] ἐθέλει.
ὅπως.] ὅπως ἑαυτόν. ἐπὶ τῶν.] ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. ἐφ'.] ἐπὶ δεσμῷ. ἐφ' ἑαυτοῦ.] ὑπ' αὐτοῦ διδόναι.
καταβαλεῖν.] καταβάλλειν.
ἀξιοῦσι.] ἀξιοῦσιν. ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπαιτεῖν. ἐξετάσαι.] ὑμεῖς ἐξετάσητε τὸν. supra [illegible]. [illegible]. μή.] μηδὲ [illegible].
ἀφεῖσαν.] ἀφίεσαν. [illegible].] [illegible].
ἀλλοτρίας.] ἀλλοτρίας. ὑφηρημένοι.] ὑφηρημένοι. μετὰ τοῦτον κατ' αὐτόν.] κατ' αὐτοῦ τοῦ. δι' ὑμῶν.] διὰ τὸν ὑφ' ὑμῶν.
τοῦτ' ἔχων.] τοῦτ' ἔχων. λέγει δεῖσθαι.] [illegible].
ψηφίσασθαι.] ψηφίσασθαι. τοῖς.] τὸ τοῖς πολλοῖς.
ὧν.] ὧν μεταμεληθῆναι. ὁ τῶν.] ἀλλὰ τὴν ποιοῦσι. ἀποστείλαι.] ἀπολύει ἄλλα ἐπιστολή. ἀποδειξαι.] ἀποδεῖξαι. ἀφαιρεῖ.] ἀφαιρεῖν. εἴ τις.] εἴ τις ἐλέγχων. τὰ πάντα ὑφ.] ἀφῃρῆσθαι. ἐξουσίαν δεῖ κεκτῆσθαι.] ἔχει. ἄδικα.] ἀδικεῖν.

In Aristogitoniam priorem.

μέν.] τὴν μὲν κατηγορίαν.
ἐπὶ τοῖς.] ἐπὶ τοῖς ἐκάστου.
καὶ γε.] καὶ ἐγγεγραμμένον.
οὐδέν.] οὐδέν, καὶ τὰ ἀπῆγμαι οὐδὲν ἔστιν ὑμῶν καὶ μὴ ἀνασχεῖν.
οὐδέν.] ἀλλ' οὐδέποτε. ἐν δὲ ὅτε.] ἐν δὲ προσέσχον αὐτό.] ἐν αὐτῷ τοῦ. ἐπὶ δικαστήριον.] ἐπὶ δίκην ὄντας. προάγει.] προάγει τὴν πόλιν.
ἐν.] καὶ τὰ μὲν ἄλλα.
νομίζω δ' οὐδ'.] νομίζω δὲ καὶ ἐπὶ θεοὺς οὐδ' ἐν αὐτῷ. ὑμεῖς.] ὑμεῖς τὸ μέρος.
οὐ τῷ ψηφίζεσθαι.] οὐ δεῖ ψηφίζεσθαι.
μὴ ὑμᾶς. Μ.] μᾶλλον ὑμᾶς. λυσιτελέσθαι.] ἱερεῖν. [illegible] δ' τῶν δ'.] ὁ μὲν φύσει.
τοῦτο.] καὶ τοῦτο. ῥᾳδίως δέξαι.] ῥᾳδίως ἀμφισβητοῦντας. ἀείς.] ἀεί. ἀπολλύοντας.] ἀπολλῦντες.
ἀφεῖναι.] ἀφιέναι.
τοῦτο γε.] ἴδετε τῷ δὴ τοῦτό γε.
τοὺς ἐκεῖ.] ἐκεῖ, perperam.
τοιοῦτον.] τοιοῦτον λυθῆναι. ἀποχωρεῖν.] ἀποχωρεῖν. ἀπάγειν.] οὕτω φυλάττοντες.] συνέστηκε σπουδαζομένῳ ὁ πρός. πολιτεία.] πολιτείᾳ. ὁ πάλαι γῆ.] μετὰ γῆν καὶ ἔρωτος, ἐν οἷς ἔρωτος.
ὑπάρχει.] αὐτὸν ἀπαγ. τοῦ.] τοῦ τῆς πόλεως.
τῇ γραφῇ.] τῇ ἐγγραφῇ. ἀλῶναι.] ἀλῶναι καὶ ἀπελθεῖν. τὰ κοινὰ ἀπαρ.] τὰ κοινὰ δίκαια ἀπαρτίζει.
τινές.] τί ἄλλο. οἷος.] οἷόν περ ἔστιν.
ἄλλος μᾶλλον.] ἄλλος μὲν.

ἀδικεῖται.)

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In alteram Aristogitoniam.

[illegible]

[illegible] perperam. [illegible]

[illegible] alterum à [illegible] alterum à [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In orationem contra Aphobum I.

[illegible] crebrò permutantur.

[illegible] perperam.

[illegible] officina cultraria.

[illegible]

[illegible] Adde [illegible], atque etiam in rationibus a se relatis tam multa furari, prætereáque testamentum sustulisse mancipia, &c.

[illegible]

[illegible], perperam.

[illegible]

In II.

[illegible] & hæc crebro permutantur.

[illegible]

[illegible] recte. [illegible]

[illegible], perperam. [illegible]

[illegible] Sed erit n ὅτι delendum. [illegible]

In actionem falsi testimonij.

[illegible]

[illegible] Ego, [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] non placet.

[illegible], perperam. [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible]. Clausulam interiectam culpa librarii prætermissam puto.

[illegible]

[illegible], perperam.

[illegible]

In Onetoriam primam.

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

In Onetoriam secundam.

[illegible] perperam.

In exceptionem contra Zenothemidem.

[illegible] Neutra placet.

[illegible], in nauigatione.

[illegible]

[illegible]

ineptè, vt & [illegible] pro [illegible]

In Apaturianam.

[illegible] perperam. [illegible] differunt.

[illegible] perperam.

[illegible] perperam, aut certè [illegible]

[illegible] recte. [illegible]

[illegible]

In Phormianam de mutua pecunia.

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible] ineptè. hoc & id genus alia noto, ne imperiti librariorum portenta, oracula esse putent. [illegible]

[illegible] Vnde [illegible] è Bœotia in pontum Euxinum: [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible] in lege. [illegible]

[illegible] non placet. [illegible]

[illegible]

[illegible]

In Lacritiam exceptionem.

[illegible]

In exceptionem pro Phormione.

[illegible] non placet.

[illegible]

[illegible] perperam. [illegible]

[illegible] lege [illegible]

[illegible]

[illegible] M. vtrunque [illegible]

[illegible] Placet. vt sint verba aduersarij altercantis.

[illegible] perperam.

[illegible]

In exceptionem aduersus Pantænetum.

[illegible]

In exceptionem aduersus Nausimachum.

[illegible] Lego [illegible]

[illegible] sub persona aduersariorum. [illegible]

[illegible] non placet.

[illegible]

In orationem aduersus Bœotam de nomine.

[illegible] Hic multa desunt in Augustano codice.

[illegible] Lege [illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

In orationem aduersus Bœotum, de dote materna.

[illegible] perperam.

[illegible]

[illegible] perperam.

[illegible]

[illegible] velim, & alterum adde [illegible]

[illegible]

In Spudiam.

[illegible]

In orationem aduersus Phænippum.

[illegible]

In orationem aduersus Macartatum de Hagniana hæreditate.

[illegible] sic & deinceps [illegible] pro [illegible]

[illegible]

ὀλίγοις,] [illegible]

[illegible]

φιλ υἱός. [illegible] πολέμωνος,] adde καὶ τῆς φυλομάχης τῆς ἀδελφῆς Πολέμωνος, [illegible] υἱὸς εὐβουλ. F. Philagro ergo, consobrino Polemonis, & Philomacha, sorore Polemonis natus est filius Eubulides.

[illegible]

[illegible] intestatus decesserit. [illegible]

[illegible]

[illegible] addé, [illegible] neque patiatur quenquam in hoc esse iniuriam: sin quispiam iniurius fuerit, aut contra leges fecerit.

[illegible]

In orationem aduersus Leocharem.

[illegible]

αὐτὸ.)

[illegible]

Orationes falsi testimonij in Stephanum, desunt in Augustano codice.

In orationem in Euergum & Mnesibulum testes.

[illegible]

[illegible] Cætera desiderantur.

In orationem contra Olympiodorum.

[illegible]

In orationem contra Timotheum.

[illegible] non placet.

[illegible] vel [illegible]

[illegible]

Quædam incuria librarij in hac oratione omissa, notare non visum est operæprecium.

In orationem aduersus Polyclem.

[illegible]

In orationem de præfectura nauali corona.

[illegible]

[illegible]] [illegible] . πάντ'.] [illegible]. φαῦλον.] [illegible].

δι' αὐτῶν.] αὐτοὶ δι' αὐτῶν ὑποχειρίους ποιεῖσθαι. Sibi subiiciunt omnia.

Oratio aduersus Callippum desideratur.

In orationem aduersus Nicostratum.

[illegible]] [illegible]. ἐγέγραπτο.] ἀπεγέγραπτο. [illegible].

[illegible]] [illegible] sine vsura [illegible]. [illegible].

[illegible]] [illegible]. [illegible]

[illegible]] [illegible]. [illegible] Per iracundiam vincitem.

[illegible]

In orationem contra Cononem.

[illegible]

In orationem aduersus Calliclem.

[illegible]

[illegible] inepte.

In orationem contra Dionysodorum.

[illegible]] [illegible], de rupta naue.

[illegible]

In appellationem aduersus Eubulidem.

[illegible]

[illegible]] [illegible] & ex inuidia.

ἀδελφῷ [illegible]] ἀδελφοὶ [illegible] καὶ τῶν [illegible]] καὶ τῶν [illegible]

[illegible] καὶ μεγάλα] ἐ μεγάλα [illegible]

βούλεσθε λέγειν,] βούλεσθε ἀκούειν. [illegible]

[illegible] μαρτυρ[illegible]] [illegible] μαρτυρ[illegible]

[illegible] viuentibus cognatis.

[illegible]

[illegible] (προσήκοντας) [illegible] λέγει.] λέγε. [illegible]

[illegible]

In delationem aduersus Theocrinem.

[illegible]

[illegible] Cum & hic testimonio.

[illegible] & fidelis. [illegible]

[illegible] paratum est fortasse remedium.

[illegible]

FINIS.

RERVM ET VERBORVM MEMORABILIVM IN OMNIA DEMOSTHENIS OPERA

Index.

Aeschi-

Archa-

Athe-

B

C

Cardia

E.

Eutrgus

F

ho-

Mulie-

pri-

Q

R

S

signa

T

Timarchi